

Ferskvandsfiskeribladet.

Ferskvandsfiskeriforeningens Medlemsblad.

1906.

4. Aargang.

Indholdsfortegnelse:

	Spalte		Spalte
Advarsel. Af Arthur Feddersen.	1	Kolindsund.	72
Stallingfiskeri med Orm. Af „En gammel Lystfisker“.	1	Mindre Meddelelser.	73
Damanlæg. Nogle Vink for Begyndere	5	Professor Arthur Feddersen	81
Fiskeriet ved vore Herregaarde og Godser. Af S. N.	7	Lidt Statistik vedrørende vor Damkultur	83
Kunstig Fiskeavl. Af Andreas Otterstrøm.	9	Et Resultat fra en rationel dreven Damkultur.	85
En Opdagelse vedrørende Krebseavl. Advarsel Af Arthur Feddersen.	17	Om Nutidens Lystfiskeri. Af „En gammel Lystfisker“.	86
Indbydelse til Oprettelse af en Fiskemesterforening	17	Til Fiskemestrene!	90
Rensning af Vand til Udklækning. Af Marius Knudsen.	19	Spørgsmaal og Svar	90
Den nye Konstruktion af Munke	21	Professor Arthur Feddersen	97
En Søes Anvendelse. Af N. Pedersen.	22	Krebsene og deres Fjender. Af N. Pedersen	103
Aborren.	25	Krebsepest. Efter „Allg. Fish. Zeit.“	105
Om Udryddelse af Igler i Fiske damme.	28	Skygge- og Gødningsbede i Damme.	106
Udklækning af Regnbueørred.	28	Fra mine Rejser. Af S. N.	108
Advarsel Af Arthur Feddersen.	33	Svar paa Spørgsmaalet om Anvendelse af en udtørret Mølledam Af C. W. Hoffmeyer.	110
Til Bestyrelsens Medlemmer. Af Arthur Feddersen.	34	Terner og Maager.	113
Rationel Fiskeavl. Af C. Hoffmeyer	35	Ferskvandskulturer. Efter „Berlingske Tidende“.	113
Mindre Meddelelser.	41	De øde Vandes Dalgas. Efter Joh. Hansen.	116
En Indsigelse. Af Mide.	41	Odderfangst.	117
Offentlig Svar Af Smidt Kissen.	49	Spørgsmaal og Svar.	118
Fiskemestermøde	50	Sæt Fisk i ethvert Vandhul. Af Marius Knudsen.	120
Om Fodring	54	Mindre Meddelelser.	122
Damkulturen i Sønderjylland og Holsten med Henblik paa vore egne Forhold	54	Ørredens Fredning. Af P. A. Larsen.	129
Krebs. Af Morten Nielsen.	60	Kan det forsvares, at Fiskerilovforslaget ikke nyder Fremme? Af Jens Chr. Sørensen	133
Ferskvandsfiskeriet paa Bornholm Efter „Bornholms Avis“	61	Lidt om „den danske biologiske Station“ og Fjordfiskeriet	136
Om Nutidens Lystfiskeri. Af „En gammel Lystfisker“.	64	Aborren. Af „En gammel Lystfisker“.	141
Told paa Karper	66	Kritiske Bemærkninger af enkelte.	142
Indsøfiskeri. Af Arthur Feddersen.	68	Lidt om den paatænkte „Biologiske Forsøgsstation“.	146
Om Anvendelse af en udtørret Mølledam.	70	Statskonsulenten for de ferske Vand. Af —n.	149

Sæt Fisk i ethvert Vandhul. Af Marius Knudsen	152
Mindre Meddelelser.	155
Regnbuelaksen som Ferskvandslaks. Anmeldelse	161
Statskonsulenten for de ferske Vande. Svar til Hr. — n. Af N. Petersen og Smidt Nissen	168
Til Medlemmerne	169
Aborren som Sportsfisk. Af „En gammel Lystfisker“	170
Dammene	171
Geddeklækning Af H. Hansen	175
Mindre Meddelelser.	176
Foreningens Generalforsamling i Fredericia den 28. April	185
Om Karper.	193
Mindre Meddelelser.	195
Fiskeriforholdene i Schweiz Af C. W. Hoffmeyer	201
Nordisk Akvarie- og Terrarietidende. Den hollandske Laksekommission. Efter „D. F. Z.“	209
Udklækningsanstalter. Af Stub i D. F. The Black Bass. Af „En gammel Lystfisker“	217
Lidt om Behandlingen af Ørredfisk i Damme.	221
En kort Bemærkning om Artiklen: „Lidt om den danske biologiske Station og Fjordfiskeriet“. Af Chr. H.	222
„Svar til Chr. H.“ og „Opfordring til Læserne“	224
Aalens og Helleflynderens Gydesteder. Efter „Kringjaa“.	228
Fra Naturen og Livet. Af H. Holst i „Folkelæsning“.	229
Redskaber til Aalefangst.	233
Kunstig Fiskeavl. Et Eksempel til Efterfølgelse.	234
Fiskeudførslen fra Danmark til England	236
Ferskvandsfiskeri. Af Piscator.	237
Mindre Meddelelser.	239
Forsøgsvande.	249
Indpakning af slagtet Fisk	255
Aktieselskabet „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“.	259
Mindre Meddelelser.	260
En storartet Plan til en Forsøgsanstalt for Fiskeavl i Sydsverrig. Efter „D. F.“	265
Fiskebestandens Ophjælpning i vore	

Have, Fjorde og Aaer. Af F. M. F. Andersen	270
Slagtet Fisk	275
Fiskemestrenes Møde i Vejen. Efter „Kold. Folkebl.“	276
Aarsagen til Dødeligheden blandt Fiskene i Vælddamme	279
Fiskerimøde i Kellinghusen	282
„Dansk Fiskeriforening“s Aarsberetning	283
Spørgsmaal og Svar	287
Mindre Meddelelser.	287
J. O. Boving-Petersen	297
Lidt om Fluefiskeriet Af „En gammel Lystfisker“	300
Aalen Af C. Falkenhorst	304
Spørgsmaal og Svar	308
Mindre Meddelelser	308
Lidt om den paatænkte-Salgsforening	313
Aalen. Efter „Bosnische Post“	320
Moderne Fisketransport	323
Mindre Meddelelser.	325
Om Udsættelse af Karper i Søer	329
Tysk Profeti!	336
Mindre Meddelelser	340
Lidt mere om The Black Bass Af C. W. Hoffmeyer.	345
En Forsøgsstations Betydning	347
Fiskeri-Lærekursus i Eberswalde. Efter „D. F. Z.“	352
Lystfiskeri Græshopper som Madning. Af H. Stork, senior.	353
Middel mod Grøde i Damme. Af H. B. Rieffestahl.	355
Mindre Meddelelser.	357
Salgsforeningen	361
Aktieselskabet „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“.	369
Tyske Udtalelser om „De forenede danske Ferskvandsfiskerier i Vejen — Vamdrup“.	370
Om rigelig Nærings Indflydelse paa Fiskenes Frugtbarhed.	372
Hesteiglen	373
Lidt om Fluefiskeriet. Af „En gammel Lystfisker“.	376
Laksefangsten i Floden Weser. Af W. Z.	379
Skotsk Lakseforskning	381
Mindre Meddelelser.	382
Laks Forelle-Bastarder	393
Opdræt af Forelyngel Af Br. Dieszner i „D. F. Z.“	397

	Spalte
Erfaringer over Regnbueørredens Legetid. Af C. Arens efter „D. F. Z.“	401
Salgsforeningen	407
Lidt om Agn til Sportsfiskeri Af „En gammel Lystfisker“	408
Mindre Meddelelser.	412
Ferskvandsfiskeriloven	425
Støt Arbejdet for vort Fiskeris Udvikling Af Jens Chr Sørensen	432
I hvilken Del af et Vandløb skal Lakse- og Ørredyngel udsættes?	435
Mindre Meddelelser.	440
Salgsforeningen	449
Nye Opfindelser paa Fisketransportvæsnet's Omraade.	453
Opdræt af Forelyngel. Af Br. Dieszner	455
Saltbade som Mittel mod Hudsygdom hos Fisk.	458
Aalens Forplantning	463
Vore Bækkes rationel'e Drift ved Avl af Bækørreder. Af P. Schiemenz efter „D. F. Z.“	468
Mindre Meddelelser.	472
Fra Bestyrelsesmødet i Fredericia d 3. November	481
Statens Konsulent.	483
Befrugtning af Ørredæg.	484

	Spalte
Barnsø	489
Mindre Meddelelser.	491
Damkultur	498
Røverliv i de ferske Vande Af J. Errboe.	501
Aabent Brev til Hr. Hansen, Lellinge pr. Koge Af N. Pedersen	508
Lidt om det Stewartske Ormforsang Af „En gammel Lystfisker“	510
Udsættelse af Ørreder i de frie Vande. Af G. Fensmark	515
Fiskeriet i vore Aaløb. Af J. M. Mikkelsen	518
Hvad der er af Vandarealer indenfor Danmarks lange Grænselinje, og hvad de Arealer bringer og burde bringe. Af Jens Chr. Sørensen	520
Mindre Meddelelser	523
Ørredægs Udklækning	530
Salgsforeningen. Af Olaf Scavenius Nellemann.	531
Mit Forhold til Salgsforeningen. Af Smidt Nissen	534
Salgsforeningen Af A Ladegaard	539
Damkultur. Af Sander Larsen	540
Mindre Meddelelser.	544

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 1

1. Januar.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Professor Feddersen, Malmøgade 3, København.

Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undertagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Stallingfiskeri med Orm. — Damanlæg. — Fiskeriet ved vore Herregaarde og Godser. — Kunstig Fiskeavl. — En Opdagelse vedrørende Kребseavl. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Paa givne Anledning finder Foreningen det rigtigt at advare Foreningens Medlemmer mod en Forveksling af Foreningens Medlemsblad med det af Hr. Hugo V. Madsen redigerede Blad, og at rette en

indtrængende Opfordring til Medlemmerne om udelukkende at henvende sig til Foreningens Konsulent, for Tiden Hr. Smidt Nissen, Ejstrup, om Raad og Vejledning i paakommende Tilfælde, da man ikke for ofte kan indskærpe Medlemmerne den store Skade, Raad og Vejledning af ukyndige Folk, uden Erfaring, kan afstedkomme.

21. December 1905.

Paa „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Vegne:
Arthur Feddersen,
Foreningens Formand.

Stallingfiskeri med Orm.

(Sluttet.)

—o—

Har man saa faaet en Fisk paa, og er det en god Fisk, da begynder den spændende Kamp imellem Stallingen og Fiskeren. Stallingens Mund er skør, saa ærgerligt skør, at man af og til, trods al Forsigtighed, mister den smukke Fisk, fordi Munden rives ud, inden man faar Stallingen mat. Ved Ormfiskeriet er Fiskerens Chance dog betydeligt større end ved Fluefiskeriet. For det første har han 2 a 3 Kroge at løbe an paa, og dernæst har Stallingen en ejendommeligt Maade at tage Ormen paa, idet den som Regel ikke sluger den

paa en Gang, men ligesom suger den ind Stykke for Stykke. Forhaster men sig derfor ikke med at slaa til, man lad Stallingen tumle lidt med Ormen, en halv Snese Sekunder eller saa, vil den, naar det er en større Stalling, have faaet Ormen helt ind i Munden, og Krogene vil da sandsynligt have faaet godt fat. Har man under Kampen med Stallingen faaet denne op i Vandets Overflade og ser, at Ormen sidder uden paa Snuden, da vil det knibe at faa Stallingen i Land; thi Krogene har da kun fat i det yderste af Kæberne, og Faren for, at Krogene bryder igennem, er da overhængende.

En Ketcher er til liden, eller, lad mig hellere sige, til ingen Nytte. Den er altid i Vejen, naar man gaar, og i det afgørende Øjeblik, naar man ret skal have Nytte af den, er den gerne der, hvor den helst ikke skulde være. Man har derhos som oftest haardt Brug for begge sine Hænder til at styre Stang og Line. En øvet Stallingfisker tager fuldt saa let en Fisk med Haanden som med Ketcheren, idet han holder Linen med venstre Haand og griber Fisken med højre med et fast, hurtigt Greb over Rygfinnen og om Bugen og kaster den op paa Land. Har Stallingen godt fat, og det kan man som paavist ofte erkende deraf, at Ormen ikke er synlig ved Stallingens Snude, saa kan man som Regel liste den forsigtigt ud af Vandet med Stang og Line ved langsomt og varsomt at hale den op paa Land. Men dette kan dog kun ske, naar Fisken er helt udmattet, og der ingen høj Aabred er, den skal op over. Er der en saadan Aabrinke, da tager man som sagt bedst Stallingen ved

at lægge Stangen fra sig og tage Fisken med Haanden. Trods al Forsigtighed og Omhu hænder det dog imellem, at Stallingen i sidste Øjeblik, naar man lige skal have den op paa tørt Land, slipper af Krogene; men der er dog endnu Haab om at redde den dyre Fangst, naar man er adræt og blot ikke nervøs. Stallingen bliver nemlig, naar den er godt udmattet, selv om den slipper af Krogene, i nogle Øjeblikke liggende ganske stille, til den har samlet nogle Kræfter. Springer man derfor til og griber den resolut paa den ovennævnte Maade, hænder det tit, at man i yderste Øjeblik dog vinder Sejr og faar Stallingen i Tasken.

Som det vil ses, er Ormfiskeri efter Stalling en smuk og interessant Sport, naar det da udøves paa sportsmæssig Maade og med sportsmæssige Redskaber. Det fordrer en let, men dog samtidig fast og sikker Haand og Færdighed i at behandle Stang og Line. Det er derhos et lønnende Fiskeri, idet man vel ikke faar mange, men til Gengæld store og gode Fisk. Mere end een Gang er det haardt, at jeg har fisket der, hvor Fluefiskere kun har faaet en Del Smaafisk, medens jeg har faaet flere Stallinger paa et Pund og derover paa samme Strækning, og ganske har været fri for at faa Smaafisk paa Krogene. Et stort Gode er det ogsaa, at Ormfiskeri, udført paa den ovenfor paaviste Maade, er lige saa godt til Ørred som til Stalling, saa at man altsaa, uden at skifte Krog eller Agn, kan befiske et Vandareal baade for Ørred og Stalling.

En gammel Lystfisker.

Damanlæg.

—o—

Nogle Vink for Begyndere.

Efteraarstiden og Vinteren er den bedste Tid til Damanlæg. De anlagte Damme kan nemlig saa faa Tid til at blive udluftede og til at faa de skadelige Stoffer i Bund og Sider uddragne inden Foraaret eller den Tid, da de skal besættes med Ørredyngel.

Jo daarligere Jordbundsbeskaffenheden er, des før maa man begynde paa Anlægget, for at der kan hængaa saa lang Tid som muligt, inden Dammene besættes med Fisk.

I Damme, der er anlagte i Foraaret og lige derefter besatte med Ørredyngel, vil som Regel en stor Del af denne gaa til Grunde, og Udbyttet vil blive langt ringere, end hvis Dammene var blevne anlagte om Efteraaret eller Vinteren.

Begyndere, der vil anlægge Damme, vil vi raade til at henvende sig til en erfaren Mand paa dette Omraade. Faa ham til at undersøge Forholdene og give Anvisning paa Arbejdets Udførelse. Navnlig vil vi tilraade den største Forsigtighed, hvor det gælder et større Anlæg.

Vi tror ogsaa, at Damanlæggeren ikke bør nøjes med en saadan Anvisning. Han bør helst selv gøre sig bekendt med et Anlæg, om hvilket han ved, at det har staaet sin Prøve og vist, at det er rentabelt.

Vi har set Damanlæg, der er aldeles forfjlede. Dammene har været gode nok; men Vandet har været af den Beskaffenhed, at det ikke egnede sig for Ørredfisk. Det egnede sig bedre for Karper.

Andre Steder har Vandet været

godt nok; men der har været for lidt af det i Forhold til Anlæggets Størrelse o. s. v.

De stedlige Forhold er jo ikke saa lidt forskellige. Det er derfor nødvendigt, at en erfaren Mand bliver tilkaldt for at undersøge Forholdene.

Efter det Kendskab, vi har til vore Damanlæg, er en af de største Farer den, at Begyndere anlægge alt for mange Damme straks. Naar det saa bliver en temmelig tør Sommer, saa viser det sig for det meste, at der er for lidt Vand til de mange Damme. Følgen bliver, at der dør en Mængde af Fiskene, og Udbyttet bliver for lille, eller Foretagendet ender maaske endog med Tab.

Vi tror derfor, at Begyndere i den Henseende maa gaa frem med stor Varsomhed.

Saa er der en anden Omstændighed ved Damanlæg, hvor Begyndere ofte forser sig. De bygger nemlig deres Damme saaledes, at de ikke kan tømme dem. Der bliver altid noget Vand i dem; og det har til Følge, at de ikke kan faa dem helt udfiskede. Og gør de Forsøg paa at faa det, saa gaar en Del til Grunde.

Aarsagen hertil er selvfølgelig, at Dammen ikke har det fornødne Fald ned mod Udløbsrøret.

Efter den Erfaring, der er gjort, tilraades det først at nedlægge Udløbsrøret ved Anlægget af en Dam. Man vil da lettere kunne skaffe det nødvendige Fald til Veje. Desuden har man tillige den Fordel, at man under Arbejdet paa Dammens Udgravning, stadig kan bortlede det Vand, der kommer fra Jorden, og som ellers vilde hindre Arbejdet.

Ved lange Damme med ringe Bredder er det ikke saa vanskeligt at skaffe det fornødne Fald; men uafbrudt jævnt maa det være.

Ved brede Damme lader det sig vanskeligere gøre. Her gør man bedst i at lave en Grøft i Midten ned mod Afløbsrøret, foruden mindre tilstødende Grøfter fra begge Sider, det hele lignende Ribberne paa et Blad. Grøften i Midten er da at ligne ved Hovedribben, de tilstødende ved Biribberne.

Ad disse Grøfter føres saa Fiskene ved Udtømningen hen ad mod Afløbsrenden, hvor der umiddelbart for ved denne er gravet en Grav eller et Bassin, hvis Størrelse kan være saadan noget som 2 til 2 $\frac{1}{2}$ Kvadratalen og med en Dybde af indtil $\frac{1}{2}$ Alen.

Denne Grav kan naturligvis ikke tømmes; og her samles Fiskene saa tilsidst og fanges da let med en Ketcher.

Dersom man ikke har den sidst nævnte Grav, vil det have til Følge, at der vil komme et Tidspunkt, da Fiskene vil komme til at ligge paa det tørre, hvad naturligvis vilde være uheldigt.

Iøvrigt kan Spørgsmaal angaaende Damanlæg naturligvis blive optagne i „Medlemsbladet“; og de vil da, saa vidt muligt, blive besvarede.

Fiskeriet ved vore Herregaarde og Godser.

—o—

Først maa jeg forudskikke den Bemærkning, at jeg paa Rejser i vort Land ved Selvsyn har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med Fiskeriet ved enkelte af vore Herregaarde og Godser.

Resultatet af de Indtryk, jeg ved mine Besøg har faaet, er, at Fiskeriet her paa enkelte Undtagelser nær staar paa et temmelig lavt Trin. Medens der saa godt som ved alle vore Godser er sørget for en rig Vildtbestand, der plejes og passes efter alle Kunstens Regler og er en Pryd for disse, ligesom deres Haveanlæg og Havebrug er mønsterværdige, saa gøres der derimod desværre kun altfor lidt for at sikre de nydelige Parkanlæg, der omgiver dem, en god, passende og rigelig Fiskebestand, der ikke alene kunde give Godset en klækkelig Indtægt og en god Fisk paa Bordet, men tillige ikke alene være en Pryd, men ogsaa til megen Fornøjelse og Adspredelse for Godsernes Besiddere.

Godsernes Parker, Grave og Damme bærer ofte Spor af, at der i Fortiden har været drevet en mere rationel Fiskekultur end nu. Og det vil vist de fleste Steder vise sig, at der med en ringe Bekostning igen kan fremhjælpes en rig Fiskebestand, som man nok tør antage, vil komme til at overgaa, hvad den en Gang har været, da vor Forstaaelse i den Retning nu er mere fremskreden.

Fiskevandene ved vore Herregaarde og Godser ligner vore Søer. De samme Fisk findes baade her og der, og det tarvelige Udbytte er vel noget nær det samme. Her som der lever den ene Fisk af den anden.

Her i Landet findes en Forening, der hedder „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, som har sat sig til Maal at ophjælpe Fiskeriet i vore ferske Vande, og da selvfølgelig ogsaa ved vore Godser.

Jeg tillader mig at henlede Herremænds og Godsejeres Opmærksomhed paa denne Forening, og jeg tillader mig at opfordre dem til at melde sig ind i den. Det aarlige Kontingent er *mindst* 4 Kr. Medlemmerne faar Medlemsbladet frit. Man henvender sig om Optagelse til Næstform., Hr. Direktør Petersen i Vandrup. Foreningens Formand er Hr. Professor Feddersen i København. Ved at tegne sig som Medlem støtter man en Nationalsag, og samtidig faar Medlemmerne den Fordel, at de gennem Medlemsbladet og paa anden Maade kan faa Vejledning til Fremhjælp af forhaandværende Kulturer eller til helt nye Anlæg.

Medlemsbladet bringer ogsaa Artikler vedrørende *Lystfiskeri*.

S. N.

(Efter Herregd. Hovedadrav.)

Kunstig Fiskeavl.

—o—

Landmændene har i de senere Aar mere og mere faaet Øje for, at de Søer og Moser og andre Vande, der findes paa deres Ejendom, kan udnyttes ved Hjælp af kunstig Fiskeavl. Man har imidlertid — maaske paa Grund af Betegnelsen „kunstig“ — mest kastet sig over Indretning af større Anlæg, hvor man har maattet regne med store Udgifter og derfor ogsaa med store Indtægter.

Saadanne Anlæg vil næppe kunne svare sig paa Bornholm, dertil er Vandløbene for smaa. Derimod kan man mange Steder drive kunstig Fiskeavl i det smaa. Damme og Moser, der hidtil har ligget ganske ubenyttede hen, kan med

ringe Bekostning og ringe Ulejlighed bringes til at give Udbytte, og bliver maaske Fortjenesten derved ikke stor, saa kan man i hvert Fald skaffe sig Fisk til Husholdningen og kan endog faa den Fornøjelse selv at fiske dem.

Damme er ofte fulde af Karudser, der er til Stede i alt for stort Antal; der er Overbefolkning, Føden rækker ikke til, og de enkelte Karudser naa kun en ringe Størrelse. Sættes der Gedder i en saadan Dam, da finder de rigelig Næring blandt de smaa Karudser. Gedderne vokser hurtigt, og de Karudser, de levner, vokse ligeledes hurtigt, da der nu er mere Næring til hver enkelt af dem. Efter nogle Aars Forløb kan man begynde at fiske i Dammen. Gedderne tages paa Krog, Karudserne i en Kasteruse. De store Karudser holder sig altid paa de dybeste Steder, medens de smaa ofte kommer ind til Bredden; derfor kan man undertiden i en Dam, hvor man kun har set smaa Karudser, faa store i en Kasteruse. En saadan kan man selv lave sig uden stor Bekostning.

Man kan ofte med Held indplante Aal som smaa og fiske dem, naar de er voksede til; men i Særdeleshed vil jeg anbefale at forsøge med Udsættelse af Krebs, saavel i Damme, navnlig med Stenbund, som i Bækløb. Der er ingen Mening i, at Hotellerne skal forskrive Krebs fra Sverrig, naar vi herovre paa Bornholm har udmærket gode Betingelser for Krebsavl.

Med disse Linier har det været min Hensigt at vække Opmærksomheden for kunstig Fiskeavl, idet Statens Konsulent i Ferskvandsfiskeri med det første vil aflægge

et Besøg paa Bornholm. Enhver, der ønsker hans Vejledning, kan henvende sig hos undertegnede.

Andreas Otterstrøm,
Rønne.

(Efter „Bornh. Tid.“)

En Opdagelse vedrørende Krebseavl.

—o—

I foranstaaende Stykke af Hr. Andreas Otterstrøm anbefales det at forsøge med Udsættelse af Krebs saavel i Damme som i Bækløb, og han mener, at der paa Bornholm særligt er gunstige Betingelser for Krebseavl.

Vi vil i Tilslutning hertil ogsaa henlede Medlemmernes Opmærksomhed paa denne Avl, da der mange Steder i vort Land er gunstige Betingelser for den.

Men paa dette Omraade har Hr. Fisker Petersen, Brahetrolleborg, gjort en Opdagelse, som vi ved denne Lejlighed vil gøre opmærksom paa.

Hr. Petersen forsøgte nemlig gentagne Gange med Krebseavl i en Dam, der tilsyneladende havde alle Betingelser for et godt Udfald.

Ikke desto mindre mislykkedes Forsøget Gang paa Gang. Krebsene forsvandt. Men hvordan det gik til, var ikke til at opdag.

En Aften, da Hr. Petersen gik over Marken i Nærheden af Dammen, løstes imidlertid Gaarden.

Han mærkede nemlig tilfældigt, at der var noget, der rørte sig i Græsset ved hans Fod; og ved Eftersyn viste det sig, at det var en Krebs, der var paa Vandring bort fra Dammen; og ved nærmere Undersøgelse opdagede han, at Ud-

vandringen fra Dammen var almindelig. Han fandt nemlig mange udvandrede Krebs rundt omkring paa Marken.

Da han næste Dag undersøgte Marken, fandt han hist og her Krebs, der var døde under Vandringen.

Men hvad var Grunden til Udvandringen? Hvorfor vilde Krebsene ikke være i Dammen, der syntes at have alle Betingelser for Krebseavl?

Hr. Petersen udfandt, at Krebs ikke vil være i Damme, hvor der om Efteraaret er stærkt Løvfald.

Damme og Mergelgrave maa derfor ikke være omgivne af Træer, hvis man vil drive Krebseavl i dem, efter den Erfaring Hr. Fisker Petersen har gjort.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 9. Decbr. til 16. Decbr.

Aal 40—65 Ø., Laks 70—100 Ø.,
Gedde 40—55 Øre, Aborre 25—30
Øre pr. Pd. Krebs 300—400 Øre
pr. 100 Stk.

Hamburg.

Gedde 50—70 Pf., Ørred 112—
148 Pf., Aal 60—71 Pf. pr. Pd.

(Auktionsberetning af G. Platzmann
beed. Fiske-Auktiont.)

Berlin.

Levende Fisk. Ørred 200—220
Pf., Gedde 80—96 Pf., Karudser
66 Pf. pr. Pd. Ispakning: Ørred
130 Pf., Laks 120—200 Pf., Gedde
19—68 Pf., Aal 30—89 Pf. pr. Pd.

(Der stadtishen Markthallen — Direktion
über Auktions — und En gros Preise.)

Annoncer.

— o —

Fiskerielev. Som saadan er Plads ledig til Foraaret 1906 paa Fiskeriet „Vejle Kildevæld“, Vejle.

Damantal 50. Stor Udclækning og Om-sætning af Ørreder, Karper og Suder.

Henvendelse til Direktør **J. Nielsen**, Kildesvej, Vejle.

Friskfangede Smaasild

til Fiskefoder og Agn kan daglig leveres for 4 Øre pr. Pd. fra

Priess & Co., Glyngøre.

Telegram-Adr.: Priess. Telefon Nr. 4.

Elev.

En ung Mand, som vil uddannes til Fiskemester, kan antages ved Claus-holm Fiskerianlæg fra medio Februar. Hen-vendelse til Slotsgartner **F. Hansen**, Clausholm pr. Randers.

Fiskemester.

Som saadan søger en velanbefalet Mand Plads i Løbet af Vinteren. Vedkommende er godt inde i alt hørende til Udclækning og Ørred-opdræt samt Frysning af Fiskefoder.

Reflekterende bedes henvende sig til Fiskeri-bestyrelse **H. Sorensen**, „Nordjydsk Damkultur“, Nykøbing M.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjenæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kilde-ørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af **Karper og Suder** til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kom-mission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Vandmølle til Salg.

Paa Grund af Alder-dom er en Vandmølle, be-liggende 1½ Fjerdingvej fra Station og 1½ Mil fra Købstad med Fiske-plads, samt 1 Mil fra en anden Fiskeplads, til Salg. Ca. 15 Td. Land af Ejendommen samt den store Mølledam egner sig ypperligt til Anlæg af Fiskedamme, da det lig-ger betydelig lavere end Mølledammen, og der er meget stor Vandtilløb. Ejendommen, paa hvil-ken der holdes 3 Heste og 18 Kreaturer, bestaar af 127 Td. Land, hvoraf en Del er Hede, der til-dels er beplantet. Købe-sum: 25000 Kr. Nær-mere ved Henvendelse til **Jacob Ingvartsen**, Flønder Mølle pr. Bækmarksbro.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-fiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Lovekseemplar følger pr. Postanvisning. kan haves ved Postopkrævning.

....., den 190 ..

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors Ribe.

Ynglekarper.

Af fineste Kvalitet fra 2½ til 5 Pd. kan mod Forudbestilling faas i April Maaned a 1 Kr. Pundet hos Kaptajn **P. Poulsen**, Vejle.

Lundgaard

Eng- og Fiskeriforening,
Vejen,

leverer af eget Tillæg Yngel og Sættefisk af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred til meget billige Priser.

Joh. Lauridsen.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret **Sættefisk, Yngel og Øjneæg** af **Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred.**

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Undertegnede, der selv har et Fiskerianlæg, som udelukkende forsynes med artesisk Vand, anbefaler sig med Udførelse af

artesiske Boringer for Fiskerianlæg.

Marius Knudsen, Odense

Telefoner: Odense: 247 og Bredbjerg 13. København: 1781 og 9143.

Telegram-Adresse: Boreingeniøren, Odense.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen.

Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardføreste, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning.

Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. **Sættekrebs.**

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: Æg af Vildfisk.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 2

15. Januar.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Professor Feddersen, Malmøgade 3, København.

Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petittlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Indbydelse til Oprettelse af en Fiskemesterforening. — Rensning af Vand til Udklækning. — Den ny Konstruktion af Munke. — En Søs Anvendelse. — Aborren. — Om Udryddelse af Hesteigler i Fiskedamme. — Udklækning af Rognbueørred. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Paa given Anledning finder Foreningen det rigtigt at advare Foreningens Medlemmer mod en For-

veksling af Foreningens Medlemsblad med det af Hr. Hugo V. Madsen redigerede Blad, og at rette en indtrængende Opfordring til Medlemmerne om udelukkende at henvende sig til Foreningens Konsulent, for Tiden Hr. Smidt Nissen, Ejstrup, om Raad og Vejledning i paakommende Tilfælde, da man ikke for ofte kan indskærpe Medlemmerne den store Skade, Raad og Vejledning af ukyndige Folk, uden Erfaring, kan afstedkomme.

21. December 1905.

Paa „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Vegne:

Arthur Feddersen,
Foreningens Formand.

Indbydelse til Oprettelse af en Fiskemesterforening.

—o—

Da Damkulturen i det sidste Par Aar har taget et saa mægtigt Opsving, har vi undertegnede tænkt os Betimeligheden af Oprettelsen af en Fiskemesterforening, hvis Program skal være ved Sammenkomster gensidig at meddele hinanden sine Oplevelser i den forløbne Tid, for der-

ved at udbrede Kendskaben til de forskellige Sygdomme indenfor Damkulturen. Man har tænkt sig at afholde Møderne saaledes, at man samtidig kan bese et af de større Fiskerier, og Direktionen for Jedsted-Ovslag Fiskeriselskab, som vel nok er det Selskab, der driver den største Eksport af levende Fisk, har beredvilligt givet Tilladelse til ved det konstituerende Møde at bese Fiskeriet Jedsted Mølle, hvorfor vi indbyder ærede Kollegaer til at give Møde i det nye Hotel ved Gredstedbro St. Lørdag den 3. Februar Kl. 9. Ærede Kollegaer, som vil give Møde, bedes omgaaende meddele os deres Mening om Sagen.

Th. Thomsen,
„Trøjke“ pr. Holstebro

S. Andersen,
Jedsted Mølle pr. Gredstedbro.

J. Hansen,
Kjærgaard Mølle pr. Struer.

Rensning af Vand til Udklækning.

— o —

Jeg har ved flere Udklækningsanstalter set, at man har døjet meget, fordi Vandet har været saa jærnholdigt, at Jærnet i store Mængder har aflejret sig overalt, hvor Vandet passerede, til Trods for, at Vandet blev filtreret, lige før det naaede Udklækningshuset. Ved nærmere Undersøgelse har det saa vist sig ganske naturligt, og jeg vil derfor gerne udbede mig Plads for disse Linier, for om muligt derved at kunne hjælpe en og anden ud af Forlegenheden.

Hemmeligheden bestaar blot i, at man ikke kan filtrere Jærnet fra Vandet, uden først at udlufte Van-

det meget grundigt, og hvor man ikke gør det, nytter Filtreringen ikke det mindste. Aarsagen hertil er følgende:

Naar Vandet kommer ud af Jorden, er Jærnet til Stede i det som Jærnforilte. — Jærnforilte er imidlertid opløselig i Vand; man ser derfor ikke noget til det og kan ikke ved Hjælp af Filtret si det fra.

Ved at Vandet udsættes for Luftens Paavirkning, sker der imidlertid en kemisk Omsætning, idet Jærnforilten optager Ilt af Luften og derved omdannes til Jærntveilte, eller, da denne Omdannelse sker i Vand, til Jærntveiltehydrat

Jærntveiltehydrat er imidlertid ikke opløselig i Vand, men samler sig i smaa Fnug (de større og mindre rødgyldne Fnug og Totter, man ser i jærnholdigt Vand, der henstaar i nogen Tid); og det er disse, der kan filtreres fra. Det er altid paa dette Punkt, det nytter at filtrere Vandet.

Filtrerer man det derimod, før Jærnet er blevet omdannet til Jærntveiltehydrat, saa løber Jærnet med gennem Filtret, og naar Vandet saa kommer ind i Renderne i Udklækningshuset og der i Forbindelse med Luften, bliver noget af Jærnet her omdannet til Jærntveiltehydrat, der bliver hængende alle Vegne, særlig i det fine Traadvæv i Æggekasserne og paa Æggene.

Iltningen foregaar lettest ved at anbringe en stor Bruse med fine Håller noget over Filtret, og saa lade Vandet falde i Draabeform (som tæt Regn) fra denne Bruse ned paa Filtrerbeholderen.

Filtret skal saa indrettes som et almindeligt Sandfilter med Sten i

Bunden og Grus over Stenene, saa Vandet først passerer Gruset og derefter Stenene. Saa kan man nemlig saa nemt rense Filtret, blot ved at skrabe et temmelig tyndt Lag Grus forsigtigt oven af, hver Gang det bliver for tæt.

Ordnet paa denne Maade vil man undgaa den meget generende Afejring af Jærn i Udklækningshuset og tilmed opnaa at faa Vandet mere luftholdigt.

Odense, i December 1905.

Marius Knudsen.

Den nye Konstruktion af Munke.

— o —

Paa en Forespørgsel af Hr. Møller Sylvest angaaende Konstruktionen af de nye Munke, kan jeg meddele:

Paa Midten af Udløbstuden anbringes Munken saaledes, at den kommer til at staa vinkelret paa Tuden og midt i Dæmningen.

Munken er lukket paa alle fire Sider. Ved Hjælp af Falser, som gaar helt til Bunds — ogsaa i Tuden — er den delt i tre Rum.

I de to Falser ind mod Dammen nedstikkes Rammen med Solden, som skal hindre Fiskene i at undslippe fra Dammen. — I de to andre Falser ind mod Afløbstuden stikkes Skodderne ned, som bestemmer Vandstandshøjden i Dammen.

Munkens Grundflade maa ikke danne et Kvadrat, men maa være et Rektangel, saaledes at dets Breddside vender mod Dammen og Afløbet. Det maa laves saaledes, at navnlig det bageste Rum staar i et passende Forhold til Afløbstuden med Hensyn til Vandsluget.

Et Laag dækker for Munkens

Aabning foroven i Dæmningen. En saadan Munke sikrer bedre Afløbet i en haard Vinter end de hidtil anvendte Munke.

For at sikre Hoveddæmningen mod Skred og Brud, er det raadeligst at grave en Rende paa ca. 4 Tommers Brede i Midten af Dæmningen og saa fylde den med Kampesten og Cement. Hvor dyb denne Betonmur skal være, beror paa Jordbundsforholdene; men om Udløbsrenden bør man i hvert Fald anbringe en Cementkrave for at hindre Brud under eller ved Siden af Tuden. Denne Krave skal naturligvis staa i Forbindelse med Dæmnings Betonmur.

En Søs Anvendelse.

— o —

Den Sø, hvor Vandet kan graves ud, saaledes, at Søen kan tørlægges naar som helst, er selvfølgelig bedst anvendelig til Fiskeavl.

Er der dyb, blød Dynd i Bunden af Søen, da skal Vandstanden sænkes mindst det halve af Dyndets Dybde.

Dersom der er 3 Alen Vand og 3 Alen Dynd til fast Bund, skal Vandstandsdybden altsaa være mindst $4\frac{1}{2}$ Alen. Kan det naas, er den Mand godt stillet, der er Ejer af en saadan Sø.

Efter at Søen har været tørlagt et Aar, skal den den første Sommer besættes med 500 Stkr. maa-nedsgamle Karper og 200 Stkr. Suder pr. Td. Land. De udsatte Fisk vil i Løbet af den første Sommer blive saa store, at der Sommeren efter kan sættes Ørredyngel ud. Hvor megen Yngel, der skal udsættes, retter sig efter Forholdene.

Kan Vandet ikke udgraves, kan maaske en kraftig Vindmotor besørge Udpumpningen. Men der maa finde en nøjagtig Opmaaling og Undersøgelse Sted, inden der begyndes.

Ved Til- og Afløb maa der sørges for; at Fiskene ikke kan vandre bort fra Søen.

Af en Sø, der ikke kan tørlægges, maa man aldrig vente sig noget stort Udbytte. Men derfor gælder det ligefuldt om at bedre Forholdene. Til Forespørgeren i dette Blads Nr. 24 vil jeg sige: Naar der er en ret god Fiskebestand, sørg saa endelig for at forbedre den, før De med forbedrede Redskaber tænker paa at fange de Fisk, der nu er.

Gedden er vistnok den Fisk, der da maa anvendes og anbefales.

Ørreden bliver sikkert for dyr en Fisk til Udsæd i en Indsø, hvor Forholdene ikke er særligt gunstige.

Karpen kan nok trives i de fleste Indsøer; men naar de ikke kan tørlægges, er Karperne næsten ikke til at fange. Denne Udsæd er ogsaa temmelig dyr.

Da Aborren er en temmelig daarlig Handelsvare, saa kan denne Fisk heller ikke anbefales.

Jeg mener som sagt derfor, at vi helst maa holde os til Gedden.

Forøgelse af Geddebestanden opnaas lettest, naar der er et eller andet Vandløb, der fører Vand til Søen. Men dette Vandløb maa have et Fald paa 1 a 2 Alen hen imod Søen. Har Vandløbet et Sted det, da sættes der en Jorddæmning over et Stykke Eng saaledes, at der kan blive mindst 1 Alen Vand paa det dybeste. Blot der med Sikkerhed kan holdes Vand der til først i Maj Maaned, saa er det godt.

Det inddæmmede Stykke Eng skulde helst have et Fladeindhold paa mindst 2 Skp. Land.

Der indfanges saa lige før eller først i Legetiden ca. 50 Pd. Hungedder og helst til Tal 2 a 3 Gange saa mange Hangedder, som man har Hungedder. Disse er nemlig meget mindre end Hungedderne, saa der bliver alligevel ikke flere Pund Han- end Hungedder.

Saa er der ikke andet at gøre end at se efter sidst i April eller først i Maj. Da vil Geddeynglen nemlig begynde at svømme frit omkring. Før den Tid lader de sig ikke se.

Omtrent 10 Dage efter at de første Unger er gaaet op i Vandet, maa man lade Vand og Fisk løbe ud i Søen, men helst langsomt. Man maa ikke lade Ynglen blive længere bag Dæmningen, da der nu næppe er Føde til den længere.

Der kan sættes en Ruse ved Udløbet i Søen til at fange de store Gedder i, som endnu maatte være levende.

Dernæst maa der sørges for, at der er nogle Pladser, hvor Gedderne fra Søen kan lægge deres „Leg“; helst nogle Strimler Eng med blød Græsbund, som Vandet kan gaa ind over i Legetiden. Ellers tvinges de til at lege i Rørstube eller lignende stift Skrub. Der bliver saa deres Slimhinde beskadiget meget, ja ofte faar de ikke helt ubetydelige Kødkaar, der, efterhaanden som Vandet bliver varmere, angribes af en svampagtig Plante; og de saaledes angrebne Gedder er dødsdømte.

Lad os endelig komme bort fra det gamle om Vandenes udtømmelige Rigdomme.

Det er en Sygdom, mange for Tiden lider af.

N. Pedersen,
Brahetrolleborg pr. Korinth.

Aborren

hører til Skadedyrene i Søerne saa vel som i andre Fiskevande. Man maa derfor gøre alt for at udrydde den, hvor man tænker paa en Forbedring eller Forøgelse af en god Fiskebestand, f. Eks. i vore Søer.

En meget slem Rovfisk er den. Det er navnlig Fiskeynglen, den fraaser i. Den kan saaledes grundigt ødelægge en Søs Geddeavl derved, at den fortærer Geddernes Æg og Smaaeyngel. Derfor giver Vaaddragning i Søer som oftest kun faa Gedder, men en stor Mængde Aborrer og Skaller.

Sagen er vistnok den, at Aborren og Skallerfiskene i Almindelighed yngler efter Gedden og paa de samme Pladser som denne.

Efter endt Leg er Aborren graadig og gør da Jagt paa den spæde Geddeyngel. Derved fremkommer der et Misforhold. Thi naar Aborrens og Skallernes Yngel lidt senere kommer frem, er der for faa Smaagedder til at mæske sig af de sidstes Yngel; der er for faa til at gøre Gengæld.

Meget af Ukrudtet blandt Planterne og mange af Skadedyrene i Dyreverdenen er forsynede med Pigge, Torne eller andre Forsvarsvaaben.

Aborren er ligesom Hundestejlen og andre Skadedyr forsynet med Pigge. Derfor kan den klare sig godt overfor sine Fjender, baade som Ungfisk og som større Fisk

Man kan saa at sige se paa den,

at den føler sig sikker og ved sig i Besiddelse af sine kraftige Forsvarsvaaben.

Det er ogsaa en kendt Sag, at Aborren begærligt efterstræber Aaleynglen (Aalefaringen).

Vi kan af de anførte Grunde derfor nok betragte Aborren som et af vore værste Skadedyr blandt Fiskene; og den bør derfor udryddes eller i hvert Fald hæmmes i de Søer, man agter at dyrke og forbedre.

I foranstaaende Stykke af Hr. Pedersen, Brahetrolleborg, staar der en Udtalelse, som er lidt trøstesløs for de Søejere, der har Søer, der ikke kan tørlægges. Han siger nemlig, at vi ikke maa vente os ret stort Udbytte af en saadan Sø.

Hr. Pedersen taler ganske vist sandt. *For Tiden* maa vi ikke vente os noget stort Udbytte. Men vi maa ikke slaa os til Ro derfor, og det siger Hr. Pedersen jo ogsaa.

Vi maa arbejde videre paa Fiskebestandens Forbedring og Forøgelse ogsaa i disse Søer, indtil vi har naaet saa vidt, at et Søareal giver lige saa meget i Indtægt, som et tilsvarende Jordareal, anvendt til Landbrug. Først da vil man opføre med at spekulere paa at tørlægge vore Søer til Fordel for Landbruget.

Det var en Skam, om ret mange af Danmarks Søer skulde forsvinde og gaa op i mere Flæsk og Smør.

Det var at ønske, at den Bevægelse, der for Tiden er oppe for Fiskeavlens Fremme, maa føre ikke alene til vore Sørs Bevarelse, men ogsaa til deres Forskønnelse ved Plantning omkring dem.

Allerførst gælder det om at finde Aarsagen til vore Sørs ringe og

temmelig værdiløse Fiskebestand. Har vi først fundet denne, saa finder vi vel ogsaa nok paa Midler til at modvirke den.

Her er saaledes allerede nu paa-vist, hvorledes Geddebestanden i vore Søer kan formeres, efter Hr. Pedersens Anvisning, samt hvilken Betydning det vilde faa for Fiskebestanden af Gedder og Aal, dersom vi kunde faa Aborren udryd-det, en Fisk, der kun kan betragtes som et Skadedyr, da den tilmed er en daarlig Handelsvare.

Hr. Pedersen skriver, at omtrent 10 Dage efter at de første Unger har vist sig i Vandet, maa man lade dem løbe ud i Søen, fordi der næppe er mere Føde til dem i Dammen ovenfor Dæmningen.

Det ligger nær at spørge: Kunde man ikke fodre Ynglen der, indtil Smaafisken er bleven saa store, at Aborrerne og deres andre Fjender ikke saa let kan tage dem? Det er jo en kendt Sag, at jo større Sættefiskene er, des lettere undgaar de deres Fjender, og des flere lever der af dem i de Damme og Fiskevande, i hvilke de er udsatte.

Naar Smaagedderne i Yngledammen havde naaet den sidst omtalte Størrelse og saa fik Lov til at løbe ud i Søen, saa vilde det ventelig ogsaa give Svind i den megen Aborre- og Skalleynge. Paa den Maade kunde det saa maaske lykkes lidt efter lidt at udrydde Aborren.

Burde der derfor ikke gøres Forsøg med Fodring af Geddeynglen i en saadan Yngledam, som Hr. Pedersen har omtalt?

Om Udryddelse af Hesteigler i Fiskedamme.

—o—

Hist og her klages der over de mange Hesteigler, der efterhaanden indfinder sig i Fiskedammene. Da de er til stor Skade for Fiskeavl, saa har man da ogsaa adskillige Steder prøvet paa at udrydde dem.

Man har saaledes forsøgt med Tørlægning om Vinteren af de angrebne Damme. Men disse Forsøg har hidtil vist sig frugtesløse. Grunden er vel nærmest den, at Iglerne har boret sig saa dybt ned i Mudderet, at Frosten i de milde Vintre ikke har kunnet trænge ned til dem. Hr. Fisker Pedersen, Brahetrolleborg, har derimod forsøgt med Tørlægning af Dammene om Sommeren, og han har fundet, at dette er et meget virksomt Middel.

Endelig har man ogsaa fundet, at Suder er et meget godt Middel mod Hesteigler. De fortærer dem nemlig. Man behøver blot at udsætte et tilstrækkeligt Antal Sudere i de angrebne Damme, saa vil de besørge Udryddelsen. Størrelsen skal være som Portionssudere eller derover.

Udklækning af Regnbueørred.

—o—

Efter Deres Ønske meddeles Dem herved Resultatet af Udfiskningen af Regnbueørredynglen, som var udsat med $\frac{1}{8}$ Fosterblære.

Den 13. Maj udsattes 1900 Stkr. og ved Optællingen i Dag viste det sig, at der var 40 pCt., nemlig 536 Stkr. (6—10 Cm.), 226 Stkr. (12—15 Cm.) eller ialt 762 Stkr. Jeg har ikke haft saa godt Resultat

tat af de andre i Aar, udsat efter almindelig Regel, højst 20 pCt.

Brusaa pr. Løgstør, den 3. November 1905.

N. P. Jacobsen.

Vi skal til foranstaaende Meddelelse blot anføre, at vi ved den herværende Kultur i Aar har udsat Regnbueørredyngel med $\frac{1}{2}$ Fosterblære.

Ved Udfiskningen fik vi mindst 60 pCt.

Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Smidt Nissen.

Fiskemarkedet.

— o —

København, 23. Decbr. til 30. Decbr.

Aal 40—75 Ø., Laks 85—120 Ø.,
Gedde 40—60 Øre, Aborre 25—30
Øre pr. Pd., Krebs 300—400 Øre
pr. 100 Stk.

Dansk Ft.

Berlin, 6. Januar.

Løvende Fisk. Gedde 96—112 Pf.,
Aal 100—110 Pf., Karudser 69—
79 Pf. pr. Pd.

Ispakning: Ørred 105—111 Pf.,
Gedde 50—91 Pf., Aal 95 Pf.
Karpe 50—59 Pf. pr. Pd.

D. F. Z.

Hamburg, 30. Decbr. til 6. Jan.
Gedde 69—78 Pf., Ørred 140—
168 Pf., Aal 75—85 Pf. pr. Pd.
Auktionsberetning af G. Platzmann
D. F. Z.

Paris.

Blankørred 7—10 Fr., Ørred 3
—5 Fr., Gedde 1,50—2,75 Fr. pr.
Klgr. Krebs, store 40—50 Fr.,
middelstore 20—27 Fr., smaa 12—
15 Fr. pr. 100 Stkr.

D. F. Z.

Annoncer.

— o —

Paa Sjælland

ønskes et mindre i Drift værende Fiskeri. I Mangel deraf en ikke for stor, smukt beliggende Ejendom, passende for Anlæg. Billet, mrkt. „Fiskeri“, modtager Bladet.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret Sættefisk, Yngel og Øjneæg af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen**,
Clausholm pr. Randers.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar følger pr. Postanvisning.
kan hæves ved Postoprævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ynglekarper.

Af fineste Kvalitet fra 2 $\frac{1}{2}$ til 5 Pd. kan mod Forudbestilling faas i April Maaned a 1 Kr. Pundet hos Kaptajn **P. Poulsen**, Vejle.

Lundgaard Eng- og Fiskeriforening, Vejen,

leverer af eget Tillæg Yngel og Sættefisk af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred til meget billige Priser.

Joh. Lauridsen.

Fiskemester.

Som saadan søger en velanbefalet Mand Plads i Løbet af Vinteren. Vedkommende er godt inde i alt hørende til Udklækning og Ørredopdræt samt Frysning af Fiskefoder.

Reflekterende bedes henvende sig til Fiskeribestyrer **H. Sørensen**, „Nordjydsk Damkultur“, Nykøbing M.

Elever.

En ung Mand, som vil uddannes til Fiskemester, kan antages ved Clausholm Fiskerianlæg fra medio Februar. Henvendelse til Slotsgartner **F. Hansen**, Clausholm pr. Randers.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjneæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Fiskedamme.

Nogle Fiskedamme med rindende Vand kan faas i Forpagtning.

Flere kan anlægges.

Sønderskov
pr. Brørup.

Montana Brun-Tjære

leveres i Foustager a 250 Pd. for 6 $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd. frit Studsgaard Station.

Anbefales af Fiskere.
Hedeselskabets Salgsforening,
Birkebak pr. Herning.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen.
Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardføre, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning.
Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. Sættekrebs.

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: Æg af Vildfisk.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 3

1. Februar.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Professor Feddersen, Malmøgade 3, København.

Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Til Bestyrelsens Medlemmer. — Rational Fiskeavl. — Mindre Meddelelser. — En Indsigelse. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Paa given Anledning finder Foreningen det rigtigt at advare Foreningens Medlemmer mod en Forveksling af Foreningens Medlemsblad med det af Hr. Hugo V. Madsen redigerede Blad, og at rette en

indtrængende Opfordring til Medlemmerne om udelukkende at henvende sig til Foreningens Konsulent, for Tiden Hr. Smidt Nissen, Ejstrup, om Raad og Vejledning i paakommende Tilfælde, da man ikke for ofte kan indskærpe Medlemmerne den store Skade, Raad og Vejledning af ukyndige Folk, uden Erfaring, kan afstedkomme.

21. December 1905.

Paa „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Vegne:

Arthur Feddersen,
Foreningens Formand.

Til Bestyrelsens Medlemmer.

—o—

Den 21. December 1905 holdt Foreningens Forretningsudvalg et Møde i København, paa hvilket følgende Sager forhandlede:

1. Foreningens Formand foreslog, og Udvalget vedtog forskellige Bestemmelser angaaende Foreningens fremtidige Ledelse.
2. Det vedtoges efter hvert Møde at udsende til Bestyrelsens øvrige Medlemmer Uddrag af Forretningsudvalgets Forhandlinger og eventuelt at offentliggøre disse i Medlemsbladet.

3. Det vedtoges at foreslaa en forestaaende Generalforsamling: „Godkendelse af, at der til Foreningens Kasse ydes et Vedlerlag af indtil 10 Kr. pr. Dag, naar Konsulenten tilkaldes, foruden hvad hans Rejseudlæg m. v. maatte kræve. For Planlægning af ny Anlæg skal der betales 1 pCt. af Overslagssummen og for Tilsyn med Udførelsen yderligere 1 pCt. til Foreningen.“
4. Foreningens Formand skal mindst een Gang i hvert Kvar- tal sammenkalde Forretningsudvalget til Møde.

For Forretningsudvalget:
Arthur Feddersen.

Rationel Fiskeavl.

—o—

Egentlig talt er det meget mærk- værdigt, at vor dygtige, foretag- somme Landmandsstand omtrent fuldstændig mangler Initiativ, naar det gælder Udnyttelsen af de ferske Vandarealer. — Er der derimod Tale om Dyrkningen af Jorden, saa ved man saa godt at hjælpe sig og benytte alle Chancer, og krymper sig ikke, naar det gælder at købe kostbare Redskaber eller Tillægs- kreaturer eller benytte „kunstige Gødninger“.

Alt bliver drevet rationelt, baade Jorden og Kvægopdrættet, ja endog ogsaa Høns og Bier. Hvorfor saa lade alle Danmarks Vandarealer ligge omtrent ubenyttet hen? I Tyskland ser man anderledes paa Sagen; der lader man ikke helt fem være lige, men søger ved en rationel Behandling at faa ogsaa dem til at give et Udbytte, der

staar i meget godt Forhold til Jordbrugets.

Hvis det alene gjaldt de store Søer, saa kunde man endda forstaa det; der er jo nemlig sagkyndig Assistance nødvendig, alene af den Grund, at Omkostningerne ved Besættelsen er saa betydelige, at man saa vidt muligt maa værne sig mod Føjlgreb. Alene ved Smaasøer og Damme, hvor den Kapital, der ud- fordres, selv for Enkeltmand skulde synes overkommelig, forekommer det mig, at man i langt større Maale- stok, end hidtil er sket, skulde vove Forsøget.

Om Ulysten til at give sig i Lag med Opgaven bunder i manglende Forstaaelse, eller det er det frygte- lige Ord „kunstig Fiskeavl“, der skræmmer, ved jeg ikke. Noget er det, det er sikkert, og det maa der- for snart være paa Tiden at søge den rette Aarsag til Stagnationen.

Hvis det er manglende Kundskab, det skorter paa, saa giver Hr. Ot- terstrøms Artikel i Fiskeribladets Nr. 1 for 1. Januar d. A. jo et meget godt og praktisk Fingerpeg i den rigtige Retning, hvor det da særlig drejer sig om mindre Vand- arealer. At det imidlertid i mange Tilfælde vil være heldigt, at have et nogenlunde Skøn over vedkommende Vands Næringsindhold, følger af sig selv, og jeg skal derfor give nogle almindelige Beregninger for Til- væksten af Karper i Damme af for- skellig Bonitet:

- En Dam med Mose og Sandbund gi- ver 30 Pd. Karpekød pr. Hektar.
En Dam med grusagtig Bund giver 50 a 70 Pd. Karpekød pr. Hektar.
En Dam med god Bund giver 70 a 120 Pd. Karpekød pr. Hektar.

En Dam med kultiveret Bund giver 150 a 200 Pund Karpekød pr. Hektar.

En Landsbydam giver 1200 Pund Karpekød pr. Hektar.

I Fl. Prof. Hofer, München.

Man ser blandt andet heraf, hvor uendelig næringsfattige Mosedamme er og hvor lidet Udbytte de giver. Da Fiskene tillige taber i Velsmag ved Opholdet der og bliver lidet modstandskraftige mod Sygdomme, er det indlysende, at vi staar os ved at gemme Moserne tilsidst og foreløbig tage fat paa de bedst ydende Vandarealer. — Lad os benytte dem, ikke „kunstigt“, men hellere „rationelt“, og f. Eks., som Hr. Otterstrøm tilraader, omsætte det omtrent værdiløse Karudsekød i Geddekød, og naar Beholdningen af det første slipper op, stadig sørge for Fornyelse; dette kan jo saa ske, enten ved at skaffe flere Karudser eller, hvis Forholdene er lidt større og der findes Fladvand til Legeplads, ved at udsætte en god Portion Legeskaller.

Mangler der de nødvendige Vandplanter til Opklæbning af Æggene, hjælper man derpaa ved at ramme en hel Del Pæle i Vandet paa Legepladsen, trække Staaltraads-Snore imellem og ophænge Risbunder paa dem til Æggenes Anbringelse. Vil man være særlig flot og har et gammelt ellers ubrugeligt Garn, kan man opstille det en kort Tid som en Slags Spærring for Rovfiskene, til Ynglen er vel sluppen ud.

Viser det sig saa, at Forsøget lykkes, og man virkelig faar en hel Del Yngel frem, saa maa man ikke dermed lade sig nøje, men gentage Eksperimentet de følgende Aar, saa

man altid sørger for at have tilstrækkelig Føde til sine Rovfisk, i dette Tilfælde Gedderne.

Hvad jeg her rører ved er, om jeg saa maa sige, Kardinalpunktet ved den rationelle Fiskeavl; nemlig at kende sit Fiskevand saa nøje, at man nogenlunde ved, hvor mange Fredfiske (Planktonædere), der kan finde Føden deri, og saa derefter kunne beregne, hvor mange Rovfiske man skal udsætte. Nøje Klarhed herover kan man naturligvis kun opnaa ved at have Adgang til Tørlægning af vedkommende Areal og veje eller tælle Fiskene ved Udsætning og Opfiske; saaledes bærer man sig ad f. Eks. i Bayern, naar Forholdene tillader det. Men med nogen Erfaring og sagkyndig Assistance, kan man dog uden det opnaa adskillig Rutine og faa ganske tilfredsstillende Resultater.

I mange mindre Søer, der ikke er for dybe og hvor Bunden er fed og god, kunde sikkert ogsaa en Karpdrift betale sig, og da særlig i varme Aar, i Forbindelse med Fodring. Udsætter man sunde, hurtigvoksende 2-aarige Karper, saa regner man, at der medgaar 5 Centner Majs til at producere 1 Ct. Karpekød. Majsen gives bedst i raa Tilstand og grovt knust.

Ganske vist bliver den noget lettere fordøjelig ved at blive kogt; men samtidig gaar der saa mange Næringsstoffer tabt, at Kogningen alligevel ikke betaler sig. Majsen udkastes paa dertil indrettede Træbrikse, og man tager sit Termometer med, naar man vil fodre.

Fiskens Fordøjelse staar nemlig som bekendt i nøje Sammenhæng med Vandets Temperatur. Karpen fordøjer saaledes kun mellem + 8

Gr. C. og + 28 Gr. C.; bedst ved 23 Gr. C. Vandtemperatur. — Vel kan man faa dem til at optage Føde baade ved lavere og højere Temperaturer end nævnt; men de formaar ikke at udnytte den. Man maa derfor nøje indrette sin Fodring efter Vandtemperaturen; og Termometret er som sagt her paa sin rette Plads.

Maaske finder man det unyttigt at gaa saa grundigt til Værks; men jeg vil saa kun minde om Professor Segelckes Kamp med vore gamle, rutinerede, holstenske Mejersker. De troede ogsaa, at de kunde tage Temperaturen med Haanden; men først Brugen af Termometret formaede at skabe det fortrinlige, ensartede Produkt, som dansk Smør er bekendt for at være over hele Verden. Lad os derfor ogsaa tage denne Sag grundigt; der maa System og Metode til for at faa det rigtige Udbytte.

Majsens kan gives hver eller hveranden Dag, og helst midt paa Dagen og til en bestemt Tid. Som almindelig Regel skal jeg tilraade at give:

i Maj	Maaned	10	pCt.
i Juni	"	20	"
i Juli	"	30	"
i August	"	30	"
i Septbr.	"	10	"

af den Majsmængde, man har beregnet at opfodre.

En mægtig Hjælp til i forholdsvis kort Tid at opnaa Udbytte af de forhaandenværende Vandarealer byder de kunstige Fiskerianstalter. De skal nemlig levere Sættefiskene, saa bliver det Landmandens Sag at sørge for den videre Opdrætning.

Saaledes bærer man sig ad i andre Lande, hvor Sagen er indarbejdet, og det er efter min Mening kun naturligt, da Landmændene dog som Regel ikke kan beskæftige sig med begge Dele.

Fra de kunstige Fiskerianstalter skal man skaffe sig sine Karper, Suder og, hvor man har rindende Vand og er flere Lodsejere, der vil gaa i Kompagni, sin Bestand af Ørred.

Fiskerianstalterne skulde endvidere kunne levere Geddeyngel, som meget godt kan produceres i de af mig, i min Artikel om Hælten i Fiskeribladets Nr. 23 for 1. Decbr. f. A., omtalte Mac Donalds Glas. Og paa den anden Side skulde Fiskerianstalterne være de naturlige Aftagere af den Overproduktion af Fisk, der maatte samles paa enkelte Steder.

Der maa som sagt et Samarbejde til mellem Landmændene og Fiskerianstalterne; og først og fremmest maa de lære at finde hinanden. Lykkes det, og det maa kunne lykkes lige saa godt hos os som alle andre Steder, og er saa tillige den nødvendige praktiske og videnskabelige Vejledning til Stede, maa vi hjemme i Danmark med dens intelligente Landbefolkning hurtig kunne komme op paa Siden af de andre Nationer ogsaa paa dette Omraade og skaffe os en Indtægtskilde, som i Øjeblikket kun venter paa at blive taget i Brug.

Bern, i Januar 1906.

C. Hoffmeyer.

Mindre Meddelelser.

—o—

Rettelser. I forrige Nr. i Stykket om „Udklækning af Regnbueørred“ har der indsneget sig en væsentlig Fejl. Det er nemlig Hr. Jakobsen, der har udsat Regnbueørredyngel med $\frac{1}{2}$ Fosterblære, men Smidt Nissen med $\frac{1}{3}$.

— Opmærksomheden henledes paa, at der i Artiklen i forrige Nr, betitlet „Om Udryddelse af Hesteigler i Fiskedamme“, allevegne, hvor Ordet Hesteigler fremkommer, skulde staa Fiskeigler. Hesteiglen er, som enhver Fiskeopdrætter ved, et ganske uskadeligt lille Dyr, for Fiskene da.

En Indsigelse.

—o—

Det forundrer mig at se en Udtalelse om en Opdagelse vedrørende Krebseavl i Deres ærede Blad, og jeg tillader mig at protestere.

I en Dam paa Lindenberg Gods var der forhen Masser af Krebs, og der var vel at mærke ingen Træer om Dammen.

Der findes ikke en eneste nu, og de er ikke opfiskede.

I en Dam uden Træer, men med sandet, leret og stenet Bund og med Vandforsyning fra Drænsrør, har jeg sat Krebs. Disse dør; men Fiskene i den (Karper, Suder og Karudser) trives.

I Herthadalssøen, der som bekendt er omgivet af Træer, og hvor der er meget stærk Løvfald, har der altid været Krebs; og der har der, indtil de tørre Somre kom, været fanget Mængder af dem, og den har leveret Eksemplarer, hvis Størrelse meget sjældent ses.

Efter at de tørre Somre er ind-

trufne, har Vandet taget Skade, og baade Fisk og Krebs sygner hen.

Krebsen findes kun, hvor der ved Søen findes Træer, derimod saa godt som aldrig paa det lille Areal, hvor ingen Trævækst findes.

Dette, mener jeg, taler tydeligt nok!

Find hellere Fødeemnet eller andet, der betinger Krebsens Trivsel.

Roskilde, den 3. Januar 1906.

Mide.

Til foranstaaende skal vi tillade os at tilføje:

Selvfølgelig er det ikke Hr. Fisker Pedersens Mening, at Krebsen kan trives i enhver Sø, Dam eller i ethvert Vandhul, naar der bare ikke findes mange eller slet ingen Træer, og hvor der derfor er lidt eller intet Løvfald.

Der kan være mange andre Aarsager til, at Krebsene ikke kan trives der, men dør eller forsvinder, hvad Hr. Mide da ogsaa siger.

I den omtalte Dam paa Lindenberg Gods var der en Gang Masser af Krebs; men nu er der slet ingen. Ja, Løvfaldet kan selvfølgelig ikke være Skyld i det, da der ingen Træer er omkring den. Men da dog fremdeles alle Betingelser for Krebsenes Trivsel er der; hvor er de saa bleven af? Udvandrede er de næppe; det var der jo ingen Grund til.

Vi drister os ikke til at sige noget bestemt herom, da vi jo ikke kender Forholdene; men vi antager, at Krebsene er forsvundne, fordi de og deres Yngel er blevne udryddede af deres Fjender.

Krebsene, og navnlig deres Yngel, har selvfølgelig ogsaa deres Fjender.

Rotter er f. Eks. meget lystne efter Krebs.

En Mand, jeg kender, havde en Gang fanget mange store Krebs. Da de skulde gemmes en Dags Tid, blev de sat i en Messingkedel med Vand.

Næste Morgen var der ikke en Krebs. Rotterne havde taget dem. Det var ikke noget, Manden gættede sig til. Der var Syn for Sagen.

Saa har vi Ænderne, navnlig visse Slags Vildænder.

Mon det ikke er dem, der har hjulpet til at udrydde Krebseynglen i den omtalte Dam.

Andre af deres Fjender kan ogsaa have hjulpet til.

I det andet nævnte Tilfælde dør Krebsene, skønt Betingelserne tilsyneladende er gunstige for dem.

Bunden er nemlig sandet, leret og stenet, Drænsrør afgiver Vandet, og der er ingen Træer om Dammen.

Krebsene dør alligevel; men Fiskene trives.

Her udfordres et nøje Kendskab til Forholdene for at opdage Aarsagen til, at Krebsene ikke *udvander*, men *dør* allesammen.

Det ligger imidlertid nær at slutte, at Vandet ikke egner sig for dem, og maaske kan det heller ikke afgive tilstrækkelig Næring til dem. De maa sikkert angribes af en Sygdom, som hindrer dem i at udvandre, og som til sidst medfører Døden.

Vi skal her indskyde den Bemærkning, at det ikke er nok, at *Bunden* er levet. Brinkene maa ogsaa være det. Thi her er det, de graver deres Huller og ikke i *Bunden*.

De er nemlig lyssky og kan ikke

trives i Vande, hvor denne Betingelse savnes.

Med Hensyn til Herthadalssøen skal vi kun bemærke, at det forekommer os, at dette Eksempel ikke afkræfter Hr. Pedersens Paastand. Thi selv om der er stærkt Løvfald i denne Sø, saa er det næppe saa stærkt, at Løvet lægger sig i et tykt Lag overalt paa Bunden af den.

Forholdene i en Sø er større. Blæsten kan bedre drive Bladene sammen, saa de lægger sig enkelte Steder.

Anderledes i den af Hr. Pedersen nævnte Dam.

Her ligger der et tykt Lag Løv overalt paa Bunden af Dammen ved Løvfaldstiden; og det er forstaaeligt, at Krebsene ikke ynder at kravle omkring i dette, lige saa lidt som i Mudder.

De kan vist ikke. Vi maa nemlig huske paa, at Krebsen hovedsagelig er kravlende.

Løv og Mudder hindrer den i dens Bevægelser og hindrer den alt-saa ogsaa i dens Jagt.

Forøvrigt takker vi Hr. Mide for hans Indsigelse.

Det skulde glæde os, om den kunde fremkalde nogle Oplysninger her i Bladet om Hindringer og Betingelser for Krebseavl.

Red.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 22. til 27. Januar.

Aal 40—75 Ø., Laks 85—120 Ø.,
Gedde 40—60 Øre, Aborre 25—30
Øre pr. Pd. Krebs 300—400 Øre
pr. 100 Stk.

D. F.

Berlin, 20. Januar.

(Officiel Markedsberetning.)

Levende Fisk. Gedde 101—120 Pf., store 81 Pf., Aal (middelstore) 96—106 Pf., Karudser 87 Pf. pr. Pund. Ispakning: Laks 91—156 Pf., Aborre 29—50 Pf., Gedde 44—80 Pf., store 36 Pf. pr. Pd.

Hamburg, 15. til 20. Januar.

(Auktionsberetning af G. Platzmann.)

Aborre 26—47 Pf., Gedde 70—80 Pf., Ørred 150—196 Pf. pr. Pd.

Paris, 20. Januar.

Franske Laks 7,50—10 Fr., Blankørred 7—10 Fr., Ørred 4—6,75 Fr., Gedde 1,50—3 Fr. pr. Klgr. Krebs, store 32—40 Fr., middelstore 15—25 Fr., smaa 9—11 Fr. pr. 100 Stkr.

D. F. Z.

Annoncer.

—o—

Lellinge Fiskeri,

Køge,

sælger **Yngel** og **Sættefisk** af Regnbue-, Kilde- og Havørred, samt Karper og Suder.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier tilbydes billig.

H. Hansen.

En velanbefalet

Fiskemester

søger Plads i Foraaret.

Billet, mrkt. „Fiskemester“, tilsendes Bladets Kontor.

Aktieselskabet

Owschlager Fiskeri,

Kontor:

H. Bydekarken, Rendsborg.

Selskabet anbefaler sig for den kommende Sæson med prima

Øjneæg

af alle Slags Laks og Ørred, fra Selskabets store Natur-Kildedamme, til billigste Dagspris.

Selskabet imødeser gerne Tilbud paa Levering af **Portions- og Sættefisk.**

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret **Sættefisk, Yngel og Øjneæg** af **Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred.**

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Fiskeriet „Erritsø“,

pr. Fredericia,

leverer af eget Tillæg Yngel, stor og kraftig, af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred til billigste Priser, om Køberen ønsker det kan de fodres i 4—6 Uger.

J. Jørgensen.

Øjneæg, Yngel, Sættefisk

af de forskellige

Ørredarter faas hos

I. A. Bie, Hobro.

Fra „Jydsk Ferskvandskultur“ i Struer

sælges Øjneæg og Yngel af Kilde-, Bæk- og Havørred til billigste Dagspris. Moderfisk fra Limfjorden.

Forlang Tilbud.

Lundgaard Eng- og Fiskeriforening, Vejen,

leverer af eget Tillæg Yngel og Sættefisk af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred til meget billige Priser.

Joh. Lauridsen.

Ynglekarper.

Af fineste Kvalitet fra 2 $\frac{1}{2}$ til 5 Pd. kan mod Forudbestilling faas i April Maaned a 1 Kr. Pundet hos Kaptajn **P. Poulsen**, Vejle.

Fiskemester.

Som saadan søger en velanbefalet Mand Plads i Løbet af Vinteren. Vedkommende er godt inde i alt hørende til Udklækning og Ørredopdræt samt Frysning af Fiskefoder.

Reflekterende bedes henvende sig til Fiskeribestyrer **H. Sørensen**, „Nordjydsk Damkultur“, Nykøbing M.

Elever.

En ung Mand, som vil uddannes til Fiskemester, kan antages ved Clausholm Fiskerianlæg fra medio Februar. Henvendelse til Slotsgartner **F. Hansen**, Clausholm pr. Randers.

Fra Naturdamme

3000 Stk. Sommergamle Kildeørred, 14—16 Centim., 3000 Stk. Sommergamle Hav-Bækørred 8—10 Ctm. er til Salg ved Henvendelse til

Fiskemester

Petersen,

Lerkenfeldt pr. Østrup.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjneæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen. Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardførste, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning. Gøddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. Sættekrebs.

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: Æg af Vildfisk.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 4

15. Februar.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Professor Feddersen, Malmøgade 3, København.

Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vandrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petittlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Offentligt Svar. — Fiskemestermøde. — Om Fodring. — Damkulturen i Sønderjylland og Holsten med Henblik paa vore egne Forhold. — Krebs. — Ferskvandsfiskeriet paa Bornholm. — Om Nutidens Lystfiskeri. — Told paa Karper. — Indsøfiskeri. — Om Anvendelse af en udtørret Mølledam. — Kolindsund. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Offentligt Svar.

—o—

Da jeg jævnlig faar Forespørgsel fra Begyndere i Fiskeavl og ogsaa af andre, om det er tilladt at besøge de herværende Kulturer og

samtidig faa Vejledning til Anlæg og Drift af saadanne, skal jeg her ved meddele, at enhver, der ønsker Anvisning og Vejledning paa dette Omraade, altid er velkommen. Hjælpen ydes i dette Tilfælde gratis; dog maa Vedkommende selv sørge for Befordring og Ophold.

Meddelelse om Besøg maa ske mindst 4 Dage forinden. Dersom jeg er eller skal paa Rejse eller af anden Grund ikke kan tage mod Besøg til den anmeldte Tid, skal det straks blive meddelt Forespørgeren og en anden Tid fastsat. Faar Forespørgeren ikke noget Afbud, maa han komme.

Hvilestedgaard pr. Ejstrup St.

Smidt Nissen.

Fiskemestermøde.

—o—

Lørdag den 3. Februar holdt ca. 50 Fiskemestre og mindre Fiskeriejere Møde ved „Jedsted Fiskeri“ for at stifte en „Fiskemesterforening“.

Mødet indlededes af Indbyderne, der anbefalede den paatænkte Forening, der skulde være et Bindeled mellem Fiskemestrene til fælles Bedste for Fiskerisagen. Man skulde nemlig særlig ved Sammenkomster drøfte Spørgsmaal og berige hinanden indbyrdes ved at meddele indvundne Erfaringer.

Fiskemester *Andersen*, Jedsted, blev valgt til Ordstyrer.

Fiskemester *Thomsen*, Frøjk, talte om Fodring af Moderfisk i Damme. Han mente ikke, den megen Tale om kun at benytte Moderfisk opfodret ved Naturfoder, havde noget paa sig. Naar saadanne Fisk i Damme blev fornuftigt fodrede fra Maj til August, vilde de afgive de bedste Æg og den kraftigste Yngel.

Pedersen, forhv. Fiskemester paa Lerkenfeldt, holdt paa Naturdamme til Æg og Yngel. Han talte for et Foder, sammensat af 65 Kv. Fedtgrever, 25 Kv. Rugmel og 10 Kv. Benmel, kogt sammen med $1\frac{1}{4}$ Pot Vand. Denne Blanding skulde blive lig med 3 Pd. Foder a 3 Ør. Pd. Dette Foder burde dog kun benyttes i Nødstilfælde. Han kritiserede derefter meget stærkt „Medlemsbladet“, og mente, det var ganske ubrugeligt for „Fiskemesterforeningen“.

Thomsen, Frøjk, gentog og fastholdt sin Paastand om Fodring af Moderfisk og fremkom med lidet tilfredsstillende og opmuntrende Resultater fra Naturdamme. Ligesom *Pedersen* talte han ogsaa om „Medlemsbladet“s Jammerlighed. Det var tørt og ikke værd at læse. Gik derefter over til at tale om større Forsigtighed ved Transporten fra Fiskemestrenes Side. Til Slutning talte han om, at Fiskene smagte efter det Foder, de blev fodrede med, navnlig mente han, at Sild kunde smages.

Bestyrer *Pedersen*, Lundgaard, anbefalede at drøfte den Sag, hvorom man var samlet, nemlig at stifte en Forening, og saa siden tage fat paa saglige Ting.

Andersen mente ligeledes, at det

paa dette Møde særlig gjaldt om at forhandle om Foreningens Stiftelse og bad om at tage Stilling til Sagen.

Pedersen, Lerkenfeldt, sluttede sig til de to foregaaende Talere, men vilde dog bemærke, at det var heldigst, om Foreningen fik sit eget Blad. Talte derpaa atter om det daarlige „Medlemsblad“.

Munk, Haugaard Fiskeri, tillod sig, trods den stærke Kritik af „Medlemsbladet“, at bringe en Hilsen til alle de forsamlede Fiskemestre fra Bladets Redaktør, Smidt Nissen, der ønskede Foreningen Held og Lykke. Smidt Nissen haabede paa et godt Resultat af Foreningens Virksomhed, og *Munk* skulde meddele fra ham, at Bladet indtil videre, saa længe han var Bladets Leder, stod til den forventede Forenings Tjeneste med Hensyn til Oplysninger og Meddelelser vedrørende Ferskvandsfiskeriet, og at dens Kundgørelser indtil videre skulde blive gratis optagne i „Medlemsbladet“. *Munk* vilde forresten spørge: Hvis Bladet er saa daarligt, som der er sagt, hvis er saa Skylden? Det er Foreningens Blad, og det var Medlemmernes Pligt at støtte Bladet saaledes, at det kunde blive til det, man forlanger af og forstaar ved et godt Blad.

Sørensen, Bramminge, mente, man maatte holde sig til „Medlemsbladet“; det var godt nok; det kunde jo blive bedre, naar vi for Alvor støttede det.

Pedersen, Lundgaard, takkede for Hilsenen fra S N. og mente, at Fiskerisagen i ham havde haft en god Støtte, og var glad over den Maade, han stillede sig overfor den ny Forening. Han bad *Munk* over-

bringe S. N. en Genhilsen, hvilket de tilstedeværende tiltraadte ved at rejse sig.

Forskellige havde endnu Ordet for Dannelsen af Fiskemesterforeningen og for Stillingen til Medlemsbladet. Man enedes til Slut om at støtte sig til dette Blad og gik derefter over til at vælge en Bestyrelse paa 7 Medlemmer.

Efter Mødets Slutning blev Jedsted Fiskeri taget i Øjesyn.

Til Bestyrelsesmedlemmer blev valgt:

Bestyrer *S. L. Petersen*, Lundgaard pr. Vejen, (Formand); Fiskemester *Andersen*, Jested; *Thomsen*, Frøjk; *Petersen*, forh. Lerkenfeldt; *Jensen*, Kærgaards Mølle; *Jørgensen*, Kildeværk; *Frederiksen*, Vrigsted.

Lørdag den 10. Februar holdt fornævnte Bestyrelse Møde i Fredericia og vedtog at kalde Foreningen: „Dansk Fiskemesterforening til Fremme af Damkultur“.

Desuden vedtoges Foreningens

Program.

1. Oplysning og Udvikling til økonomisk Fremgang indenfor „dansk“ Ferskvandsfiskeri.
2. Ved Sammenkomster at drøfte indvundne Erfaringer vedrørende Avl og Fiskeopdræt i Damme.
3. Foreningen søger at arbejde hen til en Biologisk- og Forsøgsstation og muligt at faa en Fiskeriskole oprettet, hvor der gives omfattende Undervisning i de forskellige Liv og Levevis, og hertil hørende Planteliv.
4. Foreningen udgiver 2 Gange aarlig et Cirkulære (til aktive Medlemmer). Bilagene dertil maa da være Formanden til-

sendt henholdsvis i Juni og November.

Saaledes vedtaget paa Bestyrelsesmødet i Fredericia d. 10. Februar 1906.

P. B. V.:
S. L. Petersen.

Om Fodring.

—o—

Januar og Februar har været daarligere Fodringsmaaneder. Vandet i Haugaards Fiskedamme (Sydjydsk Damkultur) har gennemsnitligt været 1½ Gr. R.

Ørredfiskenes Fordøjelsesevne er som kendt stærkere end Karpfiskenes. Ved 3 Gr. R. er den dog hos de førstnævnte saa ringe, at man kun bør give et lille Foder hver 3. eller 4. Dag. Stærk Fodring er et Spild af Foder. Under 2 Gr. R. bør man helst helt ophøre at fodre.

Det har vist sig her, at Hanfisk af Portionsfisk, der har Mælk i Sækken, ikke engang taaler Fodring ved ca. 4 Gr. Mælkesækken svulmer op, og der gaar Betændelse i den.

De Damme, der skal tage imod Rekrutterne, den spæde Yngel, burde nu ligge tørre for Frostens og Luftens Indvirkning for at blive sunde.

Damkulturen i Sønderjylland og Holsten med Henblik paa vore egne Forhold.

—o—

Efter den nyeste statistiske Opførelse findes der i disse 2 Hertugdømmer i 1135 Kommuner ialt 5677 Fiskedamme med et Fladerum af 4149 Hektar. Hertil kom-

mer endvidere 352 Søer med et Areal af 30258 Hektar.

Den væsentligste Del af Damkulturen falder paa Holsten, særligt Østholsten og Eggen omkring Rendsborg med sine store Godser. Paa begge disse Steder findes noget nær $\frac{1}{3}$ af det samlede Damareal i Hertugdømmerne.

Da der er gunstige Betingelser for Fiskeavl, skulde man naturligvis vente, at vi her i Ferskvandsfiskeriet skulde finde en blomstrende Erhvervsgren. Dette er imidlertid, efter hvad „Deuts. Fisch. Zeit“ meddeler, ikke Tilfældet. Selv i Østholstens Godser, hvor de største — og som oftest kun 1. Klasses Damme — forefindes, finder ingen rationel Drift Sted, hvorfor Damkulturen ogsaa her langt fra indbringer det, som der kunde ventes af saadanne fortrinlige Damme. Vi skal allerede her oplyse, at de fleste Damme er besat med Karper.

„D. F. Z.“ opstiller et Regnestykke, gaaende ud paa at vise, hvad disse Fiskevande kunde indbringe aarligt. Regnestykket ser saaledes ud:

Ved nogenlunde veldrevne, ydedygtige Fiskedamme kan 1 Ar middelgod Damareal gennemsnitlig aarligt frembringe 4 Pd. Fiskekød eller mere. Da der nu, som ovenfor anført, findes 4149 Ha. Damareal i begge Hertugdømmer til sammen, saa vil samtlige Damme aarligt kunne producere 1,659,000 Pd. Fiskekød. Da der er 1,400,000 Indbyggere, bliver dette altsaa $1\frac{1}{2}$ Pd. pr. Hoved.

Den gennemsnitlige Markedspris for Damfisk har det sidste Aar været 65 Mark pr. 100 Pd. Hvis nu et Damareal paa 1 Ar, som oven-

for nævnt, kan frembringe 4 Pund Fiskekød aarligt, saa bliver dette paa en Ha. 260 Mark eller paa det samlede Damareal i Hertugdømmerne (4149_{,55} Ha.) ialt 1,078,350 Mark.

Anslaar man det, Søerne, der har et Fladerum paa 30258 Ha., burde yde, til 30 Mark pr. Ha. aarligt, saa vil disse kunne levere Fiskekød aarligt for omtrent 1,000,000 Mark.

Det vil altsaa sige, at den samlede Fiskeavl i Damme og Søer aarligt vilde indbringe de to Hertugdømmer 2,000,000 Rmrk.

Denne Indtægt har de langt fra ikke; men saa meget burde de efter „D. F. Z.“ indbringe, naar der blev indført rationel Drift overalt.

I Følge den fornævnte statistiske Opgørelse udgjorde Fladeindholdet af Floder, Aaer, Bække og lignende Vandflader ialt 267,128 Ha.

Det havde været interessant, om vi her i Danmark havde en

statistisk Oversigt

over vore Søer og Fiskedamme (og Vandløb), saa vi ligesom i Hertugdømmerne kunde faa at vide, hvor stort et Areal samtlige Fiskedamme og samtlige Søer i vort Land for Tiden indtager. Vi kunde da ogsaa faa et Skøn paa, hvad vi kunde vente i aarlig Indtægt af disse Vande, naar de kom under rationel Drift.

„Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Bestyrelse har et Par Gange gjort Forsøg paa at faa opgivet Tallet og Arealet af vore Fiskedamme; men det vil vanskeligt lykkes ad denne Vej at naa et nøjagtigt og tilfredsstillende Resultat. Dermed skal ikke være sagt, at det Resultat, der kan naas ad den Vej, der gaas, er be-

tydningsløst. Det vil tværtimod have sin store Betydning, da det vil vise den store Fremgang, Fiskeavlskulturen her allerede har gjort.

En nøjagtig og tilfredsstillende Oversigt over vore Fiskevandes Antal og Størrelse vilde bedst kunne faas, naar Staten for at faa en Oversigt over Driftsvirksomheden paa Landbrugets Omraade sognevis foretager en Optegnelse af de enkelte Jordejeres Arealer og deres Anvendelse. Ved denne Lejlighed kunde der passende paa Schemaet findes Rubrikker, hvorunder de ønskede Oplysninger om Fiskedamme og Søer kunde blive besvarede. Paa den Maade vilde vi nemmest, sikrest og nøjagtigst kunne faa en Statistik over disse Forhold.

„D. F. Z.“ fortæller endvidere i fornævnte Artikel, at der i 1905 blev afholdt en *Fiskeriudstilling* i Altona. Denne Udstilling var meget belærende, fordi man ved den blev opmærksom paa mange Fejl og Mangler ved Damkulturen i Hertugdømmerne. Samtlige Fiskedamme har som nævnt et Fladeindhold paa 4149 Ha. Deraf falder 119 Ha. paa Ørreddamme og 4030 Ha. paa Karpedamme. Trods dette Forhold indtog Ørrederne paa Udstillingen den herskende Plads. Grunden hertil var den intensive, rationelle Drift, som var bleven denne Virksomhed til Del, medens Karpedriften var bleven overgivet til Slumpetræffet og desuden paa Godserne nærmest drives som en Slags Sport.

Den nævnte Udstilling i Altona viste ogsaa Frugterne af Hertugdømmernes „Centralfiskeriforening“s engeriske Bestræbelser.

Denne Forening stiftedes allerede 1877 paa en Tid, da Fiskeriet var

i Stilstand og Tilbagegang. Alle-rede i 1892 fremkom der en nøjagtig statistisk Oversigt over Dam-anlægene i Hertugdømmerne; og Foreningens heldbringende Virksomhed blev allerede da konstateret.

Den nyeste statistiske Oversigt har imidlertid vist, at der siden har været en eminent Fremgang paa dette Omraade, idet Fiskedammens Antal nu er stegen til 5677, som anført.

Paa Udstillingen mødte den „Biologiske Station“ ved Pløn ogsaa med mange interessante Ting.

Som man ser har altsaa de to Hertugdømmer en „Biologisk Station“. Det vidner om, at der her er gjort noget for Ferskvandsfiskeriets Udvikling. Er der noget, vi her i Danmark trænger til at faa snarest, saa er det en

„Biologisk- og Forsøgsstation“.

„Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Bestyrelse arbejder ogsaa paa at faa en saadan og har indsendt Andragende derom til Regeringen. Hr. Hoffmeyer, der for Tiden opholder sig i Bern for der ved Studium at uddanne sig til dette Hverv, har tilbudt os sin Tjeneste.

Hvis Regeringen opretter en saadan Station, da vil Forstanderen for denne foruden de biologiske Undersøgelser tillige komme til at lede en Del Forsøg vedrørende Fiskeavl i Damme og Søer samt tillige være Leder af et Mønsterbrug.

Her kan da Fiskeribrugerne henvende sig angaaende Fiskesygdomme og deres Forebyggelse. Her kan de faa at vide, hvilke Fiskearter, der bedst egner sig for deres Vande, her kan de faa Besked om Fodring o. s. v. Og her kan de, der vil an-

lægge nye Damme, rejse til og se Mønsteranlægget og faa den fornødne Vejledning og Anvisning, ligesom ogsaa Ejere af ældre Brug her kan gøre sig bekendt med Udfaldet af de Forsøg, der er gjorte paa forskellige Omraader.

Selvfølgelig skulde Forstanderen for en saadan Station ogsaa være Leder af et Par Forsøgssøer, for at Søjere ogsaa her kan faa Vejledning og Anvisning til rationel Drift af deres Søer.

Som man ser, vil der altsaa blive nok at varetage for en Forstander ved en saadan Station. Det vil derfor blive nødvendigt, at Folk søger til ham* om Vejledning og Raad. Det er jo da ogsaa bedst ved Selvsyn at erkyndige sig om, hvorledes en veldreven rationel Bedrift skal ledes.

Ud over enkelte Foredragsrejser — f. Eks. ved Landmandsforsamlinger o. lign. — vil hans Virksomhed være bunden til Stationen.

En saadan Station med en dygtig Forstander er det, vi trænger til.

De to Hertugdømmer er altsaa ikke saa lidt forud for os i Arbejdet paa Ferskvandsfiskeriets Udvikling. De har nemlig en nøjagtig Statistik over Fiskevande og en biologisk Station; og de er endvidere komne saa vidt, at de har kunnet afholde en

Fiskeriudstilling.

Det var ønskeligt, om vi ogsaa kunde faa en snadan i en ikke altfor fjærn Fremtid. Vi maa anspænde alle Kræfter for at naa til at faa det sammen med næste Landmandsudstilling; thi ved en saadan har den sin rette Plads. En saadan vel ordnet og righoldig Udstilling

vilde sikkert, om den blev ledet rigtigt, ogsaa hos os give et mægtigt Stød til Ferskvandsfiskeriets vide Fremgang og Udvikling.

Men allerførst maa vi se at faa en samlet biologisk og Forsøgsstation, samt en Statistik over vore Fiskevande.

Krebs.

—o—

At Krebs mange Steder, hvor Forholdene tillader det, kan blive en god Indtægtskilde, derom er der ingen Tvivl, og da særligt naar man holder sig til de store, røde — Tyskerne kalder disse Rumenerkrebs —, formentlig dog de store, røde, finske Krebs.

Denne Krebsart opnaar i faa Aar en Størrelse fra 8—12“, maalt fra Halespids til Spidsen af Kloerne, og er ualmindelig velsmagende.

For 1½ Aar siden tømte jeg 2 smaa Damme, samlede alle Krebsene op og rensede Bunden for Mudder og udsatte atter Ynglekrebs.

I den ene Dam udsatte jeg tillige 2 Suder og 1 Karpe (cirka 3“) for at prøve, om Krebsene vilde æde dem.

Da jeg sidste Efteraar tømte denne Dam, viste det sig, at Suderne og Karpen var i god Behold og var voksede ualmindeligt. Derimod fandtes ingen smaa Krebs. Deraf slutter jeg, at Krebsene ikke æder Fiskene, men omvendt: Fiskene æder de ganske smaa Krebs.

Jeg tømte nu den anden Dam, og her var meget tæt med Smaakrebs.

En tredje Dam, der ligger under en Træplantning, har jeg flere Gange besat med Krebs; men ved Tømningen har den altid været tom. Jeg mener med Hr. Fisker Petersen, det

skyldes Løvfaldet. Ved Løvets Forraadelse i stillestaaende Vand udvikles en Garvsyre, der enten dræber Krebsene eller forjager dem.

Krebs er meget billige i Foder, idet de æder alt Slagteriaffald. Jeg benytter dog helst Milten, da den straks synker og bliver paa Bunden, medens Lunger maa bindes til Sien eller anden Vægt for ikke at flyde ovenpaa, hvor Krebsene ikke gaar op. Naar der intet Tilløb findes, maa der ikke fodres stærkt for ikke at forraadne Vandet.

Kolding, den 2. Febr. 1906.

Morten Nielsen.

Ferskvandsfiskeriet paa Bornholm.

—o—

En Udklækningsanstalt for Ørredyngel.

Bornholm har, som bekendt, ingen større, men derimod en stor Mængde smaa Indsøer, særlig i Højlyngen og i visse Egne af Nordlandet. Betragter man Forholdene med Eftertanke, maa det straks forundre, at disse til Ferskvandsfiskeri tilsyneladende fortrinligt egnede Vande i vor Tid henligger fuldstændig ubenyttede. Det har heller ikke skortet paa Opfordringer til at tage denne Sag frem; der er allerede for længere Tid tilbage afholdt Møder om Sagen, og baade i Tale og Skrift har Befolkningen faaet at vide, at der herovre paa Bornholm i svundne Tider har været drevet Ferskvandsfiskeri adskillige Steder. I Højlyngen findes saaledes mange vandførende Dalstrøg, og i flere af disse har Folk, der interesserer sig for Oldtidsminder, tværs over Dalen fundet oldgamle Dæmninger, som oftest med en Aab-

ning paa Midten. Der kan næppe være Tvivl om, at disse Dæmninger hidrører fra, at der i Dalens Vand er drevet Fiskeri; man har forstaaet at bortlede det overflødige Vand, og man har i det hele taget paa en ganske simpel og naturlig Maade benyttet de Forhold, som af Naturen forefandtes, for at indrette Vandstandene efter Fiskeriets Tarv. Lærer J. A. Jørgensen har en Gang i en Artikel i nærværende Blad oplyst om, at en Del af disse Minder om Ferskvandsfiskeriet paa Bornholm var meget gamle, ja saa gamle, at de gaar helt tilbage til Oldtiden. — Men ogsaa i Middelalderen, ja indtil Slutningen af forrige Aarhundrede, satte man Pris paa Ferskvandsfiskeriet, hvilket klart nok fremgaar af gamle Dokumenter, saasom Vurderingsforretninger, Skøder og desl. I disse, hvor en Gaards Herligheder stedse findes nøjagtigt specificerede, findes hyppigt nævnt *Fiskevand*. Overalt, hvor der til en Gaard har været en Dam eller et Vandsted, som kunde bruges til Fiskeri, dreves der Ferskvandsfiskeri heri. Forøvrigt er det konstateret gennem mange gamle Dagbøger og Breve, at Ferskvandsfisk har været en meget yndet Spise her paa Øen. Ved Hammershus, ved Vallensgaard i Aaker, ved Skovsholm i Ibsker og mange andre Steder har der været Fiskedamme, i hvilke der fandtes mange „skønne Fisk“.

Men Tiderne har forandret sig. Da Agerbruget tog Fart, da de gode Tider kom, og Pengene strømmede rigeligt ind, forsvandt meget af det gode gamle, deriblandt Husflid og Ferskvandsfiskeri. Det rationelle Agerbrug fordrede alle Kræfter. Ferskvandsfiskeriet skulde jo passes

som alt andet, hvis det skulde blive til noget, og det havde man hverken Tid eller Lyst til; man behøvede det jo heller ikke; det var glimrende Tider.

Men der kom Tider, der ikke var saa glimrende, og man spejdede til alle Sider for at opdage ny Indtægtskilder. Hvilken Fremgang er der f. Eks. ikke sket i Hønseavl, Biavl og Havedyrkningen! Men Ferskvandsfiskeriet! Det er først i de senere Aar, at man rigtig har faaet Øjnene op for, at der her er en Næringsvej, som bør arbejdes op, da den utvivlsomt med en forholdsvis ringe Bekostning kan blive en virkelig Indtægtskilde. Derfor maa man med Glæde hilse de Bestræbelser, der udfoldes i denne Retning af den for nogle Aar siden startede Ferskvandsfiskeforening for Bornholm. — Foreningens Bestyrelse, og navnlig dens Formand, Hr. Adjunkt Larsen, vil sætte Kraft ind paa at faa Ferskvandsfiskeriet kaldt til Live paany.

Dens Arbejdsplan findes nærmere præciseret i følgende Punkter:

Opgaven er at forøge Ørredbestanden i vore Vandløb og ved Kysterne, idet den gør Forsøg med

- 1) Klækning af Ørredyngel,
- 2) Opdrætning af Yngel i den første Sommer i Hyttefade og smaa Damme,
- 3) Udsætning af Yngel i Aaløb og direkte i Havet (i Hyttefade). Det sidste for derigennem at faa oplyst, hvor tidligt Yngelen kan taale det brakke Vand omkring Øen.

Foreningen udsætter dernæst mærkede Ørreder paa $\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ Pd. for at søge følgende Spørgsmaal besvarede:

- 1) Forbliver Ørrederne ved Øens Kyster?

2) Søger de fortrinsvis det samme Aaløb Vinter paa Vinter?

3) Hvor meget tiltager de i Vægt og Længde i Løbet af et Aar?

(Efter „Bornholms Avis“, Rønnø.)

„Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ ønsker „Ferskvandsfiskeriforeningen paa Bornholm“ Lykke og Fremgang og vil følge dens Forsøg samt Ferskvandsfiskeriets videre Udvikling paa Øen med Interesse. Vi vil ønske, at det snart maa lykkes Foreningen at vinde Tilslutning og Støtte af rigtig mange af Øens Beboere, særlig da af Ejerne af de omtalte Indsøer, Moser, Myre og Dalstrøg. Thi i samme Grad som Interessen og Støtten vokser, i samme Grad fremmes Arbejdet paa dette Fiskeris Udvikling.

Om Nutidens Lystfiskeri.

—o—

For 40 a 50 Aar siden anvendte man her i Landet ved Lystfiskeri saa godt som udelukkende tunge, klodsede Stænger og grove Liner. Man stod eller sad i timevis og stirrede sig halvt blind og helt hjerneblød paa en Korkprop, og naar det kom højst, halede man en Del værdiløse Smaafisk i Land, der helst burde have haft Lov til at blive, hvor de var.

Som Bevis paa, hvor lavt anset Lystfiskeriet var paa den Tid her i Jylland, tjener blandt andet, at Folkevittigheden kaldte Lystfiskeri for et Driveri, det var en Stang med en Fiskesnøre i den ene og en Dagdriver i den anden Ende; og hel Uret havde Folkevittigheden ikke i denne haanende Betegnelse af den Tids Lystfiskeri.

Det har været de senere Aartier forbeholdt at bringe denne smukke og interessante Sport til sin Ret,

om det end maa indrømmes, at Sportsfiskeriet endnu paa langt nær ikke nyder den Anseelse hos os, som denne Idræt fortjener, og som den nyder i andre Lande.

Sportsfiskeriet giver rig Anledning til at færdes ude i den fri Natur og virker lige forfriskende og styrkende paa Aand og Legeme, samt giver rigelig og passende Motion, navnlig for ældre Folk, der fører et stille-siddende Liv, og som f. Eks. ikke ynder Jagten eller taaler dens Strabadser.

Sportsfiskeriet har sin Hjemstavn i England og Nordamerika, og derfra har det saa senere udbredt sig til Frankrig og Tyskland og Norge og andre Lande, og senest er det saa lidt efter lidt naaet til os. Dog, for at gentage det, Sportsfiskeriet maa ikke udøves som et Dagdriveri med en Medestang, men som en virkelig Sport. En ibærdig Fisker vil paa en Dagtur faa en Motion paa mindst 1 a 1½ Mil, og vil ret faa Lejlighed til at faa den dovne Svæd ud af Kroppen.

Den rigtige Sportsfisker nøjes nemlig ikke med at vente, til Fiskene kommer til ham; nej, han opsøger selv Fiskene i deres Skjul; men hertil hører megen Øvelse og temmelig nøje Kendskab til Fiskene og deres Levevis og Opholdssteder.

De fleste tænkende Fiskere har vistnok lagt Mærke til, at Fiskene er meget mistænksomme, forsigtige og lunefulde i deres Tilbøjelighed til at tage Agnen. Ja, de fleste erfarne Fiskere vil have bemærket, at naar i et Fiskevand et bestemt Fangstredskab er blevet benyttet i en længere Periode, saa bider Fiskene ikke mere saa godt, og Grunden hertil behøver ikke at være den, at

der er færre Fisk; men meget ofte er Grunden alene den, at Fiskene er blevne mere forsigtige og mistænksomme, og dette gælder især overfor de ældre og største Fisk. Derfor bliver det Tid efter anden nødvendigt at bruge andre Redskaber og at udtænke og prøve finere og mere fuldkomne Fangstapparater. Denne stadige Udvikling af Fangstapparaterne foregaar navnlig hos Englænderne og Amerikanerne; og det er ikke faa Forbedringer i saa Henseende, der er sket i Tidens Løb.

Ganske vist præsteres der ogsaa megen Humbug paa dette Omraade; men den erfarne Fisker vil ikke lade sig narre heraf; men han vil være i Stand til at bedømme Værdien af, hvad der saaledes tilbydes af Nyt paa Sportens Omraade. Iøvrigt vil den praktiske Fisker meget ofte selv kunne udtænke og fremstille forbedrede Apparater; og det er mange Gange ikke de daarligste Apparater, der fremkommer paa denne Maade.

I en senere Artikel skal jeg fremsætte nogle Bemærkninger om de Fordringer, der maa stills til Stang og Line, naar de virkelig skal være, som de bør være. (Fortsættes).

En gammel Lystfisker.

Told paa Karper.

—o—

I Følge den ny tyske Toldtarif skal der i Fremtiden betales Told af Karper, som indføres i Tyskland.

Denne Bestemmelse vil navnlig komme til at vedrøre Østrig, Rusland, Holland, Frankrig og Amerika; thi fra disse Lande udføres der en betydelig Mængde Karper til Tyskland.

Danmark, Sverrig, Belgien og

England udfører derimod kun faa Karper til dette Land, men derimod en større Mængde af andre Fiskearter.

Tilsyneladende berøres derfor ikke de sidstnævnte Lande i nogen betydelig Grad af den ny Toldtarif. De tyske Fiskehandlere er imidlertid bange for, at den desuagtet kan faa ubehagelige Følger for Fiskeforsendelsen fra disse Lande. Det beror nemlig paa, hvorledes Toldopsynet ved Grænsen vil udføre Eftersynet af de Fisk, der skal indføres i Tyskland, for at erkyndige sig om, at der ikke mellem dem indsmugles Karper.

Dette Toldeftersyn kan selvfølgelig afstedkomme stor Skade og forårsage betydelige Tab for Fiskeeksportørerne, dersom Eftersynet skal udføres paa den Maade, at enhver Tønde med levende og enhver Kasse med ispakkede Fisk skal grundigt undersøges. Ja „Deuts. Fisch. Zeit.“ gaar endog saa vidt, at den siger, at der kan være Omstændigheder, under hvilke et saadant Eftersyn for levende Fisks Vedkommende kan have til Følge, at det kan være tvivlsomt, hvorvidt Sendingen derefter fremdeles vil være levedygtig.

Med friske, ispakkede Fisk, mener Bladet, vil Udfaldet af Eftersynet ikke stille sig stort bedre under visse Omstændigheder. Skal nemlig alle Fiskene udpakkes af Kasserne og Isen fjernes ved det grundige Eftersyn, da kan dette have til Følge, at den videre Afsendelse vil kunne forsinkes indtil 24 Timer; og selv om Fiskene igen er blevne omhyggeligt pakkede i Isen, da vil det alligevel medføre en Formindskelse af Fiskenes Værdi af indtil det halve,

For at forebygge, at den ny Toldtarif med dens Bestemmelse om Told paa Karper skal faa en saadan ubeldig Indflydelse paa Forsendelsen af andre Fiskearter, har Foreningen for de tyske Fiskehandlere indsendt et Andragende og fremkommet med Forslag paa højere Sted, sigtende til at raade Bod paa disse Ulæmpes ved Toldeftersynet og derved lette Forsendelsen af Fisk, efter at den ny Toldtarif er traadt i Kraft.

Da den nævnte Forenings Forslag bl a. understøttes og anbefales paa det varmeste af Berlins Handelskammer, saa mener det fornævnte Blad, at Forslaget forhaabentlig vil finde fuld Anerkendelse hos rette Vedkommende.

Indsøfiskeri.

—o—

Med Henblik paa Viborg Sø.
(Viborg Stiftstidende.)

Saa godt som overalt føres der Klage over, at vore Indvande ikke bringer det Udbytte, som de kunde yde. En af Hovedgrundene er den, at vore Fiskevande som Regel ikke er i Enkeltmands Eje og derfor har vanskeligt ved at komme under Samdrift; jo flere Lodsejere med hver sin Fiskeret, desto slettere staar det til med Drift og Udbytte. En anden Hovedgrund skyldes manglende Forstaaelse overfor det, som et Fiskevand kræver, dersom dets Ydeevne skal kunne opretholdes. Man glemmer at tage Hensyn til dets Naturvilkaar og mener, at det ene kan bære en Drift, ligesaa godt som ethvert andet. Som om det ene Stykke Ager kan yde det samme Udbytte som det andet.

Der er kun faa Indsøer, som helt eller overvejende kan overfiskes efter en omhyggelig Plan og som bliver kyndigt plejet. Men hvor dette sker, klages der heller ikke over Udbyttet. Saa meget mere mismodig bliver man ved at høre, at Søer, som kunde modtage en Pleje og give et lønnende Udbytte, halvt om halvt overlades til sig selv eller i Virkeligheden helt opgives, skønt det er en Pligt mod Samfundet ikke alene at opretholde dets Ydeevne, men endog at øge den.

Det er ikke Tanken. at give en Plan for Driften af vore Indsøer, saa meget mindre, som hvert af disse for Tiden svækkede Vande kræver sin Pleje. I Almindelighed derimod kan det nævnes, hvor vanskeligt det er at skaffe den Opfattelse Indgang, at der i en Sø maa findes et vist Forhold mellem Nyttefiskene og Fiskepakket, d. v. s. saadanne Fisk, som nærmest kun er til Føde for de førstnævnte. Der- som Fiskepakket og endda saadanne Fisk, som til Nød kan udbringe noget, bliver overvejende, og dette er Tilfældet mange Steder, saa gaar Søernes virkelige Produktionsevne ned. Der bliver hverken Fred eller Plads for Opvæksten af de fiskeværdige Sorter. Pakket tærer ikke alene Søens Fedme; det kaster sig ogsaa over Nyttefiskenes spæde Yngel og æder denne. Man har set, hvorledes Aborrer, afventende Aalefaringens Optræk, slugte en for en af de spæde Aal. Hvor derfor en Sø er under kyndig Drift, passer man nøje at holde Fiskepakket indenfor det rette Tal, og, dersom noget af det kan udnyttes, f. Eks. til en vis Tid af Aaret, naar det har naaet sin største Udvikling og

nemtest kan fanges, saa opfisker man det. Dette sker saaledes almindeligt i de under god Drift værende Søer i Nordtyskland, hvor man ved Vintertid, naar Skallerne, ligesom andre Karpefisk, samler sig i Flok i Søernes Dybde, i Vaad opfisker de sælgværdige Skaller og bringer dem i Handelen. Man frygter ikke der, at Søernes Produktion skal nedbringes. Tværtimod nytter man Lejligheden til at give Plads for ny Opvækst og til at hæmme Mængden af saadanne Fisk, som Horke o. lign, der er til Glæde og Nytte for ingen.

Dette Fiskeri drives endog fra Isen ved Hjælp af store Vaad; det betragtes som Fiskeriernes Renselsesfest og altsaa ligefrem til Nytte og Fremme. Det er en Selvfølge, at tilfældig medfangede Undermaals-Nyttefisk altid udsættes.

Arthur Feddersen.

Om Anvendelse af en udtørret Mølle- dam.

—o—

I Hjørring Amt i Skallerup Sogn ligger der et Sted en udtørret Mølle- dam paa omtrent 10 Tdr. Land. Møllen er nedlagt, og den tørlagte Mølle- dam er udgrøftet og anvendes i Landbrugets Tjeneste. Jordbun- den er overmaade fed og frugtbar. Udbyttet af den nævnte tørlagte Dam har hidtil været saadan noget som 40 Kr. pr. Td. Land.

Ejeren har imidlertid forespurgt om det omtalte Areal med større Fordel kunde anvendes til Fiskeavl. Vi skal først bemærke, at Vandet paa de 10 Tdr. Land ved Opstem- ning kan faa en Dybde af indtil 3 Alen og ingen Steder under 1 Al.

Vi har tænkt os, at Mølle dammen med størst Udbytte burde anvendes, dels til Fiskeavl og dels til Græs- eller Græsfrøavl.

Vi mener, at Vekseldriften da skal udføres saaledes:

Dammen opstemmes, efter at Græsset har naaet en passende Højde, og besættes derefter med Regnbueørreder og en mindre Del Karper, Suder og Aalefaring.

Efter 3 eller 4 Sommers Forløb udfiskes Dammen og tørlægges, og anvendes nu i 2 Aar til Græs- eller Græsfrøavl.

Vi antager, at den her nævnte Vekseldrift vil give det største Udbytte. Vi har nemlig nogen Erfaring i denne Henseende. Vor Erfaring og vore Forsøg er imidlertid ikke saa store og grundige, at vi tør fastslaa, at det er den rette Driftsmaade.

Vi henstiller til Hr. Hoffmeyer i Bern og andre, som muligt skulde sidde inde med Erfaringer paa dette Omraade, at give os de fornødne Oplysninger desangaaende her i Bladet.

Ejeren af den nævnte Dam har mod en passende Afgift tilbudt vor Forening Dammen til Forsøg i en længere Aarrække. Det vilde have været heldigt, om Foreningen kunde have taget imod Tilbudet, for at vi havde kunnet vinde Erfaringer til Gavn for de mange, der her i Landet ejer lignende Arealer.

Men det forbyder sig selv, da vi mangler tilstrækkelige Midler til slige Forsøg. Vi savner nemlig endnu stadigt den nødvendige Støtte af Staten. Først naar Statens Repræsentanter kan fatte Betydningen og Værdien af saadanne og andre Forsøg, først da kan vi vente at

faa den attraaede Støtte, og først da vil der rigtig komme Fart i Udviklingen af Ferskvandsfiskeriet.

Vi vil haabe, at dette maa ske i en nær Fremtid.

Kolindsund

er gennemgaaende et frugtbart Stykke Land, der har en Udstrækning af nogle Mils Længde og med en veksellende Bredde, paa sine Steder over $\frac{1}{2}$ Mil, paa andre Steder under.

Langs med Landsiderne løber Kanaler, der opsamler det tilløbende Overvand og fører det til Havet.

Gennem det udtørrede, lave Vand løber en Kanal for at optage Bundvandet og lede det til Dæmningsstationer, hvor Vandet pumpes eller snegles op til Landkanalerne og videre til Havet.

Der findes 2 Dæmningsstationer, hver med sin Opsamlingskanal (Midterkanal). Den øverste Kanal begynder som en lille Bæk tæt ved Kolind St. og ender tilsidst som en Aa ved Dæmningsstationen ved Fannerupgaard og er omtrent 2 Mil lang. Den næste Midterkanal har en lignende Længde og Vandmasse.

Disse Kanalers friske Strømme skal efter Sigende være rene for Rovfisk og lægger derfor særligt Beslag paa Fiskerikenderes Opmærksomhed. Her er nemlig Betingelser for at drive et lønnende Fiskeribrug. Den største Hindring synes at være Odderen, der holder stærkt til her. Ved Fannerupgaard findes en nogenlunde veldreven Damkultur.

Det vil falde Selskabet let der at gøre et Forsøg med Fiskeavl i en Kanal uden større Bekostning, da den nævnte Kultur har Betingelser for at frembringe Sættefisk af Regn-

bueørred i Mængde, og det tegner til, at vi i Kolindsund vil faa at se et sindigt, sikkert og rentabelt Fiskeri blive gennemført saaledes, at det vil tildrage sig Landets Opmærksomhed.

Mindre Meddelelser.

— o —

Godt Resultat. En Proprietær i Vendsyssel har en Dam, ca. 6 Skp. Land, hvori der i Foraaret 1902 blev udsat 10,000 Stk. Bækørredyngel. I Fjor solgtes der Fisk for 170 Kr. af Dammen og i Aar for 300 Kr. Regner man Ynglen til 100 Kr., giver det Netto 123 Kr. pr. Aar. Fiskene har intet Foder faaet, og da Dammen er lavet mellem Lyngbakker kan man jo ikke regne Jorden for noget. M. S.

Nyt Ferskvandsfiskeri. Møller Andersen, Røde Mølle ved Nyborg, har i Følge „Nyborg Avis“ forpagtet Lundemølle under Ørbæklunde, for der sammen med Kbmd. Carl Schrøder i Nyborg at anlægge et Ferskvandsfiskeri.

Lundgaard Fiskeri. I Torsdags afholdtes atter et Møde mellem Bestyrelsen for Aktieselskabet „Lundgaard Eng- og Fiskeriselskab“ og et Udvalg for de Lodsejere, der har klaget over Engvandingsforholdene. Efter en længere Forhandling og med betydelige Ofre fra Aktieselskabets Side opnaaedes der i Følge „Tiden“ Enighed mellem de mødte, og i Løbet af kort Tid vil den endelige Afgørelse kunne ventes.

Nyt Fiskeri. Paa „Houmark“ i Borup Sogn er der i Efteraaret paabegyndt et Ferskvandsfiskeri, der særlig vil komme til at omfatte Ørred, Karper og Suder. Paa et

Areal af ca. 2 Tdr. Land er der allerede inddæmmed 3 Damme, hvoraf de 2 er besat med Karper. Den tredje er det Mening at besætte med Ørred, efter at disse efter endt Udklækning er udsat i smaa Damme og vant til kunstigt Foder. I det Udklækningshus, der hører til Anstalten, og som er under Arbejde, kan der aarlig klækkes 500,000 Ørredæg, hvoraf Halvdelen er beregnet til Salg; og det er Fiskemesterens Agt at holde Ynglen i de smaa Damme, indtil de er fuldstændig fodervante, hvilket er en stor Fordel for Køberen, der da kan regne med en meget mindre Procent som Tab. (Randers Venstreblad.)

Statstilskud til Udklækning af Ørredyngel. Bornholms Ferskvandsfiskeriforening har af Landbrugsministeriet, under hvilket som bekendt Fiskerivæsenet sorterer, faaet Tilsagn om et Statstilskud paa 300 Kr. til Foranstaltninger til Udklækning af Ørredyngel paa Betingelse af, at Foreningen paatager sig at foretage forskellige af Fiskerifogden foreslaaede Forsøg for at faa oplyst, hvilken Størrelse Ørredyngel skal have for at kunne taale det brakke Vand ved Bornholms Kyster.

Til disse Forsøg har Ministeriet endvidere givet Tilsagn om et Tilskud paa 50 Kr.

(Bornholms Tidende.)

Fiskemarkedet.

— o —

København, 27. Jan. til 3. Febr.

Aal 35—60 Ø., Laks 100—135 Ø.,
Gedde 35—55 Øre, Aborre 25—30
Øre pr. Pd. Krebs 300—400 Øre
pr. 100 Stk.

D. F.

Berlin, 27. Januar.

Levende Fisk. Gedde 88—114
Pf., Aal 99—107 Pf. pr. Pd.

Ispakning: Ørred 124—179 Pf.,
Gedde 49—75 Pf., Aal 85 Pf. pr.
Pund.

Hamburg, 22. til 27. Januar.

Gedde 61—93 Pf., Ørred 145—
240 Pf., Aal 60 Pf. pr. Pd

Paris, 27. Januar.

Blankørred 7—12 Fr., Ørred 3,75
—5,50 Fr., Gedde 2—3 Fr. pr. Klgr.
Krebs, store 27—35 Fr., middelstore
12—18 Fr., smaa 5—7 Fr. pr. 100
Stkr.

D. F. Z.

London, 26. Januar.

Aal (dansk) pr. 21 Pund (lev.)
12,00 sh.

D. F.

Annoncer.

—o—

Fisker.

Skanderborg Fiskeriforenings Fi-
skeret i Skanderborg Sø, hvilket om-
fatter ca. $\frac{3}{4}$ af Søens Fladeindhold,
kan fra Foraarets Begyndelse over-
drages 1 a 2 dygtige og paalidelige
Søfiskere. Redskaber tillægges af
Fiskeren. Nærmere ved Foreningens
Kasserer, Hr. Isenkræmmer Schmidt,
Skanderborg. Bestyrelsen.

Plads

søges som Bestyrer for et Fiskeri.
Beskeden Løn fordrer. Man bedes
henvende sig til Fiskerielev **Laur-
sen**, f. T. Sydjdysk Damkultur pr.
Estrup.

10 Mill. Sandart-Øjneæg,

egnende sig til Udsættelse i Søer
med Udsættelseskurve anbefales til
meget billige Priser.

Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneæggene bliver udsatte med
Kurve paa solrige Pladser i Søer.
Billigste Maade at forplante Sandart-
Ørred paa i en ny Sø.

Øjneæg.

**200.000 Bækørred-Øjneæg,
1 $\frac{1}{2}$ Mill. Regnbue-Øjneæg** af
allerbedste Kvalitet anbefales til me-
get billige Priser.

H. Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneægzene stammer fra 4
—6 Aar gamle Moderfisk, som staar
i meget store Naturdamme. Ægkva-
liteten er af denne Grund meget god.

Fra Høgild Mølles Damkultur

tilbydes: **Øjneæg af Laksørred**
(Havørred) pr. 1000 Stk. 3,50 Kr.,
kraftig Ørredyngel pr. 1000
Stk. 5 Kr. Æggene er udelukkende
tagne af kraftige Laksørreder, der
er fangede ved deres Opgang fra
Limfjorden op i Skive-Karup Aa.

Ordre bedes sendt snarest til

Niels C. Brinch,
Skive.

Suder og Karper.

30.000 Stkr. 6 a 8 og 8 a 12
Cm. Suder og 10.000 Stkr. 5 a 8
og 8 a 12 Cm. Karper anbefales
til meget billige Priser.

Nærmere hos

H. Bydekarken,
Rendsborg.

Aktieselskabet

Owschlager Fiskeri,

Kontor:

H. Bydekarken, Rendsborg.

Selskabet anbefaler sig for den
kommende Sæson med prima

Øjneæg

af alle Slags Laks og Ørred, fra
Selskabets store Natur-Kildedamme,
til billigste Dagspris.

Selskabet imødeser gerne Tilbud
paa Levering af **Portions- og
Sættefisk.**

Deltager,

aktiv eller passiv, søges til et delvis anlagt Ferskvandsfiskeri. Vand og det nødvendige Jordareal er forpagtet fordelagtigt paa 50 Aar Nogen Kapital nødvendig. Billet, mrkt. „Deltager“, bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret **Sættefisk, Yngel og Øjneæg af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred.**

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Aktieselskabet

Nordjydsk Damkultur,

Erslev, Nykøbing M.,

leverer i kommende Foraar **Yngel og Sættefisk af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred** til billige, men bestemte Priser.

Elever antages.

Lellinge Fiskeri,

Køge,

sælger **Yngel og Sættefisk** af Regnbue-, Kilde- og Havørred, samt Karper og Suder.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier tilbydes billig.

H. Hansen.

Fiskerielev.

En ung Mand, som vil uddannes til Fiskemester, **søger Plads** i Foraaret. Den søgende er kendt med Laksefiskeriet i Gudena

Billet, mrkt. „**Fiskerielev**“, tilsendes Bladets Kontor.

Fra „Jydsk Ferskvandskultur“ i Struer

sælges Øjneæg og Yngel af Kilde-, Bæk- og Havørred til billigste Dagspris. Moderfisk fra Limfjorden.

Forlang Tilbud.

Øjneæg, Yngel, Sættefisk

af de forskellige

Ørredarter faas hos

I. A. Bie, Hobro.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemplar følger pr. Postanvisning.

kan haves ved Postopkrævning.

....., den 190

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ynglekarper.

Af fineste Kvalitet fra 2 $\frac{1}{2}$ til 5 Pd. kan mod Forudbestilling faas i April Maaned a 1 Kr. Pundet hos Kaptajn **P. Poulsen**, Vejle.

En velanbefalet Fiskemester

søger Plads i Foraaret.

Billet, mrkt. „Fiskemester“, tilsendes Bladets Kontor.

Sydjydsk Damkultur

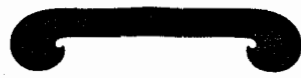
leverer som sædvanlig **Øjenæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Fra

Naturdamme

3000 Stk. Sommergamle Kildeørred, 14—16 Centim., 3000 Stk.

Sommergamle Hav-Bækørred 8—10 Ctm. er til Salg ved Henvendelse til

Fiskemester

Petersen,

Lerkenfeldt pr. Østrup.

Godt Køb.

En lille Mølleejendom med **Fiskerianlæg**. Bæk, Væld, Springvand, 5 Ørredamme, der kan anlægges op til 20 —, Udklækningshus haves, 2 smaa Heste, 3 Køer, der kan haves 2 Køer til, 1 Td. Land i Mølledam med Ørreder og Aal, $\frac{1}{2}$ Mil til Station, 3500 i Husmandskreditforeningen, kan købes straks for 8000 Kr. paa Grund af anden Ejendomsforhold.

Svarporto vedlægges.

Lundgaards Mølle, den 5. Febr. 1906.

N. Møller
pr. Arden St.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen. Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardføreste, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning. Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. Sættekrebs.

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: Æg af Vildfisk.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 5

1. Marts.

1906

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Formand er død efter et langt og daadrigt Liv i den Sags Tjeneste, som nærmest havde optaget ham, og vi har stor Grund til at beklage Tabet og finder vanskelig nogen anden Mand, der med den Autoritet kan staa i Spidsen for Foreningen.

Professorens Sygdom har kun

været af ret kort Varighed. Han deltog nylig i en Forretning ved et af de store jydsk Fiskerier, skønt han ikke var helt rask, og efter den Tid maatte han lade sig indlægge paa et Hospital. Han var en ideel og ridderlig Forkæmper for Fiskerisagen, og fraset de enkelte Mænd, der i Praxis fører Sagen frem un-

Professor Arthur Feddersen.

16. Febr. 1835. — 27. Febr. 1906.

der alle tænkelige Genvordigheder, men i fuld Forvisning om Sagens Godhed og Betydning for Landet, har denne Sag ikke for mange at miste af dem, der tror paa den nu, og om nogle Aar behøver Sagen ingen troende!

Nærværende Blad har iøvrigt i Fjor ofret den afdøde en kortere Omtale i Anledning af

hans 70-aarige Fødselsdag, og vil i næste Nummer mere indgaaende beskæftige sig med hans Betydning for Ferskvandsfiskerisagen.

Vi opfordrer Foreningens Medlemmer til at vise ham den sidste Ære og møde talrigt frem ved Begravelsen. Foreningen vil sende en Krans.

Lidt Statistik vedrørende vor Damkultur.

—o—

Som der blev nævnt i en Artikel i forrige Nummer, savner vi her i Landet en statistisk Oversigt over vore Søer, Fiskedamme, Grave m. m., saaledes som de har det i Sønderjylland og Holsten.

Der blev ogsaa nævnt, at Bestyrelsen for „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ et Par Gange har gjort Forsøg paa at faa opgivet Tallet og Arealet af vore Fiskedamme; men der blev tilføjet, at der vanskeligt ad den Vej kunde naas et nøjagtigt og tilfredsstillende Resultat. Det vilde jo nemlig ikke komme til at omfatte alle de Damarealer, der er under Drift, eller hvori der er sat Fisk. Vi vilde der ogsaa savne Grave, Mosehuller og alle de Smaadamme og Huller, hvori der f. Eks. drives Krebseavl. Ligeledes vilde vi ogsaa savne en Oversigt over vore Søers og Vandløbs Størrelse.

Men trods alle disse Savn vilde en statistisk Oversigt, der tilnærmelsesvis kunde angive Størrelsen og Omfanget af den rationelle Damkultur for Tiden, dog have stor Betydning, idet den vilde vise den mægtige Fremgang, Fiskeavlskulturen har gjort i de faa Aar, den har været dreven her i Landet, en Fremgang, der maa være saa meget mere paafaldende, naar man betænker, at denne Erhvervsgren har været nødt til at kæmpe sig selv frem uden nogen væsentlig Støtte af Staten.

Det er nu endelig lykkedes os at faa saa meget Materiale skaffet til Veje, at vor statistiske Oversigt, selv om den ikke er fyldestgørende, dog kan vise denne mægtige Fremgang,

en Fremgang, der forhaabentlig vil vedblive, dersom da alt gaar vel.

Bestyrelsen har i sin Tid udsendt Schemaer til Vedkommende, hvori der ønskedes opgivet:

1) Antal Damme, 2) Antallet af Æg, der kan tiltrækkes, 3) Damarealernes Størrelse og 4) Anlæggets Værdi.

Af de Svar, der er indgaaede, fremgaar det, at Indsendernes

1) samtlige Antal af Damme udgør 1694,

2) det samtlige Antal Æg, der kan tiltrækkes, 42,251,000 Stkr.,

3) det samtlige Vandareal 666 Tdr. og

4) Anlæggenes Værdi for 432 Tdr. Vandareal er tilsammen opgivet at være 2,077,035 Kr.; det vil altsaa sige: omtrent 3,120 Kr. pr. Td. Vandareal. Regner man, at de resterende 234 Tdr., hvis Værdi ikke er opgivet, er lige saa meget værd pr. Td., saa bliver dette ialt for disses Vedkommende: 730,080 Kr. Det vil altsaa sige, at de 666 Tdr. Vandareal har tilsammen en Værdi af 2,807,115 Kr., altsaa hen imod

3 Millioner Kroner.

Af den anførte Opgivelse turde det fremgaa, hvilken stor Fremgang den nævnte Erhvervsgren har haft i de faa Aar, den har haft at udvikle sig i.

Det samtlige Areal af Fiskedamme i Sønderjylland og Holsten udgør omtrent 7,468 Tdr. Vandareal. For fuldt ud at kunne drage en Sammenligning, savner vi imidlertid som nævnt en nøjagtigt og omfattende statistisk Oversigt over alle vore Fiskevande. De 666 Tdr. Vandareal, der er opgivet, er hovedsagelig Ørreddamme, der er under ratio-

nel Drift, og det er kun en Del af dem, hvorvel den største Del. Men foruden dem er der ogsaa mange andre Damme og Grave, der er besatte med Fisk. Ligesom i Sønderjylland og Holsten findes der ogsaa ved vore Godser mange Damme og Grave, der indtager betydelige Arealer.

Kun paa et Punkt kan vi drage en Sammenligning, nemlig med Hensyn til Ørreddammene. Vandarealets Størrelse af disse udgør i Hertugdømmerne omtrent 214 Tdr. Vort er altsaa ikke saa lidt større.

Af de indsendte Schemaer fremgaar det endvidere, at der i Vinter er mange ny Damme under Arbejde.

Alt dette bærer Vidne om Fiskeavlskulturens store Fremgang.

Et Resultat fra en rationel dreven Damkultur.

— o —

Hr. Husejer Friis, Anstbro pr. Vejen, har et lille Anlæg af ca. 10 Smaadamme, udgravede Damme. — Hele Vandarealet udgør omtr. 1½ Skp. Land (2,625 □-Alen). Dette Anlæg har Hr. Friis drevet i 2 Aar. Vandet til disse Damme er dels Vældvand, dels Vand, der kommer fra Drænsrør. — Resultatet er følgende:

Udgifter: Køb af Æg og Yngel 220 Kr.; til Foder 31 Kr.; ialt 251 Kr.

Indtægt: I Efteraaret 1905 solgt Fisk, mest Sættefisk, for ialt 988 Kr. 988 Kr. ÷ 251 Kr. = 737 Kr.; eller omtrent 368 Kr. aarligt.

368 Kr. for Pasning og Dyrkning af 2,625 □-Al. maa kaldes en ganske pæn aarlig Indtægt som Tillæg til en Husmandsbedrift. Han har alt-

saa haft en Indtægt af 14 Øre pr. □-Alen eller 1,960 Kr. pr. Td. Ld. Der er imidlertid gode Udsigter til, at han vil naa et endnu bedre Resultat.

Hertil skal imidlertid føjes, at Husejer Friis er en af Egnens dygtigste Husmænd. Han har faaet Præmie for sin veldyrkede Husmandslod.

Overfor sit lille Fiskeri har han lagt den samme Flid, Dygtighed og Akkuratesse for Dagen som ved alt, hvad han og Hustru foretager sig.

Om Nutidens Lystfiskeri.

— o —

Stangen!

Det er en Kendsgerning, at Engländerne og Amerikanerne, samt de andre Nationer, der har lært Sportsfiskeriet af dem, anvender langt kortere Stænger, end vi her til Lands anser formaalstjenligt. 3,1 til 3,8 Meter er den almindelige Længde, der bruges, og en saadan Stang vejer kun 250 til 350 Gram. En Stang, der er 3,6 til 3,7 Meter lang, anses derimod for en lang Stang. Materialet er hovedsagentlig Hichary, Greenheart, Lancevood eller de saakaldte splittede Bamboo Stænger; de sidste er de letteste.

Erfarne Sportsmænd holder ubetinget for, at man kaster langt længere og sikrere med en kort og bekvem Stang, der besidder den fornødne Lethed, Bøjelighed, Elasticitet og Stivhed, og fremfor alt har Tyngdepunktet paa det rette Sted, end med en længere og bøjeligere Stang. De Hvidrørstænger — japansisk Bambus tror jeg de kaldes — hvormed man almindeligt fisker hos os, mangler flere væsentlige af

de Egenskaber, man maa fordre hos en god Stang til at gøre Kast med. Tyngdepunktet ligger nemlig aldrig paa det rette Sted, og det er yderst sjældent, at de holder godt sammen i Sammenføjningerne. Hertil kommer endelig en meget væsentlig Fejl ved dem, den nemlig, at Spidsen mangler den fornødne Fjederkraft og Spænsthed, idet den har den samme Tilbøjelighed, om end i mindre Grad, som Spanskrøret til at beholde en, ved en længere vedvarende Tryk, fremkaldt Bøjning. Spidsen paa en Fiskestang maa absolut være af Træ, Greenheart eller Lancewood, selv om Stangens øvrige Dele er Bambus.

Der er i de seneste Aar fremkommet en ny Slags Stænger, kaldet Whole — Cane — Rod, tilvirkede af Tonkinrør — der saa godt som ikke er hult — og forsynede med Lancewood eller Greenheart Spidse, samt med et langt Balance-Haandtag af Cedertræ. Disse Stænger, der er meget billige, langt billigere end de ovennævnte Sorter Stænger, er godt afballancerede og har en passende Stivhed, saa at der kastes godt med dem. Topringen er god, og Liningene er de saakaldte Slangeringe, der overgaar alle andre Ringe i Holdbarhed og Evne til at klare Linen, saa at den ikke fanges.

De ovennævnte Træspidser maa imidlertid for fuldtud at opnaa den fornødne Styrke, Spænsthed og Stivhed være omhyggeligt beviklede paa de rette Steder, nemlig der, hvor Trykket falder, naar Linen er spændt. Der, hvor Hovedbøjningen falder, maa Beviklingen være 6 a 8 Cm. lang; men paa de andre Steder behøver den kun at være $\frac{1}{2}$ Cm. lang.

Linien!

Ved Linen forstaar jeg i denne Sammenhæng Hjullinen, men derimod ikke Kastelinen og Forfanget, der begge bør være af prima Gut og godt farvet — graagrøn eller vandblaa. Ligesom der stilles store Fordringer til en god Stang, saaledes maa der ogsaa stilles ikke mindre Fordringer til en god Line. Der maa derhos være det rette Forhold mellem Stang og Line, saaledes at en fin, let og elastisk Stang fordrer en fin Line. Linen maa endvidere have den fornødne Styrke og være varig samt, til de fleste Slags Fiskeri, vandtæt præpareret.

Materialet, Linen er lavet af, spiller derhos en stor Rolle. I Almindelighed anbefales *Silkeline*; men i ethvert Fald, hvor der er Tale om at bruge fine og stærke Liner, er Silkeline næppe den bedste. Den fine Silkeline er aldrig rigtig stærk; og selv om man køber de bedste og kostbareste Silkeline, viser det sig dog i Praksis, at en saadan Line aldrig varer ret længe, og at den, selv om den ser nok saa god og solid ud, uden at man, selv ved den omhyggeligste Undersøgelse, er i Stand til at bemærke det, kan have et svagt Sted, hvor den brister, naar man i det afgørende Øjeblik er nødt til at stille større Fordringer til dens Ydeevne. Jeg har oftere hørt erfarne Fiskere klage over, at Silkelineerne altfor ofte har beredt dem Skuffelser, og de samme Erfaringer har jeg personlig gjort. Om nu denne bristende Evne hos Silkeline ligger i Tilvirkningen, Raamaterialet eller i, at Linerne er gamle og forgamlede, naar man faar dem, ved jeg ikke; men jeg ved, at jeg ikke mere køber Silkeline.

Heller ikke Bomuldsliner er gode. De maa, naar de skal have den tilbørlige Styrke, være saa tykke, at de er altfor svære til Brug ved finere Fiskeri.

Derimod er der i de senere Aar fremkommen en Slags ny *Hampeliner*, der tilvirkes i Tyskland. De er flettede, vandtæt præparerede, overordentlig stærke og faste og gaar i Handelen under Navnet „Hemp Berlin Lines Waterprovf“. De har imidlertid en Fejl, der dog kun har Betydning, naar man paa sin Fiskestang har de saakaldte Patentringe, nemlig den, at der for omtrent hver syvende Meter af Linen er en mindre knudeagtig Ujævnhed, der ikke er meget fremtrædende; men kommer Linen ved dens Spænding til at gnide frem og tilbage langs Patentringene eller den til disse hørende, udborede, massive Topring, saa kan det hændes, at Linen files over ved Knuden. Ved Slangeringe eller den almindelige gamle Topring hænder dette dog ikke, idet Knuden glider let igennem. Disse Liner har jeg nu brugt i en Del Aar og befundet mig vel derved. Jeg har Liner, som jeg har brugt i 5 a 6 Aar, der endnu den Dag i Dag er lige saa gode og stærke, som da jeg første Gang anbragte dem paa Hjulet. Patentringe og massive, udborede Topringe er i det hele taget ikke at anbefale, i alt Fald paa finere Stænger, da de slider Linen langt mere end Slangeringene, som nu almindeligt anbringes paa nyere Stænger. Dog, vil man kunne stole paa sin Line og bevare den for alt for tidligt at blive skør, maa man altid, og dette gælder om alle Liner, naar man kommer hjem fra en Fisketur, straks

rulle hele Linen fra Hjulet og hænge den op til Tørring et Par Dage.

De omtalte Hampeliner koster kun en Trediedel af, hvad en Silkeline koster og varer mindst dobbelt saa længe. De laves i forskellige Finheder, fra ganske fine til de sværeste Geddeler.

En gammel Lystfisker.

Til Fiskemestrene!

—o—

Det Spørgsmaal er gentagende bleven rettet: *Hvad betaler sig bedst, enten at producere Sættefisk eller Portionsfisk?* Spørgsmaalet er ikke nemt at besvare, da Kulturerne ikke er ens med Hensyn til Terræn- og Vandforhold.

Ved Hvidestedgaards Kultur stiler det sig saaledes, at det er lige indbringende, hvad enten der sælges første og anden Sorts Sættefisk til $\frac{3}{4}$ Øre pr. Ctm.s Længde, eller der paa det samme Areal af Sættefisk paa nævnte Størrelse produceres Portionsfisk til 1,40 Øre pr. Pund, leverede fra Dam

Det var meget interessant og lærerigt, om Fiskemestrene kunde faa Lov til at anstille Forsøg i denne Retning.

Flere saadanne Forsøg vil kunne fastslaa, hvad der er mest rentabelt, og hvad de store Kulturer kan byde de smaa, der ikke kan producere Portionsfisk.

Endvidere vil det have Betydning for Værdiansættelsen af vore Fiskeavlskulturer. Vi haaber, at Fiskemestrene ved disse og andre Forsøg vil fremkomme med deres Oplysninger om Udfaldet i „Medlemsbladet“.

Spørgsmaal og Svar.

—o—

Spørgsmaal:

Vi har gjort et Forsøg med Guld-rimter, 4 Stk. 14—15 Ctm. lange, angivet at være 2 Aar gamle; disse udsattes i en Dam med Ørredyngel, og om Efteraaret vejede de $\frac{1}{2}$ Pd.

pr. Stk. Da disse Fisk er en Pryd for Dammen, fordi de opholder sig i Vandoverfladen, bedes Redaktionen besvare følgende Spørgsmaal:

- 1) Kan Guldrimte udsættes om Foraaret sammen med Ørredyngel?
- 2) Er det en Rovfisk?
- 3) Er den spiselig?
- 4) Hvorledes skal en Dam være for at faa Fiskene til at yngle? H.

Svar:

Ad 1) Tør ikke tilraades. Derimod kan den udsættes sammen med Aarsfisk.

Ad 2) Nej, hører til Karpeslægten.

Ad 3) Ja, skal helst steges. Den har nærmest Skallens Smag og mange Ben.

Ad 4) En almindelig Strømdam kan benyttes. Forneden ved Munkens fyldes Jord op, saa at der bliver en dyb Rende lidt bredere end Afløbsrøret. Heri henlægges Grankviste, og saa snart den har ynglet — sædvanlig først i April — afstilles Vandgennemstrømningen. Risterne maa være finhullede. — En Dam kan ses ved Fiskeriet i Vamdrup. N. P.

Rettelse. Jensen, Kjærgaards Mølle, er ikke Bestyrelsesmedlem af „Fiskemesterforeningen“, men derimod Laursen, Bodil Mølle pr. Hørning.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 10. til 17. Febr.

Aal 35—60 Ø., Laks 100—150 Ø.,
Gedde 40—60 Øre, Aborre 25—30
Øre pr. Pd. Krebs 350—450 Øre
pr. 100 Stk.

Berlin, 17. Februar.

Levende Fisk. Gedde 100—117
Pf., Aal 93—109 Pf., Galiz-Karper
50—69 Pf., Karudser 81 Pf. pr. Pd.
Ispakning: Gedde 40—84 Pf.,
Aal 97 Pf., Laks 161 Pf. pr. Pd.

Hamburg, 19.—24. Februar.

Aborre 30—58 Pf., Gedde 73—81
Pf., Ørred 230—290 Pf., Aal 56—
90 Pf. pr. Pd.

Paris, 24. Februar.

Franske Laks 5,50—7 Fr., Blank-
ørred 5,75—8 Fr., Ørred 3,50—6,00
Fr., Gedde 1,50—3,25 Fr. pr. Klgr.
Krebs, store 30—40 Fr., middelstore
12—17 Fr., smaa 5—7 Fr. pr. 100
Stkr.

Fiskemester.

Som saadan søger et ungt Men-
neske Plads. Har været ved Fiske-
riet i 5 Aar. Billet, mrkt. „Fiske-
mester“, indsendes til dette Blads
Kontor snarest.

Fisker.

Skanderborg Fiskeriforenings Fi-
skeret i Skanderborg Sø, hvilket om-
fatter ca. $\frac{3}{4}$ af Søens Fladeindhold,
kan fra Foraarets Begyndelse over-
drages 1 a 2 dygtige og paalidelige
Søfiskere. Redskaber tillægges af
Fiskeren. Nærmere ved Foreningens
Kasserer, Hr. Isenkrømmer Schmidt;
Skanderborg. Bestyrelsen.

Fra Høgild Mølles Damkultur

tilbydes: **Øjneæg af Laksørred**
(Havørred) pr. 1000 Stk. 3,50 Kr.,
kraftig Ørredyngel pr. 1000
Stk. 5 Kr. Æggene er udelukkende
tagne af kraftige Laksørreder, der
er fangede ved deres Opgang fra
Limfjorden op i Skive-Karup Aa.

Ordre bedes sendt snarest til

Niels C. Brinch,
Skive.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret
Sættefisk, Yngel og Øjneæg
af **Hav-, Bæk-, Regnbue- og**
Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Kongshøis Ferskvandsfiskerier, Frørup,

Øjneæg. Af vore anerkendt fortrinlige Øjneæg kan endnu faas større og mindre Partier ved snarlig Bestilling.

Sættefisk af Bæk-, Regnbue-, Kilde- og Havørred, Karper og Suder i Størrelser fra 5—15 Cm.

Kraftig Ørredyngel,

Legesuder, Legekarper af sund hurtigvoksende Race.

Billige Noteringer, i større Partier yderligere Rabat.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjneæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Fiskeriet „Erritsø“,

pr. Fredericia, leverer af eget Tillæg Yngel, stor og kraftig, af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred til billige Priser, om Køberen ønsker det kan de fodres i 4—6 Uger.

J. Jørgensen.

Hanstedhus Damkultur

leverer af eget Opdræt **Øjneæg, Yngel, Sættefisk** af Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred, samt 1 a 2 Aars **Sættefisk** af Karper.

Peter Hansted,
pr. Rande s.

Godt Køb.

En lille Mølleejendom med **Fiskerianlæg**, Bæk, Væld, Springvand, 5 Ørreddamme, der kan anlægges op til 20 —, Udklækningshus haves, 2 smaa Heste, 3 Køer, der kan haves 2 Køer til, 1 Td. Land i Mølledam med Ørreder og Aal, 1/2 Mil til Station, 3500 i Husmandskreditforeningen, kan købes straks for 8000 Kr. paa Grund af anden Ejendomsforhold.

Svarporto vedlægges.

Lundgaards Mølle, den 5.
Febr. 1906.

N. Møller
pr. Arden St.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar følger pr. Postanvisning.

kan haves ved Postoprævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Deltager,

aktiv eller passiv, søges til et delvis anlagt Ferskvandsfiskeri. Vand og det nødvendige Jordareal er forpagtet fordelagtigt paa 50 Aar Nogen Kapital nødvendig. Billet, mrkt. „Deltager“, bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

Aktieselskabet

Nordjydsk Damkultur,

Erslev, Nykøbing M.,

leverer i kommende Foraar **Yngel** og **Sættefisk** af **Hav-, Bæk-, Regnbue-** og **Kildeørred** til billige, men bestemte Priser.

Elever antages.

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturtro, holdbart og billigt.

Konservator **J. Mogensen**,
Havdalshus pr. Kellerup.

Lellinge Fiskeri,

Køge,

sælger **Yngel** og **Sættefisk** af Regnbue-, Kilde- og Havørred, samt Karper og Suder.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier tilbydes billigt.

H. Hansen.

Fiskerielever.

En ung Mand, som vil uddannes til Fiskemester, **søger Plads** i Foraaret. Den søgende er kendt med Laksefiskeriet i Gudenaå

Billet, mrkt. „**Fiskerielever**“, tilsendes Bladets Kontor.

Fra „Jydsk Ferskvandskultur“ i Struer

sælges Øjneæg og Yngel af Kilde-, Bæk- og Havørred til billigste Dagspris. Moderfisk fra Limfjorden.

Forlang Tilbud.

Øjneæg, Yngel, Sættefisk

af de forskellige

Ørredarter faas hos

I. A. Bie, Hobro.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen.

Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardføre, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning.

Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. **Sættekrebs.**

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: **Æg af Vildfisk.**

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 6

15. Marts.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Professor Feddersen, Malmøgade 3, København.

Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petilinjef af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tilledes, naar Kilden angives. Undertagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Professor Arthur Frederik Feddersen. — Krebsene og deres Fjender. — Krebsepest. — Skygge- og Gødningsbede i Damme. — Fra mine Rejser. — Svar paa Spørgsmaalet om Anvendelse af en udtørret Mølledam. — Terner og Maager. — Ferskvandskulturer. — De øde Vandes Dalges. — Odderfængst. — Spørgsmaal og Svar. — Sæt Fisk i ethvert Vandhul. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Professor

Arthur Frederik Feddersen

var født den 16. Februar 1835 i København. Forældrene: afd. Borgmester Peter Feddersen i Roskilde og Bolette Kirstine Koch fra Nibe,

hvis Fader var Haandværker og *Fisker*: Bedstefaderen var Bonden Peder Pedersen Koch fra Lyngsaa i Albæk Sogn i Vendsyssel; han var vidt kendt for sin Dygtighed som Mekanikus.

Fra 1846—1852 var Feddersen Elev paa Sorø Akademi. Tog derefter partiel Eksamen ved polyt. Læreanstalt. Lærer ved Københavns Kommuneskoler fra 1854—1861, da han blev Adjunkt ved Viborg Kathedralskole. Underkastede sig 1864 en Prøve i naturhistoriske Fag, med *Fiskene som Særfag*. Hans Studier i Viborgegnen fremkaldte allerede 1863 et Arbejde over denne Egns Bløddyr. Hans Opmærksomhed var særlig vakt for Limfjordens, Vandløbenes og Indsøernes Dyreverden. 1865 gik han med offentlig Understøttelse til Norge for at lære Fiskeklækning, og deltog i den internat. Fiskeriudstilling i Bergen samme Aar. Stiftede ved sin Hjemkomst „Viborg Fiskeriselskab“ og anlagde en *Klækninganstalt* for Laksefisk sammesteds. Rejste de følgende Aar i Tyskland, Frankrig o. s. v. for at sætte sig ind i Fiskerierne. Havde allerede 1865 sammen med Birke-dommer Fiedler begyndt Udgivelsen af „*Tidsskrift for Fiskeri*“, som med Fortsættelsen „*Nordisk Tidsskrift for Fiskeri*“ vedblev at udgaa til 1882. Paa talrige Rejser i Indlan-

det gjorde han sig kendt med vore Fiskerier, planlagde Fiskeriudstillingen i Viborg 1875, i Norrkøbing 1876, i Aalborg 1883, i København 1888, i Randers 1894, i Odense 1900, samt deltog i udenlandske Udstillinger: 1866 i Boulogne, 1880 i Berlin, 1897 i Stockholm, 1898 i Bergen o. fl. a. St. — 1883 opgav han sin Adjunktplads for udelukkende at syse med Fiskerisager. Var 1884 Medstifter af „Dansk Fiskeriforening“. Rejste 1884 og 1886 i Island, hvor han undersøgte Laksefiskerierne m. m. Var „Dansk Fiskeriforening“s Sekretær fra 1884 — 1892, derefter dens Konsulent.

Han har skrevet talrige Afhandlinger om Fiskeri og flere Skrifter om Fiskeriforhold. Ud gav fra 1882 „Dansk Fiskeritidende“ indtil 1892. Overtog atter Redaktionen 1902 og vedblev dermed til sin Død.

Allerede 1865 ud gav Feddersen „Dyrerigets Naturhistorie“. Den blev senere fulgt af „Hundrede Dyr“, „Naturhistorisk Lærebog for Almueskolen“, „Naturens Bog“ og „Hundrede Planter“. Disse Bøger har været og er endnu meget brugte og er udkomne i over 30 Udgaver.

Ligesom disse Bøger er anlagte paa bredt folkeligt Grundlag, har Feddersen ogsaa udgivet adskillige andre folkeoplysende Skrifter. Nævnes kan saaledes: Brehms „Dyrenes Liv“, 3. Del; Anden Udgave af „Naturens Vidundere“, „Vore Ferskvande“ (i „Frem“), „Havet og dets Erobring“ o. m. a. i Tidsskrifter og Dagspresse.

Af videnskabelige Arbejder skal nævnes: „Fortegnelse over danske Ferskvandsfisk“ og Afhandlinger i „Geografisk Tidsskrift“ samt „Aarbøger for Nordisk Oldkyndighed“.

Feddersen var hædret ved i Udlandet at være optaget som Æresmedlem og korresponderende Medlem af talrige Selskaber for Fiskeri, for Akklimatation og Oldkyndighed. Han var R. af Dbg., fik Fortjenstmedaljen i Guld, var Kommandør af den Norske St. Olafs Orden, Ridder af Nordstjernen og Vasaordenen og var Officer af den franske L'instruction publique og af den franske Orden d'Academie.

Allerede den 19. Februar 1867 modtog han det franske Acclimatationsselskabs Sølvmedalje i Anledning af flere Afhandlinger om den „kunstige Fiskeavl“. Afhandlingen om „den kunstige Fiskeavl“ udkom 1866, og kan sikkert faas endnu i Boghandelen, ligesom det kendte Skrift fra 1873: „Ferskvandsfiskeriet“ (Philipsens Forl.), og fra 1875: „Lidt om den kunstige Fiskeavl“ med 8 Billeder (Særtryk af Husvennen).

Af foranstaaende biografiske Notitser fremgaar det, at afdøde Professor Feddersen har ført et meget virksomt Liv og udført et stort Arbejde i sit Folks og, vi kan vel ogsaa uden Overdrivelse sige, i Menneskehedens Tjeneste. Selv i sin høje Alderdom sparede han sig ikke. I Midten af Februar Maaned d. A. foretog han en Rejse til en af Jyllands store Fiskerier. Han vendte syg hjem fra denne Rejse og døde ikke længe efter.

Hans Livsopgave, i en vis Forstand var, kan vi godt sige, at ophjælpe Fiskeriet i sit Fædreland. Det var af den Grund, han opgav sin Stilling som Adjunkt ved Viborg Katedralskole. Det var ikke saa lille et Offer, han bragte. Det viser, synes vi, mere end noget andet hans Uegen-

nyttighed, Offervillighed og Tro paa den Sag, han vilde vie sine Kræfter til.

Desværre naaede han ikke at se de Frugter af sit Arbejde, han havde ventet. Han naaede kun ved sit Livs Slutning at se Begyndelsen af det Liv paa Fiskeriets Omraade, som han havde ventet paa i mange og lange Aar. Vi vil hertil føje, at Professor Feddersen efter vort Skøn ikke er bleven skattet i den Grad, han fortjente. Hvis han paa højere Steder i sin Tid var bleven anderledes værdsat, end som sket er, og taget i Brug til Ferskvandsfiskeriets Fremme, da vilde dette Fiskeri *nu* have haft en ganske anderledes fremskreden Stilling, end Tilfældet er.

Det var derfor ikke uden Grund, at han følte sig miskendt og tilside-sat, da han blev forbigaaet ved den ny oprettede Plads som „*Statskonsulent for de ferske Vand*“. Dette maatte i hans Øjne vise, hvor ringe en Paaskønnelse hans ihærdige og opofrende Virksomhed fandt paa højere Steder. Det var i Virkeligheden en Underkendelse af hans hidtidige Virksomheds Værd. Vor Forening saa i ham den rette Mand til vort Fiskeris Fremhjælp, hvorfor vi ogsaa valgte ham til vor Formand. Da vi i sin Tid henvendte os til ham med Anmodning om at overtage Formandspladsen, svarede han, at der var intet, han hellere vilde. Kun beklagede han, at han *nu* var for gammel, og derfor ikke raadede over de Kræfter mere, som han følte, han da havde Brug for.

Ved Professor Feddersens Død har vi tabt en trofast Støtte. Vi vil haabe, at det maa lykkes os at finde en Formand, der vil vie sine Kræfter til Sagens Tjeneste og være i

Besiddelse af en Del af afd. Prof. Feddersens Dygtighed og Energi.

De, der er komne i Berøring med Prof. F., ved, at han var en sjælden ligefrem og elskværdig Mand.

Et kønt Træk forekommer det os at være, at hans Ligfærd foregik paa saa stille og bramfri en Maade. Vi tænker os, at han har tænkt paa de mange fattige Fiskere, som han har staaet i Forbindelse med og virket for. Han har ikke villet, at de skulde ofre noget, hverken af Tid eller Penge, ved hans Ligfærd; dette har sikkert været een af Grundene, hvorfor han har ønsket, at den skulde gaa saa stille og upaaagtet af.

Vi kan dristigt sige, at han var een af Danmarks bedste Sønner; og det var at haabe, at Regering og Rigsdag *nu* vilde paaskønne hans Virksomhed ved at drage Omsorg for hans efterladte Enke, og tilstaa hende en Pension saa stor, at hun, hvad Udkommet angaar, var sikret en sorgfri Alderdom.

Efter at foranstaaende var skrevet, ser vi af en Meddelelse i „Kolding Folkeblad“, at Professor Feddersen i Lørdags bisattes i Ligbrændingskapellet i København under en stemningsfuld Højtidelighed. Pastor *Cramer* holdt den kirkelige Tale, hvorefter Kommandør *Sølling*, som Præsident for „Dansk Fiskeriforening“, traadte frem og udtalte bl. a.: Feddersen vandt sig et Navn som Naturforsker langt ud over vort lille Lands Omraade og skattes overalt i den hele Verden. Selv i det fjerne Østen, i den unge Kulturstat Japan, var Feddersen en kendt og paaskønnet Mand. Feddersens Livsgerning bar dog sine skønneste Frugter herhjemme. Den danske Fisker og det danske Fiskeri staar i dyb

Taknemlighedsgæld til ham. Saa længe den danske Fisker pløjer det salte Hav, eller han kaster sit Vaad i den stille Indsø, vil Navnet Feddersen ikke glemmes.

Krebsene og deres Fjender.

— o —

Først vil jeg tillade mig at bemærke, at Stykket om Kребseavl (eller: „En Opdagelse vedrørende Kребseavl“) ikke direkte skyldes mig. Det er en Samtale, jeg har haft med Hr. Fiskerikonsulent Smidt Nissen, ved hvilken jeg fortalte ham min Erfaring angaaende stærkt Løvfald i Damme og Grave, som han har refereret i Bladet; og at det passer, er sikkert nok.

Dernæst vil jeg sige Hr. Mide, Roskilde, Tak for hans Indsigelse; thi dersom Stykket er blevet opfattet paa den Maade, at Krebsene ikke har andre Fjender end stærkt Løvfald, saa kunde det let komme til at gøre Skade i Stedet for Gavn.

Hvilken Skade stærkt Løvfald i en Dam eller Grav foraarsager, kan Hr. Mide let selv overbevise sig om. Tag blot og læg et tykt Lag Løv paa et lille Stykke Jord og lad det lægge sig i Leje og ligge uberørt Sommeren over, da tør jeg forsikre, at der saa godt som intet gror der den Sommer; og lad der saa komme et nyt Lag til om Efteraaret, saa skal det Stykke Jord nok lade være med at yde noget.

Selvfølgeligt: lidt Løvfald i en Dam gør ikke nogen Skade, ligesom det heller ikke gør Skade paa Agerjord.

Af Fjender har Krebsene mange. De tre værste er vist Oddere, Rotter og Aal.

Det er passeret for mig, at *Odderen* har faaet Træk paa Mergelgrave, der var rigt besat med Krebs, og ødelagt dem omtrent fuldstændigt.

Rotterne er ogsaa meget slemme. De arbejder hovedsagelig om Natten. Og det er en Kendsgerning, at Krebsen gaar paa Land om Natten, sikkert efter Føde, rimeligvis Snegle og Orme; og da er de et meget let Bytte for Rotterne. Er der mange Rotter og kun lidt Føde i Dammen, da kan det let forklares, hvor Krebsene bliver af.

Aalene en som bekendt nogle store Slikmunde efter Krebs. I Indsøer, hvor der er baade Aal og Krebs, er det meget ofte, at man finder mindre Kребseklemmer i Aalenes Udtømningskanal.

I den Dam, som Hr. Mide omtaler, uden Træer, kan Karper og Suder godt have opædt en stor Del af den ganske spæde Yngel, og Rotter eller Ænder de større.

Hr. Mide skriver ogsaa, at Dammen fik sin Vandforsyning fra Drænrør. Dersom der ikke har været Rist for Enden af dem, for at hindre Krebsene i at komme derind, saa er der ingen Tvivl om, at der her har været en slem Fælde for Krebsene. De vandrer nemlig med stor Forkærlighed derind. Men i mindre Drænrør forhindrer de hverandre i at komme ud igen.

Herthadalssøen kender jeg ikke. Men en Sø kan vanskeligt sammenlignes med en Dam, hvad Løvfald angaar. At der kan findes Krebs i Søer, der er Træer ved, vil jeg ikke benægte, da jeg ingen Søer kender, som der slet ikke er Træer ved. Men dersom der er nogen, der kender en saadan Sø, skal det ikke

undre mig, om der alligevel er Krebs i den. Løvet er ingen Betingelse for Krebsenes Trivsel.

Gør derimod et Forsøg med en Skovdam, som der ingen Rørkant er om, saa Løvet om Efteraaret kan blæse i den fra alle Sider! Prøv at sætte Krebs i den! De bliver der ikke.

Krebs vil næsten trives godt i enhver Dam, der kan holdes nogenlunde ren, og som der er en lille Smule Vandtræk igennem. Men enten Vandet kommer fra Drænrør eller anden Ledning, skal der være sørget for, at de ikke kan vandre derfra, hverken med eller mod Vandet. Til Skjulested for Krebsene er Drænrør udmærkede at lægge ud. Der bliver ikke let for mange.

Men vil man have mange Krebs i en Dam, skal der selvfølgelig fodres (af intet kommer intet). De er meget taknemmelige at fodre paa. Al Slags Affald af Kød og Fisk kan bruges; og det gør ikke noget, om det ikke er fuldstændig friskt, naar der blot er lidt Vandtræk i Dammen. Men hvor man vil have Opræt af Krebseyngel, maa der ikke være Fisk til Stede.

Brahetrolleborg, d. 12. Febr. 1906.

Pedersen.

Krebsepest.

—o—

I Algäu forefaldt i 1904 et typisk Tilfælde af Indførelse af Krebsepest ved Besættelse af et Fiskevand med ukwarantærinerede Krebs.

En Fiskevandsforpagter, der bl. a. havde en Sø under sig, der altid havde indeholdt en særlig rig Krebsebestand, vilde forsyne denne „med friskt Blod“ og forskrev i denne Hensigt 60 Stkr. „Hun-Kæmpekrebs“

fra Galizien. Men det forventede Udfald udeblev ikke alene, men efter denne forhaabningsfulde Besættelse gik endog alle Krebsene i Søen til Grunde. Her og der saa man Krebse-ligene ligge paa Bunden af Søen. Desværre blev denne Optræden af Krebsepest saa sent bekendt, at Epidemiens Aarsag ikke kunde fastslaaes ved en bakteriologisk Undersøgelse; men man tør dog med temmelig stor Sandsynlighed antage, at det drejer sig om Krebsepest, og at denne er bleven indført i Søen ved de galiziske „Tillægskrebs“. Lige saa nær ligger forøvrigt den Formodning, at dette Kontingent af „Kæmpekrebs“ ikke bestod af „Ædelkrebs“ (*Astacus fluviatilis*), men af Stedfortræderen, den lidet værdifulde galiziske *Sumpkrebs* (*Astacus leptodactylus*). Det omtalte Tilfælde viser imidlertid igen, hvor forsigtigt man maa gaa til Værks ved Besættelsen af vore Vande med Krebs. Besættelse af disse med Krebs maa kun finde Sted med *kwarantærinerede* Krebs for at være sikker paa kun at indsætte pestfri Sættekrebs. Og vi maa kun indføre Ædelkrebs og ikke Sumpkrebs i vore Søer og Bække. (Efter „Allg. Fisch. Zeit.“)

Skygge- og Gødningsbede i Damme.

—o—

Vi anbefaler følgende Forsøg:

Prøv i *Smaadamme*, hvor Ynglen skal udsættes, at plante Vandkarse i Vandskellet langs Dammens Sider. Eller endnu bedre: Prøv at lægge nogle Granstænger eller andre Stænger tværs over Dammen lidt under Vandspejlet. Stængerne kan hvile paa Dammens Sider eller paa Pæle med Remme ved Dammens Sider.

Over Stængerne spændes *Traadvæv* af Tæthed som det, der benyttes til at spærre for Kyllinger. Læg ovenpaa Traadnettet forraadnede Plantedele og derpaa Gødning og Muld. Naar Mulden staar og svapper i Vand, er det passende til at plante Brøndkarse i. Det hele kommer da hen paa Sommeren til at tage sig ud som Bladbede tværs over Dammen, og giver baade Skygge og Føde for den spæde Fisk. En Del Myg og Fluer vil nemlig lægge deres Æg i Bedene, og der vil fremkomme Larver af dem. Krebs- og Hjuldyr vil ogsaa finde et godt Opholdssted i Bedet og ogsaa formere sig. Der vil paa den Maade fremtrylles et Eldorado for Ynglen derved, at den kan staa i Skygge og forsyne sig med de lækreste og sundeste Retter.

Det vil vise sig, at et saadant Begyndelsesfoder vil give de bedste Resultater.

Et mindre Fiskeri i det nordlige Jylland har gjort Forsøg med saadanne Skygge- og Gødningsbede over Damme for *Fiskeyngel*. Ikke alene saa dette Anlæg tiltalende ud, men man var ogsaa paa Forhaand, inden man forlangte Oplysninger, overbevist om, at det havde givet gode Resultater baade med Hensyn til Kvantitet og Kvalitet.

Fiskemester *Munk*, Haugaard Fiskeri pr. Ejstrup, er i Besiddelse af 75 Kvint Brøndkarsefrø, som kan købes af ham, dog saaledes, at en Kultur *højest* kan faa 3 Kv. a 25 Ø. Betalingen, + 10 Ø. til Forsendelse, sendes i Frimærker ved Bestillingen.

Frøet saas først paa fugtig Jord og udplantes senere ved Damkanten eller i Bedet.

Fra mine Rejser.

—o—

Man har spurgt, hvorfor jeg ikke i „Medlemsbladet“ har meddelt, hvad jeg paa mine Rejser har oplevet og erfaret vedrørende Damkulturen. Man gaar nemlig ud fra, at jeg har set saa mange forskellige Anlæg og tildels ogsaa Driftsmaader og Forsøg, saa at jeg her ud fra maatte kunne give Medlemmerne adskillige gode Raad og Vink.

Jeg skal hertil bemærke, at jeg ogsaa af og til har givet forskellige Raad, Anvisninger og Oplysninger, som er indvundne paa mine Rejser. Jeg vil saaledes henvise til Artiklerne om „Kolding Aa og Fjord som Forsøgsvande“, „Fiskeriet ved vore Herregaarde og Godser“, „En Opdagelse vedrørende Kребseavl“, „En ny Konstruktion af Munke“, „Aborren“, „Skygge- og Gødningsbede i Damme“ o s. v.

Jeg skal denne Gang meddele, at det for mig har vist sig, at afd. Professor Feddersen havde Ret, naar han sagde, at nygravede Damme egnede sig mindre godt for Udsættelse af spæd Ørredyngel. Det viser sig ogsaa de fleste Steder, at Vælddammen med den naturlige Bund har givet det rigeste Udbytte. Grunden til, at nygravede Damme ikke giver saa rigt et Udbytte, er selvfølgelig, hvad Prof. Feddersen ogsaa anførte, at saadanne Damme er saa rige paa Uddunstninger fra den raa Jord, at de først trænger til en ordentlig *Udvanding* og *Udluftning*, inden de tages i Brug.

Men selv om dette er sket, vil de dog savne et rigt *Plante- og Dyreliv*, saaledes som det er Tilfældet i Damme med Naturbund.

For at bøde paa denne Mangel er det nødvendigt at plante omkring ved Dammene, da et rigt Planteliv er en Betingelse for et rigt Dyreliv, tjenligt til Ynglens Ernæring. Vi henviser i denne Forbindelse til Stykket i dette Nr. om „Skygge- og Gødningsbede“.

Endvidere maa jeg indtrængende tilraade Fiskeavlerne at sørge for, at Ind- og Afløb er forsvarligt lukkede for den *spæde Yngel*, der let finder den mindste Aabning. Jeg har truffet paa Damme, hvor saa at sige hele Besætningen af Yngel var forsvunden. Det var Vedkommende en Gaade, hvor Smaafiskene var blevne af. Men ved nærmere Undersøgelse viste det sig, at de var undvegne gennem *Udløbsmunken*. De Lister, som danner Falsen for Risten, naaede nemlig ikke til Munkens Bund, og igennem de saaledes fremkomne smaa Aabninger ved Bunden paa begge Sider af Risten var de undslupne. Ynglen gik derfor ogsaa nede i *Afløbsbækken*.

Et andet Sted var „*Aarsfiskene*“ forsvundne ad *Indløbstuderne*, der var anbragt saaledes, at Vandet faldt ned i Dammene. Fiskene var hoppede op igennem Tuden og ud i *Fødekanalen*. Der var nemlig ingen Rist for Tuden. Man undrede sig ogsaa her over, hvor Fiskene var blevne af, da man ikke anede, at Fiskene kunde springe saa højt.

I det hele taget har jeg faaet det Indtryk af mine Besøg ved Kulturerne, at vi endnu befinder os paa Begyndelsesstadiet med Hensyn til rationel Damkultur. Det viste sig, at der desværre findes flere mislykkede end vellykkede Forsøg. Men trods dette føler man sig dog overbevist om, at de værste Børnesyg-

domme er overstaaede for Damkulturens Vedkommende.

Begynderne har i det hele taget savnet den nødvendige Hjælp og Vejledning.

En *Forsøgsstation* vilde her have skaaet mange for betydelige Tab. De har derfor oftest maattet sande det gamle Ord:

Erfaring er en god, men dyr Læremester!

S. N.

Svar paa Spørgsmaalet om Anvendelse af en udtørret Møledam.

Af C. W. Hoffmeyer, Bern.

—o—

I Anledning af den ærede Redaktions direkte Henstilling til mig i „Fiskeribladet“s Nr. 4 d. A., skal jeg fremkomme med følgende Redegørelse for mit Syn paa den foreliggende Sag. Forinden maa jeg dog bemærke, at jeg aldrig har opholdt mig norden for Limfjorden og derfor er ukendt med Klima og Forhold der, og kun kan give Raad, som væsentlig vilde passe for sydligere Egne, hvorfor nogen Tillæmpning bliver nødvendig. Navnlig kan man sikkert ikke regne med en fuldt saa stor aarlig Tilvækst, som under noget varmere Breddegrader, tilmed da Nordjylland maa regnes for Ydergrænsen for Karpens Trivsel.

Til Redaktionens Forslag om at anbefale en Besættelse af Dammen med Karper, Suder, Regnbueørred og Aal og lade det hele ligge urørt i 3—4 Aar, skal jeg faa Lov til at bemærke følgende:

Af Hensyn til Rovfiskene, i dette Tilfælde Regnbueørred og Aal, kan man ikke udsætte Fiskene som spæd

Yngel, da Karper og Suder simpelt- hen vilde blive opædt. Man maa derfor mindst have 1-aarige Fisk til at begynde med, hvilket rimeligvis ogsaa er Redaktionens Mening. Føl- gen af den 3—4-aarige Drift vilde imidlertid blive, at Karper og Suder det andet og tredje Aar begyndte at lege, og den spæde Yngel vilde op- træde i Mængde og fortære en stor Del af den Næring, der skulde komme de voksne Fisk tilgode, hvor- ved disses Vækst vilde hæmmes. Vistnok vilde en stor Del af samme Yngel, naar den havde naaet en vis Størrelse, tjene til Føde for Aal og Regnbueørred, men en Del vilde al- tid undgaa Rovfiskenes Efterstræ- belser. Imidlertid bliver paa denne Maade hele Besættelsesberegningen for Karpers og Suders Vedkommende fuldstændig forrykket, og det ende- lige Resultat kommer ganske til at bero paa Tilfældigheder, uden at man i mindste Maade er Herre derover.

Planen kunde lade sig gennemføre, hvis de Karper og Suder, der be- nyttedes, enten var udelukkende Hun- ner eller udelukkende Hanner. Da imidlertid en Sortering i den Alder kun kan udføres for Sudernes og ikke for Karpernes Vedkommende, bliver heller ikke denne Plan an- vendelig.

Hvis der derfor er en Mulighed til Stede for, at en Udtømning og Opfiskning af Dammen kan finde Sted hvert Aar, vil jeg absolut an- befale det som det mest formaals- tjenlige i Modsætning til den 3—4- aarige Turnus.

Hvis Ejeren af Mølle dammen kun har det samme Vand til sin Raa- dighed, vil jeg foreslaa ham, at han udsætter Karper og Suder, som 1-

pundige Fisk. Er Grunden som om- talt meget frugtbar, kan man regne med ca. 150 Pd. Fiskekød pr. Td. Land i en varm Sommer, altsaa ca. 1500 Pd. paa de 10 Tdr. Land.

Udsættes Karper, der vejer gen- nemsnitlig 1 Pd., skal der bruges ca. 750 Karper, naar man regner med en Tilvækst af 2 Pd. pr. Stk; regner man med mindre Tilvækst, kan man udsætte forholdsvis flere Karper. Da noget Tab maa ventes, udsættes yderligere 10 pCt. Des- uden 10 pCt. Suder samt 10—20 pCt. Regnbueørred og Aal som Aaringer.

Frygter man for, at Aalen bliver vanskelig at opfiske, eller har man mindre Anvendelse for den, erstat- tes den af Regnbueørred. Paa denne Maade faar man den rationel- leste og sikrest rentable Bedrift.

Er det imidlertid umuligt at af- vande Dammen hvert Aar og fast- holder man den 3—4-aarige Turnus, vil jeg foreslaa, at man besætter den med 2500 Stykker Karper af Vægt 30—50 Gr. pr. Styk. Des- uden kan saa 10 pCt. af hver Slags Suder, Regnbueørred og Aal udsæt- tes. Sættes flere Karper ud, risikerer man, at de bliver for smaa, og mange vil falde som Bytte for de hurtig- voksende Rovfisk.

En Vekseldrift med Græsfrøavl skader naturligvis ikke, men er ikke nødvendig, naar Grunden er meget frugtbar, og man benytter den 1- aarige Turnus med Vintertørlægning.

Bruger man derimod den 3—4- aarige Turnus, maa man selvfølgelig helst benytte Vekseldriften med 2 Aars Græsavl.

Terner og Maager!

—o—

Fiskemesteren ved Haaby Fiskeri paa Fyn tillod sig i Sommeren 1905 at skyde nogle Terner og Maager, som fiskede i Dammene. Han blev meldt og maatte betale en Bøde; thi disse Fugle har nemlig ogsaa en Fredningstid.

Det er imidlertid almindeligt Landet over, at man skyder disse Fiskerøvere, naar de overfalder Fiskebesætningen. Efter den Dom, der overgik nævnte Fiskemester, skal vi altsaa taale at lade os plyndre af disse Fugle, og hvad værre er, vi skal taale, at de paafører vore Damme smitsomme Sygdomme; thi det paastaar Professor Hofer i Tyskland, at de gør.

For at forebygge denne Ødelæggelse i vore Kulturer af disse Fugle, synes det os at være nødvendigt *snarest* at faa indsendt et Andragende til Regeringen om Dispensation med Hensyn til denne Lovbestemmelse for Fiskeavlskulturernes Vedkommende.

Ferskvandskulturer.

(Berl. Tid.)

—o—

Om dette Emne holdt Statskonsulent, cand. mag. *Levinsen* for nogen Tid siden et meget interessant orienterende Foredrag i det kgl. danske Landhusholdningsselskab.

Mødet lededes af Præsident, Lehnsgreve *Wedell-Wedellsborg*. I Forsamlingen saas „Dansk Fiskeriforening“s Formand, Kommandør *Sølling*, samme Forenings Sekretær, Hr. *Videbæk*, Formanden for Aktieselskabet „Kolindsund“, Etatsraad *Hammerich* o. a. Fiskeriinteresse-rede.

Statskonsulent *Levinsen* gav først en Oversigt over Fiskekultur som Helhed. Man havde Damkultur og kunstig Fiskeavl, ved den første forstod man omtrent udelukkende Avl af Karper. Ved kunstig Fiskeavl var det væsentlig Laksefisk, man beskæftigede sig med.

Karpeavl foregik i Damme med stillestaaende Vand. Karper kunde taale en Varmegrad af Vandet op til 24—25 Gr. Reaumur, og om Vinteren gik de i Dvale i Dammenes dybere Partier og tog liden eller ingen Næring til sig. Avl af Laksefisk, særlig Ørreden, maatte helst foregaa i rindende Vand. Ørreden krævede køligt Vand med megen Ilttilførsel. Ørreden æder ogsaa, om end ikke saa meget, om Vinteren.

Taleren omtalte Karpeavlens nærmere og de almindelige Betingelser for Damkulturen. Karpeavlens er meget gammel. Man fodrede i tidligere Tider ikke Karperne, men er nu begyndt derpaa.

Karpeavl behøver temmelig stor Damplads. Ved Ørredavl kan man nøjes med mindre Plads, Ørredavlens var baseret paa kunstig Udklækning af Fisken, og i Stordrift udklækkede man selv sin Ørred. Udklækningen var imidlertid vanskelig, og naar Ørredavl skulde drives som Bierherv i Landbruget sod man sig i hvert Fald ved at tage sin Yngel fra de forskellige Anstalter, som efterhaanden var oprettede. For 10—12 Øre pr. Stk. kan man faa 1-aarige Ørreder fra Anstalterne. I Etaars-Alderen er Ørreden meget modstandskraftig, og naar man anskaffer sig Fisk af bedste Aar og ikke Vraggods, vil man, naar de øvrige Betingelser foreligger, kunne

paaregne et godt Resultat af sit Opdræt. Efter 1 Aars Forløb vil de 1-aarige Ørreder være voksende til Portionsfisk, hvis Pris ikke er mindre end 1 Kr. pr. Pund.

Taleren gav en hel Del nærmere Oplysninger om Regler for Fiskeopdræt. Han gjorde navnlig opmærksom paa, at man maatte paase ikke at overbefolke sine Damme. Selv ikke naar man ernærede Fiskene kunstig stod man sig ved at have for mange Fisk i et givet Vandareal. Erfaring og Beregning havde her fastsat bestemte Maal.

Taleren sluttede med at fremhæve, at Fiskekultur absolut havde en Fremtid for sig her i Landet og saa som Bierhverv. Han advarede dog mod altfor store Forventninger og anbefalede alle, der vilde lægge sig efter Fiskekulturer, at gaa smaat frem i Begyndelsen.

Efter Foredraget besvarede Taleren forskellige Forespørgsler fra Forsamlingen. Han angav saaledes Oplysninger om Metoder til at frembringe større Ørred. Man havde dog ikke saa megen Erfaring her. Men det syntes dog at kunne betale sig. I Mergelgrave kunde det ikke nytte at sætte Fisk. De eneste Fisk, der trivedes der, var Karudser, men de blev kun smaa. Derimod kunde man bruge Mergelgrave til Krebs og lade Karudserne være Næring for dem.

Drænvand var nok rindende Vand, men var ikke heldig til at drive Fiskekultur i.

Mødet sluttede med, at Præsidenten bragte Foredragsholderen en Tak for de gjorte Meddelelser.

De øde Vandes Dalgas.

—o—

Fra Fil Sø til Alslev Mølle.

—

I „Middagsposten“ for 15. Oktober 1905 findes en lang Artikel med ovenstaaende Overskrift. Pladsen tillader os ikke at meddele hele Artiklen; vi maa indskrænke os til at gengive dens karakteristiske Slutning. Efter at have skildret Fil Sø og Alslev Fiskerianlæg, der ledes af Møller Schack, men hvis manager er Fiskerikonsulent Jensen, slutter Artiklen saaledes:

„Af saadanne Anlæg oprettes der nu hvert Aar nye rundt om i Danmark, særlig i Jylland. Damme, Aaer og Moser, der før intet Udbytte gav, lover nu store Indtægter. Det er en Opdyrkning af forsømt Terræn, som *Dalgas* af Heden.

Og ved Siden af Fiskerikonsulent, Professor *Fedderson*, er der ingen, som har gjort saa stort et Arbejde for denne Sag som Hr. Jensen, der fra Varde aarlig udsender Pjecer og Bøger, Raad og Daad i Breve og Skrifter i tusindvis Landet over. Han er de *øde Vandes Dalgas*, som denne var Hedernes Lysbringer. Den høje, firskaarne Skikkelse med det vældige Tolstøjfuldskæg over Brystet, med Drillingen over Nakken, en tysk Korthaar i Hælene og de lange Støvler om de senede, magre Ben, er en Type, ret skaaren ud af det vestjydske Landskab.

Det dybe Dræt, i hvilket Naturen aander ud herovre, saa roligt, saa sejgt og støt, synes legemliggjort i ham. Ud over disse Vidder, hvor dansk Jord endnu ligger i Taterfrihed; hvor Mennesket bliver saa usejligt lille; ja, hvor man svinder bort som en Draabe i en Byge, men hvor

Sjælen sukker i smærtelig store Drømme og Ønsker — gennem Plantning og Mose, over lyngklædt Bjærg, hvor den glatte Saal glider, ned over den gyngende, sivende Marsk, gaar man, lyttende som en ung Elev, fra Fil Sø til Alslev Mølle, med den jagtende Fiskerikon-sulent.“

Artiklen var undertegnet:

Johannes Hansen.

Der er klaget over, at Ferskvands-fiskeribladet er for tør. Vi haaber, at disse kræsne Ganer maa finde denne lille Mundfuld, tillavet af Joh. Hansen, passende saftig.

Red.

Odderfangst.

—o—

Mads Overgaards Damme i Rind pr. Herning ligger ved et lille Vandløb, som grænser lige ind til Herning—Brande Landevej, under hvilken Vandet fra hans Damme føres under Vejen gennem en „Sil“ og videre til Skjærnaa. Odderen gik gennem Silen, hver Gang den besøgte Overgaards Damme og smagte hans Fisk. Overgaard fandt da paa at anbringe en „Klapfælde“ i Silen. Den stod en Tid, men forgæves. Men en skønne Morgen, da han kom ned til Fælden, blev han ikke lidt forbavset ved at se, at den var slaaet ned, og Tyven fanget. Men hans Forbavselse steg, da han fik at se, at han ikke havde fanget 1, men 3 Oddere. Fangstapparatet er en stor, lang, aaben Trækasse, som man kan kigge igennem, og som derfor slet ikke ser mistænkelig ud, ikke engang for en Odder, der derfor nok tør vove at gaa igennem den. Saa omtrent midt i Trækassen ligger en

Træplade. I det Øjeblik, Odderen træder paa denne, falder en Dør ned for hver Ende, og Fyren er fanget.

I Render og Smaabække vilde et saadant Redskab ganske sikkert være brugeligt til Fangst af Odderen. Der skulde da i det lille Vandløb sættes Hønsetraad (Traadvæv) saaledes, at dette tragtformigt leder Odderen ind mod Fangekassen.

Spørgsmaal og Svar.

—o—

Spørgsmaal:

Da det snart kan blive den Tid, da der skal sættes Ørredyngel ud i Damme til Opdræt, og da der er delte Meninger om Besættelsens Størrelse, tillader jeg mig at gøre nogle Spørgsmaal, som jeg venter besvarede i „Medlemsbladet“:

1) Hvor mange Stkr. Ørredyngel er passende at udsætte pr. □-Alen i Almindelighed i gode Strømdamme? Jeg mener, at 10 er passende og er det højeste Antal, naar Vandet kommer fra en Bæk.

2) Hvormange Sættefisk (Aarsfisk) pr. □-Alen? Jeg mener 5 Stkr.

3) Dammene er ca. 100 Al. lange. Hvor megen Vandstrøm er nødvendig for Ørredyngel og for Sættefisk, naar Vandet kommer fra en Bæk? Er 8 a 9 Tommer Strøm gennem Udløbsrøret tilstrækkeligt, og er det heldigt at lukke for Strømmen, mens man maler paa Møllen, naar der fodres stærkt?

Svar:

Det er strænge Spørgsmaal at svare paa. Vi sidder endnu ikke inde med saadant Kendskab til Sagen, at Spørgsmaalene kan besvares fuldt tilfredsstillende. Hvor mange Liter Luft indeholder hver

Kubikfod Vand i Dammene under de forskellige Varmegrader? Hver Kubf. Vand indeholder mindre Luft ved 12—16 Gr. Varme end ved 6 Gr. Det omvendte Forhold havde været fordelagtigere, skulde man da synes, da vi helst vil fodre stærkest ved 12—16 Gr. Varme, da vi ved, at Fiskene fordøjer bedre under en høj end under en lav Temperatur. Dernæst: hvor mange Liter Luft fordrer 1 Pd. Fisk til Kroppens Vedligeholdelse i en vis Tid; hvor mange Liter til hvert Pund Fiskefoders Forbrænding?

Er det nu saaledes, at jo varmere Vandet er, desto fattigere er det paa Luft, og at Ædelysten stiger med Vandets Varme indtil en vis Grad, hvorfor vi kaster desto flere Pund ud til vore Fisk, saa kan vi nok tænke, at der paa varme Dage vil komme et Tidspunkt, hvor vi med Hensyn til Fodringen kan overstige Grænserne af det tilladelige, især naar Dammene er stærkt besatte.

Jeg har nylig faaet Brev fra Hr. Hoffmeyer i Bern, Manden, der vil lægge sit Arbejde ind paa at højne Fiskeavlskulturen herhjemme. Af hans Brev fremgaar det, at han er Herre over Fodringsspørgsmaalet. Maaske kan han give os fuld Besked og Klarhed over Spørgsmaalene. Indtil videre maa vi hellere besætte for svagt end for stærkt for at undgaa for stor Sygdom og Dødelighed iblandt Besætningen i Dammene.

1) Her anser vi 10 Stkr. Ørred- yngel pr. □-Alen for passende.

2) Højest 5 Sættefisk pr. □-Alen.

3) Jo større Strøm, desbedre. Dog maa Strømmen ikke være saa stærk, at Ynglen drives ind mod Afløbs- risten, og Sættefiskene maa ikke ud- mattes af den. 8 a 9 Tom. Strøm

er vist tilstrækkeligt. Dammenes Bredde burde have været opgiven. Det er ikke heldigt at lukke for Strømmen, naar der fodres stærkt; særligt ikke, naar der er stærk Sommervarme.

* * *

Spørgsmaal:

1) Findes der nogen skriftlig Vejledning om Rusefiskeri i Aaer og Søer?

2) Hvor faar man de dertil bedst egnede Ruser til Købs? F. A.

Svar:

Ad 1) Professor Arthur Feddersens Skrift: „En liden Fiskebog“, udgivet af „Dansk Fiskeriforening“, indeholder formentlig tilstrækkelig.

Bogen kan faas mod Indsendelse af 35 Øre i Frimærker til Fiskeriet i Vamdrup.

Ad. 2) N. P. Utzons Nætfabrik, Mariendalsvej, København, ell. Nætfabriken „Danmark“, Helsingør.

Illustrerede Prislister kan erholdes derfra. N. P.

Sæt Fisk i ethvert Vandhul.

Af *Marius Knudsen.*

(Fyns Tidende.)

—o—

(Denne Artikel, der er skreven i Decbr. 1905, har Forfatteren stillet til vor Raadighed; men paa Grund af Pladsmangel, har vi ikke kunnet optage den før.)

—

Saaledes lyder det ene Opraab efter det andet, og det vil sikkert ogsaa være af stor Betydning baade for den enkelte og for vort Land, at det gøres, og det jo før, jo kærere, idet mangt et Areal, der nu ligger hen som et ubenyttet Vandhul, der- ved kan komme til at give en endog betydelig større Indtægt end selv den

bedste Jordlod af samme Størrelse vil kunne ved omhyggelig Dyrkning.

Der er imidlertid her, som ved alt andet, noget, der kommer ind under Begrebet „Børnesygdomme“, og da jeg har gjort lidt Erfaring i saa Henseende, vil jeg gerne i Sagens Interesse fortælle lidt herom.

Jeg havde intet saadant Vandhul i min Mark, men jeg havde en dyb Kløft, der laa helt ubenyttet hen, og et Nivellement i Forbindelse med mit lokale Kendskab til Vandforholdene der omkring, overbeviste mig om, at jeg nok kunde faa Vand saa højt oppe i Kløften, at der ved nogle Tværdæmninger kunde laves nogle Damme i den.

Jeg lod da grave en Brønd og fik rigeligt Vand med saa stor Stige-højde, at det løb oven af Brønden, og ved Tværdæmninger anbragte længere nede i Kløften fik jeg i den nedre Del af denne tre Damme. Og senere har jeg saa ved andre Dæmninger faaet endnu flere.

Fra Bunden af hver Dam førte et Rør ud gennem Dæmningen, saa jeg kunde tømme Dammen og dermed let faa udfisket.

Hermed var jeg naaet det Stadium, som enhver, der har Vandhuller i Marken eller andet Sted, omtrent maa siges at være paa, og skulde saa have Fisk i Dammene, og hermed begyndte Børnesygdommene.

Jeg henvendte mig i saa Henseende til et ældre, større Fiskeri, og fik ogsaa beredvilligt en hel Del „gode“ Raad, en Prislister og en Bestillingsliste.

Jeg vilde som Begynder selvfølgelig gerne have saa meget som muligt i Dammene, og de „gode“ Raad gik da ogsaa ud paa, at jeg udmærket kunde have Ørred, Karper, Suder

og Krebs gaaende sammen, og i Tillid til vedkommendes formentlig rige Erfaring, der saa beredvilligt var blevet mig til Del, bestilte jeg rigelig af alle Dele, i Stedet for at tage saa jævnt af det, til jeg selv fik lidt Erfaring.

Først kom Suderne, — de var een Sommer gamle og blev sat i de to øvre Damme, saa kom Krebsene, og af disse blev de fleste anbragt i den tredie Dam, medens de to øvre Damme dog ogsaa hver fik sin Part af dem, saa jeg fik Krebsene fordelt over det hele.

(Fortsættes.)

Mindre Meddelelser.

— 0 —

Kritik i andre Blade eller Tidsskrifter over Artikler eller Meddelelser i „Medlemsbladet“ besvares ikke. Saafremt Medlemmer af Foreningen eller Sagkyndige finder Anledning til Indsigelse mod, hvad der fremkommer her i Bladet, staar dette aabent for ærlig Kritik fra disse, saa længe jeg er Bladets Leder.

Hvad der altsaa fremkommer af den Slags i andre Blade, vil der ikke blive taget ringeste Notits af.

Dette har jeg troet at burde meddele Bladets Læsere een Gang for alle.

S. N.

Bestyrelsesudvalget for Dannelsen af en Salgsforening holdt den 4. Marts Møde i Horsens for at drøfte Sagen.

Rettelse. I sidste Nr. af „Medlemsbladet“ er der under Artiklen „Lidt Statistik vedrørende vor Damkultur“ indløbet en Regnefejl. Der staar under 4) i Artiklen, at Anlæggenes Værdi for 432 Td. Vandareal er opgivet til 2,077,035 Kr.;

det vil altsaa sige: omtrent 3120 Kr. pr. Td. Ld. Vandareal. Denne Beregning er ikke rigtig; det bliver nemlig 4810 Kr. pr. Td. De 234 Tdr., som der ikke er opgivet Værdi for, skal da beregnes til 1,125,540 Kr., og Værdien af alle de 666 Tdr. Ld. V. bliver saa 3,202,575, altsaa *over 3 Millioner Kroner.*

Fiskebestanden i Knardrup. Forpagteren af Fiskeretten i Knardrup Sø har nu til Ministeriet indsendt Andragende om i Marts og April i Fredningstiden at maatte fiske Gedder og Aborrer, der jo er Rovfisk, for at Søen kan blive tjenlig til at modtage Aal, Karper, Suder og lignende mindre Fisk, som han i Stedet for agter at udsætte.

(Nordsjællands Væstrebl.)

Med næste Nr. vil følge en Indholdsfortegnelse af „Medlemsbladet“ for 1905.

Fiskemarkedet.

— 0 —

København, 26. Febr. til 3. Marts.

Aal 35—60 Ø., Laks 100—150 Ø.,
Gedde 40—60 Øre, Aborre 25—30
Øre pr. Pd. Krebs 350—450 Øre
pr. 100 Stk.

Berlin, 3. Marts.

Levende Fisk. Gedde 55—116
Pf., Aborre 76—90 Pf. pr. Pd.

Ispakning: Laks 239 Pf., Aborre
30—55 Pf., Gedde 35—85 Pf. pr.
Pund.

Hamburg, 26. Febr. til 3. Marts.
Markedsberetning.

Aborre 26—51 Pf., Gedde 63—80
Pf., Ørred 195—245 Pf., Aal 69—
86 Pf. pr. Pd.

Paris, 3. Marts.

Østersø-Laks 3,50—6,50 Fr., Blank-
ørred 7—12 Fr., Ørred 5,00—7,75
Fr., Gedde 2,00—3,00 Fr. pr. Klgr.
Krebs, store 30—40 Fr., middelstore
17—20 Fr., smaa 10—13 Fr. pr. 100
Stkr.

D. F. Z.

Annoncer.

— 0 —

Friskfangede Smaasild

til Fiskefoder kan daglig leveres.
Pris 4 Øre pr. Pd. Partier for-
holdsvis Rabat.

Priess & Co., Glyngøre.

Telegram-Adr.: Priess. Telefon Nr. 4.

Lellinge Fiskeri,

Køge,

sælger **Yngel** og **Sættefisk** af
Regnbue-, Kilde- og Havørred, samt
Karper og Suder.

Sagkyndig Bistand ved An-
læg og Drift af Fiskerier tilbydes
billig.

H. Hansen.

XXXXXXXX*XXXXXXXX

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret
Sættefisk, Yngel og Øjneæg
af **Hav-, Bæk-, Regnbue- og**
Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

XXXXXXXX*XXXXXXXX

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

2 Mill. Sandart-Øjneæg

egnende sig til Udsættelse i Søer
med Udsættelseskurve anbefales til
meget billige Priser.

Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneæggene bliver udsatte med
Kurve paa solrige Pladser i Søer.
Billigste Maade at forplante Sandart-
Ørred paa i en ny Sø.

Kongshøis Ferskvandsfiskerier, Frørup,

Øjneæg. Af vore anerkendt fortrinlige Øjneæg kan endnu faas større og mindre Partier ved snarlig Bestilling.

Sættefisk af Bæk-, Regnbue-, Kilde- og Havørred, Karper og Suder i Størrelser fra 5 - 15 Cm.

Kraftig Ørredyngel,

Legesuder, Legekarper af sund hurtigvoksende Race.

Billige Noteringer, i større Partier yderligere Rabat.

Hanstedhus Damkultur

leverer af eget Opdræt **Øjneæg, Yngel, Sættefisk** af Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred, samt 1 a 2 Aars **Sættefisk** af Karper.

Peter Hansted,
pr. Randsø.

Fiskeriet „Erritsø“,

pr. Fredericia,
leverer af eget Tillæg Yngel, stor og kraftig, af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred til billige Priser, om Køberen ønsker det kan de fodres i 4—6 Uger.

J. Jørgensen.

Sydjysk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjneæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Plads søges som Fiskemester.

Tømrer af Profession. Har udført Træarbejdet ved Jyllands største Kultur. Man bedes henvende sig til Bladets Redaktør, Smidt Nissen.

Fra „Jydsk Ferskvandskultur“ i Struer

sælges Øjneæg og Yngel af Kilde-, Bæk- og Havørred til billigste Dagspris. Moderfisk fra Limfjorden.

Forlang Tilbud.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Lovseksemplar følger pr. Postanvisning.

kan hæves ved Postoprævning.

....., den 190

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vandrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

30,000 Stkr. 6 a 8 og 8 a 12
Cm. Suder og 10,000 Stkr. 5 a 8
og 8 a 12 Cm. Karper anbefales
til meget billige Priser.

Nærmere hos

H. Bydekarken,
Rendsborg.

Udstopning af Pattedyr,
Fugle, Kryb-
dyr og Fisk, samt Skelettering ud-
føres naturtro, holdbart og billigt.

Konservator **J. Mogensen,**
Havrdalshus pr. Kællerup.

Fra Høgild Mølles Damkultur

tilbydes: **Øjneæg af Laksørred**
(Havørred) pr. 1000 Stk. 3,50 Kr.,
kraftig Ørredyngel pr. 1000
Stk. 5 Kr. Æggene er udelukkende
tagne af kraftige Laksørreder, der
er fangede ved deres Opgang fra
Limfjorden op i Skive-Karup Aa.

Ordre bedes sendt snarest til

Niels C. Brinch,
Skive.

Sættefisk. Skal sælges!

Paa Grund af Pladsmangel sælges
følgende overordentlig billig:

Ca. 11,000 Stk. **Bækørred**, 8000
Stk. **Kildeørred** og 11,000 Stk.
Regnbueørred, alle gode, sunde og
velfodrede Fisk, ca. 8—14 Ctm.

M. Dyrholm,
Raasted pr. Bjerregrav.

Aktieselskabet

Nordjydsk Damkultur,

Erslev, Nykøbing M.,

leverer i kommende Foraar **Yngel**
og **Sættefisk** af **Hav-, Bæk-,**
Regnbue- og **Kildeørred** til
billige, men bestemte Priser.

Elever antages.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

200,000 Bækørred-Øjneæg,
1 1/2 Mill. Regnbue-Øjneæg af
allerbedste Kvalitet anbefales til me-
get billige Priser.

H. Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneæggene stammer fra 4
— 6 Aar gamle Moderfisk, som staar
i meget store Naturdamme. Ægkva-
liteten er af denne Grund meget god.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen.
Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardføre, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning.
Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. Sættekrebs.

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: Æg af Vildfisk.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 7

1. April.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Professor Feddersen, Malmøgade 3, København.

Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petittlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tilledes, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Ørredens Fredning. — Kan det forsvares, at Fiskerilovforslagene ikke nyder Frømme? — Lidt om „den danske biologiske Station“ og Fjordfiskeriet. — Aborren. — Kritiske Bemærkninger af enkelte. — Lidt om den paatænkte „Biologiske Forsøgsstation“. — Statskonsulenten for de ferske Vande. — Sæt Fisk i ethvert Vandhul. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Ørredens Fredning.

— 0 —

Man freder Fisken i Legetiden for Ynglens Skyld og ikke for at gemme nogle af de salgbare Fisk til en anden Gang. I de Tilfælde

hvor man kan drive Fiskeri ogsaa i Legetiden uden at svække Fiskeartens naturlige Formerelse, tænker man ikke paa Fredning; men naar det viser sig, at en Fiskearts Bestand tager af, griber man til Fredning i Legetiden, som det første og simpleste Middel derimod. Men dette Middel er ikke økonomisk; tværtimod: det er dyrt, fordi man maa give Afkald paa den mulige Fangst i Legetiden, og det er saa meget dyrere, som Fiskeriet i Legetiden i Reglen kan foregaa efter langt simple og billigere Metoder end ellers, hvortil desuden kommer, at selv de største og mest værdifulde Fisk i den Tid tilbyder sig som et forholdsvis let Bytte, mens de til andre Tider, bedre end de yngre og mindre Individuer, forstaar at undgaa Efterstræbelserne. — Man maa alt saa indrømme, at hvis der fandtes et Middel til uden for store Bekostninger at sikre Fiskebestandens Vedligeholdelse trods Fiskeri i Legetiden, vilde dette Middel være at foretrække for Fredning. — Med Fiskekulturens Udvikling og nuværende Standpunkt for Øje maa man sige, at et saadant Middel findes i hvert Fald for nogle Fiskearters Vedkommende, f. Eks. Ørredens. Der kan ingen Tvivl være om, at man, ved at klække Yngel af vor Havørred og om nødvendigt opdrætte

Ynglen i Damme Sommeren over, vil kunne vedligeholde og endogsaa forøge Bestanden, og saaledes rigeligt erstatte det Tab, der voldes ved Fiskeri i Legetiden. Spørgsmaalet bliver saa blot, om denne Metode ikke alligevel bliver for dyr. Men Regnestykket kan f. Eks. se saaledes ud: For hvert Pund af Ørred, fisket i Yngledragt, udsættes 5 Stkr. sommergamle, kraftige Sættefisk (altsaa om Efteraaret); derved opnaas antagelig fuld Erstatning; Sættefiskenes Produktionspris er højt regnet 5 Øre pr. Stk., og Metoden vil altsaa kun koste 25 Øre pr. Pund Ørred, saa at der jo bliver et pænt Overskud.

Jeg mener altsaa, at en Ferskvandsfiskerilov, som ikke tager Hensyn til denne Udviklingsmulighed for vort Ørredfiskeri, ikke er tidsvarende; thi det Standpunkt, Ørredkulturen har naaet — nu ogsaa i Danmark — synes i høj Grad at tale for, at der ligger Fremtiden ogsaa for Ørredfiskeriet i de frie Vande. Hvis derfor den gamle Lov skal fornyes, hvad naturligvis er i høj Grad ønskeligt, bør der i den nye Lov indsættes saadanne Bestemmelser, som ikke alene muliggør Anvendelsen i større Udstrækning af det anførte Middel til Ørredbestandens Vedligeholdelse, men endog indirekte opfordrer til at forsøge Midlet. Thi hvem skal bringe Midlet til Anvendelse og paatage sig Omkostningerne? Naturligvis den, der fisker de ynglefærdige Fisk.

Jeg foreslaar, at der i den nye Lov, ved Siden af Bestemmelser om Fredning med Forbud mod Salg af farvet Ørred fra 15. Novbr. til 31. Januar, optages en Paragraf, *hvorved fiskeriberettigede, for et begræn-*

set Aaremaal ad Gangen, kan opnaa ministeriel Tilladelse til at fiske Ørred i Fredningstiden ligesom ellers, paa den Betingelse, at vedkommende aarlig og under Kontrol udsætter et af Ministeriet i hvert enkelt Tilfælde fastsat Antal Yngel eller sommergamle Ørreder i hvert af de benyttede Vandløb; til denne Paragraf bør knyttes en anden, som tillader Eksport af den i Fredningstiden fangede farvede Ørred i Kasser, der før Afsendelsen plomberes af den stedlige Kontrolmyndighed.

Vil en saadan Bestemmelse være til Skade? Umuligt! Ministeriet kan lade være at give Tilladelsen, hvor Kontrollen ikke lader sig gennemføre, og kan lade Tilladelsen bortfalde, saasnart Misbrug finder Sted eller Betingelserne ikke opfyldes. Det bliver desuden mere og mere almindeligt, at der ansættes Fiskerifogder, hvor der er noget Fiskeri af Betydning, og ved deres Hjælp bliver Kontrollen vistnok betryggende. At nogle vil forsøge at misbruge og omgaa Bestemmelserne, betyder jo ikke andet og mere end, at der altid og paa alle Omraader findes Lovovertrædere.

Vil Bestemmelsen virke til Gavn?
Lad Tiden vise det.

Her paa Bornholm er Forholdene paa Grund af Vandløbenes Vandfattigdom om Sommeren saadanne, at et absolut Paabud om Fredning fra 15. Novbr. til 31. Januar vil virke som et rent og skært Forbud mod Fiskeri af optrækkende Ørred samtidig med, at Fredningen i Realiteten bliver betydningsløs, da kun et forholdsvis yderst ringe Antal af den klækkede Yngel overlever Sommerens Farer i de helt eller næsten helt udtørrede Aaer.

Kan Bestemmelser som de anførte indsættes i Loven uden Skade for det øvrige Land, bør det altsaa ske allerede af den Grund, at det derved hindres, at Loven bliver til Skade for Bornholm; de bornholmske Ferskvandsfiskere vil derved faa en Opfordring til at lægge Vind paa Klækning og Opdrætning, og heri ligger den eneste Mulighed for en Fremhjælp af det bornholmske Ørredfiskeri.

Rønne, i Marts 1906.

P. A. Larsen.

Kan det forsvares, at Fiskerilovforslagene ikke nyder Fremme?

—o—

Bør Ferskvandsfiskeriets Krav paa Statens Støtte ikke ligeberettiges med Landets betydeligste Bierhverv? Og, har en Udvikling af samme, støttet særligt ved Udsættelse af betydelige Mængder af Ungfisk, saavel af Lakse- som af Karpefisk i frie Vande, ikke den allerstørste økonomiske Betydning ogsaa for vore Fjord- og Kystfiskerier?

Jeg har i tidligere Artikler i „Ferskvandsfiskeribladet“ omtalt, hvilke af Fiskeribefolkningens Krav, der snarest burde imødekommes, — særligt i Nr. 3, senest i Nr. 21 for 1. November 1905.

Naar der hidtil ikke er fremkommet noget fra Regering eller Rigsdag, som tyder paa ret snart at bringe det ønskede Resultat, formener jeg det tilladeligt for dem, som føler sig skuffede, at foretage et Forsøg paa at vække d'Hrr. Autoriteter, hvis Pligt det er at fremme Lovforslag, under hvilke det bliver

muligt at fremme saa betydelige Erhverv.

At Regering og Rigsdag kan være overordentlig arbejdsvillige haves Eksempel paa ved Gennemførelse af Loven om Kristiansborg Slots Genopbyggelse, ligesom vi i sin Tid har et andet Eksempel herpaa ved Loven om Fredning af Steppehønsene.

Det maa højt beklages, at saa vigtigt et Erhverv som Fiskeriet, hvad enten det angaar de ferske Vande eller Saltvandsfiskeriet, skal vises en lignende Mangel paa Interesse ved Fremme af de dette vedrørende Lovforslag, som der nu i ca. 12 a 15 Aar har været vist Vestkysthavnesagen.

Vor gamle højt ærede Toldkontrollør Stub fra Nexø skriver i „dansk Søfartstidende“ (September 1894) en længere Artikel paa 325 Linier. Han omtaler heri Betydningen af de haardt savnede Fiskerihavne. Med disse Anlæg vil der aabnes Danmarks Fiskere en nem og sikker Adgang til Vesterhavets Rigdomskilder; og samtidigt, som Fjordmundingerne sikres mod Til-sanding ved Anlæg af beskyttende Moler, bringes der Ferskvandsfiskeriet saa sikker en Støtte, at Sandsynligheden taler for, at Fortidens rige Fiskeri atter vil blive kendt. Thi, som han skriver: „Der gives ikke noget Indvand i hele Landet, som frembyder saa gunstige Betingelser for vedvarende rationelt Ørredfiskeri, som netop de nævnte Indvande med tilstødende Aaer.“

Han tilføjer endvidere: „I saadanne større Farvande burde der hvert Aar udsættes Millioner af Laks- og Ørredyngel samt andre Fisk, hvilket med Lethed og uden store Bekostninger kan lade sig gøre.“

Hvilken Mangel paa forstaaende Interesse for vore Fiskerierhverv paa en Tid, da alt andet — særligt hvad der vedrører Landbrugets Interesser — fremmes med Iltogsfart og nyder Statstilskud lige ned til Svine-, Faar- og Fjerkræavlsforeninger.

Jeg tror næppe, at Grunden til Forsømmeligheden ligger hos vor demokratiske Regering og Rigsdag, men snarere hos deres Raadgivere, d'Hrr. *Konsulenter* og *Direktører*. Det synes, som om deres Arbejde ligger udenfor Almeninteressen vedrørende Erhvervsfiskeriets Fremme.

Det synes, som om d'Hrr.s Indfyldelse paa Fiskerikommissionernes Arbejde er af underordnet Betydning. Thi, trods udtalt Forstaaelse af det formaalstjenlige i, at der ved alle Strømmes Udløb i Havet eller Fjordene bør være et neutralt Bælte, som et nødvendigt Værn mod Rovdrift, saa savnes alligevel en saadan Bestemmelse i „Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri“; og det maa i høj Grad beklages.

Det er lidet trøsteligt, at der af Statskassen aarligt ofres store Summer til internationale Fiskeriundersøgelser, til „Biologisk Station“, til — om jeg saa maa sige — betydningsløse Eksperimenter af Aale-spærring med elektriske Lyskabler, medens de Mænd, der arbejder for Forøgelse af Fiskebestanden i Indvande, Aaer og Fjorde mødes med Skuldertræk og Beklagelse over manglende Midler til Sagens Fremme.

Vor kære afdøde Professor Feddersen har som Lærer for os atter og atter søgt at indprente i vor Bevidsthed Betydningen af at forøge Fiskebestanden i de frie Vande. Han ønskede intet hellere end at

være med til at fjerne de Hindringer og Baand, som var hæmmende for Fiskeriet. Han havde tillige et vaagent Øje med alt, hvad der kunde tjene til Fremhjælp af saavel det lille private som den store Fælles-Fiskeribedrift. Han havde de rige Evner til regulært at belære andre, og han forsømte aldrig en given Lejlighed til at fremme vor Stands og vort Lands Fiskeriinteresser overfor Udlandet.

Til dette lille Mindeord om „*Fiskerisagens Forkæmper*“ vil jeg til Slut rette en Opfordring til alle, hvem vort Lands Fiskeriinteresse berører, at de — til Ære for hans Minde — vil arbejde for at fremme det, der var hans Livssag, det, som ved berettiget Værn og Pleje endnu mere bliver et Led i Landets bærende Erhverv. Og lad kun Mistilliden kendes overfor dem, som vil det modsatte.

Thi den skal nævnes med Nidningsnavn, som vover hans Værk at skæmme.

Bramminge, 20. Marts 1906.

Jens Chr. Sørensen,
Fiskerifoged.

Lidt om „den danske biologiske Station“ og Fjordfiskeriet.

— o —

Der er for ikke længe siden udkommet fra „den danske biologiske Station“ en Beretning til Landbrugsministeriet ved Dr. phil. C. G. Joh. Petersen (1903 og 1904). I Følge Indledningen til denne Beretning er der nu snart gaaet 14 Aar, siden Forstanderen for den nævnte Station begyndte Undersøgelsen af det pelagiske Liv i vore Farvande. Metoden for Undersøgelsen og Materia-

let var ikke den Gang saa fuldkommen, som den nu er. Navnlig følte man haardt Savnet af en Damper; thi det Fartøj, der da stod til „Biologisk Station“s Raadighed, en Transportbaad fra Flaaden, „Stationen“ kaldet, var ganske vist indrettet med Laboratorium, Damme og Opholdsrum; men hver Gang „Stationen“ skulde flyttes, maatte der af Marinen laanes en Damper til Bugsering. Paa Grund af disse Vanskeligheder ved at skifte Opholdssted valgte Forstanderen i *Foraaret 1891* at fortoje „Stationen“ i *Fænø Sund* i Lillebælt. Her løber Strømmen saa strid, at der fra et forankret Fartøj kan fiskes med *Pelagisk Pose*, blot ved at udhænge denne fra Skibssiden, og Overfladevandet har som oftest tilstrækkelig Saltholdighed til at kunne bære de pelagiske Æg og den nylig udklækkede Yngel.

Efter at Undersøgelserne var afsluttede i *Fænø Sund*, var Biologisk Station i en Aarrække beskæftiget paa anden Vis; men i 1899 genoptog Forstanderen de afbrudte Undersøgelser af Fiskenes pelagiske Æg og Yngel, særlig med det Maal for Øje at udføre *samtlig* Undersøgelser paa forskellige Steder i vore *Farvande*.

I *Foraaret 1902* blev *Fænø Sund* atter valgt til Ankerplads for „Stationen“; men da Biologisk Station nu raadede over en Damper „Saltingsund“, kunde Undersøgelserne udstrækkes ikke blot til de nærliggende Dele af Lillebælt, men ogsaa til de øvrige *Farvande*. Metoderne var nu forbedrede; navnlig havde Forstanderen konstrueret et fortrinligt Redskab til Fangst af Fiskeyngel.

Dette Redskab gaar under Navnet „Petersens Yngeltravl“.

I 1903 og navnlig i 1904 er udført særdeles omfattende Undersøgelser af de pelagiske Fisk og Fiskeunger.

Yngeltravlen har det Fortrin for Pelagisk Pose, at der i den kan fanges alle Størrelser af pelagisk Yngel, i hvert Fald af de Fiskearter, der findes i vore *Farvande*. Til at undersøge Ægbestanden benyttes Pelagisk Pose, til Yngelbestandens Undersøgelse bruges Yngeltravl.

Undersøgelserne har omfattet alle vore *Farvande*: Nordsøen, Skagerak, Kattegat, Østersøen, Limfjorden samt vore Bælter og Sunde, og i Tabeller meddeles der, hvilke Arter af Fiskeæg og Yngel, der er indfanget i de forskellige *Vande m. m.*

Vi har nøje efterset Tabellerne og ikke noget Sted fundet, at der er indfanget Ørredæg eller Ørredyngel. Dermed synes fastslaaet, at *Ørredfiskene ikke yngler i Havet*.

Det er ellers noget, Hav- og Fjordfiskerne har fortalt os mange Gange, de gør. De paastaar, at de har set „Legesteder“ ved vore *Kyster* og har endog set „legende“ Ørreder paa disse; og de har deraf draget den Slutning, at leger Ørreden i Saltvand, saa yngler den ogsaa der; og det er derfor ikke absolut nødvendigt for den at foretage Ynglevandring op ad vore *Aaer* og *Bække*.

Videnskabsmænd har afvist denne Paastand, fordi de ved Forsøg har godtgjort, at Ørredæg ikke kan udklækkes i *Havvand*. Men dette Bevis har de nævnte Fiskere ikke villet bøje sig for. Forhaabentlig vil deres Paastand nu snart forstumme. Det er altsaa en Kendsgerning, at

Ørredfiskene kun kan yngle i de ferske Vande; og naar Ynglen har været der er vis Tid og naaet en vis Størrelse, saa gaar den til Havs; og her foregaar da dens Vækst og Udvikling.

Hidtil har Fjord- og Ferskvandsfiskere været enige om at ødelægge dette Fiskeri. Af den Grund er det ogsaa nær ved at gaa til Grunde alle Steder.

For at raade Bod paa denne Rovdrift og for igen at øge Bestanden af denne Fisk, har der været gjort Forsøg paa at faa et Samarbejde i Stand mellem Fjord- og Ferskvandsfiskerne; men Forsøgene er hidtil strandede. Fjordfiskerne er nemlig af den Mening, at de ikke trænger til Ferskvandsfiskerne. Naar disse sidste taler om Samarbejde, saa er det af bare Egennytte. De vil nemlig kun skabe sig en Fordel paa Fjordfiskernes Bekostning.

Men Saltvands og Ferskvandsfiskerne kan nu en Gang ikke undvære hinanden, naar der er Tale om Ørred- og Aalefiskeri.

I „Dansk Fiskeritidende“ Nr. 5 d. A. har en Indsender skrevet et Stykke om „Vort Fjord- og Indvandsfiskeri“. Han klager svært over Tilbagegangen af dette. Han skriver: „Fiskebestanden i Fjorden kan ikke svare til Fiskeriet! Vore Baade og Fiskeredskeer er udmærket forbedrede — Fisken betales med to Gange højere Priser — og omtrent alt, hvad man trækker op af Vandet, kan sælges for Penge. Det er dog en betydelig Fremgang fra de gamle Dage, da man fik meget smaa Penge for den allerbedste Fisk! Og dog kan det ikke blive ved at gaa, som det gaar, — derom er der Enighed. — „Noget maa der

gøres.“ — Derom er der endnu Enighed; men naar vi kommer til: — „Hvad skal der gøres?“ — saa hører Enigheden op.“

„Vi er saa vidt med Fiskeriet i vore Fjorde“, skriver han, „at de eneste Fisk, der endnu er tilbage, er Aal og lidt Sild. Men læg Mærke til den Kendsgerning, at Aalen stadigvæk bliver mindre og mindre; thi den Kendsgerning er det sidste Haab, der glipper.“

Vi skal ikke komme nærmere ind paa Indsenderens Forslag om at ophjælpe Fiskeriet i vore Fjorde og Indvande.

Fiskebestanden vil han naturligvis have øget ved Klækning af Æg og Udsætning af Ynglen i vore Fjorde.

Han skriver bl. a. ogsaa:

„Vi har udmærkede Betingelser for Lakseudklækning ved alle vore Fjorde“.

Han synes heller ikke at trænge til Ferskvandsfiskerne og de ferske Vande; thi han nævner dem ikke med et Ord.

Men Aaleynglen! Kan den ogsaa sættes ud i Fjordene? Trænger den heller ikke til det ferske Vand?

Vi tror, det vil vise sig at være en Illusion, naar Fiskerne ved vore Fjorde og Indvande tror at kunne undvære de ferske Vande for Aalens og Ørredens Vedkommende.

De to Slags Fiskere kan i dette Stykke slet ikke undvære hinanden. Men før de kommer til denne Erkendelse, før bliver der ikke noget Samarbejde mellem dem.

Aborren.

Af Artiklen „Aborren“ i Bladets Nr. 2 ser jeg, at der tages meget haardt paa min gamle Ven Aborren, der endog betegnes som et Skadedyr, der bør udryddes, navnlig i vore Søer. Mon nu denne Dom alligevel ikke er for haard? Det gør mig ondt paa Forhaand at maatte indrømme, at min kære Protegé har nogle røveriske Tendenser; men, mon den i denne Henseende er værre end andre Rovfisk? At den skulde vise sig særlig farlig for Geddens Trivsel i vore ferske Vande, tror jeg ikke paa. Jeg har i en længere Aarrække kendt et Par Mølle damme og en større Sø, hvor Hovedbestanden af Fisk var Gedder og Aborre. Der var i disse Vande en meget stor Bestand af Gedder og ligeledes en Mængde Aborrer; men det var saa langt fra, at Geddebestanden gik tilbage, uagtet der fiskedes en Del, at Geddernes Antal snarere forøgedes Aar for Aar.

Hvad særligt Søen angaar, en lav vandet, større Sø med stærk Rørvækst om Bredderne, da har det i Aarenes Løb vist sig, at Geddebestanden tiltog i den Grad, at den i de senere Aar har været næsten overvældende, medens der samtidig fandtes en Mængde Aborrer i Søen, hvoraf større Eksemplarer jævnlig fangedes paa de udsatte Geddesnører. Saaledes har Forholdene været i den nævnte Sø i de henved 30 Aar, hvori jeg har kendt den.

Hvad Aalefaringen angaar, da er det en Kendsgerning, at alle Rovfisk uden Undtagelse særlig ynder Aaleynglen. Selv den forholdsvis fredelige Stalling, der, saa vidt mig bekendt, ikke bider paa Smaafisk, i

alt Fald er det aldrig lykkedes mig at fange Stallinger paa saadanne, kan ikke modstaa Aalefaringen. Jeg har saaledes flere Gange fået Stallinger, der, ved Tryk paa Underlivet, gav en Mængde Aalefaring fra sig i mer eller mindre fordøjet Tilstand.

At indføre Aborrer i Vande, hvor den ikke tidligere findes, særlig i Ørred- og Stallingvande, vilde jeg derimod anse for absolut forkasteligt. Men efter min mangeaarige Erfaring trives Gedden og Aborren godt sammen, og er der nogen af dem, der lider ved Samværet, saa er det ubetinget Aborren, som Gedden sætter Pris paa som Fødeemne, idet smaa Aborrer endog er en særlig god Agnfisk for Gedden.

En gammel Lystfisker.

* * *

I efterfølgende Numre vil der blive optaget et Par meget interessante Artikler, handlende om „Aborren som Sportsfisk“ og om „The Black Bass“, som er Navnet paa tvende nærbeslægtede Fisk, hørende til Aborrefamilien.

Begge Artiklerne er fra „En gammel Lystfisker“.

Red.

Kritiske Bemærkninger af enkelte.

—o—

Der er baade mundtlig og skriftlig gjort Indsigelse mod Artiklen i „Ferskvandsfiskeribladet“s Nr. 5 med Overskrift „Til Fiskemestrene“. Naar vi ikke nævner Navnene paa de Mænd, der er fremkomne med kritiske Bemærkninger i denne Anledning, tror vi ikke at gøre os skyldige i nogen Indiskretion ved at offentliggøre disse Bemærkninger, da de sikkert er et

Udtryk for, hvad flere har tænkt ved det fremkomne Forslag i Artiklen.

Man har for det første gjort den Indvending, at naar alle vore Kulturer skulde gøre saadanne Forsøg, og det f. Eks. viste sig, at Sættefisk betalte sig bedst, saa vilde der blive produceret saa mange af disse, at de ikke var til at komme af med.

Saa er der ogsaa gjort den Indvending, at en Betingelse for at kunne gøre et saadant sammenlignende Forsøg er, at man i det hele taget kan sælge Sættefisk til en nogenlunde rimelig Pris; men der tvivles om, at dette kan opnaas f. Eks. for Øjeblikket.

Vi tror imidlertid Opponenterne har misforstaaet Forslaget. De mener, at Forsøget af de nævnte Grunde er overflødigt. Og det er rigtig nok. Naar man i Forvejen kan regne ud, at det vil give Tab at producere Sættefisk, saa er der selvfølgelig ingen Mening i at gøre Forsøget.

Men Forsøget kan desuagtet godt gøres. Her er nemlig ikke Tale om at producere Sættefisk til Salg, men kun til eget Forbrug.

Ved „Haugaard Kultur“ er det f. T. under Overvejelse, om Selskabet skal bygge en Klækningsanstalt og selv producere sine Sættefisk, eller det skal købe dem fra mindre Kulturer. Her er det, vi mener, at der skal forsøges, hvad der betaler sig bedst for en saadan stor Kultur, enten selv at producere sine Sættefisk eller udelukkende at producere Portionsfisk og større Fisk, og i dette Tilfælde altsaa købe sine Sættefisk fra de mindre Kulturer. Viser det sig, at dette sidste betaler sig eller kan lade sig gøre uden Tab, da forekommer det os, at meget er vundet. Det vilde nemlig blive en

stor Støtte for de mindre Kulturer; thi der er vist ingen Tvivl om, at de med størst Fordel kan producere Sættefisk.

For at have noget at holde sig til, har vi foreslaaet ved Forsøget at gaa ud fra, at man kan købe Sættefisk til $\frac{3}{4}$ Øre pr. Ctm. Den Pris kan de nok faas for for Øjeblikket.

Ved Hvilestedgaard's Kultur har det vist sig, at en Pris af 1,40 Øre pr. Pund Portionsfisk balancerer med en Pris af $\frac{3}{4}$ Øre pr. Ctm. for Sættefisk. Saadan er Prisen der, naar Fiskene leveres fra Dam. Prisen paa begge Størrelser er selvfølgelig større, naar Køberen forlanger dem leverede f. Eks. ved en Jærnbane-station. Nu er Spørgsmaalet, om større Kulturer kommer til samme Resultat.

Vi mener, det vilde være af stor Betydning, om store og smaa Kulturer kunde støtte og fremhjelpe hinanden. Og det vilde som sagt være en mægtig Støtte for de smaa Kulturer, om det viste sig, at de store Kulturer *uden Tab* kunde forsyne sig med Sættefisk fra dem.

Saa er der endelig baade mundtligt og skriftligt gjort Indsigelse mod Opfordringen til Fiskemestrene om at lade Resultatet af de anstillede Forsøg offentliggøre gennem Medlemsbladet. Man siger: Saadan noget har Fiskemestrene ikke Lov til uden Tilladelse af Anlæggenes Ejere. Et Fiskerianlæg maa nemlig betragtes som en Forretning, og Forretnings-hemmeligheder, som angaar Drift og pekuniært Udbytte, lader man ikke sin Fiskemester, han være nok saa dygtig og uundværlig, fortælle til andre.

Vi svarer til denne Indvending, at

vi netop skrev i den omtalte Artikel, at Fiskemestrene skulde erhverve sig Tilladelse til at gøre Forsøgene; og selvfølgelig staar det Anlæggenes Ejer frit for baade at nægte Tilladelse til at gøre Forsøgene saa vel som ogsaa at offentliggøre Udfaldet af dem. Men faar Fiskemestrene Tilladelsen, hvorfor saa nægte dem at offentliggøre Udfaldet? For ikke at forraade Forretningshemmeligheder! Men er det rigtigt at holde saadan noget hemmeligt? Vi arbejder jo paa at faa en Forsøgsstation. Det maa vi jo saa op-høre med; thi den vil nemlig røbe Hemmelighederne. Dens Forsøg skulde helst komme os *alle* tilgode. Men saalænge vi ikke har en saadan Station, saa er det, vi foreslaar selv at gøre enkelte Forsøg, og siden offentliggøre Udfaldet af dem. „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ er vel da stiftet til gensidig Hjælp for dens Medlemmer; og som Konsulent for Foreningen kan Red. af dens Medlemsblad derfor ikke andet end opfordre og opmuntre baade Ejere og Fiskemestre til at gøre det.

Paa mange andre Omraader gøres der jo ogsaa Forsøg; paa Landbrugs- og Havebrugsomraadet f. Eks. Her er aldrig Tale om at holde Udfaldet af Forsøgene hemmeligt. Tværtimod! Man søger netop at gøre Udfaldet af dem bekendt for saa mange som muligt.

Iøvrigt takker vi de Mænd, der er fremkomne med deres kritiske Bemærkninger. Vi haaber nemlig nu, at det klarere er kommet frem, hvad vi sigtede til med vort Forslag, nemlig: om det ved Forsøg kunde blive bevist, at de store Kulturer med Fordel — eller i hvert Fald *uden Tab* kan forsyne sig med Sætte-

fisk fra de smaa Kulturer. Paa den Maade kunde de da gensidigt støtte hinanden, og det maa da vel være noget, vor Forening gaar ud paa. Det maa vel ogsaa kaldes en god Sag at støtte og fremhjelpe mange smaa Kulturer. Kunde det ske ad den Vej, var hermed givet et Bidrag til — for de smaa Kulturers Vedkommende — at løse Spørgsmaalet med Hensyn til Salgsforeninger.

Lidt om den paatænkte „Biologiske Forsøgsstation“.

— o —

„Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Bestyrelse arbejder stadigt paa at faa oprettet en „Biologisk Forsøgsstation“. Som vi før har meddelt, venter vi at faa en dygtig Leder af denne i Hr. C. Hoffmeyer, der f. T. opholder sig i Bern. Sagen kan dog ikke realiseres, før vi faar den nødvendige Støtte af Staten. Da Landbrugsministeren imidlertid stiller sig velvilligt overfor den, vil vi venteligt faa den attraaede Støtte snart; og vi har derfor under Overvejelse, hvor den nævnte Forsøgsstation skal ligge.

Vi har i den Anledning brevvekslet med Hr. Hoffmeyer for at høre hans Mening om denne Ting; og med hans Tilladelse skal vi nu meddele det Svar, han gav paa vort Forslag og paa vor Forespørgsel om hans Mening om det.

Han skriver saaledes:

„Tak for Meddelelsen om Bestyrelsens Samtale med Ministeren; det var jo al Tid en lille Opmuntring, at Ministeren stiller sig velvillig til Oprettelsen af en biologisk Forsøgsstation; men paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig lidt langt frem endnu til Sagens

Realisation, og at et mere positivt Svar vilde have været ønskeligt

At de store Kulturer kan nære det Ønske at have mig i Nærheden, fordi de muligvis fra Begyndelsen af maa give et forholdsvis stort Tilskud for at faa Sagen i Gænge, kan jo synes ret naturligt fra deres Standpunkt betragtet; og jeg skulde saa vist heller ikke have noget imod det, da det jo ogsaa for mig kunde have sin Interesse.

Imidlertid maa jeg atter her fremhæve, at det har været og er min bestemte Overbevisning, at det vil have den uheldigste Indflydelse paa hele Fiskerisagens Udvikling i Danmark, hvis den biologiske Forsøgsstation og dens Leder bliver henlagt til en Udkant af Landet.

Naar De har opfattet mig saaledes, at jeg, efter at Aarhus ikke syntes at vinde Bifald, stemte for Horsens, fordi en stor Stationsby maatte være antagelig for min videre Uddannelse og Forsøg, saa beror dette delvis paa en Fejltagelse. Min Uddannelse i Starnberg strakte sig vistnok kun over et Aar, men den er alligevel saa vel befæstet, som den for Tiden kan faas, idet den derværende Anstalt har bestaaet i over 30 Aar og er ledet af Nutidens bedste Fiskerimænd baade i praktisk og videnskabelig Henseende, saa at man er fuldt klar over Foder og Pleje. Selvfølgelig maa man al Tid lære og bliver aldrig fuldkommen. Mine Erfaringer i praktisk Henseende kommer dog nærmest til at gaa i Retning af det, som ændrede klimatiske Forhold, Vand etc kan føre med sig. *Dertil* er det ikke nødvendigt for Lederen af en biologisk Forsøgsstation at bo midt i en Fiskerianstalt. Et nogenlunde hyppigt Til-

syn med en saadan og Instruktion af en flink, intelligent Fiskerimester vil være tilstrækkelig, baade til at jeg kan erholde den Vished, jeg søger, og til at drive Anstalten rationelt.

Starnberg Fiskerianstalt og Forsøgsstation ligger saaledes en Times Jærnbane kørsel fra München, hvor den biologiske Station med sine Akvarier og Laboratorium har sit Sæde, og hvor den videnskabelige Leder bor; og der er ingen Ulempe forbunden dermed.

Nej, Grunden til, at jeg søger til en stor, frem for alt central By, er for det første: for derved lettere at blive tilgængelig for Folk, der maatte ville søge mig, for lettere at kunne gøre Propagande for Sagen, samt ikke mindst, fordi en stor eller større By har Kilder, man kan øse af i videnskabelig Henseende, som en liden By ikke kan besidde.

Horsens er allerede liden i den Henseende. Imidlertid ligger den paa en Hovedrute, hvad der som sagt har sin store Betydning, ligesom jeg endelig fandt, at Hr. Godsinspektør Schmidts Fiskerianstalt var formaalstjenlig til Forsøg. Skulde det imidlertid vise sig, at Valget alligevel kom til at staa mellem en af de 3 af Dem nævnte Byer, maa jeg af ovennævnte Hensyn stemme for Kolding. Dog *er* og *bliver* det som anført min Opfattelse imod at henlægge en biologisk Forsøgsstation til en Udkant af Landet.

Som man ser, er Hr. Hoffmeyer lidt skeptisk overfor Udsigterne til en snarlig Støtte fra Staten og dermed ogsaa til Realisationen af Sagen. Vi vil imidlertid haabe, at han i det Stykke ikke faar Ret.

Statskonsulenten for de ferske Vande.

En Foresøgelse.

Hr. Redaktør!

Ved at læse Deres fortrinlige Artikel om afd. Professor Feddersen blev jeg igen mindet om, at vi har en „Statskonsulent for de ferske Vande“. Det gaar vist de fleste af Bladets Læsere, som det gaar mig. Jeg har nemlig saa at sige ingen Mening om, hvori denne Konsulents Virksomhed egentlig bestaar. Fra- set et kort Referat i et eller andet Blad af et Foredrag af ganske almindeligt Indhold, som han har holdt et eller andet Sted, eller en kort Bemærkning om, at han er rejst til Island for at gøre sig bekendt med Laksefiskeriet der, hører man aldrig om hans Virksomhed.

Det har forundret mig, at „Medlemsbladet“ aldrig bringer Meddelelser om denne. Han maa da have udrettet noget for Landets Ferskvandsfiskeri i Almindelighed. Og hvorledes er hans Stilling til Ferskvandsfiskeriforeningen? Støtter han ikke dennes Bestræbelser? — Hans Virksomhed, skulde man synes, maatte gaa ud paa det samme som Foreningens; og det forekommer mig, at han ikke kan fremme Ferskvandsfiskeriets Udvikling paa en mere virksomhedsfuld Maade end ved at støtte denne Forening og arbejde Haand i Haand med den. — Men det hører man ikke noget om. I hvert Fald er der ikke meddelt noget om det i „Medlemsbladet“. — Af denne Tavshed er de fleste vist tilbøjelige til at slutte, at han ikke gør noget for Foreningen og altsaa

ikke støtter den i dens Bestræbelser. Det var rart, om vi i „Medlemsbladet“ kunde faa lidt Oplysning om denne Sag. Jeg synes ikke, jeg kan tænke mig, at hele hans Virksomhed skulde falde udenfor Foreningen. Den maa dog sikkert berøre den og komme den tilgode paa en eller anden Maade.

Det undrer mig ogsaa, at Konsulenten aldrig leverer Artikler til „Ferskvandsfiskeribladet“. Man maa dog forudsætte, at han sidder inde med en hel Del Sagkundskab, hvad enten der saa er Tale om Fiskeri i Søer og Aaer eller om Klækning, Damkultur eller a. lign. Der er ingen Mangel paa Trang til Oplysning paa disse Omraader, og der gøres da for den Sags Skyld ogsaa Spørgsmaal nok i Bladet. Men Konsulenten udebliver med sin Vejledning, sine Raad og Vink.

For en Tid siden klagedes der i „Medlemsbladet“ over, at vi savnede en statistisk Oversigt over Søer, Fiskedamme og Aaer, og De foreslog en Maade, paa hvilken dette kunde naaes. Senere leverede Bladet selv en statistisk Oversigt over Damarealernes Antal, Størrelse og Værdi m. m. Da jeg læste dette, tænkte jeg: Men dette maa da vel Statskonsulenten ligge inde med og kunne give Besked om; thi det maa da høre ind under hans Virksomhed. Og ved han ikke Besked om det, saa maa det dog være hans Sag at skaffe de fornødne Oplysninger desangaaende. Som Statens og Landbrugsministerens Konsulent maa han dog sørge for at være nøje inde i disse Forhold. Hvorledes skal han ellers kunne konstatere for vedkommende den store Fremgang, der i de senere Aar har fundet Sted

paa dette Omraade. — Men er han det, hvorfor meddeler han os saa ikke noget derom i „Medlemsbl.“? Det maa da være ham magtpaaliggende, at saa mange som muligt bliver bekendt med hans Virksomhed. Hvordan skal ellers denne komme Ferskvandsfiskeriet tilgode?

Ferskvandsfiskeriforeningens Bestyrelse har saa mange Planer for; men der klages stadigt over, at disse Planer ikke kan realiseres, før Staten træder til med sin Støtte.

Maa jeg spørge: „Faar Ferskvandsfiskeriforeningen ingen Støtte af Staten?“ Og i bekræftende Fald: „Hvor stor er da denne?“

Maa jeg endvidere spørge: „Har Foreningen i denne Henseende haft en virksom Støtte i Statskonsulenten?“

Endnu et! Det er vistnok en Skuffelse for os alle, at vi ikke fik en ny Fiskerilov. Jeg ved ikke, hvor Skylden ligger. Det var imidlertid rart at vide, om „Statskonsulenten for de ferske Vande“ har røgtet sit Hverv paa en saadan Maade, at Forslaget til denne Lov bærer Vidne om, at han forstaar, hvad der tiltrænges.

Jeg, og sikkert mange med mig, vilde være Dem taknemlig, Hr. Redaktør, om De vilde svare paa de fremsatte Spørgsmaal.

Jeg har endnu ikke set Spor af Statskonsulentens Virksomhed for Ferskvandsfiskeriet i Almindelighed eller for „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ i Særdeleshed; men det skyldes maaske min Uvidenhed.

—“.

* * *

Jeg haaber den fungerende Formand vil besvare Spørgsmaalene, da han i højere Grad end jeg har Forudsætningerne derfor. *Red.*

Sæt Fisk i ethvert Vandhul.

Af *Marius Knudsen.*

(Fyns Tidende.)

(Sluttet.)

— o —

(Denne Artikel, der er skreven i Decbr. 1905, har Forfatteren stillet til vor Raadighed; men paa Grund af Pladsmangel, har vi ikke kunnet optage den før.)

De næste, der skulde komme, var Ørrederne. Forinden disse kom, erfarede jeg imidlertid fra anden Side, at jeg slet ikke maatte have Krebs sammen med Fisk, da Krebsen lumskelig vilde liste sig til at tage Fisken og kunde tumle ret store Fisk, idet den listede sig til at slaa en Klo i Halen paa Fisken og lod sig trække med rundt i Dammen, til Fisken blev træt og sagtnede Farten, hvorefter Krebsen huggede den anden Klo hen i Bugen og saaledes entrede videre, samtidig ædende af den levende Fisk. Og Yngel kunde det nu slet ikke gaa at sætte ud til Krebsene. Jeg begyndte derfor at blive lidt betænkelig ved de „gode“ Raad, jeg havde faaet fra Fiskeriet, og skrev til det om, hvordan det egentlig forholdt sig med disse, og fik en Undskyldning; man havde taget fejl, der maatte slet ikke være Krebs i Dammene.

Jeg var nu ret uheldigt stillet med det hele; thi Krebs er jo ikke saadan at faa af Damme, særlig ikke af saadanne Damme, der er anlagt i en gammel, skovbevokset Kløft med Trærødder og Huller i massevis. Tilmed havde Moderkrebene jo nu mulig sluppet en Del af Ynglen, som det slet ikke vilde være muligt at finde.

Heldigvis havde jeg taget Ler til Dæmningerne i Marken ved Siden af, og havde saaledes allerede et Par

store Huller der; disse maatte jeg saa i Hast udvide til et Par Smaadamme, saa jeg kunde tage imod Ørredynglen, der kunde ventes hver Dag.

Det naaede sig da ogsaa, Ynglen kom og med den næste Skuffelse; der skulde nemlig være 2000 Stkr., men der var kun 1462 og deraf var de 306 døde, saa jeg i Virkeligheden kun fik 1156 Stkr. levende Yngel, medens Regningen godt nok lød paa de 2000.

Imidlertid var det ikke alene Fejltællingen, der maatte bebrejdes Fiskeriet, men ogsaa den store Dødelighed, idet denne hidrørte fra, at man havde ladet en hel Del alt for spød Yngel gaa imellem, skønt denne var let kendelig paa den store Fosterblære, og Fiskeriet maatte vide, at Ynglen ikke kunde taale Forsendelse, før Fosterblæren var opbrugt. Jeg gjorde Indsigelse og fik atter en Undskyldning, gaaende ud paa, at man ikke talte, men maalte Ynglen, og muligt havde taget et fejlt Glas til at maale med; og dog gik det mig ikke bedre næste Gang; jeg skulde da have 1000 Stkr. i Stedet for de første Gang manglende, men fik kun 542, hvoraf 6 døde. Selv om Fiskeriet nu ogsaa denne Gang villig tog min Angivelse af Antallet til Følge, viser det dog, at man skal tælle efter, thi der kan ske store Fejltagelser. Senere var der altid lidt Overtal; men jeg var dog ikke hermed færdig med Børnesydommene. Ørrederne trivedes ganske vist godt, men da jeg først 1 a 2 Maaneder senere fik Karperne, og ingen talte om, at de var for spøde til at sætte sammen med Ørrederne, og det oprindelig hed, de kunde gaa sammen, satte jeg dem sammen, og

saa aad Ørrederne Karperne, saa der, da jeg naaede Foraaret, ikke var en eneste Karpe tilbage, og det var jo dog en egen Maade at have dem gaaende sammen paa. Jeg lærte imidlertid deraf, at Karperne maaske nok kunde gaa sammen med Ørrederne, men at de i saa Fald skulde være ældre end disse.

I Sommer har jeg derfor sat noget større Karper sammen med Ørrederne, og det viste sig at gaa meget godt, særlig da Karperne voksede meget hurtigere end Ørrederne, saa de fra kun at være lidt større end disse naaede at blive 2—3 Gange saa store.

Iøvrigt tror jeg, at man ved mindre Anlæg skal foretrække Karpeopdræt alene, naar man blot kan være saa heldig at faa Sættefisk af virkelig hurtigvoksende Arter. Det er en taknemlig Fisk at fodre paa, og vil man ikke fodre, skal man blot passe ikke at faa for mange udsat.

Jeg har haft megen Fornøjelse af mit lille Anlæg og mest af Karperne.

Iøvrigt er det meget fornøjeligt at se baade Karper og Ørreder komme farende hen til Foderpladsen, blot man viser sig der eller tramper paa en lille Bro, der er udlagt der, — ja, Karperne vil man endda vist kunne faa til at æde af Haanden, saa tamme ser det ud til, at de vil kunne blive, men Hovedsagen er dog, at de vokser saa hurtigt. Jeg udsatte f. Eks. 3 Tom. lange Karper i April, og de naaede i Sommerens Løb (til hen i September) at blive paa ca. 1 Pd. pr. Stk., — mange af dem endog paa ikke saa lidt mere.

Jeg vil derfor indtrængende anbefale at forsøge overalt, hvor der er Lejlighed dertil; men køb først en lille Bog, der hedder „Lidt Vejled-

ning til Karpeavl ved Arthur Feddersen" og faas ved Henvendelse til Dansk Fiskeriforening, Amaliegade 36, København K.: den koster kun 25 Øre og indeholder mange rare Oplysninger selv for den, der kun har et Vandhul, og derfor ikke just har Brug for alt det, Bogen indeholder.

Glem ikke at tømme Vandhullet for Gedder eller andre Rovfisk, men rens saa vidt muligt Vandhullet for alt, hvad der skader Karperne — se det lille Afsnit i Bogen om Damfiskenes Fjender — og udsæt saa først i April nogle Karper paa en 3 Tommer eller lidt mere, som de kan faas til den Tid, og det vil da sikkert vise sig at være baade meget fornøjeligt og fordelagtigt.

Mindre Meddelelser.

—o—

Laksendklækning. I „Bornholms Avis“ skriver en Indsender:

Her i Bladet oplystes det forleden, hvormeget der var udklækket af Laks og Ørred i flere Aar i de til Østersøen grænsende Lande, og det var ikke smaa Tal, der drejede sig om. Vi her i Landet kommer altid bagefter, naar det gælder det praktiske Fiskeri.

Nu oplyses det fra Sværrig, at der i dette Land i Aaret 1904 fandtes imellem 40 og 50 Udklækningsanstalter, og der var i disse Anstalter i samme Aar lagt mellem 3—4 Mill. Laksrogn, 1 Mill. Ørredrogn og 600,000 Rogn af Sild.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 17. til 24. Marts.

Aal 45—80 Ø., Laks 125—150 Ø.,
Gedde 40—65 Øre, Aborre 25—30
Øre pr. Pd. Krebs 300—400 Øre
pr. 100 Stk. D. F. T.

Hamburg, 19. til 24. Marts.

Brasen 32—39 Pf., Aborre 38—
55 Pf., Gedde 50—60 Pf., Ørred
225—290 Pf., Aal 70—85 Pf. pr.
Pund.

Berlin, 24. Marts.

Levende Fisk. Gedde 65—86 Pf.,
Aborre 74—90 Pf., Suder 99—118
Pf., Karper 46—61 Pf. pr. Pd.

Ispakning: Ørred „—“ Pf.,
Laks 201 Pf., Aborre 35—64 Pf.,
Gedde 52—96 Pf., Karper 30—52
Pf., Suder 69—92 Pf. pr. Pd.

Paris, 24. Marts.

Østersø-Laks 3,50—6,00 Fr., Blank-
ørred 7—12 Fr., Ørred 4,50—6,50
Fr., Gedde 1,75—3,00 Fr. pr. Klgr.
Krebs, store 27—35 Fr., middelstore
15—20 Fr., smaa 8—10 Fr. pr. 100
Stkr. D. F. Z.

Annoncer.

—o—

Sættefisk af Ørred.

Af Mangel paa Plads sælges et
Parti 1-Aarsfisk (8—12 Centm) fra
Starbæk Fiskeri,
Gamst pr. Vejen.

Meddelelse.

De som atter i Aar ønsker Øjne-
æg, Yngel og Sættefisk bedes ind-
sende Bestilling snarest til
Skærbækgaards Damkultur
pr. Trolldhede.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

200,000 Bækorred-Øjneæg,
1½ Mill. Regnbue-Øjneæg af
allerbedste Kvalitet anbefales til me-
get billige Priser.

H. Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneæggene stammer fra 4
—6 Aar gamle Moderfisk, som staar
i meget store Naturdamme. Ægkva-
liteten er af denne Grund meget god.

For Levering af Portionsørred i Ispakning

søges Forbindelse med et leveringsdygtigt **sydjydsk Fiskeriselskab**, hvis Anlæg er tæt ved Jernbanestation.

Struer Mikkelsen,
Esbjerg.

Øjenæg og Yngel

af **Regnbueørred** (Moderfisken fra 2 Søer paa 23 og 27 Tdr. Ld.) og af **Norsk Bækørred**, ualmindelig stor og smuk, kan faas fra

Fiskeriet „Lykkesholm“,
Ellested, Fyn.

Fiskeriet „Erritsø“,

pr. Fredericia, leverer af eget Tillæg Yngel, stor og kraftig, af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred til billige Priser, om Køberen ønsker det kan de fodres i 4—6 Uger.

J. Jørgensen.

Hanstedhus Damkultur

leverer af eget Opdræt **Øjneæg. Yngel, Sættefisk** af Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred, samt 1 a 2 Aars **Sættefisk** af Karper.

Peter Hansted,
pr. Randers.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjenæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser. **Portionsfisk og større Spisefisk** af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Sildfisk til Fiskefoder

faas daglig i denne Tid billigst hos

Chr. Jørgensen,
Glyngøre.

Plads søges som Fiskemester.

Tømrer af Profession. Har udført Træarbejdet ved Jyllands største Kultur. Man bedes henvende sig til Bladets Redaktør, **Smidt Nielsen.**

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar følger pr. Postanvisning.
kan hæves ved Postoprævning.

....., den 190 ..

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturtro, holdbart og billigt.
Konservator **J. Mogensen**,
Havrdalshus pr. Kellerup.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

2 Mill. Sandart-Øjneæg egnende sig til Udsættelse i Søer med Udsættelseskurve anbefales til meget billige Priser.

Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneæggene bliver udsatte med Kurve paa solrige Pladser i Søer. Billigste Maade at forplante Sandart-Ørred paa i en ny Sø.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret **Sættefisk, Yngel og Øjneæg** af **Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred**.

Slotsgartner **F. Hansen**,
Clausholm pr. Randers.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:
Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen.
Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardførste, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning.
Geddeyngel samt **Sættegedder** fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. **Sættekrebs**.

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: **Æg af Vildfisk.**

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Aktieselskabet Nordjydsk Damkultur,

Erslev, Nykøbing M.,
leverer i kommende Foraar **Yngel** og **Sættefisk** af **Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred** til billige, men bestemte Priser.
Elever antages.

Lellinge Fiskeri,

K ø g e,

sælger **Yngel** og **Sættefisk** af **Regnbue-, Kilde- og Havørred**, samt **Karper og Suder**.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier tilbydes billigt.

H. Hansen.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

30.000 Stkr. 6 a 8 og 8 a 12 Cm. **Suder** og **10.000 Stkr.** 5 a 8 og 8 a 12 Cm. **Karper** anbefales til meget billige Priser.

Nærmere hos

H. Bydekarken,
Rendsborg.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 8

15. April.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Næstformand — for Tiden fungerende Formand — er Hr. Direktør Petersen i Vandrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undertagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Regnbuelaksen som Ferskvandslaks. — Statskonsulenten for de ferske Vande. — Medlemmerne. — Aborren som Sportsfisk. — Dammene. — Geddeklækning. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Regnbuelaksen som Ferskvandslaks. (Anmeldelse.)

—o—

Fiskeriejer Fr. Jensen, Varde, har fornylig udgivet en lille Bog om „Regnbuelaksen som Ferskvandslaks“. I et lille Forord om „Ferskvandsfiskeriet“ taler han om de mange Skuffelser her er lidt, og han beklager de Fiskeriinteresserede, der

har været letsindige nok til at sætte Penge i alt for store Forretningsfiskerier; ja, han kender dem med en Aktiekapital paa en halv Million Kroner, en Aktiekapital, der i Forhold til hele Foretagendets Rentabilitet staar i en grel Modsætning til denne og til, hvad der i sin Tid blev lovet.

Den Tale synes vi ikke, Hr. Fr. Jensen skulde føre; thi han har jo selv været med til at starte to store Foretagender, nemlig ved Vejen- og Alslev Mølle; og naar han endvidere i Forordet taler om, hvor kejtet der af mange er taget paa Sagen, saa burde han vistnok tage sig selv om Næsen; thi han er nok ikke selv fri for Fadæser.

Vi synes ikke, han er Manden, der har Lov til at dadle nogen for store Løfter, der ikke er blevne indfrieede; thi er der nogen, der lover „Guld og grønne Skove“, saa er det nok Hr. Jensen. Naar man nemlig vil dyrke *Regnbueørred* paa den af ham foreslaaede Maade, saa lover han en aarlig Indtægt paa 14,000 Kr. pr. Td. Land Vandareal, — eller 1 Kr. pr. □-Al. — Hvis det ikke er at tage Munden fuld, saa ved vi ikke, hvad det er. Saa meget er der nok ingen, der har lovet ud endnu.

Ja, men Hr. Jensen har vel Kendsgerninger at henvise til? —

Ikke Spor! — Det er bare noget, han tænker sig.

Side 19 skriver han: „Der er ofte efter mine i henholdsvis 1904 og 1905 udgivne Bøger om Ferskvandsfiskeriet som Bierhverv i Landbruget rettet Opfordring til mig, baade offentlig og privat, om en Opgørelse eller et Overslag over, hvad et Fiskeri kan indbringe“. — Side 21 fortsætter han: „Skønt det nu er en egen og meget vanskelig Sag at opsætte eller affatte et saadant Overslag over et Fiskeri og dets Drift, skal jeg dog her gøre Forsøg derpaa, og da holde mig til Regnbuelaksen, og hvad jeg paa dette Omraade har erfaret, saa kan min ærede Læser jo kritisere, trække fra og lægge til efter Behag.“ — Senere hen skriver han: „Jeg gaar ud fra et Fiskeri, som er baseret paa Opdræt af stor Fisk af Regnbuer“, og noget senere: „Jeg tænker mig ved omstaaende Overslag et Fiskeri paa 20 Damme af ca. 200 Alens Længde og 15 Alens Bredde osv.“

Det forstaar vi rent ud sagt ikke! Har han Erfaring paa dette Om-

raade, enten fra sit eget eller andres Fiskerier, saa kan det virkelig ikke være en egen og vanskelig Sag at opsætte eller affatte et Regnskab over, hvad dette Fiskeri har indbragt, og saa behøver han ikke at skrive, at han gaar ud fra og tænker sig et Fiskeri; men saa kan han sige: jeg kender et Fiskeri af den og den Størrelse, og det har indbragt saa mange Tusinde Kroner aarligt ved den i min Bog omtalte Drift.

Lad os nu se lidt paa, hvordan han kommer til dette storartede Resultat!

De 20 Damme er delte i 4 Afdelinger; 2 Afdelinger med 4 Damme i hver og 2 med 5 Damme i hver Afd., foruden 2 Salgsdamme.

I første Afdeling udsættes 100,000 Stkr. Yngel af Regnbueørred, som passerer gennem de 4 Afdelinger i Løbet af 4 Aar. Der er da tilbage 18,000 Fisk, som han anslaar til en samlet Vægt af 60,000 Pd., som tænkes udbragt til 1,50 Øre pr. Pd., eller i alt til 90,000 Kr.

Til Foder er medgaaet:

1. Afdeling.	2. Afdeling.	3 Afdeling.	4. Afdeling.
Foder til Ynglen ca. 1000 Kr.	200 Pd. Foder daglig i 250 Dage = aarlig f0,000 Pd.	300 Pd. Foder daglig i 250 Dage = 75,000 Pund.	500 Pd. Foder daglig i 250 Dage = 125,000 Pund.

Altsaa ca. 1000 Pd. Foder daglig i 250 Foderdage

a 7 Øre pr. Pd. = aarlig..... 17,500 Kr.

Foder til Ynglen 1,000 —

Tilsammen... 18,500 Kr.

„Et saadant Fiskeri“, skriver han, „eventuelt med Fryseanstalt, vil kunne passes af 4 Mand og en Kusk med et Spand Heste Lønninger og Hestehold antages at ville andrage ca.

5000 Kr. — Fiskeriets Anlæg med Erhvervelse af Grund samt Bygninger osv. anslaaes at koste med en rund Sum ca. 100,000 Kr., at forrente med 5 pCt.

Regnskabet vil da komme til at se saaledes ud:

Udgift:	Kr.
Aarlig Udgift til Foder	18,500
Lønninger og Administration	5,000
Renter, 5 pCt. af 100,000 Kr.	5,000
Ialt . . .	28,500
Indtægt:	Kr.
Aarlig Salg af Fisk, ca. 60,000 Pd. a 1,50 Øre	90,000
Ialt . . .	90,000
Herfra drages Udgiften	28,500
Aarligt Overskud	61,500

Og det maa vi sige at være et smukt Resultat paa $4\frac{2}{7}$ Td. Land Vandareal. Det bliver som sagt 14,000 Kr. aarligt pr. Td. Land.

Forfatteren synes selv at være forbavset over det storartede Resultat; thi lige efter Opgørelsen udbryder han: „Ja, nu kan man jo næsten herover komme til at tænke paa og udbryde:

„Der var en Kone paa Landet, hun havde en Høne blandt andet“.

Men saa trøster han Læserne med, at naar der er gaaet et Par Aar, saa vil Tvivlerne — hvis der er nogen — nok blive troende. Saa længe kommer vi altsaa til at vente. Her kan endnu ikke paavises et saadant mageløst Resultat; men bi bare! Det kommer nok. Naar man har set ovennævnte Opgørelse med det udkomne Resultat, tænker de fleste vist: Der maa ligge en Hund begravet et eller andet Sted.

Lad os se lidt paa det! Mon Forfatteren ikke har glemt, hvad der er givet ud i de 4 Aar, inden alle 4 Afdelinger er bleven besatte?

Lad os regne ud, hvad dette vil koste! Vi benytter selvfølgelig de Udgifter, som Forf. siger aarligt vil medgaa til Administration, Renter og Foder. Regnskabet for de første 4 Aar vil da komme til at se saaledes ud:

	1. Afd. Damme.	2. Afd. Damme.	3. Afd. Damme.	4. Afd. Damme.	Ialt.
1. Aar	Renter af 100,000 = 5000 Kr. Til Administration 5000 Kr. Foder 1000 Kr.				11,000 Kr.
2. Aar	Foder 1000 Kr.	Foder 50,000 Pd. a 7 Øre = 3500 Kr.			14,500 Kr.
	Administration og Renter 10,000 Kr.				
3. Aar	Foder 1000 Kr.	Foder 3500 Kr.	Foder 75,000 Pd. a 7 Øre = 5250 Kr.		19,750 Kr.
	Administration og Renter 10,000 Kr.				
4. Aar	Foder 1000 Kr.	Foder 3500 Kr.	Foder 5250 Kr.	Foder 125,000 Pd. a 7 Øre = 8750 Kr.	28,500 Kr.
	Administration og Renter 10,000 Kr.				
	Udgiften de første 4 Aar ialt . . .				73,750 Kr.

Altsaa: Efter 4 Aars Forløb er der sat en Gæld paa omtrent 74,000 Kr.

Disse Penge er naturligvis laante, — maaske i en Bank til høje Renter — og lægger vi Renterne for de 4 Aar til den laante Kapital, vil vi naa op i en betænkkelig Nærhed af en samlet Udgift for nævnte Tidsrum paa 100,000 Kr.

Efter 4 Aars Forløb er vi komne saa vidt, at Fiskeriet nu staar Ejerne i op imod 200,000 Kr.

Dette svarer ikke saa ganske til Forfatterens Løfter. Men det er ikke den eneste Fejl, der er begaaet i det fingerede Regnskab. Han har saaledes glemt, at der aarligt udsættes 100,000 Stkr. Yngel. Det bliver i 4 Aar: 400,000 Stkr. Sættes disse til en Pris af 8 Kr. pr. 1000 Stk., bliver dette et Fradrag i Indtægt af 3,200 Kr. Undermaalsfiskene, Vraggodset fra første Damafdeling regner han ogsaa til Indtægt; men da denne ikke er anført i Regnskabet, mener han maaske, den skal dække Udgiften ved Besættelsen med Yngel. Vi tror imidlertid, at Vragynglen i Fremtiden vil være usælgelig.

Vi kan ikke yderligere gaa i Detailler med Hensyn til det fingerede Regnskab. Det tillader Pladsen ikke. Vi skal kun til Slut bemærke, at man ikke frembringer 60,000 Fisk med det opgivne Antal Pund Foder.

Endelig maa vi ogsaa regne med uforudsete Uheld. Forf. skriver et Sted i sin Bog: „Og selv det allerbedste Fiskeri vil jo ikke kunne give det forventede Overskud, naar det er under uforstandig Ledelse, eller at alle disse før omtalte mange Smaating bliver urigtigt eller slet ikke udførte, men at der i Stedet for bliver begaaet Misgreb.“ — Det skal Forf. have Ret i. Men der kan ogsaa gøres Fejlgreb af den

dygtigste Fiskemester. Vi kender saaledes et større Fiskeri, hvor i sin Tid en Fiskemester, der dog vil gaa og gælde for en af de ypperste i Landet, havde det *Uheld*, at der døde Fisk for flere Tusinde Kroner for ham. — Hvad om et saadant Uheld skete for en Fiskemester i Afdeling 2 eller 3 i det af Forf. projekterede Anlæg?

Det bedste i Bogen, er Afsnittet om Renligheden i vore Damme. Her tør vi trygt anbefale Læserne at følge Forf. Anvisning.

Naar han derimod i Bogen agiterer for at indføre Regnbueørred i vore offentlige Vande, saa maa vi bede interesserede at være varsomme. Pladsen tillader os ikke at komme ind paa dette denne Gang; det skal ske senere.

Statskonsulenten for de ferske Vande.

Svar til Hr. —n.

I sidste Nr. af Medlemsbladet retter Hr. —n en Forespørgsel til Bestyrelsen angaaende Statskonsulenten og dennes Forhold til vor Forening.

Vi kan ganske vist være enige med Hr. —n i at beklage, at Statskonsulenten hidtil har holdt sig tilbage ved den offentlige Behandling i „Medlemsbladet“ af flere i dette debatterede, vigtige Spørgsmaal, men kan derimod ikke være enige med Hr. —n, naar han synes at ville frakende Konsulenten Interesse for vor Forenings Ve og Vel.

Nogen fast pekuniær Understøttelse, saaledes som „Dansk Fiskeriforening“ nyder af Staten, har vor

Forening ikke i de Aar, hvori den har bestaaet. Men vi har ogsaa hidtil valgt at gaa den Vej først at vise, at vi selv formaar noget, for siden med større Ret at kunne fremsætte vore Krav om pekuniær Hjælp til Løsning af de store Opgaver, der maa løses, men som næppe lader sig løse uden Statens Hjælp.

Ved flere Lejligheder har Forretningsudvalget henvendt sig til Statskonsulenten; bl. a. angaaende det for vort Fiskeris Udvikling saa vigtige Spørgsmaal om Revisionen af Ferskvandsfiskeriloven. Angaaende dette har vi haft flere Konferencer med ham, og det har da vist sig, at hans Syn derpaa i Hovedsagen er falden sammen med vort.

Det af Landbrugsministeriet udarbejdede Forslag til Revision af denne Lov har da ogsaa været forelagt Bestyrelsen, for at denne kunde faa Lejlighed til at afgive sin Betænkning og Erklæring om det.

Paa Grund af denne Sags store Betydning for vort Fiskeri, ser Bestyrelsen gærne, at ogsaa Foreningen i større Udstrækning faar Lejlighed til at diskutere Sagen, mens det er Tid, og Statskonsulenten er derfor anmodet om paa Generalforsamlingen den 28. April at belyse Hovedpunkterne i det paatænkte Lovforslag.

N. Petersen. Smidt Nissen.

Medlemmerne

bedes om at give talrigt Møde paa Generalforsamlingen den 28. April, da der foreligger vigtige Sager til Afgørelse og Drøftelse. Vi skal saaledes nævne: „Medlemmernes Salgsforening“. Da denne Sag er af den

allerstørste Betydning for Fiskerierne og Fiskebrugerne og for Damkulturens videre Fremme og Udvikling, vil det være af Vigtighed, at ret mange er til Stede, for at „Salgsforeningen“s Love og Vedtægter kan blive et Udtryk for Flertallet af de interesserede i Foreningen.

Endvidere vil der blive forhandlet om Oprettelse af en „Forsøgsstation“; og endelig vil Hr. Statskonsulent Levinson belyse Hovedpunkterne i Forslaget til den ny Fiskerilov — foruden adskillig andet.

Aborren som Sportsfisk.

—o—

I Almindelighed nyder Aborren, denne haardføre, prægtige Fisk med sit velmagende Kød, langt fra den Anseelse, som den fortjener, og dertil bidrager vel særligt, at den er saa almindelig i vore ferske Vande, og at den, medens den er ung, er saa let at fange. Man kan om Sommeren se Ungdommen færdes langs Vandløbene med deres Fiskestænger, og saa gaar det løs paa Skallerne og Aborreynghen. Dog er det ikke blot Aborreynghen, der saaledes er let at fange, men dette gælder ogsaa om Ørred- og Stallingynghen, særlig Ørreden, der, naar den er 5 a 6 Tommer lang, bider paa enhver Agn, der tilbydes, selv om Serveringen sker under nok saa primitive Former; og det er blandt andet ogsaa ved denne hensynsløse Fangst af Ynglen, at der gøres saa stor Skade paa denne ædle Fisk, at den mer og mer forsvinder fra vore ferske Vande, idet der jo ingen større Fisk kan blive, naar Ynglen skaanselsløst udryddes. — Der vil endnu kræves et ihærdigt Arbejde, inden det gaar op for den alminde-

lige Bevidsthed, at ville vi haabe at faa noget reelt Udbytte af Fiskeriet i vore ferske Vande, maa Ynglen absolut fredes. Dog, dette var kun et stille Hjertesuk; — det var jo Aborren, jeg vilde tale om.

Naar Aborren først naar at blive $\frac{1}{2}$ Pund eller derover, saa bider den kun undtagelsesvis paa de almindelige primitive Redskaber, hvormed der fiskes. De store Aborrer paa 2 a 3 Pund, lever som Eneboere og er lige saa arge Rovfisk som Gedden; den fanges da hovedsagentlig ved Spinning eller med levende Agnfisk, og med fuldstændig sportsmæssige Redskaber; — om Vaad, Garn og Lyster o. s. v. vil jeg ikke tale, idet enhver honet Sportsfisker ikke ser med særlig venligt Blik til disse velsignede Fangstredskaber, ved hvilke saa megen Rogn og Yngel ødelægges, netop paa den Tid, da Fiskene burde være fredede.

Aborren bider dristigt paa Agnen, og naar Krogene har faaet fat, forsvarer den sig saa energisk, at den ikke giver nogen anden Sportsfisk meget efter i Kraft og Udholdenhed. Enhver, der har forsøgt en Kamp med en 2 a 3 Punds Aborre, kan bevidne dette. Dertil kommer yderligere, at Aborren har en temmelig skør Mund, saa det ikke gaar an at sætte haardt imod haardt; men Fiskeren maa, med en let og forsigtig Haand, følge den, naar den foretager sine Evolutioner og Sving ud til Siderne med spændt Line. Den maa absolut, hvis man vil have Haab om at faa den i Tasken, fuldstændig udmattes, før man søger at lande den; dog, hertil fordres en let, elastisk og ikke for bøjelig, men spænstig Stang, en fin, stærk

Line og, fremfor alt, en øvet og sikker Haand.

Jeg fiskede for en Del Aar tilbage nogle Sommere sammen med en Englænder; han er død for længe siden; men jeg bevarer Mindet om ham som en god og elskværdig Kammerat, hvem jeg kan takke for mit Kendskab til og Interesse for Sportsfiskeriet og for Ferskvandsfiskeriet i det hele. Han lærte mig blandt andet, at Aborren under visse Omstændigheder, gaar temmelig villig paa den kunstige Flue, om den end er meget lunefuld i i denne Tilbøjelighed.

I et Vandløb, hvor der er Aborrer, og hvor Vandløbet snævres ind, og Strømmen er særlig stærk og Vandet dybt, i Bagvandet ved Sluser, Stemmeværker, Aalekister osv., hvor Strømmen er rivende, eller endelig i Baghullet ved en Vandmølle, naar Møllen er i Gang og Vandet i stærkt Oprør, — staar der ofte større Aborrer i Strømkanten og lurer paa Bytte. Naar man da kaster Fluen, der ikke maa være for lille og have livlige Farver, i Strømmen og lader den omtumles af denne, saa tager Aborren ofte meget villigt Fluen. Det er ikke ualmindeligt, at man faar en ved hvert Kast; men saa kan det paa den anden Side ogsaa, naar man har faaet en 5 a 6 Stykker, hænde, at den ikke bider mere; og man maa da opsøge et andet Sted at operere paa, eller forsøge med en anden Slags Agn, f. Eks. en ganske lille Skalle, Løjer eller Grundling paa et Spinning-Apparat. Meget ofte vil det være fordelagtigt at anvende det, blandt andet fra Fangsten af Forelaborren bekendte Fiskeri med betyngtet Flue. Det vil sige,

omkring Gutten ved Fluens Hoved kniber man et større, kløvet Hagl, hvorved Fluen bringes til at synke ned i Vandet. Fluens føres da paa den Maade, at den sænkes og hæves med korte, raske Ryk med Haandleddet alene, men dog stadig med saavidt muligt strammet Line, for straks at mærke Biddet. I de ovennævnte Vande kan man, i Stedet for Flue, ogsaa med Fordel anvende Ormfiskeri, saaledes som dette bruges til Stalling og Ørred, men dog med større Kroge end de, der bruges til dette Fiskeri, og med 2 Kroge, enten paa en enkelt stærk Gutstreng eller paa dobbelt Gut. Der maa være Blysænk paa Førfanget, og Flaad bruges ikke. Ormen, der paasættes som ved Stalling eller Ørredfiskeri, sænkes omtrent til Vandets halve Dybde og man lader Strømmen tumle med den, hvorved Fisken lettere bringes til at bide.

En gammel Lystfisker.

Dammene

til Foraarets Ørredyngel maa nu være færdige til at tage imod denne. Dammene skulde nu efter en god Udluftning være sunde og friske og fri for alt, hvad der kan skade Ynglen.

Er Dammene grunde, — som i et Bækløb — maa der, til Beskyttelse for Ynglen, anbringes et Traadvæv over dem. Kan der opnaas indtil 1 Alens Vanddybde i dem eller derover, er de mindre udsatte for at blive plyndrede af Svømmefugle, Vadefugle og Krager o. a.

Luk forsvarligt for Af- og Indløb; tæt den mindste Sprække, før Vandet ledes ind! Et Par Dage efter, at Dammen har været fyldt

med Vand, sættes Ynglen ud. At have den gaaende i kortere eller længere Tid til Fodring i Klækkehuset i dertil indrettede Truge, betragtes nu i Almindelighed som forkasteligt.

Smaa Jorddamme paa omtr. 10 — 15 Al. Længde, hvor noget over den første Halvdelen ligner en Naturbæk med større og mindre Sten i Bunden og med noget dybere Vand i den sidste mindre Del, antager jeg for en kortere Tid at være noget af det bedste til Ørredyngel.

I den sidste mindre Del af Dammen nedgraves en Kasse. Den kraftige Yngel vil gaa i Strømløbet, den svagere Part i det mere rolige Vand i Kassen, der er indrettet saaledes, at man meget let kan indespærre den derværende Yngel og let udfiske dem af Kassen eller Beholderen. Paa den Maade kan man meget let faa en første Sortering.

Endnu ved man intet bedre end at udsætte Ynglen, naar den har mistet $\frac{3}{4}$ af Fosterblæren. Paa det Tidspunkt begynder enkelte at komme op i Klækkebakken og stiller sig med Snuden mod Strømmen.

Sæt aldrig Yngel i store Moradsdamme, selv om Vandet har været tømt ud af dem om Vinteren.

Ogsaa nygravede Damme, gravede i Løbet af Vinteren paa Steder med moradsigt eller fugtig, ryddet Kratbund, egnere sig ikke for Ynglen. Larver og andet Skab er kastet ind i Dæmningen og vil med Tiden kravle ud i den vandfyldte Dam.

Der maa ikke hastes med Fodringen af den udsatte Yngel. Der kan godt gaa hen imod 14 Dage, inden der begyndes dermed.

S. N.

Geddeklækning.

I det velkomne Nr. 2 af „Ferskvandsfiskeribladet“ giver N. Petersen, Brahetrolleborg, en Anvisning paa Udklækning af Geddeyngel i Damme. Anvisningen er rigtig nok. Der kan paa den af Petersen anviste Maade med heldige Vejrforhold udklækkes Gedder. Men jeg tror dog ikke, at det er den rigtige og mest solide Maade at søge en Søs Geddebestand ophjulpen paa. For det første er en saadan Dam ikke saa billig, naar den skal bygges ordentlig. Vandtilførselen skal være meget nøjagtig reguleret. Der maa derfor tages Forholdsregler saaledes, at man ved Regnskyl er sikker paa, at Vandet gaar uden om Dammen og ikke i denne; thi ellers vil der blive Oversvømmelse; og det hele er ødelagt.

Det passer ikke, som Petersen skriver, at naar man har indsat Gedderne, er der intet andet at gøre end at se efter sidst i April eller først i Maj. Der maa nemlig være daglig Rensning af Risten ved Tilløbet og under ustadigt Vejr Regulering af Vandtilførselen. Sne kan ogsaa ødelægge det hele; ikke at tale om, at en Nabo ovenfor giver sig til at rense Vandløbet; thi saa bliver Vandet saa snavset, at det dræber Leg eller Yngel, hvilket der nu er i Dammen.

Dertil kommer saa den kedelige, men ganske vist letteste Maade at sætte Ynglen ud paa. Man har set nogle Stykker; videre ikke. Man kan naturligvis saa være i den Tro, at der er mange Tusinde; men sikkert er det ikke; og naar Dammen er tom, er der alligevel noget, der hvisker: hvad mon du nu egentlig

har gjort? — Og dette er kedeligt. Jeg tror derfor, det vil blive heldigere og sikrere og billigere for de Søjere, der vil udsætte Gedder, at købe disse fra Klækningsanstalterne og udsætte disse paa Steder i Søen, hvor der er lavt Vand med Græs-bund, og hvor man ved, der ikke vil blive tørt den første Maanedstid efter Udsættelsen; og følgelig paa Steder, hvor Ynglen ikke bliver indelukket ved lav Vandstand i Søen. Har man købt Ynglen under Garantii for levende Ankomst og derefter udsat denne, ved man i alt Fald, hvad man har gjort.

Lellinge Fiskeri pr. Køge.

H. Hansen.

Mindre Meddelelser.

—o—

Dansk Ferskvandsfiskeris Salgsforening. Lovudkast for denne er udarbejdet og vil blive forelagt den kommende Generalforsamling.

Indsigelse. Fra Hr. B. Huus, Alslev Mølle pr. Varde, har vi modtaget følgende: „Til Ferskvandsfiskeribladet! I det sidste Nr. af Deres Blad (15. d. M.) bemærker jeg en Artikel med Overskrift „De øde Vandes Dalgas“; og tillader jeg mig i den Anledning at bringe Dem ud af en Vildfarelse med Hensyn til Hr. Fiskerikonulent Fr. Jensen, Varde. Denne er ikke, som De skriver, manager for Fiskeraktieselskabet „Alslev Mølle“, men kun Aktionær og Bestyrelsesmedlem“.

Red. maa hertil bemærke, at det er Johannes Hansen, der har skrevet saaledes i „Middagsposten“.

Regnorm er dyrt Foder, og man kan ikke altid være sikker paa at skaffe tilstrækkeligt af den, enten

det saa er til Agn eller til Foder i Fiskedamme. I Bayern driver derfor Ørredavlerne ligefrem Orme-gaarde. En saadan Gaard indrettes i en lang, omtrent halvanden Fod bred og lige saa dyb Grøft, som ved Tværvægge af gamle Brædder er delt i flere, omtrent lige store Rum. Et af disse Rum holdes tomt, mens de andre fyldes med en Blanding af Havejord og raadent Træ saa højt, at der staar en omtrent halvanden Fod høj Vold over Gruben. I Blandingen indbringer man Regnorme, og naar man antager, at Ormene rigeligt nok har formeret sig, opgraver man dem og lægger Jorden over i det Rum, som er holdt tomt. Grøftevolden kan dækkes med raadnende Løv og gammel Halm. I Almindelighed mener man, at Regnorm kræver megen Fugtighed for at kunne avle; men dette er langt fra Tilfældet. Kun i tørt Vejr vander man Orme-grubens Vold af og til. Selvfølgelig vil det være altfor brydsomt for større Fiskekulturer at skaffe sig Foder ad denne Vej; men hvor man indskrænker sig til mindre Fiskehold, kan man næppe billigere og lettere faa et af Fiskene yndet Foder. (D. F.)

Det tyske Ferskvandsfiskeri har længe stræbt efter at blive stillet paa lige Fod med Landbruget i Henseende til Oprettelsen af et videnskabeligt Midtpunkt, hvor der dels kunde meddeles Undervisning i de for Fiskeri og Fiskeavl nødvendige Kundskaber og dels foretages biologiske Undersøgelser og planfulgte Undersøgelser af Ferskvandene. Til Bygninger og Udstyrelsen af en saadan Anstalt foreslaar Regeringen at udgive 150,000 Rmk. (D. F.)

Fiskeredskaber til Sportsfiskeri.

I Anledning af Forespørgsler fra forskellige Sider om, hvor de af mig omtalte Stænger, Liner m. v. er at faa, skal jeg meddele følgende:

Saa vidt mig bekendt, føres de omtalte Stænger og Liner ikke her i Landet. Jeg har faaet dem fra Firmaet Fritz Ziegenspeck, Kürasierenstr. 3, Berlin. Paa Forlangende sender Firmaet Priskurant, der giver alle Oplysninger. Firmaet holder, saa vidt jeg ved, Rejsende her i Landet.

Dels af nationale Grunde, dels fordi det er heldigt først at se, hvad man køber, vilde det være en Fordel, om Sagerne kunde faas her i Landet, men indtil dette sker, kan de altsaa faas ved direkte Henvendelse til Firmaet.

Af de mig omtalte Hampeliner, er det fineste Nr (113) passende til Ørred- og Stallingfiskeri. Nr. 114 er godt til Gedde- og andet sværere Fiskeri.

En gammel Lystfisker.

Biologiske Stationer for Ferskvandsfiskeri opstaar nu efterhaanden over hele det interesserede Evropa, og deres Maal bliver i højere og højere Grad praktiske. Fiskenes Levevilkaar, Avleforholdet og Sygdomme kommer i Forgrunden i Forbindelse med Undersøgelser over Fodring og Fodringsæmnernes Værdi. Fiskeavlens har vundet fast Fod; det gælder nu om at hævde dens Plads som et Led i Folkens Økonomi.

(D. F.)

Aktieselskabet „Dansk Ferskvandskultur“ har valgt Overrets-sagfører Viggo Holm, Holbæk, til Bestyrelsesmedlem i Stedet for Direktør Carl Bang, København, der er afgaaet ved Døden.

Fiskerianlæg i Værum. I vigtige Aar begyndte Gaardejer *Chr. Alstrup* saa smaat med Anlægget af Fiskedamme. I de tre blev der sat Ørredyngel, i den fjerde Karper. Det er imidlertid nu Meningen at gaa videre i det større, og som fiskerikyndig Leder er tiltraadt *Esper Nielsen*, Værum.

Selve Damanlægget er beliggende i en Eng tæt nedenfor Alstrups Gaard. Her blev, lige før den sidste Sne kom, sidste Haand lagt paa Fuldførelsen af 8 ny Damme. Til Efteraaret er det saa Meningen at grave endnu 8 Damme, i Efteraaret 1907 atter 8, saaledes at der fremtidig hvert Aar kan have tjentlige Laksfisk.

I Mosen ved Lundberg Skov er anlagt Udklækningsanstalt, og her findes for Tiden Rogn og allerede udklækket Yngel af Kildeørred og Havørred samt Rhinlaks. Disse sidste er modtagne til Udklækning for Statens Regning og Ynglen bestemt til Udsætning i Gudenaen.

Ørrederne — hvortil næste Aar vil komme ogsaa Regnbueørred — derimod er bestemte til egen Avl. Senere er det dog Meningen at udvide, saa der ogsaa kan sælges Yngel til Udsætning. (Rand Venstrebl.)

Mærkning af Lakseyngel. I Columbia River (Amerika) har det vist sig ikke alene, at det lønner sig at klække Laks (det har man længe været paa det Rene med), men at Nettoudbyttet langt overgaar, hvad man har kunnet haabe. Klækningen af 1000 Yngel kostede en Dollar. Af de nævnte mærkede kom der imidlertid af hver 1000 Yngel i Løbet af 3—4 Aar gennemsnitlig 2000 Pd. Laks paa Markedet. Til en Pris af 5 Cents (18 Øre) Pun-

det, udbragte disse 2000 Pd. Laks 100 Dollars d. v. s. 10,000 pCt. forøget Værdi. Klækning og Mærkning af Laks foregaar fremdeles.

(Norsk F. T.)

Fiskemarkedet.

—o—

København, 31. Marts til 7. April.

Aal 40—60 Ø., Laks 100—150 Ø.,
Gedde 40—60 Øre, Aborre 25—30
Øre pr. Pd. Krebs 300—400 Øre
pr. 100 Stk. D. F. T.

Berlin, 7. April.

Levende Fisk. Gedde 80—108 Pf.,
Aborre 78—91 Pf., Suder 145 Pf.,
Skalle 42—54 Pf., Rødskalle 35—53
Pf., Aal 103 Pf., Karpe 76—80 Pf.,
Karudse 80 Pf. pr. Pd.

Ispakning: Bækørred 137 Pf., Laks
200—205 Pf., Aborre 42—61 Pf.,
Gedde 40—80 Pf., Skalle 24—49
Pf., Karpe 40—49 Pf., Rødskaller
15—35 Pf. pr. Pd.

Hamburg, 26. til 31. Marts.

Brasen 28—34 Pf., Aborre 35—
52 Pf., Gedde 66—72 Pf., Laks
282—294 Pf., Ørred 195—260 Pf.,
Aal 60—82 Pf. pr. Pund.

Paris, 7. April.

Østersø-Laks 3,00—6,00 Fr., Blank-
ørred 7—12 Fr., Ørred 3,50—7,50
Fr., Gedde 2,00—3,00 Fr. pr. Klgr.
Krebs, store 20—25 Fr., middelstore
10—13 Fr., smaa 5—7 Fr. pr. 100
Stkr. D. F. Z.

Annoncer.

—o—

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

200,000 Bækørred-Øjneæg,
1½ Mill. Regnbue-Øjneæg af
allerbedste Kvalitet anbefales til me-
get billige Priser.

H. Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneæggene stammer fra 4
— 6 Aar gamle Moderfisk, som staar
i meget store Naturdamme. Ægkva-
liteten er af denne Grund meget god.

Sildfisk til Fiskefoder

faas daglig i denne Tid
billigst hos

Chr. Jørgensen,
Glyngøre.

En Elev

kan straks faa Plads
paa Ferskvandsfiskeriet
„**Bierne Mølle**“ pr.
Langeskov St.

J. Christensen,
Fiskemester.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig
**Øjenæg, Yngel og
Sættefisk** af Bæk-,
Regnbue- og Kilde-
ørred af vore bekendte
Moderfisk, samt Sætte-
fisk af Karper og Su-
der til billigste Priser.

**Portionsfisk og
store Spisefisk** af
alle Arter købes i fast
Regning eller pr. Kom-
mission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Hanstedhus Damkultur

leverer af eget Opdræt
**Øjneæg, Yngel,
Sættefisk** af Hav-,
Bæk-, Kilde- og Regn-
bueørred, samt 1 a 2
Aars **Sættefisk** af
Karper.

Peter Hansted,
pr. Randers.

Fiskeriet „Erritsø“,

pr. Fredericia,
leverer af eget Tillæg
Yngel, stor og kraftig,
af Hav-, Bæk-, Regnbue-
og Kildeørred til billige
Priser, om Køberen øn-
sker det kan de fodres
i 4—6 Uger.

J. Jørgensen.

Generalforsamling. Dansk Ferskvandsfiskeriforening.

Den ordinære Generalforsamling holdes

Lørdag d. 28. April d. A., Eftermiddag Kl. 3¹/₄,
paa Hotel „Kronprins Frederik“ i Fredericia.

Forhandlingsgenstandene er:

1. Det reviderede Regnskab for det forløbne Aar til Decharge.
2. Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar ved den fungerende Formand.
3. Valg af 2 Revisorer.
4. Bestyrelsesvalg.
5. Beretning fra de forskellige Udvalg om deres Virksomhed, herunder Forhandling om Dannelse af en Eksportforening.
6. Behandling af de tidligere forelagte Lovændringer.
7. Forslag til Forsøgsdrift af 2 a 3 Søer i Nærheden af Varde.
8. Forslag til at Foreningen afholder Forsøg med et af Smidt Nissen opfundne selvrensende Spærringsapparat for Engvandingskanaler.
9. Budgetbehandling og Virksomhedsplan for dette Aar.

Forretningsudvalget.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

2 Mill. Sandart-Øjneæg

egnende sig til Udsættelse i Søer med Udsættelseskurve anbefales til meget billige Priser.

Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneæggene bliver udsatte med Kurve paa solrige Pladser i Søer. Billigste Maade at forplante Sandart-Ørred paa i en ny Sø.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret **Sættefisk, Yngel og Øjneæg af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred.**

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Sættefisk af Ørred.

Af Mangel paa Plads sælges et Parti 1-Aarsfisk (8—12 Centm) fra

Starbæk Fiskeri,
Gamst pr. Vejlen.

Øjenæg og Yngel

af **Regnbueørred** (Moderfisken fra 2 Søer paa 23 og 27 Tdr. Ld.) og af **Norsk Bækørred**, ualmindelig stor og smuk. Pris: 3 Kr. pr. 1000 Æg; 6 Kr. pr. 1000 Stkr. Yngel af begge Slags. Faas fra

Fiskeriet „Lykkesholm“,
Ellested, Fyn.

Lellinge Fiskeri,

Køge,

sælger **Yngel** og **Sættefisk** af Regnbue-, Kilde- og Havørred, samt Karper og Suder.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier tilbydes billigt.

H. Hansen.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

30,000 Stkr. 6 a 8 og 8 a 12 Cm. Suder og 10,000 Stkr. 5 a 8 og 8 a 12 Cm. Karper anbefales til meget billige Priser.

Nærmere hos

H. Bydekarken,
Rendsborg.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen. Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardførste, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning. Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. **Sættekrebs.**

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: **Æg af Vildfisk.**

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 9

1. Maj.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Næstformand — for Tiden fungerende Formand — er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Foreningens Generalforsamling i Fredericia den 28. April. — Om Karper. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Foreningens Generalforsamling i Fredericia den 28. April

var besøgt af ca. 70 Medlemmer, der ikke kan siges at være noget overvældende Antal, idet Foreningen nu er vokset til ca. 500 Medlemmer.

Mødet, der varede i ca. 3 Timer, fulgtes med stor Interesse af Forsamlingen, hvad forøvrigt ogsaa den righoldige Dagsorden og de for

Fiskerisagen saa vigtige Forhandlingssemner krævede.

Referat.

Den fungerende Formand, Direktør N. Petersen, aabnede Mødet med at byde Forsamlingen Velkommen. Han mindedes med smukke og velvalgte Ord Foreningens nylig afdøde Formand, Professor Føddersen, og bad Forsamlingen hædre den afdødes Minde ved at rejse sig, hvilket skete.

Forsamlingen opfordredes til at vælge en Dirigent, og Godsekspeditør Schmidt foreslog Oberstløjtnant Rambusch, der eenstemmig valgtes.

Oberstløjtnant Rambusch takkede for Hvervet og bad den fungerende Formand konstatere, om Forsamlingen var beslutningsdygtig. Da $\frac{1}{4}$ af Foreningens Medlemmer skal være til Stede, eller ogsaa være repræsenterede ved Fuldmagter, var dette desværre ikke Tilfældet.

Ordstyreren foreslog at lade den formelle Lovparagraf ude af Betragtning, og da Forsamlingen ikke havde noget at indvende herimod, paabegyndtes Forhandlingerne.

Ordet gaves til den fungerende Formand, der gennemgik Regnskab og aflagde Beretning for sidste Aar.

Det reviderede Regnskab udviste en Indtægt af 2113 Kr. 54 Øre og

en Udgift af 2058 Kr. 31 Øre og godkendtes eenstemmig.

Foreningen har i det forløbne Aar særligt haft sin Opmærksomhed henvendt paa Hvervelse af nye Medlemmer. For at øge Interessen for Foreningen og skaffe Medlemmerne mere Oplysning, var det ønskeligt at faa afholdt Foredrag og Møder vedrørende Sagen, og Bestyrelsen vil naturligvis efter bedste Evne medvirke hertil. Der er gjort Forsøg paa at faa lokale Fiskeriforeninger ind under Foreningen, der er sket Henvendelse til Lystfiskeriforeningen i København, Nordisk Akvarie- og Terrarie-Forening m. fl. For at Arbejdet kan drives mere energisk og hurtigt, er der indenfor Bestyrelsen valgt forskellige Udvalg.

Et andet vigtigt Punkt er Lovens Revision. Der er af Bestyrelsen udarbejdet et Lovforslag, om hvilket Udvalget har haft flere Konferencer med Statskonsulenten. Ministeriet har derefter udarbejdet et Udkast til Lov for ferske Vande. For at fremskynde Lovforslagets Indbringelse i Rigsdagen, havde to af Medlemmerne (Professor Føddersen og Direktør Petersen) søgt Audiens hos Landbrugsministeren, som ogsaa viste Sagen Imødekommenhed og lovede at bringe Forslaget frem i næste Rigsdagssamling, hvad Ministeren forøvrigt senere har bekræftet.

En anden mindst lige saa vigtig Sag indenfor Foreningen er Forsøgsstationen. Som Leder af Stationen er foreslaaet Cand. Hoffmeyer, der for Tiden studerer nede i Tyskland. Da der jo kræves store Midler til Iværksættelsen af Planen, har man søgt Statens Hjælp.

Ligeledes er der ansøgt om Ad-

gang til Statslaanefonden for Fiskeri-Anstalter o. lign.

Fra Udvalget til Dannelsen af en Eksportforening foreligger der et Forslag til Vedtægter.

Bestyrelsen vilde udbede sig Generalforsamlingens Samtykke til Udsendelse af Andragender om Støtte til Amsraad, Sogneraad etc.

N. D. Jensen anbefalede en Henvendelse til Rigsdagsmændene om at varetage Fiskerisagens Interesse.

Da ingen ønskede Ordet, gik man over til Dagsordenens øvrige Punkter:

Valg af Revisorer.

Formanden foreslog Genvalg af de nuværende, der eenstemmig valgtes.

Af de afgaaende 5 Bestyrelsesmedlemmer, Sagfører Nors, N. Pedersen, Brahetrolleborg, Morten Nielsen, Kolding, Veksellerer Steen, København, og afdøde Professor Føddersen, genvalgtes de tre førstnævnte og nyvalgtes Godsejer Hansen, Løgmose pr. Assens, og Arkitekt Christiansen, Frørup.

Derefter aflagde de forskellige Udvalg Beretning, hvor flere af Udvalgenes Medlemmer havde Ordet for korte Bemærkninger.

Direktør Petersen meddelte, at Cand. polyt. I. A. Bie, Hobro, var foreslaaet som Foreningens Formand.

Hr. Bie var villig til at modtage Valg og udtalte sig med Anerkendelse om Foreningens dygtige Ledelse under den afdøde Formand, Professor Føddersen.

Ordstyreren gav derefter Ordet til Redaktør Smidt Nissen, der holdt et dygtigt og oplysende Foredrag, der paahørtes med stor Opmærksomhed.

Taleren havde gentagne Gange slaaet til Lyd for Fiskeriet i de offentlige Vande, Aaer, Søer og Bække, og da særlig for Fredningen af disse Vande. Det gaar stadig tilbage med Fiskebestanden i de frie Vande. Taleren statuerede her et Eksempel med Kolding Fjord, der i 50'erne var overordentlig fiskerig, men hvor i vor Tid Fiskeriet er uden Betydning. Naar vi ser hen til den store Fiskeindustri, der drives i Clondyke, hvor der er en hel Koloni af Fiskere, og den Støtte Fiskeriet fra Statens Side nyder i det lille Land Schweiz, er det med en flov og nedslaaende Følelse vi som Sagens Forkæmpere staar overfor vort Folk og vor Regering.

Taleren sluttede med at opfordre til et daadkraftigt og maalbevidst Arbejde for Fiskerisagen, saa at Fiskeriet kan komme næst efter vort Hovederhverv Landbruget, en Plads, som det er berettiget til at indtage.

N. D. Jensen udtalte sin Tilslutning til Foredraget og opfordrede til at udsætte Yngel i de offentlige Vande.

Direktør *Petersen* meddelte, at Fisker Pedersen, Tissø, havde udklækket 1 Million Geddeyngel, deraf solgtes de 50,000 Stkr., og Resten udsattes i Tissø. Hvis vi saaledes alle vilde udsætte vor Overproduktion, vilde Bestandens Vedligeholdelse være ført et godt Skridt fremad, men Staten maatte betale disse Udsættelser.

N. D. Jensen omtalte Foderspørgsmaalet og anbefalede Skaller blandet med Oksemilt som et fortrinligt Fiskefoder.

I Tilslutning til Foderspørgsmaa-

let fremkom Direktør *Petersen* med nogle Oplysninger angaaende Blodfoder. Der var fremkommen Tilbud fra Blodfoderfabriken i Hannover om Levering af et steriliseret, dampkogt Blodfoder, der forsendes i lufttætte Blikspande til en Pris af 7 Pf. pr. Pd. af Fabriken i Hannover. Selskabet i Vamdrup har anstillet Forsøg dermed og har, ved at blande det med Sildefisk, faaet et udmærket Foder, som Fiskene gærne æder. To af Fabrikens Forretningsførere havde henvendt sig til Taleren for at konferere om Opførelsen af en Fabrik ved Kolding Slagtehus, som da skulde levere det nødvendige Blod. Foderet vilde da kunne leveres betydeligt billigere. Sluttelig anbefalede Hr. *Petersen* Sagen til Medlemmernes Overvejelse.

Smidt Nissen vilde ogsaa anbefale Blodfoderet, det kunde maaske give Kødet en mere rødlig Farve, ligesom ogsaa Velsmagen vilde forøges, saa at et fint Produkt kunde opnaas.

Morten Nielsen lagde et godt Ord ind for Brakvandets Fredning. Der er ganske vist formelle Lovbestemmelser om Fredning, men de overholdes ikke.

Smidt Nielsen henholdt sig til *Nielsens* Udtalelser og ansaa det for nødvendigt, at ogsaa vore Vandløb fredes; der maa et Tilsyn til, for at Fredningsbestemmelserne kan overholdes.

Overretssagfører *Wium*, Holstebro, og Lærer *Petersen*, Egely, takkede *Smidt Nissen* og gav Udtalelserne deres Tilslutning.

Smidt Nissen og Cand. *Bie* udvekslede Bemærkninger om den mest hensigtsmæssige Udsættelse af Yngel.

Ordet gaves derefter til Godseks-peditør *Schmidt*, Horsens, der frem-satte Tanken om Oprettelse af en Salgsforening. Udkast til Vedtæg-ter for en saadan er udsendt til Medlemmerne og vil saaledes være disse bekendt. Spørgsmaalet var nu, om Tidspunktet var for Haanden til, at en saadan Forening kunde træde ud i Livet. Taleren opfordrede til Diskussion.

N. D. Jensen mente, at man burde udsætte Dannelsen af en Eksportforening, til man havde den af Vamdrup Fiskeri erhvervede Ozon-Trans-portvogn færdig, da man ved Hjælp af denne Vogn kan føre Fisken le-vende frem over hele Evropa, og han nævnte som gode Afsætnings-steder Basel og Wien og omtalte den danske Generalkonsuls Indber-etninger om Afsætningsforhold for Fisk i Wien.

Johs. Lauridsen fandt ikke, at Dannelsen af en Eksportforening stod i Forbindelse med Spørgsmaa-let om Vamdrup Selskabet fik en Ozonvogn eller ikke. Det var na-turligvis godt at faa en saa fuld-kommen Transport-Methode som mul-igt, men det maatte blive Forenin-gens Sag at hjælpe sig frem saa godt som muligt. Forinden Sagen nærmere diskuteredes, foreslog han fastslaaet, om der var Stemning for at danne en Forening allerede nu.

Overretssagf. *Wium*, Lærer *Peter-sen*, Sagfører *Fr. Elken*, Proprietær *Fensmark*, *Søholt*, og Dyr-læge *Lade-gaard* anbefalede, at Foreningen dan-nedes.

Smidt Nissen anbefalede ligeledes Dannelsen af en Forening, og at antage Grosserer *F. Manford*, *Kol-ding*, eventuelt dennes Svigersøn, der har uddannet sig ved en ber-

linsk Fiskehandler, til at lede For-eningen.

Johs. Lauridsen fandt det ube-timeligt at drøfte her, hvem der skulde lede Foreningen, transportere Fiskene m. v., og hævdede, at dette først kunde drøftes, naar Foreningen var dannet, og han fandt det hel-digst at give Medlemmerne Lejligh-ed til at overveje Sagen mindst 14 Dage og derefter skriftlig meddele, om de vilde deltage i den konstitue-rende Generalforsamling.

Efter nogen Diskussion vedtoges det at rette Opfordring i „Medlems-bladet“ til alle Fiskerier om at melde sig skriftlig inden 1. Juni, og at lade Udvalget modtage disse Anmeldelser og foranstalte den konstituerende Generalforsamling ind-kaldt, hvorefter Udvalgets Arbejde er endt. Det henstilledes til Ud-valget eventuelt at supplere sig med Grosserer *F. Manford* og Proprie-tær *Th. Thomsen*, *Skjærup*.

Smidt Nissen fremsatte Forslag om Drift af Barnsø ved Varde i 4 Aar, i hvilken Anledning der er af-sluttet Overenskomst med Ejeren, *Plantør Madsen*, om at Søen overlades Foreningen til Drift for en Pris af 400 Kr. kontant og mod at forsyne den med Fisk. *Madsen* paa-tager sig Søens Pasning, og efter de 4 Aars Forløb foretages Udfisk-ning, og Udbyttet deles mellem *Mad-sen* og Foreningen.

Det vedtoges at søge Statens Hjælp til Gennemførelsen af Planen.

Smidt Nissen omtalte derefter det af ham opfundne Spærringsapparat.

Bestyrelsen bemyndigedes til at foretage Forsøg med Apparatet.

Angaaende Virksomhedsplanen for næste Aar udtalte Direktør *Peter-sen*, at der næppe kunde ventes

noget større Beløb til Foreningens forskellige projekterede Foretagender. Det vilde være ønskeligt, om der kunde opnaas Understøttelse til Medlemsbladet, saa at det kunde udgaa hver 8. Dag.

Paa Grund af det fremrykkede Tidspunkt maatte Afslutningen af Forhandlingerne fremskyndes.

Det sidste Punkt paa Dagsordenen var nogle Lovændringer, der var forelagt paa Generalforsamlingen d. 15. Juli 1905. De vedtoges eenstemmig, men da Forsamlingen i Fl. Lovenes § 7 ikke var beslutningsdygtig, vil Ændringerne være at forelægge en tredie Generalforsamling.

Derefter hævdede Dirigenten Generalforsamlingen, og den fungerende Formand takkede Ordstyreren for den Dygtighed, hvormed denne havde røgtet sit Hverv.

Derefter afholdtes Bestyrelsesmøde, hvor Cand. polyt. I. A. Bie eenstemmig valgtes til Foreningens Formand.

Om Karper.

—o—

Et gammelt Ord siger: „Naar Æbletræerne blomstrer, saa yngler Karperne“. Meningen hermed er, at naar der har været saa megen Varme, at denne har kunnet lokke Blomsterne frem paa Æbletræerne, saa har den samme Varme haft den Indvirkning paa Vandets Temperatur og de deri levende Karper, at disse er bleven „legedygtige“. Om de lægger deres „Leg“, beror imidlertid paa, om den varme Temperatur vedbliver. Indtræffer der nemlig uroligt Vejr med Kulde, saa leger Karperne ikke, før gunstige

Forhold indtræder. Fuldmodne Karper kan gaa i længere Tid og vente paa dette.

Der klages fra flere Steder over, at Karperne ikke vil yngle. Dette har som oftest sin Aarsag i, at Vandet er for koldt. Somrene kan være saa kolde, at Vandet ikke kan naa den dertil nødvendige Varme af 18—20 Gr. R.

Dammene kan ogsaa være saa dybe, at Solen ikke kan gennemvarme deres Vand, eller der kan være for stærk Strøm igennem dem. I Karpedamme maa der helst ingen Strøm være. Naar der er saa megen Vandtilførsel, at den kan vedligeholde Vandmængden eller bevare Vandstanden, er det tilstrækkeligt.

Fra $\frac{3}{4}$ —1 Alens Dybde vil være mest passende til *Yngledamme* for Karper. De $\frac{2}{3}$ maa helst være græsbevoksede. Er de uden Plantevækst, maa der udlægges Ris (Enebærris eller lign.), hvorpaa de kan klæbe „Legen“.

Professor Feddersen tilraadede at tage de modne Karper op af Overvintringsdammene og sætte dem en kortere Tid i koldere Vand eller Strømvand.

Naar Temperaturen i Yngledammen har naaet 18—20 Gr. eller derover, sættes de nævnte Karper ud i denne, og „Legen“ vil derved fremskyndes.

Glem ikke i Sommer at fodre Karperne i Vækstdammene, saafremt disse er for stærkt besatte. De kan fodres som Svin af Truge. Disse maa være lave. Karperne er som bekendt altædende. De æder saaledes: malet Majs, malet Byg, Blodkager, kogte, masede Kartofler m. m.

Forresten henvises til Professor

Feddersens Bog „Lidt om Karpe-avt“. Den kan bestilles i enhver Boghandel eller ogsaa ved Henvendelse til „Dansk Fiskeriforening“s Kontor, Amaliegade Nr. 36, København K.

Mindre Meddelelser.

—o—

Tamme Ænder og Fiskeavl.

Ved den schlesiske Fiskeriforenings sidste Sammentræde gjorde Prof. Hulwa opmærksom paa det Tab, som de tamme Ænder kan volde Fiskeavlerne, skriver „Fiskeritid.“. De altædende Ænder, sagde den kyndige Herre, sluger al den Føde, de kan naa med deres Næb, bl. a. spæde Fisk og Fiskeæg. Forsøg har godtgjort, at en And, som blev holdt 10—12 Timer paa et Vand, i den Tid aad 125 Smaafisk. Heraf kan man slutte, hvor hurtigt en Andeflok paa en Snes Ænder kan tømme en Dam for Ungfisk. Særlig følelig er den Skade, Ænderne volder i Ørredvande. Man bør derfor, hvor man driver Fiskeavl eller har Fiskehold, holde Ænderne inde-stængt i en Dam, der er udlagt til deres Brug.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 14.—21. April.

Aal 30—50 Ø., Laks 65—125 Ø., Gedde 30—45 Øre, Aborre 20—25 Øre pr. Pd. Krebs 300—400 Øre pr. 100 Stk.

Berlin, 21. April.

Levende Fisk. Gedde 80—108 Pf., Aborre 74—86 Pf., Suder 90—124 Pf., Skalle 41—61 Pf., Aal, store 90—128, middelstore 93—108, smaa 41—78, usorterede 65—100 Pf., Karpe 63—71 Pf., Karudse 71—86 Pf. pr. Pd.

Ispakning: Bækørred 75—111 Pf., Laks 117—179 Pf., Ørred II a 76—88 Pf., Aborre 15—43 Pf., Gedde, store 35—37, smaa 47—49, usorterede 41—69 Pf., Aal, store 80—106, middelstore 74, smaa 32—52, usorterede 46—78 Pf., Skalle 12—19 Pf. pr. Pd., Krebs, 14 Ctm 1350—1550, 12—14 Ctm. 900—1400, 10—11 Ctm. 450, usorterede 450—950 Pf. pr. Skok.

Hamburg, 16.—21. April.

Brasen 30—43 Pf., Aborre 25—35 Pf., Gedde 50—75 Pf., Ørred 200—225 Pf., Aal 82—95 Pf. pr. Pund.

Paris, 14. April.

Østersø-Laks 3,00—6,00 Fr., Blankørred 8—12 Fr., Ørred 3,75—7,00 Fr., Gedde 1,75—3,00 Fr. pr. Klgr. Krebs, store 25—30 Fr., middelstore 12—15 Fr., smaa 5—7 Fr. pr. 100 Stkr.

D. F. Z.

Annoncer.

—o—

Eksportforening.

Paa Generalforsamlingen den 28. April vedtoges det at søge dannet en Eksportforening, og i den Anledning opfordre samtlige Fiskerier, større og mindre, til inden den 1. Juni d. A. at indsende **skriftlig** Anmeldelse til Udvalgets Formand, Godsekspeditør Schmidt i Horsens, eller Foreningens Kontor i Vandrup om, hvorvidt de ønsker at deltage i den konstituerende Generalforsamling, der vil komme til at vedtage Love og vælge Bestyrelse. Efter den 1. Juni vil Udvalget da foranstalte indvarslet til en saadan.

Aktieselskaber og Interessentskaber bedes forsyne deres Repræsentanter ved dette Møde med fornødne Fuldmagter.

Lellinge Fiskeri,

Køge,

sælger **Yngel** og **Sættefisk** af Regnbue-, Kilde- og Havørred, samt Karper og Suder.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier tilbydes billig.

H. Hansen.

Øjneæg og Yngel

af **Regnbueørred** (Moderfisken fra 2 Søer paa 23 og 27 Tdr. Ld.) og af **Norsk Bækørred**, ualmindelig stor og smuk. Pris: 3 Kr. pr. 1000 Æg; 6 Kr. pr. 1000 Stkr. Yngel af begge Slags. Faas fra

Fiskeriet „Lykkesholm“,

Ellested, Fyn.

Hanstedhus Damkultur

leverer af eget Opdræt **Øjneæg, Yngel, Sættefisk** af Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred, samt 1 a 2 Aars **Sættefisk** af Karper.

Peter Hansted,
pr. Randers.

Fiskeriet „Erritsø“,

pr. Fredericia,
leverer af eget Tillæg Yngel, stor og kraftig, af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred til billige Priser, om Køberen ønsker det kan de fodres i 4—6 Uger.

J. Jørgensen.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjneæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Bege pr. Lunderskov.

Sættefisk

30,000 Stkr. 8—15 Ctm. **Regnbue-, Bæk- og Kildeørred** kan sælges og leveres paa Ravnning Station. Pristilbud bedes sendt til Ravnning Fiskeri pr. Vejle.

Bertelsen,
Bredsten pr. Vejle.

Sildfisk til Fiskefoder

faas daglig i denne Tid billigst hos

Chr. Jørgensen,
Glyngøre.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar følger pr. Postanvisning.

kan haves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

200,000 Bækørred-Øjneæg,
1 1/2 Mill. Regnbue-Øjneæg af
allerbedste Kvalitet anbefales til me-
get billige Priser.

H. Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneæggene stammer fra 4
— 6 Aar gamle Moderfisk, som staar
i meget store Naturdamme. Ægkva-
liteten er af denne Grund meget god.

Udstopning af Pattedyr,
Fugle, Kryb-
dyr og Fisk, samt Skelettering ud-
føres naturtro, holdbart og billigt.

Konservator **J. Mogensen,**
Havrdalshus pr. Kellerup.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

2 Mill. Sandart-Øjneæg

egnende sig til Udsættelse i Søer
med Udsættelseskurve anbefales til
meget billige Priser.

Bydekarken, Rendsborg.

NB. Øjneæggene bliver udsatte med
Kurve paa solrige Pladser i Søer.
Billigste Maade at forplante Sandart-
Ørred paa i en ny Sø.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen.

Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Sudor, haardførste, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning.
Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. **Sættekrebs.**

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: **Æg af Vildfisk.**

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret
Sættefisk, Yngel og Øjneæg
af **Hav-, Bæk-, Regnbue-** og
Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Owschlag Fiskeri-Selskab, Rendsborg.

30,000 Stkr. 6 a 8 og 8 a 12
Cm. Suder og 10,000 Stkr. 5 a 8
og 8 a 12 Cm. Karper anbefales
til meget billige Priser.

Nærmere hos

H. Bydekarken,
Rendsborg.

Aktieselskabet

Nordjydsk Damkultur,

Erslev, Nykøbing M.,

leverer i kommende Foraar **Yngel**
og **Sættefisk** af **Hav-, Bæk-,**
Regnbue- og **Kildeørred** til
billige, men bestemte Priser.

Elever antages.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 10

15. Maj.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Næstformand — for Tiden fungerende Formand — er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paaagældende Artikel.

Indhold: Fiskeriforholdene i Schweiz.
— Nordisk Akvarie- og Terrarie-Tidende.
— Den hollandske Laksekommission. —
Udklækningsanstalter. — Fiskemarkedet
— Annoncer.

Fiskeriforholdene i Schweiz.

— o —

Et Land, der ligger saa langt fra Havet som Schweiz, vil paa Grund af den lange Transport

vanskeligt kunne skaffe sig Saltvandsfisk til en rimelig Pris og i tilstrækkelig frisk Tilstand. Det er derfor naturligt, at der i Landet gøres mest muligt for at udnytte de forhaandenværende ferske Vande, og man vil ogsaa af det følgende se, at baade Stat og Kantoner (Landet er delt i 22 saadanne) yder betydelige Bidrag for at forøge Fiskebestanden ved Udsættelse af Yngel, ligesom de ved Fredning af Fiskene i Legetiden søger at fremhjelpe Bestanden ad naturlig Vej.

Af Schweiz's 41,364

Kv. Km. henligger, i Følge det Schw. statistiske Bureaus Opgivelse, som Søareal (heri kun medregnet Søer paa 10 Tdr. Ld.s Størrelse eller mere) 1,391 Kv. Klm. som Bække og Flo-
der 335 Kv. Klm.

Tilsammen 1,726 Kv. Klm.

altsaa et ganske betydeligt Areal, hvortil som anført endda ikke er medregnet alle Smaasøer og Damme under 10 Tdr. Land.

I Aaret 1905 udsattes i offentlige Vande under Statskontrol, foruden flere Tusinde Aaringer, henved 69 Mill. Stkr. Yngel.

Af disse var:

Laks og Ørred	ca. 15,000,000
Aeschen	1,500,000
Felchen	51,100,000
Gedder	1,300,000
Aal	10,000

Tilsammen 68,910,000

mod 38,000,000 Stkr. i 1901.

Aeschen (*Thymallus Fligmallus*) hører til Laksefiskene og lever i Mellem-Europa i Floder og Bække med stærk Strøm.

Felchen (*Coregonen*) hører ogsaa til Laksefiskene. Den lever i store, dybe Søer, hvori den ogsaa leger.

Begge Fiskearter er meget vel-smagende.

Udsættelsen af Yngel paahviler Forpagterne af de nævnte Vande, og enhver maa udsætte et passende Antal i Forhold til det Vandareal, han raader over.

Til Hjælp hertil kan han af Staten faa et Tilskud, hvis Størelse retter sig efter Fiskearten. Saaledes gives indtil 2 Frcs. pr. Tusinde Stkr. Yngel af Laks og Ørred, medens Tilskuddet for Felchens Vedkommende kun er 10—20 Ctm. pr. Tusinde Stkr. Yngel. Sidstnævnte er nemlig forholdsvis meget lettere at udklække i stort Antal, da Æggene er meget mindre, og Ynglen allerede 8 Dage efter, at den er krøbet af Ægget, kan udsættes.

Har Forpagterne ikke selv Tid og Lejlighed til at udklække Fiskene, kan de købe dem til reduceret Pris paa de kantonale Anstalter. I 1905 var Statens Bidrag til ovennævnte Øjemed 24,015 Frcs.

Fiskeriet her i Schweiz sorterer sammen med Jagt- og Forstvæsen under Indenrigsministeriet, og i Spidsen for det staar 4 af Staten an-

satte Fiskerikommissærer. Under dem sorterer ca. 180—190 kantonale Fiskeritilsynsmænd, hvis Hverv det er at kontrollere den paabudte Udsættelse af Fisk, ligesom de maa vaage over, at Fredningstiderne overholdes, den lovbestemte Maskevidde ikke overskrides o. s. v. Til Løn, Dagpenge og Rejsegodtgørelse for sidstnævnte medgik i 1905: 70,410 Frcs, hvoraf Staten og Kantonerne hver betaler det halve.

Staten lader endvidere afholde korte Kursus i Fiskeri og kunstig Fiskeavl for disse Tilsynsmænd. Disse Kursus ledes for Tiden af Prof. Dr. Heuscher i Zürich.

Til Præmier for Udryddelse af Fiske-Fjender ydes aarligt Bidrag baade af Stat og Kantoner. — Til Fiskerietatens Deltagelse i den store Udstilling i Milano i Aar giver Staten 4000 Mark.

Hermed tror jeg i grove Træk at have givet et Billede af de Forhold, hvorunder Ferskvandsfiskeriet virker hernede for Tiden, og skal derefter, forinden jeg gaar over til en kort Omtale af den kunstige Fiskeavl, kun meddele, at Fredningstiden i Fl. Lov af 1. Juli 1889 er bestemt til:

- 1) Fra 1. Oktober til 31. December for Sø-, Flod- og Bækørred (*Trutta lacustris*, *Trutta fario*).
- 2) Fra 11. Novbr. til 24. Decbr. for Laks (*Trutta salar*).
- 3) Fra 1. Oktober til 30. Juni for Krebs.

Den kunstige Fiskeavl

i Schweiz staar i Forhold til Bayern og Tyskland paa et forholdsvis lavt Trin, og kun faa Steder findes Anstalter, hvor man opdrætter Fiskene til spiselig Salgsvarer. Grunden hertil er vel nærmest den store Vanske-

lighed, som Forskaffelsen af friske, gode Foderfisk til rimelig Pris frembyder; men vistnok tillige, og ikke mindst, fordi her savnes en selvstændig og interesseret Ledelse, som *maalbevidst* kunde føre Fiskerisagen frem. Saa længe denne, som nu er Tilfældet, er koblet sammen med Forstvæsnet, kommer der næppe ordentlig Gang i Udviklingen. — I en ikke fjern Fremtid paataenkes imidlertid en Adskillelse af de to Etater, hvorved Fiskeri-Etaten faar sin egen selvstændige Ledelse.

I Øjeblikket findes der 163 Udclækningsanstalter, og paa en Rejse, jeg i Slutningen af forrige Maaned foretog sammen med Fiskeriinspektionen for det nordvestlige Schweiz, havde jeg Lejlighed til at se adskillige af dem. De gjorde dog omtrent alle et overmaade primitivt Indtryk, og Pasningen lod sikkert meget tilbage at ønske. Et Lyspunkt bød de dog paa, og det var, at Forsyningen af Æggematerialet overalt kun skete fra Vildfisk. Her findes nemlig saa godt som ingen andre, saa Grundlaget for Produktionen har man derved Sikkerhed for er saa sund, som den kan forskaffes, og det bøder jo noget paa andre Synder.

De kantonale Anstalter er naturligvis de bedste og bliver godt ledede, saa det vilde sikkert gavne Avlen, hvis man endnu mere end hidtil koncentrerede Udclækningen om disse. Sidstnævnte benytter da ogsaa som Regel kun Klækkeapparater af Jærnblik med Traadflætning, alt overstrøget med Asfaltlak. Disse staar i malede Trækasser, der er lukkede med et Laag, som giver Luften fri Adgang. Æggene kommer derved aldrig i direkte Berøring med Træ,

hvad der har Betydning, naar man vil undgaa Skimmel og andre Sygdomme. Apparaterne i den Form, de benyttes her, kan leveres meget billigt.

At Fisken er dyr herved, ses af nedenstaaende Markedsberetning fra Byen Bern den 23. Januar i Aar. Nævnte Dag kostede:

Levende Ørred	3 Fr. 50 Ctm. pr. Pd.
Døde do.	2 „ 80 „ —
Levende Aesche	2 „ 00 „ —
Døde do.	1 „ 80 „ —
Kabeljau	0 „ 80 „ —

Her finder da ogsaa en ganske betydelig Overskudsindførsel Sted af Fisk.

For Treaaret 1899—1901 angives saaledes:

Indført frisk Fisk for	2,274,168 Fr.
— tørrede do. -	1,547,728 —
<hr/>	
Tilsammen for	3,821,896 Fr.
Udført friske Fisk for	737,135 Fr.
— tørrede do. -	17,142 —
<hr/>	
Tilsammen for	754,277 Fr.

hvilket giver en Overskudsindførsel af for over 3 Mill. Fr. Fisk.

At Schweizerne vilde være i Stand til at producere langt flere Fisk ved en fornuftig indrettet kunstig Fiskeavl er udenfor al Tvivl.

Men forinden de faar deres Sager i tilstrækkelig Orden paa dette Omraade, vil der sikkert medgaa lang Tid, og det er derfor ikke udelukket, at en mindre Eksport af Portionsfisk hertil fra Danmark kunde lønne sig, hvis Transportomkostningerne ikke blev alt for store.

Derimod tror jeg ikke, at her i Øjeblikket er noget større Marked

for Fiskeæg, særlig af Havørred (Trutta trutta), dertil findes her foreløbigt alt for faa Anstalter, der opdrætter kunstigt fodrede Spise-fisk.

Bern, den 21. April 1906.

C. W. Hoffmeyer.

Nordisk Akvarie- og Terrarie-Tidende.

—o—

I Efteraaret 1905 stiftedes „Nordisk Akvarie- og Terrarie-Forening“ med det Formaal

- 1) at danne et Bindeled mellem de i Akvarie- og Terrariedyrkning interesserede,
- 2) at udbrede Kendskab til Indretning og Behandling af Akvarier*) og Terrarier**) og
- 3) at indføre Dyr og Planter, specielt nye ikke kendte Arter, og at udbrede Kendskab til deres Røgt og Pleje.

Foreningen optager saavel aktive som passive Medlemmer. Aktive Medlemmer betaler et aarligt Kontingent af 6 Kr. Passive Medlemmer, der har Adgang til Foreningens Møder, Udstillinger og Ekscursioner, men forøvrigt ikke deltager i de andre Goder, Foreningen byder, og ikke er stemmeberettigede, betaler 2 Kr. aarligt i Kontingent. Formand er Direktør R. Koefod. Foreningens Adresse er: Carlsbergvej 16, København, Valby.

Hidindtil har Medlemmerne gra-

tis faaet tilstillet et tysk Tidsskrift, men fra 1. April d. A. har Foreningen faaet sit eget Blad, nemlig „Nordisk Akvarie- og Terrarie-Tidende“, og dette tilstilles nu Medlemmerne gratis.

Bladets Abonnementspris er 1 Kr. 25 Øre pr. Aarg., og det kan bestilles paa samtlige Postkontorer og Brevsamlingssteder. Det udkommer med et 8-sidigt Nummer den 1. i hver Maaned.

Tidsskriftet har sat sig som Maal: at vække Sansen for og udbrede Kendskaben til Akvarier og Terrarier i de skandinaviske Lande, og det har sat sig som første Opgave: at give en paa mangeaarig Erfaring støttet Anvisning til Indretningen og Anlægget samt Driften af Akvarier og Terrarier i alle deres Former, idet det tillige giver Vejledning med Hensyn til Anskaffelsen af Dyr og Planter samt disses Pleje og Behandling.

Ved Siden af at bringe saadanne Artikler, der kan fremme og støtte en begyndende Interesse for Akvarier og Terrarier, agter Tidsskriftet ogsaa tillige at bringe Afhandlinger og Meddelelser, der tør paaregne Interesse hos mere erfarne Læsere. I de første Numre vil der saaledes blive offentliggjort en Artikel om de forskellige Dyrearter, som man med Held har bragt til at yngle i Akvarier og Terrarier, samt Artikler om flere nye Fiske- og Dyrearter, der i den senere Tid er bleven indført til Evropa. Af saadanne vil der tillige saa vidt muligt blive bragt Afbildninger; og Udgivernes Bestræbelser vil stadigt gaa ud paa at gøre Indholdet interessant og underholdende.

Første Nummer af Tidsskriftet

*) Akvarium: Kar med gennemsigtige Vægge, i hvilket findes levende Vanddyr og Vandplanter.

**) Terrarium: Kar med gennemsigtige Vægge, hvori levende Landdyr og Landplanter.

indeholder følgende Artikler: „Ferskvandsakvariet“, „Danio rerio“, „Guldfisken“ og „Vore hjemlige Akvarieplanter“. Vi anbefaler dem, der har Interesse for at følge Fiskenes og de lavere Dyreformers Liv og Færd og iagttage Vand- og Sumpplanternes Skønhed og Vækst, saaledes som det i det smaa, indenfor Hjemmets Vægge, lader sig gøre ved Hjælp af rationelt indrettede Akvarier og Terrarier, at abonnere paa nævnte Tidsskrift eller at melde sig ind i Foreningen.

Den hollandske Laksekommission

er traadt sammen i Haag den 21. forrige Maaned. I Følge „Vlaard. Cour.“ bød *Minister Veegens* Forsamlingen velkommen med følgende Ord:

Laksespørgsmaalet har allerede ligget for i mange Aar. Slette og rige Fangster af Laks har al Tid vekslet med hinanden. Der var en Tid, da der var saa stor Overflodighed paa Laks, at Tjenestefolkene endogsaa betingede sig kun at skulle spise Laks en Gang om Ugen. Den Gang blev de offentlige Vande ikke forurenede af Industrianlæg, ligesom Strømmene heller ikke blev regulerede, og der var lige saa lidt Tale om Laksetraktater mellem Rhinstaterne. At attraa at opnaa saadanne Tilstande igen som i denne lykkelige Tid, kan der ikke være Tale om.

Paa Grund af Laksemangelen maa man for Fremtiden stræbe efter at finde et velovervejede Svar paa Spørgsmaalet om, ved hvilket Middel Lakserigdommen i de nederlandske

Floder igen kan øges. Ikke alene Industrien, men ogsaa Statskassen kommer derved i Betragtning.

Efter 1885, i hvilket Fangstubbyttet af Laks og Majfisk overhovedet havde naaet det højeste Punkt i det sidste halve Aarhundrede, er Tilførslen af begge disse Slags Fisk gaaet tilbage. Aarsagen hertil kan man vel formode, men nogen positiv Vished derom har man ikke, da der endnu ikke foreligger nogen afsluttende Undersøgelse om Laksens Liv og Udvikling.

Det er værd at lægge Mærke til, at Fangsten af Laks og Majfisk gaar op og ned i samme Forhold; tillige har der allerede i mange Aar været udsat Laks nu og da i nedre og øvre Strømløb; men den kunstige Befolkning med Majfisk er aldrig forsøgt. Af disse Omstændigheder synes at fremgaa, at Lakserigdommen i sin Helhed ikke staar under Indflydelse af den kunstige Avl; men at den i Hovedsagen beherskes af andre Indflydelser.

Under de forhaandenværende Omstændigheder synes der at være Grund til endnu en Gang at undersøge, om det er anbefalelsesværdigt at vende tilbage til de tidligere Forsøg, nemlig at *udsætte Laks i de nedre Strømdistrikter*. Det er jo bekendt, at *Regeringens videnskabelige Konsulent i Fiskerisager* misbilliger dette System, da han er overbevist om, at *de nødvendige Forudbetingelser for Laksens Udvikling kun findes i de øvre Strømdistrikter*.

Ministeren udtalte til Slutning Haabet om, at Kommissionens Arbejde vilde skaffe Regeringen et tilforladeligt Grundlag for dens videre Arbejde mod Maalet. Kommissionens Sammensætning bød Sikkerhed for

Undersøgelsens tilfredsstillende Udførelse.

Forsædet i Kommissionen har Hr. F. J. M. A. Reekers, Medlem af „Første Kammer“.

Udh. af Red Efter D. F. Z.;

Udklækningsanstalter.

—o—

I „Fiskeritidende“s Nr. 12 for 19. Marts har Hr. Niels Christensen ved Fakse forsvaret Udklækningsanstalterne for Ørred, og det maa man sige ham Tak for; men man skulde ellers tro, at Fiskeren var saa meget med paa Spørgsmaalet, hvilken Gavn Udklækningen gør, at det var overflødigt at forsvare den.

I Udlandet gør den Antagelse sig gældende, at langt flere af den Yngel, der udsættes fra Udklækningsanstalter, bliver madnyttig Fisk end de, der kommer frem ad naturlig Vej. Denne Antagelse er ogsaa saa naturlig, naar man kender til, hvad den spæde Yngel er udsat for i Aaløbene, saa længe de endnu har Navleblæren; thi de kan jo ikke ret vel undgaa alle de Forfølgere, der er i Vandløbene. Derimod er den Yngel, der udsættes fra Udklækningsanstalterne, som 1, 2 eller 3 Maaneder gamle, ganske anderledes udrustet til at skjule sig for dens Forfølgere. Maaske det kunde interessere dette ærede Blads Læsere at høre, hvorledes Udklækningen i Amerika drives.

I Manuel af „Fisk-Culture“, som i Aaret 1900 blev udgivet af de forenede Staters Fiskerikommission, hedder det ordret saaledes:

„Torsken udklækkes ad kunstig Vej efter en mere omfattende Maalestok end nogen som helst anden Art Havfisk. Kunstig Udklækning bragtes først til Udførelse i Gloucester og

Massachusetts i Vinteren 1878—79, men er siden da stadig fortsat efter en stærk voksende Maalestok i Gloucester og Woods Hole.“

Indtil Slutningen af Sæsonen 1896—97 havde Kommissionen udsat ca. 450 Millioner Torskeyngel paa de forenede Staters Østkyst. Alene i 1897 udsatte den 98 Millioner Yngel. De økonomiske Fordele, som disse Bestræbelser umiskendelig har hidført, giver al ønskelig Garanti for, at hvad der er anvendt af Tid og Penge herpaa, er godt anvendte, og taler stærkt for, at dette Arbejde bør have den størst mulige Udvidelse. Dernæst oplyses, hvor mange Fartøjer Amerikanerne har i Gang ved Udklækningen, samt at der i 1899 f. Eks. udsattes af samme Kommission 45 Millioner Lakseyngel.

Tillige kan oplyses, at der i Aaret 1901 fra United States Klækkerier uddeltes 600 Millioner Hæltfisk, 240 Millioner Aborrefisk, 200 Millioner Torsk, 170 Millioner Fladfisk, 54 Millioner Laks, 38 Millioner Ørred og 81 Millioner Hummeryngel.

I Staten Washington blev der i 1901 udsat over 35 Millioner Laksyngel. Mon nu ikke alligevel Amerikanerne har Erfaring for, at Udklækning nytter? Hvor staar vi dog ikke langt tilbage her i Landet for at fremme vort Fiskeri til Gavn for hele Samfundet; thi tilsidst er det dog Befolkningen, som kommer til at betale Gildet ved en høj Pris paa Fisk, fordi der er saa lidt af den.

Vi har Videnskabsmænd her i Landet, som kan bruge Statens Penge; men hvor bliver Resultaterne af?

(D. F.)

Stub.

Fiskemarkedet.

København, 28. April til 5. Maj.

Aal 30—35 Ø., Laks 65—100 Ø.,
Gedde 30—50 Øre, Aborre 20—25
Øre pr. Pd. Krebs 300—400 Øre
pr. 100 Stk.

Berlin, 5. Maj.

Levende Fisk. Gedde, store 60
Pf., smaa 110—126 Pf, Aborre 58
—91 Pf., Suder, store 97, smaa
136—152 Pf., Skalle 32—68 Pf.,
Aal, store 94—106, middelstore 101
—114, smaa 67—69, usorterede 76
—100 Pf., Karpe 54—70 Pf., Ka-
rudse 66—90 Pf. pr. Pd.

Ispakning: Laks 129—172 Pf.,
Ørred 146 Pf., Aborre 31—55 Pf.,
Gedde store 29—92, smaa 81—92,
usorterede 56—81 Pf., Aal, store
86—97, smaa 29, usorterede 62—
70 Pf., Skalle 22—47 Pf., Suder
73 Pf. pr. Pd., Krebs, store 1500
—2700, middelstore 1350—1450,
smaa 400—600, usorterede 500—
900 Pf. pr. Skok.

Hamburg, 30. April til 5. Maj.

Brasen 25—39 Pf., Aborre 29—
39 Pf., Gedde middelstore 55—76
Pf., Ørred 200—225 Pf., Aal 92—
95 Pf. pr. Pund.

Paris, 5. Maj

Østersø-Laks 2,50—3,75 Fr., Blank-
ørred 7—10 Fr., Gedde 1,50—3,00
Fr. pr. Klgr. Krebs, store 20—26
Fr., middelstore 13—15 Fr., smaa
6—7 Fr. pr. 100 Stk. D. F. Z.

Annoncer.

—o—

Eksportforening.

Paa Generalforsamlingen den 28.
April vedtoges det at søge dannet
en Eksportforening, og i den An-
ledning opfordre samtlige Fiskerier,
større og mindre, til inden den 1.
Juni d. A. at indsende **skriftlig**
Anmeldelse til Udvalgets Formand,
Godsekspeditor Schmidt i Horsens,
eller Foreningens Kontor i Vam-
drup om, hvorvidt de ønsker at del-
tage i den konstituerende General-
forsamling, der vil komme til at
vedtage Love og vælge Bestyrelse.
Efter den 1. Juni vil Udvalget da
foranstalte indvarslet til en saadan.

Aktieselskaber og Interessentska-
ber bedes forsyne deres Repræsen-
tanter ved dette Møde med for-
nødne Fuldmagter.

Clausholm

Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret
Sættefisk, Yngel og Øjneæg
af **Hav-, Bæk-, Regnbue-** og
Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Kupon.

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-
fiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar
følger pr. Postanvisning.
kan hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør
Petersen i Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens
Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ny Generalforsamling.

Dansk Ferskvandsfiskeriforening.

Da den indvarslede ordinære Generalforsamling ikke var beslutningsdygtig, idet der ikke var repræsenteret et tilstrækkeligt Antal Medlemmer i Henhold til Lovenes § 7, indvarsles herved til en ny Generalforsamling i Fredericia paa Jærnbanehotellet Lørdag d. 16. Juni d. A., Kl. 3 Eftm.

Forhandlingsemne: Forslag til Lovændringer.

Efter Generalforsamlingen vil der blive afholdt Møde om Dannelse af en Eksportforening.

Bestyrelsen.

Sydjysk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjneæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra 1/2 til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Fiskemester.

En flink og dygtig (gift) Fiskemester (3³/₄ Aar ved Faget) søger Plads straks eller i Løbet af Sommeren.

C. Olsen,
Fiskemester,
Alslev Mølle pr. Varde.

Hanstedhus Damkultur

leverer af eget Opdræt **Øjneæg, Yngel, Sættefisk** af Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred, samt 1 a 2 Aars **Sættefisk** af Karper.

Peter Hansted,
pr. Randers.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen.
Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardførste, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning.
Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. Sættekrebs.

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: Æg af Vildfisk.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 11

1. Juni.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie, Hobro. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begøring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tilledes, naar Kilden angives. Undertagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: The Blach Bass. — Lidt om Behandling af Ørredfisk i Damme. — En kort Bemærkning om Artiklen: „Lidt om den danske biologiske Station og Fjordfiskeriet“. — „Svar til Hr. Chr. H.“ og „Opfordring til Læserne“. — Aalens og Helleflynderens Gydesteder. — Fra Naturen og Livet. — Redskaber til Aalefangst. — Kunstig Fiskeavl. — Fiskeudførslen fra Danmark til England. — Ferskvandsfiskeri. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

The Blach Bass

er Fællesnavnet paa tvende nærbeslægtede Fisk, hørende til Aborre Familien, Grystes Nigricans, den sorte Aborre, og Grystes Salmoides, Forelaborren. De nævnte tvende Fisk hører til Amerikas værdifuldeste Ferskvandsfisk; og det var nok værd at gøre et alvorligt For-

søg paa at faa disse Fisk, der baade som Nytte- og Sportsfisk indtager en meget høj Rang, indførte i vore jydsk Søer og Aaer, hvoraf mange vistnok godt vilde egne sig for dem. Nedenfor skal jeg, efter den for faa Aar siden afdøde, højt ansete tyske Ichtolog og Forfatter, Max von dem Borne, give en kort Fremstilling af Blach Bass'ens Forekomst, Ernæring og Fangst.

Den sorte Aborre forekommer i Nordamerika mest i Norden, og Forelaborren mest i Syden, idet de dog findes sammen paa store Strækninger.

I Norden bliver den sorte Aborre $2\frac{1}{2}$ —3 Pund, stundom 5—6 Pund, men sjældent 8— $8\frac{1}{4}$ Pund svær. Forelaborren bliver i det koldere Norden 6—8 Pund, men i det varmere Syden 20—26 Pund svær.

Ernæringen bestaar af Orme, Muslinger, Snegle, Krebsdyr, Insekter, Vandbiller og deres Larver, Frøer og Fisk, og alle disse Fødeemner kan altsaa anvendes til deres Fangst.

Efter Dr. E. Sterling i Cleveland bestaar den sorte Aborres Hovedernæring i Erie Søen af en lille Fisk, the Silver Sided Minnow (Alburnus Nibidus), der bliver indtil 7 Tom. lang og forekommer i talløs Mængde. I Legetiden svømmer disse Minnows Side om Side, 1 a 2 Meter bredt og dybt i uafbrudte Stimer, der ofte

bruger 3 a 4 Dage for at passere et bestemt Punkt ved Bredden. De er Sommer og Vinter i stadig Bevægelse og forekommer lige talrigt i alle Maaneder. De lever af smaa, for det blotte Øje næppe synlige Dyr, og danner saaledes et Slags Overgangstrin fra Vandets Slam til store, værdifulde Fisk.

The Blach Bass findes saa vel i Søer som Floder. Selv i 10 Meter brede lavvandede Strømløb, altsaa som vore Aaer, findes den ofte i stort Antal; men den bliver dog i saadanne mindre Vandløb kun 2 a 4 Pund svær. I Legetiden, naar den bevogter sin Yngel, og i iskoldt Vand æder den ikke. Om Vinteren søger den ud paa dybt Vand og henfalder der i Lethargi til Foraaret, da den igen gaar ind paa grundt Vand og opsøger de Steder, hvor Vandet er varmest. I det hele trives den bedst i Vande, der om Sommeren opvarmes til 15 Gr. R. og derved, altsaa Vande, der mindre egner sig for Ørreden, der foretrækker koldere Vand.

Naar Blach Bass'en fra nyt af udsættes i et Vand, saa udbreder den sig langt hurtigere opad end nedad Strømmen; men Hindringer, som Dæmninger, Vandfald og deslige, som Laksfiskene let klarer, formaar den ikke at overskride. Og dog er den en meget kraftig Fisk, som med Lethed svømmer op imod den stærkeste Strøm.

I Februar 1883 indførte von dem Borne Blach Bass'en til Tyskland. Han fik tilsendt 7 sorte Aborrer og 45 Forelaborrer fra Greenwoodlake ved New York. Vel ankom alle Fiskene levende til Tyskland, men de havde dog lidt saa meget ved den lange Rejse, at de fleste døde i Løbet af

kort Tid, saa at han kun beholdt tilbage 3 sorte Aborrer og 10 Forelaborrer. Men allerede 9 Aar efter havde han af denne lille Stamme saa mange forplantningsdygtige Eksemplarer, at han ventede, at i Løbet af et Par Aartier vilde alle dertil egnede Vande i Tyskland kunne besættes. Nu for Tiden regner man Blach Bass'en for en af Tysklands Ferskvandsfisk.

Som Sportsfisk er Blach Bass'en højt anset, og v. d. Borne siger om den:

„Ingen anden Fisk overtræffer Blach Bass'en i Dristighed, naar den bider, og i den Energi, hvormed den forsvare sig, naar den er ramt af Krogen. Den har Forellens pilsnare Bevægelser og Laksens Utrættelighed og dristige Luftspring, samt desuden en, den egen Kampmaade.

Den tager den kunstige Flue udmærket, og kan iøvrigt fanges med al Salgs Agn, naturlig eller kunstig. For Sporten er 2 a 3 Pund svære Fisk de bedste. De ældre og meget vægtige Fisk er derimod meget fede, lidet livlige og kæmper derfor ikke saa energisk. I Floderne er Sporten bedre end i Søerne. Agnen, hvormed den fiskes, skal enten være levende eller ogsaa bevæges den, som den var levende.

I Amerika har man iagttaget, at Forellen mer og mer fortrænges af den fremadskridende Kultur, medens derimod Blach Bass'en har vist sig paafaldende lidt ømfintlig i denne Henseende. Derfor antager man ogsaa, at Blach Bass'en i Fremtiden vil indtage den første Plads som Sportsfisk; ja, mange mener, at denne Plads allerede tilkommer den.

En gammel Lystfisker.

Lidt om Behandlingen af Ørredfisk i Damme.

—o—

En Hovedbetingelse for Avl af Ørredfisk i Damme er Renlighed. Denne Anvisning giver Naturen os. Ørredfiskene kan nemlig ikke saaledes som Karpfiskene, Aalene o. a. leve i et hvilket som helst Vandhul. De fordrer derimod — særlig som ung Fisk — det reneste Vand, frisk Bund og friske Omgivelser. Vandet skal desuden være stærkt iltholdigt. Det slutter man af, at Ørredfiskene især gerne opholder sig i stærkt rindende Vand, eller hvor Vandet ved Forhindringer i Strømløbene kommer i stærk Bevægelse. Med dette for Øje gælder det derfor om, at vi i vore Damme sørger for størst mulig Renlighed og frisk Strøm.

Ørreddammene er jo meget forskelligt anlagte og faar deres Vandtilførsel paa forskellig Maade. Nogle faar Tilførslen fra større eller mindre Vandløb, andre fra Søer eller Vælde.

Det gælder for enhver Fiskeavler om at kende Vandets, Bundens og Terrænets Beskaffenhed. Jo mere dette fjærner sig fra, hvad Naturen tilbyder disse Fisk i deres Frihed, desto større Forsigtighed og Paapasselighed skal der til fra Fiskeværterens Side, naar *den varme Tid* kommer.

Det er derfor en Selvfølge, at Damme, der er udsatte for stærk Sol, ligger i Læ for næsten alle Vinde, har Tilførsel af for lidt og dovent Vand og en uren Bund, har de daarligste Betingelser for et godt Resultat og fordrer megen mere Pasning og Agtpaagivenhed end de Damme, der har sund Bund, rigelig

og god Vandtilførsel og ligger udsat for Vindens Paavirkning.

Hvorledes den fornødne Renlighed skal fremskaffes i Dammene, kan der ikke gives en Regel for i al Almindelighed, da Damforholdene jo er saa vidt forskellige.

Forøvrigt har vi i sin Tid skrevet et Stykke „om Renlighed i vore Damme“. Vi henviser derfor til dette. Stykket findes i Nr. 19 for 1905.

Med Hensyn til Fodringssspørgsmaalet i *den varme Tid*, skal vi til det, der staar i det nævnte Nr., tilføje, at under gunstigste Forhold skal man i denne Tid højest kun bruge 5 Pund „Fiskefoder“ til hver 100 Pund Ørredfisk.

Indtræder stille Varme i flere Dage, maa Fodringen til Dels indstilles, da Vandet i en saadan Periode ikke kan afgive de usunde Dunster, der har samlet sig i det, og som paa Grund af Vindstille ikke kan blive fjærnet fra det, hvilket desuden forværres ved, at Vandets Iltholdighed i en saadan Tid formindskes.

En kort Bemærkning om Artiklen:

„Lidt om den danske biologiske
Station og Fjordfiskeriet“.

—o—

I „Ferskvandsfiskeribladet“ Nr. 7 for 1. April 1906 findes en Artikel: „Lidt om den danske biologiske Station og Fjordfiskeriet“, i hvilken henvises til en af mig paabegyndt Artikel: „Vort Fjord- og Indvandsfiskeri“ i „Dansk Fiskeritidende“ Nr. 5 for 29. Januar 1906. Denne min Artikel har efter Professor

Feddersens Død faaet en ejendommelig Behandling, idet den første Del blev optaget i Bladets Nr. 5 for 29. Januar d. A., og første Fortsættelse i Nr. 16 for 17. April d. A. At lade hengaa 11 Uger mellem Begyndelsen og Fortsættelse er jo temmelig vildledende. Men er „Dansk Fiskeritidende“ for langsom i Vendingen, saa er Bemærkningen i „Ferskvandsfiskeribladet“ for hurtig, og jeg maa i den Anledning anmode den meget ærede Redaktion om velvillig Plads for en kort Bemærkning til Redegørelse for den Fortsættelse, der endnu ikke er fremkommen.

Jeg er nemlig ganske enig med Forfatteren af den omhandlede Artikel: „Laksefiskens Leg maa foregaa i fersk Vand — medens den naturligst spiser sig stor i salt Vand“.

Fjord- og Ferskvandsfiskerne har været enige (stiltiende enige) om at ødelægge Laksefiskeriet paa hurtigst mulig Maade, saa nu maa de sandelig se at blive enige om at lappe paa Skaden, som de bedst kan. Det ny Enighedsværk kan imidlertid ikke fremmes stiltiende; vi maa tale fornuftigt og forstaaende med hinanden om Sagen.

Forholdet kan sluttelig kun ordnes ved Lov; men Loven bør dikteres af Sagkundskab fra begge Sider. Saltvands- og Ferskvandslov maa nødvendigt tage gensidigt Hensyn. — Og sluttelig skal Loven overholdes. Den sidste Betingelse er ikke den mindst betydningsfulde.

Dette gælder særligt for Laksefiskenes Vedkommende.

Hvad Aalen angaar, da vil Fjordfiskeren nok kunne klare sig selv, idet Aalefaringen jo kommer ind

fra Havet, hvor Legen efter al Sandsynlighed foregaa.

Den lille Del heraf, der gaar op i de ferske Vande, hvor den spiser sig stor, tilkommer rettelig Ferskvandsfiskeren. Men kan han ikke holde paa Aalen, saa tager vi den i Fjorden — som Blankaal.

Chr. H.

„Svar til Hr. Chr. H.“ og „Opfordring til Læserne“.

—o—

Vi takker Hr. Chr. H. for hans korte Bemærkning til den omtalte Artikel. Vi haaber, den skal give Anledning til mere indgaaende Drøftelse af denne Sag, ikke alene for Laks- og Ørredfiskeriets, men ogsaa for Aalefiskeriets Vedkommende.

Hr. Chr. H. slutter sit Indlæg med de Ord:

„Hvad Aalen angaar, da vil Fjordfiskeren nok kunne klare sig selv, idet Aalefaringen jo kommer ind fra Havet, hvor Legen efter al Sandsynlighed foregaa

Den lille Del heraf, der gaar op i de ferske Vande, hvor den spiser sig stor, tilkommer rettelig Ferskvandsfiskeren. Men kan han ikke holde paa Aalen, saa tager vi den i Fjorden — som Blankaal.“

Vi misforstaar maaske Hr. Chr. H. — Men det forekommer os, at det er hans Mening, at da der fanges flest „gule Aal“ i vore Fjorde og Indvande og forholdsvis kun faa „Blankaal“, saa er dette et Bevis paa, at kun en *lille Del* af Aalefaringen gaar op i de ferske Vande, idet nemlig de Blankaal, der fanges i Fjordene, kommer fra de ferske Vande; og det skal villigt indrømmes, at der fanges langt flere „gule

Aal“ i vore Fjorde end „Blankaal“.

Vi har Hr. Statskonsulent Levinsens „Beretning om dansk Ferskvandsfiskeri for 1905“ liggende for os. I denne opgives f. Eks., at der i Ringkøbing-Stadil Fjords nordlige Distrikt i nævnte Aar er fanget over 127,000 Pd. gule Aal, men kun godt 18,000 Pd. Blankaal. Hvis disse Tal skal være Udtryk for Forholdet mellem den Del af Aalefaringen, der bliver i Fjordene, og den Del, der gaar op i de ferske Vande, ja, saa har det sin Rigtighed med, at det kun er en lille Del af denne, der gaar op i de sidste.

Vi forstaar nemlig som sagt Hr. Chr. H. saaledes, at de i Eksemplet anførte 18,000 Pd. Blankaal, er Aal, der er komne fra det ferske Vand, men som er undslupne fra Ferskvandsfiskerne. Det er Aal, som disse Fiskere ikke har kunnet holde paa, og saa tager Fiskerne i Fjorden dem — som Blankaal.

Hr. Dr. phil. C. G. Joh. Petersen har imidlertid skrevet en lille fortrinlig Bog om „Aalen“, og i denne fortæller han, at der hvert Efteraar fanges Blankaal ved vore Kyster og ud af vore Fjorde og Aaer for op imod 1 Million Kroner i Værdi; og han føjer til, at efter Fiskernes Mening gaar langt den største Mængde af disse Blankaal paa Grund af Omstændighederne tabt for os.

Se, dette, synes vi, tyder ikke paa, at kun en lille Del af Aalefaringen gaar op i de ferske Vande.

Dr. Petersen fortæller et andet Sted i samme Bog et Eksempel paa Glasaalenes mærkelige Evne til at trænge ind overalt i fersk Vand.

Han fortæller nemlig følgende:

„En Dag for mange Aar siden, sad jeg i et større Selskab i Herregaarden „Benson“s Have og saa paa et Springvand. Dette holdt hvert Øjeblik op at springe, men kun et Øjeblik, da sprang den tynde Straale atter op med saa megen mere Kraft pludseligt i Vejret. Jeg spurgte om Grunden til denne mærkelige Adfærd, og man fortalte mig da, at det var, fordi nogle underlige, ormelignende Dyr stoppede Hullet, medens de krøb igennem dette. Paa Straalerøret saa jeg da ved at gaa ud i Midten af Bassinet en Vrimmel af „Orme“, der dog ved nærmere Eftersyn viste sig at være lutter Glasaal. Gaarden ligger højt og ca. $\frac{3}{4}$ Mil fra Havet; men Springvandet havde gennem Drænrør Forbindelse med Strandbredden, og ad denne Vej er da de smaa Aal komne op i Haven, hvor de kryber om paa Straalerøret, og de kan da gennem Utætheder i dette undertiden ogsaa komme ind i dette, saa Straalen standser et Øjeblik, til Aalen er presset igennem Hullet“.

Og Dr. Petersen føjer følgende til:

„Hele Danmark er kort sagt at betragte som en Svamp, i hvis Porer Glasaalene næsten overalt kan trænge ind. Midt ind i Jylland kommer de, kort sagt næsten overalt, hvor under eller overjordisk Vand har den mindste Fugtighedsforbindelse med Havet“.

Vi skønner ikke rettere efter det, der her er anført, end at det slet ikke er en lille Del af Aalefaringen, der gaar op i de ferske Vande. Det ser tværtimod ud, som om „Glasaalene“ i Følge en Drift skal op i de ferske Vande, og at de ikke kan nøjes med at blive i Vandløbenes nedre Del, men ligesom Ørreden

stadigt arbejder sig højere og højere op i disse, trods næsten uoverstigelige Hindringer ved Møller, Fabrikker og Stemmeværker ell. a. Hvilke Masser af Glasaal, der i lang Tid kan samle sig foran saadanne Hindringer, det kender vi af Erfaring. De kan vise sig i saadan Mængde, at man øser dem op med Skovle eller fanger dem i Kurve for at hjælpe dem ovenfor Hindringen for deres Opgang; og det er endog iagttaget paa Steder, hvor der har været anbragt „Aalepas“.

Vi skal her indskyde den Bemærkning, at vi har Aaer, hvor der fanges „gule Aal“ i Opgangsruser; og vi kan ogsaa oplyse, at efter at vi her i Aaen har begyndt at fiske efter Elritser med tætte Garn, hænder det af og til, at vi i „Grødebuske“ fanger smaa Aal (gule Aal), der straks søger opad, efter at de igen er udkastede. Det var rart at faa at vide, om nogle har Erfaring for, om mindre, gule Aal ogsaa til sine Tider gaar ned ad i vore Vandløb.

Det synes altsaa, at Aalene har en Drift til at søge saa højt op i vore Vandløb som muligt. Selvfølgelig bliver de ikke alle der, men trænger ind i Søer, Moser, Grøfter, ja, paa de utæneligste Steder.

Er dette nu en Sikkerheds- og Ernærings-Vandring, eller er denne Vandring maaske ogsaa nødvendig for at fremme „Kønsmodenheden“? Det var godt, om vi kunde faa Klarhed over dette.

For Ørredfiskenes Vedkommende kan vi nok forstaa, at naar de søger op ad de mindste Rrender for at lege, saa har dette væsentligst sin Grund deri, at den spæde Yngel i disse Smaarender har de bedste Be-

tingelser for deres Udvikling og er der mindst udsat for Fjender.

Det synes jo nu, at vi endelig er ved at faa Gaaden løst for Aalens Vedkommende med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvor og hvorledes den yngler; men der er endnu saa meget dunkelt i dens senere Liv, som trænger til at opklares.

Hvis nogen af Bladets Læsere sidder inde med Erfaringer, der kan kaste Lys over de fremførte Forhold, da skulde det glæde os, om der vilde fremkomme Meddelelse herom i Bladet.

Aalens og Helleflynderens Gydesteder. (Prometheus).

—o—

Siden Italienerne Grassi og Calandrucchio i 90'erne løste Gaaden ved Aalens Formering, staar det fast, at kønsmodne Aal — i Mod sætning til de fleste Flodfisk, der stiger længere op i Floden, naar de skal gyde — drager til Havet for der at udklække sin Yngel, som henlever sin første Ungdom i Havet, for først senere hen at vandre op i Ferskvand. Det staar endvidere fast, at Aaleynglen — ligesom „Niøjnene“ — gennemløber en *Metamorfose* (d. e. Forvandling), og at Mellelformen, d. e. Flodaalens ægte Larver, de kortsnude Glasfiske, er Dybvandsboere. De nævnte italienske Forskere har paavist dette paa den ene Side ved Udklækningsforsøg med frit i Havet drivende Aaleæg; paa den anden Side fremgaar det af Hvirvlernes Antal og andre anatomiske Forholde uigen driveligt, at Aalens Udvikling gaar for sig paa denne Maade.

Men hidtil har man været uklar over, hvor Aalen og ligesaa ogsaa Helleflynderen, den største af alle Flynderne, i de nordevropæiske Have har sine Gydesteder; thi om man end vidste, at Aalen afsætter sine Æg i Dybder paa mindst 5000 M., saa har man foruden i Middelhavet, dog blot en eneste Gang, og det paa Syd-Amerikas Kyst, fundet Flod-aalens Larver. Nu har imidlertid *Joh. Schmidt* ved sine Undersøgelser i Havet rundt Island fundet Aale- yngel svævende i Vandet i store Dybder paa over 1800 M., samt mellem Island og Færøerne. Unge- rne var 8 Ctm. lange, ganske gen- nemsigtige og fra begge Sider sam- mentrykte som et Baand.

Helleflynderyngel fandt man i be- tydlig Mængde vest for Island i dybt Vand udenfor den store Helle- flynder-Banke.

Hermed er det bevist, at den nordevropæiske Aal søger sine Gyde- steder paa store Havdybder langt fra Kysterne; her faar man ogsaa endvidere Forklaring paa, hvorfor Aale-Problemet var saa vanskeligt at løse.

(Efter Kringsjaa.)

Fra Naturen og Livet.

—o—

Laksen som Sultekunstner.

Det vides, at Vandrerøreden, som fra Havet trækker op i de danske Vandløb for at lege, tager liden eller ingen Føde til sig, medens den opholder sig i det ferske Vand. Da den egenlige Laks er meget sjældnere i vore Vandløb og des- uden hyppig forveksles med Ørreden, har man vel næppe tilstrækkelige Oplysninger herfra til med Sikker-

hed at afgøre, hvorledes den for- holder sig i denne Henseende. Der- imod har den afdøde schweiziske Na- turforsker Miescher gennem mange Aar foretaget omfattende Under- søgelser over Rhinlaksens Forhold og er kommen til det mærkelige Resultat, at den hverken under sin langt over 100 Mil lange Rejse opad Rhinen fra Holland til Svejts eller under sit følgende Opløb i Floden tager mindste Føde til sig.

Omhyggelige Undersøgelser af over 300 Fisk, fangede i Basel paa alle Aarstider, saavel som af mange, der var tagne i Nærheden af Rhinens Udløb kort efter at de havde for- ladt Havet, viste, at Fordøjelses- kanalen ikke blot var tom, men endog i en saadan Tilstand, at den ikke kunde fordøje nogen Føde. Kun to Undtagelser blev iagttaget, og de var mere tilsyneladende end virkelige. I Maven af en Fisk fandt man et stort vinget Insekt — ganske ufordøjet; hos en anden fandt man en Hundestejle i delvis fordøjet Til- stand; men denne Laks var fanget længe efter at Yngletiden var forbi og de andre draget tilbage mod Havet, og dens overordenlig udmag- rede Tilstand tydede paa, at den af en eller anden Grund var bleven forhindret i at vende tilbage med de andre.

Jo mere man betragter de nær- mere Omstændigheder ved denne Sultekur, som Laksen underkaster sig for at kunne anbringe sine Æg der, hvor de finder gunstige Udvik- lingsbetingelser, des forunderligere synes Mieschers Resultat. Den Tid, Laksen bruger om Rejsen fra Nord- søen til Basel, kan anslaaes til to Maaneder; det største Træk opad Floden foregaar i Juni og Juli;

men allerede i Januar kan der i Basel fanges Laks, hvis Tilstand viser, at de nylig er kommen fra Havet; alle disse Fisk bliver i Schweiz Yngletiden over (Slutninge af November og Begyndelsen af December) og drager i December massevis til Havs. Den gennemsnitlige Længde af deres Ophold i fersk Vand kan sættes til mellem 6 og 9 Maaneder, men i enkelte Tilfælde kan der gaa over et Aar fra de forlader Havet til de atter ser det!

En Faste paa et halvt eller helt Aar er nu allerede i og for sig beundringsværdig nok, men den bliver det endnu mere, naar man betænkter, at Laksen under sin Faste skal svømme over 100 Mil imod Strømmen, og i det øvre Løb endogsaa springe op over de smaa Vandfald eller andre Hindringer. Lige saa lidt som en Dampmaskine kan udføre et Arbejde uden at forbruge en tilsvarende Mængde Brændsel, lige saa lidt kan et levende Væsen gøre det; Brændselet, det er her Føden, som efter at være omdannet paa mange Maader, „brænder“, d. v. s. forener sig med den Ilt, som føres ind i Blodet ved Aandedrættet. Men da Laksen ingen Føde nyder i Floden, maa den bruge af det, den har opsparet, og det er da navnlig Fedtet, især det, der er aflejret om Tarmen, det gaar ud over; Musklerne svinder kun lidt, og de, som der er mest Brug for under Svømningen, slet ikke. I de skotske Floder, hvor Rejsen vel er meget kortere, men ogsaa meget besværligere end i Rhinen, har man forsøgt at udfinde, hvor meget en Laks gennemsnitlig forbrugte af Legemets forskellige Stoffer under sin Rejse op ad Floden. Efter For-

søgene skulde en Laks af 3 Fods Længde og 25 Punds Vægt i en af de største Floder omtrent bruge 120 Kvint Fedt og 25 Kvint andre Stoffer; det er saa meget som ved at brændes under Kedlen til en lille Dampmaskine paa en Hests Kraft vilde kunne holde den i Gang en Times Tid. Laksen har fremfor de varmlodede Dyr den store Fordel, at den ikke skal bruge en hel Mængde „Brændsel“ til at vedligeholde en Varmegrad, der er højt over Omgivelsernes; næsten alt det Fedt, der svinder bort under Rejsen, kan derfor udnyttes til Arbejdsydelse; ellers vilde det ogsaa være ganske umuligt for den at udholde Fasten. Foruden til Arbejdsydelse udnyttes Laksens Reservebeholdning af Fedt ogsaa til Udvikling af Æggene; denne begynder dog i alt Fald for Rhinlaksens Vedkommende først rigtig efter at Rejsen op ad Floden er forbi.

Medens Rhinlaksen vender tilbage til Havet og hurtig vinder Kræfter efter den lange Faste, som den atter underkaster sig efter to—tre Aars Forløb, sætter de Laks, der gaar op i Alaskas Floder, Livet til for Ynglens Skyld. I Følge nyere Undersøgelser af De forenede Staters Fiskerikommission tager heller ikke disse Laks Føde til sig i Floden; ikke desmindre bliver de fleste af dem ved deres Æg og beskytter dem mod andre Laks, der kunde forstyrre Reden, eller Bækørreder, der vil fortære Æggene, indtil de tilsidst omkommer af Mangel paa Næring.

(Folkelæsning.)

H. Holst.

Redskaber til Aalefangst.

„Aalekuben eller Aalekurven laves af Pil, flækket Hasselkæp eller lignende Æmner (ogsaa af Metalvire). Den er kegleformet og har en Indgang som Kasterusens. Aabningen i Kurvværket er 15 Mm. vid, og hele Kuben er ved Indgangen omtrent $2\frac{1}{2}$ Fod i Tværmaal. Fangsten udtages enten fra den spidse Ende, som afspærres med en Træprop, eller ad en Aabning paa Siden, der er afspærret med et Laag.

Ved Hjælp af en Sten tynges Aalekuben ligesom Kasterusen til Bunden, og den fæstes enten til en Pæl eller den ankres ved en Sten. I Aaer kan man spænde et Tov tværs over og til dette fastgøre flere Kuber. Kubens spidse Ende vendes altid imod Strømmen.“

Feddensens Aalekiste. „Denne lille Aalekiste kan sættes i ethvert mindre Vandløb og i enhver større Grøft.

Fra mange saadanne Vande trækker der tit ikke saa faa Aal ud til større Vande eller til Stranden, uden at de Folk, som er nærmest til at tage dem, kærer sig om Fangsten.

Dette Træk kan falde allerede om Foraaret, og det kan vedvare langt hen paa Aaret, indtil den Tid, da der gerne fanges i de større Aalekister ved Møller osv. Denne Aalekiste har den Fordel, at Aalen i ingen Henseende lider noget af Vandstrømmen, holdes godt gemt og med Lethed tages op.

Det er en Kendsgerning, at mange Ejer af større Grøftedrag, Mosehuller o. s. v. ikke aner, at der fra hans Ejendom aarligt gaar en ikke ringe Vægt af Aal ud til de større Vandløb. Disse Aal er som ganske

smaa, tommelange Unger vandret ind paa hans Ejendom, og de er bleven store og madnyttige der. Det er altsaa egentlig, da Aalen er blevet stor ved den Føde, den har haft i hans Vande, hans Ejendom, som kommer helt andre Folk til Gode, saadanne nemlig, som har hittet paa og haft Lejlighed til at bygge Fangstindretninger for Aalene.“

Foranstaaende er et Uddrag af et af „Dansk Fiskeriforening“s Smaaskrifter. Det er Nr. III af disse og kaldes: „*En liden Fiskebog*“ (Ferskvandsfiskeri) af Arthur Feddersen.

Vi kan ikke levere nogen Beskrivelse med tilhørende Tegning af „*Feddensens Aalekiste*“; men vi henviser til den nævnte lille Bog, hvor der er gjort udførligt Rede for dens Indretning. Bogen er billig og kan faas ved Henvendelse til „Dansk Fiskeriforening“s Kontor, Amaliegade 36, København K. Den kan vist ogsaa bestilles hos Boghandleren.

Bogen omhandler alle vore fangeværdige Ferskvandsfisk og de forskellige Maader, hvorpaa de kan fanges.

Kunstig Fiskeavl.

—o—

Et Eksempel til Efterfølgelse.

I Tilslutning til en Artikel i „Aalborg Stiftstidende“ om „Kunstig Fiskeavl“ skriver en Korrespondent til samme Blad følgende:

Det er ikke alene vore Aaer og Søer, som er værdifulde for Ørredopdræt, men vi har her i Danmark, og særlig i det nordlige Jylland, mange Væld, som ofte er til stort

Besvær i Engdrag og volder Bryderier, navnlig for Kreaturerne, skønt denne Plet kan give sin Ejermænd en større Indtægt, hvis han lod den opgrave i en eller flere Fiskedamme. Ligeledes strømmer Vandet ofte ud af Bakker og løber ned ad Skraaninger, uden at gøre nogen Gavn. Netop dette Vand har den største Værdi for Ørredopdræt og egner sig langt bedre end Vandet fra Aaer og Bække.

Gaardejer C. Nielsen, Blegedø pr. Arden, lod i Foraaret 1905 udgrave 3 Damme, som tilsammen kostede ca. 100 Kr., og som omfatter et Areal af ca. 3 Skpr. Land. Disse Damme besattes med ca. 6000 Stkr. Ørredyngel. Dammene er i dette Foraar udfisket, og Fiskene optalt. Der var 3200 Stkr., hvoraf en meget stor Del er Portionsfisk og kan sælges først paa Sommeren til de tyske Hotelkøkkener.

Disse 6000 Stkr. Ørredyngel, som i Indkøb kostede ca. 60 Kr., har paa et Aar naaet en Værdi af 4 a 500 Kr., og i dette Aar har det kun kostet Ejeren 9 Kr. at fodre dem. Chr. Nielsen har i Aar ladet anlægge 3 ny Damme, som skal besættes med Yngel fra et Udclækningshus, som han lod opføre i Vinter under Vejledning af en tidligere Fiskemester i Vraa Mølle. Chr. Nielsen leverer tillige Yngel fra dette Udclækningshus til flere Mænd paa Egnen, som anlægger Damme paa lignende Pladser. Det har nemlig sin Betydning, at Fiskene udclækkes i lignende Vand som det, de opdrættes i.

Hele ovennævnte Anlæg ligger paa et sumpet Engdrag, som ikke gav nogen Afgrøde, saa Chr. Nielsen har dels forskønnet sin Ejen-

dom, dels gavnet sin øvrige Eng ved at paakøre den tiloversblevne Jord paa Steder, hvor der var Trang dertil, og endelig har han nu en aarlig Indtægt af selve Dammene.

Kildeørred og Regnbueørred hører oprindeligt ikke hjemme her i Landet, men er nu i en Aarrække bleven akklimatiseret, saaledes at de nu hører med til vore Stamfisk.

Det tilraades dog enhver at søge en Smule Vejledning hos en Fagmand, forinden der begyndes paa et Anlæg, saaledes at Pengene og Arbejdet bliver rigtigt anvendt.

Fiskeudførslen fra Danmark til England.

—o—

Danmarks Fiskeriagent i England, Hr. A. Sølling, giver i Landbrugsministeriets Fiskeriberetning følgende Oplysninger om Fiskeudførslen fra Danmark til England i 1905:

Indførslen af Fisk fra Danmark til England har været omtrentlig som i Aaret 1904, og Priserne ogsaa nogenlunde de samme.

I 1905 indførtes 1,455,000 Pund Aal og 671,000 Pund Rødspætter. Priserne paa Aal har gennemgaaende været bedre end Priserne sidste Aar, og Grunden er rimeligvis den, at Afsenderne har faaet mere Erfaring med Hensyn til Pakningen, idet Aalene kommer lidt mere levende hertil.

I Danmark forsendes Aalene stadig fra Afsendelsesstedet til Esbjerg i brunmalede Vogne i Sommermaanederne; men da der nu fra Jærnbanedirektoratets Side er indrømmet hvidmalede Jærnbanevogne til Aaleforsendelse mod Vognladningstakst, naar der garanteres 2,000 Kr. paa

hele Ruten fra Afsendelsesstedet til Esbjerg, vil der sandsynligvis snart ske en Forandring til det bedre.

Ferskvandsfisk,

hvoraf der er kommen ca. 9,000 Pd., er betalt med 3—7 Pence pr. Pd. Størstedelen er Skaller, Karudser, Karper, Gedder og Aborrer, og der vil kunne afsættes langt flere.

Der er gjort Forsøg med at indføre Ørreder hertil fra Danmark og Slesvig, men den forlangte Pris, 2 $\frac{1}{2}$ sh. pr. Pd., er endnu ikke opnaaet.

Der fanges nemlig mange Ørreder rundt omkring i England, Skotland og Irland, og disse sendes rundt til Markederne. Endskønt de ikke er nær saa fine i Smagen som de danske Ørreder og kun opnaar fra 9 Pence til 1 sh. pr. Pd., saa synes man ikke at have nogen særlig udviklet Smag i den Retning.

Den engelske Ørred i sine mange Variationer fremkommer i mange forskellige Størrelser og i meget forskellig Tilstand. De danske Ørreder kommer hertil i Størrelsen fra $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$ Pd. pr. Stk., den saakaldte Portionsfisk, hver Fisk pakket for sig i Pergamentspapir, og overordentlig fine i Kødet og velsmagende; men alligevel vil Prisen ikke op til den ønskede Højde. Heldigst vilde det være, om Ørreden kom levende hertil, og dertil er der nu god Udsigt.

Ferskvandsfiskeri.

—o—

Efterhaanden, som man her i Landet har faaet Øjnene op for Fiskeriets store Betydning, gør der sig en stærk Bevægelse gældende i Retning af at ophjælpe denne saa haardt forsømte Næringsvej. Stati-

stiken viser, at medens Indtægten af vort Fiskeri i 1893—94 var 5,373,000 Kr. steg den i 1903—04 til 7,138,000 Kr. Men det er dog nærmest Havfiskeriet, der har givet en betydelig Merindtægt i de senere Aar.

Nu begynder Interessen imidlertid at vaagne meget stærkt for en mere intensiv Udnyttelse af vort Ferskvandsfiskeri, og der er heller ikke mindste Tvivl om, at her aabner sig et nyt Felt for Foretagsomhed.

Men endnu savner man den rette Forstaaelse af, hvorledes man bedst skal ophjælpe Ferskvandsfiskeriet. Vi har faaet en Ferskvandsfiskeriforening, stiftet i Aaret 1902, men fra det offentliges Side er der ikke gjort ret meget for at fremme den Indtægtskilde, som Ferskvandsfiskeriet uden Tvivl kan blive. Vi har faaet en Lov om Ferskvandsfiskeri af 26. Marts 1898, men denne Lovs Bestemmelser er ikke tilstrækkelige til at værne om Ferskvandsfiskene og ophjælpe en rigelig Bestand af Fisk i vore mange Søer, Aaløb og Damme.

Hvad der først bør gøres er, at vi fremhjelper Laks- og Ørredfiskeriet i vore offentlige Vande. Der bør fredes med samme Omhu om Fiskene som om Vildtet paa vore Marker, saa at der ingen Fisk dræbes i Yngletiden, i den Tid, da de gaar op at lege i smaa Vandløb og Bække. Nu om Stunder gør de fleste Mennesker sig ingen Samvittighed af at fange Fisk naar som helst, selv naar Hunfisken staaer fuld af Rogn og netop skal lægge de Tusinder af Æg, som en enkelt Hunfisk kan være i Stand til at give fra sig. Hvis der rigtig kom Fart i vort Ferskvandsfiskeri, vilde

en slig Rovdrift forsvinde af sig selv, og man vilde lære at indse, at naar man dræber Moderdyrene, kan man ikke vente, at Fiskene skal formere sig. Men skal Fiskebestanden, navnlig vor Laks- og Ørredbestand, blive rigelig, maa der oprettes Klækkeanstalter og Opdrætningsanstalter, hvor Ynglen kan naa en passende Størrelse, inden den udsættes; thi ellers gaar der altfor mange Smaafisk tabt, inden de naa en saadan Vækst, at de kan klare sig selv i Kampen for Tilværelsen. Allerede nu har vi mange private Opklækningsanstalter ved de større Ferskvandsfiskerier. Her drives imidlertid kun kunstig Fiskeavl. Fik vi en Opklækningsanstalt, som Staten forvaltede, og alle Statens Søer, Aaløb og andre Vande blev overdraget til Ferskvandsfiskeriforeningen, saa kyndige Folk kom til at drive et rationelt Fiskeri og Opdrætning af Fisk i alle disse Vande, vilde Fiskebestanden snart vokse, ikke alene i disse Vande, men ogsaa i andre, og derved komme en Mængde Mennesker til Gode.

Den vaagnende Interesse for Ferskvandsfiskeriet har ogsaa givet sig Udslag deri, at Statens Fiskerikonsulent, Hr. Levinsen, har været en Rejse paa Island for at gøre sig bekendt med Laks- og Ørredfiskeriet der; man maa nu haabe, at de indvundne Erfaringer maa komme Fiskeriet til Gode herhjemme.

(Aftenposten.)

Piscator.

Mindre Meddelelser.

—o—

Til Bidragyderne og Læserne. Bidragyderne til Bladet bedes have os undskyldt, naar der gaar længere Tid, inden deres Artikler og Med-

delelser bliver optagne. Grunden hertil er selvfølgelig Pladsmangel.

Ved Generalforsamlingen den 28. April udtalte den fungerende Formand, at det vilde være ønskeligt, om der kunde opnaas Understøttelse til Medlemsbladet, saa at det kunde udgaa hver 8. Dag.

Der er nu Udsigt til, at dette Ønske vil blive opfyldt i en nær Fremtid, og dermed vil et i længere Tid følt Savn være afhjulpet.

Tørrede Fluer som Fiskefoder.

I Følge Meddelelse i flere Blade skal der i London kunne købes „tørrede Fluer“ eller andre Insekter, der er fanget i Amazonfloden, tørret og eksporteret til Evropa.

Danmarks Fiskeriagent, Kaptajn Sølling, London, meddeler, at han efter Forespørgsel hos den brasilianske Konsul i London er bleven meddelt, at Konsulen ikke kender noget som helst til denne Eksport, og at Meddelelserne derom maa bero paa en „Fejltagelse“. Kapt. Sølling vil anstille yderligere Undersøgelser angaaende Sagen.

D. F.

Beskyttelsestold og Fragtforhøjelse? Fiskeavlerne i Sønderjylland og Holsten føler sig blandt andet ogsaa trykkede af den danske Konkurrence. I Fl. „Deutz. F. Z.“ blev der i April i Nortoft afholdt et Møde af „Central-Fiskeri-Foreningen for Slesvig-Holsten.“

Resultatet af Forhandlingen blev, at Forsamlingen ønskede Sammenlutning af samtlige Ørredavlere i Tyskland, Indførelse af Beskyttelsestold og Indsendelse af et Andragende til Jærnbane-Direktionen om Fragt-Tariffens Forhøjelse for de fra Danmark indførte Ørreder. Det blev overdraget Styrelsen at underhandle

derom med alle andre tyske Foreninger og desuden ogsaa at underhandle med Fiskehandlerne og de danske Fiskeavlere for at virke hen til Indførelse af en normal Gennemsnitspris.

Transport ad Søvejen af Ørredfisk. Fra et Fiskeri paa Fyn er der gjort Forsøg paa at eksportere levende Ørreder i Fiskekvaser. Rejsen foretoges fra Fyn til Kiel og tilbage igen. Forsøget faldt meget tilfredsstillende ud.

Dette kan faa stor Betydning for Udførslen af disse Fisk fra Øerne til Tyskland; men det kan maaske faa en endnu større Betydning for Udførslen fra Jylland til Frankrig og England.

Rettelse. Ved at gennemlæse min Artikel om „Fiskeriforholdene i Schweiz“ i deres ærede Blad Nr. 10 ser jeg, at der har indsneget sig en lille Trykfejl, som jeg beder Dem velvilligst gøre opmærksom paa i et efterfølgende Nummer. I Stedet for *Thymallus Fligmallus* skal der nemlig staa *Thymallus thymallus*, altsaa det samme Navn gentaget, kun den sidste Gang helst med lille, derved faar Aeschen nemlig, hvad der tilkommer den med Rette, i modsat Fald kan uindviiede let henregne den til Flyvefiskene. I Haab om at finde Forstaaelse og med en venlig Hilsen er jeg deres meget forbundne.

Bern, 22. Maj. C. Hoffmeyer.

Mergelgraven i Ferskvandsfiskeriets Tjeneste. „Aftenposten“ slog for nogle Dage siden til Lyd for vort „Ferskvandsfiskeri“ og omtalte derved ogsaa kort Mergelgraven som egnet til Fiskedam. Da jeg som mangeaarig og ihærdig Lystfisker netop har faaet et ganske godt Indblik i, hvad en Mergelgrav som Fiskedam formaar at præstere, skal jeg tillade mig at anføre et Par

Ord derom, som sikkert vil være af Interesse for Landbefolkningen.

Først maa jeg da anføre, hvad ogsaa Autoriteterne paa Ferskvandsfiskeriets Omraade hævder, at en Mergelgrav i Almindelighed *ikke* kan siges at være velegnet til Fiskeopdræt. Der er flere Grunde derfor. Jeg skal indskrænke mig til at nævne de to vigtigste.

For det første har en Mergelgrav kun sjældent noget Afløb, det vil sige Afløb af den Natur, at man gennem dette er i Stand til fuldstændig at tømme Graven. Det er nemlig en Hovedsag for enhver Fiskedam, at den kan tømmes fuldstændig, dels for at man derved paa en hurtig og bekvem Maade kan faa fat i Fisken, naar denne har naaet sin salgbare Størrelse, og dels fordi enhver Fiskedam fra Tid til anden maa renses og ligesom udluftes.

For det andet kan man være temmelig overbevist om, at findes der fra Naturens Haand ikke andre Fisk i en Mergelgrav, saa findes der dog sikkert Gedder. Denne vor værste Rovfisk blandt Ferskvandsfiskene skal snart gøre det af med al den Yngel, som man sætter ud, og saa er ens Forsøg glippet.

Kan Mergelgraven tømmes, ja, saa er Sagen i Orden; men er dette ikke Tilfældet, ved man sig aldrig sikker for Gedder; thi at udfiske dem maa anses for umuligt.

Altsaa — til Fiskeopdræt i Almindelighed duer vore Mergelgrave ikke.

(Aftenposten.)

Kursus i Damkultur i Trachenberg. Ved Forsøgsstationen i Trachenberg holdes der i Slutningen af Maj d. A. Kursus i Damkultur. Der vil blive holdt Foredrag over følgende Æmner: Naturhistorie, Klæk-

ning, Alders- og Vækstkendskab til vore nyttigste og vigtigste Damfisk, især Karper, Dammenes Dyre- og Planteverden, Planktonbestemmelse, Anlæg af Damme, Bonitering, Rentabilitet, Fiskefjender, Fiskesygdomme m. m. I Forbindelse med Foredragene vil der blive foretaget Ekskursioner til Stationens Forsøgsdamme og til de omfangsrige her-tugelige trachenbergske Damanlæg. Kursus'et er gratis.

(Efter D. F. Z.)

En Kop Eddike. Et probat Middel til at dræbe Aalene. Enhver af vore Læsere ved, hvor sejlivede Aalene er. Det er ikke nok med, at man slagter dem; i hvert Fald giver Aalene sig ikke af den Grund. De kan endog undertiden blive ved at sprælle, efter at de er komne i Stegepanden. Selvfølgelig vanskeliggør dette denne udmærkede Fisks Tilberedning, og det er tilmed saa uhyggeligt, at mange Husmødre ligefrem er bange for Aalen. Man har vel ogsaa Lov til at formode, at Fisken pines under denne langvarige Dødskamp, og det Middel, som nogle bruger, at strø Salt paa den, gør ikke Sagen bedre.

Nu ser vi imidlertid i et Berlinerblad, at en tysk Kemiker har paa-vist et Middel, som er probat. Man lægger Aalene i en Spand med saa meget Vand, at det lige kan dække dem, og deri kommer man *en Kop Eddike*, hvorefter Aalene i Løbet af et halvt Minut vil være fuldstændig døde.

Vi har ikke selv haft Tid eller Lejlighed til at konstatere Rigtigheden heraf, men Dyrebeskyttelsesforeningen i Berlin har rundt omkring paa Torve og i Fiskehaller ladet anstille Forsøg, som i *enhver*

Henseende er faldet tilfredsstillende ud. Og vi anbefaler nu vore Læsere og Fiskehandlere at gøre Brug af den lille Kop Eddike, som der-ved virkelig faar stor og vidtræk-kende Interesse.

(Aarhus Amtstidende.)

Mod Skimmelsvamp. Fisken vadskes med en Opløsning af man-ganoversurt Kali, 1 Gram til 100 Gr. Vand. Vadskningen foretages med en linned Klud. Dernæst sæt-tes de i en anden og svagere Op-løsning af samme Stof, 1 Gram til 100 Potter Vand. Heri kan de gaa en halv Time. Dette skal foregaa i en Zinkbalje. For at Fisken ikke skal kvæles under Badningen, maa man sørge for, at Vandet stadigt iltes, hvilket f. Eks. kan ske derved, at man vedholdende med en Øse tager Vandet fra Baljen og fra no-gen Højde lader det falde ned i denne igen. Hele Behandlingen skal foregaa i Skygge.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 12.—19. Maj.

Aal 20—50 Ø., Laks 50—80 Ø.,
Gedde 30—40 Øre, Aborre 20—25
Øre pr. Pd. Krebs 300—400 Øre
pr. 100 Stk.

Berlin, 19. Maj.

Levende Fisk. Gedde 60—110
Pf., Aborre 54 Pf., Suder 70—108
Pf., Skalle 20—27 Pf., Aal, store
97—113 Pf., middelstore 100—115
Pf., smaa 50—74 Pf., usorterede
65—100 Pf., Karpe 75 Pf., Karudse
48—75 Pf. pr. Pd.

Ispakning: Aborre 26—42 Pf.,
Gedde, smaa 56 Pf., usorterede 23
—58 Pf., Aal, store 82—95 Pf.,
mellestore 69—83 Pf., smaa 33—
36 Pf., usorterede 38—57 Pf., Skalle
6—25 Pf., Suder 50—71 Pf., Ka-
rudse 41 Pf. pr. Pd. Krebs, store
14 Ctm., 1950—3150 Pf., middel-
store, 12—14 Ctm., 900—1950 Pf.,
smaa, 10—11 Ctm. 350—550 Pf.,
usorterede 550—1550 Pf. pr. Skok.

Paris, 19. Maj

Blankørred 9—15 Fr., Ørred 5—7 Fr., Gedde 1,50—3,00 Fr. pr. Klgr.

Krebs, store 15—20 Fr., middelstore 9—12 Fr., smaa 6—7 Fr. pr. 100 Stkr.

D. F. Z.

Annoncer.

—o—

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturtro, holdbart og billigt.

Konservator **J. Mogensen**,
Havrdalshus pr. Kellerup.

Fiskerianstalten „Soldal“

pr. Troldhede

leverer prima **Regnbueyngel** og **Karpeyngel**.

Clausholm

Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret **Sættefisk, Yngel og Øjneæg** af **Hav-, Bæk-, Regnbue-** og **Kildeørred**.

Slotsgartner **F. Hansen**,
Clausholm pr. Randers.

Rentabel Lystejendom.

En lille Møllejendom med Fiskerianlæg, kun Kildevand, fortrinlig Udklækningsvand pr. 68 Dage Yngel, Ørred i Mølledammen, Opgang af Ørred til samme, godt Mølleri, der kører ingen Møllevogn, Savskæreri og lidt godt Landeri til 1 Hest og 4 Køer m. m., stærke Bygninger, brandforsikret for over 11,000 Kr., smuk Beliggenhed, omgivet af Skov og Bakker, ved Landevejen $\frac{1}{2}$ Mil fra Støvring og Skørping St., er til Salg. Nødvendig Kapital mindst 7000 Kr.

D. Martens,

Gravlev Mølle pr. Støvring St.

Sættefisk.

4000 Stkr. 6—8 Ctm. Ørreder (helst Regnbue) ønskes til Udsætning i en Strøm.

Tilbud med Opgivelse af billigste Pris bedes sendt til

Købmand **L. Nielsen**,
Tim.

Spiseforeller

(Portionsfisk) ønskes til Købs. Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. Kontant Betaling.

G. Domaschke,

Fischhandlung,
Berlin N. W. 21, Jonasstrasse III.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksempplar følger pr. Postanvisning.

kan haves ved Postoprævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vandrup. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ny Generalforsamling.

Dansk Ferskvandsfiskeriforening.

Da den indvarslede ordinære Generalforsamling ikke var beslutningsdygtig, idet der ikke var repræsenteret et tilstrækkeligt Antal Medlemmer i Henhold til Lovenes § 7, indvarsles herved til en ny Generalforsamling i Fredericia paa Jærnbanehotellet Lørdag d. 16. Juni d. A., Kl. 3 Eftm. Forhandlingsemne: Forslag til Lovændringer.

Efter Generalforsamlingen vil der blive afholdt Møde om Dannelse af en Eksportforening. **Bestyrelsen.**

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjenæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Gennemhullede Zinkplader,

saavel med runde som aflange Huller, i alle Hulstørrelser til Skumkasser, Afløbsrister, Udfisningskasser samt Hyttefade til Yngel saavel som til Sættefisk faas billigst fra

Skanderborg Zinksoldefabrik
ved

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Prislister med Katalog gratis og franco.

Sildfisk til Fiskefoder

faas daglig i denne Tid billigst hos

Chr. Jørgensen,
Glyngøre.

Fiskemester.

En flink og dygtig (gift) Fiskemester ($3\frac{3}{4}$ Aar ved Faget) søger Plads straks eller i Løbet af Sommeren.

C. Olsen,
Fiskemester,
Alslev Mølle pr. Varde.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen. Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardførste, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning. Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. Sættekrebs.

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: Æg af Vildfisk.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 12

15. Juni.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. *Bie*, Hobro. Næstformand er Hr. *Direktør Petersen* i Vamdrup, til hvem Begøring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsødselsens.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tildeles, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Forsøgsvande. — Indpakning af slagtet Fisk. — Aktieselskabet „De forenede danske Ferskvandsfiskerier. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Forsøgsvande!

—o—

„Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ gjorde i sin Tid Forsøg paa at faa Kolding Aa og Fjord optagne som Forsøgsvande; men Forsøget strandede. Andragendet til Landbrugsministeriet desangaaende blev nemlig sendt til „Dansk Fiskeriforening“

med Anmodning om Tilslutning; men Flertallet paa det indvarslede Møde var imod det, og saa var der jo ikke andet at gøre end at vente paa bedre Tider. Vi skrev den Gang: „Vi bør ikke give tabt, men fremdeles arbejde paa at faa et eller andet Vandløb med tilhørende Fjord optaget til Forsøg. Og lykkes det blot et Sted at vise, at der igen kan frembringes et rigt Fiskeri i Aa og Fjord af Ørred og Aal, naar Salt- og Ferskvandsfiskerne samarbejder og gaar Haand i Haand, da har dermed den Mistænksomhedsaad, der nu skiller disse Fiskere ad, faaet Dødsstødet, og Forsøgene vil da fortsættes rundt omkring i Landet. Der forudsættes naturligvis, at Staten yder sin Støtte.“

Der er da ogsaa siden arbejdet troligt for at realisere denne Plan, der er arbejdet derfor baade af Salt- og Ferskvandsfiskere, mundtlig og skriftlig. Mange af Saltvandsfiskerne indser nemlig godt, at dette netop er Vejen, der skal slaas ind paa. Vi vil saaledes minde om Hr. Chr. H.s lille Indlæg i forrige Nr. Han indrømmer ogsaa, at Fjord- og Ferskvandsfiskerne hidtil stiltiende har været enige om at ødelægge Laksefiskeriet paa hurtigst mulig Maade; og de maa derfor nu blive enige om at bøde paa Skaden. Men dette ny Enighedsværk kan

imidlertid ikke fremmes stiltiende; men begge Parter maa tale fornuftigt og forstaaende med hinanden; og han føjer til: Forholdet kan sluttelig kun ordnes ved Lov; men Loven bør dikteres af Sagkundskab fra begge Sider. Salt- og Ferskvandslov maa naturligvis tage gensidigt Hensyn.

Vi er fuldstændigt enige med Hr. Chr. H.: Forholdet kan kun ordnes ved Lov, og ligesaa, at Loven bør dikteres af Sagkundskab fra begge Sider.

Men har vi nu ogsaa den nødvendige Sagkundskab? — Vi mener nej! — Og for at faa denne savnede Sagkundskab er det, vi foreslaar at optage en eller flere Aar og Fjorde som Forsøgsvande.

Vi skal forklare os nærmere:

Det er en almindelig Antagelse, at de Ørreder og Laks, der er udklækkede i en Aa, ad Aare efter deres Vandring til Havet igen søger opad den samme Aa for „at lege“. Den berømte Biolog Dr. Nordqvist i Lund har for kort Tid siden skrevet en Afhandling om „Laksens Opgang i Finlands og det nordlige Sverrigs Elve“. Han skriver i denne Afhandling, at hver Flod synes at have sin egen Laksevarietet, der tillige som Regel har sin egen Opgangstid. — Man maa imidlertid lægge Mærke til det lille Ord „synes“. Det er altsaa kun en Antagelse, en Theori, og ikke mere. Det er sandsynligt, at det er saa; men det er ikke nogen Kendsgerning. Vi savner paa dette Omraade *Sagkundskab*. (Vi henviser forøvrigt til denne Afhandling under „Mindre Meddelelser“.)

Vi skal i denne Forbindelse anføre, at der i Columbia-River i Amerika

for 4 Aar siden blev udsat 84 Mill. Stkr. Lakseyngel, og man venter derfor nu en stærk Opgang af Laks i denne Flod; og man er naturligvis meget spændt paa, om det vil ske. I modsat Fald vil Theorien angaaende Fiskens Tilbagevenden til den Flod, hvor den er udklækket, blive slemt rokket. Maaske er ogsaa Størstedelen af den udsatte Yngel gaaet til Grunde, og kun en ringe Del bleven i Live; og dermed har da Theorien om paa denne Maade at formere Laksebestanden tilsyneladende faaet et slemt Stød.

Vil har tilføjet „tilsyneladende“; thi det er jo nemlig muligt, at det kun er Udsætningsmaaden, der har faaet „Dødsstødet“.

Læserne erindrer maaske, at der i et tidligere Nr. af Medlemsbladet stod et Stykke om „den hollandske Laksekommission“. I Følge de Udtalelser, vi anførte af Minister Veegens, saa er her igen et Omraade, hvor vi savner Sagkundskab. Han udtalte nemlig, at Regeringens videnskabelige Konsulent i Fiskerisager misbilligede at udsætte Lakseyngel i de nedre Strømdistrikter, da han var overbevist om, at de nødvendige Forudbetingelser for Laksens Udvikling *kun* findes i de øvre Strømdistrikter.

Desværre ligger disse Distrikter udenfor Hollands Landomraade, saa den Sag er ikke saa nemt ordnet der.

Vi maa altsaa nok kunne blive enige om, at det er sløjt nok med vor Sagkundskab med Hensyn til Laksefiskenes Levevis; og der er kun en Vej at gaa for at faa Klarhed derover, og det er: *Forsøgsvejen*.

Vi tror ikke, vi gør os skyldige i nogen Indiscretion ved at meddele,

at Hr. Statskonsulent Levinson arbejder paa at faa ikke een, men flere Aaer og Fjorde optagne som Forsøgsvande. Vi haaber, det vil lykkes for ham.

Vi er selvfølgelig enige med ham i, at skal Forsøget gøres *grundigt*, saa maa der mere end een Aa og Fjord til. Skal det være grundigt, saa maa der mindst optages 4 Aaer med tilhørende Fjorde eller Havomraader udfor Aamundingerne.

I den ene Aa skulde der saa i en Række af Aar udsættes en meget betydelig Mængde Ørredyngel i dens øvre Løb, samt i de tilstødende Bække og Render.

I den anden skulde Ynglen udsættes i det nedre Løb; i den tredje skulde ingen Yngel udsættes, men Forsøget her skulde naturligvis udstrække sig i en længere Aarrække end i de to først nævnte Tilfælde.

I den fjerde skulde der i dens øvre Løb og i dens tilstødende Bække og Render udsættes *Aarsfisk* paa en passende Tid. Disse Aarsfisk skulde være Afkom af Vildtfisk og opdrættes som Vildtfisk. Rognene til disse maa absolut ikke tages af Moderfisk i Damme eller oplækkes med Kunstfoder.

Vi tror at turde forudsige, at dette Forsøgsvand vil give det bedste Udbytte baade for Ferskvands- og Fjord-Fiskere.

Vi skal her indskyde, at baade dette og de fornævnte Forsøg lettest og sikrest ordnes, naar Ynglen leveres fra Klækkeanstalter og Kulturer, der ligger ved Forsøgsvandene, og som kan levere Yngel af Ørreder, der er fangede i den paagældende Aa eller Fjord. Har hver Aa sin egen Ørredvarietet, saa er det *fornuftigst* at forplante denne,

da den sikkert maa egne sig bedst for vedkommende Vand. Vi er derfor afgjort Modstander af Forslagene om „Statsudklækningsanstalter“. Saadanne vilde ogsaa skade de mange smaa Kulturer, og de vilde vanskeligt kunne levere Ynglen billigere, end naar den leveres fra Kulturer, der ligger i Forsøgsaaens umiddelbare Nærhed.

Fiskeriet i saadanne Forsøgsvande skulde selvfølgelig ikke forbydes, men det skulde blot ordnes paa en fornuftig og for alle Parter betryggende Maade — ogsaa for Fiskene.

Saadanne 4 Forsøgsvande var det vist ikke vanskeligt at finde; og vi har her i vort lille Land den store Fordel, at alle vore Vandløbs hele Løb falder indenfor Landets Grænser, ligesom ogsaa Fiskeriretten udfor deres Udløb i Fjord eller Hav tilhører os.

Dette er et Forhold af allerstørste Vigtighed og kan ikke noksom fremhæves. Der er derfor alle Betingelser for, at vi kan faa en formaalstjenlig Ordning for vore Forsøg. Men saadanne Forsøg kan ikke være Privatmænds Sag. Her maa Staten træde til. Den maa ikke alene støtte med Penge, men der maa gives en særlig Lov for hvert Forsøgsvand (Aa med Fjord).

I „Dansk Fiskeritidende“ Nr. 14 d. A. fremsætter Hr. N. Petersen, Brahetrolleborg, et Forslag, som vi skal meddele til Overvejelse. Han skriver:

„Vi er allesammen vante til at raabe paa, at Staten skal hjælpe, og det er ogsaa min oprigtige Mening, at Staten bør træde hjælpende til, ikke alene med en god Fiskerilov, men ogsaa med Penge. Og det ret kraftig for ikke at spilde Tiden.

— — — Men var det nu meget forkert, om der blev forlangt, at enhver, for at faa Ret til at drive Fiskeri i de af Staten plejede Vande, skulde løse et Næringsbevis og betale en aarlig Skat? Selvfølgelig skulde begge Dele være saa billige som muligt, saa at det ikke kunde hindre nogen dansk Borger i at ernære sig som Fisker. De derved indvundne Penge, sammen med et Statstilskud, skulde saa bruges til at ophjælpe Fiskeriet med.“

Der vil altsaa blive gjort et alvorligt Forsøg paa at faa flere Forsøgsvande optagne. Sagens Udfald vil komme til at bero paa, hvordan navnlig Landbrugsministeriet vil stille sig. Vi haaber paa et godt Udfald!

Indpakning af slagtet Fisk.

—o—

Danmarks Fiskeriagent i England, Hr. A. Søller, skriver i Landbrugsministeriets Fiskeriberetning bl. a. følgende om *Ispakning af slagtet Fisk*:

Da jeg for 17 Aar siden kom til England for at sætte mig ind i Fiskeriet, blev jeg i høj Grad forbavset over den daarlige Behandling, som slagtet Fisk der var udsat for, lige fra det Øjeblik den blev fanget, til den kom paa Markedet, ja jeg kan sige, lige til den kom Forbrugeren i Hænde.

Efter at man i 80'erne havde begyndt at bygge Damptrawlere, som skulde søge Fisken langt borte, undertiden 2 a 3 Uger paa Rejsen, var det nødvendigt at have en meget stor Forsyning af Is om Bord, for at Fangsten ikke skulde ødelægges. Som bekendt har Is og Kulde den

Egenskab at holde Fisk, Kød og andre let fordærlige Ting friske i længere Tid; men efter at have været i direkte Berøring med Is og Isvand, taber de baade i Udseende og Smag og bliver meget hurtigt fordærvede, naar de tages ud af Isen og udsættes for Luftens skadelige Paavirkning. Allerede for 15 Aar siden fik jeg den Ide at pakke Fisk i Pergamentpapir for bedre at holde den, og havde udmærket gode Resultater, skønt Papiret ikke var saa godt som ønskeligt. Dog lykkedes det mig at holde Rødspætter fuldstændig friske i 20 Dage med Bibeholdelsen af hele den fine Smag. Jeg fandt da endelig efter megen Søgen en Slags Pergamentpapir, kaldet vegetabilisk Pergament, som fuldstændig svarede til Hensigten, idet det er lige stærkt, eller om muligt endnu stærkere, efter at have ligget 3 Uger i Vand.

Da slagtet Fisk nu særlig i de senere Aar er bleven en mere og mere yndet og efterspurgt Artikel, forekom det mig, at Tidspunktet var kommet til at gøre yderligere og omfattende Forsøg for at fastslaa, hvor længe Fisk kunde holde sig frisk, og hvorledes den vilde være i Smagen, efter at den i længere Tid havde været indpakket paa den Maade. Med Landbrugsministeriets Tilladelse foretog jeg da en Rejse med *Havundersøgelsesdamperen „Thor“* i Kattegat for at fiske de til Forsøget nødvendige Fisk. Fisken fangedes med Trawl, dels under Skagen og dels under Anholt, fra 5.—7. Oktober 1905, og efterhaanden som de kom paa Dækket, blev de af mig personligt opskaarne, rensede, vaskede i Saltvand og derefter hver for sig indpakkede i

Pergamentpapir og nedlagte i Kasser med Is, som var knust. Fiskene blev indpakkede paa 4 forskellige Maader for at kunne anstille Sammenligning. Nr. 1. Fisken opskaaret og pakket i Papir og Is. Nr. 2. Fisken uopskaaren og pakket i Papir og Is. Nr. 3. Fisken opskaaren og uden Papir pakket i Is. Nr. 4. Fisken uopskaaren og uden Papir pakket i Is.

Ialt 147 Fisk blev pakkede og følgende Arter var repræsenterede: Tunger, Pighvar, Slethvar, Rødspætter, Rødtunge, Skærising, Torsk, Kuller, Hvidling, Kulmuler og Knurhaner.

Den 17. Oktober, altsaa 11 Dage efter Indpakningen, blev Indpakningen forevist for forskellige Medlemmer af Pressen samt en Del Fiskerierinteresserede med følgende Resultat:

Nr. 1, den opskaarne Fisk, som havde været indpakket i Pergamentpapir, viste sig fuldstændig hvid, frisk og fast i Kødets uden noget som helst Spor af Lugt eller Afarvning af Skindet, og havde bibeholdt Dødsstivheden.

Nr. 2, den uopskaarne Fisk indpakket i Papir, var ikke ganske god i Bugen; men for Fisk, som kun skal opbevares i nogle faa Dage, vil denne Behandlingsmaade være meget tjenlig, da Fisken derved vil beholde sit gode Udseende, fordi den ikke udsættes for Luftens skadelige Indvirkning og vil holde sig fast i Kødets

Fisken pakket under Nr. 3 og 4, opskaarne og uopskaarne i direkte Berøring med Isen, var blød, slatten og affarvet paa Skindet.

Fisken pakket under Nr. 1 blev daglig undersøgt og viste sig stadig fast og uden væsentlig Forandring

indtil den 21. Oktober, altsaa 14 Dage efter Indpakningen, da 7 forskellige Arter blev kogte og undersøgte og befandtes fuldstændig friske, velsmagende og uden Spor af Forraadnelse-lugt eller Afsmag.

Jeg tror derfor at have fastslaaet den Kendsgerning, at slagtet Fisk behandlet paa anførte Maade kan holde sig fuldstændig frisk og velsmagende i det mindste i 14 Dage baade Sommer og Vinter, forudsat at den stadig ligger i sin Indpakning i smaaknust Is. Ikke al Slags Fisk er lige holdbar, og heller ikke kan det betale sig at behandle al Slags Fisk paa den Maade; men det vil snart blive fundet ud, hvad der kan betale sig. Torsken, som er en meget vandet Fisk, holder sig daarligt, men dog altid i 8 Dage. De dyrere og fastere Fiskearter, som Tunge, Pighvar, Helleflynder og Rødspætter, tror jeg uden Overdrivelse vil kunne holdes friske i over 3 Uger fra den Dag, de som levende bliver slagtede og indpakkede i Pergamentpapir.

Hovedtingen ved denne Indpakningsmetode er, at Fisken er levende, eller i det mindste aldeles blodfrisk, naar den slagtes og opskæres, derefter meget omhyggelig rengjort — paa store Fisk som Helleflynder og Havtorsk bør Gællerne udtages — og derefter meget nøje afvaskes i rent Søvand. Efter Afvaskningen maa Fisken ligge saa længe, til Blodet er helt afløbet, saa at intet Blodvand bliver staaende i Bughulen, og yderligere maa det paases, at Fisken efter at være indpakket lægges i Kassen med Isen med Bughulen nedad. Papiret, som jeg benytter, kaldes vegetabilsk Pergamentpapir og faas for Tiden kun i England, men vil

forhaabentlig med Tiden kunne fabrikeres i Danmark.

Overfor Bemærkninger om, at denne Indpagningsmaade skulde være for dyr, og at det hele ikke vil kunne betale sig, skal jeg bemærke, at en 3 Punds Fisk kan pakkes for 1 Øre + Arbejdet ved Indpagningen.

Aktieselskabet „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“

holdt forleden ordinær Generalforsamling i Vamdrup, efter forud at have forevist Anlægene i Vejen og Vamdrup for en Del interesserede Aktionærer.

Direktør *N. P. Petersen* aflagde Beretning, og efter at Konsul *C. W. Loehr* havde stillet en Forespørgsel om Grunden til den opstaaede Fiske sygdom forrige Vinter i Vejen-Anlægget, tog Bestyrelsens Formand, Fiskeriejer *N. D. Jensen* af Brand Ordet og belyste de Fejl, der var gjorte, og Grunden dertil, men paaviste tillige, at Selskabets Hjælpkilder med Hensyn til Beliggenhed, Vandforhold og lignende maatte anses for fortrinlige, og hertil kom, at Selskabet ved Hjælp af Patentretten til Ozontransportmetoden kan opnaa et saa udstrakt Marked for Spisefisk og Sættefisk som intet andet Selskab. Han anbefalede Aktionærene at støtte Selskabet for at bevare dets fortsatte Bestaaen og sikre nævnte Transportret, og han betonedede den store nationale Betydning for Fiskeriets Udvikling, som denne Sag har. Han angreb Direktør *P. Vendelbo* og Sagfører *Fr. Elken* for deres Stilling overfor Selskabet og oplæste nogle Breve til Belysning af deres Forhold. Han anbefalede Antagelse af en kritisk Revisor, til Eksempel Revisionskontoret i Aarhus eller Revisionsbanken.

Direktør *Petersen* gjorde Rede for Fiskesygdommen, dens Opstaaen, og hvorledes den let kan forebygges,

naar de rette Midler anvendes. Han paatog sig det Ansvar, der kunde lægges paa ham. Paa Sagfører *Elkens* Angreb vilde han ikke komme nærmere ind.

Sagfører *Elken* udtalte, at Brevet kun var skrevet af Interesse for Selskabets Rentabilitet, og fordi han som Aktionær og Kreditor maatte anse de af ham foreslaaede Foranstaltninger for nødvendige.

Regnskabet, der udviser et Under-skud for det forløbne Driftsaar, blev gennemgaaet, og der gaves enstemmigt Decharge. Derefter forhandles om Tilvejbringelse af Drifts-laan, og efter Konsul *Loehrs* Forslag vedtoges det at søge stiftet et Laan paa indtil 50,000 Kr. med Sikkerhed i Selskabets Ejendomme efter den nuværende Gæld, og dette Forslag støttedes af flere Aktionærer og vedtoges enstemmigt, medens et Forslag fra Sagfører *Elken* om at lade Diskontokassen i Kolding paa Partialobligationsejernes Vegne overtage Fiskeriejendommene forkastedes.

Til Medlemmer af Bestyrelsen vælges Sagfører *Jakob Brandt* i Aarhus og Forretningsfører *Hyldig* af Ovtrup ved Nykøbing paa Mors i Stedet for de to udtraadte Bestyrelsesmedlemmer, *Læge Lund* og Sagfører *Elken*.

Mindre Meddelelser.

—o—

Laksens Opgang i Finlands og det nordlige Sverrigs Elve. Den berømte Biolog, *Dr. Nordqvist, Lund*, har udgivet en Afhandling med ovenstaaende Titel.

Han er af den Mening, at hver Flod har sin egen Laksevarietet, der som Regel tillige har sin egen Opgangstid.

Han skriver herom saaledes:

„Hidtil savner man beklageligvis en Undersøgelse om Laksens morpolagiske Variationer, udført paa tilstrækkelig omfattende Maade, som *Heinckes* kendte Sildeundersøgelser. En lignende Undersøgelse vilde uden Tvivl resultere i, at enhver Flod har sin i morpolagisk Henseende egen

Laksevarietet. Et Bevis herfor er det bekendte Faktum, at en øvet Laksefisker paa Udseendet kan kende Laks fra forskellige Floder.

At biologiske og morpolagiske Uligheder findes mellem de i forskellige Floder opstigende Laks, synes tilige at tale for, at Laksen i Reglen vender tilbage til den Flod, hvor den er udklækket; thi ellers havde disse smaa Forskelligheder næppe kunnet opstaa.“

„D. F.“ føjer hertil: „Viser denne Antagelse sig rigtig, hvad meget taler for, er det ikke urimeligt, at der blandt de forskellige Laksevariationer kan være en saa væsentlig Forskel, saa der efter nøjere Undersøgelse kan være gode Grunde til at vælge særlige Variationer til Udklækning paa de forskellige Steder. I hvert Fald er der ved Afhandlingen gjort et Stød til ny Forskning paa det omhandlede Omraade, der sikkert vil sætte Spor og med Tiden ogsaa komme Fiskerierhvervet til Nytte.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 27. Maj til 2. Juni.

Aal 35—55 Ø., Laks 75—150 Ø., Gedde 40—60 Øre, Aborre 25—30 Øre pr. Pd. Krebs 300—400 Øre pr. 100 Stk.

Berlin, 9. Juni.

Levende Fisk. Gedde 103—147 Pf, Aborre 101 Pf., Suder 116—134 Pf., Aal, danske, 113 Pf., Karudse 88—103 Pf. pr. Pd.

Ispakning: Aborre 20—68 Pf., Gedde, smaa 101 Pf., usorterede 66—96 Pf., Aal, store 106 Pf., mellemstore 101 Pf., usorterede 46—65 Pf., Skalle 52—60 Pf., Suder 60—93 Pf., Karudse 47—65 Pf. pr. Pd. Krebs, store 2050—3100 Pf., mellemstore 1500—2450 Pf., smaa 600—650 Pf., usorterede 1200—2650 Pf. pr. Skok.

Hamburg, 4. til 9. Juni.

(Auktionsberetning.)

Brasen 28—38 Pf., Aborre 33—

46 Pf, Gedde middelstore 49—100 Pf., Ørred 132—142 Pf., Aal 95—100 Pf. pr. Pund.

Paris, 9. Juni.

Blankørred 5,75—8,00 Fr., Gedde 2,50—4,00 Fr. pr. Klgr. Krebs, store 32—40 Fr., mellemstore 25—30 Fr., smaa 20—22 Fr. pr. 100 Stkr.

D. F. Z.

Annøncer.

—o—

Rentabel Lystejendom.

En Mølleejendom med Fiskerianlæg med kraftig Kildevand; udklækker Æg til Yngel paa 68 Dage; Kilden frembringer 2,760 Potter Vand i hver Minut; Ørred i Mølle-dammen; Opgang af Ørred til samme; Mølleriet i god Drift; der kører ingen Møllevoan; der haves Bund- og Baandsav og lidt god Landeri, hvoraf 2 Tdr. Overrislingseng til 12—14 Læs Hø; der holdes 1 Hest og 4 Køer m. m.; Markarbejdet og Kørsel af Møllens Handelsvarer er i over 10 Aar bleven udført af en Vognmand; solide Bygninger, brandforsikret for over 11,000 Kr., smuk Beliggenhed, omgivet af Skov, Bakker og Eng ved Landevejen 1/2 Mil fra Støvring og Skørping St., er til Salg. Nødvendig Kapital mindst 7,000 Kr.

D. Martens,

Gravlev Mølle pr. Støvring St.

Dansk

Fiskemesterforening

indbyder til **Møde i Vejen Lørdag den 23. Juni.** Kl. 9 Form. samles Deltagerne paa Hansens Hotel, hvorfra der køres til Skibelund og Askov. De stedlige Fiskerier beses. Ved Tilbagekomsten til Hansens Hotel vil Fiskeriejer Smidt Nissen holde Foredrag. Efter Foredraget Fællesspisning a 1,50 pr. Kuvert. Anmeldelse om Deltagelse sendes senest d. 19. Juni til S. N. Petersen, Lundgaard Fiskeri pr. Vejen.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret
Sættefisk, Yngel og Øjneæg
af Hav-, Bæk-, Regnbue- og
Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Spiseforeller

(Portionsfisk) ønskes til Købs. Af-
hentning med Specialvogn paa Sæl-
gerens nærmeste Statsbanestation.
Kontant Betaling.

G. Domaschke,
Fischhandlung,

Berlin N. W. 21, Jonasstrasse III.

Gennemhullede Zinkplader,

saavel med runde som
aflange Huller, i alle
Hulstørrelser til Skum-
kasser, Afløbsrister,
Udfiskningskasser
samt Hyttefade til Yn-
gel saavel som til Sætte-
fisk faas billigst fra

**Skanderborg
Zinksoldefabrik**
ved
N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Prisliste med Katalog
gratis og franco.

Plads som Fiskemester søges

fra 1. November af un-
dertegnede. Gode An-
befalinger haves. Har
været ved Fiskeriet i
2½ Aar. Er 25 Aar.

Christen Mogensen,
Fiskeriet „Ahler“,
Borris St.

Fiskemester.

En flink og dygtig
(gift) Fiskemester (3¾
Aar ved Faget) søger
Plads straks eller i Lø-
bet af Sommeren.

C. Olsen,
Fiskemester,
Alslev Mølle pr. Varde.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig
**Øjneæg, Yngel og
Sættefisk** af Bæk-,
Regnbue- og Kilde-
ørred af vore bekendte
Moderfisk, samt Sætte-
fisk af Karper og Su-
der til billigste Priser.

**Portionsfisk og
store Spisefisk** af
alle Arter købes i fast
Regning eller pr. Kom-
mission.

P. Hansen,
Aakjærdal.
P. Jørgensen,
Kildeværk.
Begge pr. Lunderskov.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen.
Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardførste, hurtigst voksende Race, fineste Afstamning.
Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. Sættekrebs.

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: Æg af Vildfisk.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 13

1. Juli.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedene frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. *Cand. Bie, Hobro*. Næstformand er Hr. *Dir. rektor Petersen i Vamdrup*, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tilledes, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: En storslaet Plan til en Forsøgsanstalt for Fiskeavl i Sydsverrig. — Fiskebestandens Ophjælpning i vore Have, Fjorde og Aær. — Slagtet Fisk. — Fiskemestrenes Møde i Vejen. — Aarsager til Dødeligheden blandt Fiskene i Vældamme. Fiskerimøde i Kellingbusen. — „Dansk Fiskeriforening“s Aarsberetning. — Spørgsmaal og Svar. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

En storslaet Plan til en Forsøgsanstalt for Fiskeavl i Sydsverrig.

—o—

Som bekendt er der allerede sat ikke saa lidt Kapital ind paa saakaldt „kunstig Fiskeavl“ her i Landet. Denne Sag, der kan faa stor

Betydning for vort Land, er i Sydsverrig rejst paa en saa omsigtsfuld og dygtig Maade af den anerkendte Biolog, Dr. O. Nordqvist (tidligere Fiskeriinspektør i Finland, nu Tilsynshavende med det sydsvenske Fiskeri), saa vi har ment, at det vil have almen Betydning for danske Fiskeriinteresserede at læse nedenstaaende Afsnit af en Artikel, som Dr. Nordqvist har skrevet om Sagen i det svenske Blad „Landtmannen“.

Dr. Nordqvist skriver:

Sydsverrigs Fiskeriforening.

„Medens man allerede i Aarhundreder med mer eller mindre Held har drevet Fiskeavl, særlig Avl af Karper i Damme, har rationel Fiskeavl i de naturlige Indsøer først i de sidste Tiaar begyndt at tildrage sig almindelig Opmærksomhed. Hermed vil jeg ikke sige, at Fiskeriets Tilbagegang ikke er bleven iagttaget. — Nej, Klagen over Fiskeriets Tilbagegang i Søer og Aær er meget gammel og gaar her i Sydsverrig omtrent tilbage til Aar 1700.

I Almindelighed har man tilskrevet Tilbagegangen Anvendelsen af daarlige Redskaber, Rovfiskeri og, i de seneste Tider, Vandets Forurening ved skadelig Industrivirksomhed og Opførelsen af de mange Sluser i Aærne.

En Følge af denne Opfattelse har været, at man har ment at kunne raade Bod paa den virkelige eller indbildte Formindskelse af Fiskemængden ved Forbud mod Anvendelse af visse Fiskeredskaber, Fredning og effektive Lovbestemmelser, der skulde beskytte Fisken mod Industriefaren. Studerer man Resultaterne af alle disse Midler, finder man, at de i al Almindelighed er ganske tilfredsstillende. Man maa ligeledes erkende, at Anvendelsen af den i forrige Aarhundrede genopfundne artificielle Befrugtning af Fiskerogn og den derpaa baserede Avl væsentlig af Laksefiskene kun delvis her har opfyldt de store Forventninger, man i Begyndelsen stillede til denne Fiskeavl.

Aarsagen til disse utilfredsstillende Resultater er uden Tvivl at søge deri, at man til at begynde med ikke tilstrækkelig har lagt Vægt paa de forskellige Fiskes naturlige Livsbetingelser og indbyrdes Indvirkningen paa hinanden, samt i Særdeleshed den Omstændighed, at Fisk, ligesom alle andre Dyr, maa have tilstrækkelig og tjenlig Føde for at opnaa en passende Tilvækst.

Det er væsentlig gennem Damkulturens hurtige Udvikling i de sidste 10 Aar, at der har udviklet sig en større Forstaaelse af disse Forhold.

Medens den hidtil almindelig anvendte ensidige Fredning ikke sjældent har medført, at Antallet af stor madnyttig Fisk fremdeles aftog i Søerne, og at Udsættelsen af større Masser af Yngel af værdifulde Fiskearter i mange Tilfælde ikke gav det ønskede Resultat, idet Ynglen blev opædt af Rovfisk og andre Skadedyr, har Anvendelsen

af forskellige Damkulturer i smaa grunde Søer vist sig at kunne øge Udbyttet af disse i hidtil uanet Omfang.

Men for saaledes at kunne øge Udbyttet af Fiskeriet i en Sø, fordres ikke alene Kendskab til dens Naturbeskaffenhed og Fiskenes Livsbetingelser, men tillige i videst mulig Grad at kunne beherske Fiskestammernes S sammensætning. Man maa vide, hvilke Slags Fisk, der passer bedst for Søen, og hvilke, der giver det største Udbytte, og man maa kunne formindske og udrydde de mindre værdifulde og skadelige Fiskearter og øge de værdifuldere og for Vanddraget passende Arter.

I saa Henseende er vor Viden endnu i sin Begyndelse, og for at faa disse Kundskaber øgede, udfordres der en planmæssig dreven Forsøgsvirksomhed.

Erfaringen har endvidere vist, at der blandt Fiskene, lige som blandt andre Dyr, inden for samme Art findes forskellige Racer, af hvilke en Del vokser langsommere, andre hurtigere, og at nogle er mere haardføre end andre. Det er derfor ikke ligegyldigt, hvorfra man tager den Fisk, man udplanter i en Sø eller Dam. Det er ligeledes en vigtig Opgave for Indsøfiskeriets Udvikling at vælge og „udvikle“ hurtigvoksende, haardføre Racer, som senere kan spredes og erstatte de degenererede sultefødede (nødvuxne) Racer, som findes i mange Søer.

En lignende Frembringelse af hurtigt voksende og haardføre Fiskeracer er muligt af endnu større Betydning for Damkulturens Opblomstring i Landet. Man hører ikke sjældent Folk ytre sig med

Ringeagt om Damkultur i Sverrig ud fra det Synspunkt, at man ikke burde ulejlige sig med Indførsel af en saa kunstig Produktionsmaade af Fisk, da Landet er saa rigt paa naturlige Søer, hvis Udbytte man først burde bestræbe sig paa at øge. Det ene behøver imidlertid ikke at udelukke det andet. Erfaringen har vist, at Damkulturen baade er mulig og rentabel i hvert Fald i Skaane og Smaaland; og i disse Landsdele findes vidtstrakte Marker, hvilke for Tiden næppe giver nogen som helst Indtægt, men som omdannet til Damme kunde give et ganske godt Udbytte. Desuden er det værd at lægge Vægt paa den Omstændighed, at en stor Del af disse Marker for Tiden er Kuldesamlere, der forøger Nattefrostens skadelige Virkning paa de omliggende Egne, men forvandlede til Damme ligesom Søerne vilde blive Varmebeholdere, der formindskede Frostfaren.

For at opnaa den størst mulige Indtægt af Damkulturen, maa man ikke alene have hurtigvoksende og haardføre Fiskeraser, men tillige udarbejdede Driftsmetoder, afpassede efter vore Forhold. Derfor behøves en planmæssig dreven Forsøgsanstalt. Som tidligere paa forskellig Maade paavist, er Damkulturen nødvendig for at højne Søfiskeriet. Det er saaledes i mange Tilfælde lønnende at opføde Fisk i Damme til en vis Alder, f. Eks. to Aar, (da den almindeligvis er saa stor, at den er mindre udsat for Rovfiskenes Forfølgelse) og derpaa udplante den i Søer, hvor den kan fortsætte sin Vækst.

Det anførte turde være tilstrækkeligt for at vise Nødvendigheden af

en ordnet Fiskeriforsøgsvirksomhed for Udviklingen af vort Lands Indsøfiskeri.

De gennem Forsøgsvirksomheden indvundne Erfaringer maa for at gøre Nytte blive almindelig Oplysning for Befolkningen. Dette kan naturligvis ske gennem Smaaskrifter, men endnu mere virksom ved at forbinde Forsøgsvirksomheden med en Fiskeriskole, ved hvilken Instruktører, Fiskeavlere og Fiskere kan uddannes. En Fiskeriforsøgsstations Søer og Damme er det ypperste Undervisningsmateriale for en Fiskeriskoles Elever.“

Til foranstaaende føjer „Dansk Fiskeritidende“:

Vi kan yderligere oplyse, at den foreslaaede Plan har vundet stor Tilslutning i Sydsverrig. Foreningen er dannet; Bestyrelsen er sammensat af Sydsverrigs bedste Mænd. Bestyrelsen forhandler for Tiden om Overtagelsen af et Fiskedammekompleks paa ca. 90 Hektare (ca. 163 Tdr. Land), en Tørvemose og nogle Indsøer. Leder disse Forhandlinger til det forønskede Resultat, kommer Foreningen ved sine Forsøg til at raade over et større Areal end nogen anden Fiskeriforsøgsstation i Evropa, og vi tør tilføje, at Forsøgsstationen ikke kan komme til at virke under en bedre Overledelse end Dr. Nordqvist's. (D. F.)

Fiskebestandens Ophjælpning i vore Have, Fjorde og Aaer.

—o—

Hvorfor ikke udruge og oplække Fisk i stor Maalestok i Landets offentlige Fjorde og Aaer, navnlig Laks og Ørred, disse Fisk, som søger ferske Vande for deres For-

merings Skyld? — Fordi dette ikke ret vel kan lade sig gøre i stor Stil uden ved Lov og Statens Medvirkning. Et saadant Foretagende er ikke en enkelt Mands Sag, — det er et Folks Sag, — det er Landenes Sag.

Hvilke af Naturens Skabninger er udrustet med en saa overordentlig Formeringsevne som Fiskene? — Ingen! — Det vil da sige af de Skabninger, som tjener til Menneskeføde. — Og saa paa den anden Side: hvad nyder saa ringe Støtte eller Hjælp som vor Fiskebestand i Have og Fjorde?

Fiskeflaader — Landene over — vokser i Tal Aar efter Aar. Det forslaar ikke længere at bruge Sejl og rette sig efter Vindens Hjælp; nej, nu lægges der Motor i enhver Fiskerbaad, og Iveren efter Fangst stiger Dag for Dag. Dampspil i store Fiskekuttere benyttes til de store Garns Dragning om Fiskene, og der lægges en Flid og Dygtighed for Dagen, som alt gaar ud paa at fange Resten.

Den Kendsgerning, at Fiskebestanden er gaaet tilbage i Havene og de ferske Vande, tvivler vist ingen om. Er det derfor en urimelig Tanke at ville bøde lidt herpaa ved at hjælpe Fiskene til en større og sikrere Formering? Nej, absolut ikke! Naar vi har modne Laks- og Ørredrogn og rindende Vand, saa har vi Hovedbetingelserne for denne Fisk's Formering i Million-, ja i Milliardvis, og dette endda med en Bagatel af Udgift — for et Land at regne — naar Sagen gribes an paa en praktisk og gørlig Maade.

Det, som allerførst støder os ved Tanken paa et saadant Foretagende, er dette, at slipper vi først vor ud-

rugede Fiskeyngel løs i de store Aaer og Fjorde, saa ser vi ikke noget til den mere. Jo, det er netop det, vi gør; men i større og mere udviklet Form kommer de tilbage. Det er min Tro, at disse Fisk søger tilbage til de Steder, hvor de har levet som Ungfisk, for der at lægge deres Rogn og sørge for Slægtens Formering, efter at de har foretaget deres Vandringer i de salte Vande. Den Laks eller Ørred, som er udklækket og sluppet ud i en dansk Aa eller Fjord, stikker ikke pludselig af til England eller Amerika — sikkert ikke!

Iøvrigt var det jo den sikreste Fremgangsmaade, at alle Landene omkring Kattegat og Østersøen arbejdede i samme Retning ved Op-hjælpning af Fiskebestanden, i alt Fald med Hensyn til de Sorter Fisk, som søger ferske Vande.

Ja, det var unægteligt uhyre interessant og let. Har man et lille Skur eller Hus til en 3—400 Kr. og ind i dette kan lede en lille Strøm af almindeligt Vand, har man det væsentligste til en lille Rugeanstalt, hvor der med lidt daglig Tilsyn i en 3 Maaneder kan udruges indtil 1 Million Fiskeyngel.

Vi har en Ørred, som kommer op for at lægge Rogn i Juni og Juli, og saa har vi i Efteraarsmaanederne en anden Ørred og Laksen, som ogsaa kommer i moden Tilstand og søger efter Legeplads; men mellem disse to Slags Ørreders Modenhed er der saa lang Tid, at samme Rugeanstalt kan benyttes til dem begge, altsaa to Gange aarligt. Og hvor mange dejlige Kildevæld under Bakker og Skraaninger har vi ikke til disse Anlæg, hvor mangan en lille Familie kunde paa den

Maade danne sig. en Biindtægt ved at sælge denne Fiskeyngel til Udsætning i de offentlige Aaer og Fjorde.

Laksen og Ørreden søger at kaste deres Rogn paa fast, stenet og gruset Bund og ynder især ikke mudret Dyndbund. De fordrer en jævn Strøm og ikke for dybt Vand. Saadanne Legepladser er der Mile imellem at finde; og her, og navnlig her, burde vi komme den naturlige Udrugning stærkest til Hjælp; det vilde blive en umaadelig støttende Gærning, vi ydede Fisken i dens Bestræbelser for at formere Slægten. Disse Pladser er i langt større Maal til Stede i vore Nabolande, Norge og Sverrig, end her i Danmark; men derfor har de vel ogsaa flere Laks.

Ved Statens og Lovgivningsmagtens Medvirken kan vi fra den modne Laks og Ørred faa Rogn til Udrugningen. Havene og de ferske Vande kan rumme og føde flere Fisk end hele Jordens Befolkning kan spise, selv om de spiste Fisk 3 Gange daglig. — Hvad er saa naturligere, end at der bliver gjort Forsøg paa en fornuftig Formering og Fredning? Vi har en stor og interesseret Befolkning i alle vore Fiskere, som jo direkte vilde høste Fordel af en rigeligere Fiskebestand. Hvad om der i den store ny Fiskerilov, som vor højtærede Landbrugsminister under 9. Marts bebudede i Lands tinget, blev indsat en Bestemmelse om, at hver Fisker Landet over skulde udklække eller købe til Udsætning det dobbelte Antal af smaa Yngel, som han i Aarets Løb havde fanget store Fisk. Dette maatte jo nærmest betragtes som Hjælp til Selvhjælp; og skulde Tanken vise sig betydningsløs og Fiskebestanden

ikke vokse, ja saa var der i alt Fald ingen Skade sket.

Set fra hele Befolkningens Side: Om Staten udgav en Skilling i et saadant Øjemed for at vore urimelig høje Fiskepriser kunde dale med Tiden — saa sigtede jo dette til at frembringe et socialt økonomisk Gode.

Vandene og Havet er en stor Rigdomskilde for os. Det har hidtil været for os som en stor Ager, vi stadigt vilde høste, men aldrig saa noget i. Det er en Umulighed, at dette kan blive ved at gaa.

Damkulturen, eller kunstig Fiskeavl, er et helt andet Princip. Her opdrættes Fiskene i Fangenskab, indtil de som Spisefisk kan sælges i dyre Domme i Hamborg eller Berlin. Ved saadanne Kulturer formeres Havets Beboere imidlertid ikke, og det var jo nærmest min Tanke, at vi skulde søge hen imod dette. Damkulturen kan mulig træde hjælpende til ved Levering af Yngel, der maaske ogsaa kunde give denne Kultur en ekstra Fortjeneste.

Jeg mener, at Ynglen ikke skal udsættes, før den har naaet en Størrelse af 1 a 2 Tommers Længde, eller saa stor, at der er størst mulig Udsigt til, at den kan naa Havet, hvor Fjendernes Antal, grundet paa den store Plads, aftager, og der bjærger den nok selv Føden, indtil den ad Aare søger hjem for at finde en Legeplads.

Mit Forslag er: at fylde vore Vande med et Utal af Yngel af denne Størrelse, saa skal det nok efter faa Aars Forløb mærkes i Fiskernes Garn.

Allingaaebro, i April 1906.

T. M. F. Andersen.

Slagtet Fisk.

—o—

Den kan holde sig frisk
i en Maaned.

I „Politiken“ for den 23 April skrives:

Vi havde i Gaar Lejlighed til at hilse paa Kaptejn Sølling fra London, der er her i Byen paa et kortere Besøg. Han fortalte os om de nyeste og overraskende gode Resultater af den Pakning af slagtet Fisk i vegetabilsk Papir, som han er Manden for, og som vi iøvrigt tidligere har omtalt.

Følgende Eksempel er værd at nævne: Den 26. Marts indbragtes til Grimsby tre Helleflyndere, der var fangede under Færøerne. De slagtedes samme Dag, pakkedes ind i Pergamentpapiret og lagdes ned i en Kasse med Is, hvorefter de sendtes til København til den kgl. grønlandske Handel. Den 9. April, altsaa efter 14 Dages Forløb, aabnedes der for den ene af Helleflynderne, og den viste sig at være ganske frisk. Den anden pakkedes ud, kogtes og spistes i Forgaars — efter 25 Dages Opbevaring — og Kaptejn Sølling forsikrer, at baade han og de andre, der nød Fisken, fandt den fortrinlig.

Paa Fredag skal den sidste Helleflynder holde for, og man nærer ingen Tvivl om, at den til den Tid er lige saa god, som da den i Marts slagtedes ovre i Grimsby.

Den snilde Pakningsmetode synes da at aabne store Muligheder for Fiskehandelen.

Det kan iøvrigt anføres, at man allerede har begyndt at sende kogte Hummer, indpakkede efter Hr.

Søllings Metode, fra Kanada til London, og at Resultatet har været fuldt tilfredsstillende.

Fiskemestrenes Møde i Vejen.

—o—

Den nystiftede Forening „Dansk Fiskemesterforening“, hvis Maal er Ferskvandsfiskeriets Fremme, afholdt den 23. Juni en vellykket Udflugt med paafølgende selskabelig Sammenkomst paa Hansens Hotel i Vejen.

Deltagerne samledes om Morgenen ved Vejen St. Der var Deltagere fra Jyllands forskellige Egne. Derimod havde Fiskemestrene fra Øerne slet ikke ladet sig repræsentere. Ialt var mødt ca. 25 Fiskemestre.

I Turen deltog desuden en Del Fiskeriejere fra det sydlige Jylland og som Hædersgæster Fabrikant Joh. Lauridsen og den paa Vejenegnen velkendte Husmand Fr. Friis, Andst Bro.

Fra Vejen St. gik Turen først til „De forenede Ferskvandsfiskerier“s Anlæg ved „Vejen store Vandmølle“. Derfra kørtes til Andst Bro, hvor Husmand Fr. Friis' lille Damkultur toges i Øjesyn. Derefter besaas det store, komplette — ja, som en Taler senere udtrykte sig — Mønsteranlæg „Lundgaard Eng og Fiskerianlæg“. Derfra kørtes langs Grænsen gennem Kongeaa-dalen til Skibelund Krat, hvor Forstander *Knud Petersen* gav nogle Oplysninger om Mindestenene, og efter at Selskabet havde drukket Kaffe, gik Hjemturen til Vejen St. for sig gennem Askov.

Ved 4-Tiden samledes Selskabet i Teatersalen paa Hansens Hotel, hvor Ferskvandsfiskeriforeningens

Konsulent, *Smidt Nissen*, Hvilestedgaard, — efter at Fiskemesterforeningens Formand, Bestyrer *Petersen*, Lundgaard, havde budt Velkommen — holdt et Foredrag om Ferskvandsfiskeriet.

Det var allerede 1890, at Taleren havde begyndt sin Virksomhed med Damkultur. Dennes Fortid har ikke været saa god, og Grundene dertil har været flere.

For det første er den gaaet altfor rask fremad. Der er gravet mange Damme, og man har troet, at naar man bare kom Vand og Fisk i dem, saa var Sagen klar; men det gaar ikke. Der skal mere til for at kunne drive Damkultur.

For det andet har det været meget uheldigt, at der er gaaet Pengepekulation i Ferskvandsfiskerisagen. En Ting er jeg vis paa, — sagde Taleren — nemlig, at Udbyttet ved Damkultur er i høj Grad afhængig af de Mænd, der skal varetage Gærningen.

Vi trænger til en Fiskeriskole og en Forsøgsstation for Ferskvandsfiskeriet, og det var godt, hvis Fiskemesterforeningen vilde give sit Bidrag til, at vi fik en saadan Skole, saa vi fik et nøjere Kendskab til Fiske- og Plantelivet ved vor Damkultur. Det vilde være af stor Betydning for Sagens Fremme, naar Fiskemesterforeningen i Fællesskab med Ferskvandsfiskeriforeningen kunde arbejde for denne Sag.

Vi har her i Landet de bedste Betingelser af alle Lande i hele Evropa for en udviklet Damkultur; men skal Sagen faa udstrakt Betydning, maa den ogsaa komme til at omfatte vore Aaer og Søer. Naar der ses hen til, hvad der er bleven gjort for Ferskvandsfiskeriet

i Lande som Schweiz og Belgien, saa er det sørgeligt at se, hvor vi her hjemme staar langt tilbage i saa Henseende.

Formanden oplyste, at Spørgsmaalet om Oprettelse af en Fiskeriskole og Forsøgsstation har Foreningen paa sit Program.

Fiskemester *Andersen*, Jedsted: Fiskemesterforeningens Opgave er ikke alene at vi støtter hinanden, men ogsaa Fiskerisagen i sin Hælfed. „Sandheden skal sejre“, det skal være vort Valgsprog. Sandheden kom frem hos Husmand Fr. Friis. Han meddelte os ikke alene de gode, men ogsaa de daarlige Resultater fra sin lille Damkultur. Den Side af Sagen maa vi ogsaa have frem.

Konsulent *Smidt Nissen* glædede sig ved *Andersens* Udtalelse om, at Fiskemesterforeningen vil slaa til Lyd for, at Sandheden skal sejre.

Efter en Diskussion om Udklækning og Fodring af Fisk osv. udtalte Fabrikant *Joh. Lauridsen*: Det har været mig en Glæde at høre den Interesse, Fiskemestrene har for Sagen. Vi skal i Fiskerisagen ind i en nøgtern Forretning. De nøgterne Tal maa frem. Det koster meget at fodre Fiskene, og det kan godt være, at det kan gøres langt billigere. Men for at komme til Klarhed herover, er det nødvendigt, at vi faar en Forsøgsstation. Jeg har faaet det Indtryk af Foreningen, at den vil noget; men Fiskeriejere og Fiskemestre skal arbejde Haand i Haand. Vi har fælles Interesser. Det skal gaa som paa vore Andelsmejerier.

Smidt Nissen havde Ordet for nogle afsluttende Bemærkninger angaaende Fodringen under forskellige

Forhold og udtalte: Her gælder ingen Recept. Fiskemestrene maa derfor være aarvaagne og hurtigt kunne orientere sig, hvor de kommer.

Formanden sluttede derefter Diskussionen med en Tak til Konsulenten, og hertil sluttede Forsamlingen sig.

Ved en paafølgende Fællesspisning blev der holdt en lang Række af Taler, bl. a. blev der udbragt en Skaal for Damerne, og det fortjener at nævnes, idet 3 fiskeriinteresserede unge Damer fra Holstedegnen tog Del i hele Turen.

(Kold. Folkebl.)

Aarsager til Dødeligheden blandt Fiskene i Vælddamme.

—o—

Nu, da Varmen er indtraadt, meddeles der os næsten dagligt, at Fiskene dør her og der. Det er som oftest Vælddamme, der klages over, altsaa Damme, der ikke har Tilløb fra en Bæk eller Rende, og i hvilke der altsaa ingen Strøm er. Dødeligheden indtræder i Almindelighed om Eftermiddagen mellem Kl. 2 og 6. Vi har faaet adskillige Forespørgsler om Aarsagen hertil. Forespørgerne oplyser os allerførst om, hvordan de har fodret, men tilføjer for det meste altid, at det er i Vælddammen, at Fiskene dør. I alle de andre Damme, som faar Vandet fra Vælddammen, og hvor Vandet er varmere, og hvor Fiskene faar samme Foder og samme Behandling, der dør ingen. Hvordan kan dette dog være?

Vi svarer: Der maa allerførst gøres opmærksom paa, at det paa ingen Maade er i alle Vælddamme, at der i denne varme Tid viser sig

Dødelighed blandt Fiskene. Men der er Vælddamme, hvor Vandet kan blive eller være saa luftfattigt, at Fiskene eller Ynglen dør i det.

Væld ligger under Bakkedrag, der kan være mer eller mindre høje, hvad der giver Aarsag til større eller mindre Tryk. Nu kan Vandstanden i visse Vælddamme gøres saa høj, at Vandet i Dammen udøver et større Tryk end det, den underjordiske Vandaare er udsat for. Følgen bliver, at Dammen ikke kan faa nogen ny Vandtilførsel og heller ingen Luftfornyelse. Hvor dette er Tilfældet, vil der altsaa ikke blive noget næneværdigt Afløb til den næste Dam, som faar Vandet fra den første, og Luftfattigdommen i disse Damme er altsaa let forklarlig. Man vil af dette forhaabentlig kunne forstaa, at Katastrofen her hidrører fra for høj Vandstand i Vælddammen. Vældvandet er maaske luftholdigt nok; men hvad kan det nytte, naar det ikke kan faa Lov til at vælde op i Dammen.

I andre Damme kan Aarsagen være en anden. Her kan maaske Vandet vælde rigeligt op, fordi det ikke er udsat for saa stort et Modtryk; men det kommer maaske fra en meget stor Dybde og er fattig paa Luft, fattig paa Ilt, men maaske rigere paa Kulsyre. Alt gaar godt, indtil Varmen kommer. I stille, varme Dage, især naar Dammene er rigtigt udsatte for Solen, forsvinder Ilten fra Vandet, Kulsyren bliver tilbage, og Dødeligheden indfinder sig. Det modsatte er Tilfældet, naar Vandet skulpes af Blæsten eller paavirket af en lavere Temperatur; thi da forsvinder Kulsyren; Vandet tager Luft til sig, og Fiskene bliver livlige og vel tilpasse.

Sidstnævnte Vælddam afgiver sit Vand til næste Dam, i hvilket det falder ned gennem Munken eller ind paa Overfladen. I denne er Fiskene raske, uagtet den modtager det varme Overfladevand fra første Dam. Grunden hertil er, at idet Vandet falder ned paa Overfladen i næste Dam eller ned gennem Munk og Tud til denne, saa samler Vandet Luft i sig, og Kulsyren frigør sig, og det i jo højere Grad Vandet spredes eller falder tyndt ned paa denne Dams Vand. Især foregaar Kulsyreens Frigørelse og Vandets Iltning bedst om Natten i den køligere Luft.

For nogle Dage siden fortalte en Mand os, hvorledes han paa kritiske Dage bar sig ad med at redde sine Fisk. „Jeg har det nu paa Fornemmelsen“, sagde han, „naar det vil blive galt. Men aldrig saasnart jeg med en Spand begynder at kaste Vand ud over den lille Dams Overflade, hører Fiskenes Ildebefindende straks op“.

En anden Damejer bruger en anden Maade. Han har indrettet sig en lille Træ-Sugepumpe med en noget lang Tud, som vender ud over Dammen. Naar det begynder at blive daarligt med Fiskene, sættes Pumpeværket i Gang. Under Tuddens Mund er anbragt et Bræt saaledes, at Vandet spredes tyndt ud i Luften, før det falder ned

En Gang bliver vi vel nok saa kloge, at vi med et Apparat kan undersøge vore Damvandes Beskaffenhed, og at vi tillige ved, hvor stor Kvantum Ilt et Pund Fisk forbruger i Døgnet. Vi kommer da til at arbejde ganske anderledes støt og sikker.

Fiskerimøde i Kellinghusen.

— 0 —

Bestyrelsen for „Central-Fiskeriforeningen for Slesvig Holsten“ indbyder til Medlemsmøde i Kellinghusen den 7. Juli d. A., Kl. 1½ om Eftermiddagen.

Der vil bl. a. af Hr. Direktør Kuhnert-Schönberg blive holdt Foredrag om „Damgødningsforsøg“. Antagelig gælder disse Forsøg Karpedamme?

Vi har haft Lejlighed til at gøre os bekendt med denne Forenings Regnskab for Regnskabsaaret fra 1. April 1905 til 1906.

Vi skal anføre nogle af dens Indtægter, saa kan Læserne selv sammenligne dem med vor Forenings Indtægter:

Statsunderstøttelse	3620 M.
Provinsialunderstøttelse	3500 —
Hjælp fra Kredsene	2619 —
Hjælp fra Spare- og	
Laanekasser	240 —
Tysk Fiskeriforening i	
Berlin	2200 —
Landhusholdningskammeret for Slesvig-	
Holsten	1000 —
Medlemsbidrag	1839 —

foruden adskillige andre større og mindre Indtægter.

Man kan næsten ikke undgaa at blive misundelig paa denne Forening med saa rundelige Understøttelser. Vor Forening har hidtil maattet hjælpe sig selv uden offentlig Understøttelse. Vi har derfor hidtil selv maattet arbejde os frem, og de enkelte Fiskerier har været henvist til selv at gaa „Forsøgsvejen“. Det har desværre tit været meget dyrekøbt Erfaringer, der paa den Maade er gjorte.

Tyskerne er jo ellers i meget vore Læremestre; men paa dette Omraade kan de ikke fuldt ud være det. Forholdene der og her er jo nemlig vidt forskellige. Vort Land egner sig saaledes bedst til Damkultur for Ørredfisk; det gør Tyskland derimod ikke, det egner sig bedre for Karper og andre Fisk, der kræver en højere Temperatur.

Det siger sig imidlertid selv, at skal Damkulturen faa nogen, lad os sige rigtig stor Betydning for vort Land og Folk, da kan vi ikke vedblivende undvære offentlig Understøttelse; og den faar vi ikke, saa længe der ses „smaat“ paa denne Sag af Vedkommende.

„Dansk Fiskeriforening“'s Aarsberetning.

—o—

„Dansk Fiskeriforening“ har nu udsendt sin Aarsberetning for Driftsaaret 1905—06.

Foreningen tæller 94 Foreninger mod 87 i Fjor.

Medlemstallet af umiddelbare

Medlemmer	629
Overordentlige Medlemmer	16
Forenings-Medlemmer	7856

Ialt 8501

Ialt en Fremgang paa 688 Medlemmer.

Paa Foreningens Vegne fremfører Bestyrelsen sin bedste Tak

til Regering og Rigsdag for den store Imødekommenhed mod fremsendte Andragender, til den Raben-Levetzauseke Fond, det Classenske Fedeikommis og Hjørring Amtsraad for den værdifulde Støtte, de fremdeles yder Foreningen.

Af indsendte Andragender skal vi fremføre Foreningens Andragende af 24. Juni 1905.

Til Landbrugsministeriet.

„Dansk Fiskeriforening“ andrager . . . om, at der paa Finansloven 1906—07 maa blive bevilget Foreningen et Statstilskud af 31,600 Kr. at fordele og anvende:

1. Til Fremme af Foreningens almindelige Formaal	14,400 Kr.
2. Tilskud til Foreningens Modelsamling	1,000 —
3. Til Foredrag og Samariterkursus	3,000 —
4. Til Fisker- og Fiskerskippereskolen i Vallekilde	1,200 —
5. Til Vedligeholdelse af Faresignalstationerne paa Jyllands Vestkyst	2,000 —
6. Til Pasning af ovennævnte Faresignalstationer	3,000 —
7. Til Udryddelse af Skadedyr (Sæler og Aalekrager) anslaaes til	4,000 —
8. Til Fiskerrejser	3,000 —
	Ialt 31,600 Kr.

Der oplyses, at Post 2, 3, 5, 6, 7 og 8 alle er indgaaede som ordi-nært Led i Foreningens Virksomhed.

Endvidere anmodes Ministeriet om ekstraordinært at søge bevilget:

a. Til faglige Aftenskoler	1000 Kr.
b. Til Forsøg af Udryddelse af forskellige andre Skadedyr, der delvis ødelægger Fjordfiskeriet i danske Færvande, indtil	2000 Kr.

c. Til Undersøgelse af, hvorledes de Ulemper, som Afløb fra Fabrikkerne foranlediger for Fiskeriet, maaske kan afhjælpes 1000 Kr.

Af andre Andragender til Landbrugsministeriet skal vi nævne følgende:

Andragende om et Klækkeri ved Slusegaard paa Bornholm 8000 Kr.

Overslag over Udgifterne dertil ser saaledes ud:

Klækkeri til $\frac{1}{2}$ Mill. Æg	
med Inventar	6000 Kr.
5 Damme med Hegn	2000 —
Uforudsete Udgifter	1000 —
	Ialt 8000 Kr.

Det er dernæst Tanken, at man indtil videre skulde nøjes med at leje sig ind paa Slusegaard. Hertil menes at medgaa ca. 1000 Kr. Driften vil derefter komme til at koste pr. Aar:

Lejeafgift	1000 Kr.
Fiskemester og Assistance	2000 —
Indkøb af Æg	3000 —
Indkøb af Foder	1000 —
	Ialt 7000 Kr.

Disse 7000 Kr. søges bevilget i 5 Aar. — Disse Foranstaltninger gaar selvfølgelig ud paa at forbedre Lakse- og Ørredfiskeriet ved Bornholm.

Desuden har Bestyrelsen belyst og anbefalet bl. a. følgende til Landbrugsministeriet indsendte Andragender:

Struer Fiskeriforening om et Statsbidrag til Udsættelse af Yngel i „Kilen“, stort 300 Kr.

Skelskør Fiskeriforening om 500

Kr. til Udsættelse af „Flyndere“ og Ørredyngel i Skelskør Nor.

Aunøfjord Fiskeriforening om Statsbidrag til Indkøb af Ørredyngel.

Fiskeriforeningen for Ulsund om 200 Kr. til Indkøb af Ørredyngel.

Fiskeriforeningen for Nykøbing F. om Bidrag til Udsættelse af Ørredyngel.

Isefjordens Fiskeriforening om Bidrag af 200 Kr. til Indretning af en Vækstdam for Ørredyngel.

Endvidere har „Dansk Fiskeriforening“ fremsendt et Andragende til Landbrugsministeriet om, at der ydes Enken efter afdøde Professor *Arthur Feddersen* aarligt af Statskassen ikke mindre end 800 Kr. — Efter i Andragendet at have givet en Oversigt over Professor Feddersens Livsgerning og dens Betydning for Fiskeriet, slutter Foreningen sin Anbefaling af Enkens Andragende saaledes:

„Professor Feddersens mangede og omfangsrige Virksomhed har sat rige Spor. Det tør sikkert siges, at han var den første Videnskabsmand i Danmark, der fik Fiskerne i Tale.

Han opnaede en lignende Indflydelse paa Fiskeriets Udvikling som N. J. Fjord paa Landbrugets. Man skal tillige fremhæve, at han under sit lange Livs Arbejde ikke for sig selv søgte at slaa Kapital af dette, men tværtimod til Rejser, til Anskaffelse af Bøger og videnskabelige Undersøgelser ofrede alt, hvad der kunde blive tilovers fra det daglige Udkomme.

Hans efterlevende 73-aarige Enke er derfor, som det fremgaar af Andragendet, stillet saaledes, at hun uden Støtte fra Statens Side vil

komme til at lide Trang. Hun er nemlig saa svag og hjælpeløs, at hun daglig maa plejes og tilses af Fremmede. Efter menneskelig Beregning er der ikke nogen Udsigt til, at dette Forhold vil forandres til det bedre, ligesom det Spand af Tid, hun vil overleve sin afdøde Mand, næppe vil blive ret stort.

I Henhold til anførte tillader man sig derfor at forvente, at det høje Ministerium i Betragtning af det uegennyttige og frugtbargørende Arbejde, som hendes Mand har udrettet til Højnelse og Fremme af Danmarks Fiskeri — et Arbejde, der i væsentlig Grad økonomisk har gavnnet Landets Fiskere og national-økonomisk har øget Landets Indtægt og derfor ogsaa er bleven offentlig anerkendt langt ud over Landets Grænser — i videste Grad vil imødekomme Andragendet.“

Spørgsmaal og Svar.

— o —

Spørgsmaal:

Til hvilken Tid paa Aaret er Karpen bedst tjenlig til Forbrug?

Naar Karpedamme da til den Tid tømmes, hvornaar bør den da atter besættes med Aarsyngel?

X. Y.

Mindre Meddelelser.

— o —

„Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Generalforsamling den 16. Juni d. A.: Lovændringerne blev vedtagne. Derefter blev der holdt Møde om Dannelse af en Eksportforening.

Udsættelse af Ørredyngel. Landbrugsministeriet har meddelt Aunø Fiskeriforening paa Sjælland, at Mi-

nisteriet vil være villig til at lade Lellinge Fiskeri udsætte 20,000 Stkr. Ørredyngel i de til Aunø Fjord hørende Vandløb paa Vilkaar, at Fiskeriforeningen bærer de med Transporten af Ynglen forbundne Udgifter og endvidere selv i det kommende Efteraar lader udsætte mindst 4000 Stkr. Halvaars Ørreder, hvortil Foreningen vil kunne forvente at modtage et Statstilskud af 1000 Kr, samt at Udsætningen foregaar efter Anvisning og under Tilsyn af Ministeriets Konsulent i Sager vedrørende Ferskvandsfiskeri.

(Rødby Avis.)

Fiskeyngel. 8000 amerikanske Regnbueforeller er udsat i en Fiskepark ved Nykøbing. Ynglen skal til Efteraaret udsættes i Sundet.

(Faaborg Avis.)

Fiskerianlægget ved Hulkær Mølle. Under elskværdig oplysende Vejledning af Hr. Entreprenør *Leth Nissen* besaa vi forleden det ret storstilede Fiskerianlæg ved Hulkær Mølle. Anlægget, der ejes af et Aktieselskab, bestaaende af Mænd her fra Egnen — Formand Sagfører Max Nielsen —, omfatter ialt 7 Td. Land, hvorpaa der skal anlægges ialt 54 Fiskedamme. Selv om Arbejdet endnu langt fra er færdigt, er det dog godt fremskreden, idet 11 Damme allerede er færdige og besatte med Fisk, og 12 tages i Brug i en nær Fremtid. Der er i de 11 Damme udsat ca. 300,000 Ørreder, dels Bækørred, dels Kildeørred, og der er ansat en Fiskemester, som er travlt beskæftiget med at fodre Fiskene, holde Tilløb og Fraløb rensede, udrydde eventuelle Fjender af Smaafiskene — den Dag, vi besaa Dammene, faldt en stor Vandrotte, som havde taget

Ophold i en Dam, for hans dræbende Kugle.

Terrænforholdene og Vandmængden ved Hulkær er heldig for Fiskerianlæg. Vi tror ogsaa — uden at tillægge os selv nogen særlig Sagskundskab i den Retning — at Selskabet har været heldig med at antage Hr. Leth Nissen til at anlægge Dammene. Det udførte Arbejde har et smukt og solidt Udseende, ligesom Leth Nissen netop har stor Interesse for og Forstaaelse af Fiskerianlæg. Han har i Forvejen anlagt 7 lignende.

Han har haft Uheld med et Par af Dammene, idet der ved Pres af den ovenfor liggende Bakke skred en Del Tørvejord op i Bunden; men nu er det lykkedes ham at faa det standset. (Ribe A. Tid.)

Laksens Opgang. En berømt svensk Biolog, Dr. Nordqvist i Lund, har udgivet en Afhandling om Laksens Opgang i Finland og det nordlige Sverigs Elve. Han fremhæver bl. a., at de biologiske og andre Uligheder, som findes mellem de i forskellige Floder opstigende Laks, synes at tale for, at Laksen i Røglen vender tilbage til den Flod, hvor den er udklækket, thi ellers havde disse smaa Forskelligheder næppe kunnet opstaa.

Viser denne Antagelse sig rigtig, hvad meget taler for, er det ikke urimeligt, at der blandt de forskellige Laksevariationer kan være en saa væsentlig Forskel, saa at der efter nøjere Undersøgelse kan være gode Grunde til at vælge særlige Variationer til Udklækning paa de forskellige Steder.

Maagerne. I „Sorø Amtstid.“ har der været ført en længere Strid om Maagernes Skade eller Nytte.

Professor Boas paa Landbohøjskolen har nu i sidste Nr. af „Dansk Landbrug“ underkastet Spørgsmaalet om Maagernes Nytte eller Skade for Landbruget en nærmere Undersøgelse. Professoren kommer til følgende Resultat:

I det hele er Forholdet aabenbart det, at Maagernes Betydning paa Marken økonomisk set er ret underordnet. Skaden, de gør der, er næppe meget stor, Nytten er vistnok ogsaa ret underordnet. At indskrænke Indsamlingen af Maageæg af Hensyn til disse Dyrs „Nytte“ paa Marken, mener jeg ikke, der er nogen som helst Anledning til; men der er god Grund til at søge Jagtloven ændret saaledes, at man kan skyde Maagerne bort, naar de gør Fortræd i Fiskedamme eller i Haver; den „Nytte“, de gør paa Marken, er i alt Fald ikke større, end at noget saadant vil være fuldt forsvaret. (Kold. Folkebl.)

Barnsø ved Varde er i Efteraaret tørlagt og nu atter sat fuld af Vand. „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, der har overtaget Søens Drift, har i Foraarsmaanederne besat den med Regnbueørred, Karper og Suder. Det hele skal være et Forsøg paa Fiskeavl uden Kunstfoder.

Rettelse til Artiklen „The Blach Bass“ i Bladets Nr. 11 for 1. Juni: Silver Sided Minnows latinske Navn er *Alburnus Nitidus* og ikke, som der staar, *Alburnus Nibidus*.

Fiskerne kontra Maagerne. I Tilslutning til en Artikel i „Vordingborg Dagblad“ af P. P. Svinø, omhandlende, at Fiskeriet i Ulfund og tilgrænsende Vande snart kun vil være en Saga, fordi Maager og Terner opæder Fiskeynglen, da hver

Terne daglig fisker flere Fisk end en Fisker, har Brofoged Falk, Nykøbing F., meddelt mig, at han for nogle Aar siden iagttog, at en Terne i en Time fangede 163 to a tre Tommer lange Hornfisk. Efter at have fortæret godt Hundrede, bed den Resten over og lod dem falde ned paa Broen.

Naar een Fugl kan fortære saa mange Smaafisk daglig, hvilke Mængder bliver der da ikke aarlig fortæret af de Myriader af Maager og Terner, som fra de fredlyste, ubeboede Holme og Øer sværmer over Fjorde og Bugter. Skrives der ikke ind mod Maager og Terner, ødelægger disse Fugle Fiskeriet og gør Fiskerne brødløse.

Jeg henstiller, om der ikke kunde paalægges Lodsejerne, som i 1888 fik deres Aalegaardsret udvidet, Forpligtelse til at udrydde disse Skadedyr.

A. Henriksen,

(D. F.) Fisker, Masned Sund.

Red. vil hertil bemærke, at det ikke alene er i Fjorde og Bugter, disse Skadedyr sværmer omkring og fortærer Mængder af Fisk; men det samme er ogsaa mange Steder Tilfældet ved Søer og Damkulturer. Det var derfor ønskeligt, at der ved Lov blev gjort noget for Udryddelsen af disse Skadedyr. Vi har isørigt i sin Tid henledet Opmærksomheden paa denne Sag.

Stort Fiskeri. I Faarup Sø drives i disse Dage et meget betydeligt Fiskeri. Det er nemlig *Brasen*, der fanges; men af denne ikke særlig fine Fisk, fanges der ogsaa i hele Vognlæs.

Fisken afsættes i Omlandet til ca. 20 Øre pr. Pund, saa Forretningen er ikke saa daarlig endda.

(Vejle A. Fikbl.)

Lakseeksporten til England.

I Henhold til en fra Danmarks Fiskeriagent i England til Landbrugsministeriet indsendt Rapport har Landbrugsministeriet 2. Juni meddelt „Dansk Fiskeriforening“, at der fra Bornholm i Tiden mellem 3. Septbr. og 1. Februar, i hvilket Tidsrum Laksen er fredet i England, er afsendt en Del Laks fra Bornholm, som det har været forbundet med Vanskeligheder at faa indført, idet det af Øvrighederne i England forlangte Certificat for Fangststedet ikke medfulgte. Man skal derfor henlede alle Afsenderes Opmærksomhed paa det betimelige i for Fremtiden ved Fremsendelse af Laks til det engelske Marked i Tiden mellem 3. Septbr. og 1. Februar at medsende Certificat, et af de stedlige Autoriteter udstedt Bævis for Fangststedet af den eksporterede Laks, for derved at godtgøre, at Laksen er lovligt fanget.

(D. F.)

Nyt Fiskeri. Paa „Houmark“ i Borup Sogn er i Efteraaret paabegyndt et Ferskvandsfiskeri, der særlig vil komme til at omfatte Ørred, Karper og Suder. Paa et Areal af ca. 2 Tdr. Land er der allerede inddæmmed 3 Damme, hvoraf de 2 er besat med Karper. Den tredie er det Mening at besætte med Ørred, efter at disse efter endt Udklækning er udsat i smaa Damme og vant til kunstigt Foder.

I Udklækningsanstalten, der hører til Anlægget, kan der aarlig udklækkes 500,000 Ørredæg.

(Rand. Venstrebl.)

Mariager Fiskeriforening udsætter i Aar Ørredyngel i Aaer og Bække med Udløb til Fjorden. Der er i Foraaret udsat i Oue Mølleaa

12,000 Stkr. Ørredyngel og til Dato har Foreningen udsat 64,000 Stkr.; der vil i Aar ialt blive udsat 150,000 Stkr. Ørredyngel.

Foreningen ejer to Ørredparker, en i „Stinesminde“, hvor der hvert Aar udsættes 6000 Stkr. Ørredyngel, og een i Veierbæk, hvor der ligeledes hvert Aar udsættes 2000 Stkr.

For Fiskerne har denne Udsættelse i de sidste Aar givet et godt Udbytte, idet de i Fjorden har fanget en Del større Ørreder.

(D. F)

3000 Stkr. Lakseørred-Yngel er udsat i Dammen ved Bretved. Ynglen er dansk. (Holb A. Vbl.)

Fiskemarkedet.

—o—

København, 18. til 23. Juni.

Aal	35—55	Øre pr. Pd.
Laks	75—150	— —
Gedde	40—60	— —
Aborre	25—30	— —
Krebs	300—400	— pr. Stk.

Berlin, 23. Juni.

Levende Fisk:

Gedde	67—99	Pf. pr. Pd.
Aborre, smaa.	42	— —
Suder	51—95	— —
Skalle	29—40	— —
Aal, danske,	92—116	— —
Karpe	64—81	— —
Karudse	50—77	— —

Ispakkede Fisk:

Laks, norske,	87—117	Pf. pr. Pd.
Laks, II a.,	57—94	— —
Aborre	18—40	— —
Gedde, store,	29—48	— —
— usorterede,	27—69	— —
Aal, store,	92—118	— —
— middelstore,	70—99	— —
— smaa,	50	— —
— usorterede,	49—79	— —
— danske,	40—62	— —
Suder	20—64	— —
Karudser	16—40	— —
Krebs, store,	— 2400	Pf. pr Skok
— middelst.,	1000—1550	— —
— smaa,	350—750	— —
— usorterede,	550—1000	— —

Hamburg, 18. til 23. Juni.

(Auktionsberetning.)

Brasen	20—35	Pf. pr. Pd.
Aborre	25—34	— —
Gedde, middelstore,	50—67	— —
Laks, norske	101—122	— —
Ørred	120—142	— —
Aal	70—82	— —

Paris, 23. Juni.

Blankørred	3,50—5,50	Fr. pr. Klgr.
Gedde	1,50—2,50	— —
Krebs, store,	16—20	Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	9—12	— —
— smaa	5—7	— —

(D. F. Z.).

Annoncer.

—o—

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturtro, holdbart og billigt.

Konservator J. Mogensen,
Havrdalshus pr. Kellerup.

Kupon.

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar følger pr. Postanvisning. kan haves ved Postopkrævning.

....., den 190 ..

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret
Sættefisk, Yngel og Øjneæg
af Hav-, Bæk-, Regnbue- og
Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen**,
Clausholm pr. Randers.

Spiseforeller

(Portionsfisk) ønskes til Købs. Af-
hentning med Specialvogn paa Sæl-
gerens nærmeste Statsbanestation.
Kontant Betaling.

G. Domaschke,
Fischhandlung,

Berlin N. W. 21, Jonasstrasse III.

Plads som Fiskemester søges

fra 1. November af und-
dertegnede. Gode An-
befalinger haves. Har
været ved Fiskeriet i
2¹/₂ Aar. Er 25 Aar.

Christen Mogensen,
Fiskeriet „Ahler“,
Borris St.

Fiskemester.

En flink og dygtig
(gift) Fiskemester (3³/₄
Aar ved Faget) søger
Plads straks eller i Lø-
bet af Sommeren.

C. Olsen,
Fiskemester,
Alslev Mølle pr. Varde.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
1/2 til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig
Øjneæg, Yngel og
Sættefisk af Bæk-,
Regnbue- og Kilde-
ørred af vore bekendte
Moderfisk, samt Sætte-
fisk af Karper og Sud-
der til billigste Priser.

Portionsfisk og
store Spisefisk af
alle Arter købes i fast
Regning eller pr. Kom-
mission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Post- og Telegram-Adresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Telefonadresse:
Fiskeriet, Vamdrup.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup,

leverer af eget bekendte Opdræt og af garanteret prima Kvalitet:

Øjneæg, Yngel, Sættefisk og Moderfisk for Damkulturen.
Samtlige Ørredarter (Hav-, Bæk-, Kilde- og Regnbueørred).

Karper og Suder, haardføre, hurtigstvoksende Race, fineste Afstamning.
Geddeyngel samt Sættegedder fra frie Vande.

Moderkrebs med befrugtede Æg. Sættekrebs.

Prima Øjneæg af Moderørred, der holdes i store Naturdamme uden Fodring.

Specialitet: Æg af Vildfisk.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 14

15. Juli.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. *Cand. Bie, Hobro*. Næstformand er Hr. *Direktør Petersen i Vandrup, til hvem Begøring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.*

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petillinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undertagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: J. O. Bøving-Petersen. — Lystfiskeri. — Aalen. — Spørgsmaal og Svar. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

J. O. Bøving-Petersen

er fra 1. Juli indtraadt i Redaktionen af „Dansk Fiskeritidende“ og samtidig knyttet til „Dansk Fiskeriforening“ som biologisk Medvirker.

I „Dansk Fiskeritidende“ for 2. Juli henvender Hr. Bøving-Petersen sig til Bladets Læsere og Foreningens Medlemmer, og efter kortelig at have omtalt afdøde Professor Feddersens Betydning for den danske Fiskeristand, fortsætter han:

„Naar jeg nu tager Arven efter Professor Feddersen op og skal søge at forvalte den paa bedste Maade, vil jeg her gentage, hvad jeg i min Ansøgning fremhævede som Hovedopgaven: klar og letfattelig Redegørelse for den videnskabelige Forsknings Resultater og disses praktiske Værd for vor Fiskeristand, saaledes at de teoretiske Fremskridt, som vort og andre Landes Studium af Fiskenes Livsforhold maatte gøre, saa vidt muligt omsættes til Anvendelse i Praksis.

Vi har i den sidste Menneskealder set, hvorledes dansk Landbrug, netop ved et saadant Samarbejde mellem Teori og Praksis, har taget et Opsving, der har bragt det i forreste Række blandt alle Nationers Landbrug. Lad dette Opsving være vort lysende Forbillede.

Faa Lande har saa udstrakt en Kystlinje i Forhold til deres Fladerum som Danmark: omtrent 4,500 Kilometer eller henimod 1 Mil Strand for hver Kvadratmils Størrelse af Landet. Alene heri ligger et tydeligt Vink om, at vort Fiskeri

maa kunne oparbejdes til at blive en Næringsvej af langt større Betydning end hidtil.

Sikkert gemmer vore Vande i deres Skød store Opgaver, som bør løses, og som ogsaa kan løses ved fælles, endrægtigt Samarbejde. I dette Samarbejde tilsiger jeg „Dansk Fiskeriforening“ al den Støtte, jeg formaar at yde, efterhaanden som jeg trænger dybere ind i disse Opgaver. — — Saa sandt som „Lysten driver Værket“ vil mit Arbejde i „Dansk Fiskeriforening“ da heller ikke savne fornøden Drivkraft til at naa frem mod Maalet.“

Naar Hr. Bøving-Petersen skriver: „Sikkert gemmer vore Vande i deres Skød store Opgaver, som bør løses, og som sikkert kan løses ved fælles, endrægtigt Samarbejde“, da maa vi give ham vor fulde Tilslutning; men vi vil blot tilføje, at denne Udtalelse gælder baade for de salte og ferske Vande, hvad sikkert ogsaa er Hr. Bøving-Petersens Mening.

Salt- og Ferskvandsfiskeriet har som bekendt Opgaver, der heller ikke kan løses uden fælles, endrægtigt Samarbejde. Afdøde Professor Feddersen havde en dyb Forstaaelse heraf, og derfor havde „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ ogsaa altid en værdifuld Støtte i ham; thi det hørte ogsaa med til hans Arbejde at fremme dette fælles, endrægtige Samarbejde mellem Salt- og Ferskvandsfiskerne der, hvor deres Interesser berørte hinanden.

Idet vi byder Hr. Bøving-Petersen velkommen som Professor Feddersens Afløser og Arvtager, er det med det Haab og det Ønske, at „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ af ham vil faa den samme Støtte, som af Professor Feddersen, og at han

ogsaa i det Stykke vil tage Arven op efter ham, saa det til sidst maa lykkes at bringe et fælles, endrægtigt Samarbejde i Stand mellem Salt- og Ferskvandsfiskerne til Gavn for begge Parter og til Fiskeriets Udvikling i det hele taget.

Lystfiskeri.

—o—

Lidt om Fluefiskeriet.

(Til Dels efter Max von dem Borne.)

—

De fleste Autoriteter paa Fluefiskeriets Omraade, navnlig engelske og tyske Fiskere, anbefaler, at man i Vandløb med Strøm skal lade Fluene drive med Strømmen, og at Fluene ikke maa bevæges af Fiskeren for ikke at forurolige Fiskene.

Fluefiskeriet i Strøm foregaar enten opad imod Strømmen eller nedad med denne.

Fiskeriet opad imod Strømmen er dog i Reglen, naar man fisker paa almindelig Maade, kun mulig i rolige Strømløb, fordi Fluene i hurtigt flydende Vand bliver ført altfor hurtigt nedad imod Fiskeren til, at han kan holde Linen tilbørligt strammet, hvad der er nødvendigt for, at han i rette Tid kan give det Ryk, der absolut udfordres til at fæste Krogen i den springende Fisks Gab.

Skotten Stewart, een af det forrige Aarhundredes dueligste Fluefiskere, anbefaler imidlertid en Fiskemaade, hvorved det dog bliver muligt at befiske et Vand, der er stærkt strømmende, uden at risikere, at Rykket kommer for sent, fordi Linen ikke kan holdes strammet. Kastet gør han opad imod Strømmen uden at fremkalde Uro i Vandet, og lader Strømmen føre Fluene

1 a 2 Meter ned, idet han samtidig hæver Stangens Spids. Saasnart Fluén har passeret de 1 a 2 Meter, kaster han paany opad, men mere end 1, højst 2 Gange, gør han ikke Kastet fra samme Stilling, med mindre han har Grund til at vente, at der staar en stor Fisk paa Stedet. Han gaar derefter et Par Meter opad imod Strømmen og gentager Kastet. — Han befisker først den nærmeste Bred og derefter den modsatte Bred, i Nærheden af hvilken han, hvis Vandet er dybt, som oftest har Udsigt til at fange en god Fisk.

Fiskeriet opad Strømmen frembyder den store Fordel, at Fiskeren ikke let ses af Fisken, der altid staar med Hovedet mod Strømmen og altsaa ikke ser, hvad der befinder sig nedenfor den. Naar man har kastet Fluén, hæver man Stangens Spids opad efterhaanden, som Fluén flyder nedad med Strømmen. Fluén skal derhos som sagt alene bevæges af Strømmen og ikke af Fiskeren.

Naar man af en eller anden Grund, f. Eks. fordi man har stærk Modvind, ikke kan fiske opad imod Strømmen, maa man fiske nedad denne. Man kaster i saa Tilfælde, om muligt, tværs over Strømmen og lader Fluén drive nedad denne, eller man kaster nedad Strømmen, noget kort med temmelig opret Stang, og sænker derefter Stangens Spids, saa at Fluén bevæger sig nedad Strømmen. I Strømslinger kaster man Fluén ovenfra, lader den omtumle af Strømmen og giver efterhaanden mere og mere Line ud, alt uden at forlade sin Plads. Ret ofte faar man paa denne Maade en god Fisk.

For nærsynede Fiskere er det en

Ulempe, at de let overser en opgaende Fisk og derfor kommer for sent med det Ryk, der skal fæste Krogen i Fiskens Gab. De bliver derfor let kede af Fluefiskeriet og opgiver dette. For saadanne Fiskere anbefaler en af Tysklands dueligste og mest øvede Fluefiskere følgende Metode, der har vist sig særdeles formaalstjenlig: Man kaster Fluén paa Vandet med lang Line og lader den drive nedad Strømmen, til Linen er strammet. Derefter holder man Fluén roligt paa samme Sted, og lader Strømmen tumle med den, hvorved den synker mer eller mindre ned i Vandet og bevæges hid og did af Strømmen. Efter nogle Minutters Forløb gaar man et Skridt nedad med Strømmen, uden at tage Fluén ud af Vandet, og affisker paa denne Maade større Strækninger.

Ogsaa til Stalling anbefaler han denne Metode.

Fisken hager sig som oftest fast paa Krogen ved sin egen Tyngde i Forbindelse med Stangens og Linens Elasticitet. Fiskeren har derfor intet andet at gøre end at kaste godt ud og passe, at Linen holdes stram, medens Fisken selv, i Forbindelse med Stangen og den strammede Line, fremkalder Rykket, der fæster Krogen i dens Gab. Særlig anvendelig er denne Metode i mindre Vandløb og Strømslinger:

Endnu skal jeg med Hensyn til Fluefiskeriet i vore egne Ørredvande, hvor der i Almindelighed er saa megen Grøde og Opvækst, anføre følgende:

I engelske og andre udenlandske Fiskebøger anbefales det ofte at bruge flere Fluér paa Forfanget, og dette kan maaske ogsaa være en

Fordel, naar man har rent — det vil sige grødefrit — Vand at arbejde i; men i urent Vand er det absolut en Fejl at bruge mere end een Flue. Dette vil bedst vise sig, naar man har faaet en større Fisk paa en af Fluerne, en Fisk, der er for stor til, at man straks kan vippe den op med Stangen. De løse Fluere vil, naar man arbejder med Fisken for at matte den, stadigt gribe fat i Grødebuskene og Sivene, hvilke sidste mange Gange er tyngede saaledes ned af Strømmen, at man, især naar det blæser, ikke kan se dem. Faar en af disse fri Fluere nede i Vandet f. Eks. fat i et Siv, vil et af to indtræffe: er Sivet knækket, vil Krogen skære sig gennem til Knækket, hvor den hager sig fast, eller ogsaa, hvis Sivet er helt, vil Krogen skære sig gennem til Blomsten og der hage sig fast, saa at man ikke uden at resikere, at Stangens Spids knækker, eller Førfanget brister, kan faa Krogen løs. Og faar man endelig Krogen flot, vil Fisken som Regel være undsluppen, og man staar der — en fejlslagen Forhaabning rigere — og med de varmeste Velsignelser over de mange rare Kroge, man har forsynet sit Forfang med.

Noget lignende vil ske, om det er Grødebuske, Krogen har faaet fat i. Inden man har faaet Krogen løs, vil den fangne Fisk som oftest have set Lejlighed til at arbejde sig saa fast i Grøden, at det ikke een af to Gange lykkes at faa den i Land.

En gammel Lystfisker.

Aalen.

Grækerne, der havde deltaget i Alexander den Stores Krigstog, hjembragte sælsomme Beretninger om Vidunderlandet Indien. Der skulde der ogsaa gives Fisk, som undertiden forlod Floderne, og ligesom Frøer vandrede over Land for at opsøge sig et andet Vand. Den arabiske Rejsende Soliman, der besøgte Indien tolv Hundrede Aar senere, vidste at dække op med endnu mere om Landets Fisk. Han beretter, at der gaves en Fisk, der over Land vandrede hen til Kokospalmen, som den klatrede op ad for at — drikke Palmevin. Hine Grækere og Arabere Samtidige spottede over saadanne Æventyr. Indien er nu gennemforsket, og ingen har fundet noget til den vindrikkende Fisk, men en Klatrefisk er velkendt der, og den forlader ganske rigtigt undertiden udtørrede Vande og vandrer over Land for at finde vandrigere Steder. Man behøvede forvist ikke at gaa til Indien for at lære at kende saadanne Naturundere. I Ægypten lever Aalemallen eller Scharmutton, der ved Kanalernes Udtørring bugter sig frem over det fugtige Dynd og vandrer saa længe, indtil den har fundet et Vandløb.

Blandt vort Hjemlands Fisk udmærker Aalen sig ved sin Sejglivethed. Den kan leve flere Timer, ja endog en Dag, udenfor Vandet; og denne Egenskab hos den gav maaske Anledning til, at man en lang Tid holdt den for en Natsværmer, der ved Maaneskin forlod sit egentlige Element og gjorde Udflugter i Mark og Eng. Allerede den første tyske Naturforsker, Albertus Magnus, det

trettende Aarhundredes universale Doktor, ved at berette derom. I hans „Thierbuch“ hedder det: „Aalen skal ogsaa om Natten forlade Vandet og gaa op paa Ageren, hvor den finder Linser, Ærter eller Bønner saaede“. I Aarhundreder blev den Paastand gentaget og blev endog optaget i Skolebøger. Først senere, i det kritisk anlagte nittende Aarhundrede, kom Naturforskerne paa den Tanke, at undersøge Sandheden af denne gamle Overlevering. Men hvor meget man endogsaa eftersporede, blandt Fiskere og Landbefolkning, er det ikke lykkedes at paavise en eneste virkelig Iagttagelse heraf, og for hvis Sandhed Meddeleren vil indestaa, og med Rette henviser man derfor nu disse gamle Fortællinger til Dyrefabrerne.

Men i andre Henseender har Aalen lige indtil den nyeste Tid vedblevet at være en mysteriøs Skabning. Dens Forplantningshistorie var indhyllet i et dybt Mørke. Ingen havde set Aalen „lege“, og i lang Tid formaaede endog øvede Forskere ikke at udgrunde, om Aalene, der fangedes i vore Floder, var Hanner eller Hanner. Men hvor den strænge Videnskab ikke fandt noget Middel til Gaadens Løsning, aabnede der sig en vid Mark for Gætninger og for den saakaldte vilde Forskning, der gav sig Udslag i foregivne Opdagelser af ukaldede og uerfarne Folk.

Fra Tid til anden blev der fra denne eller hin forkyndt, at han havde været saa heldig at opdage den haardt omstridte Hemmelighed. Snart fortalte man, at Aalen var en Tvetulle, snart at den fødte levende Unger til Verden. Ved nærmere Efterforskning viste det sig imidler-

tid, at Indvoldsorme hos Fisk var blevne antagne for Aaleyngel, eller endog, at man ikke havde iagttaget vor Flodaal, men en hel anden Fisk. Imidlertid skred den videnskabelige Forskning, om end langsomt, saa dog uden at lade sig vildlede, fremad, og nu er endelig ogsaa denne Hemmelighed i Naturen blev aabenbar for Mennesket.

Allerførst opdagede man ved Hjælp af mikroskopiske Undersøgelser Aalenes Kønsganer. Det viste sig, at disse ikke i vore Indlandsvande udvikles hos Aalene, og man sluttede deraf, at de ikke kunde yngle i Ferskvand. Men nu havde man en rum Tid vidst, at Flodaalen foretog Vandringer. Naar Høststormene rejste sig, da vaagnede Vandredriften hos de større, voksne Aal. De sluttede sig sammen i Skarer fra 20 indtil 40 Stkr og svømmede nedad med Strømmen, navnlig i mørke Nætter. Snart vandrede de langsomt, ligesom fordrivende Tiden med Spøg og Leg, saa at de i Løbet af en Nat ikke naaede videre end 1—2 Klm. frem, snart ilte de saa hurtigt afsted, at de i det samme Tidsrum havde tilbagelagt 20 Kilometer. Altid fremad gaar det, altid nedad Floden; thi Havet er Maalet for denne Vandring.

Hvad der nu her fremdeles driver Aalen, det undgaar Forskerens Øje. Men vi kender endnu en Vandring af Aalen, men i modsat Retning. Tidlig om Foraaret viser der sig nemlig store Skarer af unge Aal ved Flodmundingerne og begynder at vandre opad mod Strømmen. Det er smaa Fisk fra 5 indtil højst 8 Ctm. Længde. Ofte naar disse Skarers Tal op til Myriader, og Trækket er saa tykt, at man i kort

Tid med et Sold kan øse hele Bunker op af dem. I Frankrig kalder man denne Tilsyneladelse for „montée“; og der spiser man de unge Aal, idet man sammen med Æg bager Pandekager af dem. Krydser Toget en Biflod, saa svinger en Del af dem ind i denne, men Hovedmassen vandrer videre for at naa op i det højere Flodløb. Stærke Strømninger i Vandet bliver overvundne derved, at „Trækket“ holder sig tættere til Bredden, selv Vandfald kan ikke standse deres Fremadtrængen. Med deres fugtige, slibrige Krop søger de smaa Aal at klatre op ad Klipperne. Tusinder klæber sig derved fast og gaar til Grunde; men over deres Lig stormer andre Tusinder opover. Saaledes overskrides ogsaa Sluser og andre Hindringer, og de overvinder endog baade Rhone- og Rhinfaldet. Allerede i nogle Aarhundreder har Italienerne paa en sindrig Maade udnyttet disse Træk af Aaleyngel i Fiskerijemed. Ved Floden Po's Munding ligger ved en stor Sø Byen Comacchio. Man har her anlagt et ordnet System af Damme. I disse bliver i Februar og Marts de fra Havet kommende Aal indladte og fastholdte, for at de kan vokse til der. I Høsten fisker man da de største, som nu efter deres Drift forsøger at komme til Havs. Aar ud og Aar ind blomstrer denne Forretning. Til Dels forsender man Fangsten levende til de nærliggende Stæder, men hovedsagelig bliver Fiskene kogte, marinerede eller røgede. Saaledes bliver Venedig, Rom, Neapel og andre Stæder forsynede med Aal fra Comacchio, og Udbyttet af Fangsten løber aarligt op til henimod 5 Millioner Pd.

I Vandløbene vokser Aaleynglen hurtigt. I to Aar kan de allerede blive indtil 60 Centimeter lange. De bliver her omtrent i 5 Aar og rustet sig efter denne Tids Forløb til Havfarten.

(Fortsættes.)

Spørgsmaal og Svar.

—o—

Svar til X. Y.

Da Karperne spiser sig fede om Sommeren, er de bedst tjenlige til Forbrug om Efteraaret.

Naar Plantevæksten dør bort i Karpedammene mod Slutningen af Efteraaret, og der ikke mere er Føde til Fiskene, da tømmes Dammen, og Karperne anbringes i Overvintringsdamme, hvor man let kan fange af dem til Forbrug, hvortil de er fortrinligt skikkede i længere Tid. Overvintringsdammene maa være 1½—2 Alen dybe. Hvis der ikke er *lidt* Strømgang til Dammen, maa der „vækkes“, naar den er tillagt med Is.

I Foraaret, naar der igen er rigelig Plantevækst i Karpedammene, besættes disse atter med Aars- og Andetaars-Karper. Yngledammen besættes.

Mindre Meddelelser.

—o—

Eksportforeningen af Ferskvandsfisk. Den 14. Juli var der Udvalgs møde i Fredericia angaaende Eksportforeningen af Ferskvandsfisk.

Tysk Fiskeri-Statistik. Udbyttet af de tyske Fiskeres Fangst var for Maj Maaned i Nordsø-

distriktet 815,347 Mark; i Østersø-distriktet 241,894 Mark, foruden Indtægterne af de fangede Skaldyr osv.

Af Laksfisk fangedes henholdsvis for 1,552 Mark og 7,128 Mark, af Aal for 3,187 Mark og 20,983 Mk., af Ørred for 0 Mk. og 308 Mk.

D. F. Z.

Kunstig Fiskeavl. Fiskeeksportør Brammer, der har forpagtet Fiskeriet i Arresø, agter at gøre Forsøg med kunstig Avl af Gedder. Fiskeriet af denne Fiskeart har hidtil kun givet ringe Udbytte. Gedden gaar under den høje Vandstand i Foraarsmaanederne ind paa lavt Vand og afsætter Rognen. Naar Vandstanden derpaa sænkes til Sommerflodmaalet, dør den største Del af Ynglen.

Hr. Brammer har nu lejet en Dam ved Lyngby Skov. Der udsætter han kønsmodne Gedder. Disse afsætter Æggene paa Granrisknipper, der er nedsænket i Vandet, og fanges derefter, for at de ikke skal æde Ynglen. Naar disse opnaar et Par Tommers Længde, slippes de ud i Søen.

Der er næppe Tvivl om, at denne Fremgangsmaade i høj Grad vil øge Fiskebestanden i Arresø.

(Nordsj. Venstrebl.)

Udsætning af Havørred i Vejle Fjord. Efter indgiven Ansøgning har „Fiskeriforeningen for Vejle Fjords laasede Vande“ af Landbrugsministeriet faaet tilstaaet et Bidrag af 200 Kr. til Udgifterne ved Indkøb og Udsættelse i Vandløbene ved Vejle Fjord af Yngel af Havørred. Det er Hensigten, at der skal indkøbes 100,000 Stkr. Yngel.

(Vejle A. Fikbl.)

Fiskemarkedet.

— 0 —

København, 2.—7. Juli.

Aal	35—55	Øre pr. Pd.
Laks	75—150	— —
Gedde	40—60	— —
Aborre	25—30	— —
Krebs	300—400	— pr. Stk.

Hamburg, 2.—7. Juli.

(Auktionsberetning.)

Brasen	25—30	Pf. pr. Pd.
Aborre	30—36	— —
Gedde, middelstore,	68—80	— —
Laks	130—133	— —
Ørred	111—130	— —
Aal	90—95	— —

Berlin, 7. Juli.

Levende Fisk:

Gedde	85—117	Pf. pr. Pd.
Aborre	61—62	— —
Suder	69—96	— —
Skalle	53—63	— —
Aal,	52—155	— —
Karpe	83—95	— —
Karudse	66—89	— —

Ispakkede Fisk:

Ørred	— 137	Pf. pr. Pd.
Aborre	42—58	— —
Gedde, smaa,	— 85	— —
— usorterede,	42—78	— —
Aal, danske,	— 50	— —
Skalle	31—50	— —
Suder	41—70	— —
Karpe	56	— —
Karudser	34—40	— —
Krebs, store,	2000—2950	Pf. pr. Skok
— middelst.,	1000—1450	— —
— smaa,	300—1000	— —
— usorterede,	210—1450	— —

Paris, 7. Juli.

Blankørred	3,50—5,50	Fr. pr. Klgr.
Gedde	2,00—3,00	— —
Krebs, store,	17—20	Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	10—12	— —
— smaa	4—6	— —

(D. F. Z.)

Annoncer.

—o—

En Fiskerielev

søges til Clausholm Fiskeri straks.
Lidt Løn gives.

Henvendelse til

Slotsgartner **F. Hansen**,
Clausholm pr. Randers.

En Fiskerielev

kan faa Plads til 1. August eller senere ved et Søfiskeri, hvortil skal knyttes Damkultur.

Henvendelse til

Smidt Nissen,
Hvilestedgaard pr. Ejstrup St.

Gennemhullede Zinkplader,

saavel med runde som aflange Huller, i alle Hulstørrelser til Skumkasser, Afløbsrister, Udfiskningskasser samt Hyttefade til Yngel saavel som til Sættefisk faas billigst fra

**Skanderborg
Zinksoldefabrik**
ved

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Prisliste med Katalog gratis og franco.

Plads som Fiskemester søges

fra 1. November af undertegnede. Gode Anbefalinger haves. Har været ved Fiskeriet i 2 $\frac{1}{2}$ Aar. Er 25 Aar.

Christen Mogensen,
Fiskeriet „Ahler“,
Borris St.

Sildfisk til Fiskefoder

faas daglig i denne Tid billigst hos

Chr. Jørgensen,
Glyngøre.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjenæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar følger pr. Postanvisning.
kan haves ved Postopkrævning.

....., den

190 .

Navn:

Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vandrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 15

1. August.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie, Hobro. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vandrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petillinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Lidt om den paatænkte Salgsforening. — Aalen. — Moderne Fisketransport. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Lidt om den paatænkte Salgsforening.

—o—

Vi har af og til bragt en kort Meddelelse om, at Udvalget, der skulde udarbejde Forslag til Vedtægter for en Salgsforening, nu og da har holdt Møde for at drøfte Sagen; men vi har hidtil ikke bragt nogen Oplysning om, hvor vidt Arbejdet er fremskredet. Grunden

hertil er, at det har været saa vanskeligt at finde en Form for Forslaget, hvorom der var Haab at samle Flertallet af Ferskvandsfiskeriforeningens Medlemmer, og saa længe der ikke var nogen Udsigt til dette, saa længe var der jo ikke nogen Grund til at fremkomme med Oplysninger i „Medlemsbladet“ om Udvalgets Forarbejde. Nu er dette imidlertid saa vidt fremmet, at det forekommer os, der er grundet Haab om, at en Salgsforening i en nær Fremtid vil blive stiftet paa Grundlag af det Forslag, Udvalget nu endelig er bleven enig om at forelægge, og som ventelig vil faa almindelig Tilslutning.

Vi skal i Korthed meddele Gangen i Udvalgets Arbejde. Først blev der udarbejdet et „Udkast til Vedtægter for danske Fiskeriers Eksporthforening“. Foreningens Formaal skulde være at samle under sit Omraade al Handel med Æg, Yngel og Fisk af alle Størrelser, for saa vidt de har Anvendelse i eller udgaar fra Fiskerier her i Landet og indenfor „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, for derved i enhver mulig Henseende at opnaa bedre Handelsbetingelser for Medlemmerne i Retning af billigere Indkøb og bedre Udsalgspriser, og dels i andre Retninger at støtte Fiskeavlens her i Landet.

Medlemmerne af Salgsforeningen skulde til et Reservefond, som skulde anvendes til Driftskapital, afstaa 5 pCt. af Værdien af leverede Varer. De til enhver Tid henstaaende Reservefondsbeløb skulde forrentes med 5 pCt. p. A., som skulde tilskrives Medlemmernes Konto. Det af et Fiskeri indbetalte Reservefondsbeløb skulde tilbagebetales, saafremt Udmeldelse fandt Sted. Medlemmerne var bundne overfor Foreningen i mindst 3 Aar, og alt Salg *til* og Køb *fra Udlandet* skulde gaa gennem Eksportforeningen.

Paa enhver Levering tilbageholdtes, foruden de tidligere nævnte 5 pCt. til Reservefondet, et procentvis Beløb, der fastsattes af Forretningsudvalget for et Regnskabsaar ad Gangen.

Medlem af Foreningen kunde ethvert Fiskeri indenfor „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ blive, enten det ejedes af Enkeltmand eller af et Selskab, naar det skønnedes at kunne levere Varer for mindst 500 Kr. aarligt.

Vi kan ikke gaa ind paa Enkelthederne i Forslaget, men skal kun antyde, at det vanskeligste for at faa den fornødne Tilslutning laa i den Solidaritet, Foreningen var baseret paa.

Det sidst foreslaaede Udkast til Vedtægter for Foreningen har saa vidt muligt søgt at undgaa Solidariteten og er ikke forbunden med nogen Risiko for de enkelte Medlemmer.

Udkastet ser i Hovedtrækkene saaledes ud:

Ferskvandsfiskeriforeningen opretter et Salgsbureau, der ledes af en Direktør sammen med et Forretningsudvalg paa 3 Medlemmer. De

tre Mænd vælges af nævnte Forening med almindelig Stemmeferhed. Forretningsudvalget udvælger selv af sin Midte en Formand.

Direktøren forhandler Foreningens *Spisefisk* baade til Ud- og Indland.

Ved Salg af nævnte Varer har han at raadføre sig med Forretningsudvalget angaaende Salgsvilkårene samt om Driften for det kommende Aar.

Medlem af Foreningen kan ethvert Fiskeri indenfor Ferskvandsfiskeriforeningen blive, enten det ejes af Enkeltmand eller af et Selskab.

Fiskerierne inddeles i 3 Klasser:

A. *Store Damkulturer*, der kan levere mindst 1,000 Pund ad Gangen under eget Mærke. Disses Fisk modtages ved Dammene, men leveres ved nærmeste Statsbanestationer eller paa Privatbanestationer, hvortil Statens Jernbanevogne kan passere. Hele Transporten gaar under Afsenderens Risiko.

B. *Smaa Damkulturer*, der ikke under eget Mærke kan levere 1,000 Pund ad Gangen. Disse Kulturer kan slaa sig sammen og finde sig en passende Plads for Salgsdamme, hvori de kan samle deres Fisk saaledes, at de ogsaa kan levere 1,000 Pund ad Gangen. Fiskene modtages og leveres paa samme Betingelser som Klasse A. En saadan Kreds eller Forening af smaa Damkulturer faar et særegt fælles Mærke, ligesom de ogsaa faar fælles Afregning. — Der findes smaa Damkulturer, som er saaledes beliggende, at det ikke er muligt for dem at danne en Salgskreds. Saadanne spredte Kulturers Produkter kan efter Bestemmelse af Direktøren og Bestyrelsen leveres i dertil indrettede Opbevaringsdamme.

C. *Døde Fisk*, som enten hidrører fra Damkulturer, Aaer, Søer eller Fjorde. Direktøren bestemmer, hvor disse Fisk skal leveres til Rengøring eller Nedpakning, og hvor mange, der mindst skal leveres ad Gangen.

Naar et Medlem ønsker at sælge eller købe Fisk gennem Bureauet meddeles dette skriftlig til Direktøren, der da giver Tilstaaelse for Modtagelsen og hurtigst muligt besøger Ekspeditionen.

Betalingen til eller fra Medlemmerne sker kontant 30 Dage efter Leveringen, eventuelt med Fradrag af Betaling for Fragt til Udlandet, samt af 5 pCt. af Værdien af de leverede Varer, hvoraf Halvdelen tilfalder Salgsforeningens Reservefond.

Direktøren lønnes med Halvdelen af de 5 pCt. — Han har deraf at udrede alle Udgifter vedrørende Eksporten, saasom Folkehold m. m.; dog ikke indenlandsk Fragt, som betales af Leverandøren.

Direktøren lønner een eller flere Mænd til at tage mod Fiskene. Den Mand, som sendes for at tage mod disse, skal have Adgang til, forud for Læsningen, at undersøge om alt er i Orden med Hensyn til Fiskenes Udseende, Størrelse, Art o. s. v., og hvis han finder noget at bemærke, skal Manglerne enten afhjælpes, eller hvis dette ikke kan lade sig gøre, maa der overgives ham en skriftlig Erklæring om, at Fiskeriet finder sig i en mulig Prisafkortning.

Denne Mand bestemmer Tiden for Læsningen og Mængden af Is til den paagældende Sending. Fiskene maa være sunde og uden Skrammer, og de maa ikke være opfodrede med unaturlige Fodringsemner, saasom Hestekød, Slagteraffald o. lign.

Fiskene maa ikke fodres i det mindste i de sidste 48 Timer eller under særlige Forhold indtil de sidste 8 Døgn forinden Forsendelsen. Fiskene skal forud udfiskes og stilles parat i stærkt rindende Vand, saa at Paaladningen kan foregaa hurtigt og sikkert.

Fornødne Køretøjer til Fiskenes Befordring fra Fiskeriet til Stationen samt fornødent Mandskab afgives af Fiskeriet.

Portionsfisk maa have en Vægt af $\frac{1}{5}$ — $\frac{1}{3}$ Pd. pr. Stk., med mindre anden Aftale træffes.

Direktøren bestemmer Tiden for Leveringen.

Medlemmer af Ferskvandsfiskeriforeningen, der ønsker at sælge eller købe Sættefisk, Yngel eller Æg kan uafhængigt af deres Fiskeriers Størrelse give Moddelelse herom til Bureauet. Handeler af nævnte Ting, der er sluttede gennem Bureauet, betales med 1 a 2 pCt. af Værdien af Varerne. Disse tilfalder Direktøren. Køberen og Sælgeren udreder hver Halvdelen heraf. Ved saadanne Handeler har Bureauet intet Ansvar for, hvad der angaar Leverancen, enten overfor Sælger eller Køber.

For at faa den fornødne Driftskapital straks, vil der blive paalagt Medlemmerne af Salgsforeningen at betale et mindre Beløb af hver Td. Land Vandareal, hvor der er Tale om Salg af levende Fisk. Denne Betaling maa nærmest betragtes som et Laan, der senere, naar Forretningen er i Gang, kan tilbagebetales. Leverandørerne af døde Fisk vil rimeligvis ogsaa komme til at udbetale et lille Forskud efter nærmere Bestemmelse.

Saadan omtrent ser Forslaget ud

i sine Hovedtræk. Reservefondets Anvendelse er der dog ogsaa Bestemmelse om. Selvefølgeligt bestemmer Generalforsamlingen denne.

Udvalget haaber imidlertid ved Hjælp af dette at kunne naa, hvad det ogsaa har sat sig som Maal, at støtte og fremme Fiskeavlen her i Landet. Vi trænger jo haardt til en Forsøgsstation og Fiskeriskole med en dertil knyttet Fiskerikonsulent. Ved Hjælp af et saadant Fond kunde vi maaske faa dette. Vi skal i et senere Nr. komme nærmere ind paa, hvilken Betydning for Fiskeriets Udvikling, vi tillægger disse Ting. Af Staten ser det for Tiden ikke ud til, at vi kan vente nogen Støtte i denne Henseende. Forhaabentlig vil det dog til Startningen af Salgsforeningen lykkes os at faa nogen Støtte der fra. Inden vi kan faa den nævnte Forening i Gang, maa vi have sikret os et Par Special-Jærnbanevogne, der staar til vor Raadighed. Dette haaber vi, at Staten paa Ansøgning vil give os. Naar vi har disse Vogne til vor Raadighed, og et passende Antal Fiskerier og Fiskere vil melde sig som Medlemmer af Salgsforeningen, først da kan Foreningen begynde sin Virksomhed. Vi haaber, at dette maa ske i en nær Fremtid. Forhaabentlig vil nemlig Udvalgets Arbejde snart være færdigt, og Forslaget i det væsentligste blive vedtaget, og naar dette er sket, saa var det at ønske, at rigtig mange Fiskerier og Fiskere vilde give „*Ferskvandsfiskeriforeningens Salgsforening og Kommissionsforretning*“ deres Tilslutning; thi ikke alene vilde en Sammenslutning ventelig bringe øjeblikkelig pekuniær Fordel, men den vilde ved Hjælp af Re-

servefondet føre til yderligere Udvikling af Ferskvandsfiskeriet paa alle Omraader.

Ved Hjælp af Reservefondet var det maaske ogsaa muligt at skaffe os bedre og billigere Transportmidler for vore Fisk, hvad jo i høj Grad vilde komme vore Fiskerier tilgode.

Aalen.

(Sluttet.)

Fra disse Vandringer af Aalen kunde man med Bestemthed slutte, at Havet var dens Yngleplads. Men det lykkedes ikke nogen at opdage Flodaalens Legeplads ved Kysterne. Imidlertid lærte man ved Søkysterne en egen Slags Fisk at kende, de saakaldte Glasfisk. De er smaa og opnaa kun sjældent en Længde af 20 Centimeter. Deres Legeme er, som Navnet udsiger, næsten gennemsigtigt som Glas. Lægger man en saadan Fisk paa et Blad i en Bog, saa kan man se Bogstaverne igennem den. Disse Smaadyrs Skelet er ikke udviklet, og dette i Forening med den Kendsgerning, at de har hvidt Blod, lader formode, at disse Glasfisk er Overgangsformer eller Larver til andre Fisk. Man forskede videre, iagttog disse sarte Væsener i Akvarier, og for 20 Aar siden kunde Delage fastslaa, at af een Art af disse Glasfisk — *Leptocephalus Morisic* — udviklede Havaalen sig. Med utrættelig Flid fortsatte Italienerne Professor Grassi og Professor Calandruccio i Rom disse Undersøgelser og førte Bevis for, at en anden Glasfisk — *Leptocephalus breviroctris* — er Larven til vor Ferskvandsaal. Saaledes kan nu efter et Tidsrum af 10 Aar

den store Hømmelighed ved Aalens Forplantning, der sysselsatte de Vise og Naturforskerne siden Aristoteles's og Plinius's Tid, betragtes som afsløret.

Vandringen til Havet er Aalens Brudfærd; i Havet iklæder den sig sin Bryllupsdragt, der udviser en egen Slags Sølvglans. Den gaar ned paa store Havdybder, mindst paa 500 Meter, og forvandler sig her til Dybvandsfisk med store Øjne, der omtrent holder 1 Centimeter i Gennemsnit. Til Ferskvandet vandrer den ikke mere tilbage; men om den dør efter Legetidens Ophør, er endnu ikke afgjort. Måske lever den videre som Dybvandsfisk. Af Æggene, som den lægger paa Havets Bund, fremgaar de baandformede Larver eller Glasfisk; de gennemgaar forskellige Metomorphoser, indtil de faar Aalens Skikkelse, Bideredskaber, rødt Blod o. desl., og da som Aaleyngel stiger op ad Floderne. Fra Aalens Brudfærd til Ynglens Opgang hengaar omtrent 2 Aar.

I Floderne er Hanaalene langt svagere repræsenterede end Hunaalene. De kendetegnes ved en metalagtig Glans, men bliver sjældent mer end 40 Ctm. lange og har derfor ringe Værd. Hunaalene bliver derimod de 4 til 5 Aar, de opholder sig i Ferskvand, betydeligt større. 80 Centimeters Længde og en Vægt af 3 til 4 Pund er Reglen. Men man fanger ogsaa større Aal af indtil $1\frac{1}{2}$ Meters Længde, og undtagelsesvis kan en fed Aal veje indtil 20 og 30 Pund. Formodentlig drejer det sig her om Hunner, der af uopklarede Grunde har gjort Afkald paa Bryllupsfærden til Havets Dyb.

Flodaalen findes i alle Evropas Vandløb; den mangler kun i de Flodløb, der munder ud i det sorte og Kaspiske Hav, og forekommer i disse kun lejlighedsvis som Indvandrer fra andre Flodomraader. Og saa disse gaadefulde Forhold hos Aalen er nu opklarede. Undersøgelser, som man har anstillet i det sorte Hav's Dybder, gav til Resultat, at man paa dets Bund fandt Bakterier, der, ligesom beslægtede Bakterier i vore Kloaker, avler den ildelugtende, giftige Svovlvandstofgas. I dette Hav's Dyb kan der altsaa ingen Fisk leve; deres Udbredelse indskrænker sig derfor til Vandlagene i Overfladen, i hvilke Vandet er renere paa Grund af Tilløbet af de Strømme, der udgyder sig i det. Aal, der er indbragt i Donau eller Dnjepr ved forbindende Skibsfartkanaler eller ved Menneskehaand, finder altsaa ikke de nødvendige Livsbetingelser i det sorte Hav. Stiger de ned til en Dybde paa 500 Meter, saa kommer de ind i fordærvet Vand, i hvilket deres Yngel ikke kan trives, og i hvilket de selv kvæles.

Aalen er glat; men den videnskabelige Forskning kunde den dog ikke undslippe. Den afslørede alle dens Forvandlinger og Vandringer i det evigt mørke Havdyb, saavel som i den klare Sø, i hvilken de med evig Sne bedækkede Bjærgtoppe spejler sig.

C. Falkenhorst.

(Bosnische Post.)

Moderne Fisketransport.

—o—

Ferskvandsfisk som Luftdyr.

Der er i de senere Aar foretaget en Række højst interessante Forsøg med Transport af Ferskvandsfisk i forskellig Indpakning og over lange Strækninger ad Banen. Det er jo nemlig en Sag af største Betydning at kunne føre levende Fisk til de store Byer fra fjærntliggende Fiskepladser uden for store Omkostninger, saaledes at den levende Fisk kan sælges til en rimelig Pris. Nu er det saaledes, at man meget godt kan forsende Fisk ad Banen over store Strækninger, naar de opbevares i Vandbeholdere, men man maa samtidig sørge for en stor Reserve-Vandforsyning. For hver 4 Pund Fisk, maa man saaledes have ca. 100 Pund frisk Vand med paa Rejsen til Fornylse af Vandet i Beholderne. Det er dette, som fordyrer Transporten i en saa høj Grad, og som praktisk talt umuliggør en Forsendelse fra Sted til Sted i større Stil.

Det synes imidlertid nu, som om man er kommen over denne Vanskelighed ved en meget sindrig Opfindelse, der er grundet paa en ganske naturlig Proces, som strængt taget synes at ligge lige for, men som ingen før har fundet paa. Denne Proces gaar ud paa at gøre Ferskvandsfisk til *et Luftdyr!* Det lyder lidt mærkeligt, men naar man har gjort sig bekendt med Fremgangsmaaden, vil man finde den ganske ligefrem, og det har da ogsaa vist sig, at de Forsøg, der er gjorte i denne Retning, har givet aldeles overraskende Resultater.

Ligesom Mennesket behøver Fisken Ilt for at leve, og den forbrugte Luft udstødes i Form af Kulsyre. Medens denne Proces hos Mennesket foregaar i Lungerne, aander Fisken som bekendt ved Gæller. Saa længe Fiskens Gæller er fugtige, kan Dyret leve, i hvert Tilfælde en Tid, fordi dets Gæller saa længe er i Stand til at optage Ilt gennem denne Fugtighed, der samtidig absorberer den udstødte Kulsyre. Men saa snart Gællerne bliver tørre, dør Fisken.

Forsøg har nu godtgjort, at de allerfleste Ferskvandsfisk kan leve i meget lang Tid som Luftdyr, naar man kan holde deres Gæller fugtige og sørge for, at de faar en tilstrækkelig Mængde Ilt. Dette har man nu opnaaet ved at anbringe Fiskene i lufttætte Kasser, afdelte i Rum, saa hver Fisk ligger for sig. I Bunden af Kassen har man anbragt fugtige Klude, som under Transporten efterhaanden afgiver deres Fugtighed til Luften. Disse Vanddampe giver Fiskenes Gæller den fornødne Fugtighed, og Ilten tilføres gennem en Slange fra en Beholder. Ved Forsøgene er det godtgjort, at baade Karper, Gedder, Laksørred og adskillige andre Fisk har befundet sig udmærket vel i dette Luftbad, og naar man efter 3—4 Dages Fastetid igen har sat dem i deres Element, har de boltret sig der af Hjærtens Lyst og spist med en Appetit, der tydeligt vidnede om, at der havde fundet en kraftig Stofveksling Sted, og at Dyrene havde aandet ganske paa naturlig Vis. Det er ansete tyske Videnskabsmænd, der afgiver denne Erklæring over Forsøgene, saa man kan trygt bygge paa disse Erfaringer.

Den nye Opdagelse, om man kan kalde den saaledes, at man paa en temmelig nem Maade kan gøre Ferskvandsfisk til Luftdyr, frembyder de største Fremtidsmuligheder og vil rimeligvis føre til, at Fisk i en langt højere Grad end nu vil blive Allemands Spise. Fiskeriet vil saa give Brød til langt flere Munde end nu, samtidig med, at Fisken vil blive langt billigere.

(Efter Aftenposten.)

Mindre Meddelelser.

—o—

Rettelse. I Artiklen „Lystfiskeri“, Bladets Nr. 14, er indløbet et Par meningsforstyrrende Fejl: Side 301 7. Linie franeden staar Strømslinger i Stedet for „Strømilinger“, ligeledes Side 302, 10. Linie franeden. Side 303 staar i Slutningen, „at det ikke en af to Gange lykkes at faa den i Land“; der skal staa „ikke en af ti Gange“ osv.

Jedsted-Owschlag Fiskeriselskab. For to Aar siden erhvervede som bekendt et Konsortium Jedsted Mølle pr. Gredstedbro og etablerede et Ferskvandsfiskeri paa dens Arealer, der i fortrinlig Grad egnede sig derfor. Foretagendet, der snart overgik til et Aktieselskab med en Kapital paa 150,000 Kr., blev stadig udvidet, og det optog i sig Owschlag Fiskeri i Sønderjylland. I det andet Driftsaar forfulgtes Selskabet imidlertid af forskellige Uheld, og det viste sig, at Betalingerne sidste Vinter maatte indstilles. Et Kreditor- og Likvidationsudvalg blev nedsat, men det lykkedes ikke dette at skaffe en Ordning med Kreditorerne eller tilvejebringe fornøden Kapital, og i forrige Maaned besluttedes det paa et afholdt Kreditor-møde at realisere Selskabets Aktiver for Gælden, saa hele Aktiekapitalen er gaaet tabt.

Efter denne Beslutning tog en Del af Aktionærerne sig for at faa dannet et nyt Selskab til Overtagelse af Aktiverne, og Forholdet er i Fl. „Jyllp.“ ved at gaa i Orden i disse Dage. Erhvervssummen er 200,000 Kr. eller Gælden, der hviler paa Anlægget, og den ny Aktiekapital bliver paa 50,000 Kr.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 16.—21. Juli.

Aal	35—55	Øre pr. Pd.
Laks	75—150	—
Gedde	40—60	—
Aborre	25—30	—
Krebs	300—400	— pr. Stk.

Berlin, 21. Juli.

Levende Fisk:

Gedde	84—112	Pf. pr. Pd.
Aborre	72—88	—
Suder	76—115	—
Skalle	55—64	—
Aal, danske,	55—101	—
Aal, danske mellemst.	82—95	—
Karpe	—62	—
Karudse	66—89	—

Ispakkede Fisk:

Laks	143—151	Pf. pr. Pd.
Laks, smaa,	—90	—
Ørred	150—154	—
Aborre	27—58	—
Gedde, store,	56—77	—
— smaa,	—86	—
— usorterede,	37—84	—
Aal, danske,	62—81	—
Skalle	10—45	—
Suder	41—70	—
Karudser	—41	—
Krebs, store,	1800—2200	Pf. pr. Skok
— middelst.,	900—1700	—
— smaa,	—500	—
— usorterede,	450—1150	—

Hamburg, 16.—21. Juli.

(Auktionsberetning.)

Brasen	20—26	Pf. pr. Pd.
Aborre	23—40	—
Gedde, middelstore,	80—96	—
Ørred	82—136	—
Aal, tysk,	70—116	—

Paris, 21. Juli.

Blankørred	3,00—5,50	Fr. pr. Klgr.
Gedde	2,00—3,50	—
Krebs, store,	11—15	Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	8—9	—
— smaa	4—5	—

(D. F. Z.)

Spiseforeller

(Portionsfisk) ønskes til Købs. Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. Kontant Betaling.

G. Domaschke,

Fischhandlung,

Berlin N. W. 21, Jonasstrasse III.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret **Sættefisk, Yngel og Øjneæg af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred.**

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjenæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af **Karper og Suder** til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturlro, holdbart og billigt.
Konservator **J. Mogensén,**
Havrdalsbus pr. Kellerup.

Kupon.

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemplar følger pr. Postanvisning.
kan haves ved Postoprævning.

....., den 190 ..

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vandrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 16

15. August.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie, Hobro. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vandrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petittlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tildeles, naar Kilden angives. Undertagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Om Udsættelse af Karper i Søer. — Tysk Profeti. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Om Udsættelse af Karper i Søer.

—o—

Ved et offentlig Fiskerimøde i Berlin den 17. Juni holdt Hr. Prof. Dr. Schiemenz-Friederichshang i Fl. „Deutsch. Fisch. Z.“ Foredrag over ovenstaaende Emne.

Han begyndte med at sige, at der i den sidste Tid var blevet rettet Spørgsmaal til ham af følgende Indhold: „Jeg har sat Karper i den

og den Sø, men faar ikke noget ud af det. Hvad skal jeg gøre?“ — Angaaende Aal og Foreller stilledes lignende Spørgsmaal.

Hans Svar paa Spørgsmaalene lød i det væsentligste saaledes:

Det er efter min Mening en hel Uskik med Udsættelse af Fisk i vilde Vande, saaledes som dette udføres; thi der udsættes ofte Fisk i Vande, hvor det er aldeles meningsløst. Ved Forpagtningskontrakter bliver Forpagteren ikke sjældent forpligtet til aarligt at udsætte Fisk for en bestemt Sum, og det bliver endog helt nøjagtigt foreskrevet, hvilke Fisk det skal være. — Men hvoraf ved man, om denne eller hin Art passer dertil? — Der er ganske vist ikke noget at indvende imod, at vi, under vort mangelfulde Kendskab til denne Sag, kan anstille Forsøg med enkelte Vande; men af de lykkede eller mislykkede Udfald skulde vi dog helst lade os belære. Snarest kan endnu disse Vandets Fiskere bedømme, hvilke Fisk der passer for samme. Med ham skulde derfor Forpagteren raadføre sig om Sagen, og det endog *hvert Aar*, da Forholdene i Vandet kan forandre sig. — Man støder hyppigt paa følgende Slutning: Karper, Zander, Aal og Foreller er ædle Fisk og bliver dyrt betalte, følgelig sætter vi dem ud. Dette Standpunkt er

fuldstændig forkert. For os og vort Fiskevand er det Ædelfisk, der bringer os de fleste Penge. — Sætter vi altsaa Foreller, Aal, Zander og Karper ud i et Fiskevand, i hvilket de ikke kan trives, eller af hvilket vi ikke kan fange dem igen, saa er disse Fisk i dette Tilfælde ingen Ædelfisk, men derimod Fiskeukrudt eller Fiskepak. Der er kun Mening i at udsætte en Fisk, naar jeg igen kan fange saa mange af den, at jeg ikke alene kan faa alle Udgifter ved Besættelsen, Transportomkostningerne og Arbejdsløn betalte, men ogsaa være sikker paa et Overskud. Naar jeg kun kan faa mine Udgifter derved dækkede eller maaske knap nok det, saa gør jeg bedst i at lade være med Udsættelsen. — Man oplever ikke sjældent, at naar man spørger om Udfaldet af en saadan Udsættelse, saa bliver der med et straalende Ansigt svaret, at man har fanget nogle kæmpemæssige Karper. Men det betyder ingen Ting. Naar jeg udsætter 100 2-aarige Sættekarper, saa vil jeg ikke nøjes med en Gang imellem at fange en ualmindelig stor Karpe, men jeg vil have 2—300 af dem; først da har Udsættelse haft noget at betyde, ellers har Udsættelsen kun været et unødvendigt Tidsfordriv. Nu kan naturligvis et Forsøg mislykkes, og man kan jo prøve om igen for anden Gang; men mislykkes det atter, da maa man hellere opgive det for Fremtiden og anvende sine Penge paa en nyttigere Maade.

Hvad særligt Karperne angaar, da er det jo dog almindelig kendt, at det er en snu Krabat, der er betydeligt vanskeligere at fange end andre Fisk. Man maa derfor sær-

ligt med Hensyn til den være meget forsigtig, inden man udsætter den i Søer. Hvor der nemlig i Søer er Hindringer for at trække med Garn, saasom Træstammer, Buske, Ujævnheder i Bunden, saa Garnet skærer sig dybt ind i denne, eller der af og til er dybe Huller, der vil man vanskeligt kunne fange dem; thi de forstaar at drage sig alt dette til Nytte. Heller ikke egner Karpen sig for Søer med stærk Plantevækst, saa Garnet vælter, ruller sig sammen eller gaar oven over Plantevæksten. Man udfisker jo rigtig nok først Karpen i November, til hvilken Tid den meste Plantevækst er falden og altsaa ikke mere hindrer Garndragningen; men der gives dog Planter, som ikke forsvinder om Efteraaret, saasom Vandpest, Hane fod, Vandaløe osv., og som altsaa ogsaa i November kan besværlig eller umuliggøre Garndragningen. Endvidere er det samme Tilfældet med Rodstokkene af den gule og hvide Vandrose. Rigtignok kan man under visse Omstændigheder blive Herre over de her nævnte Hindringer. Træstammer og Buske kan fjernes, Vandplanterne kan bortskæres, og ved Udryddelsen af Vandrosens Rodstokke er Karperne paa en fremragende Maade selv behjælpelige, idet de roder disse løs i Grunden, saa at de stiger op til Overfladen og kan da fjernes.

Lader man Karperne blive i en Sø, fordi man ikke er Stand til at udfiske dem, saa har man ikke alene ingen Nytte af at have sat dem ud, men derimod Skade. Karpen er nemlig en uhyre stræng Næringskonkurrent overfor de øvrige Vildtfisk, som vi betydeligt lettere og bekvemmere kan fange og udnytte.

Den vokser meget hurtigere end de andre Fisk, og dette kan selvfølgelig kun ske derved, at den optager overordentlig mere Næring; men netop derved bliver den kun skadelig i Søen, idet den tager Næringen fra de andre Fisk, uden at det kommer os til Nytte.

Vi maa selvfølgelig altsaa som Grundbetingelse for Rentabiliteten ved Udsættelse af Karper overveje: *Muligheden af dens Udfiskning*. Men sely om dette er givet, maa vi alligevel overveje, om vi skal sætte Karper i eller ej. Vi maa her veje Fordele og Tab nøje mod hinanden, især hvor det drejer sig om gode og næringsrige Søer. Til Fordel for Karpen maa vi først anføre den Hurtighed, hvormed den vokser, hvilken næppe bliver overgaaet af nogen anden fredet Fisk. Vi maa imidlertid ikke tro, at Karpen vokser saa hurtigt i alle Søer som i vore Damme. Over vore Vildtfisk's Vækst kan vi omtrent gøre os et rigtigt Begreb, naar vi regner Kønsmodenheden til Overgangen fra det tredje til det fjerde Aar; vi vil da omtrent have en Maalestok for, hvor store Zanderen, Rødskallen osv. bliver i 3 Aar. Naturligvis spiller ogsaa her Søens Næringsindhold en stor Rolle, og det kan forekomme, at en 11-aarig Skalle i et fattigt Vand først har naaet den samme Størrelse, som en 3-aarig har naaet i et rigt Vand. De forskellige Fiskearter kendetegner sig gjerne ved deres større eller mindre Voksehurtighed.

Betragter vi nu Tabet ved Udsættelse af Karper, eller, hvad der er det samme, Fordelen ved Vildtfisk's Kultur, saa maa vi først gøre opmærksom paa, at vi i de fleste Tilfælde ikke kan drive Karpeavl i

Søer og forlade os paa deres naturlige Formeringsmaade. Vi vil altsaa bestandig komme til at købe Sættfisk. Det behøver vi ikke for Vildtfiskenes Vedkommende. Karperne kan heller ikke fanges til enhver Tid, vi synes om, men væsentlig kun i den kølige Efteraarstid, da de trækker ned i dybere Regioner og rotter sig sammen der. Om Sommeren kan den kun fanges enkeltvis paa Grund af dens Flygtighed. Dens Hovedfangst vil derfor falde om Efteraaret, altsaa paa en Tid, da Hovedmassen af Damkarperne kastes ind paa Markedet, hvad jo altsaa kan bevirke et Prisfald. — De fleste Vildtfisk er meget lettere at fange, og deres Fangst er ikke saa meget indskrænket til en bestemt Aarstid. Desuden kræver Karpfangsten et meget større Personale end Fangsten af vore Vildtfisk. — De her fremstillede Fordele og Mangler bør nøje overvejes, før man beslutter sig til at udsætte Karper i en Sø.

Drejer det sig derimod om Drift i en næringsfattig Sø, saa kan en saadan naturligvis kun udnyttes paa en indbringende Maade, naar man fodrer; det vil altsaa sige: kun gennem Fisk, der lader sig fodre, altsaa ved Karper. Man lader da de øvrige vilde Fredfisk udrydde ved Gedder eller Zander, for at den naturlige saavel som den tilbragte kunstige Næring i Søen kan komme Karpen tilgode. Som Mønsterdrift kan her det Reutersche Fiskeri i Siehdichum tjene.

For nu at fastslaa, hvilke Fisk der er Karpens Næringskonkurrenter, vil vi betragte Fiskene hver for sig i en god Sø, i hvilken de er henviste til den naturlige Næring,

og i en fattig Sø, hvor der fodres; thi i begge Vande nærer Fiskene sig paa forskellig Maade.

I næringsrige Søer, det vil sige i Søer, hvor der forekommer mange Chironomus - Larver, efterstræber Karper særligt disse uden dog at forsmåa anden Næring. Dens Konkurrenter er her frem for alle: Horken, Suderen, Skallen, Aalen og Aborren, mens den er yngre. Aalen er her ogsaa Fredfisk og for en stor Del Chironomusæder. Naar vi altsaa udsætter den, maa vi vide, hvad vi gør. Paa den anden Side sørger Aalen som professionel Yngelrøver for, at de øvrige Fisk's Formering hæmmes.

I fattige Søer er ligeledes Horken, Skallen og Suderen direkte Næringskonkurrenter; dog her, hvor Karpen ogsaa giver sig i Lag med Traadalger o. lign., træder Rødskallen til i højere Grad end i næringsrige Søer. Paa den anden Side trækker Aborren sig tilbage som Konkurrent, og Aalen gør sig nu ligefrem fortjent, idet den under disse Omstændigheder mere nærer sig af Fisk og saaledes kommer til at spille en Politifisk's Rolle.

Hvad den kunstige Fodring angaar, saa anses ogsaa de andre Fisk her som Næringskonkurrenter om end ofte med Urette. Thi, fordi disse Fisk viser sig paa Fodringspladsen og lejlighedsvis tager af Foderet, følger ikke, at de nærer sig deraf. De hidlokkes af Foderets Lugt, forsøger vel ogsaa at tage deraf, men spytter det ud igen, naar de mærker, at det ikke er noget for dem.

Med Hensyn til Fodringen i de fattige Søer, maa jeg, ligesom Hr. Schrader i sine Søer, foreslaa at

begynde denne rigtig tidligt i Foraaet med ordentlige Portioner, da disse Søer navnlig da er fattige paa Næring. Henimod Efteraaet har der dannet sig nogen mere Næring, og man kan da mindske med Fodringen. Vinterfodring er selvfølgelig aldeles urentabel og maa derfor undlades — ligesom ogsaa i Damme. Fordøjelsen og dermed Næringsbehovet er nemlig overordentlig aftagne hos Karperne.

Tysk Profeti!

—o—

I „Deutsche Fischerei-Zeitung“ findes der i et af de sidste Numre et Stykke, der har til Overskrift: „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“.

Stykket er skrevet af en Fiskemester, der hedder *Br. Dieszner*. Han fortæller, at han netop da havde faaet Meddelelse om, at det nævnte Selskab havde maattet indstille sin Betaling. Samtidig læste han dette *Jobsbudskab**) i Fiskeripressen. Man tillagde imidlertid Arens og Jaffé Æren for at have været de første, der havde forudsagt denne Begivenhed. — Herover føler Hr. Dieszner sig imidlertid krænket. Han mener nemlig, at han er den første, der har forudsagt Katastrofen. Allerede for 1½ Aar siden havde han nemlig skrevet en Artikel: „Endnu mer om Havørreden“. Han havde derefter fra Redaktionen modtaget en Skrivelse, hvori det hedder: „For denne Artikel vil de tyske Fiskeavlere være *mig**) taknemmelig“. — Efter at have gjort Verden bekendt med denne for Fiskemesteren saa

*) Udhævet af Red.

smigrende Udtalelse, men som jo forresten ikke har noget at gøre med hans Profeti, tillader han sig at opfriske de tyske Fiskeavlernes Hukommelse, idet han gør dem opmærksom paa og minder dem om, at han netop i denne Artikel havde paa-staaet, at de danske Fiskeavlere aldrig kunde blive de tyske Fiskeavlernes Konkurrenter. — I den omtalte Artikel var ogsaa de danske Forhold skildrede saa nøje, som indtil da endnu ikke havde fundet Sted. Han henviser derfor til denne Artikel, da den passer endnu den Dag i Dag. — Med det samme kan han meddele, at flere Anstalter her i Danmark er usikre. Han slutter med det glade Budskab til de tyske Fiskeavlere:

„Tyskland behøver altsaa ikke at frygte for de danske Fiskeavlere. Afvent nu først 1907!“ —

Under Artiklen er tilføjet:

Ogsaa vi havde allerede i lang Tid kendt de danske Forhold; men os træffer Deres Bebrejdelse ikke; thi i vor Tidende har den omtalte Artikel ikke staaet. „Deutsche Fischerei-Zeitung“.

Vi kan af foranstaaende se, at Tyskerne ikke kan lægge Baand paa deres Glæde i Anledning af det Uheld, der er overgaaet et Par af vore store Kulturer; og hvor karakteristisk, naar Hr. Dieszner desuagtet kalder Efterretningen om Katastrofen et Jobsbudskab. Det skulde han dog ikke have gjort.

Hr. Dieszner har profeteret for 1½ Aar siden; og han ved da ikke alene Besked om en enkelt Kultur, men om de danske Ferskvandskulturers Forhold i Almindelighed.

Nu profeterer han igen: „Afvent nu først 1907!“ — Det skal vel

sige: Saa ligger det hele der! Saa er alle de danske Damkulturer gaaede samme Vej som „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“ og „Jedsted-Owschlag Fiskeriselskab“. Og det tror de vel sagtens paa i Tyskland; thi „Deuts. Fisch. Zeit.“ har jo i Grunden sagt Amen til det.

Vi har dog det Haab, at Tyskerne vil blive skuffede i deres Forventning. Vi ved godt, at vore Anlæg og vor Driftsmaade ikke er fuldkomne, og at der er meget at lære og gøre endnu. Vi ved ogsaa godt, at der hist og her kan være uheldige Anlæg eller daarlig Drift, saa disse Kulturer derfor endnu har ondt ved at svare sig. Men vi ved en Ting endnu, og det er, at vi ikke et, men mange Steder har gjort den Erfaring, at det ikke alene kangaar, men endogsaa gaa rigtig godt. Saa, selv om det gaar galt her eller der, saa har vi dog saa mange baade smaa og store Kulturer, hvis Drift og Udbytte er os en Borgen for, at den ny Erhvervsgren ikke vil gaa til Grunde i vort Land, men sejrrikt udvide og udbrede sig mere og mere.

Fremtiden kan maaske bringe betydelige Tab baade her og der. Den rationelle Fiskeavl er jo endnu saa ung her i Landet og har maattet kæmpe sig frem gennem mange Misgreb og uden nogen nævneværdig Støtte fra Stat, Amt eller Institutioner. Det maa Tyskerne ikke glemme, naar de bedømmer vore Forhold. I den Henseende er de tyske Fiskeavlere jo langt heldigere stillede end vi. — Vor Udvikling gaar maaske derfor mere langsomt og usikkert; men vi tvivler alligevel om, at Tyskerne er saa forfærdelig langt forud for os paa dette Omraade.

Vi har netop i disse Dage talt med en sagkyndig Mand, der kom lige fra Tyskland, hvor han havde gjort sig bekendt med adskillige Kulturer. Han havde i hvert Fald faaet det Indtryk, at hvad Ørredkultur angaar, da staar Tyskerne langt fra paa noget højt Trin. Paa det Omraade kan vi næppe for Tiden lære stort af dem. Noget andet gælder Karpeavl, hvilken dog næppe har nogen Fremtid for sig her i nogen større Udstrækning.

Vi kan med Hensyn til Ørredavlens desværre endnu komme til at gøre dyrekøbte Erfaringer. Vi har jo endnu ikke rigtig lært at afpasse os efter Forholdene; men det kommer lidt efter lidt. Vi har saaledes haft adskillige tørre og varme Somre, og i disse har der mange Steder været gjort dyrekøbte Erfaringer, uden at vi derfor endnu tør sige, at vi har lært at afpasse vor Drift efter Forholdene i den Grad, som burde være Tilfældet. Men en rigtig stræng Vinter har vi endnu ikke oplevet, siden vi for Alvor begyndte paa Damkultur. Vi kender derfor ikke af Erfaring de Farer, vore Dambesætninger da er udsatte for, og vi ved endnu ikke, om de Forholdsregler, vi har truffet for at imødegaa saadanne Vintre, er tilfredsstillende; men det er vort Haab, at man alle Steder har sikret sig saa godt mod denne Eventualitet, at der kun kan blive Tale om mindre Tab og ikke om hele Besætningers Undergang.

En Ting kan vi lære af den citerede Artikel: Tyskerne følger Udviklingen af vor Damkultur og vort Ferskvandsfiskeri i det hele med spændt Opmærksomhed, og at det just ikke er de frommeste Følelser, tyske Fiskeavlere og Fiskehandlere

nærer overfor os. Lykkes det os nu ogsaa at faa en Salgsforening og en Kommissonsforretning i Gang, og disse viser sig at svare til den Forventning, vi nærer om deres Indflydelse paa Ferskvandsfiskeriets Udvikling i det hele taget, da vil deres Følelser overfor os ikke blive blidere; thi da vil det komme til at se galt ud for Diesznerns Profeti. Og kan vi være saa heldige at faa denne Forening og Kommissionsforretning startet i Aar og ledet af en dygtig, energisk og indsigtfuld Direktør og Bestyrelse, da bliver det nok os, der kan sige til de tyske Fiskeavlere:

Afvent nu først 1907!

Mindre Meddelelser.

—o—

Dansk Fiskeriforenings Generalforsamling den 17. Juli 1906.

Under stor Tilslutning fra Landets forskellige Egne og interesseret Deltagelse i den til Tider meget livlige Diskussion afholdtes den aarlige Generalforsamling i Citys Selskabslokaler, hvor man samledes Kl. 9 Form. Naar undtages en Times Frokostvil varede Generalforsamlingen lige til Fællesmiddagen Kl. 6¹/₂. —

Præsidenten, Kommandør *Sølling*, bød Velkommen og Redaktør *Nielsen*, Ringkøbing, overtog Dirigentposten, hvilket ingenlunde altid lette Hverv han røgtede med støt Sikkerhed.

Af de afgaaende Bestyrelsesmedlemmer trak Konsul *Berthelsen* sig tilbage, medens Fisker *Johansen* og Fiskerireder *Mikkelsen - Vendsyssel* erklærede sig villige til at modtage Genvalg. *Johansen* genvalgte en-

stemmigt, hvorimod der angaaende de to andre Valg førtes en ivrig Debat, der væsentlig drejede sig om det principielle Spørgsmaal, hvorvidt man skulde vælge en Fisker eller ikke. Det første Standpunkt forfægtedes særlig af Redaktør *Sundbo* og blev sejrende, idet ved den skriftlige Afstemning Fisker Peder Møllerup, Harboøre, valgtes for Jylland med 3945 Stemmer og Fisker N. S. Jensen, Dragerup, for hele Landet med 4794 St. — Mikkelsen-Vendsyssel fik 1406 St.

Om *Virksomhedsplanen for 1906* — 07 førtes ligeledes en længere Diskussion. Der vedtoges bl. a. et Forslag af Fisker P. Hansen, Hals, fremsat og anbefalet af Sekretær Videbæk, om Henstilling til Regering og Rigsdag om *en Fiskeri-grundlov suppleret med lokale Vedtægter*, samt at Regeringen opfordres til at søge alle *Mindstemaal paa Fisk gjort internationale* eller i det mindste tiltraadt af Nabolandene.

Til Præsident for *Forretningsudvalget* valgtes Folketingsmand Jørg. Frederiksen.

Valgte blev endvidere til Medlemmer af *Udvalget for Ferskvandsfiskeri og Kultur*: Folketingsmand Jørgen Frederiksen (Formand), Fisker Carl Hansen, Fisker J. Sauer, Toldkontrollør H. J. Stub, Magister Bøving-Petersen; og af *Udvalget for fersk Vands Forurening*: Etatsraad, Overretsprokurator Th. Leth (Formand), Bygningsingeniør ved Fyrvæsenet Th. Weden, Magister Bøving-Petersen

(Efter Dansk Fiskerit.)

Fiskeriforeningen for Horsens og Omegn holdt den 15. Juli sin halvaarlige Generalforsamling.

Formanden, F. Aamand, overtog

Ledelsen af Forhandlingerne, oplæste Forhandlingsprotokollen og aflagde Beretning om Foreningens Virksomhed i det forløbne Halvaar.

Foreningen havde indmeldt sig som Medlem af „D. F. F.“ fra 1. Januar 1906. Den havde efter sit den 5. Decbr. f. A. til Landbrugsministeriet indsendte Andragende angaaende Imprægneringsanstaltens Afløb modtaget en Skrivelse fra Ministeriet, hvori man henviser Foreningen til at forhandle med Raadet. Medlemsantallet har i sidste Halvaar været i stadig Stigen, saa at Foreningen tæller nu 69 Medlemmer mod 60 1. Januar 1906.

(D. F.)

a. a.

Fiskemarkedet.

— o —

København, 4. August.

Aal	35—55	Øre pr. Pd.
Laks	75—150	— —
Gedde	40—60	— —
Aborre	25—30	— —
Krebs	300—400	— pr. Stk.

Berlin, 2. August.

Levende Fisk:

Gedde	91—115	Pf. pr. Pd.
Aborre	35—81	— —
Suder	94—121	— —
Skalle	55—73	— —
Aal, danske.	85—107	— —
Karpe	80—96	— —
Karudse	67—93	— —

Ispakkede Fisk:

Laks	110—146	Pf. pr. Pd.
Laks, smaa,	— 65	— —
Ørred	— 72	— —
Aborre	9—50	— —
Gedde, store,	49—71	— —
— smaa,	10—22	— —
— usorterede,	36—76	— —
Aal, danske,	38—70	— —
Skalle	11—53	— —
Suder	52—76	— —
Karudser	32—52	— —

Krebs, store,	1550 - 3000 Pf. pr. Skok
— middelst.,	1100—1600 — —
— smaa,	250—500 — —
— usorterede,	500 - 1450 — —

H a m b u r g, 4. August.

Gedder naaede høje Priser.

Ørreder, flot Afsætning til gode Priser.

P a r i s, 4. August

Blankørred	4,00—6,75 Fr. pr. Klgr.
Gedde	2,00—3,50 — —
Krebs, store,	12—15 Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	7—8 — —
— smaa	4—5 — —

(D. F. Z.)

Annoncer.

—o—

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret
Sættefisk, Yngel og Øjneæg
af **Hav-, Bæk-, Regnbue-** og
Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Spiseforeller

(Portionsfisk) ønskes til Købs. Af-
hentning med Specialvogn paa Sæl-
gerens nærmeste Statsbanestation.
Kontant Betaling.

G. Domaschke,

Fischhandlung,

Berlin N. W. 21, Jonasstrasse III.

Prima frossen Sildfisk

til Fiskefoder

kan nu daglig leveres i større og
mindre Partier.

Ordre imødeses gerne.

Ærbødigst

F. H. Mehlsen & Co., A/S.,
Struer.

Telefon Nr. 2. Statstelef. Nr. 12.

Telegr. Adr.: Mehlsen.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-
fiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemplar
følger pr. Postanvisning.
kan haves ved Postoprævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør
Petersen i Vandrup. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Foreningens
Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 17

1. September.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie, Hobro. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vandrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petittinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Lidt mere om The Black Bass. — En Forsøgsstations Betydning. — Fiskeri-Lærerkursus i Eberswalde. — Lystfiskeri. — Middel mod Grøde i Fiskedamme. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Møde angaaende Salgsforeningen.
Se Kundgørelsen.

Lidt mere om The Black Bass.

—o—

I Anledning af Artiklen „The Black Bass“ i Fiskeribladet for 1. Juni i Aar har Bladets Redaktør henvendt sig til mig for at faa oplyst, hvilke

Resultater man til Dato har naaet i Udlandet, og da navnlig i Tyskland, med de omtalte Fisk. Ud fra egne personlige Erfaringer og efter yderligere at have suppleret disse med aldeles paalidelige Meddelelser fra den bayriske Fiskeriledelse, skal jeg derfor tillade mig at meddele følgende:

Den sorte Aborre (Grystes nigricaus) har vundet meget ringe Indgang i Bayern, da den ikke synes at trives der; derimod synes Forelaborren (Grystes salmoides) at lykkes noget bedre; men heller ikke denne lader til at være af de Fiskearter, der vil vinde fast Fod under de fremmede Forhold. Til kunstig Fiskeavl egner den sig absolut ikke, og heller ikke ved Udsættelse i Søer eller Floder har den givet nævneværdige Resultater. — I Barnsee (Oberbayern) er der saaledes gennem flere Aar udsat mange Tusinde, det samme er Tilfældet i Starnbergsee, uden at Bestanden synes at forøges.

I almindelige Karpedamme vokser den for langsomt og betaler sig derfor ikke. Den trives bedst paa dybere Vand. Legetiden er i Tyskland Maj — Juni, og den kræver da en Vandtemperatur af + 19 Gr. C. Er den sammen med Gedder eller andre Rovfisk, vil den snart blive udryddet, da Forelaborren er saa dum, at den løber lige i Munden paa sine Fjen-

der. Da den tilmed er meget ømfindtlig, og Transporten af Legefisken derfor vanskelig, har man af alle de anførte Grunde omtrent opgivet den i Bayern, og det er vel derfor meget tvivlsomt, om Forsøg vil lykkes og kan tilraades i Danmark, særlig naar der tages Hensyn til den høje Temperatur, hvorunder den ynder at lege.

Skulde man til Trods for det her anførte alligevel føle Lyst til at vove Forsøget og af sportslige Hensyn søge den indført enkelte Steder, vil jeg anbefale, at man henvender sig til „Von dem Bornésche Teichwirtschaft“ in Berneuchen (Nord Deutschland), hvor man temmelig sikkert vil kunne købe Aaringer til Udsættelse og tillige faa alle mulige Oplysninger, som man udover disse Linier maatte kunne ønske sig.

f. T. Bergens Havforskningskursus.

C. W. Hoffmeyer.

En Forsøgsstations Betydning.

—o—

Skal Udviklingen af Damkultur eller kunstig Fiskeavl gaa støt og sikker fremad, da mener vi, at en Forsøgsstation er paatrængende nødvendig, og vi tror, at det har været en stor Hindring for Udviklingen, at vi ikke for længe siden har faaet en saadan oprettet, thi saa vilde mange Fejlgreb og mange Tab være undgaaede, og saa længe vi ikke har en saadan Station, vil vi fremdeles være udsatte herfor i langt højere Grad, end ellers vilde være Tilfældet.

Der er nemlig saa mange Ting, som vi savner Klarhed over, og som har indgribende Betydning for Udbytten af den kunstige Fiskeavl. Der er saaledes Bedømmelsen af Fiskenes Alder. To Fisk kan have samme

Størrelse og Vægt, og dog kan den ene maaske kun være 3 Aar og den anden 6. Hvordan vilde Udfaldet nu blive, dersom vi brugte disse som Moderfisk? Vilde Yngelens Langsomhed eller Hurtighed i Vækst svare til Moderfiskenes? Det var nok værd at vide, thi det er ikke ligegyldigt, om vi besætter vore Damme med hurtigt eller langsomt voksende Yngel. Kunde det gennem Forsøg lykkes os at skaffe Moderfisk, der kunde yde os hurtigvoksende Yngel, da vilde dette være af vidtrækkende Betydning for Rentabiliteten af den kunstige Fiskeavl. Derfor er Bestemmelsen af Fiskenes Alder ogsaa af saa stor Betydning, og derfor beskæftiger flere Videnskabsmænd og Ledere af Forsøgsstationer sig med Løsningen af dette Problem. Det forekommer os saaledes, at der et Sted gøres Forsøg paa at bestemme Fiskens Alder ved Hjælp af Ørets Knogler. Men selv om dette lader sig gøre, indser vi ikke, at dette kan faa nogen praktisk Betydning ved Bestemmelsen af Moderfiskenes Alder. Derimod har Dr. Hoffbauer, Lederen af Forsøgsanstalten i Trackenbergl i Tyskland, søgt at bestemme Fiskenes Alder af Skellenes Bygning, og har han naaet dette, da vil hans Arbejde faa en vidtrækkende Betydning.

Saa er der Fodringsspørgsmaalet. Vi kender alle Faren ved Overfodring. Men det er ogsaa galt at give Fiskene for lidt Foder. Her bliver altsaa Spørgsmaalet: Hvor meget Foder skal vi give i Forhold til Fiskenes Vægt og Størrelse?

En fransk Fiskeavler, *Ravalet-Wattel*, mener ved Forsøg at have udfundet, at *Kildeørreder* skal have en Fodermængde, svarende til $\frac{1}{7}$ af Fiskenes Vægt, naar der fodres med

hakked Okse- og Sildekød. Men hvordan er Forholdet mellem andre Næringssemner og andre Ørredarter? Se, her er en rig Mark for frugtbringende Forsøg.

Her i Landet anvendes hakket Sild og anden Saltvandsfisk samt Fiske-rogn meget almindeligt til Foder i Ørreddamme. Men er Ferskvandsfisk, der er hakkede, ikke et mere naturligt Foder for Fisk i fersk Vand? Hvordan vilde Forholdet stille sig mellem Udbyttet af avlede Fisk i to Damme, begge besatte med et lige stort Antal Fisk af samme Størrelse og Vægt, men i den ene fodrede med hakkede Sild, i den anden med hakkede Ferskvandsfisk? Maaske vilde det vise sig, at Væksten var større og Dødeligheden mindre i den sidstnævnte Dam. Men saa bliver Spørgsmaalet igen: Hvorledes skal Forholdet være mellem Næringsmængden og Fiskenes Størrelse eller Vægt, naar der fodres med Ferskvandsfisk?

Disse Spørgsmaals Besvarelse er af stor Betydning for de Ørredkulturer, der ligger i Nærheden af større eller mindre Søer, hvorfra de kan blive forsynede med Foder af Ferskvandsfisk. Vi kender Eksempler paa, at man i Søer ved Vaaddragning har fanget en saadan Mængde Skaller og andre mindre gode Fisk, at man ikke har vidst, hvad der var at gøre med dem, og saa har man kørt dem ud paa Markerne som Gødning. Mon det ikke var bedre at anvende dem til Fiskefoder?

Næringsforbruget er heller ikke lige stort de forskellige Aarstider og er i høj Grad afhængigt af Vandets Temperatur. Her trænger vi ogsaa til sikre Bestemmelser at gaa efter.

Som bekendt retter Dyrenes Næringsbehov sig efter den Mængde

Ilt, de optager, og den dermed følgende Kulsyreudskillelse. Men enhver Fiskedam afgiver ikke lige megen Ilt; dette afhænger i højeste Grad af den Vandmængde, som tilføres det, og dets Beskaffenhed. Dette er afgørende for Spørgsmaalet om, hvor stærkt vi maa besætte vore Damme, hvis vi ikke vil udsætte os for alt for stor Dødelighed.

Der er jo mange andre Forhold, der har Indflydelse paa Driften af vore Ørreddamme, og som vi trænger til at lære at afpasse os efter; men det foran antydede anser vi for tilstrækkeligt. Vi haaber, at det af dette fremgaar, at en Forsøgsanstalt vilde faa stor Betydning for den kunstige Fiskeavl her i Landet, selvfølgelig naar den blev ledet af en videnskabelig uddannet og praktisk Mand. Vi skal imidlertid tilføje, at Forsøgene ikke bør indskrænke sig til Ørred-, men ogsaa omfatte Karpe-avlen, da denne maaske ogsaa sine Steder kan drives med Fordel. Ved en saadan Forsøgsanstalt burde der saa oprettes en Fiskeriskole eller holdes Fiskerikursus, ledede af Anstaltens Bestyrer. Her var Anledning for vore Fiskemestre til at faa baade praktisk og teoretisk Uddannelse. Her kunde de ogsaa blive kendte med de almindeligste Fiske-sygdomme, med Fiskefjenderne i Dammene, med disses Fauna og Vegetation, ligesom de ogsaa vilde kunne hente Belæring af Anstaltens Modelsamling.

Vi kan nemlig vistnok alle blive enige om, at Damkulturens fremtidige Udvikling for en stor Del vil komme til at bero paa vore Fiskerilederes og Fiskemestres Dygtighed og Indsigtsfuldhed; men vi ser ikke nogen anden og bedre Vej, ad hvil-

ken disse kan fremmes, end ved Oprettelsen af en saadan Forsøgsanstalt, hvor de i alle Retninger kan faa den fornødne Vejledning og gøre sig kendte med de gennem Forsøgene indvundne Erfaringer.

Lederen af en saadan Anstalt skulde saa samtidig virke som Konsulent, og dersom Staten anlægger den eller støtter den, altsaa være Statskonsulentens Assistent. Hvorvidt vi i en nær Fremtid kan vente den fornødne Hjælp og Støtte af Staten till en saadan Anstalts Oprettelse, er ikke godt at vide. Men kan vi være heldige med vor paa-tænkte Salgsforening, da er der jo god Udsigt til, at vi selv kan faa en Forsøgsanstalt oprettet, om end i mindre Stil. Men vi indser rigtig nok ikke, hvorfor vi ikke straks kan faa Statens Støtte, især naar vi ser hen til den store Udbredelse, den nævnte Kultur allerede har og endnu mere vil faa i vort Land. Udviklingen her staar forholdsvist ikke tilbage for Udlandets, og der er man fra Staternes Side ikke karrig med Understøttelse til Forsøgsanstalter og i det hele til Fremhjælping af Ferskvandsfiskeriet. Vi skal dog i denne Forbindelse tilføje, at der ved Hansted Fiskeri pr. Horsens foreløbig bliver gjort mindre Forsøg vedrørende Damkultur. Pladsen dertil er lejet af Hr. Godsinspektør Schmidt ved Hjælp af Bidrag fra Staten. — Begyndelsen er altsaa gjort, at disse Forsøg fra at være foreløbige maa blive vedvarende, men en permanent Anstalt blive oprettet.

Med Hensyn til, hvad de nævnte Fiskerikursus kan byde Deltagerne, henviser vi til efterfølgende Indbydelse til

Fiskeri-Lærekursus i Eberswalde.

—0—

Efter Landbrugsministeriets Foranstaltning bliver der den 13., 14. og 15. September afholdt et Fiskeri-Lærekursus paa Forstakademiet Eberswald i nordtysk Damkultur. Programmet er følgende:

1. Dag. Torsdag den 13. Septbr., om Formiddagen Kl. 8—10 og 11—1: Foredrag i Forstakademiet: „Nordtysklands Damfisk, deres Naturhistorie og deres Betydning for Fiskeavl“. Eftermiddag, fra 3—6: Ekskursion til Karpedamanlæget ved Spechthausen. Samme Sted Foredrag over Dambeskaffenhed: Anlæg, Dyrkning og Forbedring af Dammen. Aften Kl. 8 Sammenkomst ved „Gesundbrunnen“. Fri Underholdning angaaende Spørgsmaal paa Fiskeavlens Omraade.

2. Dag. Fredag den 14. Septbr.: Om Formiddagen fra 8—10 og 11—1 i Forstakademiet: Foredrag over Damkultur: Bonitering, Dammenes Besætning, Besætningsmaterialets Kvantitet og Kvalitet, Damopsigt, Udfiskning, Overvintring, Salg, Rentabilitet. Eftermiddag Kl. 3: Ekskursion og Foredrag over: „Dammenes Biologi, Fiskenes naturlige og kunstige Ernæring“. Derefter tvangløs Sammenkomst ved „Zainhammer“.

3. Dag. Søndag den 15. Septbr. Om Formiddagen fra 8—10: Foredrag i Forstakademiet: „Damfiskenes Fjender og deres Bekæmpelse“. Derefter Besøg ved en større Karpedamskultur.

Deltagelsen i Fiskeri-Lærekursus'et, til hvilket Fiskere, Fiskeavlere, Forstmænd, Landmænd, Landvæsenselever, Kulturteknikere og Vandbygningss

Embedsmænd saa vel som Venner af Damkultur har Adgang, er gratis.
(Efter Deuts. Fish. Z.)

Lystfiskeri.

Græshopper som Madding.

—o—

I Maanederne Juli, August og September hænder det ofte, at selv den mest øvede Fluefisker ikke kan faa Ørreden til at springe, selv om han bruger de bedste kunstige Fluere. De mest vellykkede og smukkeste Kast paa Steder, hvor der ellers al Tid fanges Foreller, anvendes for-gæves. Selv Sportsfiskere med ægte Fiskeblod taber til sidst Taalmodig-heden. De bytter og bytter nervøst Fluerne, gør de forvovneste og længste Kast, indtil de til sidst faar Krogen fast et eller andet Sted og opgiver sluttelig, skakmatte som de er, Legen.

Dygtige Fluefiskere giver meget nødig Afkald paa det renlige og bekvemme Fiskeri med kunstig Flue og bestemmer sig nødig for Anven-delse af en anden Metode, er maaske heller ikke indrettet for Spinfiskeri ell. æ. Fiskeri og har kun sin Flue-bog med Fluere og Forfang hos sig. De, der imidlertid gerne vil bringe Fisk med sig hjem og nødigt vil blive udlet, gør derfor bedst i som Reserve i de nævnte Maaneder at medtage en Beholder med levende Græshopper. Disse kan enten fanges Dagen forud eller under Gangen til Fiskevandet. Med levende Græs-hopper vil en nogenlunde øvet Flue-fisker *aldrig gaa fejl* i Jnli, August og September; men ikke alene dette, han vil ogsaa fange *større Fisk* dermed.

Udrustningen er den samme som

ved Fluefiskeri, kun bliver det 3 Yard lange Gutforfang i Spidsen forsynet med Slizedkrogen Nr. 4 eller 5 paa fineste blaa Gut i Stedet for Kunstfluen og 1 Meter højere oppe endnu en anden Slizedkrog.

Erfaringen lærer nemlig, at de største Foreller staar dybest, er lyssky, opholder sig sjældent i aabent Vand, men lurar hellere i dybe Skjulesteder eller under Vandfald og springer ikke gerne over Vandet og tager derfor *hellere* Maddingen *under* Vandet. Det er derfor raadeligst at an-bringe et ganske lille kløvet Hagl 30 Ctm. oven over den forreste Krog. Man har derved den Fordel at have baade en synkende og en paa Over-fladen svømmende Græshoppe. Ved Tilbageføringen af den udkastede Madding skal Føringen være noget langsommere end ved Fluefiskeriet, for at den betyngede Krog i Spidsen kan komme 20—30 Ctm. under Vandet. Hugningen maa foregaa straks ligesom ved Kunstflue, saa snart et lille Ryk i Græshoppen føles eller er synlig. Ved Slizedkrogen, der som bekendt har en Mødkrog paa Skaftet, falder Græshoppen ikke saa let af, men løsner sig dog lidt efter lidt ved den stadige Udkasten. For at forebygge dette, kan man stille 2 Græshopper paa een Krog. Den første trækker man op paa Skaftet, derefter den anden over Krogspidse og -bue. Krogspidsen stikkes ind i Ryggen paa Græshoppen lige bag ved Hovedet, og Kroppen skubbes bag efter. Paa den Maade holder Maddingen sig meget fast, og Græs-hoppens lysgule, ringdelte Liv ses i Vandet i længere Afstand, end naar den brune Ryg blev vendt udad.

Græshopperne har korte eller lange Vinger. De, der har korte Vinger

og gult Liv, foretrækkes af Fiskene. I en praktisk, ikke for lille Græshoppe-Beholder holder Græshopperne sig 3—4 Dage, naar der bliver indlagt nogle Kløverblade. Fiskeri med Græshopper er egentlig Dyrplageri, men naar den anviste Maddingsmetode bruges, gøres der dog snart Ende paa Dyrenes Liv.

P. S. Til Græshoppefiskeri kan man ogsaa anvende den lille Dobbeltkrog Nr. 10 og stikke en Græshoppe paa hver Spids. Dobbeltkrogen giver meget rig Fangst, kun holder ved disse Græshopperne ikke længe og falder snart af, hvorfor Slizedkrogen er at foretrække.

Slizedkroge og Græshoppebeholdere kan faas hos Stork, Residenzstrasse 15, I., München. Illustreret Prislister kan faas tilsendt.

H. Stork senior.

(Allg. Fisch-Zeit.

Middel mod Grøde i Fiskedamme.

—o—

Jeg har nu i 2 Aar gjort Forøg med at holde mine Fiskedamme fri for Grøde ved at benytte Kobbersalte, og det synes mig, at Opgaven nu er løst uden nogen deraf følgende Dødelighed hos Fiskene; selv ganske spæd Yngel synes at taale Behandlingen udmærket. Det vil glæde mig meget, om andre ogsaa vil prøve mit Raad og meddele Bladet, om der er Skyggesider ved Behandlingen. Arbejdet med at holde Zinksoldene rene ved Afløbene fra Dammene, der hos mig tidligere var et ret besværligt Arbejde, er nu reduceret betydeligt; ligeledes var der tidligere Tider, hvor Tømningen af en Dam var særdeles besværlig paa Grund af den store Mængde „Grønne Grøde“, hvilket med-

førte betydelige Tab, navnlig af Ørreder, der kun var nogle Maaneder gamle.

Jeg bruger ca. 30 Gram almindeligt Kobbervitriol (Sulphos Cupricus) til en Dam, f. Eks. 80 Alen lang og 9 Alen bred, læg Krystallerne ned ved Dammens Tilløb og gentag dette 2 a 3 Gange med 2 Dages Mellemrum, da vil den svage Kobberopløsning dræbe al den i Dammen værende Grøde, og efter nogle Dages Forløb er Vandet klart over hele Dammen.

1905 brugte jeg det i Juli Maaned til to Damme, hvori gik 10,000 Stkr. Regnbueyngel i hver Dam, og siden 3 a 4 Gange i Sommerens Løb. Jeg udfiskede da om Efteraaret af disse 20,000 Stk. 8,000 Regnbue-Ørreder fra 10 til 15 Centimeter, og da havde jeg endda adskillige Gedder i Dammene, der var komne ind gennem Tilløbet (nu lukket med Zinksold).

I Aar behandlede jeg Damme med 85,000 Stkr. spæd Yngel paa den omtalte Maade, saa snart jeg fandt det nødvendigt, og det var ret ofte i denne varme Sommer.

Det vil glæde mig, om andre Fiskerier vil være lige saa glade ved mit Raad og have lige saa godt Resultat.

1 Pd. Kobbervitriol koster ca. 50 Øre, og kan dermed behandles ca. 10 Damme.

Hording B. Rieffestahl.

Møde i Fredericia

den 8. September, Kl. 3.

Mindre Meddelelser.

— o —

Ubahagelig Gæst. En Mand i Østerhøgd, der har anlagt nogle Fiskedamme ved sin Ejendom, har i lang Tid været plaget af en Stork, som med sit lange, røde Næb snapper Fisk og derved daglig paafører Ejeren stor Skade. Da Jagtloven holder sin beskyttende Haand over Røveren, har Ejeren, for at værne sine Fisk, maattet nøjes med at kyse den bort, men Storken kender aabenbart sin Ukrænkelighed: den vender stadig tilbage og fortsætter sin ødelæggende Virksomhed.

(Herning Avis).

Fiskemarkedet.

— o —

København, 18. August.

Aal	35—55	Øre pr. Pd.	
Laks	75 150	—	—
Gedde	40—60	—	—
Aborre	25—30	—	—
Krebs	300—400	—	pr. Stk.

Berlin, 16. August.

Levende Fisk:

Gedde	91—115	Pf. pr. Pd.	
Aborre	35—81	—	—
Suder	94—121	—	—
Skalle	55—73	—	—
Aal, danske,	85—107	—	—
Karpe	80—96	—	—
Karudse	67—93	—	—

Ispakkede Fisk:

Laks	110—146	Pf. pr. Pd.	
Laks, smaa,	— 65	—	—
Ørved	— 72	—	—
Aborre	9—50	—	—
Gedde, store,	49—71	—	—
— smaa,	10—22	—	—
— usorterede,	36—76	—	—
Aal, danske,	38—70	—	—
Skalle	11—53	—	—
Suder	52—76	—	—
Karudser	32—52	—	—

Krebs, store,	1550	3000	Pf. pr. Skok
— middelst.,	1100	—1600	— —
— smaa,	250—500	—	—
— usorterede,	500—1450	—	—

Hamburg, 18. August.

Gedder naaede høje Priser.

Ørreder, flot Afsætning til gode Priser.

Paris, 18. August

Blankørred	4,00—6,75	Fr. pr. Klgr.
Gedde	2,00—3,50	— —
Krebs, store,	12—15	Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	7—8	— —
— smaa	4—5	— —

(D. F. Z.)

Annoncer.

— o —

Salgsforeningen.

Ferskvandsfiskeriforeningens Medlemmer indbydes til et Møde paa **Jærnbanehotellet i Fredericia den 8. Septbr., Kl. 3 Efterm.**

Det af Udvalget udarbejdede Forslag til en **Salgsforening og Kommisslonsforretning** forelægges. Det var ønskeligt, om rigtig mange vilde give Møde og indmelde sig i Foreningen, for at denne kan begynde sin Virksomhed fra 1. Oktober d. A.

Fiskesygdomme.

Bestyrelsen for Ferskvandsfiskeriforeningen meddeler herved Foreningens Medlemmer, at de kan indsende syge Fisk til gratis Undersøgelse til **Hansted Fiskeri pr. Horsens**, hvor Fiskene vil blive undersøgte af Hr. Statskonsulent, **cand. mag. Chr. Levinsen**.

Fiskene skal, saa vidt muligt, indsendes levende. Afsenderen maa sende Fiskene frankeret, da Modtagelse ellers vil blive nægtet, og maa betale Fragten, naar Embalagen retourneres.

Spiseforeller

(Portionsfisk) ønskes til Købs. Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. Kontant Betaling.

G. Domaschke,

Fischhandlung,

Berlin N. W. 21, Jonasstrasse III.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret **Sættefisk, Yngel og Øjneæg** af Hav-, Bæk-, Regnbue- og Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Ein Fischmeister.

In allen Zweigen der moderner Salmoniden u. Karpfenzucht, Teichbau, Forst u. Landwirtschaft praktisch erfahrener Mann, der sich mit guten Zeugnissen über mehrjährige Verwendung in d. Teichwirtschaft nach neuerem System eingerichteten Herrschaften ausweisen kann, zucht Stellung zum 1. Oktober oder später.

Offertter erbeten an

A. Stiering,

Erritsø b. Fredericia.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjneæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Sander til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,

Aakjærdal.

P. Jørgensen,

Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturligt, holdbart og billigt.
Konservator **J. Møgenen,**
Havdalshus pr. Kellerup.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar følger pr. Postanvisning. kan haves ved Postoprævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vandrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 18

15. September.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie, Hobro. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Salgsforeningen. — Aktieselskabet „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“. — Tyske Udtalelser om „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“ i Vejen-Vamdrup. — Om rigelig Nærings Indflydelse paa Fiskenes Frugtbarhed. — Hesteiglen. — Lystfiskeri. — Laksefangsten i Floden Weser. — Skotsk Lakseforskning. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Salgsforeningen.

— o —

Paa Mødet i Fredericia den 8. Septbr. fremlagde Udvalget Udkast til Vedtægter for den paatænkte Salgsforening og Kommissionsforret-

ning, og efter at disse med nogle Ændringer var vedtagne af Forsamlingen, enedes man om at opfordre til Indmeldelse straks.

De, der ønsker at være Medlemmer af Salgsforeningen, eller som vil benytte Kommissionsforretningen, bedes melde sig til Smidt Nissen, Sydjysk Damkultur pr. Ejstrup St. Indmeldelsen skal være ham i Hænde inden den 28. Septbr. d. A., for at Deltagernes Navne kan blive offentliggjorte i Medlemsbladet for 1. Oktober. Andet Steds i Bladet vil findes en Blanket til Udklipning og Udfyldning. — Dersom Udvalget da finder, at der har meldt sig saa mange Medlemmer, at Foreningen kan startes, vil der efter den 1. Oktober snarest muligt blive foranstaltet Valg af 5 Bestyrelsesmedlemmer og 2 Revisorer. Valget vil foregaa paa den Maade, at der bliver tilsendt hver indmeldt Medlem Stemmesedler, som udfyldes og sendes til fornævnte Udvalgsmedlem, der saa sammenkalder Udvalget for at faa afgjort, hvem der er valgt. Den valgte Bestyrelse træder da sammen snarest for at gøre Skridt til, at Virksomheden kan begynde.

Det i § 14 omtalte Indskud kan betales enten straks ved Opkrævelsen af Bestyrelsen eller om ønskes afbetales ved Fradrag af de første Leveringer.

Vi haaber, at Bestemmelsernes Ufuldkommenhed ikke vil afholde nogen fra at indmelde sig. Naar Foreningen har været i Gang en Tid, og de fornødne Erfaringer er indvundne, da vil vore Vedtægter bedst kunne formes og ændres i Overensstemmelse hermed.

Vi vil endnu en Gang gøre opmærksom paa, at der nu ikke er mindste Risiko ved at indmelde sig i Foreningen, da al Solidaritet er ophævet, og det var ønskeligt, at de Kulturer, som har solgt deres Fisk for kortere eller længere Tid, vilde støtte Foretagendet ved at melde sig ind straks og midlertidigt benytte Kommissionsforretningen (Se § 13.)

Vi skal nedenfor meddele de paa Mødet i Fredericia vedtagne

Vedtægter

for

Danske Fiskeriers Salgsforening og Kommissionsforretning.

§ 1.

Der vælges en Bestyrelse paa 5 Medlemmer ved simpel Stemmefflerhed; disse vælger en Formand og Næstformand.

Der antages en Direktør, naar Tidspunktet af Bestyrelsen anses nødvendig.

Bestyrelsen har Ansvaret overfor Medlemmerne for Foreningens Midler.

§ 2.

Bestyrelsen ansætter og afskediger Direktøren, som dog ikke uden en beslutningsdygtig Generalforsamlings Samtykke maa ansættes anderledes, end at han kan afskediges med 3 Maaneders Varsel.

§ 3.

Direktøren leder de daglige løbende Forretninger og er paa egen Haand berettiget til at sælge Spisefisk i Poster paa indtil 2000 Pd. Ved Salg af større Partier og for Leveringskontrakter for en længere Tid maa han forinden Salget indhente Bestyrelsens Samtykke.

§ 4.

Formanden bestemmer, naar Bestyrelsen skal træde sammen.

§ 5.

Ved Bestyrelsesmøder skal der mindst være 3 Medlemmer til Stede for at gyldige Beslutninger kan fattes. I Tilfælde af Stemmелighed gør Formandens Stemme Udslaget.

§ 6.

Direktøren forhandler Foreningens Spisefisk baade til Ud- og Indland.

§ 7.

Medlem af Salgsforeningen kan ethvert Fiskeri indenfor Ferskvandsfiskeriforeningen blive, enten det ejes eller drives af en eller flere eller et Selskab, der dog kun kan afgive én Stemme ved Foreningsafgørelser.

§ 8.

Fiskerierne inddeles i 3 Klasser:

- A. Store Damkulturer, der kan levere mindst 1000 Pd. ad Gangen under eget Mærke. Disse Fisk modtages ved Dammene, men leveres ved nærmeste Statsbanestation eller ved Privatbanestationer, hvortil Statens Jærnbanevogne kan passere. Hele Transporten gaar under Sælgerens Risiko til Udleveringsstedet.

B. Smaa Damkulturer, der ikke under eget Mærke kan levere 1000 Pd. ad Gangen. Disse Kulturer kan slaa sig sammen og finde sig en passende Plads for Opbevaringsdamme, hvorfra de kan levere mindst 1000 Pd. ad Gangen. Fiskene modtages og leveres paa samme Betingelser som Klasse A. En saadan Salgskreds af smaa Damkulturer faar et særeget fælles Mærke, ligesom de ogsaa faar fælles Afregning. De Smaakulturer, som ikke kan skaffe sig saadanne fælles Opbevaringsdamme, skal levere deres Fisk til de Opbevaringsdamme, som Bestyrelsen maatte skaffe til Veje.

C. Døde Fisk, som enten hidrører fra Damkulturer, Aaer, Søer eller Fjorde. Direktøren bestemmer, hvor disse Fisk skal leveres til Rengøring, Nedpakning eller lign. og hvor mange der mindst skal leveres ad Gangen.

§ 9.

Naar et Medlem ønsker at sælge eller købe Fisk gennem Bureauet, meddeles dette skriftlig til Direktøren, der da giver Tilstaaelse for Modtagelsen og hurtigst muligt besørger Ekspeditionen.

§ 10.

Betalingen til eller fra Medlemmerne sker senest 30 Dage efter Modtagelsen med et Procentafdrag, der bestemmes af Bestyrelsen, men som dog ikke maa overstige 5 pCt. af Netto-Indtægten (se dog § 14).

§ 11.

Bestyrelsen bestemmer Direktørens

Løn, der udredes af Procentafdraget. Resten af dette indgaar i Reservefonden. — Direktøren afholder alle Udgifter vedrørende Eksporten, saasom Folkehold m. m., dog ikke Fragt fra Afsendelsesstedet til Udliveringsstedet, hvilket betales af Leverandørerne.

§ 12.

Direktøren antager en eller flere Mænd til at tage imod Fiskene. Den Mand som sendes for at tage imod disse, skal have Adgang til forud for Modtagelsen at undersøge Fiskene og om alt er i Orden med Hensyn til Fiskenes Størrelse, Udseende, Art etc., og hvis han finder noget at bemærke, skal Manglerne enten afhjælpes, eller hvis dette ikke kan lade sig gøre, maa der overgives ham en Erklæring om, at Fiskeriet finder sig i en mulig Prisafrkortning. Denne Mand bestemmer Tiden for Læsningen og Mængden af Is til den paagældende Sending. Fiskene maa være sunde og uden Skrammer og maa ikke fodres i det mindste de sidste 48 Timer eller under særlige Forhold indtil de sidste 8 Døgn forinden Forsendelsen. Fiskene skal forud stilles parat i stærkt rindende Vand, saa at Paaladningen kan foregaa hurtigt og sikkert. Fornødne Køretøjer til Fiskenes Befordring fra Fiskeriet til Stationen samt fornødent Mandskab afgives af Fiskeriet. Portionsfisk maa have en Vægt af $\frac{1}{4}$ — $\frac{1}{3}$ Pd. pr. Stk. med mindre anden Aftale træffes.

Direktøren bestemmer Tiden for Leveringen.

§ 13.

Medlemmer af Foreningen, der ønsker at sælge eller købe Sætte-

fisk, Yngel eller Æg, kan uafhængigt af deres Fiskeries Størrelse give Meddelelse herom til Bureauet. Handler, der er sluttede gennem Bureauet, betales med 2 pCt., hvis Anvendelse Bestyrelsen bestemmer. Køberen og Sælgeren udreder hver Halvdelen heraf. Ved saadanne Handler har Bureauet intet Ansvar, hvad der angaar Leverance, overfor Sælger eller Køber. Spisefisk kan sælges efter samme Regler

§ 14

Til Driftskapital betaler hvert Medlem et Indskud, hvis Størrelse Bestyrelsen bestemmer. Dette maa dog ikke overstige 10 Kr. for hver paabegyndt Td. Land Vandareal. For de Medlemmer, der driver Frivandsfiskeri, fastsættes Indskuddet af Bestyrelsen skønsmæssigt, dog ikke mindre end 10 Kr. pr. Medlem. — Ved Indmeldelse i Foreningen maa de fornødne Oplysninger om Størrelsen af Vandareal, aarlig Produktion og Frivandsfangst osv. derfor opgives. Intet Fiskeri skal betale et højere Indskud end 60 Kr. Indskuddene tilbagebetales ikke, men udbetales senere til Reservefonden. Tidspunktet herfor bestemmes af Bestyrelsen — Hvis Bestyrelsen skønner det nødvendigt at skaffe yderligere Driftskapital, kan der indtil videre tilbageholdes 10 pCt. af Netto-Indtægten, som dog tilbagebetales, saasnart Reservefonden er bleven tilstrækkelig stor.

§ 15.

Generalforsamlingen bestemmer Reservefondens Anvendelse efter Bestyrelsens Forslag, hvortil bemærkes, at der kan anvendes et passende Beløb til Fiskeavlens Fremme, bl. a. til en Forsøgsstation og en Fiskeri-

konsulent m. m. Skal nogen Del af Reservefonden uddeles til Medlemmerne, sker dette i Forhold til det Beløb, hvorfor det paagældende Medlem har leveret Varer.

§ 16.

Angaaende det paa Generalforsamlingen behandlede, indføres en kort Beretning i Foreningens Forhandlingsprotokol, der underskrives af Dirigenten og de mødende Medlemmer af Bestyrelsen.

Forhandlingsprotokollen har fuld Beviskraft i alle Spørgsmaal mellem Foreningen og dens Medlemmer.

§ 17.

Medlemmerne er bundne for 3 Aar. Mindre indenlandsk Handel er fri, ingen Handel med Udlandet eller faste Afslutninger med Indlandet uden gennem Bureauet. Handel mellem Medlemmerne indbyrdes er tilladt.

§ 18.

Paa den aarlige Generalforsamling vælges 2 Revisorer, hvis Løn fastsættes af Generalforsamlingen, og en Revisorsuppleant.

§ 19.

Paa den aarlige Generalforsamling, der bestemmes af Bestyrelsen, forelægges:

- a. Fortegnelse over Medlemmerne og disses Reservefondsbetøb.
- b. Meddelelse fra Foreningens Formand om Forretningens Gang i det forløbne Aar.
- c. Det reviderede Regnskab for det forløbne Aar til Godkendelse.
- d. Forslag til Fordeling af det forløbne Aars Overskud.
- e. Valg af Bestyrelsesmedlemmer

og Revisorer i de afgaaedes Sted, hvorhos der selvfølgelig kan behandles Forslag fra Medlemmerne, saa vel som fra Bestyrelsen. Saadanne Forslag skal være indgivne til Bestyrelsen inden 15. August.

Mindst 8 Dage forinden den aarlige Generalforsamling skal det reviderede Regnskab være henlagt paa Foreningens Kontor til Medlemmernes Eftersyn.

§ 20.

Hvert andet Aar afgaar 2 og 3 Bestyrelsesmedlemmer, første Gang efter Lodtrækning. Ligesaa afgaar hvert andet Aar 1 Revisor, første Gang ved Lodtrækning.

§ 21.

Paa den første ordinære Generalforsamling underkastes Foreningens Vedtægter og Lønforholdene en Revision paa Forslag af Bestyrelsen.

§ 22.

Foreningens Regnskabsaar er fra 1. Oktober til 31. Septbr. Aarets Regnskab maa senest hvert Aars 15. Novbr. være afleveret til Revisorerne, der atter har at aflevere det til Bestyrelsen inden 1. Decbr. Revisorerne skal mindst 4 Gange aarlig foretage Revision.

Aktieselskabet „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“.

—o—

Som vi erfarer har det af Aktieselskabet „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“s Kreditorer nedsatte Udvalg udsendt et Forslag til Selskabets Rekonstruktion, i hvilket Forslag der bl. a. udbydes til Tegning af 40 a 60,000 Kr. i Præfe-

renceaktier a 500 Kr., hvilke Aktier faar 7 pCt. forlods af Selskabets aarlige Udbytte.

For hvem der har Interesse for Fiskeavl, tilbydes der faktisk her en god Kapitalanbringelse, som vi ubetinget kan anbefale, da Aktierne med Hensyn til den Sikkerhed, der bydes, har faaet en saa fremskudt Plads, at der efter vor Mening ikke kan blive Tale om Risiko.

Tegning kan ske hos Udvalgets efternævnte Medlemmer, nemlig Overretssagfører Knudsen i Vejle, Sagfører Jensen, Aarup, Sagfører Elken, Kolding, Direktør Vendelbo, Fredericia, og P. Jørgensen, Kildeværk.

Da Selskabet har Enebenyttelsen af et Patent til Fisketransport, som Udvalget venter sig meget af, og da dette Patent gaar over paa tyske Hænder, saafremt Selskabets Affærer ikke ordnes, samt da det overhovedet skønnes uheldigt for den danske Fiskeavl, om et saa stort Selskab skulde likvidere eller gaa Konkurs, haaber vi, at det faar sine Affærer bragt i Orden, og anbefaler fiskeriinteresserede at støtte Rekonstruktionen.

Alle nærmere Oplysninger meddeler ethvert af Udvalgets Medlemmer.

Tyske Udtalelser

om

„De forenede danske Ferskvandsfiskerier i Vejen-Vamdrup“.

—o—

„Correspondenzblatt für Fischzüchter Feichwirte und Seenbesitzer“ for 15. August d. A. indeholder en længere interessant Artikel angaaende den Betalingsstandsning, som

for et Par Maaneder siden fandt Sted fra Aktieselskabet „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“s Side.

Artiklen omtaler nærmere det af det nedsatte Udvalg fremsatte Forslag til Selskabets Rekonstruktion, hvilket Forslag det anbefaler som godt, idet den gaar gaar ud fra, at Selskabet, naar Rekonstruktionen gennemføres, bliver stærkt og sundt, og kommer derefter ind paa Grundene til Miseren.

Miseren ligger efter Bladets Mening i, at Selskabet har faaet for smaa Priser for sine Fisk, og den lægger først Skylden for denne Fejl paa Selskabets Direktion.

Hvorvidt den anførte Omstændighed er den eneste eller blot den væsentligste Aarsag til Selskabets økonomiske Vanskeligheder, skal vi ikke her udtale os om; men i et Efter-skrift, som er det interessanteste af Artiklen, anføres, at Skylden for de forholdsvis smaa Priser ligger andet Steds, nemlig hos de tyske Gros-serere, idet disse formenes at have slaaet sig sammen for at holde Pri-serne nede.

I den Anledning fremsættes i ovennævnte Tidsskrift temmelig fremhævet, at *Tyskerne ikke i de første 11 Aar kun forhindre eller besværliggøre den danske Indførsel, det ved første Øjekast ejendommelige, men ret beset ganske naturlige, at danske og tyske Fiskeavlere skulle slaa sig sammen for at holde Pri-serne oppe og eventuelt sætte sig i direkte Forbindelse med Forbrugerne gennem egne Udsalgssteder.*

Vi vil straks sætte os i Bevægelse for at indhente nærmere Op-lysninger i denne interessante Sag.

De danske Fiskeavlere har efter

Artiklen Anledning til ikke foreløbig at afslutte Kontrakter med tyske Opkøbere paa Aaremaal til de lave Priser, der nu bydes ved saadanne Kontrakter. Her maa utvivlsomt være en Opgave at løse for den paatænkte Salgsforening, omfattende alle danske Fiskerier.

e.

Om rigelig Nærings Indflydelse paa Fiskenes Frugtbarhed

har den franske Fiskeavler Ravalet-Wattel anstillet Forsøg, om hvilke Dr. Wolff beretter i „Naturwissensch-Wochenschrift“. Ravalet-Wattel begyndte sine Forsøg den 15. September. Han besatte tre lige store Beholdere med hver 100 Stkr. Hunner af Kildeørred, der var udklækkede om Foraaret. Disse, der noget nær var lige store og vægtige, var indtil Forsøgets Begyndelse blevne godt fodrede med hakket Oksekød og Kødfluellarver. Nu blev følgende Fremgangsmaade brugt. Kildeørrederne i den første Beholder blev dagligt fodrede med en Næringsmængde, — denne bestod af hakket Okse- og Sildekød — der omtrent svarede til Syvendedelen af Fiskenes Vægt, de i den anden med det halve heraf, de i den tredje med en Fjerdedel af denne Mængde. Efter fortsat Fodring i 15 Maaneder beløb Gennemsnitsvægten af Fiskene i den første Beholder sig til 260 Gr., i den anden til 160 Gr. og i den tredje til 90 Gr. Det interessanteste er dog, at den første Afdeling allerede indeholdt 70 pCt. Hunner med modne Æg; den anden derimod kun 25 pCt., den tredje 16 pCt., og at Hunnerne i første Afdeling gennemsnitlig havde 910 modne Æg, de

den anden 520; de i den tredje havde kun 405. Der var altsaa med den rigelige Næringsoptagelse ikke alene hidført en betydelig Fremskynden af Kønsmodenheden, men ogsaa den individuelle Produktion af Kønsceller var bleven betydelig forhøjet. Altsaa, i samme Grad som Vægten naar en tilsvarende Forøgelse ved den stærke Mæskning, stiger ogsaa Frugtbarheden. Ogsaa Ravalet-Wattel paaviser med Styrke Faren ved Overfodring; thi dette kan let føre til, at der indtræder Ufrugtbarhed i Stedet for Frugtbarhed.

En Fortsættelse af disse interessante Forsøg, der ikke alene har Betydning for Videnskaben, men ogsaa for Fiskeavlen, var meget at ønske.

Hesteiglen.

—o—

I „Allg. Fisch. Zeit.“ for Aaret 1905 findes en Artikel af D. Wanke, hvori han skriver:

„Jeg har i Aar lært at kende en farlig Fjende for Forelyngelen, og det er Hesteiglen. Jeg holdt den indtil for kort Tid siden for en uskyldig Damboer, som kun lejlighedsvis fortærede en syg eller svag Fisk. Skaden, som disse Dyr kan anrette, er ligefrem enorm. Iglen optræder imidlertid kun i varme Damme, kolde skyr den. Jeg har angaaende dette Dyr gjort ganske interessante Iagttagelser.

Efter at jeg havde bragt Forelynglen i en Dam, blev jeg staaende ved Udsættelsesstedet og betragtede de smaa Fisk's Forhold. Pludselig ser jeg een—to—tre Iglers svømmende hen imod den udsatte Yngel.

Snart kunde jeg ikke mere bestemme deres Antal. Fra alle Sider kom de hidsvømmende og overfaldt Fiskene, som endnu var paa Dambunden. Selvfølgelig var jeg hurtigt ved Haanden med mine Folk, og fangede med en Ketser alle de Iglers, vi kunde naa. Først nu opdagede jeg, hvilken Mængde Iglers, der befandt sig i Dammen. Jeg frygtede nu for, at en stor Del af Smaafiskene om Natten skulde falde som et Offer for Iglerne. Desværre slog min Anelse til. Der laa om Morgenen flere voksne Iglers paa Stedet. Jeg undersøgte nu disse og fandt i en Igle ikke mindre end 12 unge Fisk, det mindste Antal beløb sig til 5 Stkr. De fleste Fisk var endnu fuldkommen ufortærede, som om de først lige var slugte. Næsten alle Iglers spytter Fiskene ud, saasnart deres Bagkrop vedvarende trykkes med et Stykke Træ.

Hvorledes forklarer man sig nu denne paafaldende Fremkomst? Har Instinktet hos disse Dyr, der dog staaer paa et saa lavt Udviklingstrin, ledet dem derhen? Eller er de udrustede med en usædvanlig Lugtesans? Paa forskellige Kendetegn maatte jeg erklære mig for det sidste. En tilfældig Sammenstrømmen af Iglers var udelukket, da denne Begivenhed gentog sig efter enhver Udsættelse, om end ikke i saa stor en Mængde som første Gang.

Fordøjelsen syntes ikke at staa i et ligeligt Forhold til Næringsoptagelsen. Tilsyneladende trækker de propfyldte Iglers sig tilbage i et Skjul, hvor de bruger en længere Tid til Fordøjelse, saaledes som det ogsaa er Tilfældet med Slangerne. Mørkt, koldt Vejr er en mægtig

Forbundsfælle for alt saadant Røverpak. Paa saadanne Dage ser man faa eller slet ingen Fisk svømme omkring. De holder sig skjulte mellem Plantevæksten. Men der er ogsaa Rov-Insekternes Opholdssted, og saa bliver Smaafiskene i Massevis Offer for disse Dyr. Saaledes gaar det til, at ikke alene Hundreder, men Tusinder af Smaafisk forsvinder, uden at man mærker noget dertil. Fiskelig vil man se lidt eller intet til.“

Saa vidt Hr. Wanke.

Vi henledede i sin Tid Fiskeavlernes Opmærksomhed paa Fiskeiglen og paa den Skade, som disse Snyltere kan foraarsage blandt Fiskebesætningen i vore Damme, og vi erklærede samtidig, at vi ansaa Hesteiglen for uskadelig der. Vi kender nemlig intet Tilfælde, hvor den har overfaldet og fortæret Sættefisk i Ørreddamme. Den kan maaske overfalde svage, syge eller døde Fisk, men derved bliver det.

Anderledes forholder det sig med „Spædyngel“. I „Børnekamre“ er Hesteiglen absolut skadelig og gør selvfølgelig der ubodelig Skade. Men den Slags Skadedyr findes dog vist aldrig i vore Børnekamre. — Antageligt er det i en almindelig Fiskedam, at Wanke har sat Spædynglen ud. Samme Dam har maaske endog ikke ligget tør om Vinteren, og maaske der heller ikke er sørget for at hindre disse Dyrs Indtrængen i Dammen gennem Indløbstuden.

Hvor der ved en Kultur er en omsigtsfuld Drift, vil et saadant Tilfælde næppe forekomme.

Lystfiskeri.

—o—

Lidt mere om Fluefiskeriet.

—

Der er i de senere Aar anvendt en ny Maade at fremstille den kunstige Flue — særlig Ørred- og Stallingfluen — paa. Tidligere blev Fluerne bundne paa Kroge, forsynede med Gutforfang, og disse Fluere er vistnok endnu de almindeligst anvendte her i Landet. Alleerede i Slutningen af forrige Aarhundrede begyndte Englænderne at benytte Øjekroge, ogsaa til Bindingen af mindre Fluere, og efterhaanden har disse Fluere vundet større og større Udbredelse iblandt engelske Fluefiskere.

Ved disse saakaldte Øjekroge er Enden af Krogskafte ombøjet, saa at det danner et Øje, idet Øjet enten viser lige bagud eller er bøjet indad som ved Pennel-Krogene, eller udad som ved Halls-Kroge. Af disse Krogformer anses Pennels for den bedste, fordi Krogspidsen hos den mest nærmer sig Linens Retning, naar denne strammes, hvorved Spidsens Indtrængningsevne forøges. At den ovennævnte ny Fremstillingsmaade af Fluere er en endog meget væsentlig Forbedring er aabenbart; thi medens den ældre Flue, naar Gutten blev beskadiget, var ubrugelig, kan Fluere ved den ny Form let og hurtigt forsynes med et nyt Forfang og kan saaledes bruges, saalænge selve Fluere holder.

Gutstrænge er i Almindelighed af meget forskellig Kvalitet, og ofte kan en Gutstræng, naar den er tør, meget let bryde, selv om Gutten er af fineste Kvalitet. Derfor hænder det ofte i Praksis, at Gutten knækker, særlig ved Fluens Hoved, og

dermed er Fluen jo ubrugelig. Fiskeriet med de ældre Fluere kunde derfor ofte være en ret dyrebar Fornøjelse, ikke at tale om, at man ofte havde den Ærgelse at miste en god Fisk, fordi Gutstrængen svigtede. At se paa en Gutstræng om den er god eller ej, er nemlig ikke saa lige en Sag; man kan kun erfare dette ved at slaa en Knude paa Strængens ene Ende, mens den er tør; brister den ikke derved, kan man i Reglen stole paa, at den er god. Man har altsaa ved Øjekroge den Fordel, at man altid kan forsyne sin Flue med et Forfang, hvis Kvalitet man har prøvet, og kan i en Haandevending forsyne Fluen med et nyt Forfang, naar det ældre er bleven beskadiget. Det maa dog herved bemærkes, at et Gutforfang først faar sin fulde Elasticitet og Styrke, naar det er godt opblødt i Vand. Derfor gør man rigtigst i, naar man tager ud paa en Fisketur, at anbringe sine Gutforfang i en Æske imellem nogle Stykker vaadt Flonel. Naar man saa kommer hjem, kan man hænge Forfangene op til Tørring og gemme dem hen, til de senere skal bruges. Fluerne opbevarer man i en Æske for sig selv, og paa Fiskepladsen forsyner man dem saa med et godt gennemblødt Forfang. Ved denne Fremgangsmaade vil man spare en Del Udgifter til kunstige Fluere og spare sig selv for den dobbelte Hjertesorg: at se en god Fisk forsvinde med den Flue, man maaske har stillet sine bedste Forhaabninger til.

Disse Øjekroge-Fluere er nu at faa i Handelen, og de koster ikke ret meget mere end de ældre Fluere.

En fortrinlig Agn til Foreller og

Stallinger er bl. a.: naturlige Fluere, Biller, Græshopper og Stenfluens Larve — Engelskmændenes „Creeper“. Ja, til visse Aarstider, særligt fra Midten af Juni til 1 Aug., da Ørreden ikke mere saa villigt tager den kunstige Flue, overgaar disse naturlige Insekter langt den kunstige Flue i Fangevne. — Der bruges en ikke for stor Krog, og denne fæstes paa følgende Maade i Agnen: Man stikker Krogspidsen ind under Fluens Brystskjold ved Hovedet og under Vingerne og lader den igen komme ud ved Brystskjoldets Ende saaledes, at Fluen kommer til at hænge med Ryggen opad og med Benene nedad; særlig Spyfluere er god til dette Brug. Paa samme Maade paasættes de øvrige ovennævnte Insekter. Paa Grund af Agnens Sarthed maa man imidlertid kaste meget forsigtigt, for at den ikke alt for ofte skal flyve af; og det er heldigst at fiske opad imod Stømmen, da man ikke kan gøre saa kraftige eller lange Kast som med den kunstige Flue. Kun, hvis man har stærkere Modvind, kan det anbefales at fiske nedad med Strømmen, og med Vinden paa Ryggen, idet man da saa vidt muligt lader Agnen flyve med Vinden, saa at Agnen falder paa Vandet saa let som muligt. Har man, naar man fisker opad imod Strømmen, en frisk Vind paa Ryggen, er det ligeledes en Fordel at lade Agnen flyve med Vinden opad imod Strømmen.

En af Englands dygtigste Fluefiskere, „Stewart“, anbefaler denne Fiskemaade som meget virksom, navnlig efter Ørreder og Stallinger.

Fisken bider derhos sikrere og fastere, fordi det er en naturlig Agn, der bydes den, og man behø-

ver ikke heller at forhaste sig saa stærkt med at gøre Rykket, idet Fisken ikke, som ved den kunstige Agn, skynder sig at spytte Agnen ud, naar den har mærket Fejltagelsen. Rykket bør dog næppe undlades for at faa Krogen saa godt som muligt fæstet i Fiskens Gab.

Fisker man nedad Strømmen, vil Fisken imidlertid som oftest hage sig selv fast, naar man blot passer at have stram Line.

En gammel Lystfisker.

Laksefangsten i Floden Weser.

(Efter Weser-Zeitung).

—o—

Efter Meddelelse af Gehejmerraad, Prof. Metzger i Münden var Laksefangsten paa Strækningen fra Hameln til Elsflæth gunstigere i 1905 end Aaret forud. Der blev 1904 fanget 3,322 Laks til en Gennemsnitsvægt af 10,15 Pund; Aaret 1905 blev der derimod fanget 5,010 Stkr. med en Gennemsnitsvægt af rigeligt 11 Pund og til en Værdi af 83,380 Mark. Opgangen af Laks var i den første Halvdel af forrige Aar meget ringe. I Januar og Februar fangedes der ingen. Fra Marts indtil Slutningen af Maj fangedes der kun 180, og i Juni hævdede Fangsten sig til 366 Stkr. I de 3 Sommermaaneder var der paa hele Strækningen 7 Fiskerier i Gang, og den største Opgang fandt som sædvanligt Sted i Juli Maaned, der næsten leverede Halvdelen af hele Aarets Fangst. I August og September gik det tilbage med Fangsten. I Fredningstiden blev der ved Hameln fra 20. Oktober og indtil Midten af December fisket efter „Ynglelaks“, hvis Fangst stillede sig ret gunstigt. Heraf kom til kunstig Lakseopdræt 382 Hanner

og 321 Hunner til Anvendelse, saa at der blev indvundet over 3 Mill. befrugtede Æg.

Efter de sidste 15 Aars Erfaring kan man ikke længere tage Afstand fra den Antagelse, at Laksens naturlige Formering siden „Fuldas“ Kanalalisering er fuldstændig ophørt paa Legeomraaderne i Weserdistriktet. Høsten af fangede Laks skylder vi alene den kunstige Fiskeavl, hvilken i Gennemsnit for 10 Aar udviste, at der af en Million udsat Lakseyngel var fanget 3,116 Laks. I Elben derimod var Fangsten forrige Foraar overraskende gunstig, endskønt der kun var udsat en ubetydelig Mængde Yngel, og den naturlige Formering paa Legepladserne er stadigt tilbagegaaende.

Efter Metzgers Anskuelse er den ringe Fangst i Weser at forklare ved, at der maa have fundet en Overgang Sted til Elben. Men efter en Forekomst, der kun er sket en Gang, turde denne Slutning være meget dristig, fordi man hidtil almindeligt har antaget, at hver enkelt Fisk vender tilbage til den samme Flod, hvor den er udklækket. Kun for kort Tid siden har den norske Fiskeri-Inspektør Landmark ved Tilbagevendelsen af mærkede unge Laks paavist dette Forhold paany, ligesom et saadant Forsøg ogsaa er lykkedes for Wesers Vedkommende. Den opgaaende Fisk lader sig ikke afskrække af nogen Hindring, som f. Eks. Dæmninger og Vandfald, selv saadanne Hindringer søger den at overvinde med Fare for sit Liv.

Paa Laksens Opgang fra Havet udøver en høj Vandstand i Floden en gunstig Virkning. Den ringe Fangst i 1904 hænger sammen med den varme Sommer, i hvilken Vand-

standen vedvarende var meget lav, fordi Kilderne udtørredes, og Bække og Smaafloeder næsten var vandløse. Men naar vi tænker paa den megen Forurening af vore Floder, især ved lav Vandstand, saa fyldes vi med Gru. Den tiltagende Forurening af Spildevand og Afledninger fra Byer og Fabriker forgifter Vandet og er ikke alene skadelig for Fiskene, men ogsaa for Mennesker og Husdyr. Med disse Forureninger maa vi have aabent Øje. Afløbsvandet maa være saaledes beskaffent, at Fiskene i Floderne kan leve.

Skotsk Lakseforskning.

—o—

Ved Mærkning af Laks er efter en skotsk Beretning i F. Tr. G. Forskerne komne til følgende Slutninger:

1. Det store Flertal af de i Floderne igen indfangede Laks bekræfter Antagelsen, at Laksen igen gaar op i dens „Hjemstrøm“; Undtagelsen beløb sig kun til omtrent 8½ pCt.
2. Naar Laksen forlader den hjemlige Strøm i østlig eller sydlig Retning, synes den henholdsvis at foretrække Nord- og Østbredden.
3. Tiden, som den udlegede Fisk behøver til at forlade Strømmen, varierer i de forskellige Floder. I „Tay“ f. Eks. gaar Hannerne meget hurtigere end Hunnerne; de sidste bruger ofte 3 Maaneder for at tilbagelægge ca. 75 Klm. Saadanne udlegede Laks synes da en Tid at opholde sig i Brakvand og da igen at gaa op i Floden.
4. Angaaende Tiden for Tilbagevendelsen fra Havet gives der to

Slags Sædvaner. Unge udlegede Laks, mærkede i Januar eller Februar, vender først tilbage den følgende Sommer eller følgende Efteraar, eller først næste Aar som de saakaldte „Springfisk“. Varigheden af Opholdet i Havet er helt forskellig. Mange bliver i „Unglakstiden“ i Havet, andre leger i de paa hinanden følgende Yngleperioder, nogle derimod med længere Mellemrum, og desuden bliver en betydelig Del hver Vinter tilbage i Havet som rene Laks.

5. Fisk, der blev mærkede efter at være udlegte og igen fangedes som rene Laks, viste en stor Forskel i Vækst og Vægtforøgelse, der hovedsagentlig er betinget af Opholdets Længde i Havet og de lokale Forhold. En udleget Unglaks kan i 88 Dage fordoble sin Vægt, ja i 14 Maaneder endog veje tre Gange saa meget.

Mindre Meddelelser.

—o—

Nyheder paa Netkonstruktionens og Netimprægneringens Omraade. I „Deutsche Fish. Zeit.“ har Hr. M. Freese i Stolp i Pommern faaet optaget en Meddelelse om Netkonstruktioner og Netimprægneringer, fremstillede af ham. Red. af nævnte Tidsskrift lader en Afskrift af et Brev fra Fiskeriforeningen i Provinsen Pommern gaa forud, saalydende:

Bromberg, den 3. Oktober 1905. Deres Netmodeller har ved vort Bestyrelsesmøde været Genstand for en livlig Undersøgelse. Endskønt man fra alle Sider anerkendte Deres store Interesse for Fiskeriet, saa var man

dog af den Mening, at De i det væsentlige ikke havde frembragt noget Nyt, men kun Forbedringer. Kun i een Henseende var en vigtig Opfindelse lykkedes for Dem, nemlig ved et flydende Imprægneringsstof at forhindre Nettene fra Frysning. Vi er rede til at købe en Del af denne Vædske hos Dem til Anstilling af Forsøg, og vi imødeser snaret Deres Tilbud. Ehrhardt, Regeringsraad.

Det drejer sig om følgende:

1. Vaad (Model) med patenterede Stænger, hvormed man med sikkert Udbytte kan fra Begyndelsen af Decbr. til Slutningen af Maj befiske Vande, der er besatte med „Vandpest“. Stængerne bevirker et meget skarpere Dræt og forhindrer Armenes Sammenrullen ved Dragning i Ukrudt. Men til et sikkert Dræt hører ubetinget Kugler, hellere Kugler paa 3 Pd. end paa 1 Pd. River Vandpesten sig alligevel løs, saa maa Kuglerne beskyttes ved Straabundter. Men for at kunne befiske Vandpesten grundigt, maa der være god Vind eller dobbelt Talje.

2. Vaad (Model), som er præpareret vandlignende. Der er søgt opnaaet at umuliggøre Sammenfrysning om Vinteren af Netgarn, Medesnører og Liner, saa at deres vedvarende Holdbarhed derved er sikret. Med Nettet kan man sikkert fange de Fisk, især i Mørke, som man ellers har Vanskelighed ved at fange. Paa Draglinen anbringes paa alle 50—100 Meter særlige Kendetegn, for at Vaaddet stadigt kan beholde

sin rigtige Fangstform. Et rigtig præpareret Vaad vil næppe bemærkes af Fiskene. Den rigtige Fremgangsmaade ved Imprægneringen er saa fordelagtig og simpel, at enhver Interesseret let kan udføre den.

3. En Aale- og Fiskeruse, man selv kan stille, og som er anvendelig til Vaadfiskning i hurtigt flydende Vand og let betjent af en Mand.

4. Et Pigtraadsnet til at befri Damme og Søbredder for Vandpest, Ukrudt osv., hvorved der ydes Fiskeriet væsentlige Fordele. Planterne er uovertrufne som Gødning paa Markerne, hvad mange Landmænd gentagne Gange har erfaret.

5. Vaad (Model), een Mands Betjening, til at rense Damme for Ukrudt og det skadelige grønne Dynd og Padder, hvad der hvert Foraar ubetinget er nødvendigt. Modellerne er saa fuldkomment forarbejdede, at enhver Interesseret let kan efterlave dem.

Hr. Freese slutter sin Meddelelse og Anbefaling af sine Netkonstruktioner og Imprægneringsmaader med en Skrivelse fra en Hr. Herder af den „Baltischen-Zentralverein“, hvori denne skriver, at de erkender hans opfundne Hjælpemidler som store Forbedringer og er overbevist om, at de vil yde Fiskerne væsentlige Fordele, navnlig fordi den besværlige Sammenrullen af Vingerne eller Armenes forhindres. Hr. Herder slutter sin Skrivelse med de Ord: „Det vilde være mig en stor Fornøjelse, om jeg en Gang kunde overvære et Fiskeri med Deres Garn.“

Det samme var der vist mange

her i Landet, der kunde have Lyst til. Skulde en eller anden af Lærerne have Kendskab til Hr. Freeses Vaad og hans Imprægneringsmetode og gjort Forsøg dermed, da var det rart, om de vilde komme med Oplysninger herom i Bladet. Det ligger i manges Interesse at faa at vide, om hans Opfindelse og Forbedringer er noget værd.

Udtalelse af en Englænder om Regnbueforellen i tyske Floder. I „Waltons Fg. G.“ skriver en Englænder, som meder i Tyskland:

„Siden mit sidste Brev har jeg paa en Dag fanget 100 Aschen og Foreller. Efter Deres Bemærkning i „Fg. G.“ var jeg bleven temmelig nysgerrig efter at lære at kende Regnbueforellens Popularitet i Tyskland. Jeg vilde ønske, De kunde se, hvor langt fra noget virkeligt Udbytte, disse har givet i de tyske Floder. Jeg vidste f. Eks., at der i en Flod var bleven udsat en stor Mængde Yngel. Jeg fangede ogsaa nogle Eksemplarer, men ingen af nogen nævneværdig Størrelse. Nogle enkelte vejede noget nær $\frac{3}{4}$ Pund, ellers gik der gennemsnitligt 3 paa 1 Pd. En Avtoritet i denne Egn forklarede mig, at dette var den almindeligt forekommende Størrelse. Vedkommende mente, at disse Foreller vokser temmelig hurtigt i Floderne, men forsvinder allerede i 2. Leveaar af det paagældende Vand. Jeg gad gærne vide, hvad Skudsmaal Regnbueforellen havde faaet i andre Dele af Tyskland.“ Svaret blev: „For et eller to Aar siden anstillede jeg selv Undersøgelser i forskellige Egne i Tyskland og Østrig, og fandt, at man de fleste Steder havde opgivet at besætte aabne Vande med Regnbueforeller,

da Fisken stedsse forsvinder, naar enhver Mulighed derfor ikke bliver den frataget. Da næsten den samtlige Forelyngel i Tyskland er bestemt for Markedet, bliver Regnbueforellen omtrent udelukkende opdrættet i Damme eller Vande med absolut Sikkerhed mod deres Forsvinden.“

International Fiskeri-Kongres 1908. I Forbindelse med den 4. internationale Fiskeri-Kongres, som vil blive afholdt i Washington fra 22. til 26. Septbr. 1908, vil der blive udsat et Antal Prisbelønninger for de bedste og nyttigste Forsøg, Opdagelser, Opfindelser osv. i Aarene 1906, 1907 og 1908 vedrørende Fiskeri, Agrikultur, Ichthyologi, Fiske-Pathologi og lignende Omraader. Belønningerne er i rene Penge, og uagtet Summerne ikke er meget høje, haaber man, at Tildømmelsen af en saa bekendt Organisation som „den internationale Fiskeri-Kongres“ vil foranledige mange Personer til at umage sig og give deres Bidrag til bedste for Fiskeriet og Fiskeavlens.

Vi skal nævne nogle af de Belønninger der vil blive uddelte:

Af „den amerikanske Fiskeri-Forening“: For en Afhandling om de bedste Iagttagelser og Undersøgelser angaaende Aarsagen, Behandlingen og Forebyggelsen af en Sygdom hos nogen som helst Art af Fisk under Opdræt. 100 Dollar i Guld.

Af „Forest and Stream“, Hr. George Bird Grinnell, Redaktør: For den bedste Afhandling med Beskrivelse, Historie og Driftsmetode af Vande, som i kommerciel Hensigt er besat med Fisk, og som staar aabne for Medning af Publikum. 50 Dollar i Guld.

Af „New York Botanical Garden“, Dr. N. L. Britton, Direktør: For det bedste Arbejde angaaende Forbindelsen mellem Vandplanter og — Dyr. 100 Dollar i Guld.

Af United States Bureau af Fiskerier i Washington, D. C.: For en Beretning om de nyttigste nye og originale Ideer, Metoder og Apparater til Brug ved Fiskeavl eller til Transport af levende Fisk. 200 Dollar i Guld.

Af Dr. F. M. Johnson i Boston, Massachusetts, Medlem af det amerikanske Fiskeriselskab: For det bedste Arbejde over de forskellige Næringsstoffers sammenligningsvise Værdi ved Opdræt af unge Foreller, især tagende Hensyn til Virksomhed, Omkostninger og Udbytte. 150 Dollar i Guld.

Afhandlingerne skal være skrevne paa Engelsk, Tysk, Fransk eller Italiensk. (Efter Deuts Fisch-Z.)

Hr. Cand. Hoffmeyer opholder sig for Tiden i Bergen, hvor han gennemgaar et interessant og lærerigt Havforskningskursus ved den biol. Station der. Da Fersk- og Saltvandsfiskeriet jo er saa nøje forbundet med hinanden, mener han at maatte være inde i begge Dele for at forstaa sine Ting.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 8. Septbr.

Aal	35—55	Øre pr. Pd.
Laks	75—150	— —
Gedde	40—60	— —
Aborre	25—30	— —
Krebs	300—400	— pr. Stk.

Berlin, 8. Septbr.

Levende Fisk:

Gedde	72—112	Pf. pr. Pd.
Aborre	58—86	— —
Suder	108—148	— —
Suder, store,	115	— —
Suder, smaa,	144—180	— —
Skalle	51—75	— —
Aal, store,	103—111	— —
Aal, mellemst.,	80—102	— —
Aal, smaa,	53—62	— —
Aal, usorterede,	63—84	— —
Karpe	63—84	— —
Karudse	78—90	— —
Karudse, smaa,	55—68	— —

Ispakkede Fisk:

Laks	—	Pf. pr. Pd.
Laks, smaa,	—	— —
Ørred	—	— —
Aborre	38—46	— —
Gedde, store,	43—54	— —
— smaa,	—	— —
— usorterede,	34—75	— —
Aal, store,	79—95	— —
— mellemstore,	81	— —
— usorterede	53—73	— —
Skalle	34—41	— —
Suder	71—80	— —
Karpe	51—64	— —
Karudser	—	— —
Krebs, store,	1450	Pf. pr. Skok
— middelst.,	1150	— —
— smaa,	250—550	— —
— usorterede,	300—750	— —

Hamburg, 3.—8. Septbr.

Aborre	30—32	Pf. pr. Pd.
Gedde, mellemstore,	60—75	— —
Ørred	150	— —
Aal	77—80	— —

Paris, 3.—8. Septbr.

Blankørred	6,00—7,50	Fr. pr. Klgr.
Gedde	1,00—2,00	— —
Krebs, store,	17—20	Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	10—12	— —
— smaa	4—6	— —

(D. F. Z.)

Annancer.

En Fiskemester.

En Mand, der i enhver Henseende er erfaren i Ørred- og Karpeavl, saa vel som Landbrug og Forstvæsen, og som kan præstere Anbefalinger fra Principaler for i flere Aar med Held at have drevet Damkultur efter nyeste System, søger Plads til 1. Oktober eller senere. Tilbud bedes sendt til

A. Siering, Erritsø pr. Fredericia.

En ung Mand,

som i 1 $\frac{1}{4}$ Aar har været ved Damkultur og Udklækning, det sidste Aar ved Jedsted-Owschlach pr. Gredstedbro, ønsker Plads ved et andet større Anlæg. Han anbefales fra sin hidtidige Plads af Fiskemester Andersen, Jedsted pr. Gredstedbro St.

Levende Fisk,

saasom Portionsørreder, store Havørreder, Gedder, Karper, Suder, Skaller, Aborre, ønskes til Købs Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. Kontant Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung, Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

Fiskesygdomme.

Bestyrelsen for Ferskvandsfiskeriforeningen meddeler herved Foreningens Medlemmer, at de kan indsende syge Fisk til gratis Undersøgelse til **Hansted Fiskeri pr. Horsens**, hvor Fiskene vil blive undersøgte af Hr. Statskonsulent, **cand. mag. Chr. Levinsen**.

Fiskene skal, saa vidt muligt, indsendes levende. Afsenderen maa sende Fiskene frankeret, da Modtagelse ellers vil blive nægtet, og maa betale Fragten, naar Embalagen retourneres.

15 a 20,000 Pund

Portionsforeller

i aarlig Levering ønskes endnu til Købs, eventuelt med fast Afslutning paa seks Aar. Aftagelse paa Sælgerens Jærnbane-station. Kontant Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung, Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

Sættefisk.

40,000 Stkr. 8—10 Cm. **Kilde- og Regnbueørred**, prima Fisk, kan leveres i Løbet af Efteraaret. **Soholt Damkultur pr. Trustrup.**

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemplar følger pr. Postanvisning.

kan hæves ved Postoprævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vaandrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ca. 100,000 sommergamle sorterede

Bæk-, Kilde- og Regnbueørreder,

bedst Kvalitet, sunde Varer,
skal sælges snarest.

Svarporto vedlægges.

Kjeldkjær Fiskeri pr. Vejle.

Bertelsen.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret
Sættefisk, Yngel og Øjneæg
af **Hav-, Bæk-, Regnbue- og**
Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Fiskemester.

Som saadan eller som
Medhjælper ved et Fiskeri
søges en Plads. Vedkom-
mende har i en Del Aar
arbejdet ved Damkul-
turen og er godt kendt
med alt den vedrørende.
Gode Anbefalinger haves.

Billet, mrkt. „Fiske-
mester“, bedes indlagt
paa dette Blads Kontor.

Ferskvandsfiskeri.

Straks eller til For-
aaret ønskes et Fiskeri
til Forpagtning med
eventuelt Forkøbsret.

Billet, mrkt. „V. G.“,
modtager dette Blads
Kontor.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
 $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig
Øjenæg, Yngel og
Sættefisk af Bæk-,
Regnbue- og Kilde-
ørred af vore bekendte
Moderfisk, samt Sætte-
fisk af Karper og Su-
der til billigste Priser.

Portionsfisk og
store Spisefisk af
alle Arter købes i fast
Regning eller pr. Kom-
mission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Indmeldelse.

Undertegnede

indmelder sig som Medlem af „Danske Fiskeriers Salgsforening og Kom-
missionsforretning“ efter Vedtægter i „Ferskvandsfiskeribladet“ Nr. 18 for
den 15. September 1906.

....., den September 1906.

Navn: Postadresse:

Indsendes til Smidt Nissen, Ejstrup, snarest og senest den 28.
September.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 19

1. Oktober.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie, Hobro. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petilinjé af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Laks - Forelle - Bastarder. — Opdræt af Forelyngel. — Erfaringer over Regnbueørredens Legetid. — Salgsforeningen. — Lystfiskeri. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Laks-Forelle-Bastarder.

— o —

I „Deutsch. Fisch.-Zeit.“ findes i Begyndelsen af d. A. en Oversigt, givet af det nederlandske Heide-Maatschappij, over Behandlingen af Lakse-Spørgsmaalet i „Generalstaterne“s første Kammer. I den Anledning fremkommer Hr. Frans Anderheggen, Amsterdam, med en Kritik i nævnte Blad af nogle af de

Oplysninger, der ved denne Lejlighed er fremkomne, og han kritiserer navnlig udførligt Ministerens Omtale af Opdrætningen af Laks-Forelle-Bastarder i Øvrerhin.

„Enhver af os ved,“ skriver han, „at en Minister ikke kan have nøje Kendskab til alle de Hundreder af Sager, der falder indenfor hans Omraade, men er nødvendigvis henvist til den Underretning, som hans Embedsmænd giver ham om vedkommende Spørgsmaal. Dette er vel ogsaa Aarsagen til, at dette saa vigtige Spørgsmaal om Avl af Laks-Forelle-Bastarder bliver saa overfladisk oplyst ved at anføre en Beretning af Dr. Hoek, i Følge hvilken saadanne Forsøg har været gjorte i mere end 10 Aar, men at de ikke er lykkedes og derfor opgivne. — Nej, Deres Ekscellence, hverken Deres Embedsmænd eller De selv er rigtigt underrettede; Forsøgene er ikke mislykkede og heller ikke opgivne. Der bliver der avlet tilstrækkeligt af Bastarder.

I en af mine Skrivelser har jeg i Følge en Amsterdammer-Rejsendes Iagttagelse meddelt, at der i Nærheden af Koblenz fanges store Masser af Laks, der 3 Gange ugentlig anrettes i det største Hotel under Navn af Foreller. Hr. I A. Maartens har faaet at vide af Hotelejereren, at disse Fisk virkelig kommer fra

Rhinen, og han har derefter selv iagttaget Fiskeriet paa Fangstpladsen. Ved nærmere Overvejelse maa man komme til den Overbevisning, at „Smolt“ eller unge Laks ved deres Bortgang til Havet paa Højden af Koblenz endnu er for smaa til at fanges som saadanne Foreller og i saadanne Masser. Og da vi ved, at Bækørreden aldeles ikke opholder sig paa denne Højde af Rhinen, saa maa vi logisk komme til den Overbevisning, at vi her har at gøre med de omspurgte Bastarder. Dette er saa meget mere sandsynligt, som Hr. Maartens' Rejse fandt Sted i August, paa hvilken Tid de smaa Laks ikke er længere end 12 Cm. Ogsaa hos os, og desuden i Fiskeavl-sanstalten ved Zwaanskreng, har man gjort Forsøg med Avl af Bastarder. *De unge Bastarder kom til stor Udvikling og solgtes senere som Ørreder. Jeg har set prægtige Eksemplarer af dem og aldrig hørt andet end godt om deres Kvalitet. Om Mislykke af Forsøget kan der altsaa ikke være Tale.*

At der aarlig i Tyskland og Schweiz bliver befrugtet store Mængder af Lakserogn med Forelmælk, vedkendes ogsaa med sort paa hvidt i de store Fagblade af tyske Ledere paa Lakse-spørgsmaalets Omraade, endog af d'Hr. Fr. Glaser, Basel, og Prof. Dr. Hofer, Münhen. Den sidste, som er „en Autoritet paa dette Omraade“, kalder Fremgangsmaaden helt ud god, da Rognen ellers, naar Hanlaks ikke er for Haanden, vilde gaa tabt. Imidlertid hørte vi af Hr. Glaser, at alle Hanlaks den sidste Tid var bleven fangede i Fælder, saa at der mod Slutningen af Yngletiden ikke var en eneste for Haanden, og at Fiskeavlerne var forpligtede til at

anvende Han-Foreller, saaledes som det efter lignende Meddelelser ogsaa er Tilfældet andre Steder.

Disse Millioner Bastarder, der er og endnu bliver indvundne, bliver i Rhinen, indtil de bliver fangede, og danner saaledes paa egnede Standpladser en sand Cordon af Rovfisk, gennem hvilken de unge Laks ikke kan naa det nedre Løb eller Havet; som om der ikke allerede var nok af Gedder, Aborrer og andre Fiskerøvere i Rhinen til at tynde ud i de unge Laks' Rækker.

Ministerens Svar, som Dr. Hoek havde lagt ham i Munden, nemlig, at Hr. Glasers Meddelelse var „letsindig og overdreven“, passer derfor aldeles ikke —

Som vi altsaa af foranstaaende ser, paastaar Dr. Hoek, at Forsøgene paa at frembringe Laks-Forelle-Bastarder er mislykkede, medens Frans Anderheggen paastaar det modsatte, og det ser jo nu ud til, at han har Ret. Det var et Forsøg værd at prøve en saadan Krydsning her i Landet. Thi forholder det sig saaledes, som Frans Anderheggen siger, og som er fremhævet af os, at de nævnte Bastarder udvikler sig stærkt og er af god Kvalitet, da er der Sandsynlighed for, at de er godt skikkede til Damkultur; og da disse Fisk er Standfisk og rovlystne, er det muligt, at de endnu bedre egner sig for vore Søer. Som andre Bastarder er de vel ikke forplantningsdygtige; men dette er dog ikke en uoverstigelig Hindring for Produktion af den Slags Fisk. Kan Krydsningen lykkes, var det interessant at forsøge, hvorledes disse Bastarder vil udvikle sig i en af vore Damme og under vore Forhold.

Det var maaske bedst at gøre et

Forsøg baade med vore egne Laks og med Rhinlaks.

Var her ikke en Opgave, der bedst kunde løses paa en Forsøgsanstalt?

Opdræt af Forelyngel.

Af Br. Dieszner, Fiskemester.

—o—

Opdrætningen af vore Forelarters Yngel er endnu stadigt Ørredopdrætningens Smærtensbarn, og det gælder ikke alene Bækørreden, men ogsaa fontinalis iridea, fordi de to sidste Arter stadigt giver for lille et Udbytte. Men saa længe Begynderen ikke har Øje for, at Grundlaget for Forelopdæt i Særdeleshed ligger i Iagttagelse af Forellens naturlige Forhold, og der ikke bliver handlet derefter, saa længe kan man ikke gøre Regning paa et godt Resultat og paa Undertrykkelsen og Udryddelsen af de bestaaende Sygdomme.

Her gør sig forskellige Faktorer gældende som Frembringer af disse sørgelige Tilstande. Vore Forelarter hører til de ædleste Dyr, og jo ædlere et Væsen er, desto mere maa der sørges for ny Blodtilførsel. Men selv om man skaffer ny Blodtilførsel i Lammene ved Indførsel af Ørredfisk fra Syden, saa bliver der derved alligevel kun skaffet en kortvarig Blodforfriskning, fordi der forud har hersket alt for stor Uorden, og der har fundet alt for stor Ombygning Sted, tilmed ikke altid af de bedste Kvaliteter, saa at ikke alene forskellige Opdrætningsanstalter, men endogsaa offentlige Vande er bleven værdiløse. Naar f. Eks. en 2—4 Ctm. lang 1-aarig iridea, der stammer fra totalt degenererede, med daarligt Foder overfødrede Moderfisk, bliver benyttet til Udsættelse,

da hjælper al Skriven og Prædiken ikke mere. Saadanne Tilfælde er ikke usædvanlige, men kommer kun undtagelsesvis for en Dag.

Opdrætterne ved nu, at en Moderfisk under 3 Aar er alt for ung, og dog bliver en Mængde saadanne afstrøgne. Hvorledes kan der blive sunde Efterkommere af slige umodne Individuer, naar disse maaske endog selv stammer fra lignende Individuer?

Iagttager man nu Fodringsmetoden og dens Følger, saa fremkommer der haarrejsende Ting, som desværre ikke kommer frem for Offentligheden. Og hvorledes fodrer man? Heldigvis er Fodringen med Hestekød næsten forbi. I sin Tid brugtes der som bekendt Hestekød til Foder for Ørredfisk. Kogningen af dette Kød udbredte en saadan Stank, ikke alene i Huset, hvor Tilberedningen fandt Sted, men endogsaa over hele Landsbyen, saa at Beboerne desaaarsag klagede derover.

Og hvilket Foder benyttedes? $\frac{2}{3}$ Hestekød og $\frac{1}{2}$ Kartofler i saadan Mængde, at den gode Bestand af Opdrætningsfisk enten døde eller maatte sælges. Først da Fiskemesteren holdt op med denne Fodringsmetode og blev nødt til at benytte Havfiskefoder, først da indtraadte der en Bedring; men der maa udtrykkeligt bemærkes, at de omtalte Moderfisk aldrig kom sig rigtig.

Men bliver der desuden ved Afstrygningen af irideas Æg ikke straks givet Vand, saa dør en stor Del af disse Æg, fordi irideas Æg ved den tørre Befrugtning har sværere ved at optage Spermaen end andre Ørredarters; sædvanligt er da Spermaen visnet eller uddød, og Æggene bliver selvfølgelig ufrugtbare.

Det er umuligt saavel for smaa

som for store Kulturer at skaffe godt Naturfoder, især til Sættefiskene, da disse fordrer større Mundfulde og slet ikke giver Agt paa den mindre. Frem for alt maa man sørge for gode, næringsrige Yngel- og Opdrætsdamme, der har ligget tørre om Vinteren, for at man kan have kraftige og sunde Damme om Foraaret, for at særlig Yngelen kan vokse og udvikle sig hurtigt i dem.

Væner man denne Yngel til et godt Kunstfoder, rigtig fintmalede, friske Havfisk, hvormed den fodres til bestemte Tider, da vil man ogsaa faa et godt Udfald.

Har man ingen Havfisk, nu, saa kan man ogsaa bruge kunstige Fodermidler, f. Eks. en Blanding af Fiske-mel, Kødmel og Garneemel, godt blandet og kogt, og sammen med Rugmel forarbejde det til en Dejg og male det paa en Kødmaskine. Især maa jeg henvise til Garnelemelet, fordi dette Mel i malet Tilstand fremstiller hele Dyrekroppe, og altsaa indeholder alle Dele af det malede Dyr. Ved Kødmel maa man være forsigtigere. Ved en Anstalt, hvor man brugte dette Foder, blev Forellerne syge, hvilket ophørte, da man holdt op med Fodringen. Man sendte da en Prøve af dette Foder til den biologiske Station ved München, og det viste sig da, at dette Kødmel indeholdt Syre. Trods denne Advarsel vedblev man dog fremdeles at fodre dermed, naturligvis til almindelig Skade.

Hvad nytter biologiske Stationer; naar Fiskeavlerne alligevel handler efter Forgødtbefindende? Dette er ikke noget enestaaende Tilfælde. Fodres der med Kunstfoder, da vil ogsaa Ørreden befinde sig vel derved, forudsat, at det er et rent Produkt,

der bruges, befriet for alle skadelige Substanser, og som ikke anvendes ufornuftigt, og der tillige er en ret stærk Vandtilførsel for Haanden.

En stærk Vandtilførsel til Dammene værdsættes ogsaa alt for lidt. En Ørreddam kan have en stærk, bækliggende Gennemstrøm, thi jo stærkere Gennemstrømmen er, desto bedre vil Ørrederne æde, og des bedre er deres Velbefindende. Ved en stærk Vandtilførsel bliver der ogsaa tilført en større Mængde Naturfoder. En Ørredavls-Anstalts Værd ligger mindre i Dammenes Antal og deres Overflades Størrelse end i Muligheden af at kunne arbejde med Overflødighed af Vand. Hovedvægten maa altsaa lægges paa en stor Mængde Vand. Har man rigeligt af dette, saa kan man i Damme med mindre Fladeindhold producere flere og sundere Foreller end som i større Damme med nødtørftig Vandtilførsel.

Se nu en Gang lidt paa disse Damme. Intet Menneske tænker efter Udfiskningen i Efteraaret paa Renselse og allermindst paa Kalkning. Ja, for Størstedelen bliver disse Damme endnu benyttede som Overvintringsdamme, og om Foraaret bliver saadanne efter Udfiskningen igen saa hurtigt som muligt tagne i Brug for atter at benyttes som Yngel- og Vækstdamme.

Er det da underligt, at Arnestedet for en Epidemi hidskaffes ved en saadan Fremgangsmaade, saaledes som sædvanligt sker, ved intensiv Fodring. Naturligvis lyder der et stort Klageraab, naar Fiskene saa dør i massevis. Den biologiske Station kan i det højeste stille en Diagnose; men desværre er det sædvanligt for sent, og hverken Allopath eller Homøopath kan hjælpe. For

det meste er ved en saadan meningsløs Drift alt tabt, eller en betydelig Skade er i det mindste bleven fremkaldt.

(Efter „Deutsche Fisch.-Zeit.“)

Erfaringer over Regnbueørredens Legetid.

Skriftligt Referat

ved den internationale Kongres i Wien 1905
af C. Arens.

—o—

Erfaringerne over Regnbueørredens Legetid er lokalt yderst forskellige, saa at der derom har dannet sig de mest modsigende Anskuelse. De lader sig sammenfatte som følger: Den ene mener, at Legetiden finder tidligere og tidligere Sted og langsomt nærmer sig Bækørredens Legetid. Andre vil ikke indrømme dette, men siger meget mere, at Legetiden retter sig efter Vintermaanedernes Vandtemperatur paa den Maade, at kolde forsinker den, varme derimod, at den falder tidligere. Deraf kommer de lokale Afvigelser, og at Legetiden under de sidste 10 Aars milde Vintre tilsyneladende er falden tidligere og tidligere.

Paa Grund af min 20-aarige Erfaring ved Opdrætning af Regnbueørred er jeg kommen til den sidste Anskuelse og begrundet den paa følgende Maade: Først maa man ved Overvejelsen af denne Omstændighed især lægge Mærke til, at unge 2- og 3-aarige Regnbueørreder leger senere end 4-aarige, fra hvilken Tid Legetiden bliver stabil.

Netop denne Omstændighed maa forlede uerfarne Fiskeavlere til den Anskuelse, at Legetiden kommer tidligere og tidligere, naar han ser, at hans Fisk hvert Aar leger tidligere, medens Grunden hertil ene og alene

er Fiskenes tiltagende Alder, og enhver Opdrætter af Regnbueørred kan derfor først fra det femte Aar af danne sig en Mening om Spørgsmaalet. De, der forfægter den Anskuelse, at Regnbueørredens Legetid langsomt falder tidligere og tidligere, er unge Fiskeavlere, der af den anførte Grund slet ikke kan have nogen Mening herom.

Min Anstalt faar sin Tilførsel af Vand fra Sorge, en lille Harzenflod, der allerede har flydt langt. Det er altsaa ikke Kildevand, men vekselvarmt Flodvand, der retter sin Temperatur efter Lufttemperaturen. Som Følge heraf kunde jeg under min mangeaarige Praksis ogsaa danne mig en Mening om de forskellige vekslende Vandtemperaturers Indvirkning paa Legetidens Indtræden, og den lyder afgjort paa, at Kulden forsinker Legetiden, Varmen, at den kommer tidligere. Kulden virker ikke alene forhalende paa Legetidens Indtræden, men i Løbet af Legetiden ogsaa i høj Grad paa den videre Fortsættelse af Rognens Modning. I den kolde Tid er det nok at undersøge alle Fiskene med Mellemløb fra 10 indtil 14 Dage; i større Kulde maa man undersøge de afstrygningsmodne Eksemplarer hver 3. Uge, men i Varme hver 8. Dag, 1 a 2 Gange ugentlig, hvis man ikke vil risikere at finde udlegede Fisk der. Det er forefaldet for mig, at Legetiden efter en varm Forvinter endog er indtraadt allerede i Januar, men da igen udsat over en Maaned, fordi der pludselig indtraadte en lang, vedvarende Kulde med Isdannelse. Frygten for, at Fiskene vilde lege under Isen, var unødigt; der fandtes nemlig efter Isens Borttøen ikke et eneste udleget Eksemplar, ikke engang

mange afstrygningsmodne. Æggenes fortsatte Modning var altsaa ved Kulden midt i Legetiden bleven forsinket over en Maaned. Ligesaa gaar det med Legetidens Indtræden. Har vi en kold Forvinter, saa forhales den til Februar, ja indtil Marts, og omvendt. Af denne Grund er det slet ikke underligt, at Regnbueørreden regelmæssigt leger *sent* i Bjærg-Anstalter, ofte først i Maj, og omvendt, regelmæssigt *tidligere* der, hvor der benyttes vintervarmt Kildevand, hvor Legetiden for det meste falder i December, saaledes som det faktisk er Tilfældet.

Allerede naturvidenskabeligt betragtet, er det ogsaa højst usandsynligt, at Regnbueørredens Legetid skulde nærme sig Bækørredens. Den er en Foraarsleger og som saadan kendetegnet derved, at dens Æg behøver en meget ringere Varmesum til deres Modning, og at Øjægspærioden er meget kortere end hos Vinterlegerne. Medens Vinterlegerne helt nøje samstemmende, ogsaa de fremmede amerikanske, bruger som Varmesum 440 Dages-Grader til Modning af deres Æg, saa er denne Varmesum yderst forskellig hos de forskellige Arter Foraarslegere blandt Ørredfiskene og saa meget mindre, jo senere de leger. Hos Regnbueørreden beløber den sig til omtrent 320 Gr., endvidere er Øjægspærioden omtrent kun halvt saa kort som hos Bækørreden. Naar man nu ser, med hvilken Overensstemmelse og Omhu Naturen er betænkt paa at indrette Ørredyngelens Modning saaledes, at den først bliver ædedygtig, naar alt derude vaagner af Vintersønnen, saa er det højst usandsynligt, at en Fisk som Regnbueørreden, hvis Yngel modnes saa hurtigt, skulde efter-

haanden henlægge sin Legetid saa tidligt, at dens Yngel allerede skulde blive ædedygtig ved Midvinters Tid, hvad nødvendigt maa indtræde, naar den allerede i Novbr. og Decbr. legede med Bækørreden. — I mit Hjem ved Harzen leger de høje Bjærgeis-Bækørreder allerede i Septb. — Oktbr, fordi Vand-Temperaturen der i den lange Vinter i Bjærgene mere end et Fjerdingaar staar paa Frysepunktet, hvorfor Æggene nødvendigt maa have et Forspring for ikke helt med deres Modning at være henviste til Foraaret. I Vande ved Foden af Harzen, som ogsaa i Vinter-Perioden har en Vand-Temperatur af indtil + 5 Gr, leger Bækørreden først i Novbr.—Decbr. Der findes ikke langt fra Harzen endnu to Kildevande, der vælder saa stærkt, at de straks nedenfor Springet driver store industrielle Værker, og med en forholdsmæssig Vinter-Temperatur af + 6 indtil + 8 Gr. Der leger Bækørreden først i Januar—Febr., fordi de smaa Fisk ellers vilde blive for tidligt ædedygtige. — Man ser altsaa, at Naturen med Flid frembringer et overensstemmende Tidspunkt for Ørredyngelens Ædedygtighed mod April—Maj, og til det Øjemed har Foraarslegerne megen ringere Varmesum behov til Modning af deres Yngel end Vinterlegerne, fordi de leger tidligere, og deres Yngel dog allerede skal være ædedygtig i April—Maj. Naturen vilde ligefrem falde ud af sin Rolle, dersom den vilde gøre den hensigtsmæssige Indretning illusorisk ved at arbejde hen til en tidligere Legetid for Regnbueørreden.

Regnbueørreden er ingen Kildevandsfisk, men lever i vekselvarmt Vand. Det er altsaa ganske natur-

ligt, at den indretter sin Legetid efter Vandets Temperatur som For-aarsleger, modsat Vinterlegeren, idet dens Legetid kommer tidligere ved Varme, men forhales ved Kulde. Vinterens Vandvarme vækker hos den Følelsen af Foraarets Nærmelse og desaaarsag Nødvendigheden af snarlig Leg; Kulden derimod, vinterlig Kulde, fremkalder ikke Tanker hos den om Foraar og Legetid. Holder man den i Kildevand, saa tyder den sammes Vintervarme som Foraar, en tilgivelig Fejltagelse for en Fisk, der ikke har sin Region i ligedan varmt Kildevand, men i vekselvarmt Flodvand.

Hvad jeg her har fremført, kan maaske forekomme som ubeviste Spekulationer, skønt det grunder sig paa mangeaarige, som oftest beviste Iagttagelser og Erfaringer. For at væрге mig herimod, har jeg tilladt mig at opstille en Tabel, som angiver Indtrædelsen af Regnbueørredens Legetid tilligemed Luftens Middeltemperatur i de Maaneder, der gaar forud for Legetiden, nemlig November, December, Januar. Dette vil endnu mere bekræfte og til en vis Grad videnskabeligt begrunde det sagte.

Denne Tabel begynder først med Aaret 1891, dels fordi der i Tiaaret 1880—1890 staar for lidt Materiale til Raadighed, og dels, fordi Fiskenes Ungdom, som foran fremstillet, med deres relativ sene Legetid vilde give et falsk Billede. Lufttemperaturen er Optegnelser, tagne af Hr. Overlærer, Dr. Stern, Nordhausen. Nordhausen ligger vel 12 Klm. fra Cley-singen, men ligeledes ved Foden af Harzen og ogsaa ved Zorge; derfor er Lufttemperaturen, om end ikke lig den nævnte, saa dog kongruent med den.

Et Blik paa Tabellen viser straks, at der ikke har fundet nogen vedvarende Fremadskriden Sted af Legetiden. Naar Legetiden i de sidste 8 Aars milde Vintre er falden paa et tidligere Tidspunkt, saa grupperer de sig dog overenstemmende i Januar, og desuden findes der ogsaa længe før (1892 og 1896) saadanne tidlige Terminer og omvendt ogsaa nogle meget sene, som 1891, 1893, 1897 og 1900, i broget Veksling.

Begyndelse for Regnbueørredens Legetid i Anstalten Cley-singen ved Ellrich.

Aar	Legetid	Lufttemperaturen for de forud-gaaende Maaneder			Gennem-snit
		November	December	Januar	
1891	18. Marts	+ 2,66	+ 5,61	+ 4,03	+ 2,36
1892	5. Februar	+ 1,98	+ 2,03	+ 1,66	+ 0,78
1893	1. Marts	+ 1,88	+ 1,17	+ 7,58	+ 2,29
1894	24. Februar	+ 2,05	+ 0,30	+ 1,80	+ 0,18
1895	23. Februar	+ 4,64	+ 0,61	+ 4,28	+ 0,33
1896	23. Januar	+ 4,26	+ 0,39	+ 0,58	+ 1,09
1897	3. Marts	+ 0,86	+ 0,59	+ 3,58	+ 1,14
1898	1. Februar	+ 2,46	+ 1,41	+ 2,12	+ 2,00
1899	24. Januar	+ 3,86	+ 2,12	+ 3,23	+ 3,23
1900	15. Februar	+ 6,76	+ 3,71	+ 0,92	+ 1,40
1901	25. Januar	+ 4,86	+ 3,11	+ 6,18	+ 0,59
1902	28. " "	+ 2,96	+ 0,61	+ 3,12	+ 2,23
1903	31. " "	+ 0,96	+ 2,91	+ 0,32	+ 0,54
1904	12. " "	+ 4,76	+ 0,89	+ 1,68	+ 0,73
1905	19. " "	+ 3,56	+ 2,71	+ 2,00	+ 1,42

Salgsforeningen.

—o—

Følgende Medlemmer har indmeldt sig:

- Nellemann, Lild Mølle.
 Kjeldkjær Fiskeri.
 Hansen & Bertelsen, Ravning, Vejle.
 Bent Andersen, Skovlide, Høring.
 Uth, Rørbæksgaard.
 Rasmus Pedersen, Stærbæk, Vejen.
 Fensmark, Søholt.
 Thomsen, Børkop.
 Lærer Petersen, Egely, Odder.
 Lerkenfeldt pr. Ostrup.
 Smidt Nissen, Ejstrup St.
 Steenberg & Walther, Lystrupsminde, Bryrup.
 Hansted Fiskeri, Horsens.
 Hartz, Bertelslund, Skanderborg.
 Kolindsund ved Inspektør Skov.
 Clausholm Fiskeri.
 Dyreholm, Raasted, Bjerregrav.
 Karl Jensen, N. Aaby.
 Dyr læge Hasle, Haarby.
 P. Hansen, Aarkjærdal.
 Manford, Kolding.
 Kongshøj Fiskeri.
 Jedsted Mølle.
 Vraa Mølle.
 I. Toft, Durup.
 Thuesen, Lejrskov.
 N. Pedersen, Brahetrolleborg.
 L. Rasmussen, Gummerup.
 P. Jørgensen, Kildeværk.
 Martinus Fris, Hjarup.
 Skjørring Mølle.
 Albæk Fiskeri, Skjern.
 Adler, Randers.
 Jørgensen, Erritsø.

— — I denne Fortegnelse er medtaget alle de tidligere indmeldte. Dersom nogen af disse efter de ny Vedtægters Vedtagelse nu ikke ønsker at være Medlemmer af den paa-

tænkte Forening, bedes det snarest meddelt Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup St. — Indmeldelser modtages fremdeles, helst snarest. Blanket til Udfyldning og Udklipping findes paa sidste Side.

Lystfiskeri.

—o—

Lidt om Agn til Sportsfiskeriet.

Regnormen.

Regnormen er utvilsomt en af de bedste og mest benyttede Slags Agn, der gives, baade til de mindre Rovfisk som til Ferskvandsfiskene i det hele. Ja, selv Gedden kan af og til ikke modstaa Regnormen; men det er dog kuu undtagelsesvis, at man faar Bid af Gedder paa en Regnorm, og det er da gærne mindre Eksemplarer, der fanges.

Regnormen er saa almindelig, at den kendes af alle. Der gives tvende forskellige Slags Regnorme, nemlig:

Den almindelige Regnorm, der er den største og almindeligste og kan blive 15 à 20 Ctm. og derover lang. Den er imidlertid som friskgravet noget skør, men naar man før Brugen holder den 4 a 5 Dage i ikke for fugtigt Mos i en Urtepotte, hvis Bundhul man har tilstoppet, eller lignende, bliver den meget sej. Den kan forøvrigt holdes endnu længere levende i Mos, men saa maa man efter 4 a 5 Dages Forløb tømme Potten, vaske den godt af indvendigt, komme frisk Mos i og lægge den gamle Mos med Ormene ovenpaa. Ormene kryber da ned i det ny Mos, og man fjærner det gamle med Snavset og døde eller syge Orme. Man maa derhos helst fodre Ormené ved at komme nogle Teskefulde

Fløde paa Mosset. Potten fyldes da helt med frisk Mos og tilbindes med et Stykke aabent Tøj samt opbevares paa et mørkt, køligt Sted. Af og til maa denne Proces gentages.

Den anden Slags Regnorm er den saakaldte røde Orm, der langtfra er saa almindelig som den første Slags. Den er rød, gul paa en Del af Undersiden, kortere end den første, men tyk og flad ud til Halen. Den er en udmærket Agn, men er som nygravet yderst skør og gaar ofte itu, naar man fæster Krogen i den. Den findes særligt i forraadnede Blade og i Kompostdynger; men man kan ogsaa ofte opsamle den ved Lygteskin paa Græsplæner o. l. Det er imidlertid nødvendigt, at den gennemgaar en langt længere og omhyggeligere Hærdningsproces end den almindelige Regnorm. I Tyskland anbringer man den i en Potte med fedt Ler, hvori er blandet nogle mindre Skærver, og tilbinder Potten med et Stykke aabent Tøj. I denne Blanding holdes Ormene i 12 a 14 Dage. Af og til maa man tilse Potten og fjerne syge og døde Orme, der kommer op paa Overfladen. Naar saa 12 a 14 Dage er forløbne, skyller man Ormene flere Gange i rent Vand, hvorved de bliver klare og gennemsigtige. Man kan derefter opbevare dem i nogen Tid i fugtigt Mos paa et køligt, fugtigt Sted, idet man kommer et Par Teskefulde Fløde i Mosset. Der er ganske vist forbunden nogen Ulejlighed hermed, men man faar da til Gengæld en enestaaende fortrinlig Agn, der rigeligt lønner Ulejligheden.

En anden Agn, som er lidet anvendt, men er en god Agn til Ørred og Aborre er

Hundestejlen.

Der er tvende Arter Hundestejler, nemlig den store eller den trepiggede og den lille eller tipiggede. Den sidstnævnte forbigaas her, da den ikke har videre Betydning som Agnfisk, medens den førstnævnte afgiver en meget god Agn, naar Piggene fjernes, hvad man let kan gøre med en skarp Saks uden at saare Fiskene, hvis man vil anvende dem til levende Agn. Naar man ikke kan skaffe sig Elritser eller Grundlinger, kan Hundestejler meget godt træde i Stedet for disse. Den er let at faa fat i, da den lever i de mindste Vandløb og Smaadamme og ofte formerer sig saa stærkt, at den gør Skade paa andre Fisk ved at fortære disses Rogn og Yngel. Dog, her vil vi kun beskæftige os med Hundestejlens gode Egenskaber, — man hører ellers aldrig andet end ondt om den. Bl. a. er Hundestejlen særdeles god til Spinning-Fiskeri, idet den spinder fortrinligt og er stærkere og fastere end Elritser og Grundlinger, der begge er en meget skør Agn, som ofte maa fornyes. Særligt, naar Hundestejlen har sin Yngledragt paa, er den god til Agn, idet den da er stærkt søvglinsende paa Undersiden og Bugen. Man kan i Yngletiden se den selv temmelig dybt nede i Vandet, idet den, naar den vender Siden til, viser et stærkt blinkende Skær. Det er derfor bedst at fange den i Yngletiden — sidst i Maj og i Juni. Den gaar da i Stimer og bider saa godt, at man i kort Tid kan fange en Mængde paa smaa Kroge, agnede med smaa røde Orme. Har man 2 Kroge paa sit Forfang, faar man meget hyppigt Bid paa begge Kroge samtidigt. Efter Yngletiden taber Hundestejlen en Del af

sin Sølvglans, og man gør derfor bedst i at forsyne sig i Yngletiden og kan da opbevare de Fisk, man ikke straks har Brug for, i Formalinopløsning. Iøvrigt kan man temmelig længe holde Hundestejlen i Live i Kar, naar man jævnlige fornyr Vandet for Iltingens Skyld og fodrer dem med smaa Stykker Regnorme; men Vandet, der bruges, maa være Aa- eller Brøndvand, ellers dør den hurtigt.

Fremdeles skal jeg i denne Sammenhæng omtale en Agn, der anbefales meget, og som skal være fortrinlig, særligt til Foreller og Aborrer, nemlig:

Hesteiglen.

Jeg læste i et af de senere Nr. af Medlemsbladet en Artikel, der anbefalede at udrydde Hesteiglen som et farligt Skadedyr i de ferske Vande. Da jeg imidlertid kun kender Hesteiglen som et uskadeligt Dyr og et godt Fødeemne for Ferskvandsfiskene, antog jeg, at det her drejede sig om en Misforstaaelse eller Fejlskrift, og det viste sig ogsaa senere, at der var sket en Forveksling med en anden skadelig Igleart.

Hesteiglen anses som sagt som en særlig god Agn. Jeg vil anbefale at anvende den paa Stewarts' Krog-system, men dog kun med 2 Kroge — Nr. 10 —, da Hesteiglen er langt kortere end Regnormen. Selv har jeg ikke haft Lejlighed til at prøve den som Agn; men M. v. d. Borne anbefaler den meget, og han er en særlig paalidelig og erfaren Raadgiver.

En gammel Lystfisker.

Mindre Meddelelser.

—o—

Erfaringer angaaende Udsættelse af Lakseyngel. Hr. H. A. Webster, Oregon, paastaar, at den Lakseyngel, der udsættes fra Klækkeanstalterne, er alt for spæd, og er derfor ikke i Stand til at undgaa sine talrige Fjender. Til Bevis herfor har han aabnet forskellige Fisk, som notorisk æder Fisk, og han meddeler nu følgende Resultat og opgiver endog Længden paa de aabnede Fisk foruden Tallet af den Lakseyngel, der er funden i dem:

I en Regnbueørred paa ca. 23 Ctm. Længde fandtes 31 Stkr. Yngel, i en paa 28 Ctm. 29 Stkr., en paa 33 Ctm. 39 Stkr., en paa 40,5 Ctm. 54 Stkr. og i en Dalby-Varden-Forelle paa 48 Ctm. 88 Stkr. Af to Hvidfisk (amerikan Maräne), hver af en Længde paa 28 Ctm., havde den ene slugt 33, den anden 37 Stkr. Yngel, en tredje paa 30 Ctm. 35 Stkr.; en anden Fisk (unævnt Art) 150 Stkr.; det vil altsaa sige, at de 9 Fisk havde slugt 406 Stkr. Lakseyngel. Yngelen stammede fra et af Statens Klækkerier og havde ved Udsættelsen en Længde fra 32 indtil 38 Mm.

Rhinlaksens Levevls og dens naturlige og kunstige Formering. Fiskemester G. A. Bieler, Basel, meddeler i „Deutsch Fish. Zeit.“, at den Forudbestemmelse af Fangstresultatet af Laks for det hollandske Laksefiskeri i Aaret 1906, og som han meddelte i nævnte Blads Nr. 16 d. A., hidtil har stadfæstet sig glimrende. I Henhold til den Beretning, han har modtaget fra d'Hrr. Ten Houten a. Co. i Rotterdam-Krachlingscheveer, viser det sig, at der indtil d. 9. August 1906 er naaet

en forøget Fangst af 4,400 Stkr. store Laks, d. e. Sommer- og Vinterlaks; af de smaa Laks, de saakaldte St. Jakobslaks, er der i samme Tidsrum en Formindskelse af Fangst paa 2,586 imod Aaret 1905. Forøgelsen af Fangsten af Sommer- og Vinterlaks tilskriver han den Udsættelse af Laks, han foretog i 1903; Formindskelsen af Fangsten af St. Jakobslaks tilskriver han: Ikke-Udsættelse af Laks i Aaret 1904. Rigtignok er Aaret 1906 endnu ikke udløbet, men der er desuagtet ikke meget at ændre ved det opgivne Fangstresultat, da Fredningstiden indtræder med den 15. August, og der derfor ikke fanges ret mange flere i Holland. Selv om dette kun er en lille Prøve paa, hvad der kan opnaas ved Masseproduktion af Laks, saa er det dog nu med temmelig stor Sikkerhed, med det forhaanden-værende Ynglemateriale, muligt at tidoble denne Forbedring og ligefrem at indføre en kolossal Formering af Laks.

Bieler foreslaar derefter, at han sættes i Stand til at forbedre det hollandske Laksefiskeri saaledes, at der i det første Hovedfangstaar fremkommer en forøget Laksefangst paa 20,000 Stkr. og i det andet Hovedfangstaar en Forøgelse af det dobbelte heraf. I modsat Fald lader han Sagen ligge og betragter sine Forsøg for endte og vil for Fremtiden saa kun beskæftige sig med Formering af stationære Flodfisk.

Nogle Lovregler angaaende Fiskeriet i de ferske Vande. (Ved Overretsprokurator Leth.) I en fra agtet Haand til „Dansk Fiskeriforening“ indgaaet Skrivelse hedder det, at i en nærmere betegnet Aa findes der flere Møller, alle med Turbiner,

Vandhjul m. m. til at drive Mølleri, og at disse kun trækker de øverste Skytter ved Stemmeværkerne, men derimod aldrig Bundskytterne, hvilket forhindrer, at Ørreden kan søge tilbage op ad Aaen for at lægge sine Rogn, hvad der er til Skade for Aaens Fiskebestand. Der spørges derfor i Skrivelsen, om Møllerne og andre Stemmeværker ikke efter Loven er pligtige at trække Bundskytterne fra Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen.

Dette Spørgsmaals Besvarelse har en almindelig Interesse hele Landet over, og jeg tror derfor, det vil være rettest, at Besvarelsen fremkommer her i Bladet.

De paagældende Lovregler indeholdes i Loven af 26. Marts 1898 om Fiskeriet i ferske Vande, sammes § 2, og gaar i det væsentlige ud paa følgende:

Der skelnes bestemt imellem Stemmeværker, der alene er tilstede i Fiskeriets Interesse, og Stemmeværker, som staar i Forbindelse med Mølle-, Engvandings- industrielle eller lignende Anlæg. Dersom saadanne Fiskeindretninger (Aalekister, Laksegaarde, Ørredtene eller deslige) ikke staar i Forbindelse med Møller eller andet industrielt Anlæg og ikke lader et aabent Rum i Vandløbet fra midtstrøms (sættes Redskaber ud lige for hinanden, da $\frac{1}{3}$ af Vandløbets Bredde) aabent for Fiskenes Op- og Nedgang, da er den, som i Helehold til den ældre Lovgivning driver Fiskeri i et af disse Vande, pligtig til at holde sine Fiskeindretninger fuldstændig aabne hver Dag fra Solopgang til Solnedgang. Kan han imidlertid godtgøre, at han har særlig Hjemmel til at holde Vandløbet spærret med saadanne Indretninger,

er han kun pligtig til at holde disse aabne fra Solnedgang Lørdag Aften til Solopgang Mandag Morgen i Tiden fra 1 Oktober til 1. Juli.

Anderledes forholder det sig med Møller, Engvandings- og overhovedet med industrielle Anlæg. Disse er ikke pligtige til at aabne for Vandet paa nogen som helst Tid. Med Hensyn til dem skaffes Adgang for Fiskene til at passere op og ned ad Vandløbet paa en anden Maade, nemlig ved Fisketrapper og Aalepas. Anlægges Møller og andre industrielle Anlæg først, efter at Loven af 26. Marts 1898 d. 19. Juli s. A var traadt i Kraft, skal Ejeren paa sin Bekostning anbringe og vedligeholde Fisketrapper og Aalepas. — Hvor ældre, før Lovens Ikrafttræden værende Møller eller andre industrielle Anlæg forefindes, er Ejeren forpligtet til uden Opfordring at anbringe Aalepas. Fisketrapper skal derimod ikke anbringes uden paa Forlangende af en eller flere i det paagældende Vand fiskeriberettigede. Indretningen og Vedligeholdelsen af Aalepas paahviler Ejeren paa hans egen Bekostning. Omkostningerne ved Fisketrappers Anbringelse og Vedligeholdelse bæres derimod af de til Fiskeri berettigede.

Foranstaaende er i Hovedtrækkene de paa dette Omraade gældende Lovregler, men iøvrigt vil enhver, der har nogen Interesse i disse Forhold, gøre vel i at anskaffe sig et Eksemplar af Loven af 26. Marts 1898, der kan faas gennem enhver Boghandel og koster 25 Øre.

„En Aal med levende Ungor.“ Hr. Redaktør B. T. skriver i „Dansk Fiskeritidende: I Anledning af flere forskellige Blades Notits om nævnte formentlige Fund skal jeg oplyse, at

de til „Dansk Fiskeriforening“ indsendte „Unger“ viste sig at være „Rundorme“ — en Slags Indvoldsorme, der havde snyltet hos den paagældende Aal.

Det paagældende Fund vilde forøvrigt have været ganske utænkeligt, efter hvad der nu er kommen for Dagen angaaende Aalens Forplantning.

God Fortjeneste af en værdiløs Plet Jord. Skipper Klitgaard, Stinesminde, har en Ørreddam, hvori der sidste Aar udsattes 6,000 Stkr. Ørred.

For kort Tid siden tømte han Dammen, og nu var der ca. 3,000 Stkr. Ørred, og de var bleven 4—6 Tm. lange. Alle de, der indfangedes levende, solgte Klitgaard til Fiskeriet ved Villestrup til en Pris af 8 Øre pr. Stk.

Det er tredje Aar, denne Dam har været benyttet, og den har hvert Aar givet et godt Udbytte.

I sin Tid var det en Dalsænkning, hvorigennem der løb en lille Smule Vand. Skraaningerne var bevoksede med Lyng, Ris og en lille Smule Græs uden Værdi.

Hvor mange saadanne Pletter findes der ikke rundt om, der kunde give deres Ejer en Indtægt af ca. 200 Kr. om Aaret, naar han bare vilde vide at udnytte dem.

(Efter Viborg Stiftst.)

To tyske Fiskerimøder. I „Deutsch. F.-Z.“ findes et Par Meddelelser om to tyske Fiskerimøder. Det ene blev holdt den 9. Juni i Lindau og var sammenkaldt af den tyske Fiskeriforening. Det andet var et offentligt Møde, der blev holdt i Berlin den 17. Juni. Vi skal efter nævnte Blad give et lille Uddrag af, hvad der fremkom ved de to Møder.

Af den ved det første aflagte Aarsberetning fremgik det, at der var set gode Frugter af Udsættelsen af Lakseyngel i Rhindistriktet. Erfaringen havde vist, at det der lønner sig bedst at udsætte Yngel i Stedet for Sættefisk. I Weser- og Emsdistriktet var der ogsaa udsat en Mængde Lakseyngel. Desværre opnaaedes ikke her det ventede Udfald. Derimod havde Laksefangsten i det nærliggende Elbdistrikt tiltaget i en paafaldende betydelig Grad, skønt Tallet af den udsatte Yngel var aflaget, siden Bøhmen havde trukket sig tilbage fra det fælles Kulturarbejde.

Førrige Aar blev der fra Weserdistriktet overdraget Elbdistriktet 1 Million Æg, medens Ems fik tilført 266,000 Stkr. Til Besættelse af Østersøfloder med Yngel af Laks og Havørred blev der anvendt 3,000 Mark. Endvidere blev der uddelt 30,000 Mark til Besættelse af offentlige Vande med Fisk og til Udvikling af Dam- og Søkultur.

Endvidere meddeles der, at den tyske Fiskeriforenings Fiskeriforsøgsanstalt ved Müggelsee nu er overtaget af Staten for at udvides til et stort Institut, der kan blive i Stånd til at yde et grundigt Arbejde. Den hidtilværende Leder, Dr. Schiemenz, af hvis Ydelse den tyske Fiskeriforening er stolt, bliver ogsaa stillet i Spidsen for den ny Anstalt, og han vil i Statsanstaltens større Forhold faa Lejlighed til at gøre sin Viden og Forstaaelse paa dette Omraade gældende til bedste for Fiskeriet.

Fremdeles oplyste Aarsberetningen, at Lederen af Forsøgsanstalten i Trachenberg, Dr. Hoffbauer, har beskæftiget sig med det vigtige Arbejde at bestemme Fiskenes Alder

af Skallenes Bygning, hvis Udfald vilde blive af vidtrækkende Betydning.

Efter at Aarsberetningen var aflagt, holdtes Foredragene, der overværedes af Prinsesse Therese af Bayern. Hun har gjort sit Navn kendt ved selvstændige zoologiske og antihnologiske Forskninger.

Ved det offentlige Møde i Berlin holdt Hr. Professor Dr. Zuntz-Berlin et Foredrag om

Forbedring af Damme og Fodring i Damme.

Foredraget tjente tillige til Belysning af de udstillede Præparater og Vægtavler. Tavlerne fremstillede Resultaterne af aarelange Undersøgelser, der dels var udførte i Laboratoriet, dels i Damkulturer. De giver et samlet Overblik over Betingelserne, af hvilke Udfaldet af Karpeavl, særligt i Damme, afhænger, og nogle Forholdsregler, ved hvilke det Udfald kan blive bragt fremad. Som Grundlag for Beregningen angaaende Fodring i Damme maa man kende Fiskenes Stofforbrug.

Paa de to første Tavler vises dennes vekslende Størrelse i Afhængighed af Vandets Temperatur og af Aarstiden samt af Fiskens Kropstørrelse.

Der er paa begge disse Tavler som Maal for Stofforbruget opført Mængden af Ilt, der optages ved Aandingen, Mængden af det som Forbrændingsstof dannede Kulsyre og det udskilte Kvælstof. Sidste som Maal paa Udskilningen og dermed ogsaa paa Erstatningsbehovet for det æggehvideholdige Kropsvæv, begge de første som Maal for det samlede Stofforbrug. Af Iltptagelsen og Kulsyreudskillelsen kan nemlig

Dyrenes Næringsbehov med ubetinget Sikkerhed beregnes.

De saakaldte „Fredfiskes“ Næring tages under naturlige Forhold af de i Dammen levende lave, planteagtige Organismer, men hovedsagenlig dog af dem af dyrisk Art. Blandt disse Organismer spiller det saakaldte Plankton en vigtig Rolle. Det er for saa vidt betydningsfuldt, som dets Mængde og Art bestemmer Dammens Ernæringskraft og dermed den Mængde Fisk, for hvis Fremvækt den kan garantere.

De følgende Tavler udviser Mængden af den udviklede Plankton og sammes Næringsværdi i Dammene ved Helldorff, der er særlig bekendte for deres Frugtbarhed, og de fremstiller ogsaa Planktonets Udviklingsafhængighed af Vekslingen af Vandets Varme og Solskinnet.

Endvidere findes ogsaa fremstillet og anskueliggjort, hvilken Indflydelse Fodringen udøver paa Planktonets Udvikling, og der gives derved et Bidrag til den endnu staaende Strid, om Fodringen i Damme virker direkte eller indirekte til Plankton-Organismernes Udvikling og Formering.

En Tavle fremstiller Planktonsværdien for 2 Damme i Sommeren 1904 og det daglige Næringsbehov for Fiskene i disse Damme. Kurver fremstiller tydeligt den daglig forhaandenværende Næring, der er tjenlig til Fiskenes Ernæringsbehov, og viser tillige, hvor hurtigt den naturlige Næring maa fornys for stadigt at dække Behøvet, samt at Planktonforraadet i Fodringsdammen ikke er tilstrækkelig til Dækning af Fiskenes Behov.

Desidste Tavler oplyste om Sammensætningen af de vigtigste Fodermidler og Fordøjeligheden af de deri indeholdte Næringsstoffer.

Der var under Mødet udstillet en Samling af Foderstoffer og endvidere givet en Fremstilling af den af nævnte Foredragsholder udfundne Boniteringsmetode.

Fiskemarkedet.

—O—

København, 15. 22. Septbr.

Aal	30-65	Øre pr. Pd.
Laks	75-135	— —
Gedde	30-60	— —
Aborre	20-25	— —
Krebs	300-400	Ø. pr. 100 Stk (D. F. T.)

Berlin, 17.-22. Septbr.

Levende Fisk:

Gedde	70-112	Pf. pr. Pd.
Gedde, store,	108	— —
Gedde, mellemst.,	100-132	— —
Aborre	66-71	— —
Suder	106-144	— —
Suder, store,	115-116	— —
Suder, mellemst.,	122	— —
Suder, smaa,	126-151	— —
Skalle	48-74	— —
Aal, store,	81-100	— —
Aal, mellemst.,	73-95	— —
Aal, smaa,	50-58	— —
Aal, usorterede,	61-78	— —
Karpe	81-86	— —
Karudse	66-87	— —
Karudse, smaa,	49-51	— —

Hamburg, 17.-22. Septbr.

Brasen	24-38	Pf. pr. Pd.
Aborre	30-47	— —
Gedde, mellemstore,	60-81	— —
Ørred	160-241	— —
Aal	71-80	— —

Ispakkede Fisk:

Laks	140-170	Pf. pr. Pd.
Laks, smaa,	—	— —
Ørred	141	— —
Aborre	22-41	— —
Aborre, store,	70-81	— —
Aborre, smaa,	21-26	— —
Gedde, store,	50-70	— —
— mellemstore,	51-87	— —
— usorterede,	40-77	— —
Aal, store,	77-91	— —

Aal, mellemstore,	77-79	Pf. pr. Pd
— smaa,	40	— —
— usorterede,	49-75	— —
Skalle	23-43	— —
Suder	56-78	— —
Karpe	57-69	— —
Karudser	23-56	— —
Krebs, store,	—	Pf. pr Skok
— mellemst.,	500-1050	— —
— smaa,	250-350	— —
— usorterede,	590-600	— —
Paris, 22. Septbr.		
Blankørred	5,50-7,00	Fr. pr. Klgr.
Ørred	3,50-6,00	— —
Gedde	2,00-3,50	— —
Krebs, store,	25-30	Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	12-15	— —
— smaa	7-8	— —

Hamburg, 22. Septbr.

Tilførslen i denne Uge var ikke stor, Efterspørgslen stigende. Ørred uforandret knappe og dyre. Faa Laks. Bedste blanke Fisk blev meget dyrt betalte.

Leipzig, 23. Septbr.

Fiskemarkedet livligt, hvortil de jødiske Festdage særlig har bidraget. Lakseforholdene uforandret. Karpeforretningen gik flot. Ogsaa Suder og Aal fandt tilfredsstillende Afsætning. Levende Gedder stærkt efterspurgt.

(D. F. Z.)

Annoncer.

— o —

En Fiskemester

søger Plads i Løbet af Efteraaret. Gode anbefalinger haves. Man bedes henvende sig til

Fiskemester A. Pedersen,
Gummerup pr. Glamsbjerg.

En ung Mand,

som i 1 $\frac{1}{4}$ Aar har været ved Damkultur og Udclækning, det sidste Aar ved Jedsted-Owschlach pr. Gredstedbro, ønsker Plads ved et andet større Anlæg. Han anbefales fra sin hidtidige Plads af Fiskemester Andersen, Jedsted pr. Gredstedbro St.

Fiskesygdomme.

Bestyrelsen for Ferskvandsfiskeriforeningen meddeler herved Foreningens Medlemmer, at de kan indsende syge Fisk til gratis Undersøgelse til **Hansted Fiskeri pr. Horsens**, hvor Fiskene vil blive undersøgte af Hr. Statskonsulent, **cand. mag. Chr. Levinson**.

Fiskene skal, saa vidt muligt, indsendes levende. Afsenderen maa sende Fiskene frankeret, da Modtagelse ellers vil blive nægtet, og maa betale Fragten, naar Emballagen retourneres.

15 a 20,000 Pund Portionsforeller

i aarlig Levering ønskes endnu til Købs, eventuelt med fast Afslutning paa seks Aar. Aftagelse paa Sælgerens Jærnbane-station. Kontant Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung,
Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturtro, holdbart og billigt.

Konservator **J. Mogensen**,
Havrdalshus pr. Kellerup.

Sættefisk.

40,000 Stkr. 8-10 Cm. **Kilde- og Regnbueørred**, prima Fisk, kan leveres i Løbet af Efteraaret. **Søholt Damkultur pr. Trustrup**.

Levende Fisk,

saasom Portionsørreder, store Havørreder, Gedder, Karper, Suder, Skaller, Aborre, ønskes til Købs Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. Kontant Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung,
Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

Ca. 100,000 sommergamle sorterede

Bæk-, Kilde- og Regnbueørreder,

bedste Kvalitet, sunde Varer,
skal sælges snarest.

Svarporto vedlægges.

Kjeldkjær Fiskeri pr. Vejle

Bertelsen.

Clausholm Fiskeriselskab

tilbyder til Levering i Foraaret
Sættefisk, Yngel og Øjneæg
af **Hav-, Bæk-, Regnbue- og**
Kildeørred.

Slotsgartner **F. Hansen,**
Clausholm pr. Randers.

Til et større Karpe-
fiskeri og Søfiskeri med
ret betydelig Aalefiskeri
søges en med Damkul-
turer og det grovere
Fiskeri kendt

FISKER,

som vil fiske paa Part.
Billet, mrkt. „Fisker“,
bedes indlagt paa Bladets
Kontor, Vamdrup,
med Kopi af Anbefalinger
o. s. v.

Ferskvandsfiskeri.

Straks eller til For-
aaret ønskes et Fiskeri
til Forpagtning med
eventuelt Forkøbsret

Billet, mrkt „V. G.“,
modtager dette Blads
Kontor.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
 $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig
Øjneæg, Yngel og
Sættefisk af Bæk-,
Regnbue- og Kilde-
ørred af vore bekendte
Moderfisk, samt Sætte-
fisk af Karper og Su-
der til billigste Priser.

Portionsfisk og
store Spisefisk af
alle Arter købes i fast
Regning eller pr. Kom-
mission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

Indmeldelse.

Undertegnede

indmelder sig som Medlem af „Danske Fiskeriers Salgsforening og Kom-
missionsforretning“ efter Vedtægter i „Ferskvandsfiskeribladet“ Nr. 18 for
den 15. September 1906.

....., den September 1906.

Navn: Postadresse:

Indsendes til **Smidt Nissen, Ejstrup.**

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 20

15. Oktober.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie, Hobro. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Ferskvandsfiskeriloven. — Støt Arbejdet for vort Fiskeris Udvikling. — I hvilken Del af et Vandløb skal Lakse- og Ørredyngel udsættes? — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Ferskvandsfiskeriloven.

— 0 —

I de nugældende Love for Fiskeri i vore Vande savnes der som bekendt Bestemmelser for, at der udfor Aamundingerne i Fjord og Hav afmærkes et større Fredningsbælte, for at Ørredfiskene uhindrede kan opholde sig der en Tid inden deres Opgang i Vandløbene. Som bekendt gaar Ørreden ikke straks

fra det salte Vand op i det ferske; den maa først vænne sig til Overgangen ved en Tid at opholde sig i Brakvandet i Fjorden ud for Aamundingen.

Som vi nu har det, er det næsten umuligt for Ørrederne at komme op i Aaløbene. I det Bælte, der skulde være fredet, findes Garn ved Garn, og enhver, der i Ørredens Opgangstid vil gøre sig den Ulejlighed at undersøge Forholdet, vil indrømme, at vor Fremstilling langt fra er overdreven, i det mindste ikke ud for Kolding Aas Udløb.

Hvad er nu Følgen af dette Afspærringssystem? — Naturligvis, at der kun kommer ganske faa Ørreder op at lege. Men, naar paa den Maade Udsæden Aar for Aar bliver mindre, saa er det indlysende, at Høsten ogsaa bliver ringere og ringere; og her har vi en af de væsentligste Grunde til Ørredfangstens Aftagelse.

I vor Tid tales og skrives der saa meget om at bøde paa Ørredbestandens Formindskelse ved massevis Udsættelse af kunstigt udklækket Ørred- og Lakseyngel i vore Vande. Forsøg hermed er gjort i flere Lande, og som det lader til med godt Udbytte; og vi har ogsaa her i Landet saa smaat begyndt herpaa. Men om det for vort Vedkommende fører til noget, er endnu

ikke afgjort; Udbyttet vil vist blive temmelig tarveligt. Vi tror nemlig, at skal der blive noget af Masseproduktion af Laks og Ørred, da maa Udsættelsen af Ynglen finde Sted i de øvre Løb af vore Aaer og Bække. Grundene herfor har vi angivet andet Steds i Bladet, saa dem skal vi derfor ikke komme ind paa her. Men, hvad enten Udsæden til Masseproduktionen nu skal finde Sted i de øvre eller nedre Løb af vore Vandløb ved Udsættelse af Ørredyngel, eller den skal fremhjelpes ad naturlig Vej, saa synes vi, det er en rimelig Fordring, at naaar vore Vandløb skal benyttes til Udsæd, vi da ogsaa faar Del i Høsten.

Vi ved nok, at Fjordfiskerne mener, de kan undvære Vandløbene til Avl af Ørredfisk. I sin Tid gjorde de gældende, at Ørrederne slet ikke behøvede at komme op i Ferskvandet for at lege; de yngede lige saa godt i Saltvandet. Men det tror dog nok ingen paa nu. Nu lader det derimod til, at de mener, de ved kunstig Udklækning af Laks- og Ørredyngel og dennes Udsættelse i Fjordene kan øge denne Fiskebestand med Millioner; og mindre Forsøg er i den Retning gjort hist og her i vore Fjorde. — „Vi trænger ikke til Udsæd i Vandløbene. Vi saar i vore egne Vande, og saa har vi ogsaa ene og alene Ret til Høsten, og vil heller ikke lade os Høstmaaden foreskrive; og vi vil derfor hverken have Fredningsbælter eller laasede Vande“; er det i Grunden ikke det, de siger dermed. Og saa forlanger mange af dem, at de ventede Fiskerilove skal være i Overensstemmelse med denne Bestraagtning.

De vil ikke taale nogen som helst Indskrænkning.

Men hvad om en massevis Forøgelse nu slet ikke kan tilvejebringes ved Udsættelse af Lakse- og Ørredyngel i Fjordene? Det har man jo slet ingen Erfaringer for. Tværtimod taler alt imod denne Antagelse. Det er lige det stik modsatte af den Vej, Naturen anviser. Det vilde derfor være urimeligt, om vor Fiskerilov i den Henseende blev præget af saa luftige Indfald.

I andre Lande er man da ogsaa paa det rene med, at Masseproduktion af de nævnte Fisk skal fremskaffes ved Udsættelse af Yngel i Vandløbene.

Men en saadan Masseproduktion kan vi ikke faa her til Lands, saaledes som Forholdene nu er. Thi nu vilde vi kun faa Lov til at saa og frede om Sæden, medens Fjordfiskerne tog omtrent hele Høsten. Skal der i Fremtiden forsøges paa en saadan Masseproduktion, saa maa vi udfor Aaernes Udløb have et betryggende stort Fredningsbælte. Først naar der ved Lov og Vedtægter er sikret Ferskvandsfiskerne et saadant, først da kan der blive Tale om Masseproduktion af Laks og Ørred i vore Vandløb. — Det forekommer os, at dette maa være indlysende.

Desuden maa der vel ogsaa kunne forlanges af en Fiskerilov, at dens Bestemmelser tager Sigte paa, at den kommer saa mange af Landets Borgere tilgode som muligt, ganske bortset fra den Ret, der tilkommer Ferskvandsfiskerne ved Vandløbene.

Et saadant Fredningsbæltets Størrelse kan imidlertid næppe bestemmes ved Lov, da Forholdene ved Aamundingerne er saa forskellige.

Hvad der er tilstrækkeligt og fyldestgørende et Sted, er det maaske ikke et andet.

Hertil kommer endnu et andet Forhold.

I „Dansk Fiskeritidende“ har der for længere Tid siden staaet en Opførelse af Udbyttet af Fiskeriet i flere af vore Fjorde i Aaret 1905.

Vi skal her kun for et Par Fjordes Vedkommende meddele Udbyttet af Lakse-, Ørred- og Aalefiskeriet, da dette jo nærmest vedrører Ferskvandsfiskeriet.

— I Nissum Fjords østlige Del var der efter Fiskerifogdens Indberetning i Aaret 1905 i dette Distrikt 36 Fiskere og 73 Lejlighedsfiskere.

Hele Indtægten af Fiskeriet var 21,448 Kr.

Der fangedes

1,139 Pd. Laks	=	1,643 Kr.
632 — Ørred	=	559 —
40,083 — Aal	=	14,177 —
		Ialt for 16,879 Kr.

Dette bliver omtrent 76 pCt. af den hele Indtægt af Fiskeriet.

I Følge Beretningen for 1905 om Fiskeriet i Hobro-Mariager Fjord var hele Udbyttet 55,160 Kroner.

Deraf gav:

Aalefiskeriet (afsendt ialt) 115,000 Pd.	46,000 Kr.
Ørredfiskeriet 2,700 Pd.	2,370 —
Ialt for 48,370 Kr.	

Udbyttet af Aale- og Ørredfiskeriet udgør efter dette omtr. 88 pCt. af hele Udbyttet.

I dette Fiskeri har deltaget ca. 300 Fiskere, saa efter denne Opførelse har Fiskeriet i Mariager

Fjord givet et meget daarligt Udbytte; og der er Frygt for, at det vil tage af Aar for Aar; thi eftersom der ved Fjordens Munding for en stor Del bliver spærret med forskellige Redskaber, er der meget lidt Fisk, der kan komme til at trække ind i Fjorden

I Nissum Fjord klages der ogsaa over det ringe Udbytte, navnlig for Laksefiskeriets Vedkommende. Dette har nemlig de andre Aar givet ca. 10,000 Kr. mod de ca. 1,600 Kr. i 1905. Aarsagen hertil søges i Fjordens daarlige Udløb i Havet.

Her er altsaa to Fjorde, hvor Fiskeriet ødelægges paa Grund af Forholdene ved Fjordmundingerne. Det samme er maaske Tilfældet ved flere Fjorde. Her er altsaa et andet Forhold, som maa tages i Betragtning ved vore Fiskerilove. Thi det kan jo ikke nytte at producere Mængder af Fisk, udklækkede ved Kunst og derefter satte ud i vore Vande, naar vi kan indse, at Forholdene ved Fjordmundingerne er saaledes, at Fiskene ikke kan komme ind i Fjorden igen og endnu mindre op ad Vandløbene. I Mariager Fjord med tilhørende Aaløb udsættes som bekendt aarligt en Del Ørredyngel. Denne Yngel skulde gerne ud i Havet for at æde sig stor og fed. Men selv om den kommer det, hvad kan det saa nytte, naar der ved Fjordmunden er spærret for dens Indgang igen. Vi maa have vore Love saaledes, at det ikke bliver en lille Klat Fjordfiskere, der hist og her er eneraadende for Fangsten og samtidigt ogsaa for Fiskebestandens Ødelægelse.

Hvorledes kan disse Forhold nu

bedst ordnes gennem vore Fiskerilove? Vi tror, det vil være heldigst, at der gives visse Almen-Bestemmelser gældende for alle ferske Vande og Fjorde; at der f. Eks. paabydes Fredningsbælter af en betryggende Størrelse ud for Aaernes Udløb, ligesom der ogsaa affattes almene Bestemmelser mod Spærring af Fjordmundingerne, enten disse nu er af den ene eller anden Art; men at der desuden paabydes Fiskeri-Vedtægter for de forskellige Vandløb og Fjorde for de lokale Forholds Skyld. I saadanne Vedtægter kan saa Fredningsbælternes Størrelse bestemmes, ligesom der i disse kan vedtages Bestemmelser, sigtende til at fjerne de Aarsager, der hindrer Fiskenes Indgang i Fjorden. Det vilde vel saa blive nødvendigt, at der nedsattes Kommissioner, der bestemte Fredningsbæltets Størrelse og afmærkede det. En saadan Kommissions Anbefaling af de stedlige Vedtægter maatte vel ogsaa fordres, før end disse kunde blive sanktionerede af vedkommende Ministerium.

Saadanne afmærkede Fredningsbælter maatte dog først kunne faas, naar et Fiskeri-Regulativ er vedtaget af de fiskeriberettigede ved et af Fjordens tilhørende Vandløb. — Efter den nu gældende Lov er dette forbundet med saa store Vanskeligheder og Omkostninger, at det afskrækker de fleste fra at forsøge paa at faa en saadan Fiskeri-Vedtægt i Stand. Dette Forhold maa helt ændres; thi ellers faar vi hverken Vedtægter for Vandløb eller Fjord, og vi gaar dermed glip af de attraaede Fredningsbælter.

Støt Arbejdet for vort Fiskeris Udvikling!

—o—

I Medlemsbladene „Dansk Fiskeritidende“ og „Ferskvandsfiskeribladet“ er særligt i den senere Tid fremkommet adskillige Artikler, skrevne af Mænd, hvis Arbejde gennem mange Aar har gaaet i en Retning. Thi selv om det undertiden kunde se ud, som om Vejene, Midlerne og Maalet var forskellige, saa er Maalet, naar det kommer til Stykket, dog nok dette: at forbedre Betingelserne saavel for eget som for Medborgerenes Erhverv, hvad enten de forskellige Interesserede er knyttet til Hav-, Kyst-, Fjord- eller Ferskvandsfiskeriet i Sø eller Aaløb. Det er derfor med nogen Ængstelighed, at mange imødeser Rigsdagens Behandling af de af Landbrugsministeren bebudede Fiskerilovforslag; og dette er ikke saa underligt. Det er imidlertid vort Haab, at Lovforslagene vil blive forelagte ved Rigsdagens Sammentræden, og at Tingenes Medlemmer da baade har Evne og Vilje til ved fortsat Arbejde at sørge for disse betydningsfulde Loves Gennemførelse paa et tidligere Tidspunkt af Samlingen, end der for Fiskerilovenes Vedkommende hidtil har fundet Sted. — Man maa jo vente, at Lysten til Fremme af betydningsfulde Love er øget ved Valgene.

Af det i Bladene fremkomne, synes det jo, at Flertallet af Fiskerisagens Talsmænd er enige om, at Formeringsteorien anviser den bedste Vej til Fiskebestandens Fremme og Bevarelse frem for de mange hævende Bestemmelser ved Fangstmaaderne og Fredningstiderne. Jeg

synes de mange Skærnbrædter, som jævnlige foreslaas, ikke har almen Betydning og derfor bør bortkastes. Er Præmiering af dræbte Sælhundede, Aalekrager, Søstjærner, Hundestjeler, Maager og Terner nødvendig? Selvfølgelig burde det til enhver Tid være tilladeligt at dræbe slige Fiskefjender, men at der skal Statstilskud til for at opmuntre til Sport, mener jeg vil føre for vidt. Ligesaa med de mangfoldige spredte Forsøg med mange forskellige Redskaber og Fangstmaader. Man tænker for meget paa at høste og for lidt paa at saa; men det vil hævne sig med Tiden. Jeg synes, der maa foretages en stor Ændring i Arbejdet. Her kan vi lære meget hos Landmændene, baade med Hensyn til Beredningen af Sædemarken og deres Omhyggelighed for en god Sæd og alt, hvad der er Betingelse for en god og rig Høst.

De betydningsfulde Forsøg, der er foretagne f. Eks. i Norge, Skotland, men navnlig i Nord-Amerika med Klækning af Fiskeyngel til Udsættelse i Hav og Fjord, burde uopholdeligt nyde Fremme hos os, hvor Sædemarken ret snart er renonce for de værdifuldeste af Nyttfiskene.

Det maa beklages, om vi Dan-skere, som nu er anerkendte som Foregangsmænd paa saa mange Omraader, skulde glide ud i bageste Række i Arbejdet for vore Fiskerierhverv, ikke af Mangel paa Forstaaelse eller Interesse for denne vigtige Sag, men ene af Mangel paa finansiel Støtte. I Tyskland og Sverrig giver den voksende Interesse for denne Sag sig til Kende ved Oprettelsen af Forsøgsstationer. Kan det ikke anspore os, saa at vi fik noget lignende til Forbedring af

vor Drift. Det er saa ærgerligt at se ens Naboer komme foran en med bedre Drift; thi saa løber de af med baade Æren og Udbyttet.

Det er saa ofte fremdraget, at intet Land i Verden har bedre Betingelser for Fiskeridrft og Fiskerierhverv end Danmark. Vi har friske, blanke Søer, roligt rindende Aaløb, store, dybe Fjorde og det hele omkredset af det salte Hav. Her, hvor alt fra Naturen er saa rigt paa Udviklingsmuligheder, gaar vi og drømmer om, at Fortidens Rigdom paa Fisk atter skal fremkomme i vore Vande! Men den Drøm bliver aldrig til Virkelighed uden Støtte af Staten og private. Tør nogen vel paastaa, at Hedesagens Forkæmpere kunde have skaffet os saa mange frodige Enge og grønne Skove, om ikke Arbejdet var bleven støttet saavel af Staten som af private — og det mange private? Og kan det samme ikke siges om Landbruget og dets mange Bierhverv i endnu højere Grad?

Jeg kommer ikke med Forslag til en Arbejdsplan til Gennemførelse af de store Opgaver paa Fiskeriets Omraade, men jeg kommer med et Opraab om Støtte og Arbejde for denne Sag.

Det trænger vi haardt til, hvis Fiskeriets Ophjælp skal naas saaledes, at det kan bringe Velstand for vor flittige og nøjsomme Fiskerbefolkning og forøge vort Lands og dets Befolknings Indtægtskilder.

Bramminge, den 25. Septbr. 1906.

Jens Chr. Sørensen,
Fiskerifoged.

I hvilken Del af et Vandløb skal Lakse- og Ørredyngel udsættes?

—o—

I det foregaaende Nr. af „Medlemsbladet“ gav vi efter „Deutsch. Fisch. Zeit.“ et Referat af Hr. Frans Anderheggen's Kritik af Ministerens Fremstilling i General-Staternes Førstekammer af Lakse-spørgsmaalet angaaende Avl af Lakse-Forel-Bastarder i Rhinen. Frans Anderheggen gaar derefter over til at kritisere Ministerens Fremstilling af Lakseynglens Udvikling i de forskellige Dele af Flodløbet. — Ministeren erklærede nemlig i Kammeret, at afdøde Professor Hofman efter Dr. Hoeks Foregivende havde paastaet, at Lakseæggene ene og alene kunde komme til Udvikling i Flodernes øvre Løb. — Hertil bemærker Frans Anderheggen, at han personligt har korresponderet med Professor Hofman om denne Sag, og at han er i Besiddelse af et Brev fra denne, hvori han netop siger det modsatte. — Han lader endvidere Ministeren vide, at naar denne har erklæret, at der ved Leveringen af den købte Lakseyngel var øvet en skarp Kontrol, saa havde denne efter hans Mening ikke megen Værd. En saadan Kontrol var meget mere paa sin Plads ved Befrugtningen af Lakserognene. Ingen kan nemlig skelne Lakseyngel fra Bastarder. „Vi ved nemlig“, skriver han, „hvilke Masser af Bastarder, der frembringes af letsindige Fiskeproducenter, der ikke tager det saa nøje, og disse Bastarder bliver saa købte af os og betalte med gode nederlandske Penge“.

Frans Anderheggen søger derefter at godtgøre, at den store Lakse-

fangst mellem 1873 og 1897 hidrører fra den da stedfindende Lakseudsætning i Nederlandene. Før og efter Ophøret af Udsættelse af Lakseyngel i Nederlandene har Udbyttet af Laksefangst været det samme; der har ingen Forøgelse fundet Sted trods det, at der aarligt udsættes omkring ved 6 Millioner Lakseyngel i Øvre-Rhin, og Frans Anderheggen mener hermed at have bevist, at Lakseynglen lige saa godt kan udvikle sig i Mellemløbet af Rhinen som i dens Øvre-løb; ja, han paastaar endog senere, at Udsættelsen af Lakseyngel ogsaa godt kan ske ved Flodmundingen og bestaa der.

Som man ser, er de sagkyndige meget uenige om denne Sag. Men nu er der nedsat en Kommission, der skal undersøge, hvorledes det forholder sig hermed; og det er indlysende, at det er nødvendigt, at der kommer Klarhed i denne Sag; thi før det sker, vil der ved vore Forsøg paa at formere Lakse- og Ørredbestanden ad naturlig og kunstig Vej handles i Blinde.

Det er naturligvis vanskeligt for os at sætte os ind i Rhinforholdene; men det forekommer os dog, at Frans Anderheggen's Paastande just ikke er de holdbareste. Thi, naar han paastaar, at der i Rhinens øvre Løb hovedsagentlig udsættes Bastarder, og at Floden derfor rummer Millioner af den Slags Fisk, der forbliver i Rhinen paa de Standpladser, der egner sig for dem, saa synes vi, han netop leverer Bevis for, at „Ynglen udvikles fortriuligt i Rhinens øvre Løb“. Kan Bastarden lykkes saa godt der, saa kan Lakseynglen vel ogsaa gøre det.

Naar han endvidere siger, at da

der ikke er øvet nogen Kontrol ved Befrugtningen af Lakserognene, saa ved ingen, om der er bleven udklækket Lakseyngel eller Bastarder; thi det kan ikke ses paa Ynglen. Derimod ved han, at der produceres Masser af Bastarder, der, som han skriver, købes af os og bliver betalte med gode nederlandske Penge.

Men disse Bastarder maa vel være blevne udsatte i Nederlandenes Rbinløb. Det styrker just ikke hans Paastand om, at den rige Laksefangst i de fornævnte Aar stammer fra Udsættelse af Lakseyngel i Nederlandene.

Som tidligere meddelt i Medlemsbladet, er vi ogsaa af den Anskuelse, at Lakse- og Ørredynglen, om ikke ene og alene, saa dog bedst kan finde Sted i Vandløbenes øvre Løb. Her er der nemlig færrest Fjender til at efterstræbe dem, og her er i et og alt Vand-, Bund- og Bredforholdene ganske anderledes egnede for Ynglens Bestaaen og Trivsel end Tilfældet er i Mellem- og Nedreløbet. Vi ser jo ogsaa, at det ligger i Ørredfiskenes Natur at gaa op i de øvre Løb. Derfor gaar de helst op, naar „Vandene er store“; og paa saadanne Tider arbejder de sig endog op i ganske smaa Render og „leger“ der; og det er mangen Gang store Fisk, som leger der. I en tør Tid og under almindelig Vandstand kan dette naturligvis ikke lade sig gøre. Det er altsaa en Drift, disse Fisk har, til netop at vælge deres Opgangstid i Yngleperioden, naar der er „høje Vande“ i Vandløbene, netop for at kunne naa op i de øvre Løb og i Bække og Render.

Dette Forhold er dog mest fremtrædende i den første Del af Legetiden. Det er derfor ogsaa i denne

Tid, man lægger Mærke til de store Anstrængelser, disse Fisk gør for at komme højere og højere op i Vandløbene. Møder de Hindringer af den ene eller anden Slags, da søger de at overvinde dem paa en eller anden Maade, og man kan da ved Ørredgaarde, Møller og Stemmeværker blive Vidne til deres dristige Spring. Under almindelige Forhold finder den største Opgang Sted i denne Periode.

I Slutningen af Legetiden er Forholdet derimod noget anderledes. Da gør Ørreden ikke saa store Anstrængelser for at komme højt op i Vandløbene. Da ser man den derfor ogsaa sjældent springe, og da leger den hyppigt i Vandenes Mellemløb; og dette er som oftest besørget i en langt kortere Tid end først i Legetiden; den har lettere ved at komme af med Rognen og Mælken, ligesom der ogsaa er en betydelig Forskel paa Legepladsens Udseende og Størrelse efter endt Leg paa de respektive Tider. Naturligvis kan der ogsaa fremkomme Yngel i Mellemløbene; men Forholdene er her i ingen Henseende saa gunstige som i Øvreløbet.

Spørgsmaalet om, hvor Ynglen i et Vandløb har de bedste Betingelser for at bestaa og udvikle sig, er ogsaa aktuelt hos os. Som bekendt bliver der i vore Vande ikke sat saa lidt Yngel ud. Vi kan vist uden Overdrivelse sige, at den meste Ørredyngel sættes ud i vore Vandløbs Mellem- og Nedreløb; ja, der er endog de Steder, hvor man sætter den ud i Fjordene.

Den udsatte Yngel bliver naturligvis saadanne Steder ikke alle sammen slugt af Rovfisk og de mange andre Fjender, den har; men vi tør

dog dristigt paastaa, at det er en forsvindende Del af denne Spædyngel, der kommer til Udvikling.

Vi trænger imidlertid til at faa denne Sag klaret ogsaa her til Lands lige saa vel som i Schweiz, Tyskland, Holland og andre Lande. Men vi behøver ikke her at faa en Kommission nedsat i denne Anledning. Vi virker her ikke under saa fortvivlede Forhold som i de tre nævnte Lande, igennem hvilken Rhinen løber. Det kan i disse blive vanskeligt nok at enes om en fælles Optræden og om fælles Love og Vedtægter. Vore Vandløb findes alle indenfor vort Lands Grænser, og vi har derfor, som faa andre Steder, de bedste Betingelser for ved Forsøg i forskellige Aar at kunne faa konstateret, hvorledes vi bedst skal indrette os for paa naturlig og kunstig Maade at forøge vor Lakse- og Ørredbestand.

Forsøget bør efter vor Mening dog udstrække sig til mindst 4 Vandløb.

I den ene Aa skulde der i en Aarrække udsættes en meget betydelig Mængde Ørredyngel i dens øvre Løb, samt i dens tilstødende Bække og Render.

I den anden skulde Ynglen udsættes i det nedre Løb.

I den tredje skulde ingen Yngel udsættes; men Forsøget skulde naturligvis her udstrække sig i en længere Aarrække, og der skulde ved Love og Vedtægter sørges for, at Ørrederne i Legetiden kunde naa op i Aaens øvre Løb, samt i dens tilstødende Bække og Aar.

I den fjerde skulde der i dens øvre Løb og i dens Tilløb udsættes Aarsfisk paa en passende Tid. Disse Aarsfisk skulde være Afkom

af Vildtfisk og opdrættes som Vildtfisk.

Selvfølgeligt skulde der ved alle 4 Aar og udenfor deres Udløb i Fjord eller Hav sørges for, at Fiskene og Ynglen ubindrede kunde foretage deres Op- og Nedgang, samt ogsaa for passende Fangsttider og Fangstmaader, ligesom der ogsaa skulde sørges for, at Ynglen under sin Nedgang ikke kunde komme ind i Engvændingskanalerne for der at gaa til Grunde i massevis m. m.

Vi henviser iøvrigt til vort Forslag herom i „Medlemsbladet“s Nr. 12 for 1906.

Mindre Meddelelser.

—o—

Laksenes „Hjemdrift“. Til dette endnu uløste Problem har den norske Fiskeri-Inspektør, Hr. Landmark, siden 1883 gjort Forsøg, hvis Udfald for ikke saa længe siden er blevne kundgjorte. I hele Tidsrummet blev der udsat 6848 Laks, der blev mærkede paa den sædvanlige Maade med smaa Sølvplader; deraf er 244 Stkr. igen fangede, det er 3½ pCt. Af det samtlige Antal blev 140 mærkede paa Havet og igen udsatte der; af disse blev 23 Stkr. eller 16,4 pCt. igen fangede, 3 i Floder og Resten i Havet, sædvanligt samme Aar og paa samme Sted. Af de øvrige 6708 Stk., der blev udsatte i Floder, er 221 eller 3,3 pCt. igen blevne fangede under bekendtblevne Enkeltheder. Endvidere er 86 Stkr. fangede igen uden Kendskab til de nærmere Omstændigheder. Med disse sidste forhøjes Fangsten til 4,6 pCt. Af de ovennævnte 221 Stkr. blev 43 fangede i den samme Flod, de var udsatte i, og det under Omstændigheder, der

tyder paa, at de overhovedet ikke har forladt Floden. 54 Stkr. havde forladt Floden og blev fangede i Havet nærmere eller fjernere fra Flodmundingen. 112 Stkr., der mærkede var udsat i 8 forskellige Floder, var gaaede til Havs og igen fangede efter deres Tilbagevenden i Ferskvand. Af disse blev 107 eller 95,5 pCt. fangede i de samme Floder, de var udsatte i, og kun 5 Stkr. eller 4,5 pCt. blev fangede i andre Floder. Dette, mener Landmark, viser, hvilken stor Indflydelse Laksens Hjemdrift har. Det synes, som om Laksens Vandring i Havet indskrænker sig til et forholdsvis snevert begrænset Omraade ud for Hjemflodens Munding, thi den største Del af de igen fangede Laks blev fangede paa et saadant Omraade. I nogle Tilfælde blev Vandringen rigtignok betydeligt udstrakt. Saaledes blev af 2 i Sire-Elv, norden for Norges Sydspids, udsatte Laks den ene efter tre Aars Forløb fanget i Munden af Trondhjems Fjord, altsaa fanget over 740 Klm. længere mod Nord, den anden efter to Aars Forløb i Sognefjord, altsaa ca. 370 Klm. nordligere end Udsættelsesstedet To andre blev samme Dag (9. Juli 1895) udsatte mærkede ud for Sognefjord; af disse blev den ene 16 Dage efter fanget ved Karmø, ca. 230 Klm. sydligere, den anden 35 Dage efter ved Romsdal, ca. 290 Klm. nordligere. Den første havde gennemsnitlig dagligt tilbagelagt 14,8 Klm.

Tysklands Indførsel af Ferskvandsfisk naaede i den første Halvdel af 1900 til 46,396 Dobbelt-Ctnr. Aaret forud var der i samme Tidsrum indført 36,532 Dobbelt-Centner. Stigningen beløber sig altsaa til mere

end $\frac{1}{4}$ af Indførselen i den første Halvdel af 1905. I Maanederne Marts indtil Juni (inkl.) var ialt indført:

3,370	Dobb.-Ctn.	friske Karper,
5,016	—	andre lev. Fisk,
15,444	—	„ ikke lev. —

23,830 Dobb.-Ctn. Ferskvandsfisk.

Af Karpeindførselen kom 2,985 Dobb.-Ctn. fra Østrig-Ungarn. Iøvrigt fordelte Indførselen af Ferskvandsfisk sig i disse 4 Maaneder saaledes:

	Dobb.-Ctn.
a. <i>Andre levende Ferskvandsfisk</i>	5,016
Deraf fra Danmark	1,189
„ „ Nederlandene	1,147
„ „ Østrig-Ungarn	505
„ „ Sverrig	1,466

b. <i>Andre ikke levende Ferskvandsfisk</i>	15,444
Deraf fra Nederlandene	2,924
„ „ Østrig Ungarn	1,359
„ „ Rusland i Europa	5,350
„ „ De foren. Stater	2,425

Indførselen fra Danmark og Sverrig er ikke opgiven.

For Indførselen af Saltvandsfisk stiller Forholdet sig saaledes:

	Jan.--Juni 1905	Jan.--Juni 1906.
	Dobb.Ctn.	Dobb.Ctn.
a. <i>Friske Sild.</i>		
Ialt	447,354	349,119
Deraf fra Danmark	39,010	48,657
„ „ Storbritt.	166,511	38,916
„ „ Norge	75,682	103,458

b. <i>Andre friske Saltvandsfisk.</i>		
Ialt	117,265	140,941
Deraf fra Danmark	49,864	45,834
„ „ Storbritt.	10,964	17,095
„ „ Nederl.	38,135	45,539
„ „ Norge	8,710	10,658

Som man af ovenstaaende ser, indtager Danmarks Udførsel til Tyskland, baade af Fersk- og Saltvands-

fisk en fremragende Stilling blandt de andre Lande. Af *levende* Ferskvandsfisk udfører Sverrig endda en Del mere end Danmark.

Lakseavl i lukkede Vandbassiner. Man er for Tiden i Marine Biological Assoc.s Laboratorium i Plymouth beskæftiget med Forsøg paa at opdrætte Laks i Fangenskab, indtil de bliver store. Ca. 20 Stkr. Lakseyngel bliver holdt i et Vandbassin, hvis Ferskvand efterhaanden skal erstattes med Saltvand. De bliver beholdte i Laboratoriet i ca. 14 Dage og skal da overføres i en Beholder med rent Havvand, hvor deres videre Vækst skal foregaa. De er allerede 18 til 20 Ctm. lange. De bliver ernærede med kunstigt Foder, der hovedsagelig bestaar af en Blanding af Fisk, Kød og Lever, og endvidere med Orm.

Torsk eller Ørred? Fra Mariager skrives til „Rand. A. Av.“:

Den herværende Fiskeriforening androg i sin Tid Landbrugsministeriet om at faa bevilget et vist Beløb til Hjælp til Udsætning af Torskeyngel i Mariager Fjord, og har nu faaet bevilget 300 Kr. Dr. phil *Johansen*, en af Lederne for de internationale Havundersøgelser, har i en Uges Tid opholdt sig her for at undersøge Forholdet og derefter afgive Beretning, om fremtidige Bevillinger herefter med Udbytte kan gives.

Han er imidlertid kommen til det Resultat, at Udsættelse af Torskeyngel her i Fjorden nærmest vil virke skadeligt for Fiskeriet, idet Torskene vil æde Ørrederne, hvoraf der findes mange i Fjorden, og hvert Aar bliver der udsat et ret betydeligt Antal.

Forsøgsvis vil der derfor i Aar

kun blive udsat ca. 100 Torsk. Resten af Pengene vil blive anvendt til Udsættelse af Ørredyngel, og om te Aar vil Forholdene derefter atter blive undersøgte og Beretning afgiven. (Hobro Avis.)

Fiskerikursus'et i Eberswalde, der blev afholdt den 13., 14. og 15. Septbr. under Ledelse af Professor Dr. Eckstein, var besøgt af 77 Deltagere, tll hvilke der paa Ekskursionerne endnu sluttede sig nogle Hospitanter. Af disse 77 var der 43 Forstbetjente, 18 Landbrugere, Godsbesiddere og Landvæsensbetjente, 9 Dambrugere, Fiskere og Fiskeavlere, 6 Vandbygningsbetjente og Landmaalere samt 1 fra Fagpressen.

(D. F. Z.)

Is- og Pakhuse i Danmark. I Ferring paa Jyllands Vestkyst besluttede for kort Tid siden en Forsamling af Fiskere at oprette et Is- og Pakhus til Brug ved Fiskeforsendelse. Huset kommer til at ligge midt i Byen nær ved Stranden og skal være 16 M. langt, 8 M. bredt og indeholde et Isrum, der kan optage omtrent 35 Læs Is. Isrummets Mure skal være dobbelte, og Mellemmrummet, der skal være 18 Tommer, udfyldt med Tørv. Udenpaa bliver Huset kalket hvidt — I en anden Fiskerby er man allerede i Færd med at bygge et saadant Hus, hvilket vil blive en stor Lettelse for Fiskeforsendelsen og gøre det muligt i fornødent Tilfælde om Sommeren ogsaa til næste Dag at kunne udbytte smaa Kvantummer Fisk.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 1. - 6. Oktober.

Aal	30 - 65	Øre pr. Pd.
Laks	75 - 135	— —
Gedde	30 - 60	— —
Aborre	20 - 25	— —
Krebs	300 - 400 Ø.	pr. 100 Stk

Berlin, 6. Oktober.

Levende Fisk:

	83 - 103	Pf.	pr.	Pd.
Gedde	83 - 103	Pf.	pr.	Pd.
Gedde, store,	90 - 81	—	—	—
Gedde, mellemst.,	92 - 111	—	—	—
Aborre	43 - 59	—	—	—
Suder	108 - 137	—	—	—
Suder, store,	96 -	—	—	—
Suder, mellemst.,	104 - 160	—	—	—
Suder, smaa,	146 - 170	—	—	—
Skalle	43 - 63	—	—	—
Aal, store,	86 - 94	—	—	—
Aal, mellemst.,	77 - 98	—	—	—
Aal, smaa,	52 - 67	—	—	—
Aal, usorterede,	71 - 76	—	—	—
Karpe, usort.	73 - 75	—	—	—
Karudse	72 - 90	—	—	—

Ispakkede Fisk:

	129 - 177	Pf.	pr.	Pd.
Laks	129 - 177	Pf.	pr.	Pd.
Foreller	121 -	—	—	—
Ørred	118 - 134	—	—	—
Aborre	25 - 40	—	—	—
Aborre, smaa,	17 - 26	—	—	—
Gedde, store,	29 - 63	—	—	—
— mellemstore,	55 - 84	—	—	—
— usorterede,	38 - 70	—	—	—
Aal, mellemstore,	75 -	—	—	—
— usorterede,	54 - 72	—	—	—
Skalle	24 - 50	—	—	—
Suder	64 -	—	—	—
Suder, smaa,	50 - 73	—	—	—
Karpe	53 - 57	—	—	—
Karudser	49 -	—	—	—

(D. F. Z.)

Hamburg, 1.—6. Oktober.

	30 31	Pf.	pr.	Pd.
Brasen	30 31	Pf.	pr.	Pd.
Aborre	30 - 50	—	—	—
Gedde, mellemstore,	48 - 80	—	—	—
Ørred	130 - 175	—	—	—
Aal	70 - 80	—	—	—

Leipzig, 3. 9. Oktbr.

Levende Fisk:

	130	Pf.	pr.	Pd.
Suder, store,	130	Pf.	pr.	Pd.
Suder, smaa,	160	—	—	—
Aal, store,	150	—	—	—
Gedde, usort.,	110	—	—	—
Karudser, store,	60	—	—	—
Aborre, store,	60	—	—	—
Skalle	60	—	—	—

Ispakket Fisk:

	80	Pf.	pr.	Pd.
Gedde, usort.,	80	Pf.	pr.	Pd.
Karudse, Aborre og		—	—	—
Skalle, store,	50	—	—	—
Karpe	50	—	—	—

F. Z.

Paris, 6. Oktober.

	5,00 - 7,00	Fr.	pr.	Klgr.
Blankørred	5,00 - 7,00	Fr.	pr.	Klgr.
Ørred	3,50 - 5,50	—	—	—
Gedde	1,00 - 2,50	—	—	—
Krebs, store,	20 - 25	Fr.	pr.	100 Stkr.
— mellemst.	10 - 12	—	—	—
— smaa	5 - 6	—	—	—

D. F. Z.

Annøncer.

— o —

En Fiskemester

søger Plads i Løbet af Efteraaret. Gode Anbefalinger haves. Man bedes henvende sig til

Fiskemester A. Pedersen,
Gummerup pr. Glamsbjerg.

Fiskesygdomme.

Bestyrelsen for Ferskvandsfiskeriforeningen meddeler herved Foreningens Medlemmer, at de kan indsende syge Fisk til gratis Undersøgelse til **Hansted Fiskeri pr. Horsens**, hvor Fiskene vil blive undersøgte af Hr. Statskonsulent, cand. mag. **Chr. Levinsen**.

Fiskene skal, saa vidt muligt, indsendes levende. Afsenderen maa sende Fiskene frankeret, da Modtagelse ellers vil blive nægtet, og maa betale Fragten, naar Embalagen retourneres.

Sættefisk.

40,000 Stkr. 8—10 Cm. **Kilde- og Regnbueørred**, prima Fisk, kan leveres i Løbet af Efteraaret. **Soholt Dankultur pr. Trustrup.**

Levende Fisk,

saasom Portionsørreder, store Havørreder, Gedder, Karper, Suder, Skaller, Aborre, ønskes til Købs Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. **Kontant Betaling.**

G. Domaschke, Fischhandlung, Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

 Lundgaard

Eng- og Fiskeriforening.

tilbyder til Levering i Vinter og Foraaret **Øjneæg af Bæk- og Regnbueørreder.**

 Kun gode Varer haves.

Man henvende sig til

Bestyrer **Pedersen**,
Lundgaard Fiskeri pr. Vejen.

Ca. 100,000 sommergamle sorterede

Bæk-, Kilde- og Regnbueørreder,

bedste Kvalitet, sunde Varer,
skal sælges snarest.

Svarporto vedlægges.

Kjeldkjær Fiskeri pr. Vejle.

Bertelsen.

15 a 20,000 Pund Portionsforeller

i aarlig Levering ønskes endnu til
Købs, eventuelt med fast Afslutning
paa seks Aar. Aftagelse paa Sæl-
gerens Jærnbanestation. Kontant
Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung,
Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

Et Ferskvands- fiskeri

ønskes til Forpagtning
straks eller senere.

Man bedes henvende
sig til

Peter Koch,
Ravning pr. Vejle.

Karper.

Ca. 1000 Stk. 1-, 2-
og 3-aarige Karper faas
billig til Købs.

Henvendelse til

Fiskemesteren
Hulkjær Fiskerianlæg
pr. Holsted.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
1/2 til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig
Øjenæg, Yngel og
Sættefisk af Bæk-,
Regnbue- og Kilde-
ørred af vore bekendte
Moderfisk, samt Sætte-
fisk af **Karper og Su-**
der til billigste Priser.

Portionsfisk og
store Spisefisk af
alle Arter købes i fast
Regning eller pr. Kom-
mission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-
fiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar
følger pr. Postanvisning.
kan hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør
Petersen i Vandrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens
Kasserer, Hr. Sagfører Jul Nors. Ribe.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Nr. 21

1. November.

1906

Bladet udgaar den 1. og 15. i Maanedet frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie, Hobro. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vandrup, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes, ligesom ogsaa Annoncer og Klager over Mangler ved Forsendelsen.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petittlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tildeles, naar Kilden angives. Undertagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Indhold: Salgsforeningen. — Nye Opfindelser paa Fisketransportvæsnets Omraade. — Opræt af Forelyngel. — Saltbade som Middel mod Hudsygdom hos Fisk. — Aalens Forplantning. — Vore Bækkes rationelle Drift ved Avl af Bækørreder. — Mindre Meddelelser. — Fiske-markedet. — Annoncer.

Salgsforeningen.

—o—

Da den paatænkte Salgsforening ikke har fundet den Tilslutning, som jeg anser for nødvendig til dens Startning, saa nedlægger jeg herved mit Mandat som Medlem af det Udvalg, som var nedsat i dette Øjemed.

Efter mit Syn paa Sagen maa jeg lige for Tiden fraraade Dannelsen af en saadan Forening; thi det vilde være meget uheldigt at faa begyndt derpaa uden at kunne føre det igennem. Et mislykket Forsøg vilde nemlig virke skræmmende i Fremtiden.

Mærkeligt er det, at dog i det mindste alle smaa Fiskerier ikke har meldt sig som Deltagere i Foretagendet. Det forekommer mig, at disse allerede nu ikke er saa lidt i Knibe med at faa deres Produktion afsat til rimelige Priser. Ja, de er jo endog tit i Forlegenhed med at faa de producerede Fisk afsatte selv til mindre Priser.

En saadan Knibe er de større Fiskerier ikke i lige for Tiden, og der vil vel hengaa en Tid, inden de kommer det. Flere af de største og bedste Fiskerier her i Landet har nemlig solgt deres Fisk til tyske Opkøbere for kortere eller længere Tid, og andre har meddelt os, at de er i Færd med at sælge og venter ret gode Priser for deres Fisk. De føler derfor ingen Trang til at melde sig ind i Salgsforeningen for Øjeblikket, og har derfor ikke tegnet sig som Medlemmer.

Man er altsaa betrygget, naar man for Øjeblikket eller for en kortere eller lidt længere Tid er sikret for ret gode Afsætningsforhold. Det

forekommer mig dog at være en noget kortsynet Synsmaade. — Lad mig blot pege paa een Ting:

Det ser jo, som meddelt i Medlemsbladet, ud til, at de tyske Fiskeavlere har strakt Haanden ud mod de danske. Men naar vi ikke har nogen Salgsforening, kan intet Kompromis laves med disse, hvad der kan faa mindre behagelige Følger. Mon det ikke vil føre til, at de tyske Fiskeavlere vil arbejde paa at lægge Hindringer i Vejen for det danske Fiskeprodukt fra Damme, naar de ikke ved Sammenslutning med os kan bringe Priserne op?

Ogsaa i anden Henseende vilde efter min Mening en Sammenslutning af danske Fiskerier have sin store Betydning for vort Fiskeris Udvikling, hvad jeg har fremdraget tidligere; og jeg kan derfor ikke opgive Haabet om, at det tilsidst skal lykkes os at faa en Salgsforening, der noget nær omfatter alle vore Fiskerier.

Jeg tror, at det Arbejde, der er gjort for Dannelsen af en Salgsforening, ikke er spildt. Det vil forhaabentlig i Fremtiden være det Grundlag, hvorpaa der kan bygges.

En Sammenslutning af Damkulturerne til Dannelse af en Salgsforening maa vi altsaa foreløbigt opgive. Men skal vi derfor opgive

Kommissionsforretningen?

Her drejer det sig kun om Af-sætning af døde Ferskvandsfisk fra Søer, Aaer og Fjorde. Her kan begyndes ganske smaat af nogle faa enkelte Fiskere og Søjere uden Spor af pekuniære Ofre. Her gælder det bare om at faa fat paa en redelig, energisk og dygtig Handelsmand med Øje for Betydningen og

Rækkevidden af et saadant Foretagende.

Saltvandsfiskerne har nu faaet Øjet op for, hvordan de bliver udbyttet. De faar til Tider kun lidt over det halve af den fangede Fisk's Salgs-værdi. Ved et Fiskerimøde i København oplyste en Fisker, at Prisen i de Dage fra Baad var 25 Øre pr. Pd. Torsk, hvorimod Torveprisen var 50 Øre pr. Pd. Opkøberne fik altsaa lige saa meget for deres Arbejde, som Fiskerne. Naar vi imidlertid sammenligner Opkøbernes Arbejde med Fiskernes, maa vi saa ikke sige, at der er et skrigende Misforhold mellem den Betaling, de faar for deres Arbejde. Og er det for meget sagt, at Fiskerne lader sig udbytte? Det begynder de ogsaa saa smaat at indse. Men der er kun et Middel mod Udbytning, og det er Sammenslutning; det er det, de ogsaa er ved at indse.

Hvor mange pCt. mon Opkøberne tjener ved at forhandle Ferskvandsfiskernes Fangst?

Inden jeg slutter, vil jeg erindre vore større Fiskeriejere om den Travlhed, tyske Opkøbere i den senere Tid har haft med at opkøbe vore Portionsfisk og oprette Købekontrakter, helst gældende for flere Aar. Denne Travlhed maa vel have sine særlige Grunde. At det har haft til Følge, at Startningen af vor Salgsforening efter al Sandsynlighed er hindret for det første, er sikkert nok. Men en meget væsentlig Grund til deres Hastværk maa vi vist se deri, at der i Tyskland omtrent samtidigt er grundet to Selskaber, der vil udbytte nye Opfindelser, der er gjorte paa Fisketransportvæsnet Omraade. De nuværende tyske Opkøbere har derved faaet sig et Par

slemme Konkurrenter, og det er derfor forstaaeligt, at de i Tide søger at værges sig mod den truende Fare ved skyndsomst at gøre Opkøb.

Men hvem kommer det til at gaa ud over?

Bare nu de, der har solgt for en længere Aarrække, ikke kommer til at gøre den Erfaring, at de har forhastet sig og ladet sig overraske!

Saadanne Misgreb vilde vi forhaabentlig være værnede imod, naar alle vore Fiskerier havde staaet sammensluttede i en Salgsforening og Kommissionsforretning.

Hvilestedgaard, 17. Oktbr. 1906.

Smidt Nissen.

Nye Opfindelser paa Fisketransportvæsnets Omraade

beskæftiger, som det synes, nu vedvarende vor Fiskehandel og andre interesserede Kredse. Aktieselskabet M. Kaufmann Nachf. i Berlin har foruden Fremgangsmaaden ved Tørtransport endvidere faaet Patent paa nogle andre Fremgangsmaader til Fornyelse af Transportvandet i Fiskebeholdere, og nu melder „Deutsche Fischerei-Zeitung“ allerede om Grundlæggelsen af et nyt „Pressluft-Stabzuführungs-Gesellschaft“, startet af den bekendte Fiske-Grossist-Handel Gebr. Jakob, Berlin-Stettin, og Preslufts-Ingeniør A. Serényi, Berlin. Nærmere Beretning herom foreligger ikke endnu. Denne Konkurrence paa Omraadet vedrørende Transport af levende Fisk er i et hvert Fald et glædeligt Tegn paa vor Fiskehandels Virkekraft og Rørighed og aabner ogsaa gode Udsigter i Fremtiden for Producenterne. Selv om slemme Erfaringer ikke skulde ude-

blive, saa vil dog ventelig det virkeligt praktiske og brugbare til Slut bryde sig Vej, saa at der stedse vil aabne sig videre Omraader for Fiskeforbruget.

Foranstaaende Meddelelse er tagen fra „Fischerei-Zeitung“. I „Deutsch Fisch-Zeit.“ gives der en udførlig Meddelelse om „Aktieselskabet M. Kaufmann Nachf. i Berlin“. Vi skal dog kun meddele nogle enkelte Oplysninger. — Genstand for Aktieselskabets Foretagende er: Transport af levende Fisk og Handel med Fisk saa vel som Forretning med beslægtede Erhverv. Grundkapitalen er 1,000,000 Mark. Selskabet har erhvervet sig Ret til Leopold Steinthals patenterede Opfindelser angaaende Iliveholdelse af Fisk, Krebs o. lign. i stærkt besatte Vandbeholdere.

Og nu anføres en Række Fremgangsmaader og Apparater til dette Øjemed, som staaer til Selskabets Raadighed.

Fremgangsmaaden til Iliveholdelse af Vanddyr, især Fisk, (Tørtransport), Fremgangsmaaden at forny Vand, som indeholder Fisk eller lignende Vanddyr, ad elektrolytisk Vej, Beholdere til Befordring af levende Fisk, Krebs og andre Gælleaandere, Fornyelse af Fiskevand med Ilt eller iltholdige Luftarter i Vandkredsløb (Fiskebeholdere med Overfladekar), Fremgangsmaaden ved Præparering af Vand i Fiske-transport-Øjemed, Beholdere med kunstigt forstørret Vandoverflade, Apparat til Vandets Fornyelse i Fiskebeholdere osv.

Som man ser, savner Aktieselskabet hverken Penge eller Apparater, saa Opkøberne her sikkert vil faa den værste Konkurrent; og vi

kan ligesom „Fisch. Zeit.“ kun glæde os over denne Konkurrence, fordi den aabner gode Udsigter i Fremtiden for Fiskeproducenterne.

Opdræt af Forelyngel.

Af

Br. Dieszner, Fiskemester.

—o—

(Sluttet.)

Vil man nu føre i Marken, at Fiskeavleren ved sin intensive Produktion af Spisefisk og sin Opdræt af Yngel har været henvist til for snævert et Rum, saa er dette ingen Undskyldning. Enhver Fiskeavler maa vide, hvilket Kvantum Spisefisk han vil producere, og derefter maa han indrette sine Yngeldamme. Altsaa: man maa først tage sine Yngeldamme i Betragtning. Det værste er, at enhver, der begynder paa Forelav, giver sig straks i Lag med at producere Æg, Yngel og Spisefisk til Afsætning for hurtigst at faa en stor Fortjeneste, men uden at betænke, at Udfaldet saaledes kun bliver mislykket. En saadan Handlemaade har ogsaa ført til, at netop alt for unge Fisk er blevne benyttede til Afstrygning.

Det er ikke den for stærke Besætning, der fremkalder Epidemien. Grunden ligger dybere. De gamle Synder hævner sig nu.

Tager man endvidere i Betragtning, at samvittighedsløse Sælgere prakker Havørreder paa Begynderen i Stedet for Bækørreder, saa er det intet Under, naar Begynderen allerede det første Aar gaar Krebsgang.

Hovedsagen ved Ørredavl og intensiv Fodring er:

Renselse af Dammene om Efteraaret efter Udfiskningen, Tørlæg-

ning om Vinteren og gentagen Kalkning, saa megen Tilførsel af Naturfoder som muligt, Anvendelse af sundt Kunstfoder, fornuftig Fodringsmaade, hyppig Blodforfriskning og Dammenes Forsynelse med gode Vandplanter.

Bliver alt det nævnte holdt for Øje og strængt gennemført, da vil vi ingen nye Undersøgelstationsstationer behøve, fordi der sjældent vil opstaa Epidemier. Er en saadan udbrudt, da hjælper heller intet Modmiddel mer, da er ogsaa sædvanligt alt tabt. De ofte anførte Saltgiver, event. Saltbade, blev først indført af Referenten og har mod Dannelse af Byssus staaet sin Prøve, naar den hidrører fra Yngelvandet. Men drejer det sig om en Sygdom, der er overgaaet som Arv, ja, saa hjælper der ingen Saltbade mer. Paastrøelse af Kogsalt har jeg meddelt til Kammerherre M. v. d. Borne; denne tillod et Opraab i Fagtidenden, og efter indgaaede Meddelelser har man hidtil faaet gode Udfald. Men der er allerede forlængst paavist, at ved saadanne Sygdomstilfælde, som de, der f. Eks. er forekomne i Hemeringen, kan Kogsalt ikke hjælpe mer. Fisken med sit hvide Bind gaar til Grunde, alt en Følge af de gamle Synder; thi Afstammingsens Betydning, Fodring med ikke egnede Fodermidler og Degenerationen bliver nu først tagne i Betragtning, efter at Følgerne af en saadan meningsløs Drift har gjort sig bemærket ved det store Antal tabte Fisk. Mange vil vel sige, at Hemeringen dog endnu er saa ung en Anstalt! Saa meget desto sørgeligere!

Vore Lærde har i Almindelighed gjort deres Pligt. Men her har

Praktikeren for en stor Del selv Skylden. Dr. Schiemenz f. Eks. prædiker i hver Forsamling for Praktikerne; Jeg beder eder om eders Raad, om eders Hjælp; thi vi maa lære af eder! — Hvor ofte er ikke Praktikerne blevne opfordrede til Foredrag, men forgæves. Vilde Praktikeren ikke saa tit staa surmulende ved en Side, saa var det umuligt, at de, der maaske højst een Gang havde deltaget i et Fiskerikursus, kunde gøre sig brede med deres Overflod af Visdom.

Praktikeren skyr til almen Bedste at offentliggøre sine Erfaringer. Enhver beholder for sig selv, hvad han har. Enhver udbytter sine egne Erfaringer og skjuler dem omhyggeligt for sin kære Næste. Hvor ganske anderledes forholder det sig ikke her paa Land- og Forstværnets Omraade.

Vore Herrer Biologer og Zoologer maa træde i nærmere Forbindelse med vore Praktikere, og jeg tror, at Fodringsspørgsmaalet derved vil fremmes langt mere end direkte ved biologiske Stationer og Akvarforsøg.

Et andet vigtigt Spørgsmaal angaar vor Fauna, Ferskvandets Smaakrebs osv. Det er jo bekendt, at disse Smaadyr spiller en Hovedrolle ved Ynglens Opdræt, enten det saa drejer sig om Opdræt af Karper eller Foreller. Skade kun, at der endnu ikke foreligger tro Afbildninger af disse. Netop af disse Smaadyr, af hvilke Yngel-Opdrætningen afhænger, mangler vi brogede Afbildninger, og de, der hjælper os over alle Lidelser, og ved hvilke Epidemier kan undgaas.

Da disse Tavler koster mange Penge, maa Regeringerne her træde

til, for at Autoriteterne i disse Spørgsmaal kan faa deres Ulejlighed betalt.

Til Slutning endnu et Forslag. Som bekendt afholder Naturforskere og Læger aarligt et Møde.

Kunde denne Indretning ikke finde Sted hos vore Biologer og Zoologer? Der vilde da blive Lejlighed til gensidig Udtalelse. Der behøver dertil ikke at vælges saadanne Steder som Neapel, men saadanne Steder i Tyskland, hvor der ligger en større Damkultur, for særligt at kunne anstille Undersøgelser i denne. Thi, Praksis og Videnskab maa gaa Haand i Haand. Videnskaben alene er ikke nok.

Saadanne Sammenkomster skulde støttes af Fiskeriforeningerne; thi de vilde sikkert bringe mere Nytte for Driften af Dammene end alle Ny-Anlæg af biologiske Stationer. De gamle Stationer skal blot udrustes formaalstjenligt, saa er de tilstrækkelige.

(Efter „Deutsch Fisch. Zeit.“)

Saltbade som Middel mod Hudsygdom hos Fisk.

— 0 —

I foranstaaende Artikel om „Opdræt af Forelyngel“ nævner Dieszner Saltgibt og Saltbad som Middel mod visse Epidemier blandt Fiskene i Ørredamme, og han henviser særligt til de Forsøg, der er gjorte dermed i Hemeringen.

Da vi maa antage, at disse Forsøg er ukendte for de fleste af Lærerne, skal vi efter „Deutsch Fisch. Zeit.“ give en kortfattet Fremstilling af, hvad E. Gieseche, Hannover, i nævnte Blad meddeler herom.

Efter hans Fremstilling er det slet ikke ualmindeligt i Tyskland, at navnlig Bækørreder, hvor der ved Kunstfoder drives paa en større Masseproduktion af denne Fisk, angribes af en Hudsygdom, som Fiskeavlerne ret betegnende kalder „det hvide Bind“.

Sædvanligt lykkes Opdrætningen i Børnekamrene fortrinligt; men denne Glæde varer for det meste kun til Slutningen af Juli. Da bliver der nemlig en hvidlig Hudfortykkelse synlig, navnlig paa Ryggen og i Nærheden af Gællerne. Denne Hudsygdom breder sig rask, og efter nogle Dages Forløb er hele Bestanden af Bækørreder tilintetgjort.

I Anstalterne ved Lingen og Hemeringen har der i flere Aar været gjort Forsøg paa at opdrætte Bækørreder ved kunstigt Foder, men altid med et mer eller mindre negativt Resultat.

Et større Forsøg i Aaret 1904 mislykkedes næsten fuldstændigt; af 50,000 Stkr. udsætningsdygtig Yngel blev saa godt som intet tilbage.

Tidligere Forsøg synes at vise, at Vandets Haardhed var af stor Betydning ved Opdræt af Bækørreder, og man var kommen til den Anskuelse, at blødt Vand var bedst. Man var ogsaa tilbøjelig til at føre de mislykkede Forsøg tilbage til Diætfejl og Fodermidlet. Men da den indtil Midten af Juli godt ædende og godt udviklede Yngel for Størstedelen var død, skønt udsat i udkalkede og friskfyldte Damme, blev levende syg Yngel sendt til München til Undersøgelse af Prof. Hofer, og det viste sig da, at det drejede sig om Hudparasiter, smaa Snyltedyrr af Infusorieverdenen. Det var disse, der foraarsagede Ødelæg-

gelsen af Overhuden ved deres massevise Ophobning der, og som paa et fremskredent Stadium, navnlig fremskyndt i varmt Vejr, satte sig fast i Gællerne og i Løbet af 2—3 Dage dræbte de unge Fisk.

„Det hvide Bind“ var altsaa en Ophobning af disse snyltende Infusorier, der ødelagde Fiskenes Hud og Gæller. Snylterne var Ichthysiphthirius og Costia.

Af disse var dog ikke alene Ynglen af Bækørreder angreben, men ogsaa den unge Lakseyngel. Regnbueørreden gik derimod fri, skønt de blev forsynede med samme Slags Vand og Foder.

Ved den paafølgende Behandling af de syge Fisk lykkedes det at redde 6000 Stk. Laks-Sættefisk. — Bækørrederne fik Behandlingen for sent, og af dem blev der kun nogle Hundreder tilbage.

Behandlingen bestod i, at Ynglen kom i et 2—2½ pCt. Kogsaltsbad, hvor den blev ½ Time, og dette Saltbad gentoges efter nogle Dages Forløb.

Saa blev Ynglen sat i stærkt strømmende Vand i 14 Dage.

Det viste sig, at Costia blev tilintetgjort ved Saltbadet, medens den Yngel, der var besat med Ichth, blev befriet for denne i den stærkt rindende Strøm.

Man mente en Tid, at man i disse Saltbade havde fundet et radikalt Middel mod den nævnte Sygdom; men Dieszner oplyser nu, som meddelt i foranstaaende Artikel, at dette slet ikke er Tilfældet.

Til nøjere Forklaring og Oplysning om de gjorte Forsøg i Lingen og Hemeringen meddeler Gieseche efterstaaende Tabel:

1. Lingen.

Udviklingsstadium	Datum	Bækørredæg. Yngel.		Fodring			Der er anvendt 2½ pCt. Saltvandsbad.
		Antal	Tab	Foderstof	Datum	Pund	Datum
Indlagte Æg		47,500) 15,382				
Udruget Yngel	6. Marts				Lever	April	15
Udsat i Opdrætskasser	8. April	32,018		Lever og Blodkage	Maj	36	Maj, 19., 25.
Oversat i større Opdrætskasser	7. Juni	28,145	3,873	Lever og Fiskemel	Juni	52½	Juni, 8., 15., 22., 29.
Oversat i smaa Damme	12. August	21,460	6,685	do.	Juli	71½	Juli, 6., 13., 20., 27.
Sorteret i 2 smaa Damme ...	16. Septbr.	17,673	3,787	Fiskemel og Kuller	August	130½	August, 3., 12.
Igen sorteret i 2 smaa Damme	5. Oktbr.	16,646	1,027	Fiskemel og Blodkage	Septbr.	160	September, 16., 30.
Opfisket	13. Oktbr.	12,340*)	4,307	do.	Oktbr.	96½	Oktober, 5., 23.
			35,160			562	18 Bade

*) 6,420 Stk. = 30,630 Klg., Længde 7—12 Cm.; 4,580 Stk. = 10,990 Klg., Længde 5—7 Cm.; 1,340 Stk. = 2,070 Klg.,
Længde 4½—5 Cm. Tilsammen 12,340 Stk.

2. Hemeringen.

Indlagte Æg		35,000) 1,437				
Udruget Yngel	29. Marts				Lever	Maj	17¼
Udsat i Opdrætskasser	29. April	33,563		Lever og Kuller	Juni	56	Maj, 2., 16.
Sat i Yngeldam	7. August	10,200	23,363	Fiskemel og Kuller	Juli	90¾	Juni, 17., 24.
Opfisket	13. Oktbr.	5,600*)	4,600	do.	August	158	Juli, 1., 8., 15., 22., 29.
				Fiskemel og Blodkage	Septbr.	95¼	August 5.
				do.	Oktbr.	29¾	
			29,400			447	11 Bade

*) 430 Stk. = 4,600 Klg., Længde 8—14 Cm.; 5,170 Stk. = 20,790 Klg., Længde 6—8 Cm. Tilsammen 5,600 Stk.

Aalens Forplantning.

For nylig har flere Blade bragt en mærkelig Notits om „en Aal med levende Unger“, hvori det hedder, at „nu er Gaaden opklaret“ med Hensyn til Aalens Forplantning. Det siges, at Videnskaben „ikke har været i Stand til at konstatere, om Aalen formerede sig ved Rogn eller ved at føde levende Unger“, men nu er der „indbragt en Aal, som er fanget paa Krog i Bæltet, og som, da den blev skaaren op, viste sig at indeholde en Sæk eller Blære, ud af hvilken der kravlede en hel Vrimmel af smaa, levende Unger.“ „Ungerne blev indsendt til København til Undersøgelse, men „uheldigvis kom selve Aalen paa Stegepanden,“ hvilket skulde være et beklageligt Tab for Videnskaben.

Efter saadanne Udta'elser synes det ingenlunde overflødigt endnu en Gang — skønt det ofte før er gjort fra anden Side — at give en kort Oversigt over, hvad vor Tids Videnskab ved om Aalens Forplantning; og det skal da straks siges til Beroligelse for Læserne af den paa-gældende Notits, at Videnskaben intet har tabt ved, at „Ungernes Moder kom paa Stegepanden; thi Ungerne var, som tidligere oplyst, — Indvoldsorme.

Denne Fejltagelse er ingenlunde ny; men efter hvad der i de senere Aar, og for en væsentlig Del netop fra dansk Side, er slaaet fast angaaende Aalens Forplantning, burde Sagen om levendefødende Aal — tilmed i vore Farvande — ikke vedblivende spøge rundt om i Landet.

Aalens Forplantningshistorie er i Korthed følgende:

Tidligere antog man, at den „gule“

Aal og den „blanke“ Aal var to forskellige Arter; men allerede i 1882 hævdede Etatsraad Leth i et lille Skrift („Nogle Bemærkninger til det Folketinget forelagte Forslag til Lov om Fiskeriet i Danmark“), at de omtalte Aal kun er to Alderstrin af en og samme Art, idet Aalen i sin Vækstperiode er „gul“, i sin Forplantningsperiode „blank“, d. v. s. har et stærkt metallisk Skær (ligesom t. Eks. Laksene bliver metalskinnende, naar de fra Vandløbene vandrer ud i Havet; blot er her Vandringens Formaal det modsatte).

At Etatsraad Leths Tydning var rigtig, er bl. a. bleven bevist paa Biologisk Station ved at holde gule Aal i Hyttefad i Maanederne August og September, den Tid, da Vækstdragten hos den udvoksede Aal ombyttes med Kønsdragten, og Ynglevandringen tiltrædes. Allerede i Løbet af nogle Uger skiftede mange Aal deres Farve og blev til Blankaal med alle de for denne Form ejendommelige Kendetegn: fast Kød, „lukket“ eller rettere indsnævret Gat (fordi Aalen fra nu af holder op at æde), store Øjne o. s. v.

Netop nu, i Maanederne September—November, og helst i mørke, maaneløse Nætter, „skrider“ Blankaalene i talløse Skarer ud paa deres Forplantningsrejse — den sidste store Rejse til Oceanets over Tusinde Favne dybe Skjul, hvorfra de aldrig vender tilbage, men hvorfra deres Yngel som „Glasaal“ eller „Aalefaringer“ ad Aare kommer ind til vore og vore Nabolandes Kyster og Vandløb.

Skærer man en Blankaal op, vil man langs Krophulens Rygside med Lethed finde Kønsorganerne. Hos Hannen, der aldrig bliver saa stor

som Hunnen (kun 11—19“, medens Hunnerne er 20—30“) vil man se to langs Rygraden løbende Hudrør eller Kanaler med flade Poser, der danner en Række Lapper. Disse Lapper er Sædstokkene, hvori Sædlegemerne udvikles. Hos Hunnen ser man paa samme Sted to lange, tværfoldede Strimler, som er Ægstokkene.

De Blankaal, vi fanger, har lang Vej at drage, inden deres Forplantning finder Sted; thi dette sker først ude i Atlanterhavet, vest og nordvest for Skotland — og derfor kan vi forstaa, at deres Kønssoffer kun er lidet udviklede. Hannens er endog saa umodne, at man ikke ved stærke mikroskopiske Forstørrelser har kunnet se selve Sædlegemerne. Hunnernes Æg kan derimod ses, dog kun under Mikroskopet. De er alle meget smaa og saa talrigt tilstede, at en eneste hunlig Blankaal indeholder flere Millioner Æg.

Alene paa Grund af denne uhyre Talrighed maa den Tanke bestemt tilbagevises, at Aalen skulde føde levende Unger; thi alle levendefødende Fisk har, som rimeligt er, kun forholdsvis faa Æg.

Nej — Aalen lægger Æg.

De Unger, man saa ofte har troet at opdage i Aal, har hver Gang vist sig at være Indvoldsorme; og naar man undertiden har ment at finde store, for det blotte Øje synlige Æg i Aal, har disse ikke været Aalens egne, men fremmede Æg (af Hundestejle, Tangsnarre osv.), som Aalen har slugt. Modne Aaleæg har man hidtil ikke fundet, hverken her i Danmark eller i hele den øvrige Verden; — og dog er der vel faa naturhistoriske Opgaver, som gen-

nem lange Tider har lagt større Beslag paa almindelig Interesse, end den at finde enten modne Aaleæg eller Aaleunger i Moders Liv. — Heller ikke har man nogensinde fundet en „udleget“ Blankaal, der er vendt tilbage fra sin Ynglevandring. Det maa derfor antages, at det gaar den, som det gaar dens nære Slægtning „Havaalen“. Hos denne er det paavist, at den kun forplanter sig een Gang i sit Liv, og at der efter denne ene Forplantning indtræder en hurtig Øpløsning af dens Legeme, medførende Døden.

Forsøg paa at holde Blankaal i afspærrede Vande og faa dem til at yngle der, er stedse mislykkedes. Kønssofferne udvikledes ikke videre i Fangenskab; — de naturlige Betingelser manglede.

Hvor finder da de danske og andre nordevropæiske Blankaal Betingelserne for deres Kønssoffers Udvikling? Hvor kan Æglægningen foregaa?

Ja, herpaa er Videnskaben nu bleven i Stand til at kunne give et bestemt og klart Svar: I de store Atlanterhavsdybder med forholdsvis varmt Vand mellem Skotland og Færøerne. Herude har den danske Biolog, Dr. Johannes Schmidt efter Anvisning af Dr. C. G. Joh Petersen nu tre Aar i Træk fundet de høje, sammentrykte Aalelarver, der saa lidet ligner Glasaalene, at de tidligere antoges for en helt anden, selvstændig Fiskeslægt, — en Antagelse, der dog allerede bekæmpedes af den italienske Naturforsker, Professor Grassi, som studerede disse Larver i Middelhavet. Dr. Schmidt har fundet de nordevropæiske Aals Larver paa saa mange forskellige Formtrin, at deres

Forvandling fra ganske spæde, meget afvigende Former til vore Glasaal kan følges Skridt for Skridt.

Hidtil har der kun foreligget ret kortfattede Beretninger om disse Fund; men i en meget nær Fremtid vil Kommissionen for Havundersøgelser offentliggøre en samlet Oversigt over de sidste Aars betydningsfulde Undersøgelser over Aalens Forplantning i Atlanterhavet, og da vil der være Anledning til nærmere at omtale Aalens mærkelige Larver.

Hensigten med disse Linier er da blot endnu en Gang at slaa fast i den almindelige Bevidsthed, at Aalen ikke føder Unger, men lægger Æg, og at Æglægningen ikke sker i vore Farvande, men paa de store Havdybder.

I vore Farvande findes der kun følgende tre Livstrin af Aal: de unge Glasaal, der paa deres Vækst- og Næringsvandring drager ind til Evropas Kyster og ferske Vande — de gule Aal, der fortsætter Væksten i de ferske Vande, — og de blanke Aal, der har afsluttet Væksten og i Efteraarsmaanederne tiltræder Ynglevandringen tilbage til Oceanets Dybder, hvor Aalens Livsdrama afsluttes med Æglægningen og Døden.

Saaledes er Aalens Livsløb — en Vandring fra Oceanet ind til os, hvor den vokser sig stor, og en Vandring tilbage til Dybet, hvor den lægger Æg og dør.

Hvad der er ud over dette, er „Gaader“ og Mystik, som bør gaa i Graven med det svundne Aarhundrede.

J. O. Bøving-Petersen.

(D. F. T)

Følgende Smaaskrifter giver nær-

mere Oplysninger om Aalens Forplantning og Vandringer:

C. G. Joh. Petersen: Aalen. Hvad man ved om den samt Anvisning paa at forøge Udbyttet af Aalefiskeriet.

F. H. T. Leth: Aalegaardsretten. (Bilag til „Dansk Fiskeritidende“ 1906.)

Arthur Feddersen: Aalefaringen. (Smaaskrifter udgivne af „Dansk Fiskeriforening“ IV.)

Vore Bækkes rationelle Drift ved Avl af Bækørreder.

—o—

Efterstaaende Artikel er et Uddrag af et Foredrag, som Paulus Schiemenz, Friedrichshagen ved Müggelsee, i dette Aars Begyndelse holdt i Zielenzig for Medlemsforsamlingen i den tyske Fiskeri-Forening for Provinzen Brandenburg, saaledes som dette findes gengivet i „Deutsch. Fisch. Zeit.“ Hr. Schiemenz's Fremstilling bærer nemlig Vidnesbyrd om, at de i Tyskland har de samme Vanskeligheder for en rationel Foreldrift i deres mindre Vandløb, som vi har her i Danmark, og som vi i sin Tid har fremstillet i Medlemsbladet, og da hans Anvisninger for rationel Drift af saadanne Vande indeholder adskillige Vink og Raad, som derfor ogsaa kan tages til Følge hos os, saa har vi ment at burde give vore Læsere et temmelig fuldstændigt Uddrag af Foredraget.

„Salmoniderne i snævrere Forstand, Laksene og Forellerne, er i Almindelighed Beboere af de koldere Regioner og spiller paa vor nordlige Halvkugle en stor Rolle, f. Eks. i Grønland. Da nu vort

Fædreland ogsaa en Gang har haft et nordisk Klima og delvis har været bedækket af Gletschere, hvis Levninger vi endnu kan kende paa Morænerne og Stenene med de saakaldte Gletscherslibninger, saa maa man antage, at vore Bækørreder ogsaa tidligere har været typiske Beboere af vore Slettelandes mindre Bække. Herfor taler ogsaa Forekomsten af Havørreden; thi efter vedkommende videnskabelige Arbejder, som er blevne udførte nafhængige af hverandre af Russere og Englændere, maa vi antage, at Havørreden ikke er andet end en Bækørred, som har afpasset sig efter Kystlivet og det brakagtige Østersøvand. Af den Grund vilde det vel heller ikke nytte meget, om vi — som det er foreslaaet fra flere Sider — vilde opdrætte Havørreder i Indlandet. De vilde nemlig, som vi kan forudse, efter nogle Generationer igen gaa tilbage til den oprindelige Form. — Uvilkaarligt maa vi da spørge: Hvor er da nu Bækørrederne i vore Slettelandsbække blevne af; hvorfor er de overhovedet forsvundne? — Det er godt, at vi gør os dette Spørgsmaal og søger at besvare det saa godt som muligt; thi maaske kan vi til vor Fordel lære noget deraf.

Allerførst maa jeg stille det Spørgsmaal: Er da virkelig Bækørreden forsvunden overalt i vore Slettelandsbække? Man maa ikke tro, at vi overalt er orienteret saaledes, at vi kender alle de Slags Fisk, der findes i dem. Lad os f. Eks. tage et Vanddyr, som nutildags har en enorm Nytteværdi, nemlig Krebsen. Derom kan jeg fortælle en lystig Historie. Jeg

undersøgte en Gang en Bæk, som var rigeligt besat med Krebs, og jeg vilde anstille nogle Forsøg med disse Krebs. I den Hensigt vilde jeg tage to Skok, bære dem til min Bolig, undersøge dem der og saa igen bringe dem uskadte tilbage til Fiskeren. Herimod protesterede imidlertid Fiskeren, idet han sagde til mig, at, naar jeg tog Krebsene med til Gæstgivergaarden, saa vilde Værten mærke det og derved blive kendt med Stedets Rigdom paa Krebs, hvad der vilde have til Følge, at alle og enhver vilde gaa ud at „krebse“.

„Godt“, sagde jeg, „saa vil jeg undersøge Krebsene i Deres egen Bolig.“

Dertil svarede Fiskeren: „Nej, for alt i Verden ikke; min Broder maa ikke se, at jeg fanger Krebs i Skokkevis; naar han ser det, saa begynder han ogsaa straks at krebse; jeg siger altid, at jeg kun fanger en 4—5 Stykker.“

Man ser altsaa heraf, at i den ved Bækken liggende Landsby var der intet Kendskab til den meget rigelige Fremkomst af Krebs, og at en snu Fyr vidste det og udnyttede det, men vogtede sig vel for i den Anledning at slaa paa den store Tromme. Det samme er vel ogsaa mange Steder Tilfældet med Bækørreden.

Paa den anden Side maa vi vel ogsaa antage, at Bækørreden virkelig er forsvunden i mange Bække; og vi kan, naar vi her engang ser helt bort fra det skadelige Spildevands Indflydelse og indskrænker os til de endnu rene Bække, vist antage, at Aarsagen til Bækørredens Forsvinden stammer fra følgende Ting:

Fremmest kommer vel Rovfiskeriet i Betragtning. Den Betragtning, at man ikke alene maa fange og udrydde, men ogsaa maa saa og frede, har desværre endnu fremdeles meget ufuldkomment fundet Indgang; og det er især Smaafiskerne og Lejlighedsfiskerne, der har mindst af den. En Bæk, især i vore Egne, kan man temmelig let gøre foreltom.

Endvidere maa vi antage, at i samme Grad som vort Klima nærmede sig til den nuværende Tilstand, og jo mere vore Bække antog Karakter af Slettelandsbække, des mere har ogsaa Gedden formæret og udbredt sig og efterhaanden tyndet mer og mer ud blandt Bækørrederne.

Bortset fra de klimatiske Betingelser og de dermed forbundne Forandringer, har vore Bække ogsaa i en anden Henseende forandret deres oprindelige Karakter. Nutildags er de for Størstedelen tagne i Landbrugets Tjeneste. De snor sig som oftest ikke mere som i tidligere Tider i krumme, uregelmæssige Løb gennem Engene; men de er Afløbsveje for Grundvandet og stemmes op til Engenes Overrisling. For at tilstede et ordentligt Træk for Vandet bliver Bækkene een eller flere Gange om Aaret rensede for Planter o. a.

Saa nyttigt dette end kan være for Landmanden, saa kan dette dog ligefrem faa en Fiskerivens Hjærte til at bløde.

Man sammenligne blot de biologiske Forhold i en Bæk før og efter Lugningen.

Ved Lugningen eller Rensningen bliver Fiskene ikke alene berøvede deres Skjulesteder og Smuthuller,

men med det samme bliver ogsaa noget nær den meste Fiskeriering ødelagt og-udryddet.

(Fortsættes.)

Mindre Meddelelser.

—o—

„Ferskvandsfiskeriforeningen“s Bestyrelse holder Møde den 3. November. Kl. 9 Form., paa „Jernbanehotellet“ i Fredericia.

Fiskemestrenes teoretiske og praktiske Uddannelse. Herom holdt Prof., Dr. Eckstein, Eberswalde, Foredrag i Berlin ved de forenede tyske Damkulturers Generalforsamling. Vi skal efter „Deutsch. Fisch. Zeit.“ give et kort Uddrag af hans Foredrag.

Først stiller han det Spørgsmaal: Hvad er en Fiskemester?

I Tyskland gives der Fiskermestre, Fiskemestre og Overfiskermestre. Her drejer det sig imidlertid om Fiskemestre.

Fiskemester, siger han, kalder vi f. Eks. en saadan, som ved Driften af en Damkultur, enten denne drives som Hoved- eller Bierhverv, mer eller mindre selvstændigt røgter Fiskene, fodrer dem, som er Leder ved Besættelse og Udfiskning, som maaske selvstændigt udkaster Driftsplanen, men er uselvstændig i dens Udførelse og afhængig af Godsinspektøren eller een, der er Ejerens højre Haand. Titlen som Fiskemester bliver ikke erhvervet, men antaget af Personer paa de mest forskellige Dannelsesstrin og endnu mere forskellig Duelighed. Der er Fiskemestre, der udfolder deres Virksomhed i Literaturen, eller der virker som Vandrelærere, som selvstændige Bestyrere af større Damanlæg, som selvstændige Fiskemestre ved Siden

af en Inspektør eller under denne, og der er Fiskemestre, hvem tillige andre Funktioner paaligger.

Hvad man forlanger af de sidstnævnte, kan man se i Fiskeritidenden, i hvilke Medlemmer af vor Forening søger en Fiskemester

- a) for en større Damkultur, og som ogsaa forstaar Skovkultur,
- b) som ogsaa kan forrette andre Arbejder;

det vil i sidste Tilfælde sige: en Karl, der skal passe nogle Damme, men ellers hjælpe baade her og der, hvor man har hans Arbejdskraft nødvendig. Hvor man søger en Fiskemester, der tillige er inde i Forstvæsenet, søger man en Mand, der ved Fæstligheder kan servere i Livrée, om Vinteren fodre Vildtet, om Foraaet sætte Fisk ud, senere tilse Fasanerne, fodre Fiskene og om Efteraaet, førend Klapjagten begyndelse, udfiske Dammene. Det drejer sig nemlig for Godsbesidderen om at finde en Person til disse forskellige Virksomheder, fordi hans Jagtdistrikt, hans Skov, hans Damkultur er for smaa til hver især at beskæftige en Mands fulde Arbejdskraft.

Men en saadan er ingen Fiskemester.

Dr. Eckstein gaar derefter over til at omtale, hvad der skal gøres for at hæve Fiskemestrene til et højere Trin. Der svares: ved gensidig Understøttelse, ved egen videre Uddannelse, ved Udstøden og Fortrængelse af alle ubrugbare Elementer indenfor Fiskemesterstanden, men tillige ved Forbedring af deres Anseelse, deres Virkekreds og Indkomster.

Disse Bestræbelser vil imidlertid blive modtagne med forskellige Føl-

selser af Damejere eller Brugere. De, der forstar den moderne Kulturs Udvikling, vil erkende Berettigelsen i denne Bestræbelse, medens de kortsynede vil stille sig i Opposition hertil, og heri ser Dr. Eckstein en stor Fare.

Han mener dog, det er indlysende, at begge Parter har Fordel af Fiskemestrenes tidssvarende teoretiske og praktiske Uddannelse, især naar disse har fuld Beskæftigelse ved deres Bestilling.

Fiskemestrenes fremtidige Uddannelse mener han bør foregaa saaledes:

Først praktisk Uddannelse som Lærling ved en Damkultur, dernæst teoretisk Undervisning i en Fagskole og endelig Bestaaen af en Fagprøve.

Den praktiske Uddannelse kan Lærlingen tage ved en Damkultur efter eget Valg. Der skal hertil bruges mindst 3 Aar. I disse tre Aar skal han saa hver Vinter i 3 Uger deltage i et teoretisk Kursus. En bestaaet skriftlig og mundtlig Prøve efter hvert Kursus giver Berettigelse til Indtrædelse i det næste. Ved det tredje Kursus's Slutning bliver der afgivet ham et Vidnesbyrd. Derefter følger en praktisk Prøve, der strækker sig over flere Maaneder og aflægges ved en Damkultur. Det da meddelte Vidnesbyrd aabner saa Indehaverens Løbebane som Fiskemester.

Den treaarige Læretid skal dog foregaa paa forskellige Steder, ligesom der ogsaa skal bestemmes, hvilke Kulturer, der er berettigede og til en vis Grænse forpligtede til at modtage Lærlinge.

Organisationen af denne praktiske og teoretiske Undervisning skulde

være de forenede tyske Damkulturers Sag.

Danmark. — Søer, Øer og Fastland. — En lang Grænselinie. Det har næppe været almindelig bekendt, at man kun kendte Danmarks Areal tilnærmelsesvis, skriver „Nationaltidende“. Paa Tilskyndelse af „Statistisk Bureau“ har Generalstaben ved Kaptajn Lund-Larsen efter Generalstabskortene nu udført et meget dygtigt Opmaalings-Arbejde. Om Undersøgelsens Resultat følgende:

Danmark har 7,068,000 Tdr. Ld. eller 708 Kvadrat-Mil — omtrent 8 Kvadrat-Mil mere, end man hidtil har troet.

Af Arealet er 697 $\frac{1}{2}$ Kvadrat-Mil Land, 9 $\frac{15}{16}$ Kvadrat-Mil er Søer og Damme, og 1 $\frac{30}{100}$ Kvadrat-Mil er Vandløb. Af 1000 Tdr. Land er paa Øerne 17 Vandareal, i Jylland 14; Bornholm har forholdsvis mindst Søer og Bække, Sjælland mest. Over 1000 Tdr. Land har bl. a. Arresø (7366 Tdr. Land) og Esromsø (3138) og Massø (3061), desuden er der 38 mindre Søer.

$\frac{4}{5}$ af Byerne og $\frac{2}{5}$ af Sognene grænser op til Havet.

Landets Grænselinie er 950 $\frac{1}{2}$ Mil, heraf er 13 $\frac{2}{3}$ Mil Rigsgrænse mod Sønderjylland, 15 Sogne støder op til Grænsen.

Hvis denne Grænselinje paa 950 $\frac{1}{2}$ Mil var i en Cirkel, kunde den rumme 72,000 Kvadrat-Mil, eller hele Rusland. Naar Danmarks Kystlinie er saa stor, skyldes det de mange Øer.

Hele vort Areal kunde ligge indenfor en Grænselinie af 95 Mil — Grænselinien er 10 Gange saa stor som nødvendigt.

International Udstilling i Majland. Den tyske Fiskeri-Udstilling paa den internationale Udstilling i

Majland har vedligeholdt og forøget den gode Omtale, som det tyske Fiskeri ved de sidste Udstillinger har turdet glæde sig ved. Ogsaa Indsøfiskeri-Afdelingen er, trods ikke ringe Hindringer og Udstillingsbesværligheder anseligt fremstillet og giver derfor ogsaa et anseligt Billede, i det mindste af enkelte og væsentlige Dele af det tyske Søfiskerierhverv. Foruden talrigt repræsenterede Prøver af Fangst- og Avls-genstande maa endvidere fremhæves en Del Fiskerikort, Kort over Vande og orienterende Kundgørelser om Fiskeriet og Fiskehandelen i enkelte Dele af Tyskland. Der er saaledes givet en grafisk Fremstilling af den Lakseudsætning, som den tyske Fiskeriforening har foranstaltet i de sidste 5 Aar i tyske Vande. Prof., Dr. Eckstein, Eberswalde, har givet en Fremstilling af Næringen for de Fugle, man anser som Fiskejender. Endvidere findes der Apparater og Resultater fra Landhusholdnings Højskolen, dyrphysiologiske Institut i Berlin, og Skælphotogrammer fra Trachenbergs videnskabelige Forsøgsanstalt vedrørende Damkultur.

Efter D. F. Z.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 20. Oktober.

Aal	35—65	Øre pr. Pd
Laks	50—100	— —
Gedde	30—60	— —
Aborre	20—25	— —
Krebs	300—400	Ø. pr. 100 Stk

D. F. T.

Berlin, 20. Oktober.

Levende Fisk:

Gedde	70—95	Pf. pr. Pd.
Gedde, store,	—52	— —
Aborre	50—67	— —
Suder	88—119	— —
Suder, store,	78—97	— —
Suder, smaa,	125—137	— —
Skalle	31—35	— —
Aal, store,	93—108	— —
Aal, mellemst.	76—95	— —

Aal, usorterede,	65—84	Pf. pr. Pd.
Karpe, usort..	68—74	— —
Karudse	68—77	— —

Ispakkede Fisk:

Ørred	64—110	Pf. pr. Pd.
Aborre	20—48	— —
Aborre, smaa,	— 17	— —
Aborre, store,	— 52	— —
Gedde, mellemstore,	60—66	— —
— usorterede,	39—63	— —
Aal, store,	75—89	— —
Aal, mellemstore,	71—81	— —
— usorterede,	35—68	— —
Skalle	16—26	— —
Suder	50—53	— —
Karpe	33—55	— —
Krebs, usort.,	—350	Pf. pr. Skok.

H a m b u r g, 10.—20. Oktober.

Brasen	30 $\frac{1}{2}$	37	Pf. pr. Pd.
Aborre smaa,	30	44	— —
Gedde	40	60	— —
Ørred	115	132	— —
Aal	74	80	— —

P a r i s, 20. Oktober.

Blankørred	3,50—5,00	Fr. pr. Klgr.
Ørred	2,00—3,75	— —
Gedde	1,00—2,00	— —
Krebs, store,	12—16	Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	8—9	— —
— smaa	4—5	— —

D. F. Z.

L e i p z i g, 17. - 23. Oktbr.

Ved Hofleverandør Fr. Willh. Linke.

Levende Fisk:

Suder, store,	120	Pf. pr. Pd.
Suder, smaa,	150	— —
Aal, store,	160	— —
Aal, mellemst.,	125	— —
Gedde, usort.,	100	— —
Forel, smaa,	400	— —
Karudser, store,	60	— —
Aborre, store,	60	— —
Skalle, store,	60	— —

Ispakket Fisk:

Gedde, usort.,	85	Pf. pr. Pd.
Karudse, Aborre og		
Skalle, store,	50	— —
Karpe	50	— —

F. Z.

Annoncer.

—o—

En Fiskemester

søger Plads i Løbet af Efteraaret. Gode anbefalinger haves. Man bedes henvende sig til

Fiskemester A. Pedersen,
Gummerup pr. Glamsbjerg.

Fiskesygdomme.

Bestyrelsen for Ferskvandsfiskeriforeningen meddeler herved Foreningens Medlemmer, at de kan indsende syge Fisk til gratis Undersøgelse til Hansted Fiskeri pr. Horsens, hvor Fiskene vil blive undersøgte af Hr. Statskonsulent, cand. mag. Chr. Levinsen.

Fiskene skal, saa vidt muligt, indsendes levende. Afsenderen maa sende Fiskene frankeret, da Modtagelse ellers vil blive nægtet, og maa betale Fragten, naar Embalagen returneres.

Sættefisk.

40,000 Stkr. 8—10 Cm. Kilde- og Regnbueørred, prima Fisk, kan leveres i Løbet af Efteraaret. Søholt Damkultur pr. Trustrup.

Æg

af store Regnbuer.

De, der atter til Foraaret ønsker Sikkerhed for at erholde Æg af vore store 4 Punds Regnbuer, der lever i en Sø paa 20 Tønder Land med 6 Alen dyb Vand, anmodes om snarest at indsende Bestilling. Ved større Ordre særlig billig. Talrige anbefalinger for Varens enestaaende Godhed fra foregaaende Aar foreligger.

Lykkesholms-Fiskeri,

Ellested, Fyn.

Lundgaard

Eng- og Fiskeriforening.

tilbyder til Levering i Vinter og Foraaret Øjneæg af Bæk- og Regnbueørreder.

Kun gode Varer haves.

Man henvende sig til

Bestyrer Pedersen,
Lundgaard Fiskeri pr. Vejen.

Levende Fisk,

saasom Portionsørreder, store Havørreder, Gedder, Karper, Suder, Skaller, Aborre, ønskes til Købs Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. Kontant Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung,
Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

15 a 20,000 Pund

Portionsforeller

i aarlig Levering ønskes endnu til Købs, eventuelt med fast Afslutning paa seks Aar. Aftagelse paa Sælgerens Jærnbane-station. Kontant Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung,
Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

Karper.

Ca. 1000 Stk. 1-, 2- og 3-aarige Karper faas billig til Købs.

Henvendelse til
Fiskemesteren
Hulkjær Fiskerianlæg
pr. Holsted.

Ved Bjerringbro St.

19,000 □-Al. Ager og Eng med fortrinlig Plads til 3 a 4 store Fiske-damme og 60 Alen Aabred ved Gudena er til Salg eller Forpagtning.

Eriksen,
Stationsforstander.

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturligt, holdbart og billigt.
Konservator J. Mogensén,
 Havdalshus pr. Kellernup.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjenæg**, **Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af **Karper** og **Suder** til billigste Priser.

Portionsfisk og **store Spisefisk** af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandstiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemplar følger pr. Postanvisning.
kan haves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ferskvandsfiskeribladet.

Ferskvandsfiskeriforeningens Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Bladets Kontor

er hos forhenv. Lærer P. Nissen, Gjelballe pr. Lunderskov.

Nr. 22

15. November.

1906

Bladet sendes frit til Medlemmerne af „Ferskvandsfiskeriforeningen“.

Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie. Hobro, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Artikler og Annoncer til Bladet sendes til Kontoret i Gjelballe.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Klager over Mangler ved Forsendelsen rettes til Postkontoret, hvis Manglerne ikke afhjælpes bedes Klagen sendt til Bladets Kontor i Gjelballe.

Indhold: Fra Bestyrelsesmødet i Fredericia d. 3. November. — Statens Konsulent. — Befrugtning af Ørredæg. — Barusø. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Fra Bestyrelsesmødet i Fredericia den 3. November.

— 0 —

Dagsordenen var:

- 1) Medlemsbladets Udvidelse.
- 2) Forsøgsstationen.
- 3) Ferskvandsfiskeriloven.
- 4) Henvendelse til Statsbanerne om Transport af Fisk.
- 5) Eventuelt.

Ti Medlemmer var mødte.

Smidt Nissen, Hvilestedgaard, blev valgt til Redaktør for et Tidsskrift af 3 Aar, fra 1. Oktober at regne. Bladets Kontor er fra nu af hos fhv. Lærer P. Nissen, Gjelballe pr. Lunderskov. Medlemsbladet skal for Fremtiden gennemsnitlig udgaa hver anden Gang som Dobbelt-Nummer. Artikler, der herefter optages i Bladet, honoreres med indtil 3 Øre pr. Linje.

Angaaende Forsøgsstationen vedtoges det i en nær Fremtid at indsende et Andragende til Landbrugsministeriet om Oprettelse af en saadan.

Om Ferskvandsfiskeriloven blev der foretaget en indgaaende Drøftelse og Overvejelse af, hvad der formaalstjenligst bør foretages nu, inden Udvalgene for Salt- og Ferskvandsfiskeriloven har endt deres

Arbejder. — Hvad der med Hensyn hertil vedtoges, skal vi dog foreløbigt ikke meddele.

Man var enig om, at der faudtes mange gode Bestemmelser i Lovforslaget, og at det i det hele taget betegnede et Fremskridt; men man mente dog at maatte fastholde de Forslag, der i sin Tid var fremsatte fra vor Forening. Vi skal ved Lejlighed komme tilbage til Lovforslaget og dets Behandling i Tingene.

Man enedes om at indgaa til Trafikministeriet med Andragende om at faa de Tariffbestemmelser ændrede, som nu er en absolut Hindring for Befordring pr. Bane af levende Fisk, afsendte fra de smaa Kulturer som Stykgoods.

Til Slut forhandlede om at give Medlemsbladet et farvet Omslag til Optagelse af Kundgørelser; og tillige forhandlede om sammen med andre Foreningsblade at udgive et Fællesblad under Navnet „Foreningsbladet“. — Begge Forslag henlagdes indtil videre.

Statens Konsulent.

—o—

Statens Konsulent for de ferske Vande har faaet Bevilling paa Navneforandring og hedder nu: J. Chr. L. Løfting. Hans Adresse er: Lykkesholms Alle 3, 2 S., København V. (forhen I. Chr. L. Levinson, Helenevej 7, 1. Sal, København V.)

Hr. Løfting har i indeværende Sommer og Efteraar i Fiskeri-Øjemed foretaget Rejser i forskellige Lande. Han har sendt os et Par korte Meddelelser fra sin sidste Rejse. Den første var sendt os fra

Rumænien, og i den udtalte han sin Beundring over det Standpunkt, Ferskvandsfiskeriet der stod paa. Han mente, Aarsagen dertil var, at Fiskeriet stod under Statens Ledelse.

Sidst, vi hørte fra ham, meddelte han os, at han i 5 a 6 Dage skulde deltage i Transport af Fisk med de nye, saakaldte Ozonvogne. Naar dette var forbi, ventede Hr. Løfting at kunne tage tilbage til Danmark.

Befrugtning af Ørredæg.

—o—

I November Maaned begynder Ørrederne for Alvor at lege. For Bækørredernes Vedkommende er Legen allerede begyndt sidst i Oktober. Vi er altsaa komne til den Tid, da vi skal til at forsyne vore Klækkeanstalter med befrugtet Rogn af disse Fisk. Fremgangsmaaden ved den kunstige Befrugtning har været omtalt tidligere her i Bladet; men da vi ogsaa i denne Henseende gør Erfaringer og opdager Fejlgreb, og da Begyndere trænger til Vejledning, saa skal vi igen omtale Fremgangsmaaden ved den kunstige Befrugtning lidt omstændeligt. Vi vil begynde med at meddele, hvorledes man bærer sig ad i Tyskland paa sine Steder.

„Legen“ i den fri Natur lærer os, at et Fiskeægs Befrugtning kun behøver en øjeblikkelig Berøring med Mælken eller Hannens Sæd af samme Fiskeart; thi Mælken bliver jo i det strømmende Vand meget hurtigt skilt fra Ægget. Ved den kunstige Befrugtning har vi derfor kun behov at lade Mælk og Æg være i Berøring med hinanden i en kort Tid. Fremgangsmaaden ved

den kunstige Befrugtning bestaar derfor i Almindelighed kun deri, at man tager en Hunfisk, en Rognfisk, og udtømmer dens Æg i et Fad; paa disse Æg lader man saa falde nogle Draaber Mælk af en Hanfisk af samme Art, blander saa det hele forsigtigt og gyder til Slut rent Vand paa Æggene.

Bækørreder og Laksefisk kan man i Legetiden opbevare i Beholdere, indtil de er fuldstændigt modne, hvad f. Eks. ikke er Tilfældet med Koregonarterne.

Hver tredje Dag tager man Fiskene op af Beholderen og undersøger deres Modenhed. I den Hensigt tager man Fiskene med den ene Haand om Hovedet og med den anden om Halen og bøjer begge Dele efter Ryggen til, saa at Bugen bliver spændt. Ved fuldstændig Modenhed træder allerede derved Æg og Mælk ud af Gattet, og man kan straks anvende saadanne Fisk til Afstrygning. Ved Fiskenes Udtagning af Beholderen, kan de undertiden paa Grund af Skrækken trække Gataabningen sammen og derved hindre Legeproduktets Udtredelse, selv om de er fuldstændigt modne. Her hjælper man sig ved, at man stryger Bugen blødt fra Hoved til Gataabning, hvorefter Fiskene snart opgiver sin Modstand. Har man udfundet legmodne Fisk af begge Køn, saa lader man dem et Øjeblik blive i Ketseren og stiller paa et godt belyst Bord nogle rent aftørrede, dybe Tallerkener, et Fad med rent Vand, nogle rene, tørre Haandklæder og nogle Svingfjer af Gæs eller Ænder til Rette.

Derpaa tager man først Rognfiskene op af Ketseren. Angsten, som vel enhver Fisk derved udstaar,

bevirker en større Slimafsondring hos den, ogsaa ofte en Udtømmelse af Bagdelen og Urinblæren. Men Æggene maa ikke forurennes af noget smudsigt Stof. Derfor er det nødvendigt at aftørre Fiskene inden Aftrygningen og om muligt foranledige en Udtømmelse, navnlig af Urinblæren. Ved mindre Fisk sker Aftørringen ved, at man lægger Fiskene paa et udbredt Haandklæde og hurtigt indhyller den deri. Derved indsuger Haandklædet Slimen. Kort derefter vikler man Fiskene ud af Omhylningen saaledes, at kun Hovedet og den forreste Del af Livet, som man fastholder med venstre Haand, endnu er indhyllet deri. Man holder derpaa Fiskene med Bugen nedad saaledes, at Gataabningen befinder sig tæt over Tallerkenen, og udstryger nu Æggene med den højre Haand, idet man begynder omtrent midt paa Bugen og derefter rykker videre frem. Det er nødvendigt, at Hunfisken holdes tæt over Tallerkenen, for at Æggene ikke skal falde fra for stor en Højde, fordi de derved kan skades og miste deres Spirekraft. Ofte sker det under Afstrygningen, at Fiskene ved krampagtig Sammentrækning forhindrer Rognenes Afgang, skønt Bugen indeholder mange modne Rogn. Det er da hensigtsmæssigt at forandre Fiskens Stilling noget og forsigtigt give Livet nogle esformige Krumninger; snart gaar da den videre Udtømmelse for sig. Men under Strygningen maa der aldrig udøves Tryk. Thi afset fra, at ved Anvendelse af Tryk: Slim, Skarn, ja selv afrevne Skæl forurenner Æggene, er det ogsaa derved muligt, at der afgaar umodne Æg, der er ubrugelige til Befrugtning. Er Af-

strygningen endt, saa fjerner man de mulige Urenheder af Skarn eller Skæl, der trods anvendt Forsigtighed er kommen mellem Æggene, med en Fjer eller Pinzette. Den afstrøgne Fisk sættes hurtigst igen i rindende Vand, hvor den snart kommer sig for efter nogle Dages Forløb at stryges anden, tredje eller endnu flere Gange senere, da Ørredens Æg ikke alle bliver modne paa een Gang. Har man flere modne Rognfisk til Raadighed, kan man godt afstryge dem alle efter hinanden og endog i samme Tallerken. — Nu tager man en Mælkfisk, tørrer den af paa samme Maade og sørger især for Udtømmelse af Urinblæren. Dette sker ved let Tryk og Strygen paa Stedet umiddelbart bag Bagdelen. Undlader man denne Forsigtighedsregel, kan det let ske, at der ved Afstrygningen afsondrer sig en Straale Urin og forurener Mælken. Men er alle Forsigtighedsregler anvendte, saa sker Mælk-Afstrygningen paa samme Maade som ved Æggene. Megen Mælk maa man naturligvis ikke vente. Hos Hannerne modnes der kun en ringe Del Sæd. Denne ringe Del er tilstrækkelig til Befrugtning. Man har nu kun nødig ved Hjælp af en Fjer eller en Finger at omrøre Mælken med Æggene forsigtigt, for at Mælken kan blive fordelt mellem Æggene, og hvert Æg tilsidst omgivet af et tyndt Lag. Efter at man endnu en Gang omhyggeligt har fjærnet alle Urenheder, der kan have blandet sig deri, gyder man saa meget Vand paa Æggene, at det staar nogle Centimeter over dem, rører dem endnu en Gang tilbørligt og lader da Tallerkenen roligt staa i nogle Minutter, og i kort

Tid er Befrugtningen sket. Vandet er imidlertid blevet svagt mælkefarvet; det hældes af og erstattes med nyt, og i dette suger nu Æggene sig fulde af Vand.

Afstrygning af store og kraftige Fisk kan ikke foretages af en enkelt Person. Hertil fordres 3 Personer. To fatter hver med et tørt Klæde Hoved og Hale, medens den tredje Person besørger Afstrygningen.

Navnlig hos Hannerne modnes Forplæntningsproduktet lidt efter lidt i smaa Partier, saa at man daglig i en Uge eller med længere Ophold kan vinde Mælk af dem.

Hovedsagen er altid, at Æggene først maa blandes med Mælken, før der gydes Vand paa; thi, bragt i Vandet, suger Ægget sig straks fuldt af Vand; og er det først sket, da kan en Befrugtning ikke mere finde Sted.

Ogsaa den mandlige Sæd mister sin Befrugtningsduelighed, saasnart den kun i nogle Minutter har været udsat for Vandets Indvirkning. Til Foretagelse af kunstig Befrugtning af Ørredæg anbefaler sig altsaa kun den lige fremstillede saakaldte „Tør Metode“ efter den russiske Fiskeavler Wrasky.

Vi har tidligere her i Bladet meddelt Fremgangsmaaden ved den saakaldte Tør-Befrugtnings-Metode, der, som det fremgaar af foranstaaende, af nogle anses for den eneste ufejbarlige.

Sidste Aar blev den forsøgt ved en Del Klækkeanstalter med et gennemgaaende ringere Udfald. Det samme gentog sig i Foraaret ved Befrugtningen af Regnbueørred, men Udfaldet var der endnu langt ringere. Som vi i et af de sidste Nr.

har meddelt, har man ogsaa i Tyskland gjort den Erfaring, at „Tør-Metoden“ slet ikke duer for Regnbueørredens Vedkommende.

Enhver vil ogsaa ved nærmere Eftertanke indse, at denne Metode er naturstridig, da den naturlige Befrugtning ikke foregaar udenfor Vandet, men i dette, saaledes, at Han- og Hunfisken udgyder deres Legeprodukt samtidigt i Vandet. Hvis vi altsaa vil komme Naturen saa nær som muligt, da maa vi saa vidt muligt sørge for, at det samme sker ved den kunstige Befrugtning. Afstrykning af en Han- og Hunfisk maa derfor foretages samtidigt. Begge Fisk holdes naturligvis tæt ned til Fadet, hvori man har det fornødne Vand. Forøvrigt forholder man sig efter Produkternes Sammenblanding i Vand saaledes, som det er anført i Anvisningen.

Den anden Befrugtningsmaade har hidtil i Almindelighed foregaaet saaledes, at man først har udtømt Hunfiskens Æg i et Fad med Vand, og derefter tilføjet Hannens Mælk. Denne Maade er ogsaa naturstridig; og jo længere Tid det varer, inden Hannens Mælk kommer til, des slettere Resultat.

Barnsø.

—o—

Som tidligere meddelt har „Ferskvandsfiskeriforeningen“ gennem sin Bestyrelse lejet Barnsø for et Tidsrum af 4 Aar, for i den Tid at anvende den som „Forsøgsvand“ med Hr. Plantør Madsen som Tilsynsmand. I Marts d. A. blev der i Søen udsat 1,700 Regnbueørreder, 3,000 Karper og 1,000 Suder, alle 1-aarige Fisk. — Hidtil

er tilsyneladende alt gaaet godt. Der er kun fundet 1 død Regnbueørred, som vejede 35 Kv. Den blev funden i Slutningen af August, saa den var jo vokset ret godt, eftersom den ved sin Udsættelse i Marts kun vejede 2–3 Kv. Plantør Madsen har fortalt, at han om Sommeraftenerne kunde se et halvt Hundrede af disse Fisk springe paa en Gang i den Tredjedel af Søen, hvis Overflade ligger blank og synlig.

Karperne er ogsaa trivedes godt, og han har set Eksemplarer, der nok skulde veje omkring ved 1 Pd.

Suderne, som holder sig ved Bunden, ser han ikke noget til.

Da jeg for en Tid siden besøgte Søen, spurgte jeg Madsen, om han ikke frygtede for at faa Besøg af Odderen. — Jo, det gjorde han. Naar Regntiden kom, saa vilde Afløbsvandet fra Søen nok lokke dem derop; men han haabede at faa dem dræbt ved Hjælp af døde Fisk, der var forgiftede med „Stryknin“. Han ventede nemlig at faa Tillaelse til at anvende dette Middel ogsaa mod Ræve. Da jeg ytrede Tvivl om, at det lod sig gøre, fordi Odderen efter Sigende ikke tager døde Fisk, svarede han, at han tidligere havde prøvet Midlet, og det havde da vist sig at være udmærket. Vi faar nu at se, hvorvidt Madsen faar Held med sig.

Søen er for Tiden omtrent 30 Tdr. Land Vandareal; men naar Regntiden indtræder, ventes det, at den kan naa at blive forøget med 15 til 20 Tdr. Land. De græsbevoksede Bredder vil saa komme under Vand, hvad der yderligere vil øge Næringen for Fiskene. — Madsen har forresten opdaget, at der findes Mose-

snegle i Søen, hvad man fra Begyndelsen af var i Tvivl om.

Jeg skal til Slut bemærke, at naar „Ferskvandsfiskeriforeningen“ har kunnet leje Barnsø og bruge den som Forsøgsvand, da skyldes det „Hjælp fra Staten“ og anden Understøttelse.

Det er jo kun et mindre Forsøg, her bliver gjort; men de Erfaringer, her gøres, kan forhaabentlig i nogen Grad komme større Forsøg tilgode. Vi vil nu haabe, naar Søen ad Aare bliver udfisket, at Udfaldet da maa svare til Forventningerne.

Udfiskningen vil venteligt ikke berede store Vanskeligheder, da Søen kan tørlægges.

Mindre Meddelelser.

—o—

Dampfiskeri paa Indsøer. Paa Kummerower og Malchiner Sø, som begge er forpagtede af en og samme Fisker, har der, i Følge „W. T.“, sidste Sommer fundet Fiskeri Sted med Dampbaade. Udbyttet skal have været særdeles godt.

Malchiner Sø er 12 Klm. lang og 2 Klm. bred; Kummerower Sø er endnu større.

Lærekursus i Fiskeavl. Paa Foranstaltning af Finans- og Indenrigsministeriet skal det tredje Lærekursus i Damkultur og Fiskeavl afholdes ved det kgl. Forstakademi i Tharandt fra 1. til 5. Oktober 1906 med Professor, Dr. Jakobs som Leder.

Foredragsstoffet omfatter: Damkulturens Driftsmaade — som Hoved- eller Bibedrift, de forskellige Damarters og Damkvaliteters Besættelse, Regler for Besættelse, Udfiskning, Fiskeforsendelse, Foreningsvæsen, Bogføring over Damdrift,

Fiskesygdomme og Fiskefjender, deres Forebyggelse og Bekæmpelse.

(Efter D. F. Z.)

Bestemmelser angaaende Befordring af Fisk, Fiskeyngel, Rogn o. lign. De nugældende Bestemmelser desangaaende lyder i Fl. „Voss. Ztg.“ saaledes:

„Efter Specialtariffen for bestemt Ilgods kan følgende faa ilgodsmæssig Befordring uden Ilgodsfragt, men kun beregnet efter sædvanlig Fragt: Levende, friske og røgede Fisk, Fiskeyngel, smaa Flod- og Havdyr bestemte for Akvarier, saa vel som Fiskerogn, der fra Havnestationer sendes til Fiskeavlstanstalter. Fiskefodermel er optaget i den billige Special-Tarif for betegnet Stykgods, og Artiklerne Affaldsfisk og Fiskeaffald er optagne i Special-Tarif III.

Fiskemarkedet.

—o—

København, 3. November.

Aal	40—70	Øre pr. Pd.
Laks	50—85	— —
Gedde	30—60	— —

Berlin, 10. November.

Levende Fisk:

Gedde	66—82	Pf. pr. Pd.
Zander	92—115	— —
Aborre	56—80	— —
Suder	80—103	— —
Suder, smaa,	114—142	— —
Skalle	36—37	— —
Aal, mellemst.,	88—96	— —
Karpe	68—73	— —
Karudse	65—90	— —

Ispakkede Fisk:

Ørred	83—150	Pf. pr. Pd.
Forel	88—91	— —
Laks	100—	— —
Zander, store	121—	— —
„ usort.,	70—105	— —
Aborre	24—49	— —
Gedde, mellemstore,	48—58	— —
— usorterede,	37—63	— —
Aal, mellemstore,	66—91	— —
— usorterede,	54—	— —

D. F. Z.

Hamburg, 29. Oktbr.—3. Novbr.

Brasen, store,	30—41	Pf. pr. Pd.
Aborre smaa,	30—43	— —
Gedde	50—59	— —
Ørred	110—141	— —
Aal	65—85	— —

Paris, 3. November.

Blankørred	4,75—6,00	Fr. pr. Klgr.
Ørred	2,50—5,00	— —
Gedde	1,00—2,00	— —
Krebs, store,	23—30	Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	12—16	— —
— smaa	5—7	— —

D. F. Z.

Leipzig, 31. Oktbr. - 6. Novbr.

Levende Fisk:

Suder, smaa,	150	Pf. pr. Pd.
Aal, store,	160	— —
Gedde, usort.,	100	— —
Forel, smaa,	400	— —
Karudser	60	— —
Aborre, store,	60	— —
Skalle, store,	60	— —

Ispakket Fisk:

Gedde, usort.,	80	Pf. pr. Pd.
Karudse, Aborre og Skalle, store,	50	— —

F. Z.

Annoncer.

—o—

En Fiskemester

søger Plads i Løbet af Efteraaret. Gode anbefalinger haves. Man bedes henvende sig til

Fiskemester A. Pedersen,
Gummerup pr. Glamsbjerg.

To Fiskerielever

kan faa Plads hos

Bladets Redaktør.

Dansk Fiskemesterforening

afholder **Generalforsamling** i **Horning** paa Gæstgivergaarden Lørdagen den 8. December d. A., **Form. Kl. 9.**, med følgende

Dagsorden:

Regnskabet fremlægges.

Valg af tre Bestyrelsesmedlemmer.

Valg af to Revisorer.

Eventuelt.

— Efter Generalforsamlingen Udflugt til fire af Omegnens Fiskerier.

P. B. V.:

S. L. Petersen.

Lundgaard Fiskeri pr. Vejen.

En ung Mand,

der har faaet sin Uddannelse i Danmark og Tyskland, søger til 1. Maj 1907, med beskedne Fordringer, Plads som Forvalter eller Medhjælper paa et større Fiskeri (helst Damkultur i Forbindelse med Søfiskeri). Vedkommende har det nødvendige Kendskab til Avl og Opdrætning af samtlige Salmonidearter, Moræne Sandart, Karpe og Suder samt til andet under Ferskvandsfiskeriet sorterende (Transport, Anlæg af Damme, Udgiftoverslag over projekterede Anlæg).

Man henvender sig til

Fiskeriinspektør **Johannsen**,
Grossherz- og Oldenburgische Fischzuchtanstalt,
Lensahn, Holstein.

Karper til Salg.

10,000 Stkr., 1 Sommer gl., 25 a 50 Kr. pr. 1,000 Stk.

N. Lind,

Dons pr. Kolding.

Et Ferskvandsfiskeri

med Udklækningshus,

rigeligt og godt Vand — for Tiden 11 Damme — nyopført Bolig til Forpagteren med ca. 4 Skp. Ld. til Have, kan faas i Forpagtning fra 1. Februar 1907. Billet, mrkt. „L. M“, modtager dette Blads Kontor.

Æg

af store Regnbuer.

De, der atter til Foraaret ønsker Sikkerhed for at erholde Æg af vore store 4 Punds Regnbuer, der lever i en Sø paa 20 Tønder Land med 6 Alen dyb Vand, anmodes om snarest at indsende Bestilling. Ved større Ordre særlig billig. Talrige anbefalinger for Varens enestaaende Godhed fra foregaaende Aar foreligger.

Lykkesholms-Fiskeri,

Ellested, Fyn.

Ferskvandsfiskeriet „Lild Mølle“,

Daugaard,

tilbyder til Levering i Løbet af Efteraaret **gode og sunde Sættefisk af alle Ørredarter.**

I Løbet af Vinteren og Foraaret leveres **Øjnæg af samtlige Ørredarter.**

O. S. Nellemann.

Levende Fisk,

saasom Portionsørreder, store Havørreder, Gedder, Karper, Suder, Skaller, Aborre, ønskes til Købs. Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. Kontant Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung,
Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

Ved Bjerringbro St.

19,000 □-Al. Ager og Eng med fortrinlig Plads til 3 a 4 store Fiske-damme og 60 Alen Aabred ved Gudenaer er til Salg eller Forpagtning.

Eriksen,
Stationsforstander.

Karper.

Ca. 1000 Stk. 1-, 2- og 3-aarige Karper faas billig til Købs.

Henvendelse til
Fiskemesteren
Hulkjær Fiskerianlæg
pr. Holsted.

Gennembullede Zinkplader,

saavel med runde som affange Huller, i alle Hulstørrelser til Skumkasser, Afløbsrister, Udfiskningskasser samt Hyttefade til Yngel saavel som til Sættefisk faas billigst fra

Skanderborg Zinksoldefabrik

ved

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Prisliste med Katalog gratis og franco.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjnæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Suder til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
Aakjærdal.

P. Jørgensen,
Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksenplar følger pr. Postanvisning.
kan haves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vaumdrup. Pengesendelse bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ferskvandsfiskeribladet.

Ferskvandsfiskeriforeningens Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen**, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Bladets Kontor

er hos forhenv. Lærer **P. Nissen**, Gjelballe pr. Lunderskov.

Nr. 23

1. December.

1906

Bladet sendes frit til Medlemmerne af „Ferskvandsfiskeriforeningen“.

Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. *Cand. Bie*, Hobro, til hvem Begæring om Indmeldelse i Foreningen rettes. Næstformand er Hr. *Direktør Petersen* i Vandrup. Artikler og Annoncer til Bladet sendes til Kontoret i Gjelballe.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tilføjes, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Klager over Mangler ved Forsendelsen rettes til Postkontoret, hvis Manglerne ikke afhjælpes bedes Klagen sendt til Bladets Kontor i Gjelballe.

For at undgaa Forsinkelse, maa jeg gøre opmærksom paa, at Artikler, Annoncer og Klager eller Forespørgsler vedrørende Bladet skal indsendes til Bladets Kontor, da jeg undertiden er bortrejst i flere Dage i Foreningens Fiskerianliggender.

Smidt Nissen.

Indhold; Damkultur. — Røverliv i de ferske Vande. — Aabent Brev til Hr. H. Hansen, Lellinge pr. Køge. — Lystfiskeri. — Udsættelse af Ørreder i frie Vande. — Fiskeriet i vore Aaløb. — Hvad der er af Vandarealer indenfor Danmarks lange Grænselinje, og hvad de Arealer bringer og burde bringe. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Damkultur.

—o—

I den forløbne varme og tørre Sommer er der ved adskillige af vore Kulturer gjort temmelig dyrekøbte Erfaringer. Det har nemlig vist sig flere Steder, at Dammene har været for stærkt besatte, og at der samtidigt er bleven fodret for stærkt. Følgen har naturligvis været, at der i de stærkt besatte Damme og blandt de overfodrede Fisk har vist sig ikke ringe Sygelighed, og en Del Fisk er naturligvis ogsaa døde. Afdøde Professor Feddersen advarede altid mod for stærk Besætning af Dammene. Naar man ikke gjorde det, var man ikke udsat for Sygelighed i en varm og tør Tid; og man kunde altid være sikker paa et godt Udbytte af de Damme, der snarere havde for lille en Besætning, da Fiskene paa Grund af de bedre Forhold ved en forstandig Fodring vilde trives anderledes hurtigt og godt. Vi kommer nok til at give Prof. Feddersen Ret. Den samme Erfaring er da ogsaa gjort i Tyskland.

Fejlen ligger altsaa i, at Dammene har været for stærkt besatte i Forhold til den Vandmængde og Vandtilførsel, der raadedes over i den tørre og varme Tid. Havde vi

faaet en kold Sommer med rigeligt Nedbør, da var der rimeligvis ingen Sygdom og Dødelighed bleven i disse Damme; men det er alligevel et Spørgsmaal, om Udbyttet ikke vilde være blevet lige saa godt med en noget mindre Besætning.

I den Artikel om „Opdræt af Forelyngel“, som findes i Bladets Nr. 19, hedder det et Sted: „En Ørredavls-Anstalts Værd ligger mindre i Dammenes Antal og i deres Overflades Størrelse end i Muligheden af at kunne arbejde med Overflødighed af Vand. Hovedvægten maa altsaa lægges paa en stor Mængde Vand. Har man rigeligt af dette, saa kan man i Damme med mindre Fladeindhold producere flere og sundere Foreller end i Damme med nødtørf-tig Vandtilførsel“. — Hvor man altsaa ikke har Muligheden for at kunne arbejde med en Overflødighed af Vand i en tør og varm Tid, der gaar det derfor slet ikke an at besætte Dammene stærkt.

Der er navnlig i den senere Tid ofte blevet rettet det Spørgsmaal til mig: „Hvor stærkt maa jeg besætte mine Damme?“ — Det er naturligtvis umuligt at svare paa dette Spørgsmaal. Thi selv om man opgav Dammenes Størrelse og den Vandtilførsel, der raades over, og den er i de fleste Tilfælde ikke stor, saa kan jeg i det mindste ikke svare derpaa, da jeg ikke kender Maalet paa det Rumfang Luft, der dagligt forbruges i Henhold til Fiskenes Størrelse og Antal, og heller ikke kan bestemme Mængden af den Lufttilførsel, Dammen faar gennem det tilflydende Vand. Saa længe vi er ukendt med alt dette, saa længe kan det Spørgsmaal ikke besvares

fyldestgørende, og saa længe maa vi gaa forsøgsvis frem paa de forskellige Steder. Men vi kan altsaa nu forstaa, at vi i ethvert Fald ikke maa besætte for stærkt; og jo mindre, des ringere Vandtilførslen er.

En rigelig Vandtilførsel er i alle Tilfælde imidlertid ikke tilstrækkelig. Dersom det er Vand, der om Sommeren kommer fra stærkt opvarmede Søer eller l'gnende Vand, da afgiver saadant Vand naturligvis ikke saa gode Betinge'ser for Fiskenes Trivsel i Dammene, som den samme Tilførsel af koldere Vand. Varmt Vand indeholder nemlig ikke saa megen Luft som koldt Vand. Det er derfor Fiskene trives bedre For- og Efteraar i vore Damme, end de gør om Sommeren, selv om Vandtilførslen er den samme.

I denne Sammenhæng vil jeg gøre opmærksom paa et Forhold ved mange af vore Kulturer, som jeg tror, maa ændres snarest muligt.

I sin Tid blev der i „Medlemsbladet“ raadet til at indrette Udløbet ved Dammene saaledes, at Bundvandet flød ud, fordi dette indeholdt skadelige Stoffer og Luftarter. Dette Raad fik vi fra Tyskland; thi saaledes har man indrettet sig der, og da det blev anbefalet som hensigtsmæssigt, saa har vi derfor heller ikke her været betænkelig ved at lade Bundvandet i Stedet for Overfladevandet flyde ud af vore Damme.

Her begaar vi imidlertid en Fejl, og det er, at vi paa den Maade stadigt bortleder det koldere Vand af Dammene, og Resultatet bliver, at Vandet i den varme Tid derved kommer til at holde samme Temperatur ved Bunden som i Overfladen. Vi har i Sommer ved „Sydjydske Dam-

kultur“ gjort Forsøg med at lede Overfladevandet ud, og det har vist sig, at Bundvandet har holdt sig betydeligt koldere. — Vi udtømte det varme, luftfattige Vand og beholdt det koldere, lufterigere Vand. Det viste sig ogsaa, at Fiskenes Velbefindende øgedes, og de grønne Alger forsvandt.

Om Vinteren er Forholdet omvendt. Da holder det vægtfyldigste, varmere Vand sig ved Bunden, medens det koldere, mindre vægtfyldige Vand stiger op til Overfladen. Tømmer vi da Bundvandet ud, saa forringes Vandets Varmegrad, og Dybden af det koldere Vand forøges. Vi udtømmer det varme, luftrige Vand og beholder det kolde, luftfattige.

Jeg vil med det samme minde om, at de Damme, der til Foraaret skal bruges til Sættedamme navnlig for Yngel, helst nu skal ligge tørre til den Tid. En Kalkning af usunde og urene Damme anbefales; men det maa gøres betids.

Røverliv i de ferske Vande.

—o—

Fiskeodderen anretter sande Blodbade i vore Fiskevande, og Vandrotten og Vandspidsmusen staar kun tilbage for denne Røver paa Grund af deres ringere Størrelse. Alle tre, zoologisk set saa forskellige Slægter, udmærker sig ved en ganske overordentlig Graadighed, Følgen af et særligt livligt Stofskifte, som atter maa sættes i Forbindelse med Opholdet i det kolde Vand. Naar f. Eks. Ilderen optræder som professionel Fisketyv, hvilket hænder, naar det i Vintermaanederne bliver skralt med Frøjagten, tager den tiltakke

med et langt ringere Bytte end ovennævnte Slægter. Disse Pattedyr, saavel som forskellige fiskeædende Fugle, er dog alle mindre farlige for Damkulturen, fordi deres Værk ikke forløber ubemærket og derfor sjældent lykkes i længere Tid.

Anderledes forholder det sig med forskellige Rovinsekter, Iglearter samt den store Vandedderkop, hvilke alle kan foranstalte en Ødelæggelse, som er langt betydeligere end Fiskemesteren i Almindelighed aner. Naar han i Høstens Tid staar Ansigt til Ansigt med den sørgelige Kendsgærning, at et større Procenttal af den udsatte Yngel mangler, er han tilbøjelig til at kaste en for ringe Skyld paa de Par Vandkalve, der kravler paa den blottede Dambund, — om han ellers pligtskyldigt maa ser de „skadelige“ Dyr, der kommer med paa Sorterbordet.

Blandt Fiskeynglens — specielt den kunstigt udklækkede Forelyngels — Fjender maa i forreste Række nævnes Vandkærrer og Vandkalve. Disse Larver behøver til deres Udvikling en forbavsende Mængde Næring, som alt optages i flydende Tilstand. Byttet griber de med de drabelige seglformede Kindbakker, der er rørformet hule, og staar i Forbindelse med et kraftigt Sugeredskab og en Beholder med en mælkeagtig Gift, som er i Stand til at fremkalde en momentan Lamelse hos Offeret. Dette udsuges, idet Larven pumper dets Blod indtil sidste Draabe ud gennem sine hule Kindbakker.

Den 27. Juni d. A. satte jeg forsøgsvis to Vandkalvarver (resp. 4 og 5,5 Ctm.) i et Aquarium sammen med 6 Stkr. Ørredyngel a 4—5 Ctm.s

Længde. Begge Larver angreb øjeblikkelig, og gjorde det i mindre end en halv Time af med 5 af Fiskene. Jeg prøvede da med velvoksne Eksemplarer af den trepiggede Hundestejle og stærkere Ørredyngel. Resultatet blev det samme: Greben og saaret af Larvens Tang overgav Fisken sig efter en ganske kort Modstand, idet den antog et stærkt anæmisk Udseende. Tilslut forsynede jeg Aquariet med 12 Hundestejler a 3—5 Ctm.s Længde samt en Grundling paa 14 Ctm. Da jeg d. 28. Juni atter tilsaa det, fandtes Grundlingen og 11 Hundestejler af-livede — alle med et ubetydeligt Saar i Nærheden af Gællerne, som viste sig ganske blodløse. En Hundestejle aandede svagt endnu, men svømmede paa Ryggen og bar det samme Spor af Mordernes Kindbakker. Hvad der imidlertid forbavsende mig mest var, at den største af Larverne ogsaa havde suget al Saft og Kraft af sin Kollega. Senere har jeg oftere erfaret, at de angriber hinanden indbyrdes, indtil den svagere udmattes af Blodtabet. Da Giften ingen Indflydelse har paa Larven selv, varer denne Kamp mellem Brødre meget længere end den med en anden Dyreart.

Den overlevende Larve iagttog jeg i Aquariet indtil 1. Juli. Da den stadig gjorde det af med 8—10 Smaafisk daglig, forstod jeg, hvilken Mængde Mord den maatte have paa sin Samvittighed for at have opnaaet en saadan Størrelse; thi i den Tid, jeg havde iagttaget den, var den ikke bleven synlig federe.

Den fuldt udviklede Bille er mere beskeden i sin Opræden; i Aquariet gør den endog et ret fredeligt Indtryk.

Hvorlænge Larvetiden varer, ved jeg ikke; men jeg antager et Aar, da jeg nu ved Efteraarsaffiskningerne kun har fundet Eksemplarer paa 2—3 Ctm.

I vore 7 med Ørredyngel besatte Damme, har jeg fanget de Larver væk, jeg i Forsommeren har kunnet overliste, naar de hang med Aanderøret i Vandskorpen. Dette Arbejde besværliggjordes og umuliggjordes tildels ved yppig Vegetation i de 6 af Dammene; derimod tror jeg at have fanget den sidste Røver bort i den syvende Dam, der det meste af Sommeren var plantefri. Ved Affiskningen nu i Efteraaret fandt jeg omtrent lige mange udviklede Vandkalve i alle Dammene. (8—10 Stkr. i hver); men medens de 6 første kun gav 1—20 pCt. af den udsatte Yngel, gav den 7. ca. 50 pCt. Dette er let forklarligt, idet det fuldt udviklede Insekt hyppigt skifter Ophold, medens Larven — saavidt mig bekendt — kun forlader Vandet for at gaa i Vinterkvarter, og naar Forpupningen forestaar.

Ligesaa farlig som ovennævnte Bille kan Hesteiglen være. Da den behøver en temmelig stærk Sommervarme for at trives godt, forekommer den aldrig i Mængde i den egentlige Forelregion, men hører hjemme i Suder- og Karpevande. For Suderynglen er den farlig hele første Sæson igennem. Karpeyngel derimod er under normale Forhold allerede efter 4 Ugers Forløb for stor en Mundfuld for Hesteiglen. — Lignende forholder Fiskeiglen sig. Den opnaar jo ikke Hesteiglens Størrelse; men dens Sugeredskaber er forholdsvis kraftigere, og den spiller derfor en større Rolle som Blodsuger. Den er ligeledes farlig for

Suderen. Denne Fisk, der stiller saa ringe Fordringer til Bundens Beskaffenhed og Vandets Iltholdighed, har nemlig sit svage Punkt i den sarte Hud; naar denne beskades om Efteraaret (og det er især under Affiskningen, at Iglen har Lejlighed til at angribe), læges Saa-ret kun daarligt i de kolde Vinter-beholdere, men giver kolde Bak-terier og Snyltesvampes Sporer Lej-lighed til at trænge ind.

Fiskeigler fjærnes bedst fra deres Værter ved Badning i en $2\frac{1}{2}$ pCts Kogsaltopløsning. Badet maa ikke vare over en halv Time og i alle Tilfælde afbrydes, naar Fisken bliver meget urolig. Hvis Iglerne (der ikke dræbes af Badet) ikke af sig selv slipper, stryger man dem af med en blød Svamp; de suger sig da ikke fast igen. Rent Kogsalt maa benyttes, og navnlig maa det være fri for Sulfater. Da almindeligt Salt netop oftest indeholder Svovlsyre (bunden til Natrium og Magnium), gør man bedst i at forlange rent Chlornatrum paa Apo-theket*).

Hermed tror jeg at være færdig med vore værste Fjender. I anden Række vil jeg nævne Libellenympher, Rygsvømmere, Scorpiontæger samt den grønne Frø. Den sidste, der som Hvirveldyr egentlig fortjener bedre Selskab, nævner jeg kun, fordi jeg saa ofte har hørt den omtale som en graadig Rogn- og Yngel-Smauser. Individet, jeg har undersøgt, havde hovedsagelig ernæret sig af Snegle, Myrer, Rygsvømmere og andre Vandinsekter, hvilket dog ikke

udelukker den Mulighed, at Frøer ogsaa æder Fisk. Jeg for min Part er kun imod Frøers og Tudsers Tilstedeværelse i Cyprinidedamme, hvilke de netop med Forkærlighed vælger til Brudeseng, og i hvilke Haletudser er slemme Næringskonkurrenter. Forøvrigt afgiver de jo et udmærket Ørred- og Geddefoder.

Hos Libelle- eller Guldsmednympherne er Mundfødterne omdannede til et 1—2 Ctm. langt og med en lille Tang forsynet Fangeredskab, der i Hvilestilling ligger tilbagebøjet under Hovedet, men i Lighed med Frørernes Tunge pludselig kan smækkes frem. Det grebne Bytte føres ved Hjælp af Fangeredskabet til Mundaabningen og udsuges eller sluges. Libellenympher forekommer især i Skovdamme, og navnlig i saadanne med megen Eftermiddagssol kan de optræde uhyggeligt talrige. Men med Hensyn til Graadighed staar de alle langt tilbage for Vandkalvarven. Medens denne færdes overalt i Dammen og lurende paa sit Offer, idet den i lodret Stilling hænger mellem Vandplanterne og gør sig Umage for at ligne en uskyldig Pind eller et Stykke Planterod, er i Stand til at overraske en hvilken som helst af sine Kontubernaler, er Libellenymphen, der udelukkende opholder sig paa Bunden, henvist til at leve af den dybere Fauna. Den sniger sig kravlende mod sit Bytte, indtil den er nær nok til at kunne gribe det.

Jeg tror, at hverken Libellenympher eller Rygsvømmere kan overrumple virkelig sund Ørredyngel, der lever under naturlige Forhold, til hvilken man desværre ikke kan regne den, der stammer fra Klækkehuset, hvor den aldrig faar de 6—8 Ugers

*) Gedden, der er meget ømfindlig mod Saltvand, taaler naturligvis ikke dette Bad.

absolute Ro, som bliver den til Del i Naturen, og som er nødvendig for den nyfødtes normale Udvikling. Tværtimod udvikler Ynglen sig i Klækkehuset ganske unormalt, og den naturlige Skyhed saa vel som Instinktet, der melder den sig nærmende Fare, slappes; kort sagt, den lille Fiskeunge faar en helt forkert Opfattelse af Kampen for Tilværelsen, hvorfor man i Damkulturen maa regne Fjendernes Tal — med Hensyn til Arter — større end i Naturvande. Men Individernes Tal kan vi indskrænke, og jeg anbefaler som et Universalmiddel mod alle ovennævnte Insekter og Orme den Gudskelov meget brugte, men desværre ogsaa ofte undervurderede og derfor forsømte „Kalkning“^{*)}. Denne maa saavidt muligt foretages straks efter Affiskningen. Man bestrør den rensede Dambund med et Millimeter tykt Lag Kalkmel (Kalkhydrat)^{**}) som dræber alt levende og omsætter sig med forskellige skadelige organiske Forbindelser. Den overflødig Mængde forbinder sig med Luftens Kulsyre, saa at Dammen efter ca. 14 Dages Forløb atter kan tages i Brug, om det er nødvendigt.

I Damme, der ikke kan renses, maa den anvendte Kalkmængde rette sig efter Dyndlagets Tykkelse. Drejer det sig om gamle Karpedamme eller Søer, hvis hundredeaarige Dyndlag forbyder Passagen, kan Kalkningen foretages under Frost, men man maa da helst være lidt Vejrprofet.

Tørlligen alene har kun ringe Værd, naar det gælder om at dræbe Utøj i Damme; thi alle de her i Betragtning kommende Arter indkapsler sig i Dynd eller Muld og tilbringer saaledes — uanfægtet af Frost og Tørke — en kortere eller længere Tid i en Slags Dvaletilstand; ja, flere Vandinsekters Larver overvintrer netop paa det Tørre, idet de indretter sig en Hule paa Bredden. En slem Uskik er det at lade den fra Dammen opskovlede Dynd ligge paa Bredden eller Dæmningen; gør man det, maa man kalke Dyndbunkerne med. Denne Forholdsregel er ogsaa at anbefale, selv om disse køres sammen i større Afstand fra Dammene. Thi det meste Utøj vil med det vaagnende Foraar søge tilbage til Vandet og aabne en ny Myrdesæson. Kun Fiskeiglen vandrer ikke; men til Gengæld kan den leve flere Aar i fugtigt Muld, og skal endogsaa kunne formere sig der.

Oldenburg i Holsten, d. 10. November 1906.

J. Errboe.

Aabent Brev til Hr. H. Hansen, Lellinge pr. Køge.

— o —

Jeg haaber den ærede Redaktør kan give Plads i vort kære Medlemsblad til nogle smaa Stykker angaaende Geddeklækning. Jeg tror nemlig, at det kan være til Gavn for Geddefiskeriet i sin Helhed, at faa Sagen draget frem igen og lidt mere belyst.

Jeg henvender mig altsaa til Hr. Hansen: Jeg har forgæves ventet paa en mere fyldestgørende Forklaring af Deres Stykke i „Medlems-

*) Naturligvis var de 7 nylig omtalte Damme ikke kalkede den foregaaende Vinter, men havde kun ligget tørre.

**) Brændt Kalk overhældes med ca. $\frac{1}{8}$ Vand, hvorefter det falder hen til et hvidt Pulver.

bladet"s Nr. 8 af 15. April d. A. Jeg maa derfor tillade mig at rette nogle Spørgsmaal til Dem.

I Stykke 1 skriver De:

„Der kan paa den af Pedersen anviste Maade med heldige Vejrforhold udklækkes Gedder“. — Skal dette opfattes saaledes, at der skal særlige heldige Vejrforhold til, dersom det skal lykkes? Eller skal Vejret være meget uheldigt for at ødelægge det?

Dernæst skriver De:

„Men jeg tror dog ikke, at det er den rigtige og mest solide Maade o. s. v.“ — Hvorfor tror De ikke det?

I Stykke 2 skriver De:

„Det passer ikke, som Pedersen skriver o. s. v.“ — Hvorfra ved De det? — Til dette Spørgsmaal skal jeg dog paa Forhaand sige, at da jeg skrev i „Medlemsbladet"s Nr 2, tænkte jeg mig ikke Muligheden af, at dersom nogen anlagde en saadan Dam, han saa, efter at Gedderne var udsatte, slet ikke vilde se til Dammen i længere Tid.

I Stykke 3 skriver De:

„Man har set nogle Stykker, videre ikke. Man kan naturligvis saa være i den Tro, at der er mange Tusinder o. s. v.“ — Hvor har De været med til at behandle en Dam paa den Maade?

Jeg haaber, at De vil komme frem med Grunden til Deres Angreb paa mig, og tillige med Deres Erfaring angaaende Opdræt af Geddeyngel i Damme; jeg skal saa ogsaa komme frem med min i 12 Aar indhentede Erfaring.

Brahetrolleborg pr. Korinth, 11 Novbr. 1906.

Ærbødigst

N. Pedersen.

Lystfiskeri.

—o—

Lidt om det Stewartske Ormforsfang.

—

I tidligere Artikler har jeg lejlighedsvis haft Anledning til at omtale det af Engelskmanden Mr. Stewart anvendte Ormforsfang til Fangsten af mindre Rovfisk, særlig Forreller, Stallinge og tildels Aborrer. Dette Forsfang er forsynet, enten med 2 eller 3 Kroge, der er bundne paa enkelt, eller, ved sværere Fiskeri, paa dobbelt Gut. Paa de sidstnævnte Forsfang er Krogene noget større — Nr. 6 eller 8 —, medens de paa det enkelte Gutforsfang som Regel er Nr. 10. Til Stalling er det enkelte Gutforsfang og de mindre Kroge langti at foretrække

Som jeg tidligere har berørt ved Omtalen af de kunstige Fluor, er Gutstrænge ikke altid paalidelige, idet de let brister, særlig saa længe de er tørre, og navnlig er det ofte Tilfældet, at Gutten sprænges ved Enden af Krogens Skaft. I den første Tid efter, at jeg var begyndt at fiske med dette Krogsystem, har jeg oftere haft den Ærgrelse at miste en stor Fisk, fordi Gutten sprængtes, naar jeg stod i Begreb med at lande Fisken. Senere har jeg erkendt, at Grunden hertil er den, dels, at de Gutstrænge, der anvendes af Fabrikkerne, ikke altid er gode, ja mange Fabrikker, særlig engelske, anvende slet, fladt Vragsgut til Krogene, dels at Krogene stundom er bundne saa skødesløst paa Gutten, at Enden af Krogskaftet skamfler Gutten saaledes, at denne sprænges, naar der arbejdes med en større Fisk for at matte den. De Ormforsfang, man køber i

Handelen, ser ganske vist som oftest ret sirlige ud, men dels er Gutten som sagt ofte ikke af prima Kvalitet, dels er Krogene ofte langt fra omhyggeligt paabundne, saa at de enten skamfler Gutten eller Silke-traaden, naar Forfanget en kort Tid har været brugt, trævler op, saa at Krogen gaar tabt.

Til det finere Ormfiskeri efter Forreller og særlig efter Stalling, gælder det i høj Grad om, at Forfanget, samtidig med at være fint, er stærkt, saa at det er saa lidt synligt i Vandet som muligt, og saa stærkt, at det ikke brister, naar man faar én større Fisk paa. Jeg har derfor i de senere Aar udelukkende til dette Fiskeri anvendt Forfang, som jeg selv har bundet. Først og fremmest maa man anvende udsøgt mellemfin Gut, hvis Styrke man har prøvet paa den af mig tidligere omtalte Maade, ved at slaa en Knude paa Gutstrængens Ende, naar den er tør. Dernæst maa man være særlig forsigtig og omhyggelig ved Krogens Paabinding. Man benytter til Paabindingen ekstra stærk, rød Sysilke, der maa være godt mættet med flydende Voks — almindeligt Voks duer ikke. Dette flydende Voks fremstiller man paa den Maade, at man opløser pulveriseret Kolophonium i Æter. Opløsningen maa dog ikke være for stærk — det vil sige, man maa ikke bruge for megen Kolophonium. Da Æteren fordampes meget hurtigt, bør Vokset opbevares i en lille, godt tilproppet Draabeflaske, og det stryges paa Silken med en lille blød Pennepose-pensel, idet man holder Silken stramt udspændt, f. Eks. ved at man gør Silkens ene Ende fast i en lille Krog eller et Søm og holder

den anden Ende stram med venstre Haand. Da Vokset som sagt tørrer meget hurtigt, maa det benyttes, inden det bliver helt tørt, da det ellers let skaller af og taber sin Klæbeevne.

Beviklesilken holder man oprullet paa en lille Traadrulle, hvorved det bliver langt lettere at arbejde med den, og man bør ikke vokse mere af Silken, end man i Øjeblikket har Brug for. Ved at stikke Enden af Silken igennem Hullet i Trærullen, hindrer man Silken i ved Trærullens Tyngde at rulle af denne.

Krogens Paabinding sker saaledes:

Krogene, der maa være emaille-rede for ikke at ruste, bør enten være Limerick eller Kroge fra Warner og Sohn, Bedditch i England, de sidste foretrækker jeg.

Forinden Paabindingen finder Sted, maa Gutstrængen først i 10 Minutter være godt oplødt i lunket Vand. Derefter trykker man med Bagsiden af et Knivskaft Gutstrængens Ende flad imod en haard Genstand, dog ikke længere op end $\frac{3}{4}$ af den Del af Strængen, der skal bevikles til Krogskaftet. Man lægger derefter Gutstrængen og Enden af Beviklesilken langs Krogskaftets Bagside, og idet man holder Krogen, Gutstrængen og Silketraadens Ende fast med venstre Haands Tommel- og Pegefinger, begynder man Beviklingen fra Krogens Midte ud imod Krogskaftets Ende. Først gør man 2 eller 3 Omviklinger om Krogen, Gutten og Silkeenden, og trækker derefter Silkeenden til, idet der derved dannes en saakaldet skjult Knude. Efter at have klippet Silkeenden af lidt kortere end Krogskaftet, fortsætter man med Omviklingen helt

ud til Skaftets yderste Ende, idet man passer nøje paa, at Omviklingerne kommer til at ligge tæt op ad, men ikke ovenpaa hverandre. Naar man derefter har naaet Skaftets yderste Ende, fortsætter man tilbage med Beviklingen fast og tæt til Udgangspunktet, hvorefter man slaar et Par Løkker og trækker dem fast til. Man tager saa fat med Tommel- og Pegefingern paa den omviklede Del og vikler videre længere ned imod Krogens Bøjning, men ikke for nær til denne, lægger derpaa Silketraaden tilbage, altsaa ud over Krogens Bøjning i en stor Sløjfe, føjer endnu 2 a 3 Omviklinger til og trækker saa Silkeenden til, hvorved der dannes en ny kunstig Knude, samt klipper Silketraaden tæt af. Ved den dobbelte Omvikling af Krogskaftets øverste Halvdel, bliver Omviklingen vel lidt tykkere end den nederste Halvdel, men derpaa kan man for en Del bøde ved at klemme Omviklingen jævnt og fast mellem Tommel- og Pegefingern.

Fabrikanterne begynder i Reglen Omviklingen ved Krogskaftets øverste Ende og gaar derefter nedad imod Krogens Bøjning, men derved fremkommer netop den Ulæmpe, at Beviklingen ikke naar ud til Krogskaftets yderste Spids, saa at denne let beskadiger Gutten. Da den nederste Krog er den, der i Reglen gaar mest Hold af, maa der derfor anvendes særlig Omhu og Forsigtighed ved dens Paabinding.

Vil man binde et Forfang med 3 Kroege, binder man de andre 2 Kroege paa samme Maade som den nederste, men Gutstrængen gøres ikke flad som ved den nederste Krog, og man gør rigtigst i at lægge Gut-

strængen langs Krogskaftets Side, naar man paabinder Krogen, og ikke, som ved den første Krog, langs Skaftets Bagside; derved beholder Krogene bedst den Stilling, de skal have. Den anden Krog skal nemlig paabindes saaledes, at Bøjningen og Spidsen kommer til at sidde nøjagtig paa den modsatte Side af den første Krog; den tredje Krog endelig skal sidde paa samme Side som den første. Afstanden imellem Krogene maa derhos ikke være mere end højst $\frac{1}{2}$ Centm. fra Enden af den nedenfor siddende Krogs Skaftende.

Vil man derimod binde et Forfang med kun 2 Kroege, anbringer man den øverste Krog 2 Centm. fra den nederste Krogs Skaftende, og denne Krogs Bøjning og Spids maa ligeledes sidde nøjagtig paa modsatte Side af den første.

For at give Beviklingerne fornøden Styrke og bevare den for Fugtigheds Indtrængen, er det nødvendigt, at de øvertrækkes med en god holdbar Fernis. Der gives flere forskellige Slags Fernis, her skal jeg nævne 2 Slags, som jeg selv har prøvet og stadig anvender:

Professor Feddersen anbefaler følgende Sammensætning: 60 Gram Shellak, 20 Gram Benzo Harpiks og 120 Gram absolut Alkohol kommer i en stor Medicinflaske og tilproppes godt. Flasken rystes af og til, og i Løbet af omtrent 14 Dage vil det hele være opløst. Boine anbefaler Shellak opløst i Æter. Shellaken opløses vel ikke helt, men Fernissen er god og tørrer meget hurtigt. Den førstnævnte Fernis derimod tørrer noget langsomt, men til Gengæld er den særdeles brugelig til Stængerne, der af og til maa

fernisseseres for at bevare deres Styrke og Smidighed.

Naar Krogforfanget er færdigt og Fernissen tør, forsynes Gutstrængens øverste Ende, efter at den er blødgjort i Vand, med et Øje, der enten fremstilles ved Omvikling med vokset Silke eller, hvad der er bedre, danner man Øjet ved at slaa en Øjeknude paa Gutenden.

Man gør klogt i, naar man tager ud paa en Fisketur, at opbevare sine Krogforfang og Gutkasteliner i en Blikæske imellem nogle Stykker vaadt Flonel; derved sikrer man sig imod, at Gutten springer, forinden den er bleven godt oplødt af Vandet.

En gammel Lystfisker.

Udsættelse af Ørreder i frie Vande.

—o—

Ovenstaaende Spørgsmaal har ofte været Genstand for Diskussion, saavel i de udenlandske Fiskeriblade, som i nærværende Medlemsblad, og Meningerne er delte, idet disse gaar i to Hovedretninger.

Den ene holder for, at al Udsættelse bør ske i den øvre Del af Vandløbene, saa højt oppe som muligt, medens den anden Anskuelse gør gældende, at Udsættelsen bør ske i Vandløbenes nedre Del, ikke for langt fra Havet

I og for sig er det mærkeligt, at et saa vigtigt Spørgsmaal endnu, saa gammel som Fiskerisagen dog er, navnlig i Tyskland, staar ubesvaret, men en endelig Afgørelse faar man kun gennem omfattende og nøjagtig ledede Forsøg, hvilket jo ogsaa har været foreslaaet her i Bladet; men med den stedmoderlige Behandling, der bliver hele Ferskvandsfiskeri-

sagen til Del her hjemme, er der næppe nogen Udsigt til, at nævnte Forsøg vil blive iværksat foreløbig, og selv herefter vil der jo hengaa en Aarrække, inden Resultatet foreligger.

Hvor skal vi derfor i Mellemtiden sætte vor Yngel ud for at opnaa bedst Resultat?

Naar Ørreden trækker fra Havet op i Vandløbene for at lege, søger den saa højt op som muligt, helt op i smalle Render og Grøfter. Heraf uddrages saa den Slutning, at her oppe maa de bedste Betingelser for Ynglen være til Stede, og derfor bør Udsættelse af Yngel foregaa paa lignende Pladser, idet man med Rette gaar ud fra, at Instinktet ikke bedrager, men fører den legende Fisk hen paa den bedste Plads.

Men naar Ørreden søger saa højt op i Vandløbene, skyldes det efter min Formening og efter mine iagttagelser, hovedsagelig følgende Grunde:

Her oppe findes saa godt som ingen Rovfisk store nok til at tage Æggene, og dette spiller en stor Rolle, idet disse med Begærlighed eftertrages af alle Rovfisk. Jeg har saaledes ofte i en lille Bæk iagttaget, hvorledes de legende Fisk blev ledsaget af Smaaørreder, som tog af Rognen, efterhaanden som den blev gydt; og under hæftige Regnskyl eller Tøbrud stiger Vandet heroppe forholdsvis ikke saa meget som i de nedre Løb, saaledes at en Bortskylning af Æggene ikke saa let finder Sted, ligesom der heller ikke samles saa store Masser af Is, som ved at skure mod Bunden kan føre Æggene med sig.

Dette turde være Hovedgrundene

til, at disse Steder fortrinsvis søges af Ørreden til Legeplads.

Det samme, som gælder for Æg-gene, gælder ogsaa den spæde Yngel, som i de første Uger ligger ganske stille paa Bunden. Men naar Fosterblæren er svundet saa meget, at Fisken begynder at søge Føde, vil den forlade Legepladsen, og enten den gaar med Strømmen eller mod denne er i og for sig ligegyldigt, blot den kommer hen, hvor der er rigelig Næring, saa vil den hurtigt vokse, saa den kan undgaa sine Fjender. — Men hvad Nærings-spørgsmaalet angaar, da maa der efter min Mening være mest Næring i Vandløbet jo længere vi kommer ned ad dette, idet Oplandet, hvorfra Vandet og dermed Næringen kommer, bliver større, jo længere vi kommer ned.

Naar man derfor vil sætte Yngel ud, bør man beregne Udsættelsesstedet efter dennes Størrelse. Jo større og kraftigere Fisken er, jo længere nede kan man sætte den ud, og jo længere nede den bliver sat ud, desto færre Farer møder den paa sin Vej til Havet, det være sig i Form af Rovdyr, Engvandings-anlæg ell. l., og jo færre Procent gaar tabt, Hovedformalet for vore Bestræbelser. Jo større Fisk, man sætter ud, jo bedre vil Resultatet blive; hellere sætte 1000 Stkr. Halvaarsfisk ud end for et tilsvarende Beløb spæd Yngel, selv om man kan faa tolv Gange saa mange.

Spholt, den 9. Novbr. 1906.

G. Fensmark.

Fiskeriet i vore Aaløb.

—o—

Som bekendt er der jo skrevet meget i „Ferskvandsfiskeribladet“ i Anledning af det daarlige Frivandsfiskeri i vore Aaløb, hvilket vel ogsaa giver god Grund til Omtale. — En af Grundene til den aftagende Fiskebestand er det store Rovfiskeri, som drives bag vor Ryg.

Det nytter vist ikke, at vi har Fredningsbestemmelser, naar samme ikke bliver overholdt, og heller ikke, at vi har Fredningsbælter ved Aamundingerne, naar Fiskene bliver tagne i Vaad eller paa anden Maade, saasnart de er komne et lille Stykke op i Aaen. Det er jo her de kønsmodne Fisk, som søger op for at yngle, jeg sigter til, og det kan vist ikke nægtes, at det ser sørgeligt ud, naar saadanne Fisk ubarmhjærtig bliver tagne op og slaaede ihjel. Folk, som fisker paa denne Maade, tænker vist for lidt paa, hvor store Værdier, der tabes ved sligt Fiskeri.

Er det saaledes, vi skal gøre for at fremme vort Frivandsfiskeri?

Alle Lodsejere ved Aaløbene vilde vist gerne have Fiskeriet forbedret, men de glemmer nok, at det nævnte Fiskeri af kønsmodne Ørreder er den værste Grund til, at samme bliver ødelagt. Enkelte Steder bliver de fangede Ørreder jo bestrøgne, saaledes ved Damkulturerne, som ligger ved Aaløbene, men den største Part bliver uden Skaansel slaaet ihjel. Det er haardt for en Fiskeriven at tænke sig, og særligt, naar saadant Fiskeri endogsaa foregaar ved Vaaddragning af Folk, som ikke har Ret til at bruge saadanne Redskaber. Det forekommer mig, at Opsynet med saadant Rovfiskeri ikke er tilstrækkeligt, i hvert Fald ikke

for Sneum Aas Vedkommende, da saadant Rovfiskeri foregaar om Natten af vaaddragende Lodsejere, og efter Sigende ogsaa fra Motorbaade.

Tanken om at udklække Yngel til Udsættelse i fri Vande er jo meget god, og enhver Lodsejer burde dertil give et bestemt aarligt Bidrag, men samtidig burde han ogsaa forpligtige sig til ikke at tage kønsmodne Fisk af Vandløbet, medmindre han kan afhænde dem levende til en Udklækningsanstalt. De Fisk, som da ikke blev fangede til Udklækning, kan saa selv gaa op at yngle.

En stor Del af Fiskene fanges jo i de saakaldte Skydegarn, og dette Fiskeri er maaske til en vis Grad lovligt, men ikke destomindre er Størsteparten af de i saadanne Garn fangede Fisk saa ilde tilredt, at de ikke kan leve, og derfor ikke brugelige til Udklækning.

Jeg skal ikke herved komme med Forslag om, hvilken Vej vi skal gaa for at faa vor Fiskebestand forøget, det maa staa til de ældre fiskerinteresserede, men det er det store Rovfiskeri, som drives, der skulde ses lidt efter; det hjælper jo ikke, at vi udsætter Yngel, naar Rovfiskerne tager disse, saasnart de har madnyttig Størrelse, og tillige de kønsmodne Fisk, som kommer op for at yngle. Denne Maade at fiske paa er den bare Ruin af vort Frivandsfiskeri. Naar vi f. Eks. ser lidt paa Jagtloven, da vil vi se, at denne som Regel bliver overholdt, og er det da ikke skammeligt, at Fiskeribestemmelserne bliver i den Grad overtraadt, at vort Frivandsfiskeri som Følge deraf bliver delvis eller næsten ødelagt.

Kunde der ikke gøres noget for,

at sligt ikke fandt Sted; det er i hvert Fald en af Grundene til det daarlige Fiskeri, og den burde afhjælpes.

Bramminge Fiskeri, den 10. November 1906.

J. M. Mikkelsen.

Hvad der er af Vandarealer indenfor Danmarks lange Grænselinie, og hvad de Arealer bringer og burde bringe.

— o —

I dette Blads Nr. 21 af 1. November har Redaktionen fremsat nogle Oplysninger efter „Statistisk Bureau“. I Følge disse er ca. $\frac{1}{67}$ af Landet dækket af Vandarealer, nemlig 9,₁₅ Kvadrat-Mil Søer og Damme og 1,₃₀ Kvadrat-Mil Vandløb, tilsammen ca. $10\frac{1}{2}$ Kvadrat-Mil eller ca. 105,000 Tdr. Land i Vandarealer. Dette er meget betydeligt. Man maatte ved at erfare dette tro, at Danmark indtog en betydelig Rang med Hensyn til Produktion af Ferskvandsfisk. Man faar desværre en lidet trøstende Oplysning i Statskonsulentens Beretning om dansk Ferskvandsfiskeri i 1905. I Følge 55 Indberetninger fra hele Landet andrager det samlede Udbytte af større Søer, Aaløb m. m. ca. 110,500 Kr. Man maa dog haabe, at dette er meget misvisende paa Grund af upaalidelige og særlig paa manglende Oplysninger; thi dette, at vore Vande kun kan frembringe et Udbytte af $105\frac{1}{2}$ Øre pr. Td. Ld. Vandareal, er kun et Bevis for vidt dreven Vanrøgt og Rovdrift. Hvad Udbytte man kan vente, naar vor ærede Regering og Rigsdag ret snart i Form af bruge-

lige Love og pekuniær Støtte skaffer os Midler til at værne om Fiskeriet paa en saadan Maade, at det som Erhverv bliver lønnende, kender man ikke; dette vil variere lige saa meget som i Landbruget efter den Pleje, det vil faa. Man kunde dog vente noget i Lighed med Udbyttet af veldyrket Jord, dette er dog opnaaet for en sjællandsk Søs Vedkommende, jfr. Forslag til Lov om Fiskeri i ferske Vande 1896—97, Bilag 1.

Ser vi i „Dansk Fiskeriforening“s Aarsberetning 1891, Side 57, da meddeler der Professor Feddersen om Sneum Aa: Ørredfangsten er gaaet helt tilbage. Tidligere har Lakse- og Ørredfangsten indbragt 10—12,000 Kr. om Aaret. I samme Aarsberetning, Side 70, anfører daværende Redaktør af „Dansk Fiskeritidende“, cand. mag. H. Posselt, om sine i 1891 foretagne Undersøgelser af Ferskvandsfiskeriet: „Fra 1880—89 gav Fiskeriet endnu et betydeligt Udbytte; der fangedes i Sneum eller Darum Aa aarligt ca. 14,000 Pd. Laksørred, men fra 1887 begyndte fremmede Fiskere med Udsætningen af Ruser ved Aamundingerne, og nu er Lodsejernes Indtægt, som det vil ses i Hr. Feddersens Indberetninger, svunden ind til et Minimum. Et Bevis i saa Henseende giver Sneumgaards Laksegaard. I 10 Aaret 1880—89 fangedes 20,555 Pd. Laks og Ørred, og i næste 10 Aar 1890—99 kun 7,762 Pd. Laks og Ørred, og dog skal det bemærkes, at medens Udbyttet for Sneumgaards Vedkommende nedbragtes til $\frac{1}{3}$, blev de ca. 200 Lodsejeres Fangst nærmest lig Nul, idet Fisken kun, begunstiget af Regnflod, og til Tider af Storm-

flod, kunde trænge ind i Aaløbet, og under slige Forhold er Fangst med Garnredskaber nærmest umuliggjort“. At jeg fremdrager disse hæmmede Forhold, begrundes jeg med, at jeg føler det som en Pligt, om jeg derved kunde bidrage til at faa Fred ved de Aaudløb i Hav og Fjord, hvor Staten saavel som private og Foreninger energisk søger at fremme Fiskebestanden, og derved ødelægger saavel Lodsejernes ved de frie Vande som Kystfiskernes Erhverv. Det er langt fra de egentlige Hav- eller Fjordfiskere, som optræder som Rovfiskere, afspærres Aaudløbene og opfanger saavel madnyttig som Undermaals-Fisk og Yngel. Spørges der, af hvem, vil der svares: Ribe Aa afspærres med Ruser og Radgarn af en Tømmerhandler, en Sagfører, to Gæstgivere, en Fisker, en Fiskehandler og en Skomager. Kongeaaens Afspærring besørages af en af de Ribe Gæstgivere og dennes Søn, tvende Gaardaftægtsmænd samt en Fisker fra Esbjerg. Sneum Aa afspærres af en Møller fra Esbjerg, to Gaardmænd fra Darum, en Skræddermester, samt et Par Bøndersønner fra Darum. Varde Aaudløb afspærres af nogle Jordbrugere og Fiskere, Ejeren af Myrtusgaard samt to Mænd fra Varde.

Der savnes ikke Deltagere ved Delingen af Røvet ved de 4 sydvesttydske Aaer, men Udbyttet er nu ikke længere lønnende. Det er at haabe, at det ved en kommende Lov forbydes. Savnet vil næppe føles, og Fremgangen i Udbyttet vil straks spores for de virkelige erhvervsberettigede Fiskere ved Aaløbene og Kysterne. Som Forholdene er her, findes de at være lig-

nende ved forskellige andre Aauløb, hvad jeg ved Selvsyn har erfaret; saaledes ved Karup Aa og særlig Kolding-Nebel Aa. Det er i Virkelighed en meget beskeden-Fordring, „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ har stillet med Hensyn til et Fredningsbælte, der endog kunde foreslaas kun at gælde for de Bæk- og Aauløb, for hvilke der er gældende Regulativer for Fiskeriet, og hvor der tillige finder Udsættelse Sted af Fiskeyngel i nævneværdig Grad Kontrollen med Overholdelse af dette saavel som ved de almindelige frie Vande, bekostes jo af de i Fiskeriet interesserede, og er saaledes uden nævneværdig Udgift for Statskassen, i Modsætning til Udgifterne ved Statskontrollen for Saltvandsfiskeriet, der i Følge Finanslovsforslaget 1906—07 andrager ca. 166 000 Kr. Det er fuldtud berettiget af Saltvandsfiskerne at kræve et neutralt Bælte som Værn mod fremmede Fiskeres Overgreb, men ogsaa meget betydeligt, at faa fredet et Vandareel paa over 700 Kvadrat-Mil; men mest iøjnefaldende synes dette at være, om de i Ferskvandsfiskeri interesserede Lodsere og Fiskere blev skuffede ved ikke at kunne opnaa at faa fredet den Smule Brakvand, hvis Fredning kun kan bringe, hvad jeg før har nævnt, fælles Fordel for danske Fiskere, saavel i Fjord som ved Kyst, eller i Sø og Aauløb.

Bramminge, den 19. Novbr. 1906.

Jens Chr. Sørensen,
Fiskerifoged.

Mindre Meddelelser.

—o—

Fiskepriserne siden 1891. Hvorledes Fiskepriserne som Følge af

Kvægprisernes Stigning er gaaet i Vejret, er bleven paavist af afd. Dr. Müller-Sagan ved Hjælp af det tyske Riges Statistik. En gros-Priserne paa Fisk i Berlin er i Aarene fra 1891 til 1905 stegne som følger: Da kostede pr. Dobbelt-Centner levende Gedder 1891 Mk. 128,43, 1905 Mk. 192,64; i Is 1891 Mk. 96,19, 1905 Mk. 123,46. Levende Suder i 1891 Mk. 161,08, 1905 Mk. 204,84; i Is 1891 Mk. 81,78, 1905 Mk. 129,25. Levende Skalle 1891 Mk. 84,37, 1905 Mk. 190,61; i Is 1891 Mk. 49,71, 1905 Mk. 63,92. Levende Aborre 1891 Mk. 112,44, 1905 Mk. 152,78; i Is 1891 Mk. 51,20, 1905 Mk. 86,26.

(D. F. Z.)

Fiskemarkedet.

—o—

København, 17. November.

Aal	40—70	Øre pr. Pd
Laks	50—85	— —
Gedde	30—60	— —

Berlin, 17. November.

Levende Fisk:

Gedde	60—79	Pf. pr. Pd.
Zander	100—113	— —
Aborre	52—65	— —
Suder, store,	83—94	— —
Suder, mellemst,	98	— —
Suder, smaa,	134	— —
Skalle	44—50	— —
Skalle, store,	55—57	— —
Aal, store,	105—110	— —
Aal, mellemst,	114	— —
Karper, usort,	65—69	— —
Karudser	67—70	— —

Ispakkede Fisk:

Ørred	78—156	Pf. pr. Pd.
Forel	60	— —
Laks	—	— —
Zander, store,	—	— —
„ usort.,	—	— —
Aborre	23—50	— —
Gedder, store,	31—	— —
Gedder, mellemstore,	57—61	— —
Gedder, usort.,	35—57	— —
Aal, store,	103	— —
Aal, mellemstore,	—	— —
Aal, usorterede,	—	— —

D. F. Z.

Hamburg, 14.—19. Novbr.

Brasen, store,	—	Pf. pr. Pd.
Gedder, mellemst.,	47—59	— —

Gedder, smaa,	38—46	Pf. pr. Pd.
Zander, st. og mellemst,	111	— —
Zander, smaa,	80	— —
Aborre, store,	35—52	— —
Aborre smaa,	22—29	— —
Ørreder, store,	130—200	— —
Ørreder, mellemst,	114—133	— —
Ørreder, smaa,	60—80	— —
Suder, lev. Portions,	125	— —
Aal, store,	80—85	— —
Aal, mellemst,	70—75	— —
Aal, smaa,	50—60	— —
Karper, levende,	70—75	— —

Leipzig, 14.—19. Novbr.

Levende Fisk:

Suder, store,	130	Pf. pr. Pd.
Suder, smaa,	150	— —
Aal, store,	160	— —
Aal, mellemst,	130	— —
Gedde, usort.,	110	— —
Forel, smaa,	—	— —
Karudser	—	— —
Aborre	60	— —
Skalle	60	— —

Ispakket Fisk:

Gedde, usort.,	85	Pf. pr. Pd.
Zander, store,	120	— —
Zander, mellemst.,	90	— —
Karudse, Aborre og Skalle	50	— —
Karpe	50	— —

F. Z.

Paris, 17. November.

Blankørred	3,50—6,00	Fr. pr. Klgr.
Øred	1,50—3,00	— —
Gedde	1,00—2,50	— —
Krebs, store,	20—25	Fr. pr 100 Stkr.
— mellemst.	10—12	— —
— smaa	5—6	— —

D. F. Z.

Annoncer.

—o—

2 raske unge Mennesker

kan straks eller til Foraaret faa Plads som Fiskerielever ved et velanlagt og veldrevet Ferskvandsfiskeri i Midtjylland. For Tiden 20 Damme. Billet, mrkt. „N W.“, bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

En Fiskemester

søger Plads i Løbet af Efteraaret. Gode anbefalinger haves. Man bedes henvende sig til

Fiskemester A. Pedersen,
Gummerup pr. Glamsbjerg.

En ung Mand

i 30 Aars Alderen, som i et Aar har lært Damkulturen og Udklækning paa et af Landets største Fiskerier, ønsker Plads som Medhjælper paa et større Anlæg. Billet, mrkt. „Fiskeri“, bedes indsendt til Bladets Kontor.

To Fiskerielever

kan faa Plads hos

Bladets Redaktør.

2,000 Karper til Salg.

Vægt ca. $\frac{1}{2}$ —1 Pd.

Leveres i Kolding a 65 Øre pr. Pd.

N. Lind,

Dons pr. Kolding.

Et Ferskvandsfiskeri

med Udklækningshus,

rigeligt og godt Vand — for Tiden 11 Damme — nyopført Bolig til Forpagteren med ca. 4 Skp. Ld. til Have, kan faas i Forpagtning fra 1. Februar 1907. Billet, mrkt. „L. M“, modtager dette Blads Kontor.

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturtro, holdbart og billigt.

Konservator J. Mogensen,
Havrdalshus pr. Kellerup.

Æg

af store Regnbuer.

De, der atter til Foraaret ønsker Sikkerhed for at erholde Æg af vore store 4 Punds Regnbuer, der lever i en Sø paa 20 Tønder Land med 6 Alen dyb Vand, anmodes om snarest at indsende Bestilling. Ved større Ordre særlig billig. Talrige anbefalinger for Varens enestaaende Godhed fra foregaaende Aar foreligger.

Lykkesholms-Fiskeri,
Ellested, Fyn.

Ferskvandsfiskeriet
„Lild Mølle“,

Daugaard,

tilbyder til Levering i Løbet af Efteraaret **gode og sunde Sættefisk af alle Ørredarter.**

I Løbet af Vinteren og Foraaret leveres **Øjneæg af samtlige Ørredarter.**

O. S. Nellemann.

Levende Fisk,

saasom Portionsørreder, store Havørreder, Gedder, Karper, Suder, Skaller, Aborre, ønskes til Købs. Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. Kontant Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung,
 Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

Gode og store
Sættefisk

og sommergammel **Yngel af Bæk- og Kildeørred** kan faas paa billige Betingelser.

Dollerup Møllens Damkultur

pr. Skelhøje Station.

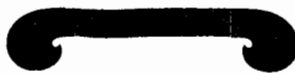
A. Ingerslev.

Et Ferskvands-
fiskeri

ønskes til Forpagtning straks eller senere.

Man bedes henvende sig til

Peter Koch,
 Ravnng pr. Vejle.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra 1/2 til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

N. Christensen & Co.,
 Skanderborg.

Sydjydsk
Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjenæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af **Karper og Suder** til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen,
 Aakjærdal.

P. Jørgensen,
 Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Lovseksemplar følger pr. Postanvisning. kan haves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vandrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Ferskvandsfiskeribladet.

Ferskvandsfiskeriforeningens Medlemsblad.

Udgaar den 1. og 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen, Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Bladets Kontor

er hos forhenv. Lærer P. Nissen, Gjelballe pr. Lunderskov.

Nr. 24

15. December.

1906

Bladet sendes frit til Medlemmerne af „Ferskvandsfiskeriforeningen“.

Kontingentet er 4 Kr. aarligt.

Foreningens Formand er Hr. Cand. Bie, Hobro, til hvem Begøring om Indmeldelse i Foreningen rettes. Næstformand er Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Artikler og Annoncer til Bladet sendes til Kontoret i Gjelballe.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Klager over Mangler ved Forsendelsen rettes til Postkontoret, hvis Manglerne ikke afhjælpes bedes Klagen sendt til Bladets Kontor i Gjelballe.

For at undgaa Forsinkelse, maa jeg gøre opmærksom paa, at Artikler, Annoncer og Klager eller Forespørgsler vedrørende Bladet skal indsendes til Bladets Kontor, da jeg undertiden er bortrejst i flere Dage i Foreningens Fiskerianliggender.

Smidt Nissen.

Ørredægs Udklækning.

— 0 —

I „Medlemsbladet“s Nr. 22 omtalte vi de to almindeligste Maader, der anvendes ved den kunstige Befrugtning af Ørredæg, og vi gjorde da gældende, at det gjaldt om at komme den naturlige Befrugtning saa nær som muligt, om vi skal opnaa et godt Resultat. Det samme gælder imidlertid ogsaa, naar vi efter Befrugtningen anbringer Æggene inde i Klækkehuset i de saakaldte „Bakker“, saa jo mere Behandlingen af de befrugtede Æg her fjærner sig fra den naturlige, desto daarligere bliver Resultatet. I Grunden faar Æggene i de frie Vande efter Befrugtningen slet ingen Behandling. De ligger nemlig skjulte af et Lag groft Sand og Smaasten, udelukkede fra Lys og Berøring. — Saadanne Forhold kan vi imidlertid ikke skaffe Rognene i vore Klækkehuse. Vi er nødte til at berøre dem engang imellem, ja dagligt, ved Opfiskning af de døde Æg for at bortrydde Smittefaren. Og medens Æggene paa den naturlige Legeplads aldrig udsættes for Lysset, saa er dette uundgaaeligt under Behandlingen i Klækkehuset. I den frie Natur ligger de befrugtede Æg stadigt i Ro; i Klækkehuset er de stadigt i Uro.

Indhold: Ørredægs Udklækning. — Salgsforeningen. — Mit Forhold til Salgsforeningen. — Salgsforeningen. — Damkultur. — Mindre Meddelelser. — Fiskemarkedet. — Annoncer.

Vi kan altsaa af dette lære, at vi skal undgaa at forurolige Æggene saa meget som muligt og at udsætte dem for saa sparsomt Lys som muligt.

Det kan derfor heller ikke være heldigt at udsætte Æggene under Befrugtningen for alt for stærkt og vedvarende Lys, ligesom det heller ikke kan være gavnligt, at de er udsatte for Luftens Paavirkning, saaledes som det navnlig er Tilfældet ved den saakaldte Tør-Befrugtning.

Det er naturligvis ikke alene Æggene, der skal foruroliges og udsættes for Lys saa lidt som muligt. Det samme gælder selvfølgelig — og det maaske i endnu højere Grad — den udslupne Yngel. — Jo mere foruroliget denne bliver, jo oftere den bliver gjort bange, desto mere forkrøblet bliver den.

Det gaar her som med Bierne. De skal ogsaa have Ro under deres Vinterdvale. Forstyrres de, bliver urolige og vaagner, tager de straks rigelig Næring til sig. Det samme vil ogsaa finde Sted, naar den spæde Yngel foruroliges og gøres angst. Ogsaa den vil tage Næring til sig i rigeligere Maal, men den har kun Fosterblæren at tære paa, og denne vil derfor ved den daglige Foruroligelse blive for tidlig opbrugt, og Væksten vil ved dette unaturlige Forbrug selvfølgelig hæmmes.

Skaf derfor saa megen Ro og saa lidt Lys som muligt for Æggene og den spæde Yngel i Klækkehusene!

Salgsforeningen.

—o—

Hr. Smidt Nissen nedlægger i Bladet for 1. November sit Mandat

som Medlem af Salgsforeningen, og jeg kan ikke sige andet, end at det overrasker mig meget og navnlig af den Grund, som Hr. Smidt Nissen opgiver, forstaaer jeg ikke et Ord af det hele. Fordi alle „smaa Fiskerier“, som de saa kønt kaldes, ikke straks indmelder sig i Foreningen, synes jeg ikke, at der straks er Grund til at opgive Evret og slaa Salgsforeningen ihjel, thi det kunde jo dog være, og dette mener jeg nu ligger nærmest til Grund, at disse „smaa Fiskerier“ enten ikke vidste, at der var Tale om en Salgsforening, eller ogsaa, at de havde solgt deres Fisk for dette Aar; thi selv om Hr. Smidt Nissen mener, at disse Fiskerier for Tiden er i Knibe med at faa deres Fisk afsatte, og det kan ogsaa godt være, at der er nogle, saa kan det jo dog være, og der taler jeg af Erfaring, at der er mange, der har rigtig gode Forbindelser. Men var Salgsforeningen endelig kommen i Gang, ja saa var jeg ikke i Tvivl om, at alle Fiskerier — dog maaske ikke de store — var kommen med; men hvad kan det nytte, naar man opgiver Sagen paa Halvvejen, som man jo virkelig har gjort med Salgsforeningen. Til lige mener jeg, at man, naar man har paataget sig et Arbejde, som Hr. Smidt Nissen har gjort her med Salgsforeningen, ikke skal løbe fra det paa Halvvejen, fordi man støder paa en lille Vanskelighed; nej saa skal man blive ved, navnlig naar man selv mener, at Sagen er god, og det menør Hr. Smidt Nissen dog om Salgsforeningen.

Naar Hr. Smidt Nissen advarer vore større Fiskeriejere, og dermed maa han vel mene Aktieselskaberne, mod de tyske Opkøbere, saa maa

jeg i Tilslutning dertil advare vore mindre Fiskeriejere, og dermed kan jeg vel godt sige vore private Fiskerier, mod vore danske Opkøbere, eller med et rettere Ord, de Fiskerieraktieselskaber, der foruden at drive eget Fiskeri, opkøber Fisk hos mindre Fiskerier og saa tager Fortjeningen. Jeg synes, at vi har set rigtig gode Resultater af den Slags; lad mig blot nævne Vamdrup og Jedsted. Jeg kan ikke gøre ved det, men jeg har den Opfattelse, at Skylden til, at Salgsforeningen ikke bliver til noget, ikke ligger hos de smaa Fiskerier, men derimod hos de større. Naa, det vilde jo ogsaa være et slemt Skaar i deres Indtægter. Men Konkurrencen leve! Hr. Smidt Nissen spørger om, hvor mange pCt. Opkøberne tjener ved at forhandle Ferskvandsfiskeriernes Fangst: jeg tror, at han selv kan svare paa det.

Den samlede Salgsforening er jo ved en Mands Elskværdighed gaaet itu; men er der derfor Grund til at opgive Evret derfor? E'ter min Mening nej og atter nej. Selvfølgelig faar man efter det Angreb ikke de store Aktieselskaber med til en Salgsforening, men derfor behøver de smaa Fiskerier da ikke at være bange for at slutte sig sammen. Mit Raad til de smaa Fiskerier er derfor: Slut dem sammen i Fiskeriforeninger for hver Egn, for Eksempel Aarhus og Omegn, Horsens og Omegn etc., faa bestemte Betingelser for alle Fiskerierne, hold de samme Priser, og frem for alt: faa en solid Opkøber, der vil aftage de forskellige Fiskeriers Produkter paa et bestemt Sted, og jeg er sikker paa, at de skal blive tilfreds. Gør vi alle sammen det, ja saa er jeg

sikker paa, at alt vil gaa godt her hjemme, og om nogle Aar har vi en samlet Salgsforening, og saa er det, som det skal være. Konkurrence kan være godt nok, men den Konkurrence, der for Tiden drives indenfor Fiskeriet her hjemme, er nærmest modbydelig og skader mere end gavner, og dersom den bliver ved, ja saa bliver Fiskeriet aldrig det, hvad Professor Feddersen mente, en Industri for Landet.

Lild Mølle, i Novbr. 1906.

Olaf Scavenius Nellemann.

Mit Forhold til Salgsforeningen.

—o—

Svar til Hr. Olaf Scavenius Nellemann.

—

Allerførst vil jeg oplyse om, at jeg fra første Færd af ikke har været Medlem af det Udvalg, der blev nedsat for at arbejde hen til, at vi kunde faa en Salgsforening, der kom til at omfatte Størstedelen af vore Ferskvandsfiskerier indenfor Ferskvandsfiskeriforeningen. Mit Arbejde indskrænkede sig da til som Redaktør at anbefale Sagen paa det bedste, og forøvrigt som almindeligt Medlem af vor Forening at arbejde paa at faa saa mange som muligt indenfor denne til at melde sig ind i Salgsforeningen, naar Opfordring dertil fremkom fra Udvalget.

Det Forslag, som endeligt fremkom efter Udvalgets brydsomme og ihærdige Arbejde, vandt imidlertid ikke almindelig Tilslutning, og et nyt Udvalg, hvori jeg blev Medlem, gik da i Gang med at ændre Forslaget, for om muligt at kunde vinde saa megen Tilslutning, at Salgsforeningen ikke alene kunde startes,

men ogsaa komme til at svare til de Forventninger, man nærrede til den.

Paa dette Tidspunkt blev imidlertid Udvalgets Formand, Hr. Proprietær Thomsen i Skærup, syg, og jeg paatog mig da at fungere som Formand.

Udvalgets Medlemmer blev nu opfordrede til at fremkomme med Ændringsforslag til det allerede udarbejdede Forslag, og jeg fremkom da ogsaa med mit. De øvrige Udvalgsmedlemmer mente vel, at dette havde bedst Udsigt til at vinde almindelig Tilslutning, navnlig fordi der i dette ikke krævedes Solidaritet af Medlemmerne; thi det blev lagt til Grund ved Udarbejdelsen af det ny Forslag. Men heller ikke dette vandt fornøden Tilslutning. Jeg betragtede da mit Hverv som endt og nedlagde mit Mandat, idet jeg maatte anse Sagen som opgivet foreløbigt, da Tilslutningen ikke var øget i nogen nævneværdig Grad siden første Indmeldelse. — Jeg ansaa det ogsaa for umuligt med den ringe Tilslutning at starte en Salgsforening, der kunde løse den Opgave, der var stillet den. Jeg vilde i det mindste ikke være med til at begynde paa noget, der for Tiden efter mit Skøn vilde ende med Fiasco; og derfor nedlagde jeg mit Mandat.

Men det betyder da virkelig ikke, at jeg har slaaet Salgsforeningen ihjel, saaledes som Hr. Nellemann skylder mig for, naar han skriver, at „den samlede Salgsforening ved en Mands Elskværdighed er gaaet itu“. Denne elskværdige Mand er selvfølgelig mig. Og det lader næsten til, at han paastaar, jeg har gjort det af egoistiske Grunde. — Men det hele er en slem Fejltagelse

af Hr. Nellemann. — At jeg træder ud af Udvalget, som jeg i sidste Øjeblik blev Medlem af, betyder da virkelig ikke, at Udvalget dermed er opløst. Udvalget maa vel nok kunne fortsætte sit Arbejde, fordi jeg ikke er Medlem af det. Jeg er da ogsaa af den Mening, at dette igen vil forny Forsøget, naar dets Medlemmer mener, at Tiden er inde derfor. Det er virkelig altfor stor Betydning, Hr. Nellemann tillægger min Mandatnedlæggelse.

Altsaa: Jeg skal bære hele Skylden. Fiskeriejerne derimod undskylder han, navnlig Ejerne af de smaa Fiskerier. Thi at disse ikke indmeldte sig, mener han nærmest havde sin Grund i, at de enten ikke vidste, at der var Tale om en Salgsforening, eller ogsaa, at de havde solgt deres Fisk for dette Aar. — At Medlemmer af Ferskvandsfiskeriforeningen ikke skulde vide, at der var Tale om en Salgsforening, det lyder lidt utroligt; og fordi de havde solgt deres Fisk for 1 Aar, kunde de da godt melde sig ind. Salgsforeningen skulde jo nemlig omfatte adskilligt mere end Salg og Eksport til Udlandet.

Paa et Par Steder synes jeg, Hr. Nellemann er noget uklar. Først skriver han, at det kan jo godt være, at der er nogle*) smaa Fiskerier, det kan knibe for at faa deres Fisk solgt til rimelige Priser; men det er dog efter hans Erfaring mange*), der har rigtig gode Forbindelser; og noget senere fortæller han, hvordan disse smaa Fiskerier udbyttes af danske Opkøbere. — Jeg synes ikke, dette rimer rigtigt. Naar de mange har gode Forbindelser, saa kan de danske Opkøberes Optrækkeri da ikke have saa

stort et Omfang, som han vil give det Skyld for.

Henimod Slutningen af sin Kritik skriver Hr. Nellemann:

„Hr. Smidt Nissen spørger om, hvor mange pCt. Opkøberne tjener ved at forhandle Ferskvandsfiskeriernes Fangst; jeg tror, at han kan selv svare paa det“*).

Jeg betragter dette som en grov Insinuation; og jeg forlanger, at Hr. Nellemann snarest her i „Medlemsbladet“ aabent og utilsløret kommer frem med, hvad han ved om den Ting, og hvad han sigter til. Frem med det, om det er aldrig saa graverende!

Hr. Nellemann maa jo have Kendsgerninger at holde sig til. En saa grov Insinuation kan da umuligt være det bare Hjernesvind eller løst Indfald.

For rigtigt at ramme mig, bærer Hr. Nellemann sig saaledes ad:

Efter at han har advaret vore mindre Fiskeriejere mod vore danske Opkøbere skriver han:

„Jeg kan ikke gøre ved det, men jeg har den Opfattelse, at Skylden til, at Salgsforeningen ikke bliver til noget, ikke ligger hos de smaa Fiskerier, men hos de større. Naa, det vilde jo ogsaa være et slemt Skaar i deres Indtægter*). Men, Konkurrencen leve!“

Og i Slutningen af Artiklen hedder det:

„Konkurrence kan være godt nok; men den Konkurrence, der for Tiden drives indenfor Fiskeriet hethjemme, er nærmest modbydelig“*).

Det er haarde Ord. Og alt dette sætter Hr. Nellemann mig og min

Virksomhed for Salgsforeningen i Forbindelse med, idet han tilføjer, at „den samlede Salgsforening ved min Elskværdighed er gaaet itu.“ Nu maa da alle og enhver kunne gennemskue mit Komadiespil.

Maa jeg spørge Dem, Hr. Nellemann: Er dette ikke Deres Mening? Eller hvad er Deres Mening?

Jeg venter altsaa en klar og tydelig Redegørelse af det, De sigter til angaaende mit Forhold til den modbydelige Konkurrence, De skriver om, og dettes Indflydelse paa mit Forhold overfor mit Arbejde for den paatænkte Salgsforening. De maa jo have Fakta at holde Dem til. Kom frem med dem! Kan De ikke det, saa er det vel ikke ubilligt at forlange, at De tilbagekalder de brugte Ytringer.

Jeg vil gentage, hvad jeg skrev i mit Stykke om Salgsforeningen i Bladets Nr. 21: „Jeg kan ikke opgive Haabet om, at det til sidst skal lykkes os at faa en Salgsforening, der noget nær omfatter alle vore Fiskerier.“ Og jeg vil føje til, at jeg fremdeles vil arbejde paa, at dette Maal kan naas.

Det skulde glæde mig, om det kunde ske i en nær Fremtid. Jeg tror det nu ikke. Men der kan maaske fremkomme Forslag, der er i Stand til at samle saa mange, at Foreningen uden Fare kan startes. Hvem ved det!

Jeg kan ikke andet end være glad ved de to Indlæg, der er indsendte til Bladet angaaende Sagen, og jeg er ikke mindst glad ved Hr. Nellemanns Kritik; thi der er maaske mange fler, end man tror, der nærer de samme Tanker, som han.

Naar jeg har arbejdet for en Salgsforening, saa er det blandt

*) Udhævet af Red.

andet, fordi jeg dermed, troede, baade store og smaa Fiskerier vilde blive betryggede mod uden- og indenlandsk Udbytteri.

Smidt Nissen.

Salgsforeningen.

—o—

At faa godt begyndt og ret begyndt paa Salgsforeningen er en Hovedbetingelse for dens Trivsel og Nyttetvirkning. Jeg tror, at med de alt indkomne Anmeldelser kan Foreningen startes. Jeg antager, at Opbevaringsdamme vil forringe Prisen for meget, eller med andre Ord: medføre for store Tab ved Sygdom, Dødelighed, Pasning o. s. v. Helst maatte Salgsforeningens Medlemmer være enten private, der kan levere 1000 Pd. Portionsfisk ad Gangen, eller lokale Salgsforeninger, der kan præstere det samme ved samtidig Levering paa en bestemt Jærnbane-station i Basinvoegn

Lokalforeningerne maa muligvis for Kontrollens Skyld af god og mindre god Vare med Mærketang anbringe et Medlems-Mærke i en af Fiskens Finner. Kan Salgsforeningen af forskellige Grunde endnu ikke blive til Virkelighed, vil jeg anbefale Fiskerierne at danne Lokalforeninger snarest og sælge til den højstbydende for kortere Tid. De i saadanne Lokalforeninger indvundne Erfaringer kan senere blive nyttebringende i Salgsforeningen, fremkommen ved Lokalforeningernes Sammenslutning. Jeg indrømmer, at Fiskerierne har udvist en vis Lunkenhed ved Indmeldelse i Salgsforeningen. Her i Vejleegnen er 8 a 10 middelstore Fiskerier, men kun 2 a 3 har indmeldt sig. Man vil nu forsøge af de 8 a 10 Fiskerier

at danne en Lokalforening. Jeg indrømmer, at de Fiskerier er bedst stillede, som selv kan levere en hel Ladning; men kan man ikke det, er jeg overbevist om, at man er bedst stillet ved Sammenslutning. Dels vil man faa større Priser hjem, dels vil Omkostningerne blive mindre. Jeg tænker mig en Bestyrelse paa 3 Medlemmer, ulønnede, kun direkte Udgifter dækkes af Medlemsbidraget, til at forestaa Salg o. s. v. i Foreningens Interesser.

Med disse Bemærkninger vil jeg slutte denne Gang: maatte de bidrage til, at Salgsforeningen før eller senere bliver startet paa en for alle Parter betryggende Maade, da er Hensigten naaet.

Ladegaard.

Damkultur.

—o—

I Anledning af de interessante Artikler i vort kære Medlemsblad, som altid læses først, naar Posten bringer det, tillader jeg mig et Par supplerende Bemærkninger:

Jeg har 13 Damme, liggende i Række ved en Fødekanal fra en lille Bæk, men de fleste tillige med stærke Kildevæld i Bunden. Dammene er fra 52 til 40 Alen lange, med en Bredde af fra 10 til 8 Al. og et Flademaal af fra 660 til 320 □-Alen. Indløbet sker gennem et 1½ Toms Jernrør, paasat en lille Zinkplade, som spreder Vandet, Udløbet gennem Munken (Bundvandet) Sidste Sommer var Vandtilførselen ret sparsom, især da Stigbordet ikke kunde holdes helt tæt, og Følgen var, at Vandet blev for varmt og for luftfattigt, og de grønne Alger tog stærkt til og var næsten ikke muligt at holde nogen-

lunde i Ave. Jeg indplantede svømmende Planter, som Pileurt og Brøndkarse, for at faa lidt Skygge. Dammene ligger i Øst og Vest, og langs den sydlige Bred er plantet Ask, men de er endnu for smaa til at give Skygge. Følgen var, at Fiskene befandt sig mindre godt, enkelte døde, og Ædelysten tabtes. Jeg læste da i Hugo Diesners udmærkede Bog om Fiskeavl et Forslag, som tiltalte mig. Han anbefaler nemlig til Yngeldamme og 1 Aars Fisk, i Stedet for den sædvanlige Strøm paa langs, at sætte Strømmen paa tværs af Dammen for at skaffe et Par Hvilesteder for Fiskene, idet det mere stillestaaende Vand udvikler mere Plankton, altsaa mere Næring for Smaafiskene, og alligevel har Strøm og iltrigt Vand paa visse Steder af Dammene. Jeg forsøgte straks med 6 Damme, idet jeg lod lave aabne Render af 3 Stk. 6 Tommers Brædder, satte en stor Ramme af Fjæl paa Højkant paa Indløbssiden, slog Traadvæv paa Bunden og Forsiden og lod Bundbræddet paa Udløbssiden rage 12 Tommer udenfor Rendens Sider. Denne fri Ende afhøvedes paa Kanten, saa Vandet kunde spredes og derved blive iltrigere. Jeg tror, de aabne Render er heldigst, da Vandet ved at risle gennem disse ogsaa iltes. Resultatet viste sig straks, idet Vandet blev bedre, de grønne Alger aftog, og Fiskene befandt sig meget bedre. For at holde Vandhøjden saa høj som mulig, blev der kun 2 Tommers Forskel paa Renderne, men dette er ogsaa tilstrækkeligt, da der rundt om Afløbsbrættet dannede sig en Mængde Luftblærer i Vandet. I Vinter, hvor Vandet er rigeligt, ligger Vand-

spejlet lige med Udløbsbrættet, men der viser sig en stærk Strøm, som rækker tværs over Dammene. Renderne er anbragte i Zigzag, og jeg opnaede meget mere Vand, idet Vælddammene afgav deres kolde Vand til de andre Damme, og da Renderne kun tager Overfladevandet, bliver Dammenes Temperatur koldere om Sommeren og varmere om Vinteren. Endnu en Fordel havde dette Gennemløb, idet Soldene for Munkene, som hurtigt tilstoppedes af Alger og derfor maatte fejles 2 Gange daglig, nu kunde lades urørte. Soldene i Renderne, som er en Alen i Kvadrat og mere vidmasket, er lettere at holde rene, især hvis de laves med Hængsler til at lukke op, saa de let kan renses. Til Foråret vil jeg have Tværstrøm i alle Dammene. Vel ved jeg, at det kan være farligt, hvis der skulle komme Sygdom i en enkelt Dam, men i saa Tilfælde kan man hurtigt afspærre Fraløbet ved at fjærne et Par Skodder i Munken, Vandet vil da løbe gennem Munken, og Tilløbet til Sidedammen kan da optages i Enden af Dammen.

Angaaende Vælddamme uden andet Tilløb, har jeg gjort den Erfaring, at Vandet let bliver dødt, iltfattigt. Jeg skal nævne et Eksempel: Jeg har en udmærket trekantet Vælddam, stærkt bevokset med Træer paa Sydsiden; Dammen var forrige Sommer besat med Moderfisk (Bækørred). Da vi fik en Uges varmt, lummert Vejr med Tordenluft forandredes det klare kolde Vand, blev tykt grønligt, Fiskene var som døde, viste sig ikke og vilde intet æde. Jeg udtømte da Vandet, saa Kilden kom til at løbe et Stykke over Bunden. Straks levede Fiskene

op igen. Da dette havde gentaget sig, kom jeg i Tanker om, at det ligefrem var Kulsyreforgiftning, Fiskene led af, da Vældvand i sig selv vel er koldt, men iltfattigt, og det desto mere, jo dybere Kilden kommer frem. Jeg afdæmmede da Kilden og stemte den saa højt, at den nu falder ca. 6 Tommer ned i Dammen. Det var saa heldigt, at Kilden springer i det ene Hjørne ud ved en høj Skrænt, og siden den Tid har denne Dam været en af mine bedste; ogsaa hele denne Sommer har den holdt sig kølig og frisk.

Jeg maa maaske endnu bemærke, at jeg, saasnart Hr. Rieffesthals Artikel om Anvendelse af Blaasten til at ødelægge Algerne fremkom, straks forsøgte Midlet paa 5—6 Danme, idet jeg til hver Dams Tilløbstud bandt en lille Gazepose med 30 Gram Blaasten. I Løbet af nogle Dage forsvandt Algerne fuldstændigt, uden at det skadede Fiskene, ikke en eneste døde. Jeg gentog Forsøget 8 Dage før Udfiskningen, som foregik langt lettere, end hvor der ikke var anvendt Blaasten. Jeg anser Midlet for udmærket og vil til Sommer anvende det, saasnart Algerne viser sig. Saadanne smaa praktiske Meddelelser kan blive af ubetalelig Værdi, og derfor har jeg ment, at ogsaa disse smaa Meddelelser kan have lidt Værd, særlig for Nybegyndere, som endnu ikke har den rige Erfaring, som ældre Fiskeriejere sidder inde med. Jeg takker derfor Redaktionen for de mange udmærkede Vink, „Medlemsbladet“ indeholder, og som jeg har haft stor Nytte af.

Elisedal, den 3. Decbr. 1906.

Sander-Larsen.

Mindre Meddelelser.

—o—

Lokal Salgsforening. Den 6. December blev der af Fiskeriejere afholdt et Møde i Vejle, paa hvilket der blev dannet en Forening under Navn af „Vejle og Omegns Fiskeri- og Salgsforening“. Hovedformaalet med Foreningen er navnlig at samle Salget fra Fiskerierne paa een Haand og tillige virke i Fiskeriernes Interesse. Til Bestyrelse valgtes: Gaardejer Thomsen, Skærup, Politibetjent Berthelsen, Bredsten, og Løjtnant Nellemann, Lild Mølle. Af Bestyrelsen valgtes sidstnævnte til Formand.

Fiskeavlsanstalten „Mühlthal“ og den tyske Fiskeriforening. Fra 1. Oktober d. A. er den i Prins Ludvig af Bayerns Besiddelse værende Fiskeavlsanstalt „Mühlthal“ omdannet til en videnskabelig Forsøgsanstalt, og som saadan indlemmet i den kgl. bayerske „Biologiske Fiskeri-Station“ i München. Gennemførelsen af denne til Fiskeriets Fremme og især for Arbejderne ved den biologiske Station værdifulde Ordning, er bleven mulig ved en Fundats af Geh. Justitsraad Uhles, den tyske Fiskeriforenings Vicepræsident i Berlin.

(Efter D. F. Z.)

Den pommerske Fiskeriforening. I Følge den pommerske Fiskeriforenings Beretning for Forretningsaaet 1905—06 var Medlemmernes Antal 836, og var altsaa igen vokset ret tilfredsstillende. Indtægten havde været Mk. 26,062,23, Udgiften Mk. 23,515,50. Som Præmier for Fældning af 204 Oddere og 565 Fiskehejrer og Ødelæggelse af 16 Hejrereder er der udbetalt Mk. 777,45. Til Forbedring af den

meget formindskede Krebsebestand har Foreningen i det sluttede Forretningsaar købt og udsat i forskellige Vande 150 Skok Sætte-Ædelkrebs. I samme Tidsrum er endvidere udsat 100,000 Laks, 140,000 Ørreder, 20,000 Äschen, 20,000 Bækørreder, 20,000 Kildeørreder, 20,000 Regnbueørreder. I den Foreningen tilhørende Klækkeanstalt i Røphe ved Lauenborg, hvis Bevogtning og Pasning ogsaa i forrige Regnskabsaar paa en imødekommende Maade gratis var udført af Betjentene ved Provins-Sindssygeanstalten i Lauenborg, var igen udruget et større Antal Æg af Bæk- og Havørreder. Ynglen udsattes i nærliggende Vande. I Klækkeanstalten i Schievelbein, som samtidigt tjente i Læreøjemed for Landboskolen der, var der ligeledes udruget en stor Mængde Fiskeæg af forskellig Art. Ynglen udsattes i de i Nærheden værende offentlige Vande.

Aalens Vandring. — En biologisk lagttagelse. Indenfor Klitrækken ved Skagens Nordstrand mellem de to Fyr: Grenens og Højens, strækker sig nogle lave englignende Drag eller Sig, der til de fleste Tider, og da navnlig om Vinteren, er oversvømmede af fersk Vand, medens de undertiden i tørre Aar, f. Eks. i indeværende Eftersommer, er omtrent udtørrede, saa at de kan passeres af Fodgængere. I disse Enges mudrede Bund, er i Slutningen af September Maaned fanget en Del større og mindre Aal.

Opdagelsen af Aalens Tilstedeværelse skyldes en ren Tilfældighed, idet en Mand under Tørvebjergning med sin Skovl rodede op i Dyndet og derved jagttog, at en Mængde Aal havde boret sig ned i den fug-

tige Bund. Den nævnte Mand fangede i Løbet af kort Tid en halv Snes Aal, deriblandt nogle af anseelig Størrelse; og næppe rygtedes dette i Skagen, før Byens Ungdom strømmede ud til Stedet for at blive delagtiggjort i dette mærkelige Fiskeri paa tørt Land. Der var Dreng, som paa en Eftermiddag med de bare Hænder tog flere Snese Aal. Denne Aalens Tilstedeværelse i det ferske Vand og netop ved Skagen har ikke ringe biologisk Interesse, idet den bekræfter de nyere Undersøgelses Resultater vedrørende Aalens Vandring. De i Skagens Egne tagne Aal er som Glasaal gennem Fyrgrøften og andre Vandløb vandrede ind fra Havet, har her i det ferske Vand levet som gule Aal, for endelig som blanke Aal i Efteraarsmaanederne at søge tilbage til Havet og begynde den sidste store Rejse til Oceanets Dyb, hvor de lægger Æg og dør.

(D. F. T.) *Chr. Hansen Larsen.*

I en Meddelelse i „D. F. T.“ om Fiskeriet ved Thyborøn-Thorsminde af Andreas Nielsen. Harboøre, skriver denne:

Aal eruse fiskeriet efter blanke Aal har heller ikke givet meget, men i det kommende Mørke ventes et godt Udbytte. Hvorledes de blanke Aal vandrer selv fra de mindste Vande, vil ses af, at i en Ruse, der var udsat i det smalle Løb mellem Ferring Fjord og Vesperne Østen om Harboøre, fiskedes forleden Nat ikke mindre end 92 Pund. Det er den største Fangst, der er fisket paa dette Sted i Mands Minde.

Hollandsk Suderavl. „Deutsch. Fisch. Zeit.“ meddelte forrige Aar, at det „Nederlandske Hejdemaat-

schappy“ havde importeret 125 ma-
suriske Kæmpesuder fra Østprøjsen
til Holland for at erholde et Kryds-
ningsprodukt af denne hurtigtvoks-
ende Race med den hollandske.
Førrige Aarsberetning fra Fiskeavls-
anstalten i Vaassen, hvor disse Su-
der var indsatte, meddeler, at de
havde leget, og at man gjorde Reg-
ning paa omkring ved 10,000 Stkr.
Yngel. I denne Maaned blev nu
Fiskedammen med disse 2-aarige
Suder udfisket med det Resultat, at
der indfangedes med et rundt Tal
65,000 prægtige Ungfisk. Alle In-
teressenter blev naturligvis paa det
behageligste overraskede.

Laks i Weser. For at vedlige-
holde Laksebestanden i Weser, og
for om muligt at forøge den, vil
Landhusholdningskammeret for Pro-
vinsen Hannover hvert Aar udsætte
en betydelig Mængde Lakseyngel.
De Lakseæg, der udfordres til den
kunstige Erhvervelse af Lakseynglen,
vil blive indvundne ved Fangst af
„Leglaks“ ved Hameln, da disse Fisk
her har den nødvendige Legmoden-
hed. I Aar blev der begyndt med
Fangsten af Leglaks den 18. Okto-
ber. I nogle Dage kunde man i
den sidste Tid iagttage et ret be-
tydeligt Træk af Laks. Fiskene
sprang forved Dæmningen og søgte
at naa op i Vandet oven over, hvad
dog ikke lykkedes dem paa Grund
af den lave Vandstand i Weser.
Fangsten har hidtil kun været lidet
tilfredsstillende. Lakseopgangen lider
endnu foreløbigt meget under den
ugunstige Vandstand. Hovedopgan-
gen ventes dog endnu. Fangsten af
Leglaks vil ved gunstige Vejrforhold
fortsættes indtil December.

Fiskemarkedet.

— 0 —

København, 8. December.

Aal	40—70	Øre	pr.	Pd
Laks	50—85	—	—	—
Gedde	30—60	—	—	—
Aborre	—	—	—	—
Krebs	300—400	Ø.	pr. 100	Stk.

Berlin, 8. December.

Levende Fisk:

Gedde	69—86	Pf.	pr.	Pd.
Zander	120—147	—	—	—
Aborre	66—92	—	—	—
Suder, store,	80—96	—	—	—
Suder, smaa,	121—125	—	—	—
Suder, usort.,	113	—	—	—
Skalle	36—56	—	—	—
Aal, store,	126	—	—	—
Aal, mellemst.,	93—106	—	—	—
Karper,	61—68	—	—	—
Karudser	80	—	—	—

Ispakkede Fisk:

Ørred	121—171	Pf.	pr.	Pd
Forel	—	—	—	—
Laks	116—184	—	—	—
Zander, usort.,	72—136	—	—	—
Aborre	22—51	—	—	—
Gedder, store,	37	—	—	—
Gedder, mellemstore,	—	—	—	—
Gedder, usort.,	28—68	—	—	—
Aal, store,	85—98	—	—	—
Aal, mellemstore,	90	—	—	—
Aal, usorterede,	—	—	—	—
Suder	56	—	—	—
Karper	42—54	—	—	—
Krebs, mellemst.,	700—800	Pf.	pr.	Skok
— usort.,	450	—	—	—

D. F. Z.

Hamburg, 3.—8. Decbr.

Gedder,	40—51	Pf.	pr.	Pd.
Aborre smaa,	26—48	—	—	—
Ørreder.	120—172	—	—	—
Aal,	70—89	—	—	—

Leipzig, 28. Novbr. til 4. Decbr.

Levende Fisk:

Suder, store,	140	Pf.	pr.	Pd.
Suder, smaa,	160	—	—	—
Aal, store,	160	—	—	—
Aal, mellemst.,	140	—	—	—
Gedde, usort.,	100	—	—	—
Forel, smaa,	400	—	—	—
Karudser, store,	60	—	—	—
Aborre, store,	60	—	—	—
Skalle, store,	60	—	—	—

Ispakket Fisk:

Gedde, nsort.,	85	Pf. pr. Pd.
Zander, store,	110	— —
Zander, mellemst.,	85	— —
Karudse, Aborre og Skalle, store,	50	— —
Karpe	50	— —

F. Z

Paris, 8. December.

Blankørred	5,00—7,00	Fr. pr. Klgr.
Ørred	3,00—5,00	— —
Gedde	1,00—2,50	— —
Krebs, store,	20—25	Fr. pr. 100 Stkr.
— mellemst.	13—15	— —
— smaa	6—7	— —

D. F. Z.

Annoncer.

—o—

2 raske unge Mennesker

kan straks eller til Foraaret faa Plads som Fiskerielever ved et velanlagt og veldrevet Ferskvandsfiskeri i Midtjylland For Tiden 20 Damme. Billet, mrkt. „N W.“, bedes indlagt paa dette Blads Kontor.

En Fiskemester

søger Plads i Løbet af Efteraaret. Gode anbefalinger haves. Man bedes henvende sig til

Fiskemester A. Pedersen,
Gummerup pr. Glamsbjerg.

Fiskeriforpagtning.

Et i god Drift værende Fiskeri med Udklækningsanstalt, god Ferskvandsfiskeri, gode Damme samt Bølg oven over Udklækningsanstalten kan faas i Forpagtning ved Henvendelse til Sagfører **Jul. Nors**, Ribe.

1/4 Million Øjneæg af Havørred ønskes til Købs.

Et mindre Parti 3-somrige hurtigvoksende **Sættekarper**, 1 1/2 — 2 Pd. pr. Stk., sælges.

Eventuelt Byttehandel!

Billet, mrkt. „M. V.“, tilsendes Bladets Kontor, Lunderskov.

Ferskvandsfiskeriet

„Lild Mølle“,
Daugaard,

tilbyder til Levering i Løbet af Efteraaret **gode og sunde Sættefisk af alle Ørredarter.**

I Løbet af Vinteren og Foraaret leveres **Øjneæg af samtlige Ørredarter.**

O. S. Nellemann.

Levende Fisk,

saasom Portionsørreder, store Havørreder, Gedder, Karper, Suder, Skaller, Aborre, ønskes til Købs. Afhentning med Specialvogn paa Sælgerens nærmeste Statsbanestation. Kontant Betaling.

G. Domaschke, Fischhandlung,
Berlin N. W. 21; Jonasstrasse 3.

2,000 Karper til Salg.

Vægt ca. 1/2—1 Pd.

Leveres i Kolding a 60 Øre pr Pd.

N. Lind,
Dons pr. Kolding.

Æg

af store Regnbuer.

De, der atter til Foraaret ønsker Sikkerhed for at erholde Æg af vore store 4 Punds Regnbuer, der lever i en Sø paa 20 Tønder Land med 6 Alen dyb Vand, anmodes om snarest at indsende Bestilling. Ved større Ordre særlig billig. Talrige anbefalinger for Varens enestaaende Godhed fra foregaaende Aar foreligger.

Lykkesholms-Fiskeri,
Ellested, Fyn

Udstopning af Pattedyr, Fugle, Krybdyr og Fisk, samt Skelettering udføres naturtro, holdbart og billigt.

Konservator **J. Mogensen**,
Havrdalshus pr. Kellerup.

En Vandmølle

med tilhørende Landeri er billig til Salg. Efter Sagkyndiges Undersøgelse er alle Betingelser til Stede for et 1. Klasses Fiskerianlæg.

Stor Vandkraft. Ligger lige ved Station paa Hovedbanen. 60 Td. Land Ager og Eng. Udbetaling mindst 10,000 Kr.

Anvises fra dette Blads Kontor.

Ejendom til Salg.

En mindre Mølleejendom med Fiskeri og Landbrug kan faas meget billig til Købs paa Grund af Ejerens Sygdom ved Henvendelse til Sagfører **Jul. Nors**, Ribe.

Øjneæg

af store Ørreder fra Naturdamme sælges.

Fisk købes af **Oldag**, Trolhede.

Gennembullede Zinkplader,

saavel med runde som aflange Huller, i alle Hulstørrelser til Skumkasser, Afløbsrister, Udfiskningskasser samt Hyttefade til Yngel saavel som til Sættefisk faas billigst fra

Skanderborg Zinksoldefabrik

ved

N. Christensen & Co., Skanderborg.

Prisliste med Katalog gratis og franco.

Sydjydsk Damkultur

leverer som sædvanlig **Øjenæg, Yngel og Sættefisk** af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred af vore bekendte Moderfisk, samt Sættefisk af Karper og Sander til billigste Priser.

Portionsfisk og større Spisefisk af alle Arter købes i fast Regning eller pr. Kommission.

P. Hansen, Aakjærdal.

P. Jørgensen, Kildeværk.

Begge pr. Lunderskov.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemlar følger pr. Postanvisning. kan haves ved Postopkrævning.

....., den 190

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Næstformand, Hr. Direktør Petersen i Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.